TEXTE

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 124, col. II

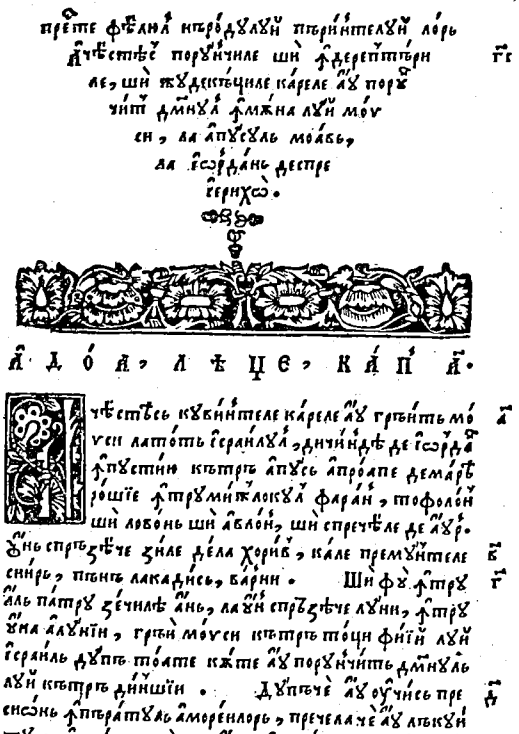

A DOA LÊGE

CAP 1

1. Acêstea-s cuvintele carele au grăit Moisi la tot Israilul, dicindea de Iordan, în pustiiu, cătră apus, aproape de Marea Roșie, întru mijlocul Faran, Tofolon, și Lovon, și Avlon și spre Cêle de Aur.

2. Unsprăzêce zile de la Horiv, cale pre muntele Siir până la Cadis-Varni.

3. Și fu întru al patruzecilea an, la unsprăzêce luni, întru una a lunii, grăi Moisi cătră toți fiii lui Israil, după cîte au poruncit Domnul lui cătră dinșii.

4. După ce au ucis pre Sion, împăratul amoreilor, pre cela ce au lăcuitu la Esevon, și pre Og, împăratul Vasanului, pre cela ce au lăcuitu la Astaroth și la Edrain,

5 [4]. Decindea de Iordan, în pămîntul Moav, [5] au început Moisi a arăta lêgea aceasta zicîndu:

6. „Domnul Dumnezeul nostru au grăitu noao la Horiv zicîndu: «Destul vă iaste voao a lăcui întru muntele acesta!

7. Întoarceți-vă și vă sculați voi și păsați la muntele amoreilor și cătră toți ceia de pe împrejurul Haravilor, la munte și la cîmpu și cătră amiazăzi și pre lîngă mare, pămîntul Hanaan și în preajma Livanului, până la rîul cel mare, Efrat.

8. Vedeți, am dat înaintea voastră pământul; intrându înlăuntru, moșteniți de tot pămîntul carele am jurat părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le dau lor și simenții lor după dînșii.»

9. Și ziș cătră voi întru vrêmea acêea zicîndu: «Nu voiu putea singur să vă portu pre voi.

10. Domnul Dumnezeul nostru v-au înmulțit pre voi și, iată, sînteți astăzi ca stêlele ceriului de mulți.

11. Domnul Dumnezeul părinților voștri să vă adaogă voao ca să fiți cu o mie de părți mai mult și să vă blagoslovească pre voi, după cum au grăit voao.

12. Cum voiu putea singur a purta osteneala voastră și statul vostru și pricile voastre?

13. Dați voao oameni înțelepți și știuți și cu minte la neamurile voastre și voiu pune pre dînșii preste voi povățuitori voao.»

14. Și mi-ați răspunsu și ați zis: «Bun iaste cuvîntul carele ai grăit să faci.»

15. Și am luat dentru voi oameni înțelepți și știutori și cu minte și i-am pus pre ei să po/vățască preste voi, preste mii, și

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

A DOA LÊGE

CAP 1

1. Acestea-s cuvintele carele au grăit Moisi la tot Israil, decinde de Iordan, în pustiiu, către apus, aproape de Marea Roşie, întru mijlocul Faran, Tofolon, şi Lovon, şi Avlon şi spre Cêle de aur.

2. 11 dzile de la Horiv cale pre muntele Siir, păn-la Cadis-Varni.

3. Şi fu întru al patrudzecilea an, întru 11 lună, într-una a lunei, grăi Moisi către fiii lui Israil după toate căte au porîncit Domnul lui către înşii.

4. După ce au ucis pre Sion, împăratul amorreilor, pre cela ce au lăcuit la Esevon, şi pre Og, împăratul Vasanului, pre cela ce au lăcuit la Astaroth şi la Edrai,

5[4]. Decinde de Iordan, în pământul Moav, [5] au început Moisi a arăta lêgea aceasta dzicând:

6. „Domnul Dumnedzăul nostru au grăit noao la Horiv dzicându: «Dăstul vă iaste voao a lăcui în muntele acesta!

7. Întoarceţi-vă şi vă sculaţi voi şi păsaţi la muntele amorreilor şi către toţi ceia de Prenpregiurul Aravilor, la munte şi la cămpu, şi către amiadzăzi şi pre lângă maare, pământul Hanaan şi în preajma Livanului, păn-la rîul cel maare Efrath.

8. Vedeţi, am dat înnaintea voastră pământul; întrându înlontru moştneniţi de tot pământul carele am giurat părinţilor voştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, să le dau lor pre însul şi seminţici lor după înşii.»

9. Şi dziş către voi întru vrêmea acêea dzicîndu: «Nu voi putea săngur să vă portu pre voi.

10. Domnul Dumnedzăul vostru v-au înmulţit pre voi şi iată sânteţi astădzi ca stêlele ceriului de mulţi.

11. Domnul Dumnedzăul părinţilor vostri să vă adaogă voao ca să fiţi cu o mie de părţi mai multu şi să vă blagoslovască pre voi, după cum au grăit voao.

12. Cum voi putea săngur a purta ostenéala voastră şi statul vostru şi pricele voastre?

13. Daţi voao oameni înţelepţi şi ştiuţi şi cu minte la seminţiile voastre şi voi pune pre înşii preste voi povăţuitori voao.»

14. Şi mi-aţi răspunsu şi aţi dzis: «Bun iaste cuvântul carele ai grăit să faacă.»

15. Şi am luat dentru voi oameni înţelepţi şi ştiutori şi cu minte şi i-am pus pre ei să po/văţască preste voi, preste mii, şi preste sute, şi preste

Ms. 4389

CARTEA 5 A LUI MOISEI

A DOUA LÊGE

Ovreieşte: Elle Haddebarimă

CAPUL DE-NTĂI

1. Acêstea săntu cuvintele care grăi Moisei către toţ israilteníi de cêea parte de Iordan, în pustie, despres apus, aproape de Marea Roşie, între Faran, şi între Tofol, şi între Lovon, şi Avlon şi în Cêle de aur[1].

2. 11 zile de la Horiv, cale pre la muntele Seirului, păn-la Cadis-Varni.

3. Şi fu la al 4o de an<i>, a 11 lună, în zioa dentăi a lunii, grăi Moisei către tot nărodul feciorilor lui Israil, după toate cîte porânci lor Domnul cu dânsul.

4. După uciderea lui Sion, împăratul Ammoreiului, care lăcuia în Asevon, şi a lui Og, a împăratului Vasanului, care lăcuia în Astaroth şi în Edrai,

5. Decidea de Iordan, în Ţara Moavului, începu Moisei a mărturisi această lêge zicînd:

6. „Domnul Dumnezeul nostru au porâncit noaoă în Horiv zicînd: «Ajunge voaoă de-a mai lăcui într-acest munte!

7. Întoarceţi-vă şi vă suiţ şi întraţ în muntele Amoreiului şi la toţ cei ce lăcuiesc în Arava, în munte şi la luncă şi spre amiiazăzi, spre dumbrăvi şi în lungul mării Ţării Hanaanului şi împotriva dumbrăvilor până la răul cel marc al Efrathului.

8. Şi iată am dat ţara înaintea voastră, ce păsaţ de o stăpâniţ, cu carea ţară m-am jurat părinţilor voştri, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, să o dau lor şi seminţici lor după dânşii.»

9. Şi am grăit către voi în vrêmea acêea zicând:

[10] «Nu poci eu săngur să vă port[2].

10. Că Domnul Dumnezeu v-au înmulţit şi iată sânteţ astăzi ca stêlele ceriului de mulţi.

11. (Domnul Dumnezeul părinţilor voştri v-au adaos de sânteţ de 1000 de ori înmulţiţ şi blagosloviţ, cum au grăit voaoă)[3].

12. Dară cum voiu putea purta săngur ostenințele voastre şi greutăţile voastre şi pîrâle voastre?

13. Daţ dentru voi bărbaţ înţelepţi şi ştiuţ şi chibzuiţ den seminţiile voastre să-i puiu să fie voaoă căpetenii.»

14. Atunci voi aţ răspuns şi aţ zis: «Bun lucru iaste care vei faci».

15. Şi am luat den seminţiile voastre bărbaţ înţelepţi şi ştiuţ şi chibzuiţ şi am pus pre dânşii să vă stăpânească, căpitani, şi iuzbaş, şi ceauş, şi vătaş

Versiunea modernă

A DOUA LEGE

CAP. 1

Prima cuvîntare a lui Moise

1. Acestea sînt cuvintele pe care le-a rostit Moise către tot Israelul, în pustie, dincolo de Iordan, în Araba, aproape de Suf, între Paran, Tofel, Laban, Haţerot şi Di-Zahab.

2. De la Horeb pînă la Cadeş-Barnea este o cale de unsprezece zile, pe drumul de pe muntele Seir.

3. În al patruzecilea an, în prima zi a celei de-a unsprezecea luni, Moise le-a vorbit fiilor lui Israel despre tot ceea ce îi poruncise Domnul pentru ei.

4. După ce a învins pe Sihon, regele ameriţilor, care locuia în Heşbon, şi pe Og, regele Vasanului, care locuia în Aştarot şi în Edrei,

5. Moise a început, dincolo de Iordan, în ţara Noab, să tîlcuiască această lege, zicînd:

6. „Domnul Dumnezeul nostru ne-a vorbit la Horeb astfel: «Aţi locuit destul pe muntele acesta!

7. Întoarceţi-vă şi porniţi spre Muntele Amoriţilor, treceţi pe la toţi vecinii lor din Araba, de la munte şi de la şes, din Negheb şi de pe ţărmul mării, în ţara Canaan şi în Liban, pînă la rîul cel mare, Eufratul.

8. Iată, v-am dat pămîntul dinaintea voastră: intraţi şi luaţi în stăpînire pămîntul pe care Domnul a jurat să-l dea părinţilor voştri, lui Avram, lui Isac şi lui Iacov, lor şi urmaşilor lor de după ei.»

9. Pe vremea aceea v-am spus: «Singur nu vă pot purta de grijă.

10. Domnul Dumnezeul vostru v-a înmulţit într-atît, încît iată, astăzi sînteţi tot atît de mulţi ca şi stelele cerului.

11. Fie ca Domnul Dumnezeul părinţilor voştri să sporească numărul vostru de o mie de ori mai mult şi să vă binecuvînteze, aşa cum v-a făgăduit!

12. Cum voi mai putea să port singur nevoile voastre, greutăţile voastre şi neînţelegerile dintre voi?

13. Alegeţi-vă bărbaţi înţelepţi, pricepuţi şi încercaţi din seminţiile voastre şi-i voi pune căpetenii peste voi.»

14. Iar voi mi-aţi răspuns şi aţi zis: «Ceea ce vrei să faci nu este un lucru bun.»

15. Atunci am ales dintre voi bărbaţi înţelepţi, pricepuţi şi încercaţi şi i-am pus cîrmuitori peste voi: căpetenii peste mii, peste sute, peste cincizeci,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 125, col. I

вѣцѣѥкъ прѣсте вой, прѣсте мѝн шѝ прѣсте сѫте,
шѝ прѣсте чѝнѣи зѣчи шѝ прѣсте зѣче, шѝ ѧдѫ
кѣторѝ деѣтѣрѣи, ѫкѫдникѣторѝлорь вѣщрн •
ѕѓ Шѝ ѧмь порѫчѝть ѫкѫдникѣторѝлорь вѣщрн ѫтрѫ
врѣмѣ ѧчѣѫ зникѫдѫ ѧскѫтаци ѫтрѫ мижлоу
кѫль фрѧцѝлорь вѣщрн, шѝ ѫкѫдекаци дрѣпть ѫ
трѫ мижлокѫ сѫмѫлѫи, шѝ ѫтрѫ мижлокѫ фра
телѫи сѣѫ, шѝ ѫтрѫ мижлокѫль немѣрнекѫлѫи
ѕѕ сѣѫ • Стрѫкѫноци сѣрѧзѫль ла ѫкѫдекѧть
дѫпъ чѣль мижѫ шѝ дѫпъ чѣль маре сѣѫкѫдечи сѣ
нѫте сфѣѣци дефаца сѫмѫлѫи кѣчѣ ѫкѫдекѧта
ѧлѫи дмнезѣѫ ѫсте, шѝ кѫвжѝтѫль кѧреле не
сѝѧнкь ва фѝ дѣспре вой ѫль вѣци ѧдѫче ламѝне,
ѕѕ шѝль вой ѧѫи предѝнѣль • Шѝ ѧмь порѫчѝ
вѣлсо ѫтрѫ врѣмѣ ѧчѣѫ тоате кѫвѝнтеле кѧреле
ѕѓ вѣцьфаче • Шѝ скѫлѫждѫне дела хорѝвь ѧмь
мѣрѣѫ тоть пѫстѝнь чѣл маре, шѝ ѫфрикошѧ
тѫль ѧчѣла, кѧреле ѧци въѫть, кѧлѣ мѫнтелѫ
ѧморѣѫлѫи, дѫпъ кѫмь ѧѫ порѫчѝть дмнѫль дмн
зѣѫль нострѫ нѣлсо, шѝ ѧмь венѝт пѣнъ лака
ѕ дѝнсь ба́рни • Шѝ ѧмь зѝсь кѣтрѣ вон венѝт
пѫнъ ла мѫнтеле ѧморѣѫлѫи, дмнѫль дмнезѣѫ
ѕѧ нострѫ дѣ нѣлсо • Ведѣци ѧѫ дѧт дмнѫль
дмнезѣѫль вострѫ ѫнаньтъ фѣцѝи вон
тре пѣмжѝтѫль, сѫнѫѫѣ мощенѝци,
ѫче кѝпь ѧѫзнесь дмнѫ дмнзѣѫ пъ
рнцилорь вощри вѣлсо, нѫѣѣ тѣмеци нѝче бъ
ѕѕ стрѣци • Шѝ ѧци венѝт тоци ламѝне, шѝ
ѧци зѝсь, сѣтрнмѝтѣм сѫѧмени ѫнаньтъ нѣлс
трѣ шѝ съчерчетѣзе нѣлсо пѣмжѝтѫль, шѝ сѣ
не спѫе нѣлсо рѣспѫнсѫ, кѧлѣ прѣ кѧре некѣм сѫ
ѫтрѫ джнса, шѝ четѝцнле ѫкѧреле вѣм ѫтрѧ
ѕѓ ѫ ѧле. Шѝ плѣкѫ ѫнаньтъ мѣ кѫвжѝтѫль,
шѝ лѫѧи ден трѫвѣн дон спѣзѣче, сѫѧмени з
ѕѝ кѫте оуѝ сѫм дѫпъ фѣѧи • Шѝ ѫнторкжндѫ
сѧѕѣѫѝт ѫнмѫньте, шѝ ѧѫ венѝт пѣнъ ла вѧль
ѕѣ стрѫгѫрѫлѫѝ шѝ ѧѫ черкѝтѫсѣ прежнса. Шѝ
лѫѧрь ѫмжнслесѫ ден рѣсѧда пѣмжѝтѫлѫѝ шѝ
ѧдѫсѣрь кѣтрѣ ноѝ, шѝ зникѣ сѫѝ ѧсте пѣмжѝ
тѫль, кѧреле дмнѫ дмнзѣѫ нострѫ недѣ нѣсо.
ѕѕ Шѝ нѧц врѫть съѣъсѫѝци, чѣци кѣлѧкѧть кѫ
кжѝтѫль дмнѫлѫѝ дмнзѣѫлѫи вострѫ шѝ ѧци
кѣртѝтѫ ѫкортѫрнле вѧстре шѝ ѧци зѝсь •
ѕѕ Пентрѫ кѣче нѣѫ фостѫ оурѧждѫ дмнѫ прѣ
ноѝ, нѣѫ скос прѣ ноѝ ден пѣмжѝтѫ ѣгѫпетѫ
лѫѝ, съне дѣ прѣ ноѝ ламѝнле ѧморѣлорь,
ѕѝ кѧсѣне пѣрѣѕѣ прѣ ноѝ • Оуѝ дене сѫѝм ноѝ
тѣ фрѧцѝи вощри вѫѕѣѕѣвѝт ѝнема вѧстре
зникѫдѫ, лмѣѣ маре шѝ мѫлѣ, шѝ мѧнта
рѣдекѧть ноѝ, шѝ четѣци мари шѝ зидѝте
пѣнъѧлачерь, чешѝ фечѝ деоурѣѧшѝ ѧѫ въѫть
ѕѧ ѧкодо • Шѝ ѧмзнсь кѣтрѣ вой съѫѣѣтѣ
мѣ, нѝчи съѣѣ спѣмжѝтѧци дескѣтрѣ джн
ѕ шѝй • Дмнѫ дмнзѣѫ нострѫ, чѣла чемѣр
ѫе ѫнаньтъ фѣцѝи ностре, ѣль вабѧте прѣ
джншѝй ѫпрѣѫнѣ кѫвой, дѫпъ тоате кѫте
ѧѫ фѣкѫт вѣлсо ѫпѣмжѝтѫль ѣгѫпетѫлѫи •
ѕѧ Шѝ ѫтрѫ пѫстѝнь ѧчѣѫ кѧреле ѧц въѫть
ѫнчекѝп тѣѫ хрѣнѝть, кѫхрѧнѣ дмнѣ дмне

preste sute, și preste cincizeci, și preste zêce, și aducători de cărți judicătorilor voștri.

16. Și am poruncit judicătorilor voștri întru vrêmea acêea zicîndu: «Ascultați întru mijlocul fraților voștri și judecați direpт întru mijlocul omului și întru mijlocul fratelui său și întru mijlocul nemêrneculuі său.

17. Să nu cunoști obrazul la judecată după cel micu și după cel mare să judeci, să nu te sfiești de fața omului, căce judecata a lui Dumnezeu iaste și cuvîntul carele nesilnic va fi de spre voi îl veți aduce la mine și-l voiu auzi pre dînsul.»

18. Și am poruncit voao întru vrêmea acêea toate cuvintele carele veț face.

19. Și sculîndu-ne de la Horiv, am mersu tot pustiiul cel mare și înfricoșatul acela carele aț văzut, calea muntelui amoreului, după cum au poruncit Domnul Dumnezeul nostru noao, și am venit pănă la Cadis-Varni.

20. Și am zis cătră voi: «Venit-aț pînă la muntele amoreului, Domnul Dumnezeul nostru dă noao.

21. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeul vostru înaintea fețiі voastre pămîntul: suindu-vă, moșteniți în ce chip au zis Domnul Dumnezăul părinților voștri voao; nu vă têmeți, nice vă spărêți!»

22. Și ați venit toți la mine și ați zis: «Să trimitem oameni înaintea noastră și să cerceteze noao pămîntul și să ne spuie noao răspunsu, calea pre care ne vom sui întru dînsa și cetățile în carele vom întra în êle.»

23. Și plăcu înaintea mea cuvîntul și luaiu dentru voi doisprăzêce oameni, cîte un om după fêliu.

24. Și întorcîndu-s<e> s-au suit în munte și au venit pănă la Valea Strugurului și au cercatu-o pre dînsa.

25. Și luară în mînule lor den roada pămîntului și aduseră cătră noi și zicea: «Bun iaste pămîntul carele Domnul Dumnezăul nostru ne dă noao.»

26. Și n-aț vrut să vă suiți, ce ați călcat cuvîntul Domnului Dumnezăului vostru.

27 [26]. Și ați cîrtitu în corturile voastre și ați zis: [27] «Pentru căce ne-au fostu urîndu Domnul pre noi, ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului să ne dea pre noi la mînile amoreilor, ca să ne piarză pre noi.

28. Unde ne suim noi?» Iară frații voștri v-au osebit inema voastră, zicîndu: «Limbă mare și multă și mai tare decît noi, și cetăți mari și zidite pănă la ceriu, ce și feciori de uriiaș am văzut acolo.»

29. Și am zis cătră voi: «Să nu vă têmeți, nici să vă spămîntați de cătră dînșii.

30. Domnul Dumnezăul nostru, cela ce mêrge înaintea fețiі noastre, el va bate pre dînșii, împreună cu voi, după toate cîte au făcut voao în pămîntul Eghipetului.

31. Și întru pustiiul acesta carele aț văzutu în ce chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumne/zăul tău, în ce chip ar fi purtat

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

cincidzeci, şi preste dzeci, şi aducători de cărţi giudecătorilor voştri.

16. Şi porîncii giudecătorilor voştri: «Ascultaţi întru mijlocul fraţilor voştri şi giudecaţi dreptu întru mijlocul omului şi întru mijlocul fratelui şi întru mijlocul prişleţului lui.

17. Să nu cunoşti obrazul la giudeţ după cel mic şi după cel mare să giudeci, să nu te sfieşti de faţa omului, căce giudeţul a lui Dumnedzău iaste şi cuvîntul carele năsălnic[1] va fi despre voi veţi aduce pre el la mine şi-l voi audzi pre el.»

18. Şi porăncii voao întru vrêmea acêea toate cuvintele carele veţi face.

19. Şi sculîndu-ne de la Horiv, am mersu tot pustiiul cel mare şi straşnicul acela carele am vădzut calea muntelui amorreului, după cum au porăncit Domnul Dumnedzăul nostru noao, şi am venit păn-la Cadis-Varni.

20. Şi am dzis cătră voi: «Venit-aţi păn-la muntele amorreului carele Domnul Dumnedzăul nostru dă noao.

21. Vedeţi, au dat Domnul Dumnedzăul vostru înnaintea fêţii voastre pămîntul, suindu-vă moştneniţi în ce chip au dzis Domnul Dumnedzăul părinţilor voştri voao; nu vă têmeţi, nici vă spăriiaţi!»

22. Şi aţi venit toţi la mine şi mi-aţi dzis: «Să trimitem oameni înnaintea noastră şi să cêrce noao pământul şi să ne spuie noao răspunsu, calea pre carea ne vom sui întru însă şi cetăţile întru care ne vom sui întru êle.»

23. Şi plăcu înaintea mea cuvîntul şi luai dentru voi 12 oameni, căte pre un om după fêli.

24. Şi întorcându-să s-au suit în munte şi au venit păn-la Valea Strugurului şi au cercatu-o pre însă.

25. Şi luară întru mănule lor den roada pământului şi aduseră cătră noi şi dzicea: «Bun iaste pământul carele Domnul Dumnedzăul nostru ne dă noao.»

26. Şi nu aţi vrut să vă suiţi, ce aţi pricit cuvîntul Domnului Dumnedzăului vostru.

27 [26]. Şi aţi cărtit întru corturile voastre şi aţi dzis: [27] «Pentru căce ne-au fostu urîndu Domnul pre noi ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului să ne dea pre noi la mînule amorreilor ca să ne surpe pre noi.

28. Unde noi ne suim?» Iară fraţii voştri v-au usăbit inema voastră dzicîndu: «Limbă mare şi multă şi mai tare decît noi şi cetăţi mari şi zidite păn-la ceriu, ce şi ficiori de uriiaşi am vădzut acolo.»

29. Şi am dzis cătră voi: «Să nu vă têmeţi, nice să vă spămîntaţi de cătră înşii.

30. Domnul Dumnedzăul nostru, cela ce mêrge înnaintea fêţei noastre el va bate înpreună pre înşii cu voi după toate căte au făcut voao în pămîntul Eghiptului.

31. Şi întru pustiiul acestu mare carele aţi văzut < calea muntelui Amorreului >[2] în ce chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumne/dzăul tău, în ce

Ms. 4389

şi aducător de cărţ judecătorilor voştri.

16. Şi am porăncit judecătorilor voştri în vrêmea acêea zicând: «Luaţ seama între fraţii voştri şi judecaţ pre direptate între bărbat şi între fratele lui şi între vinetic.

17. Nu căutaţ obrazului la judecată, pre cel mare şi pre cel mic să judeci. Nu te îndoi de faţa omului că judecate[4] iaste a lui Dumnezeu, iar cuvîntul care iaste cu greu voaoă aduceţi-l la mine să-l auz.»

18. Şi într-acea vrême am porăncit voao toate cuvintele cîte veţ face.

19. Şi rădicîndu-ne de la Horiv am trecut toată pustiia cea mare şi frica acêea carea aţ văzut pre calea muntelui ammoreiului, cum au porăncit noaoă Domnul Dumnezeul nostru, şi am venit până la Cadis-Varni.

20. Şi am zis voaoă: «Venit-aţ până la muntele ammoreiului care au dat Domnul Dumnezeul vostru de l-aţ văzut.

21. Vedeţ şi ţara carea o au dat Domnul Dumnezeul vostru voaoă. Păsaţ şi o luaţ cum au grăit voaoă Domnul Dumnezeul părinţilor voştri; nu vă têmeţ, nice vă fie frică!»

22. Iar voi aţ venit la mine toţ şi aţ zis: «Să trimêtem oameni înaintea noastră să iscodească ţara şi vor aduce noaoă răspuns şi ne vor spune calea pre carea vom mêrge şi cetăţile în care vom vrea să întrăm».

23. Şi-m plăcu cuvîntul acela şi luaiu dentru voi 12 bărbaţ, dentr-o seminţie căte 1 bărbat.

24. Şi întorcându-se se-au suit în munte şi au mers până la Răpa Strugurului şi o au iscodit.

25. Şi au luat în măinile lor den roada pământului şi au adus la voi şi au spus: «Bunătatea pământului care l-au dat voaoă Dumnezeu.»

26. Iar voi n-aţ vrut să întraţ, nici să ascultaţ cuvîntul Domnului Dumnezeului vostru.

27. Ce aţ gălcevit pren corturile voastre şi aţ zis: «Pentru căci ne-au fost urît Domnul pentru acêea ne-au scos den ţara Eghipetului să dea pre noi în măinele ammoreilor să ne piiarză.

28. Dară unde să întrăm?» Că iscoadele au întors inimile noastre zicînd: «Limbă iaste multă şi mai tare de noi şi cetăţ sînt mari şi nalte până la cer şi am văzut acolo şi feciori de uriiaş».

29. Iar eu am zis voaoă: «Nu vă têmeţ, nici vă fie frică de dânşii.

30. Că Domnul Dumnezeul nostru carele mêrge înaintea fêţelor voastre acela va bate pre dânşii cu voi cum au făcut voaoă şi în Ţara Eghipetului înaintea ochilor voştri.

31. Şi cum ai văzut şi în pustiia aceasta că te-au hrănit Domnul Dumne/zeul tău ca cum hrăneşte un

Versiunea modernă

peste zeci, precum şi dregători peste semînţiile voastre.

16. Tot atunci, am poruncit judecătorilor voştri astfel: «Ascultaţi pricinile dintre fraţii voştri şi judecaţi cu dreptate neînţelegerile fiecăruia, atît cu fratele său, cît şi cu cel pripăşit din străinătate.

17. Să nu luaţi în seamă înfăţişarea nimănui atunci cînd judecaţi, ci să ascultaţi pe cel mic ca şi pe cel mare. Nu vă lăsaţi influenţaţi de înfăţişarea oamenilor, căci judecata este a lui Dumnezeu. Dacă o pricină este prea grea pentru voi, aduceţi-o la mine şi eu o voi asculta.»

18. Astfel v-am poruncit în vremea aceea despre toate îndatoririle voastre.

19. După ce am pornit de la Horeb, aşa cum ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru, am străbătut tot pustiul acela mare şi înfricoşător pe care l-aţi văzut, în drum spre muntele amoriţilor, şi am ajuns la Cadeş-Barnea.

20. Acolo v-am spus: «Aţi ajuns pînă la muntele amoriţilor, pe care Domnul Dumnezeul nostru ni-l dă nouă.

21. Iată, Domnul Dumnezeul tău ţi-a dat pămîntul dinaintea ta. Du-te şi întinde-ţi stăpînirea asupra lui, aşa cum ţi-a zis Domnul Dumnezeul părinţilor tăi. Nu te teme şi nu te înspăimînta!»

22. Atunci aţi venit cu toţii la mine şi mi-aţi spus: «Să trimitem înaintea noastră oameni care să cerceteze ţara şi să ne dea de ştire despre calea de urcat spre ea, precum şi despre cetăţile în care vom intra.»

23. Cuvîntarea voastră mi-a plăcut şi am ales dintre voi doisprezece oameni, cîte unul din fiecare seminţie.

24. Aceştia s-au îndreptat spre munte şi au urcat pînă au ajuns la Valea Strugurelui pe care au cercetat-o.

25. Şi-au luat apoi din roadele pămîntului, le-au adus la noi şi ne-au spus: «Mănoasă este ţara pe care ne-o dă Domnul Dumnezeul nostru.»

26. Voi însă n-aţi vrut să urcaţi acolo, ci v-aţi împotrivit poruncii Domnului Dumnezeului vostru.

27. Aţi cîrtit în corturile voastre şi aţi zis: «Pentru că Domnul ne urăşte, ne-a scos din ţara Egiptului, ca să ne dea în mîinile amoriţilor şi să ne nimicească.

28. Unde să urcăm?» Căci ni s-a frînt inima cînd fraţii noştri ne-au spus: «Poporul acela este înalt de statură şi numeros, mai puternic decît noi; cetăţile sînt mari, cu ziduri pînă la cer; chiar şi pe fiii lui Enac i-am văzut acolo.»

29. Atunci v-am spus: «Nu vă înspăimîntaţi şi nu vă temeţi de ei.

30. Domnul Dumnezeul vostru, care merge înaintea voastră, va lupta el însuşi pentru voi, tot aşa cum a mai făcut şi în Egipt, precum aţi văzut.

31. Acelaşi lucru l-ai văzut şi în pustiu: Domnul Dumne/zeul tău te-a purtat, aşa cum un părinte îşi

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 125, col. II

vreun om cu hrană pre fiiul său, preste toată calea care aţi mersu până aţi venit la locul acesta.»

32. Şi întru cuvîntul acesta nu v-aţ încrezut Domnului Dumnezăului vostru,

33. Carele mêrge înainte, mai nainte de voi în cale, a alêge voao loc, povăţuind pre voi cu foc noaptea, arătînd voao calea pre care veţi mêrge pre ea şi cu nor ziua.

34. Şi auzi Domnul glasul cuvintelor voastre şi scărbindu-să, să jură zicînd:

35. «De va vedea cineva den oamenii aceştea pămîntul acesta bun carele am jurat părinţilor lor,

36. Afară den Halev, feciorul lui Iefoni, acesta va vedea pre dînsul şi acestuia voiu da pământul pre carele s-au suit, şi fiilor lui, pentru căce el iaste apropiatu la cîte-s ale Domnului.»

37. Şi pre mine s-au scărbit Domnul pentru voi zicîndu: «Nice tu nu vei întra acolo!

38. Iisus, feciorul lui Navi, cela ce şade lîngă tine, acesta va mêrge acolo, pre dînsul întărêşte, pentru că el va împărţi pre el cu sorţu.

39. Şi copiii voştri, carii aţi zis întru jaf să fie, şi tot copilul tînăr, carele n-au ştiut astăzi rău au bun, aceştea vor întra acolo; şi lor voiu da pre el şi ei vor moşteni pre el.

40. Şi voi întorcîndu-vă v-aţi tăbărît la pustiiu, calea cea despre Marea Roşie.»

41. Şi aţi răspunsu şi mi-aţi zis: «Greşit-am înaintea Domnului Dumnezăului nostru! Noi, suindu-ne, ne vom bate, după toate cîte au poruncit Domnul Dumnezăul nostru noao.» Şi, luînd fieştecarele unêltele cêle de războiu ale lui şi adunîndu-vă, vă suiaţi la munte.

42. Şi zise Domnul cătră mine: «Zi lor: Nu vă suiţi, nice să vă bateţi, că nu sînt cu voi, şi să nu vă surpaţi înaintea vrăjmaşilor voştri.»

43. Şi am grăit voao, şi nu m-aţi ascultat pre mine şi aţi călcat cuvîntul Domnului şi, silindu-vă, v-aţi suit în munte.

44. Şi ieşi amoreul cela ce lăcuieşte în muntele acela în timpinarea voastră şi v-au gonit pre voi ca cîndu ar face albinele şi vă răniia pre voi, de la Siir pănă la Erma.

45. Şi şăzînd, plîngeaţi înaintea Domnului, şi n-au ascultat Domnul glasul vostru, nice au luat aminte pre voi.

46. Şi aţi şăzut la Cadis zile multe, cîte odată zile aţi şăzut.

CAP 2

1. Şi întorcîndu-ne ne-am pornit la pustiiu, calea despre Marea Roşie, în ce chip au grăit Domnul cătră mine, şi am încunjurat muntele Siir zile multe.

2. Şi zise Domnul cătră mine:

3. «Destul iaste voao a încunjura muntele acesta! Întoarceţi-vă dară spre miazănoapte!

4. Şi norodului acestuia poruncêşte zicînd: Trêceţi voi pe aproape, pren hotarăle fraţilor voştri, fiilor lui Isaf, care-i lăcuiescu la Siir şi se vor spă/mînta de voi şi se vor spărea foarte.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

chip ar fi purtat niscare om cu hrane pre fiiul său[3] preste toată calea carea aţi mersu pân-aţi venit la locul acesta.»

32. Şi întru cuvântul acesta nu v-aţi încredzut Domnului Dumnedzăului vostru,

33. Carele mêrge înnainte, mainte de voi în cale, a alêge voao loc, povăţuindu pre voi cu foc noaptea, arătându voao calea pre carea mêrgeţi pre ea şi cu nor dzua.

34. Şi audzi Domnul glasul cuvintelor voastre şi scărbindu-să să giură dzicîndu:

35. «Să va vedea cineva dentru oamenii aceştea pământul acestu bun carele eu am giurat părinţilor lor,

36. Afară den Halev, ficiorul lui Iefthoni, acesta va vedea pre însul şi acestuia voi da pământul pre carele s-au suit şi fiilor lui pentru căce iaste el apropiat la căte-s ale Domnului.»

37. Şi pre mine s-au scărbit Domnul pren voi dzicându: «Nici tu vei întra acolo!

38. Iisus, ficiorul lui Navi, cela ce şeade lângă tine, acesta va mêrge acolo, pre însul întărêşte pentru că el îl va împărţi pre el lui Israil cu sorţi.

39. Şi copiii voştri carii aţi dzis întru jac să fie şi tot copilul tânăr, carele nu ştie rău au bun astădzi, aceştea vor întra acolo şi lor voi da pre el şi ei vor moştneni pre el.

40. Şi voi întorcîndu-vă vă tăbărâţi la pustiiu, calea despre Marea Roşie.»

41. Şi aţi răspunsu şi mi-aţi dzis mie: «Greşit-am înaintea Domnului Dumnedzăului nostru! Noi suindu-ne ne vom bate după toate căte au porîncit Domnul Dumnedzăul nostru noao.» Şi luînd fieştecarele vasele[4] lui cêle de războiu ale lui şi adunându-vă, vă suiţi la munte.

42. Şi dzise Domnul cătră mine: «Dzi lor şi să nu să suie, nice să vă bateţi, că nu sântu <cu>[3] voi şi să nu vă surpaţi înnaintea nepriêtenilor voştri.»

43. Şi am grăit voao şi nu m-aţi ascultat pre mine şi aţi călcat cuvântul Domnului şi, silindu-mă, v-aţi suit în munte.

44. Şi ieşi amorreul cela ce lăcuia în muntele acela în timpinarea voastră şi v-au gonit pre voi, ca căndu are face albinele şi vă răniia pre voi de la Siir pân-la Erma.

45. Şi şedzându plângeaţi înnaintea Domnului, şi n-au ascultat Domnul glasul vostru, nici au luat aminte pre voi.

46. Şi aţi şedzut la Cadis dzile multe căte odată dzile aţi şedzut.

CAP 2

1. Şi întorcându-ne ne-am pornit la pustii, calea despre Marea Roşie, în ce chip au grăit Domnul cătră mine, şi am încungiurat muntele Siir dzile multe.

2. Şi zise Domnul cătră mine:

3. «Destul iaste voao a încungiura muntele acesta! Întorceţi-vă dară spre miadzănoapte!

4. Şi nărodului acestuia porăncêşte dzicîndu: Voi trêceţi pre aproape, pren hotarăle fraţilor noştri, fiilor Isav, carii lăcuiescu la Siir, şi să vor spă/mânta de voi şi să vor spăriia foarte.

Ms. 4389

om pre un fecior al lui în toate căile în care aţ umblat până aţ venit la acest loc.»

32. Ce nici în cuvântul acesta n-aţ crezut Domnului Dumnezeului vostru,

33. Care mêrge pre cale înaintea voastră să vă aleagă loc ducându-vă noaptea cu foc, arătându-vă calea pre carea veţ mêrge iar zioa cu nor.

34. Şi auzi Domnul Dumnezeu glasul cuvintelor voastre şi se mânic şi se jură zicând:

35. «Nu veţ vedea nici unul den bărbaţii aceştea ţara cea bună cu carea m-am jurat eu părinţilor voştri.

36. Fără numai Halev, feciorul lui Efthonii, acela o va vedea, lui voiu da pământul care l-au călcat şi feciorilor lui, că au răvnit Domnului».

37. Şi se-au mâniiat şi pre tine Domnul pentru voi şi au zis: «Nici tu nu vei întra acolo!

38. Ce Isus, feciorul lui Navii, carele stă înaintea ta, acela va întra într-ânsă, pre acela întărêşte că acela o va moştina lui Israil.

39. Şi copiii voştri carii aţ zis că vor fi în robie şi tot copilul tânăr care nu ştie astăzi binele şi răul, aceia vor întra acolo şi acelora o voiu da şi aceia o vor moştina.

40. Iar voi v-aţ întors şi v-aţ tăbărât în pustie pre calea Mării Roşie.»

41. Şi aţ zis cătră mine: «Greşit-am noi înaintea Domnului Dumnezeului nostru! Ce vom mêrge şi vom tăia după cum au porăncit noaoă Domnul Dumnezeul nostru». Şi luîndu-vă fieştecare armele sale cea de războiu şi adunându-vă v-aţ suit în munte.

42. Iar Domnul au zis cătră mine: «Zi lor să nu se suie, nici să se bată că nu sânt eu cu dânşii să nu se surpe înaintea vrăjmaşilor voştri.»

43. Şi am grăit voaoă şi nu m-aţ ascultat, ce aţ călcat cuvîntul Domnului şi, pripindu-vă, v-aţ suit în munte.

44. Iar ammoreii carei lăcuia în muntele acela au ieşit înaintea voastră şi v-au gonit ca cum fac albinile şi v-au tăiat de la Seir până la Erma.

45. De-acii atunci v-aţ întors şi şăzând aţ plâns înaintea Domnului, iar Domnul n-au căutat spre plângerea voastră, nici au băgat seamă de voi.

46. Şi aţ şăzut în Caddis multe zile, căte zile aţ şăzut acolo.

CAP 2

1. Şi întorcându-ne ne-am rădicat în pustie, pre calea Mării Roşie, cum grăise către mine Domnul şi am încunjurat muntele Seirului multă vrême.

2. Şi zise Domnul către mine:

3. «Ajunge-vă de-a încunjura acest munte! Ce vă întoarceţ spre miiazănoapte!

4. Şi porîncêşte nărodului zicând: Voi să trêceţi pren hotarăle fraţilor voştri, ale feciorilor lui Isav, carei lăcuiesc în Seir, iar ei se vor înfricoşa de voi şi se vor tême foarte.

Versiunea modernă

poartă fiul, tot drumul ce l-aţi străbătut până aţi ajuns la locul acesta.»

32. Cu toate acestea, nu aţi crezut în Domnul Dumnezeul vostru,

33. Care a străbătut drumul înaintea voastră, ca să vă caute un loc de popas. Noaptea vă călăuzea cu foc, iar ziua cu nor, arătîndu-vă calea pe care să mergeţi.

34. Cînd Domnul a auzit răsunetul cuvintelor voastre, s-a mîniat şi a jurat:

35. «Nici unul dintre aceşti oameni ticăloşi nu va vedea pământul pe care am jurat să-l dau părinţilor voştri.

36. Nimeni în afară de Caleb, fiul lui Iefone; el îl va vedea, şi doar lui şi fiilor lui voi da pământul pe care a păşit pentru că el a urmat îndeaproape pe Domnul.»

37. Şi pe mine s-a mîniat Domnul din pricina voastră şi mi-a spus: «Nici tu nu vei intra acolo!

38. Iosua, fiul lui Navi, care este în slujba ta, va intra. Pe el să-l împuterniceşti, căci prin el va ajunge Israel să stăpînească ţara.

39. Iar pruncii voştri, despre care spuneaţi că vor ajunge pradă de război, şi copiii voştri, care încă nu deosebesc binele de rău, aceştia vor intra acolo. Lor le voi da ţara şi ei o vor stăpîni.

40. Cît despre voi, întoarceţi-vă şi plecaţi în pustie, pe drumul către Marea Roşie.»

41. Atunci voi mi-aţi răspuns: «Am păcătuit faţă de Domnul Dumnezeul nostru! Dar acum ne ducem şi vom lupta, aşa cum ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru.» Şi fiecare şi-a luat armele şi s-a încins cu ele ca să se urce pe munte.

42. Dar Domnul mi-a zis: «Aşa să le spui: Nu vă urcaţi şi nu vă luptaţi, ca să nu vă doboare vrăjmaşii voştri, căci eu nu sînt în mijlocul vostru.»

43. Aşa v-am vorbit, dar voi nu m-aţi ascultat, aţi călcat porunca Domnului şi, semeţindu-vă, v-aţi urcat pe munte.

44. Atunci amoriţii de pe muntele acela au ieşit în întîmpinarea voastră şi v-au gonit, aşa cum fac albinele; apoi v-au spulberat de la Seir pînă la Horma.

45. După ce v-aţi întors, aţi plîns înaintea Domnului, dar Domnul nu a ascultat glasul vostru şi nu v-a luat în seamă.

46. Şi aţi rămas la Cadeş vreme îndelungată, acolo aţi zăbovit multe zile.

CÁP. 2

Ţinuturile străbătute pînă la Iordan

1. Apoi ne-am întors şi am pornit prin pustiu, pe drumul către Marea Roşie, aşa cum îmi poruncise Domnul, şi am mers vreme îndelungată în jurul Muntelui Seir.

2. Atunci Domnul mi-a spus:

3. «Aţi umblat destul în jurul acestui munte! Întoarceţi-vă acum spre miazănoapte!

4. Dă-i poporului această poruncă: Veţi trece acum prin ţinuturile fraţilor voştri, fiii lui Isav, care locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi, dar să vă păziţi bine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 126, col. I

5. Să nu bateţi cu dînşii războiu, pentru că nu voiu da voao den pămîntul lor nice urmă de picior, pentru că cu sorţi am dat fiilor lui Isaf muntele lui Siir.

6. Cu argint veţ cumpăra bucate de la dînşii şi veţi mînca; şi apa cu măsură veţi lua de la dînşii cu argint şi veţi bea.

7. Pentru că Domnul Dumnăzăul nostru te-au blagoslovit în tot faptul mîinilor tale, cunoaşte cum ai petrecut pustiiul cel mare şi înfricoşatul acesta. Iată, patruzeci de ani Domnul Dumnezăul tău – cu tine, nu te-ai lipsit de cuvînt.»

8. Şi am trecut pre fraţii noştri, fiii lui Isaf, pre ceia ce lăcuia în Siir lîngă calea Aravei de la Elon şi de la Gasion-Gaver, şi întorcîndu-ne, am trecut calea pustiiului Moav.

9. Şi zise Domnul către mine: «Nu vă învrăjbiţi cu moavitênii şi să nu loviţi la dînşii războiu, pentru că nu voiu da voao den pămîntul lui întru sorţi, pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir a moşteni.

10. Oamenii au fost şăzînd mai înainte pre dînsul, limbă mare şi multă şi tare, ca şi enachin.

11. Rafain să vor socoti şi aceştea, ca şi enachimii; şi moavitênii numescu pre ei oameni.

12. Şi la Siir şădea horeul mai înainte; şi fiii lui Isaf i-au pierdut pre ei şi au surpat pre ei de la faţa lor, şi să lăcuiră pentru dînşii în ce chip au făcut Israil pămîntul moştenirii lui carele au dat Domnul lor.

13. Acum dară, sculaţi-vă şi vă rădicaţi voi şi mêrgeţi pre aproape de valea Zareth.»

14. Şi zilele carele am mersu pre aproape de Cadis-Varni, pănă am trecut valea Zareth, 30 şi 8 de ani, pănă au căzut toată seminţiia oamenilor războinici den tabără, după cum s-au jurat Domnul Dumnezăul lor.

15. Şi mîna lui Dumnezău era preste ei, ca să-i topească pre ei den tabără, pănă unde au căzut.

16. Şi fu den vrêmea ce căzură toţi bărbaţii cei războinici, murind den mijlocul norodului,

17. Şi grăi Domnul către mine zicînd:

18. «Tu mergi astăzi pre aproape de hotarăle Moav, pre Aroir.

19. Şi veţi apropiia aproape de fiii lui Aman; nu ţineţi vrajbă lor şi să nu vă loviţi cu dînşii la războiu, pentru că nu voiu da den pămîntul fiilor lui Aman ţie întru sorţu, că fiilor lui Lot am dat pre el cu sorţu.

20. Pămîntul lui Rafail să va socoti, pentru că pre dînsul rafaini lăcuia; şi manitenii numescu pre dînşii zohomin,

21. Limbă mare şi multă şi tare, ca şi cei den Enachim. Şi i-au pierdut pre dînşii Domnul de către faţa lor, şi au moştenit şi să lăcuiră pentru dânşii pănă în ziua aceasta,

22. În ce chip au făcut fiilor Isaf, celora ce lăcuiescu la Siir, în ce chip au surpat pre horeul de către faţa lor şi i-au moştenit pre dînşii şi s-au/ lăcuit pentru dînşii pănă în ziua aceasta.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

5. Să nu bateţi cu înşii război, pentru că nu voi da voao den pământul lor nice urmă de picior, pentru că sorţu am dat fiilor Isav muntele lui Siir.

6. Cu argintu veţi cumpăra bucate de la înşii şi veţi mânca; şi apă cu măsură veţi lua de la înşii cu argintu şi veţi bea.

7. Pentru că Domnul Dumnedzăul nostru te-au blagoslovit întru faptul mâinilor tale, cunoaşte cum ai petrecut pustiiul cel mare şi straşnic acesta. Iată 40 ani Domnul Dumnedzăul tău împreună cu tine şi te-ai lipsit de cuvântu.»

8. Şi am trecut pre fraţii noştri, pre fiii lui Isav, pre ceia ce lăcuia în Siir lângă Calea Arapcă de la Elon şi de la Gasion-Gaver; şi întorcându-ne am trecut calea a pustiiului Moav.

9. Şi dzise Domnul cătră mine: «Nu vrăjbiţi moavitênilor şi să nu loviţi cu înşii război pentru că nu va da voao den pământul lor întru sorţu pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir a moştneni.

10. Omin<i> au fostu şedzându mainte pre însu limbă mare şi multă şi tare ca şi enachin.

11. Rafain să vor socoti şi aceştea ca şi enachiminii; şi moavitênii număscu pre ei omini.

12. Şi la Siir şedea Horreul mainte şi fii lui Isav i-au pierdut pre ei şi i-au surpat pre ei de la faţa lor şi să lăcuiră pentru înşii în ce chip au făcut Israil pământul moştnenirei lui carele au dat Domnul lor.

13. Acum dară sculaţi-vă şi vă rădicaţi voi şi mêrgeţi pre aproape la valea Zareth.»

14. Şi dzilele carele am mersu pre aproape de la Cadis-Varni pân-am trecut valea Zareth 38 de ani, pân-au cădzut toată sământţiia a oamenilor războinici den tabără, după cum s-au giurat Domnul Dumnedzăul lor.

15. Şi mâna lui Dumnedzău era preste ei <ca să-i topască pre ei>[2] den tabără pân-unde au cădzut.

16. Şi fu în vrême ce cădzură toţi bărbaţii cei războinici murindu în mijlocul nărodului,

17. Şi grăi Domnul cătră mine dzicându:

18. «Tu mergi pre aproape astădzi hotarăle Moav, pre Aroir.

19. Şi veţi apropiia aproape de fiii lui Amman; nu ţineţi vrajbă lor şi să nu vă loviţi cu înşii pre război pentru că nu voi da <din>[3] pământul fiilor Amman ţie întru sorţu, pentru, că fiilor lui Lot am dat pre el cu sorţu.

20. Pământul lui Rafain să va socoti pentru că pre însul rafainii lăcuia mainte şi amanitênii ii număscu pre înşii zommin,

21. Limbă mare şi multă şi tare ca şi enachimii. Şi i-au pierdut pre înşii Domnul de cătră faaţa lor şi au moştnenit şi să lăcuiră pentru înşii pân-întru dzua aceasta.

22. În ce chip au făcut fiilor Isav, celor ce lăcuiescu la Siir, în ce chip au surpat pre horreul de cătră faţa lor şi i-au moştnenit pre înşii şi s-au/ lăcuit pentru înşii pân-în dzua de astădzi.

Ms. 4389

5. Ce să nu faceţ războiu cu dânşii, că n-am dat voaoă den ţara lor măcară o urmă de un picior, că muntele Seirului l-am dat întru moştinare feciorilor lui Isav[1].

6. Bucate pre preţ de bani să vă cumpăraţi de la dânşii să mâncaţ şi apă cu măsură să luaţ de la dânşii şi cu preţ să bêţi.

7. Că Domnul Dumnezeul tău te-au blagoslovit întru tot lucrul mâinilor tale, socoteşte cum ai trecut pustiia aceasta mare şi înfricoşată. Iată, 40 de ani Domnul Dumnezeul tău cu tine şi n-ai cerut cuvânt.»

8. Şi am trecut pren fraţii noştri, feciorii lui Isav, carii lăcuia în Seir la calea Aradului[2] de la Elon şi de la Gasion-Gaver; şi întorcându-ne am trecut calea în pustiia Moavului.

9. Şi zise Domnul cătră mine: «Nu vă învrăjbiţi cu moavitênii, nice faceţ cu dânşii războiu că n-am dat voaoă den ţara lor întru moştinare, că feciorilor lui Lot am dat să moştenească Aroirul.

10. Că iominii au fost şăzând mai nainte într-ânsa nărod mare şi mult şi tare ca şi enachii.

11[10]. Rafan se vor chiema şi aceştea. [11] Că ca pre enachiii şi ca pre moavitêni îi chiiamă ioaminii.

12. Şi în Seir lăcuia horeii mai nainte, iar feciorii lui Isav îi uciseră şi-i dezrădăcinară dennaintea fêţei lor şi lăcuiră în locul lor, în ce chip au făcut şi Israil pre pământ lăcuinţa lui carea o au dat lor Dumnezeul lor.

13. Ce acum vă sculaţ şi vă porniţ şi trêceţ răpa[3] Zaretului.»

14. Şi vremea cătă am trecut de la Cadis-Vari până am trecut răpa[3] Zarethului au trecut 38 de ani până au căzut toată seminţiia oamenilor celor de oaste den tabără cum se jurase lor Domnul.

15. Şi mâna Domnului era pre dânşii să-i piiarză den tabără până ce căzură.

16. Iar deaca căzură toţ bărbaţii cei de oaste şi muriră den mijlocul taberii,

17. Grăi Domnul cătră mine zicînd:

18. «Tu vei trêce astăzi hotarăle Moavului şi ale lui Aroir.

19. Şi vei mêrge aproape de feciorii lui Ammon; să nu vă învrăjbiţ cu dânşii nici să faceţ cu dânşii războiu, că nu voiu da ţie den ţara feciorilor lui Ammon întru moştinare că o au dat feciorilor lui Lot întru moştinare.

20. Ţara Rafainilor[4] se chiiamă, că rafainii lăcuia mai nainte într-ânsa, iar ammonitênii îi chiiamă zomini,

21. Nărod mare şi mult şi tare ca şi pre enachimi. Şi pierdu pre dânşii Domnul denaintea fêţelor lor şi le luară moşiia şi lăcuiră într-ânsa în locul lor şi până în zioa de astăzi.

22. Cum au făcut şi cu feciorii lui Isav carei lăcuiesc în Seir, în ce chip au pierdut şi pre horei denaintea fêţei sale şi se-au/ prins de lăcuinţă în locul lor şi până în zioa de astăzi.

Versiunea modernă

5. Şi să nu-i întărîtaţi la război, că nu vă voi da din pământul lor nici cît să pui piciorul, deoarece muntele Seir l-am dat în stăpînire lui Isav.

6. Cumpăraţi de la ei, cu bani, hrană ca să mîncaţi, iar apa de băut tot cu bani să o cumpăraţi de la ei.

7. Domnul Dumnezeul tău te-a binecuvîntat în toate faptele mîinilor tale şi a vegheat cînd ai străbătut pustiul acesta mare şi înfricoşător. Iată, de patruzeci de ani Domnul Dumnezeul tău a fost cu tine şi nu ai dus lipsă de nimic.»

8. Şi am trecut dincolo de fraţii noştri, fiii lui Isav, care locuiau în Seir, pe lîngă drumul ce străbate Araba, de la Elat şi Eţion-Gaber; apoi ne-am întors şi am mers pe drumul spre pustiul Moab.

9. Atunci Domnul mi-a spus: «Să nu-i hărţuiţi pe moabiţi şi să nu-i întărîtaţi la luptă, căci nu vă voi da nimic din pămîntul lor, pentru că Arul l-am dat în stăpînire fiilor lui Lot.

10. Înainte locuiau acolo emiţii, un popor mare, numeros şi cu oameni înalţi de statură, ca şi enachiţii.

11. Ei erau socotiţi drept refaiţi, ca şi enachiţii; dar moabiţii îi numesc emiţi.

12. Iar în Seir trăiau înainte horiţii, dar fiii lui Isav i-au cotropit şi i-au nimicit, apoi s-au aşezat în locul lor, aşa cum a făcut Israel cu ţara pe care i-a dat-o Domnul în stăpînire.

13. Acum haideţi, sculaţi-vă şi treceţi valea Zaredului!» Şi atunci am trecut valea Zaredului.

14. Timpul care s-a scurs de cînd am plecat de la Cadeş-Barne pînă am trecut valea Zaredului a fost de treizeci şi opt de ani, răstimp în care a pierit din tabără întreaga generaţie a bărbaţilor în stare să lupte, aşa cum hotărîse Domnul.

15. Căci mîna Domnului a fost împotriva lor, ca să-i stîrpească din tabără, pînă cînd au pierit cu toţii.

16. După ce au fost răpuşi toţi bărbaţii în stare să lupte din mijlocul poporului,

17. Domnul mi-a vorbit şi mi-a zis:

18. «Vei trece astăzi hotarele Moabului, pe la Ar.

19. Şi te vei apropia de fiii lui Amon, dar să nu-i hărţuieşti şi să nu-i întărîţi la luptă, căci nu-ţi voi da nimic din pămîntul fiilor lui Amon, pentru că le-am dat în stăpînire fiilor lui Lot.

20. Această ţară era socotită a lui Refaim, pentru că înainte trăiau în ea rafaiţii. Amoniţii îi numesc zamzumiţi,

21. Un popor mare, numeros şi înalt de statură, ca şi enachiţii. Domnul i-a nimicit pe refaiţi din faţa amoniţilor, care i-au dezmoştenit şi s-au aşezat în locul lor.

22. Întocmai aşa a făcut Domnul şi pentru fiii lui Isav care locuiesc în Seir, cînd i-a doborît pe horiţi dinaintea lor. Ei i-au dezmoştenit şi s-au/ aşezat în locul lor, unde trăiesc pînă în ziua de astăzi.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 126, col. II

23. Şi eveii, ceia ce lăcuia la Asiroth până la Gaza, şi capadochii, ceia ce au ieşit de la Capadochíia, au surpat pre ei şi s-au lăcuit pentru ei.

24. Acum dară, sculaţi-vă şi vă duceţi şi treceţi voi valea Arnon. Iată, am dat în mîna ta pre Sion, împăratul Esevon al amoreilor, şi pămîntul lui începe a moşteni; fă cu el războiu!

25. Întru zioa aceasta începe a da cutremurul tău şi frica ta preste faţa a toate limbile cêle ce sînt supt ceriu, carii, auzindu numele tău, se vor turbura şi chinuri vor avea de cătră faţa ta.»

26. Şi am trimis soli den pustiiul Chedamoth cătră Sion, împăratul Esevonului, cu cuvinte de pace zicînd:

27. «Trêce-voiu pren pămîntul tău, pre cale voiu mêrge, nu voiu abate în direapta au a stînga.

28. Bucate pre argint îm vei da şi voiu mînca, şi apă pre bani îm vei da şi voiu bea; fără numai căce voiu trêce cu picioarele mêle.

29. În ce chip mi-au făcut mie fiii lui Isaf, ceia ce lăcuiescu la Siir, şi moavitênii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, până voiu trêce Iordanul la pămîntul carele Domnul Dumnezăul nostru ne dă noao.»

30. Şi n-au vrut Sion, împăratul Esevonului, să trêcem noi prentr-însul, pentru căci au nesilnicit Domnul Dumnezăul nostru duhul lui şi i-au întărit inima lui, pentru ca să să dea în mînile tale ca întru zioa aceasta.

31. Şi zise Domnul cătră mine: «Iată, am început a da înaintea fêţii tale pre Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, şi pămîntul lui; şi încêpe a moşteni pămîntul lui.»

32. Şi ieşi Sion, împăratul Esevon, întru întîmpinarea noastră, el şi tot norodul lui, la războiu, la Iasa.

33. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnezăul nostru înaintea fêţii noastre în mînile noastre şi am lovit pre dînsul şi pre feciorii lui şi pre tot norodul lui.

34. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru vrêmea acêea şi am surpat toată cetatea pre rîndu, şi muierile lor, şi feciorii lor, nu am lăsat prinsu viu.

35. Fără numai dobitoacele am prădat şi prăzile cetăţilor am luat.

36. De la Aroir, care iaste de la marginea pîrîului Arnon, şi cetatea care era în vale şi până în muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie scăpat noao, pre toate le-au dat Domnul Dumnezeul nostru în mînile noastre.

37. Fără numai la pămîntul fiilor Aman nu ne-am apropiiat, toate cîte să apropie de pîrîul lui Iavoc şi cetăţile cêle den munte, după cum au poruncit noao Domnul Dumnezeul nostru.

CAP 3

1. Şi, întorcîndu-ne, ne-am suit calea de la Vasan. Şi au ieşit Og, împăratul Vasanului, întru întîmpinarea noastră, el şi tot nărodul lui împreună cu dînsul, la războiu, la Adraim.

2. Şi zise Domnul/cătră mine: «Să nu te temi de dînsul, căce în mînile tale l-am dat pre dînsul şi pre tot nărodul lui şi tot

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

23. Şi eveii ceia, ce lăcuia la Asiroth păn-la Gaza, şi capadochii, ceia ce au ieşit de la Capadochĭia i-au surpat pre ei şi s-au lăcuit pentru ei.

24. Acum dară sculaţi-vă şi vă duceţi şi trêceţi voi valea Arnon. Iată am dat pre mâna ta pre Sion, împăratul Esevon a amorreilor, şi pământul lui începe a-l moştneni; lovêşte cu el războiu!

25. Întru dzua aceasta începe a da cutremurul tău şi frica ta preste faaţa a toate limbile cêlea ce-s suptu cer, carii, audzindu numele tău, să vor turbura şi chinuri vor avea de cătră faţa ta.»

26. Şi am trimis soli den pustiiul Chedmoth cătră Sion, împăratul Esevon, cu cuvinte de pace dzicîndu:

27. «Trêce-voi pren pământul tău, pre cale voi mêrge, nu voi abate în dreapta au în stînga.

28. Bucate pre argintu îm vei da şi voi mânca şi apă pre bani îmi vei da şi voi bea, afar«ă» căce voi trêce cu picioarele mêle.

29. În ce chip mi-au făcut mie fiii lui Isav, ceia ce lăcuiesc la Siir, şi moavitênii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, până voi trêce pre Iordanul la pământul carele Domnul Dumnedzăul nostru ne dă noao.»

30. Şi n-au vrut Sion, împăratul Esevon, să trêcem noi pren însul, pentru căce au năsălnicit Domnul Dumnedzăul nostru duhul lui şi au întărit inima lui, pentru ca să ţi să dea în mâinele tale ca întru dzua aceasta.

31. Şi dzise Domnul cătră mine: «Iată, am început a da înnaintea fêţii tale pre Sion, împăratul Esevon, a amorreilor, şi pământul lui; şi începe a moştneni pământul lui.»

32. Şi ieşi Sion, împăratul Esevon, întru întîmpinarea noastră, el şi tot nărodul lui, la războiu la Eassa.

33. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnedzăul nostru înnaintea fêţei noastre întru mâinele noastre şi am lovit pre el şi pre ficiorii lui şi pre tot nărodul lui.

34. Şi am biruit tuturor cetăţilor lui întru vrêmea acêea şi am surpat toată cetatea pre rându, şi muierile lor şi ficiorii lor, n-am lăsat prinsu viu.

35. Afară den dobitoace ce am robit lor şi prăzile cetăţilor am luat.

36. De la Aroir, carea iaste de la marginea părîului Arnon, şi cetatea carea era în vale şi păn-în muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie scăpat noao, pre toate le-au dat Domnul Dumnedzăul nostru pre mânule noastre.

37. Afară de la pământul fiilor Amman nu ne-am apropiat toate căte să apropie de groapa Iacov[3] şi cetăţile cêle den munte, după cum au porîncit noao Domnul Dumnedzăul nostru.

CAP 3

1. Şi, întorcîndu-ne, ne-am suit calea de la Vaasan. Şi au ieşit Og, împăratu Vaasan, întru timpinarea noastră, el şi tot nărodul lui, împreună cu însul da războiu[1] la Adrain.

2. Şi dzise Domnul cătră mine: «Să nu te temi de el, căce în mânule tale l-am dat pre el/ şi pre tot

Ms. 4389

23. Şi eveii, carei lăcuia în Aroth până la Gaza mergând cappadochiii de la Cappadochiia i-au omorât şi se-au sălăşluit în locul lor.

24. Ce acum vă sculaţ şi vă porniţ şi trêceţ răpa Arnonului că iată am dat în mâinile tale pre Sion, împăratul Esevonului şi al Ammoreiului şi începe a moşteni ţara lui şi astăzi să faci războiu cu dînsul.

25. Acum voiu începe a da frică de tine şi cutremur înaintea fêţelor tuturor ţărălor căte sânt supt cer. Şi ei auzind de numele tău se vor turbura şi vor lua durêre de faţa ta[5].»

26. Şi am trimes soli de la pustiia Chedemothului la Sion, împăratul Asevonului, cu cuvinte de pace zicând:

27. «Să trêcem pren ţara ta, pre cale vom trêce şi nu ne vom abate nici spre stânga, nici spre direapta.

28. Bucate să vînzi pre bani şi apă pre preţ să ne dai să bem fără numai cât vom trêce cu picioarele.

29. Cum ne-au făcut şi feciorii lui Isav carei lăcuiesc în Seir şi moavitênii carei lăcuiesc în Aroir, până vom trêce Iordanul în ţara cêea ce o au dat noao Domnul Dumnezeul nostru.»

30. Iar Sion, împăratul Esevonului, n-au vrut să trêcem pen ţara lui, că întări Domnul Dumnezeul nostru sufletul lui şi învârtoşă inima lui, ca să-l dea în mâinile tale cum vezi astăzi.

31. Şi zise Domnul cătră mine: «Iată, am început a da înaintea ta pre Sion, împăratul Esevonului, şi al Amoreiului şi ţara lui, ce începe a moştina ţara lui.»

32. Şi ieşi Sion, împăratul Esevonului, împotriva noastră, el însuş şi toţ oamenii lui cu dînsul, la războiu în Iasa.

33. Şi l-au dat Domnul Dumnuzeul nostru înaintea fêţelor noastre în mâinele noastre şi am ucis pre dânsul şi pre feciorii lui şi pre toţ oamenii lui.

34. Şi am luat toate cetăţile lui într-acêa vrême şi pre rând am surpat toate cetăţile şi n-au rămas vii într-ânşii.

35. Fără numai dobitoacele ce am robit şi avuţiile cetăţilor care am luat.

36. De la Aroir, care iaste gură părăului Arnonului, şi oraşul care iaste în răpă[6] până la muntele Galaadului, şi n-au fost cetate carea să fie scăpat de noi întreagă, ce toate le-a dat Domnul Dumnezeul nostru în mâinile noastre.

37. Fără numai de ţara feciorilor lui Amman nu ne-am apropiiat şi de toate căte se ţin cu părăul Iavaculul şi de cetăţile cêle den munţ precum porâncise Domnul Dumnezeul nostru.

CAP 3

1. Şi, întorcându-ne, ne-am suit pre calea cea despre Vasaan. Şi ieşi Og, împăratul Vasaanului, împotriva noastră la războiu însuş el şi toate oştile lui cu dânsul în Adrain.

2. Iar Domnul zise cătră mine: «Nu te tême de dânsul, că în mâinile tale am dat pre dânsul/, şi pre

Versiunea modernă

23. De asemenea şi aviţii, care locuiau prin sate, până aproape de Gaza, au fost nimiciţi de către caftoriţi, care au venit din Caftor şi s-au aşezat în locul lor.

24. Sculaţi-vă aşadar, porniţi şi treceţi valea Arnonului. Iată că dau în mîinile tale pe Sion, regele amoriţilor din Heşbon, şi pământul lui. Ia-l în stăpînirea ta şi porneşte războiul împotriva lui.

25. De astăzi înainte voi insufla tuturor popoarelor de sub cer frica şi groaza faţă de tine: numai la auzul numelui tău se vor cutremura, iar în faţa ta vor fi cuprinşi de spaimă.»

26. Din pustiul Chedemot am trimis atunci către Sion, împăratul Heşbonului, soli cu cuvinte de pace, ca să-i spună:

27. «Lasă-mă să trec prin ţara ta. Voi merge numai pe drum, nu mă voi abate nici la dreapta, nici la stînga.

28. Dă-mi hrană pe bani, ca să am ce mînca şi vinde-mi apă tot pe bani, ca să am de băut. Voi merge numai pe jos, cu piciorul.

29. Aşa cum mi-au îngăduit fiii lui Isav, care locuiesc în Seir şi moabiţii, care locuiesc în Ar, până cînd voi trece Iordanul în ţara pe care ne-o dă Domnul Dumnezeul nostru.»

30. Dar Sion, împăratul Heşbonului, nu ne-a dat voie să trecem pe la el, pentru că Domnul tău i-a înăsprit sufletul şi i-a împietrit inima, ca să-l dea în mîinile tale, aşa cum este pînă astăzi.

31. Atunci Domnul mi-a spus: «Iată că încep să dau în mîinile tale pe Sion amoritul, regele Heşbonului, şi ţara lui; începe a stăpîni ţara lui.»

32. Iar Sion, regele Heşbonului, ne-a ieşit în întîmpinare la Iahaţ, cu tot poporul lui, să lupte împotriva noastră.

33. Dar Domnul Dumnezeul nostru l-a dat în mîinile noastre şi l-am bătut pe el, pe fiii lui şi tot poporul lui.

34. Am cucerit atunci toate cetăţile lui şi am sortit pieirii pe toţi cei ce se aflau în fiecare cetate: bărbaţii, femeile şi copiii; nu am lăsat în viaţă pe niciunul din cei prinşi.

35. Am păstrat ca pradă doar vitele şi ceea ce am jefuit din cetăţile cucerite.

36. De la Aroer, care se află pe malul pîrîului Arnon, şi de la cetatea care este în vale, pînă la muntele Galaad, nu ne-a scăpat nici o cetate: Domnul Dumnezeul nostru le-a dat în mîinile noastre pe toate.

37. Numai de ţara amoniţilor nu te-ai apropiat, nici de ţinuturile din apropierea pîrîului Iaboc, nici de cetăţile de la munte, întocmai cum ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru.

CAP. 3

Biruinţa asupra regelui Og. Împărţirea ţinuturilor de la răsărit de Iordan.

1. Ne-am întors apoi şi am pornit pe drumul către Vasan. Og, regele Vasanului, ne-a ieşit însă în întîmpinare la Edrei, cu tot poporul lui, ca să se războiască cu noi.

2. Atunci Domnul mi-a spus: «Nu te teme de el, căci îl dau în mîinile tale,/ cu tot poporul şi cu

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 127, col. I

дмнѹл кѣтрѣ мнѣ стѣнѹте тѣми де джнесѹль, кѣче фмжннле тале лам҃дат҃ преджнесѹль, шн҃ пре тот҃ нтрѣдѹл лѹй, шн҃ тот҃ пѣмжнтѹль лѹй шн҃ вин҃ фаче лѹй, фче нт҃ ан҃ фѣкѹт҃ лѹй їсѡнь фпърат҃ѹл аморѣнлор, каре лѣкѹе ла есевѡнь.

3. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnezăul nostru în mînile noastre şi pre Og, împăratul Vasanului, şi tot norodul lui, şi l-am omorît pre el pănă n-au rămas lui semînţă.

г Шн҃ лам҃ дат҃ пре ель дмнѹл дмнезѣѹл нострѹ, фмжннле ноастре, шн҃ пре сѡгь фпърат҃ѹл васа нѹлѹй, шн҃ тот҃ нородѹл лѹй, шн҃ лам҃ ѡморт҃ пре ель, пѣнѣ нѹ рѣмасе лѹй семѣнцѣ.

4. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru vrêmea acêea; nu era cetate care nu o am luat de la dînşii: 60 de cetăţi, toate penprejurile Argov, împăratul Og la Vasan.

д Шн҃ ам҃ стѣпжнит҃ тоате четѣцнле лѹй фтрѹ врѣмѣ ачѣа нѹ ерà четате каре нусà лѹат҃ дела дмнѹй шн҃ѣ, ѯ, де четѣци тоате пемпрежѹрнле аргѡв, фпърат҃ѹл сѡгь ла васан҃.

5. Toate cetăţile tari, ziduri nalte, porţi şi zăvoară, afară den cetăţile ferezeilor, cêle multe foarte.

е Тоате четѣцнле тарѣ зидѹрь нал҃те, порци шн҃ зѣвоарѣ, афарѣ дин четѣцнле, ферезѣнлор чѣле мѹлте фоарте.

6. I-am surpat pre dînşii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul Esevonului, şi am surpat toată cetatea pre rînd şi muierile lor şi copiii.

ѕ Ам҃ѣ сѹрпат҃ пре джнѣшїй фчекнп҃ ам҃ фѣкѹт҃ лѹй їсѡнь фпърат҃ѹл есевѡнѹлѹй, шн҃ ам҃ сѹрпат҃ тот҃ тѣлат҃ пре рндь, шн҃ мѹѣрнле лор шн҃ копнїй.

7. Şi toate dobitoacele lor şi prăzile cetăţilor le-am prădat noao.

з Шн҃ тоате добнтоачеле лор, шн҃ прѣзнле четѣци лор ам҃ прѣдат҃ ноао.

8. Şi am luat întru vrêmea acêea pămîntul den mînile celor doi împăraţi amoreilor, carii era decinde de Iordan, de la pîrîul Arnon şi pănă la muntele Aermon.

и Шн҃ ам҃ лѹат҃ фтрѹ врѣмѣ ачѣа пѣмжнтѹл, дин мжнле челор доѹ фпърацн аморѣнлор, карїй ерà дечнндедесѡ дань, дела пржѹль арнонь, шн҃ пѣнѣ ла мѹте ле ермонь.

9. Finicii numescu pre Aermon Saniior, şi amoreul au numit pre dînsul Sanir.

і Фнннчїй нѹмѣскѹ пре ермонь, сянїсор, шн҃ аморѣѹл ѣѹ нѹмнт пре джнесѹл санн҃.

10. Toate cetăţile Misor şi tot Galaadul şi tot Vasaanul, pănă la Elha şi Edrain, cetăţile împărăţiei lui Og la Vasan.

ѳ Тоате четѣцнле мїсорь, шн҃ тот҃ галаадѹл, шн҃ тот҃ васанѹль, пѣнѣ ла ѣлха, шн҃ ѣдрнн, четѣцнле фпърацїей лѹй сѡгь, ла васань.

11. Căce numai Og, împăratul Vasanului, au rămas de la rafain. Iată, patul lui, pat de hier, iată aceasta întru marginea feciorilor lui Aman, de 9 coţi lungimea lui şi de 4 coţi lăţimea lui, cu cotul omului.

ї Кѣче нѹмай сѡгь фпърат҃ѹл васанѹлѹй, ѣѹ рѣмасе дела рафань, ѩтѣ патѹл лѹй пат҃ де хїерь, ѩтѣ ачѣ тат҃ фтрѹ марцннѣ фнѳрнлор лѹй амань, де, ѳ, кѡци лѹнцмѣ лѹй, шн҃ де, ѳ, кѡци лѣцмѣ лѹй кѹкотѹл сѡмѹлѹй.

12. Şi pămîntul acela l-am moştenit în vrêmea acêea de la Aroir, carii iaste la ţărmurele pîrîului Arnon, şi jumătate de muntele Galaad, şi cetăţile lui am dat lui Ruvin şi lui Gadu.

ѳг Шн҃ пѣмжнтѹль ачѣла лам҃ мощенит҃ фврѣмѣ ачѣа дела аройрь, карїй ѣ сте ла цѣрмѹрele пржѹлѹй арнонь, шн҃ жѹмт тате де мѹнтеле галаадь, шн҃ четѣцнле лѹй ам҃ дат҃ лѹй рѹвнньь, шн҃ лѹй гадѹ.

13. Şi ce au rămas al lui Galaad şi tot Vasanul împărăţiei lui Og am dat la jumătate de neamul lui Manasi; şi tot pemprejurul Argovului, tot Vasanul, acela pământul lui rafain se va socoti.

ѳд Шн҃ тот҃ рма ам҃ѣ лѹй галаадь, шн҃ тот҃ васанѹл фпрѣцїей лѹй сѡгь, ам҃дат ла жѹмѣтате де нѣмѹ лѹй манасн, шн҃ тот҃ пемпрежѹрѹл аргѡвѹ лѹй, тот҃ васанѹл, ачѣла пѣмжнтѹл лѹй рафанньсеба сокѡтн҃.

14. Şi Iair, feciorul lui Manasi, au luat tot împrejurul Argov, pănă la hotarăle Gargasi şi Mahethi; au numit pre dînsele pre numele lui, pre Vasan, Aroth Iair, pănă în zioa aceasta.

ѳе Шн҃ їанрь фѣѳрѹль лѹй манасн ѣѹ лѹат҃ тот҃ фпрежѹрѹль аргѡвѹ, пѣнѣ ла хѡтарѣле, гаргасн, шн҃ махѣдн, ѣѹ нѹмнт пре джнеле пре нѹмеле лѹй, пре васань, аресѡѣь, їанрь, пѣнѣ фзїсоа ачѣста.

15. Şi lui Mahir am dat Galaadul.

ѕг Шн҃ лѹй махнр ам҃ дат҃ галаадѹль.

16. Şi lui Ruvin şi lui Gadu am dat de la Galaadu pănă la pîrîul Arnon, în mijlocul pîrîului – hotar, şi pănă la Iavoc pîrîul, hotar fiilor lui Aman.

ѕд Шн҃ лѹй рѹвнньь, шн҃ лѹй гадѹ, ам҃ дат҃ дела галаадѹ, пѣнѣ ла пржѹль арнонь, фмнжлокѹль пржѹлѹй хотарь, шн҃ пѣнѣ ла іавоккь, пржѹль хотар фнлорь лѹй аманьь.

17. Şi Arava şi Iordanul, hotar, de la Mahenereth şi pănă la Marea Arava, Marea Sării, de la Asidoth pre Fasga, de la răsărit.

ѕе Шн҃ арака, шн҃ їордѣнѹль, хотарь, дела махенерѣдь, шн҃ пѣнѣ ламарѣ арака, марѣ стрїн, дела асндѡѳь, пре фага, дела рѣсърнт.

18. Şi am poruncit voao în vrêmea acêea zicînd: «Domnul Dumnezeul vostru au dat voao pămîntul acesta cu sorţu. Înarmîndu-vă, păsaţi înaintea fêţii fraţilor voştri, fiilor lui Israil, tot cel cu minte.

ѕѕ Ам҃ порѹнчнт воасѡ фврѣмѣ ачѣа зникнд, дмнѹль дмнезѣѹль вострѹ ѣѹ дат҃ воасѡ, пѣмжнтѹль ачѣста кѹсорцѹ, фармжндѹвѣ пѣѣцн фнаннтѣ фѣцїн фрацнлорь воѣнр фнлор лѹй їсранль, тот҃ чѣль кѹминтѣ.

19. Afară den fămeile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

nărădul lui şi tot pământul lui, şi vei face lui în ce chip ai făcut lui Sion, împăratul amorreilor, carele lăcuia la Esevon.»

3. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnedzăul nostru în mănule noastre şi pre Og, împăratul Vasaan, şi tot nărodul lui, şi l-am omorît pre el păn-n-am lăsat lui sămănţă.

4. Şi am biruit tuturor cetăţilor lui întru vrêmea acêea; nu era cetate carea nu am luat de la înşii: 60 de cetăţi toate prenpregiururile Argov, împăratul Og la Vasan.

5. Toate cetăţile tari, ziduri înnalte, porţi şi zăvoară, afară den cetăţile ferezeilor, cêle multe foarte.

6. I-am surpat pre înşii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul Esevon, şi am surpat toată cetatea pre rându şi muierile lor şi copiii.

7. Şi toate dobitoacele şi prăzile cetăţilor le-am prădat noao.

8. Şi am luat întru vrêmea acêea pământul den măinele celor 2 împăraţi amorreilor, carii era decinde de Iordan, de la părîul Arnon şi până la muntele Aermon.

9. Finicii număscu pre Aermon Sanior, şi amorreul au numit pre el Sanir.

10. Toate cetăţile Misor şi tot Galaadul şi tot Vasanul păn-la Elha şi Edraim, cetăţile împărăţiei lui Og la Vasan.

11. Căce numai Og, împăratul Vasan, au rămas la rafain. Iată, patul lui, pat de fier, şi iată acesta întru marginea ficiorilor Amman, de 9 coţi lugimea lui, cu cotul omului.

12. Şi pământul acela l-am moştnenit întru vrêmea acêea de la Aroir, carea iaste la ţărmurile părîului Arnon, şi giumătate de muntele Galaad, şi cetăţile lui am dat lui Ruvim şi lui Gad.

13. Şi ce au rămas a lui Galaad şi toată Vasan a împărăţiei lui Og am dat la giumătate de neamul lui Manassi şi tot prenpregiurul Argov, tot Vasanul, acela pământul lui rafain să va socoti.

14. Şi Iair, ficior Manassi, au luat tot prenpregiurul Argov, păn-la hotarăle Gargasi şi Mahethi au numit pre însu pre numele lui pre Vasan, Avoth Iair, păn-în dzua aceasta.

15. Şi lui Mahir am dat Galaadul.

16. Şi lui Ruvim şi lui Gad am dat de la Galaad păn-la rîul Arnon, în mijlocul părîului hotar, şi păn-la Iavoc, părîul hotar fiilor Amman.

17. Şi Arava şi Iordanul hotar de la Mahinereth şi păn-la Marea Arava, Marea Sării de la Asidoth pre Fazga de la răsărit.

18. Şi am porîncit voao întru vrêmea acêea dzicându: «Domnul Dumnedzăul vostru au dat voao pământul acesta cu sorţu. Într-armîndu-vă, păsaţi înnaintea fraţilor voştri Israil tot cel cu minte.

19. Afară den fămeile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele/ voastre, ştiu că multe dobitoace-s la

Ms. 4389

toţ oamenii lui şi toată ţara lui şi vei face lui cum ai făcut lui Sion, împăratul Ammoreiului, care au lăcuit în Sevon.»

3. Şi dêde Domnul Dumnezeul nostru în măinile noastre pre Og, împăratul Vasanului, şi pre toţ oamenii lui şi i-am tăiat păn-n-au rămas nici unul dentr-ânşii.

4. Şi am luat toate cetăţile lor într-acea vrême; şi nu rămase nici o cetate carea să nu o fim luat de la dânşii: 60 de cetăţ şi toate hotarăle Argovului de-npărăţiia lui Og la Vasan.

5. Toate cetăţile cêle tari cu zidurile cêle nalte, porţile şi culele, dennafară de oraşăle cêle cu coştêie, care era foarte multe.

6. Şi i-am omorât, cum am făcut şi lui Sion, împăratul Esevonului, şi am potopit cetăţile lor depreună cu muierile lor şi cu copiii lor.

7. Iar dobitoacele lor şi avuţiia cetăţilor noi am jăhuit şi am luat noaoă.

8. Şi într-acea vrême am luat ţară den măinile a doi împăraţ, care au fost de ceastă parte de Iordan de la părăul Arnonului până la muntele Ermonului.

9. Iar finichii chiiamă pre Ermon Sarion, iar ammoreii îl chiiamă Sanir.

10. Toate cetăţile Misorului şi a tot Galaadul şi a tot Vasanul până la Elha şi până la Iordan, toate cetăţile împărăţiei lui Og în Vasan.

11. Că numai Vasanul, cetatea lui Og, au rămas de la uriiaş. Şi iată patul lui, pat de fier, iată acesta iaste la marginea feciorilor lui Ammon, lungul lui de 9 coţ iar latul lui de 4 coţ, coturi voinicêşti[1].

12. Şi am luat atunci, într-acea vrême, ţara acêea de la Aroir, care iaste la gura izvorului Arnonului până la jumătate den muntele Galaadului, şi cetăţile lor le-am dat lui Ruvim şi lui Gad.

13. Iar partea Galaadului carea rămăsêse şi toată împărăţiia Vasaanului a lui Og o am dat o jumătate de semînţiia lui Manasie şi toate satele demprejurul Argovului şi se chiemă tot Vasanul Ţara Uriiaşilor.

14. Iar Iair, feciorul Manasiei, luoă toate hotarăle lui Argov, până la hotarăle Gargasinului şi ale Maheteiului şi i-au pus numele pre numele lui Vasan şi Avoth şi Air până în zioa de astăzi.

15. Iar lui Mahir am dat Galaadul.

16. Şi semînţiei lui Ruvin şi a lui Gad am dat de la Galaad până la părăul Arnonului, hotarul a mijlocul părăului până la Ievon, care iaste hotar părăului feciorilor lui Ammon.

17. Şi Irava şi Iordanul hotăr de la Mahenereth până la Marea Aravului şi de la Marea Sării până la Asidoh Fazga spre răsărit.

18. Şi într-acea vrême am porâncit voaoă zicând: «Domnul Dumnezeul vostru au dat voaoă ţara aceasta întru moştinare, înarmaţ să mêrgeţ înaintea fêţelor fraţilor voştri, a feciorilor lui Israil; toţ bărbaţii să meargă la războiu.

19. Numai muierile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele/ voastre, că ştiu că sânt multe, să rămâie

Versiunea modernă

toată ţara lui. Fă cu el ceea ce ai făcut cu Sion, regele amoriţilor, care trăia în Heşbon.»

3. Astfel Domnul Dumnezeul nostru l-a dat în mîinile noastre şi pe Og, regele Vasanului, cu tot poporul lui. Pe el l-am răpus, iar din semînţia lui nu a mai rămas nimeni.

4. Şi am cucerit atunci toate cetăţile lui; n-a mai rămas nici o cetate pe care să nu le-o fi luat: şaizeci de cetăţi, tot ţinutul Argob, regatul lui Og în Vasan.

5. Toate cetăţile acestea erau întărite cu ziduri înalte, cu porţi şi zăvoare, în afară de aşezările foarte numeroase ale pereziţilor.

6. Şi le-am sortit pieirii, aşa cum îi făcusem lui Sion, regele Heşbonului; toţi cei ce se aflau în fiecare cetate, bărbaţii, femeile şi copiii au fost sortiţi pieirii.

7. Iar ca pradă am luat toate vitele şi tot ce am jefuit din cetăţi.

8. Astfel, în timpul acela, am smuls din mîinile celor doi regi amoriţi, de dincolo de Iordan, pămîntul de la pîrîul Arnon pînă la muntele Hermon.

9. (Sidonienii numesc Hermonul Sirion, iar amoriţii îl numesc Senir),

10. Toate cetăţile de pe podiş, tot Galaadul şi tot Vasanul, pînă la Salca şi Edrei, cetăţile din regatul lui Og, în Vasan.

11. (Căci numai Og, regele Vasanului, mai rămăsese dintre refaiţi. Iată, patul lui, un pat de fier, se poate vedea în Rabba, cetatea fiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coţi iar lăţimea de patru coţi obişnuiţi).

12. Am luat atunci în stăpînire ţara aceasta. Lui Ruben şi lui Gad le-am dat ţinutul de la Aroer, care este aşezat pe malurile pîrîului Arnon, şi jumătate din muntele Galaad cu cetăţile lui.

13. Unei jumătăţi din semînţia lui Manase i-am dat ceea ce a rămas din Galaad şi tot Vasanul, regatul lui Og. Tot ţinutul Argob, cu tot Vasanul poartă numele de ţara refaiţilor.

14. Iair, fiul lui Manase, a luat tot ţinutul Argob, pînă la hotarele gheşuriţilor şi maacatiţilor, şi a numit Vasanul după numele său, Havoth Iair, (Aşezările de corturi ale lui Iair), cum se cheamă şi astăzi.

15. Lui Machir i-am dat Galaadul.

16. Rubeniţilor şi gadiţilor le-am dat ţinutul de la Galaad pînă la pîrîul Arnon, în mijlocul căruia se afla graniţa, şi pînă la Iaboc, pîrîul care îi desparte de amoniţi.

17. Precum şi Araba, cu Iordanul ca hotar, de la Chineret pînă la Marea Araba, adică Marea Sărată, la poalele muntelui Pisga, spre răsărit.

18. În timpul acêla v-am poruncit şi v-am spus: «Domnul Dumnezeul vostru v-a dat în stăpînire acest pământ. Înarmaţi-vă, toţi cei buni de luptă, şi porniţi în fruntea fraţilor voştri, fiii lui Israel.

19. Numai femeile, copiii şi vitele/ voastre, căci ştiu că aveţi multe vite, să rămînă în cetăţile pe

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 127, col. II

вóастре, щи́нъ кѣмѹ́ате добнтóачесь лавóн, лѣ кѹ́нскѣ ф̑тръ четъцнле вóастре ка́ре вѣдѣ́м да́ вóасѡ.

Пѣнѣ ва́ потолѝ дмⷭ̑нъ дмнезе́ѹ нóстръ пре фра́цїн вóшри кашѝ превóн, шѝ вóрь мо шенѝ шѝ а́чещѣ пѣмжнтѹ́ль ка́рале дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль вóстръ дъ̀ лор дечи́нде дрепъ́рáне, шѝ вѣцн ф̑кáрптежи фе́ште ка́рале ла мощенирѣ лѹ́и ка́ре а́мⷭ̑ дáть вóасѡ.

Шѝ лѹ́и їнсѹ́съ а̑ ка порѹ́нчнть ф̑врѣ́мѣ а́чѣ́а зникнд̑ сѡ́кїн вóшри а̑ вѣзѹ́ть тóате кѫте а̑ фкѹ́ть дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль нóстръ ла а́чещи дóи фпърáцн, а̑шà ва̀ фа́че дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль нóстръ ла тóате ф̑ пъръцíнле а́сѹ́пра кърóра тѹ́ трéчи а̑колѡ.

Сѣ нѹ́вѣ тѣ́мещи дрáжїн кѣ́че дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль вóстръ е́ль сѣ́ва ва́те пе́нтръ вóи.

Шѝ мáм рѹгáт дмⷭ̑нѹ́ѹи ф̑врѣ́мѣ а́чѣ́а зникнд̑.

Дмⷭ̑не дмⷭ̑не тѹ́и ф̑чепѹ́ть а̑а́рѣта слѹ́жїи тáле вжрѹ́тѣ тà шѝ пѹтѐрѣ тà, шѝ мжна чѣ тáре, шѝ брáцѹ́ а чéа на́ѣтѹ, пе́нтръ кѣ́чи а́сте дмⷭ̑незе́ѹ ф̑чéри а̑ препѣмжнтѹ, ка́рале ва̀ фа́че ф̑че кнпь а̑н фѣкѹ́ть тѹ, шѝ дѹпъ пѹтѐрѣ тà.

Трекнд̑ дáрь вóи вéдѣ пѣмжнтѹ́ а чéа сѹ́нь, а́чéста ка́рале а́сте дечи́нде дрепъ́рáне, мѹ́н теле а́чéсть сѹ́н, шѝ а̑нднвáнѹль.

Шѝ ма трекѹ́ть кѹ вéдѣрѣ дмⷭ̑нъ премѝне пе́нтръ вóи, шѝ нѹ́маѹ а́скѹ́лтáть, шѝ зи́се дмⷭ̑нъ, кѣтръ мѝне дестѹ́л а́сте цне сѣнѹ́ман а̑да́ѡци ф̑кѣ а̑грѣнкѹвжнтѹ́л а́чéста.

Сѹ́ете пре вжрхѹ́ чéлѹи чоплѝть, шѝ прнвéще кѹ сѡ́кїн спре маре, шѝ мїáзъ нóапте, шѝ а̑мїáзъзи, шѝ рѣсърнть, шѝ вéзнкѹ сѡ́кїн тѣ́нь, кѣ́че нѹ́вéи трéче пре ѡ̑ дáнѹль а́чéста.

Шѝ порѹ́нчѣще лѹ́и їнсѹ́съ, шѝ а̑ ф̑търéще пре е́ль шѝ ф̑дéмнѣ предзнсѹ́ пе́нтръ кѣ а́чéста ва̀ трéче а̑наинтѣ фе́цїн нр ро́дѹлѹи а́чéстѹ, шѝ е́ль ва̀ мощени лор тóте пѣмжнтѹ́ а ка́рале а̑н вѣзѹ́ть.

Шѝ шѣдѣ́м кѣ ф̑ кр̑жнгѹ а̑прóапе декáса лѹ́и фогóр,

К А П А

1 нá кѹ́м їеремáнь а́скѹ́лтъ дрепъ́цнле, шѝ жѹдецъцлекѫте е́ѹ вѣ ф̑вѣцѹ превѣ а́стъзи сѣфа́ецн, пе́нтръ наслъ́трѣцн, шѝ ф̑тр̑нндѹ ф̑лѹ́нтръ сѣмощенúцн пѹ мжнтѹ́ль, ка́рале дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль пѹ рúнцнлорь вóшри дъ̀ вóасѡ кѹсóцѹ.

2 Сѣнѹ́ ада сѹецн кѣтръ кѹвжнтѹ́ль ка́рале е́ѹ порѹ́нческѹ вóасѡ, шѝ сѣнѹ́ лѹ́ацдела дѣ́нсѹ́, пъзнц порѹ́нчнле дмⷭ̑нъ лѹ́и дмⷭ̑незе́ѹ лѹ́и вóстръ кѫте е́ѹ порѹ́ческѹ вóасѡ а́стъзи.

3 Óкїн вóшри а̑ вѣзѹ́ тóатецкѫте а̑ ф̑кѹ́ть дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль вóстръ лѹ́и вéелфегóрь, кѣ́че тóт сѡ́мъль ка́рале а̑ мѣ́ ѹ дéнапоа лѹ́и вéелфегóрь, лá ѹ сѹрпа́т предѣ сѹ́ дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹ вóстръ дéн трéвон.

4 Ѣ̑ръ вóи чѣ́ че зѣчѣцн а̑прóапе, де дмⷭ̑нъ дмⷭ̑не зе́ѹль нóстръ трѣнц̑ тóцн ф̑нсоа де а́стъзи.

5 Вéдецн а̑рѣта́там вóасѡ дерепъ́цн шѝ жѹдецъцн дѹпъ кѹ́м мїáѹ порѹ́нчнт дмⷭ̑нъ дмⷭ̑незе́ѹль мїе́ѹ сѣфа́ецн вóи а̑ша, ф̑пъмжнтѹ́ а ка́рале мѣ́ цецн вóи а̑колѡ сѣмощенúцн пре дѣ́нсѹ́.

6 Шѝ вѣцъ пъзнѝ шѝ вѣцн фа́че, пе́нтръ кѣ а́чéста а́сте

ѡ о ф̑че

voastre, ştiu că multe dobitoace-s la voi – lăcuiască întru cetăţile voastre, care vă le-am dat voao.

20. Până va potoli Domnul Dumnezeul nostru pre fraţii voştri ca şi pre voi, şi vor moşteni şi această pământul carele Domnul Dumnezeul vostru dă lor decinde de Iordan; şi vă veţi învîrteji fieştecarele la moştenirea lui care am dat voao».

21. Şi lui Iisus am poruncit în vrêmea acêea zicîndu: «Ochii voştri au văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul nostru la aceşti doi împăraţi; aşa va face Domnul Dumnezeul nostru la toate împărăţiile asupra cărora tu treci acolo.

22. Să nu vă têmeţi de dînşii, căce Domnul Dumnezeul vostru, el să va bate pentru voi.»

23. Şi m-am rugat Domnului în vrêmea acêea zicîndu:

24. «Doamne, Doamne, tu ai început a arăta slugii tale vîrtutea ta şi putêrea ta şi mîna cea tare şi braţul cel naltu! Pentru căci iaste Dumnezeu în ceriu au pre pământu, carele va face în ce chip ai făcut tu şi după putêrea ta?

25. Trecîndu, dară, voiu vedea pământul cel bun, acesta carele iaste decindea de Iordan, muntele acest bun şi Andilivanul.»

26. Şi m-au trecut cu vedêrea Domnul pre mine, pentru voi, şi nu m-au ascultat. Şi zise Domnul cătră mine: «Destul iaste ţie! Să nu mai adaogi încă a grăi cuvîntul acesta.

27. Suie-te pre vîrhul Celui Cioplit şi privêşte cu ochii spre mare şi miazănoapte şi amiazăzi şi răsărit şi vezi cu ochii tăi, căce nu vei trêce pre Iordanul acesta.

28. Şi poruncêşte lui Iisus şi-l întărêşte pre el şi-l îndeamnă pre dînsul, pentru că acesta va trêce înaintea fêţii nărodului acestuia şi el va moşteni lor tot pământul carele ai văzut.»

29. Şi şădeam în crîngu aproape de Casa lui Fogor.

CAP 4

1. Şi acum, Israil, ascultă direptăţile şi judecăţile cîte eu vă învăţu pre voi astăzi să faceţi, pentru ca să trăiţi, şi, întrîndu înlîuntru, să moşteniţi pământul carele Domnul Dumnezeul părinţilor voştri dă voao cu sorţu.

2. Să nu adaogeţi cătră cuvîntul carele eu poruncescu voao şi să nu luaţ de la dănsul; păziţ poruncile Domnului Dumnezeului vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi.

3. Ochii voştri au văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au mărsu dennapoia lui Veelfegor l-au surpat pre dînsul Domnul Dumnezeul vostru dentre voi.

4. Iară voi ceia ce zăceaţi aproape de Domnul Dumnezeul nostru, trăiţi toţi în ziua de astăzi.

5. Vedeţi, arătat-am voao dereptăţi şi judecăţi, după cum mi-au poruncit Domnul Dumnezeul mieu să faceţi voi aşa în pământul carele mêrgeţi voi acolo să moşteniţi pre dănsul.

6. Şi veţ păzi şi veţi face, pentru că aceasta iaste/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

voi, lăcuiască întru cetă<ţi>[2]le voastre, carele am dat voao.

20. Păn-va potoli[3] Domnul Dumnedzăul vostru pre fraţii voştri ca şi pre voi şi vor moştneni şi aceştea pământul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă lor decinde de Iordan; şi veţi învărteji fieştecarele la moştnenirea lui carele am dat voao.»

21. Şi lui Iisus am porîncit întru vrêmea acêea dzicându: «Ochii voştri au vădzut toate căte au făcut Domnul Dumnedzăul nostru la aceşti 2 împăraţi; aşa va face Domnul Dumnedzăul nostru la toate împărăţiile asupra cărora tu treci acolo.

22. Să nu vă têmeţi de înşii, căce Domnul Dumnedzăul vostru, el să bate pentru voi.»

23. Şi m-am rugat Domnului întru vrêmea acêea dzicându:

24. «Doamne, Doamne, tu ai început a arăta slugii tale vărtutea ta şi putêrea ta şi mâna cea tare şi braţul cel înnaltu! Pentru că carele iaste Dumnedzău în cer au pre pământu carele va face în ce chip ai făcut tu şi după putêrea ta?

25. Dece trecându voi vedea pământul cel bun, acesta carele iaste decinde de Iordan, muntele acestu bun şi Andilivanul.»

26. Şi m-au trecut cu vedêrea Dumnedzău[4] pre mine pentru voi şi nu m-au ascultat şi mi-au dzis Domnul cătră mine: «Dăstul iaste ţie! Să nu mai adaogi a grăi cuvântul acesta.

27. Suie-te pre vârful Celui Cioplit şi privêşte cu ochii tăi cătră mare şi miadzănoapte şi amiadzădzi şi răsărit şi vedzi cu ochii tăi, căce nu vei trêce pre Iordanul acesta.

28. Şi porîncêşte lui Iisus şi întărêşte pre el şi-l îndeamnă pre el, pentru că acesta va trêce înnaintea fêţei nărodului acestuia şi el va moştneni tot pământul carele ai vădzut.»

29. Şi şedeam întru readiu aproape de Casa Fogor.

CAP 4

1. Şi acum, Israil, ascultă dreptăţile şi giudecăţile căte eu vă învăţ pre voi astădzi să faceţi, pentru ca să trăiţi şi, întrându înlontru, să moştneniţi pământul carele Domnul Dumnedzăul părinţilor voştri vă dă voao cu sorţu.

2. Să nu adaogeţi cătră cuvântul carele eu porăncescu voao şi să nu luaţi de la însul; păziţi porîncele Domnului Dumnedzăului vostru căte eu porîncescu voao astădzi.

3. Ochii voştri au vădzut toate căte au făcut Domnul Dumnedzăul vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au mersu dennapoia lui Veelfegor l-au surpat pre el Domnul Dumnedzăul vostru dentru voi.

4. Iară voi ceia ce dzăceaţi aproape Domnului Dumnedzăului nostru, trăiţi toţi întru astădzi.

5. Vedeţi, arătat-am voao dreptăţi şi giudêţe, după cum mi-au porăncit Domnul Dumnedzăul mieu[1] să facă aşea noao pre pământul la carele voi mêrgeţi acolo să moştneniţi pre însul.

6. Şi veţi păzi şi veţi face, pentru că aceasta iaste înţelepciunea voastră şi mintea înnaintea a

Ms. 4389

pren cetăţile voastre, care vă le-am dat voaoă.

20. Până va răposa[2] Domnul Dumnezeul nostru pre fraţii voştri ca şi pre voi şi vor moşteni şi ei ţara carea o au dat Domnul Dumnezeul vostru lor de cêea parte de Iordan; de-acii atunci vă veţ întorce fieştecare de voi la moşiia sa carea i-am dat.»

21. Iară lui Isus am porăncit în vremea acêea zicând: «Ochii voştri au văzut toate căte au făcut Domnul Dumnezeul vostru amânduror împăraţilor acestora; aşa va face Domnul Dumnezeul vostru tuturor împărăţiilor pren care veţ trêce.

22. Să nu te temi de dânşii, că însuş Domnul Dumnezeul vostru va lupta pentru voi.»

23. Şi m-am rugat într-acea vrême Domnului zicând:

24. «Doamne Dumnezeule, tu ai început a arăta robului tău tăriia ta şi putêrea ta şi mâna cea vârtoasă şi braţul cel nalt. Că nu iaste alt Dumnezeu în cer sau pre pământ sau cine va face cêle ceai făcut tu şi tăriia ta?

25. Ce să trec şi eu să văz acea ţară bună, carea iaste de cêea parte de Iordan, muntele acel bun şi dumbrăvile cêle frumoase.»

26. Iar Domnul nu mă ascultă pentru voi, nici mă bagă în seamă, ce-m zise: «Ajungă-ţ! De acum nu mai adaoge a mai grăi acest cuvânt.

27. Suie-te în vârful muntelui Celui Cioplit şi caută cu ochii tăi spre mare şi spre miiazănoapte şi spre amiiazăzi şi spre răsărit şi vezi cu ochii, că nu-ţ iaste a trêce Iordanul acesta.

28. Ce porăncêşte lui Isus şi-l întărêşte şi-l îndeamnă că lui iaste a trêce înaintea acestor oameni şi acesta va împărţi lor tot pământul care l-ai văzut.»

29. Şi am lăcuit într-o vale aproape de Casa lui Fogor.

CAP 4

1. Deci acum ascultă, Israile, îndireptările şi judecăţile care vă învăţ eu să le faceţ astăzi ca să trăiţ şi întrând voi să luaţi ţara carea o au dat Domnul părinţilor voştri voaoă.

2. Să nu mai agaogeţ cătră cuvintele care am grăit eu voaoă, nici să mai scădeţ dentr-ânsele; păziţ porăncile Domnului Dumnezeului vostru carele porăncesc eu voaoă astăzi.

3. Ochii voştri au văzut toate căte au făcut Domnul Dumnezeul vostru în Elfegor, că pre tot omul carele au slujit Elfegorului l-au pierdut Domnul Dumnezeul nostru de la voi.

4. Iar voi cei ce v-aţ apropiiat de Domnul Dumnezeul vostru trăiţ toţ până astăzi.

5. Văzut-aţ că am învăţat pre voi direptăţile şi judecăţile, cum au porăncit Domnul Dumnezeul mieu să faceţ, aşa să faceţ în ţara în carea veţ mêrge şi o veţ moştina.

6. Socotiţ să le faceţ, că aceasta iaste înţelepciunea voastră şi chibzuiala înaintea tuturor

Versiunea modernă

care vi le-am dat.

20. Până când Domnul va dărui odihnă fraţilor voştri, ca şi vouă, şi vor stăpâni şi ei ţara pe care le-o dă Domnul Dumnezeul vostru dincolo de Iordan. După aceea vă veţi întoarce fiecare la moşia pe care v-am dat-o.»

21. Tot în timpul acela i-am poruncit lui Iosua: «Ai văzut cu ochii tăi tot ceea ce a făcut Domnul Dumnezeul vostru acestor doi regi; tot aşa va face Domnul cu toate regatele prin care vei trece.

22. Nu vă temeţi de ele, căci însuşi Domnul Dumnezeul vostru va lupta pentru voi.»

23. Atunci m-am rugat Domnului şi am zis:

24. «Doamne Dumnezeule, ai început să arăţi robului tău puterea ta şi mîna ta cea tare. Mai este oare vreun dumnezeu în cer sau pe pământ, care să facă ceea ce ai făcut tu şi să aibă puterea ta?

25. Lasă-mă să trec şi să văd pământul acela bun de dincolo de Iordan, munţii aceia frumoşi şi Libanul!»

26. Dar Domnul s-a mîniat pe mine din pricina voastră şi nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: «Destul! Nu-mi mai vorbi despre acest lucru.

27. Suie-te pe vîrful muntelui Pisga, îndreaptă-ţi privirile spre apus şi spre miazănoapte, spre miazăzi şi spre răsărit, căci doar cu ochii vei privi dincolo, dar tu nu vei trece peste Iordan.

28. Dă-i împuternicire lui Iosua, întăreşte-l şi încurajează-l, căci el va trece în fruntea acestui popor şi prin el vor moşteni pământul pe care îl vezi.»

29. Şi am rămas în vale, în faţa Bet-Peorului.

CAP. 4

Supunerea faţă de legi; îndemnuri de păzire a legămîntului

1. Şi acum, Israele, ascultă rînduielile şi legile pe care astăzi vă învăţ să le ţineţi, pentru ca să trăiţi şi să intraţi în ţara pe care Domnul Dumnezeul părinţilor voştri v-o dă în stăpînire.

2. Să nu adăugaţi nimic la cuvintele pe care vi le poruncesc şi să nu înlăturaţi vreunul din ele; păziţi poruncile Domnului Dumnezeului vostru, aşa cum le rostesc eu astăzi.

3. Aţi văzut cu ochii voştri tot ceea ce a făcut Domnul Dumnezeul vostru cu Baal-Peor. Domnul Dumnezeul vostru a nimicit pe toţi cei dintre voi care l-au urmat pe Baal-Peor.

4. Pe cînd voi, cei care v-aţi legat strîns de Domnul Dumnezeul vostru, sînteţi şi astăzi cu toţii în viaţă.

5. Iată, v-am învăţat rînduieli şi legi, precum mi-a poruncit Domnul Dumnezeul meu. Aşa să faceţi în ţara în care intraţi să o luaţi în stăpînire.

6. Să le păziţi şi să le împliniţi, căci astfel veţi dovedi tuturor popoarelor/ înţelepciunea şi

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 128, col. I

înţelepciunea voastră şi mintea înaintea a toate limbile cîţi vor auzi toate direptăţile acêstea şi vor grăi: «Iată, nărodu înţelept şi ştiutoriu, limba cea mare aceasta!»

7. Căci care limbă mare care iaste lui Dumnezeu apropiindu-s<ă> de ei ca Domnul Dumnezeul nostru întru toate întru care vom chema pre dînsul?

8. Şi care limbă mare care iaste lui direptăţi şi judecăţi dirêpte după toată lêgea aceasta care eu dau înaintea voastră astăzi?

9. Ferêşte-te pre tine şi păzêşte sufletul tău tare, să nu uiţi toate cuvintele carele au văzut ochii tăi şi să nu lipsască de la inima ta toate zilele vieţii tale, şi vei învăţa pre fiii tăi şi pre fiii fiilor tăi.

10. În zioa întru care aţi stătut înaintea Domnului Dumnezăului vostru la Horiv, în zioa adunării, căce zise Domnul cătră mine: «Adună cătră mine norodul şi să asculte cuvintele mêle ca să înţeleagă, să să teamă de mine toate zilele cîte ei trăiescu pre pământ şi pre fiii lor vor învăţa.»

11. Şi aţi venit şi aţi stătut supt munte, şi muntele ardea cu foc pănă în ceriu: întunêrec, negură, ceaţă, glas mare.

12. Şi au grăit Domnul Dumnezău cătră voi în munte, den mijlocul focului, glas de cuvinte; voi aţi auzit şi asemănare n-aţi văzut, fără numai glas.

13. Şi v-au spus voao făgăduinţa lui, carea au poruncit voao să faceţi, cêle 10 cuvinte; şi le-au scris pre êle pre doao lêspezi de piatră.

14. Şi mi-au poruncit Domnul întru vrêmea acêea să vă învăţu pre voi direptăţi şi judecăţi, să le faceţi voi acestea pre pământ la carele voi întraţi acolo să moşteniţi pre el.

15. Şi păziţi foarte sufletele voastre, căce n-aţ văzut toată asămănarea în zioa care au grăit Domnul cătră voi în muntele Horiv, den mijlocul focului.

16. Să nu faceţi fărădelêge şi să nu vă faceţi voao cioplit, asămănare tot chipul, asămănare a parte bărbătească au fămeiască,

17. Şi sămănarea a tot dobitocul cărora sînt pre pământ, asămănarea a toată pasărea zburătoare carea zboară supt ceriu,

18. Asămănarea a tot tîrîtoriul carele să tîraşte pre pământ, asămănarea a tot pêştele cît iaste în apă, dedesuptul pământului.

19. Ca să nu cauţi în ceriu vreodinioară şi, văzînd soarele şi luna şi stêlele şi toate podoabele ceriului, înşălîndu-te să te închini lor şi să slujeşti lor, carele au împărţit Domnul Dumnezăul tău pre dînsele la toate limbile ce sînt supt ceriu.

20. Iară pre voi v-au luat Domnul Dumnezău şi v-au scos pre voi den cuptoriul cel de hier, den Eghipet, ca să fie lui norod şi sorţu ca în zioa aceasta.

21. Şi Domnul Dumnezău s-au mîniiat pre mine pentru cêle ce s-au zis de la voi şi s-au jurat pentru ca să nu treci Iordanul acesta şi pentru ca să nu mergu în pământul carele Domnul Dumnezău dă/ţie cu sorţu.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

toate limbile, căţi vor audzi toate dreptăţile acêstea şi vor grăi: «Iată, nărodu înţeleptu şi ştiutori limba cea mare aceasta!»

7. Căce făcându limbă mare carea iaste lui Dumnedzău apropiindu-să de ei ca Domnul Dumnedzăul nostru întru toate întru carele vom chema pre el?

8. Şi care limbă mare care iaste a lui dreptăţi şi giudêţe drêpte după toată lêgea aceasta care eu dau înnaintea voastră astădzi?

9. Ferêşte-te pre tine şi păzêşte sufletul tău tare să nu uiţi toate cuvintele carele au vădzut ochii tăi şi să nu lipsască de la inima ta toate dzilele vieţii tale, şi vei învăţa pre fiii tăi şi pre fiii fiilor tăi.

10. În dzua întru carea aţi stătut înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru la Horiv, în dzua adunării, căce dzise Domnul cătră mine: «Adună cătră mine nărodul şi să asculte cuvintele mêle ca să înţelcagă să s<ă> teamă de mine toate dzilele căţe ei trăiescu pre pământu şi pre fiii lor vor învăţa.»

11. Şi aţi venit şi aţi stătut suptu munte, şi muntele ardea cu foc păn-în ceriu: întunêrec, negură, ceaţă, glas mare.

12. Şi grăi Domnul Dumnedzăul cătră voi în munte, den mijlocul focului, glas de cuvinte; voi aţi audzit şi asămănare n-aţi vădzut, făr-numai glas.

13. Şi v-au spus voao făgăduinţa lui, carea au porăncit voao să faceţi, cêle 10 cuvinte; şi le-au scris pre êle pre doao lêspedzi de piatră.

14. Şi mie mi-au porîncit Domnul întru vrêmea acêea să vă învăţ pre voi dreptăţi şi giudêţe să le faceţi voi pre înse pre pământu la carele voi întraţi înlontru acolo să moştneniţi pre el.

15. Şi păziţi foarte sufletele voastre, căce n-aţi vădzut toată asămănarea în dzua carea au grăit Domnul cătră voi în muntele Horiv, den mijlocul focului.

16. Să nu faceţi fărdelêge şi să nu faceţi voao sănguri cioplit asămănare tot chipul, asămănare a parte bărbătească au fămeiască,

17. Şi asămănare a tot dobitocul cărora săntu pre pământu asămănare a toată pasărea zburătoare care zboară suptu ceriu,

18. Asămănare a tot tărâitoriul carele să tărîrêşte pre pământu, asămănare a tot pêştele căte sânt întru apă, dedesuptul pământului.

19. Ca să nu caute în cer vreodinioară şi, vădzându soarele şi luna şi stêlele şi toată podoaba ceriului, înşelându-te să te închini lor, şi să slujeşti lor carele au împărţit Domnul Dumnedzăul tău pre înse şi toate limbile ce săntu suptu ceriu.

20. Iară pre voi v-au luat Domnul Dumnedzău şi v-au scos pre voi den cuptoriul cel de fier, den Eghiptu, ca să fii lui nărodu şi sorţu ca în dzua aceasta.

21. Şi Domnul Dumnedzău s-au mâniat pre mine pentru cêlea ce să dzic asupra voastră şi s-au jurat pentru ca să nu trec pre Iordanul acesta şi pentru ca să nu mergu în pământul carele Domnul Dumnedzău dă/ţie cu sorţu.

Ms. 4389

ţărălor, or căte vor auzi toate îndireptările acêstea vor zice: «Acesta iaste nărodul cel înţelept şi ştiut şi seminţiia cea mare iaste aceasta!»

7. Că ce limbă iaste aşa de mare carea are dumnezei de se apropie de dănşii cum face noaoă Domnul Dumnezeul nostru de toate de căte ne rugăm?

8. Şi ce seminţie iaste carea să fie având indireptări şi judecăţ dirêpte după lêgea aceasta carea o dau eu astăzi înaintea voastră?

9. Păzêşte-te foarte să-ţ socoteşti sufletul şi să nu uiţi nici un cuvânt den căte au văzut ochii tăi şi să nu se dăzlupească de la inima ta în toate zilele vieţii tale şi să nu o uiţi, ce să înveţ pre feciorii tăi şi pre nepoţii tăi.

10. În zioa cêea ce aţ stătut înaintea Domnului Dumnezeului vostru în Horiv în zioa chiemării, când au zis Domnul cătră mine: «Strânge nărodul la mine să auză cuvintele mêle să se învêţe a se tême de mine în toate zilele cîte vor trăi ei pre pământ şi să-ş învêţe feciorii lor.»

11. Şi aţ venit şi aţ stătut supt munte, iar muntele ardea cu foc până la cer: întunêrec, şi ceaţă, şi fum şi glas mare[1].

12. Şi grăi Domnul cătră voi den munte den mijloc de foc, şi voi aţ auzit glasul cuvintelor lui, iar faţa lui n-aţ văzut, ce numai glasul aţ auzit.

13. Şi au porăncit voaoă lêgea lui, carea au porăncit voaoă să faceţ 10 cuvinte; şi le-au scris pre 2 lêspezi de piiatră.

14. Iar mie au porăncit Domnul într-acea vrême să vă învăţ îndireptările să le faceţ voi pre pământul în care veţ întra şi vă veţ sălăşlui într-ânsul şi judecăţile.

15. Şi să vă păziţi sufletele foarte, că nici un chip n-aţ văzut în zioa cêea, ce au grăit Domnul cătră voi în muntele Horivului, den mijloc de foc.

16. Să nu faceţ fără-de-legiuire. Să nu vă faceţ voi voaoă chip cioplit, [17] faţă de parte bărbătească sau muierească,

17. Nici chip nici al unui dobitoc căte sânt pre pământ, nici chip nici de o pasăre căte zboară pre supt cer,

18. Nici chipul nici unii jăgănii care să târâsc pre pământ, nici al unui pêşte care sânt în ape înlăuntru supt pământ.

19. Nici să căutaţ vreodată spre cer şi văzând soarele şi luna şi stêlele şi toată făptura ceriului să vă înşălaţ şi să vă închinaţ lor şi să slujiţ lor celor ce le-au făcut Domnul Dumnezeul tău tuturor laturilor căte sânt supt cer.

20. Că pre voi v-au luat Domnul Dumnezeu şi v-au scos den cuptoriul cel de fier, den ţara Eghipetului, să fiţ lui oameni şi să vă aibă partea sa cum iaste astăzi.

21. Iară pre mine se mânié Domnul Dumnezeu pentru cuvintele voastre şi se-au jurat să nu trec Iordanul acesta, nici să trec în ţara carea o au dat Domnul Dumnezeu/ voaoă întru moştinare.

Versiunea modernă

chibzuinţa voastră. Când vor auzi despre aceste legiuiri, vor spune: „Cît de înţelept şi învăţat este acest neam, acest mare popor!"

7. Mai este oare vreun popor mare, de care Dumnezeu să fie atît de apropiat, cum este Domnul Dumnezeul nostru faţă de noi, ori de cîte ori îl chemăm?

8. Mai este vreun popor mare, ale cărui rînduieli şi legi să fie atît de drepte, precum este în întregime legea aceasta pe care o supun astăzi înaintea voastră?

9. Ia seama asupra ta şi păzeşte-ţi sufletul cu grijă. Nu uita lucrurile pe care le-ai văzut cu ochii tăi, nu le lăsa să se şteargă din inima ta în toate zilele vieţii tale, ci încredinţează-le spre învăţătură copiilor tăi precum şi copiilor copiilor tăi.

10. În ziua în care ai stat înaintea Domnului Dumnezeului tău la Horeb, în ziua adunării, Domnul mi-a zis: «Adună poporul la mine, ca să asculte cuvintele mele şi să înveţe să se teamă de mine, cîte zile vor trăi pe pământ. Aşa să-i înveţe şi pe copiii lor.»

11. Atunci v-aţi apropiat şi aţi stat la poalele muntelui. Muntele ardea cu foc pînă la cer, în întuneric, nori şi negură.

12. Iar Domnul v-a vorbit din mijlocul focului. Aţi auzit sunetul cuvintelor, dar nu aţi văzut nici un chip. Era doar o voce.

13. El v-a vestit legământul său, pe care v-a poruncit să-l împliniţi: cele zece porunci. Şi le-a scris pe două table de piatră.

14. Iar mie mi-a poruncit Domnul atunci să vă învăţ rînduielile şi legile pe care să le urmaţi în ţara în care intraţi ca să o luaţi în stăpînire.

15. În ziua în care Domnul v-a vorbit de pe muntele Horeb, din mijlocul focului, nu aţi văzut nici un chip. De aceea, vegheaţi din tot sufletul

16. Să nu cădeţi în nelegiuirea de a vă face chip cioplit sau orice întruchipare după chipul şi asemănarea unei făpturi bărbăteşti sau femeieşti,

17. Sau asemănătoare vreunui animal de pe pământ sau vreunei păsări înaripate ce zboară sub cer,

18. Sau asemănătoare vreunei jivine care se tîrăşte pe pământ, sau vreunui peşte din apă, de sub pământ.

19. Când priveşti spre cer şi vezi soarele, luna, stelele şi toată oştirea cerului, să nu te laşi amăgit: nu te închina înaintea lor şi să nu le slujeşti, căci Domnul Dumnezeul tău le-a hărăzit tuturor popoarelor de sub cer.

20. Dar pe voi v-a luat Domnul Dumnezeu şi v-a scos din cuptorul de fier, din Egipt, ca să fiţi poporul lui, moştenirea lui, cum sînteţi şi astăzi.

21. Domnul s-a mîniat pe mine din pricina celor spuse de voi şi a jurat că eu nu voi trece Iordanul şi nu voi merge în ţara aceea frumoasă pe care Domnul Dumnezeul/ vostru v-o dă drept moştenire.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 128, col. II

22. Pentru că eu moriu întru acesta şi nu trec Iordanul acesta; iară voi trêceţi şi veţi moşteni pământul cel bun acesta.

23. Feriţi-vă voi ca să nu uitaţi făgăduinţa Domnului Dumnezăului vostru carea au făgăduit cătră voi şi să nu faceţi voao singuri cioplitu asămănare den toate cîte au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău.

24. Pentru că Domnul Dumnezăul tău foc topitoriu iaste, Dumnezău răvnitoriu.

25. Iară să vei naşte fiiu şi fii fiilor tăi şi veţi zăbovi pre pământ şi veţi face fărădelêge şi veţi face cioplit, asămănare fieştecăruia, şi veţi face răul înaintea Domnului Dumnezăului vostru, ca să-l măniiaţi pre dînsul,

26. Vă mărturisescu voao astăzi, pre ceriu şi pre pământ, că cu perire veţi peri de pre pământul la carele voi trêceţi Iordanul acolo ca să-l moşteniţi pre el; nu veţi întîrziia zile pre dînsul, fără numai cu surpare vă veţi surpa.

27. Şi va sămăna Domnul pre voi întru toate limbile şi veţi rămînea puţini la număr, la limbi întru carea va băga Domnul pre voi acolo.

28. Şi vă veţi închina acolo la alţi dumnezăi, la fapte de mîini omeneşti, lêmne şi pietri, care nu vor vedea, nice vor auzi, nice vor mînca, nice vor mirosi.

29. Şi veţi cerca acolo pre Domnul Dumnezăul vostru şi-l veţi afla pre el, cîndu-l veţ cerca dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău, întru primejdiia ta.

30. Şi te vor afla toate cuvintele acêstea la zilele cêle de apoi şi te vei întoarce la Domnul Dumnezăul tău şi vei asculta glasul lui.

31. Că Dumnezău îndurătoriu şi milostiv, Domnul Dumnezăul tău nu te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va uita făgăduinţa părinţilor tăi, carea au jurat lor.

32. Întrebaţi zilele cêle mai denainte, cêle ce s-au făcut mai nainte de tine, den zioa carea au zidit Dumnezău om pre pământ şi pre marginea ceriului până la marginea ceriului, de s-au făcut după cuvîntul acest mare şi s-au înţeles într-acesta chip.

33. De au auzit limbă glas al Dumnezăului viu grăindu den mijlocul focului, în ce chip ai auzit tu şi ai trăit?

34. De au ispitit Dumnezău întrîndu să ia luiş limbă den mijlocul limbii întru ispitire şi în sêmne şi în minuni şi în războiu şi în mînă tare şi cu braţ naltu şi cu videnii mari, după toate cîte au făcut Domnul Dumnezăul nostru la Eghipet înaintea ta văzînd?

35. Ca să ştii tu căce Domnul Dumnezeul tău acesta Dumnezău iaste şi nu iaste încă afară dentr-însul.

36. De la ceriu auzit fu glasul lui ţie, să te cêrte pre tine şi pre pământ au arătat ţie focul lui cel mare şi cuvintele lui le-ai auzit den mijlocul focului.

37. Pentru căci au iubit pre el părinţii tăi şi au ales sementiia lor după dînşii pre voi şi te-au scos el/ pre tine cu vîrtutea lui cea mare den Eghipet.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

22. Pentru că cu moriu întru aceasta şi nu trec pre Iordanul acesta, iară voi trêceţi şi veţ moştenii[ţi] pământul cel bun acesta.

23. Feriţi-vă voi ca să nu uitaţi făgăduinţa Domnului Dumnedzăului vostru carea au făgăduit către voi şi să nu faceţi voao sănguri cioplit asămănare den toate căte au poruncit ţie Domnul Dumnedzăul tău.

24. Pentru că Domnul Dumnedzăul tău foc topitor iaste, Dumnedzău răvnitor.

25. Iar să vei naşte fii şi fii fiilor tăi şi veţi zăbăovi pre pământu şi veţi face fărdelegi şi veţi face cioplit asămănare a fieştecăruia şi veţi face răul înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru, ca să-l măniiaţi pre însu,

26. Vă mărturisescu voao astădzi ceriul şi pământul căce cu perire veţi peri de pre pământu la carele voi trêceţi Iordanul acolo ca să-l moştneniţi pre el; nu veţi întărdziia dzile pre el, făr-numai cu surpare veţi surpa.

27. Şi va sămăna Domnul pre voi întru toate limbile şi veţi rămânea puţini la număr, la limbi întru carii va băga Domnul acolo.

28. Şi veţi închina acolo la alţi dumnedzăi, fapte de mâini omeneşti, lêmne şi pietri, carii nu vor vedea, nice vor audzi, nice vor mânca, nice vor mirosi.

29. Şi vei cerca acolo pre Domnul Dumnedzăul vostru şi-l veţi afla pre el, cîndu îl veţi cerca pre el dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău, întru primejdiia ta.

30. Şi te vor afla toate cuvintele acêstea la dzilele cêle de apoi şi te vei întoarce la Domnul Dumnedzăul tău şi vei asculta glasul lui.

31. Căce Dumnedzău îndurător şi milostiv, Domnul Dumnedzăul tău nu te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va uita făgăduinţa părinţilor tăi, carea au giurat lor.

32. Întrebaţi dzilele de mainte, cêlea ce s-au făcut mainte de tine, den dzua carea au zidit Dumnedzău om pre pământu şi pre marginea ceriului până la marginea ceriului de s-au făcut după cuvîntul acestu mare şi s-au înţeles într-acesta chip.

33. Să au audzit limbă glas a Dumnedzăului viu grăindu den mijlocul focului, în ce chip ai audzit tu şi ai trăit?

34. Să au ispitit Dumnedzău întrându să ia şie limbă den mijloc de limbi întru ispitire şi cu sêmne şi cu minuni şi cu războiu şi cu mână tare şi cu braţ înnalt şi cu vedenii mari după toate căte au făcut Domnul Dumnedzăul nostru la Eghiptu înnaintea ta vădzându?

35. Ca să ştii tu căce Domnul Dumnedzăul tău acesta Dumnedzău iaste şi nu iaste încă afară dentru el.

36. Dentru cer audzit au făcut glasul lui să te cêrte pre tine şi pre pământu au arătat ţie focul lui cel mare şi cuvintele lui le-ai audzit den mijlocul focului.

37. Pentru căce[au iubit el pre părinţii tăi şi au ales seminţie lor după înşii pre voi şi te-au scos el/ pre tine cu vărtutea lui cea mare den Eghiptu.

Ms. 4389

22. Deci eu voiu muri într-această ţară, iar Iordanul acesta nu-l voiu trêce, iar voi îl veţ trêce şi veţ lua ţara cea bună.

23. Păziţi-vă să nu uitaţi lêgea Domnului Dumnezeului vostru carea au făgăduit către voi, nici să faceţ voaoă chip cioplit nici de unele den căte au poruncit ţie Domnul Dumnezeul tău.

24. Că Domnul Dumnezeul tău iaste foc arzător, Dumnezeu răvnitor.

25. Iar de vei naşte feciori şi nepoţi şi veţ trăi mult pre pământ şi veţi face fărădelêge şi veţ face or fieşte-ce chip cioplit şi veţ face rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi-l veţ mâniia,

26. Mărturisesc voaoă astăzi cu ceriul şi cu pământul că cu periciune veţ peri de pre pământ de pre care veţ trece voi de cêea parte de Iordan să-l moşteniţ; şi nu veţ trăi pre dânsul vrême multă, ce cu periciune veţ peri.

27. Şi vă va răsipi Domnul în toate limbile şi veţ fi căte puţinei cu numărul în limbi în care vă va duce Domnul Dumnezeu[2].

28. Şi veţ sluji acolo altor dumnezei de lemn, lucru de mâini omeneşti, şi dumnezeilor de piiatră carei nu vor vedea, nici vor auzi, nici vor mînca, nici vor mirosi.

29. Şi acolo veţ cerca pre Domnul Dumnezeul vostru şi-l veţ afla, deaca-l veţ cerca cu toată inima şi cu tot sufletul vostru.

30. Şi toate cuvintele acêstea te vor ajunge în zilele cêle de apoi întru întristăciunile tale şi te vei întoarce către Domnul Dumnezeul tău şi vei asculta glasul lui.

31. Că Dumnezeul tău iaste Dumnezeu milostiv şi îndurător şi nu te va părăsi, nici te va piêrde, nici va uita făgăduinţa părinţilor tăi cu carea se-au jurat lor.

32. Întrebaţ zilele cêle mai dentâi care au fost înaintea voastră den zioa cêea ce au făcut Dumnezeu pre om pre pământ de la marginea ceriului până la cêea margine de cer de se va fi făcut vreodată lucrul ca cesta de acum sau de se va fi simţit.

33. Sau va fi auzit vreun neam glasul Dumnezeului celui viu grăind den mijloc de foc, în ce chip ai auzit tu şi ai fost viu?

34. Sau de va fi ispitit Dumnezeu când va să-ş ia lui vreo limbă den mijlocul streinilor cu ispitiri, şi cu sêmne, şi cu minuni, şi cu războaie, şi cu mână putêrnică, şi cu braţ nalt şi cu vederi[3] mari după toate căte au făcut Domnul Dumnezeul nostru înaintea ta în Ţara Eghipetului?

35. Ca să cunoşti tu şi să pricepi că Domnul Dumnezeul tău acela iaste Dumnezeu şi nu iaste altul fără de dînsul.

36. Făcut-au de ai auzit glasul lui den cer ca să te învêţe pre pământ şi să-ţ arate focul său cel mare şi ai auzit cuvintele lui den mijlocul focului.

37. Pentru căci că au iubit pre părinţii tăi şi după dânşii au ales pre voi seminţiia lor şi te-au scos/ cu putêrea lui cea mare den Eghipet.

Versiunea modernă

22. Eu voi muri în ţinutul acesta, nu voi trece Iordanul. Dar voi veţi trece dincolo şi veţii moşteni ţara aceasta frumoasă.

23. Aveţi grijă să nu uitaţi legământul pe care Domnul Dumnezeul vostru l-a încheiat cu voi. Să nu vă faceţi chip cioplit care să aibă vreo asemănare cu ceva, precum v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru.

24. Căci Domnul Dumnezeu este foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.

25. După ce vi se vor naşte copii şi nepoţi şi vă veţi împământeni în ţară, dacă veţi cădea în nelegiuire şi vă veţi face chip cioplit, sub orice înfăţişare, şi veţi săvîrşi ceea ce este rău în ochii Domnului Dumnezeului vostru, stîrnindu-i astfel mînia,

26. Iau astăzi ca martori împotriva voastră cerul şi pîmântul, că veţi pieri îndată în ţara spre care vă îndreptaţi peste Iordan, ca să o luaţi în stăpînire. Nu veţi dăinui mult timp în ea, ci veţi fi nimiciţi cu totul.

27. Domnul vă va risipi printre toate popoarele şi veţi rămîne puţini la număr, printre popoarele în care vă va purta Domnul.

28. Acolo veţi sluji unor dumnezei din lemn şi din piatră, lucrări de mîini omeneşti, care nu pot să vadă, nici să audă, nici să mănînce, nici să miroase.

29. Veţi căuta acolo pe Domnul Dumnezeul tău şi-l veţi găsi, dacă îl veţi căuta din toată inima ta şi din tot sufletul tău.

30. Cînd veţi fi la nevoie şi cînd toate aceste cuvinte despre tine se vor adeveri, te veţi întoarce în zilele ce vin la Domnul Dumnezeul tău şi veţi asculta glasul lui.

31. Căci Domnul Dumnezeul tău este un Dumnezeu milostiv; el nu te va părăsi, nici nu te va nimici, nici nu va uita legământul cu părinţii tăi, prin care s-a jurat faţă de ei.

32. Cercetează vremurile trecute, care au fost înainte de tine, din ziua în care Dumnezeu a creat pe om pe pământ, întreabă de la un capăt pînă la celălalt capăt al cerului: s-au mai întîmplat fapte atît de mari, s-au mai auzit asemenea cuvinte?

33. S-a mai întîmplat oare, ca un popor să audă glasul Dumnezeului viu, vorbind din mijlocul focului, aşa cum ai auzit tu, şi să rămînă în viaţă?

34. Sau a mai încercat vreun dumnezeu să vină şi să-şi ia un popor din mijlocul altui popor, supunîndu-l la încercări, prin semne, prin minuni şi prin război, cu mînă tare, cu braţ ridicat şi cu mari grozăvii, aşa cum a făcut Domnul Dumnezeul vostru în Egipt înaintea ochilor voştri?

35. Ţie ţi-a fost dat să vezi toate acestea, ca să ştii că numai Domnul este Dumnezeu şi nu mai este altul în afară de el.

36. Din cer, te-a lăsat să auzi glasul lui, ca să-ţi fie de învăţătură, iar pe pămînt, ţi-a arătat focul lui cel mare şi ai auzit cuvintele lui din mijlocul focului.

37. Pentru că i-a iubit pe părinţii tăi, iar după ei i-a ales pe urmaşii lor, te-a scos el însuşi/ din Egipt, prin puterea lui cea mare,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 129, col. I

38. Ca să surpe limbi mari şi mai tari decît tine înaintea feţii tale, să te bage înlăuntru, să dea ţie pămîntul lor moştenire, în ce chip ai astăzi.

39. Şi vei cunoaşte astăzi şi te vei întoarce cu cugetul, căci Domnul Dumnezăul tău acesta e Dumnezău întru ceriu sus şi pre pămînt jos şi nu iaste încă afară dentr-însul.

40. Şi vei cruţa poruncile lui şi direptăţile lui cîte eu poruncescu ţie astăzi, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi fiilor tăi după tine, pentru ca să vă faceţi îndelungaţi de zile pre pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie toate zilele."

41. Atuncea osebi Moisi 3 cetăţi decinde de Iordan, de cătră răsărita soarelui,

42. Să fugă acolo ucigaşul carele va ucide pe aproapele său neştiindu şi acesta neurîndu pre dînsul mai nainte de ieri şi alaltaieri; şi va fugi la una den cetăţile acêstea şi va trăi:

43. Vosorul la pustiiu, în pămîntul cel şăsu, lui Ruvin, şi Ramoth la Galaad, lui Gadi, şi Gavlonul la Vasan, lui Manasi.

44. Aceasta e lêgea care au pus Moisi înaintea fiilor lui Izrail.

45. Acestea-s mărturiile şi direptăţile şi judecăţile cîte au grăit Moisi fiilor lui Izrail în pustiiu, ieşind ei den pămîntul Eghipetului,

46. Decinde de Iordan, în vale aproape de Casa lui Fogor, la pămîntul lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Iesevon, pre carele au ucis Moisi [47] şi fiii lui Izrail, ieşind ei den pămîntul Eghipetului.

47. Şi au moştenit pămîntul lui şi pămîntul lui Og, împăratul Vasanului, a doi împăraţi amoreilor, care era decinde de Iordan, despre răsărita soarelui.

48. De la Aroir, care iaste la marginea pîrîului Arnon şi pre muntele lui Sion, care iaste Aermon,

49. Toată Arăpimea decindea de Iordan, despre răsărita soarelui, supt Asidoth Cea Cioplită.

CAP 5

1. Şi chemă Moisi pre tot Israilul şi zise cătră ei: „Ascultă, Israile, direptăţile şi judecăţile cîte eu grăiescu întru urechile voastre întru zioa aceasta şi veţi învăţa pre êle şi le veţi păzi să le faceţi.

2. Domnul Dumnezeul vostru au pus cătră voi făgăduinţă la Horiv.

3. Şi nu la părinţii voştri au pus Domnul făgăduinţa aceasta, fără de numai cătră voi, şi voi aicea toţi vii astăzi.

4. Faţă cătră faţă au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului.

5. Şi eu stam în mijlocul Domnului şi întru mijlocul vostru în vrêmea acêea ca să vă spuiu voao cuvintele Domnului, căce v-aţ spăriiat de cătră faţa focului şi nu v-aţi suit la munte, zicîndu:

6. «Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, cela ce te-am scos den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

7. Nu-ţ vor/ fi ţie dumnezei alţii înaintea fêţii mêle.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

38. Ca să surpe limbi mari şi mai tari decât tine înnaintea fêţii tale, să te bage înlontru să-ţi dea ţie pământul lor moştenire, în ce chip ai astădzi.

39. Şi vei cunoaşte astădzi şi te vei întoarce cu cugetul, căce Domnul Dumnedzăul tău acesta-i Dumnedzău în cer sus şi pre pământu gios şi nu iaste încă afară den el.

40. Şi vei cruţa porîncele lui şi dreptăţile lui, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi fiilor tăi după tine pentru ca să vă faceţi îndălungaţi de dzile pre pământu carele Domnul Dumnedzăul tău îţi dă ţie toate dzilele."

41. Atuncea usăbi Moisi 3 cetăţi decinde de Iordan, de cătră răsărita soarelui,

42[41]. Să fugă acolo ucigaşul [42] carele va ucide pre aproapele său neştiindu şi acesta nu urându pre însul mainte de ieri şi alaltaieri; şi va fugi la una den cetăţile acêstea şi va trăi:

43. Vosorul la pustii întru pământul cel şesu lui Ruvim, şi Ramoth la Galaadu, lui Gaddi, şi Gavlonul la Vasan, lui Manassi.

44. Aceasta-i lêgea carea au pus Moisi înnaintea fiilor Israil.

45. Acêstea-s mărturiile şi dreptăţile şi judêţele căte au grăit Moisi fiilor Israil întru pustiiu, ieşindu ei den pământul Eghiptului,

46. Decinde de Iordan, întru vărtop, aproape de casa Fogor, la pământul lui Sion, împăratul amorreilor, carele lăcuia la Esevon, pre carele au ucis Moisi şi fiii lui Israil, ieşindu ei den pământul Eghiptului.

47. Şi au moştnenit pământul lui şi a lui Og, împăratului Vasan, a doi împăraţi a amorreilor, carii era decinde de Iordan, despre răsărita soarelui.

48. De la Aroir, carea iaste la marginea părîului Arnon şi pre muntele lui Sion, carele iaste Aermon,

49. Toată Arăpimea decinde de Iordan, despre răsărita soarelui, suptu Asidoth Cea Cioplită.

CAP 5

1. Şi chemă Moisi pre tot Israilul şi dzise cătră ei: „Ascultă, Israil, dreptăţile şi giudêţele căte eu grăiescu întru urechile voastre întru dzua aceasta şi veţi învăţa pre êle şi veţi păzi să le faceţi pre êle.

2. Domnul Dumnedzăul vostru au făgăduit cătră voi făgăduinţă la Horiv.

3. Şi nu la părinţii voştri au făgăduit Domnul făgăduinţa aceasta, făr-numai cătră voi şi voi aicea toţi vii astădzi.

4. Faţă cătră faţă au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului.

5. Şi eu stam în mijlocul Domnului şi întru mijlocul vostru întru vrêmea acêea ca să vă spui voao cuvintele Domnului, căce v-aţi spăriiat de cătră faţa focului şi nu v-aţi suit la munte, dzicându:

6. «Eu săntu Domnul Dumnedzăul tău cela ce te-am pre tine den pământul Eghiptului, den casa robimei.

7. Nu-ţi vor/ fi ţie dumnedzăi alţii înnaintea fêţii mêle.

Ms. 4389

38. Şi au pierdut neamurile cêle mai mari şi mai tari decât tine dennaintea fêţei tale ca să ducă pre tine şi să-ţ dea ţările lor moşie ţie, cum ai astăzi.

39. Ce să ştii astăzi şi să cugeţ în inima ta, că Domnul Dumnezeul tău acesta iaste Dumnezeu în cer sus şi jos pre pământ şi nu mai iaste altul fără de dânsul.

40. Şi să păzeşti dreptăţile şi judecăţile lui căte-ţ porăncesc eu astăzi, ca să fie bine ţie şi feciorilor tăi după tine şi să fie ţie multe pre pământul care l-au dat ţie Domnul Dumnezeul tău".

41. Atunci usebi Moisei 3 cetăţ de cêea parte de Iordan, despre răsăritul soarelui,

42. Ca să fugă acolo ucigaşii carei vor ucide pre altul fără de voie, şi acela să fugă şi să scape în cetăţi şi să fie viu care va ucide pre cela ce n-au avut pizmă pre dânsul ier<i> sau alalta ier<i> şi niciodată.

43. Vosorul în pustie, în pământul cel şăs al seminţiei lui Ruvin, şi Ramothul în Galaad, care iaste a seminţiei lui Gad, şi Gaubon şi Vasan, al seminţiei Manasiei.

44. Aceasta iaste lêgea carea spuse Moisei înaintea feciorilor lui Israil.

45. Şi acêstea sânt mărturisirile şi îndireptăţile şi judecăţile care grăi Moisei feciorilor lui Israil în pustie, deaca ieşiră den Ţara Egipetului,

46. De ceasta parte de Iordan, în vale, aproape de casa lui Fogor, în ţara lui Sion, împăratul Ammoreiului, care lăcuia în Asevon, pre care-l ucise Moisei şi feciorii lui Israil, deaca ieşiră den Ţara Eghipetului.

47. Şi luară ţara lui şi ţara lui Og, împăratul Vasanului, a amânduror împăraţii Ammoreiului, carei au fost de ceasta parte de Iordan, despre răsăritul soarelui.

48. De la Aroir, carele iaste la gura părâului Arnonului până la muntele Sionului, care iaste şi Ahermon,

49. Şi toată Ţara Hărăpească dăcindea de Iordan, de la răsăritul soarelui până la Asidothul Cel Cioplit.

CAP 5

1. Şi chiemă Moisei pre tot nărodul feciorilor lui Israil şi zise cătră dânşii: „Ascultă, Israil dreptăţile şi judecăţile căte grăiesc eu astăzi în urechile voastre să le învăţaţ şi să le păziţ şi să le faceţi.

2. Domnul Dumnezeul vostru au grăit voaoă făgăduinţă în Horiv.

3. Şi n-au făgăduit făgăduinţa aceasta părinţilor voştri ce voaoă cestor ce sânteţi astăzi şi trăiţ.

4. Faţă cătră faţă grăi Domnul cătră voi, în munte den mijloc de foc.

5. Iar eu stam între Domnul şi între voi într-acea vrême ca să solesc voaoă cuvântul Domnului, că vă temeaţ de faţa focului şi nu v-aţ suit în munte. Şi zise:

6. «Eu sânt Domnul Dumnezeul tău carele te-am scos den Ţara Eghipetului, den casa robiei.

7. Să nu/ fie ţie alţ dumnezei înaintea fêţei mêle.

Versiunea modernă

38. Alungînd din faţa ta popoare mai mari şi mai puternice decît tine, ca să te ducă pe tine în ţara lor şi să ţi-o dea ţie în stăpînire, aşa cum este şi astăzi.

39. Aşadar să ştii astăzi şi să ţii seama în cugetul tău: numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer şi jos pe pământ, nu mai este altul în afară de el.

40. Păzeşte legile şi poruncile lui, pe carce ţi le dau astăzi, pentru ca să-ţi meargă bine ţie şi fiilor tăi după tine şi să ai parte de multe zile în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă pentru totdeauna."

41. Atunci a ales Moise trei cetăţi dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui,

42. În care să poată fugi ucigaşul care a omorît pe aproapele său fără voie şi fără să-l fi duşmănit dinainte, din zilele trecute. Dacă fugea în vreuna din aceste cetăţi, el rămînea în viaţă.

43. Aceste cetăţi sînt: Beţer, în pustiu pe o cîmpie, pentru rubeniţi; Ramot, în Galaad, pentru gadiţi; Golan, în Vasan, pentru manasiţi.

44. Aceasta este legea pe care Moise a supus-o fiilor lui Israel.

45. Acestea sînt cerinţele, rînduielile şi legile pe care le-a rostit Moise fiilor lui Israel în pustiu, după ce au ieşit din ţara Egiptului,

46. Dincolo de Iordan, în valea din faţa Bet-Peorului, în ţara lui Sihon, regele amoriţilor, care locuia în Heşbon. Acesta a fost bătut de Moise şi de fiii lui Israel, cînd au ieşit din ţara Egiptului.

47. Ei au pus stăpînire pe ţara lui şi pe ţara lui Og, regele Vasanului, doi regi amoriţi de dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui,

48. De la Aroer, care este pe malul rîului Arnon, pînă la muntele Sion, care este Hermonul,

49. Cu toată Araba de dincolo de Iordan, către răsăritul soarelui, pînă la marea Araba, la poalele muntelui Pisga.

CAP. 5

Repetarea celor zece porunci

1. Moise a chemat tot poporul şi a spus: „Ascultă, Israele, rînduielile şi legile pe care le rostesc eu astăzi în auzul vostru: învăţaţi-le şi vegheaţi ca să le împliniţi.

2. Domnul Dumnezeul nostru a încheiat cu voi legămînt la Horeb.

3. Domnul nu a încheiat acest legămînt cu părinţii noştri, ci cu noi, cei vii, ce sîntem astăzi cu toţii aici.

4. Pe munte, din mijlocul focului, Domnul v-a vorbit faţă către faţă.

5. Iar eu am stat atunci între Domnul şi voi, ca să vă fac cunoscute cuvintele Domnului, căci voi nu v-aţi urcat pe munte, de teama focului. Domnul a spus:

6. «Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, care te-am scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

7. Să nu/ ai alţi dumnezei în afară de mine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 129, col. II

8. Să nu faci ţie cioplit, nici asămănare de tot căte-s în ceriu, sus, şi căte-s pre pămîntu, jos, şi cîte-s în ape, dedesuptul pămîntului.

9. Să nu te închini lor, nici să slujăşti lor, că eu sîntu Domnul Dumnezăul tău, Dumnezeu răvnitoriu, răsplătind păcatul părinţilor pre feciori, pre a treia şi a patra rudă, celora ce mă urăscu pre mine.

10. Şi făcîndu milă la mii celora ce mă iubăscu pre mine şi celora ce păzescu poruncile mêle.

11. Să nu iai numele Domnului Dumnezăului tău în deşărt, pentru că nu va curăţi Domnul Dumnezăul tău pre cela ce ia numele lui pre deşărt.

12. Păzêşte zioa simbetilor, să o sfinţeşti pre ea în ce chip ţ-au poruncit Domnul Dumnezăul tău.

13. Şase zile vei lucra şi vei face toate lucrurile tale.

14. Iară în zioa a şaptea, simbete Domnului Dumnezăului tău. Să nu faci întru ea tot lucrul tu, şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta, boul tău şi cel de supt jugul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nemêrnic cela ce e înlăuntrul uşilor tale, pentru, ca să să odihnească sluga ta, şi slujnica ta, şi cel de supt jugul tău ca şi tine.

15. Şi-ţ vei aduce aminte cum slugă ai fost în pămîntul Eghipetului şi te-au scos Domnul Dumnezăul tău de acolo cu mînă tare şi cu braţu naltu; pentru acêea ţ-au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău ca să păzeşti zioa simbetelor şi să o sfinţeşti pre ea.

16. Cinstêşte pre tatăl tău şi pre maica ta, în ce chip au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi pentru ca să te facă îndelungat de ani pre pămîntul carele Domnul Dumnezău îl dă ţie.

17. Să nu ucizi!

18. Să nu preacurveşti!

19. Să nu furi!

20. Să nu mărturiseşti minciuni asupra aproapelui tău, mărturie minciunoasă.

21. Să nu pohteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pohteşti casa aproapelui tău, nice ţarina lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui,nice celui ce stă supt jugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice toate cîte sînt la aproapele tău.»

22. Acêste cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea voastră în munte, în mijlocul focului, întunêric, negură, ceaţă, glas mare; şi nu mai adaose şi au scris pre êle pre doao lêspezi de piatră şi mi-au dat mie.

23. Şi fu după ce aţi auzit glasul den mijlocul focului şi muntele ardea cu foc, şi aţ venit cătră mine toţi povăţuitorii neamurilor voastre şi bătrînimea voastră şi ziceaţi:

24. «Iată, au arătat noao Domnul Dumnezăul nostru slava lui, şi glasul lui am auzit den mijlocul focului. În zioa aceasta am văzut cum va grăi Dumnezău cătră om şi va trăi.

25. Şi acum să nu murim, căce/ ne va topi pre noi focul cel

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

8. Să nu faci ţie cioplit, nice asămănare de tot căte-s în ceri, sus, şi căte-s în pămăntu, gios, şi căte-s,întru ape, dedesuptul pămăntului.

9. Să nu te închini lor, nice să slujeşti lor, căce eu săntu Domnul Dumnedzăul tău, Dumnedzău răvnitor, dăndu păcatul părinţilor pre ficiori, pre a treia şi a patra rudă, celora ci mă urăscu pre mine.

10. Şi făcăndu milă la mii, celora ci mă iubăscu pre mine şi celora ce păzescu porîncile mêle.

11. Să nu iai numele Domnului Dumnedzăului tău întru deşertu, pentru că nu va curăţi Domnul Dumnedzăul tău pre cela ce ia numele lui pre deşertu.

12. Păzêşte dzua sămbetei, să o sfinţeşti pre ea în ce chip ţ-au porăncit ţie Domnul Dumnedzăul tău.

13. 6 dzile vei lucra şi vei face toate lucrurile tale,

14. Iar în dzua a şeaptea, sămbete Domnului Dumnedzăului tău. Să nu faci întru ea tot lucrul tu, şi ficiorul tău şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta, boul tău şi cel de supt jugul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nemêrnic cela ce-i înlontru întru uşile tale, pentru ca să s<ă> odihnească sluga ta, şi slujnica ta, şi cel de suptu jugul tău ca şi tine.

15. Şi-ţi vei aduce aminte cum slugă ai fostu în pămăntul Eghiptului şi te-au scos Domnul Dumnedzăul tău de acolo cu mănă tare şi cu braţ înnaltu; pentru acêea ţ-au porîncit ţie Domnul Dumnedzăul tău ca să s<ă> păzască dzua sămbetilor şi să o sfinţeşti pre ea.

16. Cinstêşte pre tatăl tău şi pre maică-ta în ce chip ţ-au porăncit ţie Domnul Dumnedzăul tău, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi pentru ca să te faci îndelungat de ai pre pămăntu carele Domnul Dumnedzău tău dă ţie.

17. Să nu ucidzi!

18. Să nu preacurveşti!

19. Să nu furi!

20. Să nu mărturiseşti minciuni asupra aproapelui tău mărturie minciunoasă.

21. Să nu pofteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pofteşti casa aproapelui tău, nice ţarina lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice celui ce iaste suptu giugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice toate căte sîntu la aproapele tău.»

22. Acêstea cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea voastră în munte, den mijlocul focului, întunêrec, negură, ceaţă, glas mare; şi nu mai adaose şi le-au scris pre êle pre doao lêspezi de piatră şi mi-au dat mie.

23. Şi fu după ce aţi audzit glasul den mijlocul focului şi muntele ardea cu foc, şi aţi venit cătră mine toţi povăţuitorii neamurilor voastre şi bătrănimea voastră şi dziceaţi:

24. «Iată, au arătat Domnul Dumnedzăul nostru slava lui şi glasûl lui am audzit den mijlocul focului. Întru dzua aceasta am vădzut cum va grăi Dumnedzău cătră om şi va trăi.

25. Şi acum să nu murim, căce/ ne va topi pre noi

Ms. 4389

8. Să nu faceţi ţie cioplitură şi nici un chip căte sănt în cer, sus, şi căte sănt pre pământ, jos, şi căte sănt în ape, supt pământ.

9. Să nu te închini lor, nici să slujăşti lor, că eu sănt Domnul Dumnezeul tău, Dumnezeul cel răvnitor, carele dau păcatele părinţilor pre feciori până la al treilea şi al patrulea neam, celor ce mă urăsc.

10. Şi cela ce face milostenie în mii de neamuri celor ce mă iubesc şi păzesc porăncile mêle.

11. Să nu iai numele Domnului Dumnezeului tău în zadar că nu va curăţi Domnul Dumnezeul tău pre cela ce va lua numele lui în zadar.

12. Păziţ zioa sâmbetii, sfinţiţi-o cum au porăncit ţie Domnul Dumnezeul tău.

13. Şase zile să lucrezi şi să faci tot lucrul tău,

14. Iar în zioa a şaptea, a sâmbetii Domnului Dumnezeului tău. Să nu faci într-ânsa nici un lucru de ale tale, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici măgariul tău, nici un dobitoc de-al tău, nici vineticul care lăcuiêşte la tine; să se odihnească sluga ta şi slujnica ta şi măgariul tău ca şi tine.

15. Şi să-ţ aduci aminte că şi tu ai fost rob în ţara Egipetului şi te-au scos de acolo Domnul Dumnezeul tău cu mână tare şi cu braţ nalt; pentr-acêea ţi-au porăncit Domnul Dumnezeul tău ca să păzeşti tu zioa sâmbetei şi să o sfinţeşti.

16. Cinstêşte pre tată-tău şi pre mumă-ta cum au porăncit ţie Domnul Dumnezeul tău ca să-ţ fie bine şi pentr-acêea vei trăi ai mulţ pre pământ care l-au dat Domnul Dumnezeul tău ţie.

17. Nu ucide!

18. Nu curvi!

19. Nu fura!

20. Nu mărturisi pre vecinul tău minciună.

21. Nu pofti muiêrea vecinului tău, nu pofti casa vecinului tău, nici agrul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici măgariul lui, nici un dobitoc de ale lui, nici nimic de ale vecinului tău».

22. Acêste cuvinte grăi Domnul cătră tot nărodul vostru den munte, den mijlocul focului, şi al întunêrecului, şi al ceţii, şi al fumului; şi de-acii nu mai adaose şi le scrise pre 2 lêspezi de piiatră şi le dêde mie.

23. Iar voi deaca auzit glasul den mijlocul focului, că muntele ardea cu foc, aţ venit la mine toate căpeteniile voastre şi bătrânii voştri şi aţ zis:

24. «Iată au arătat noaoă Domnul Dumnezeul nostru slava lui şi am auzit glasul lui den mijlocul focului. Astăzi am văzut că vorbêşte Dumnezeu cu omul şi va fi viu.

25. Ce acum să nu cumva să murim că/ ne va

Versiunea modernă

8. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo altă întruchipare care să înfăţişeze cele ce sînt în cer, sau jos pe pământ, sau în ape şi sub pământ.

9. Să nu te închini la aceştia şi să nu le slujeşti, căci eu, Domnul Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos şi-i pedepsesc pe copii pentru păcatul părinţilor, pînă la al treilea şi la al patrulea neam al celor care mă urăsc,

10. Dar sînt milostiv de mii de ori faţă de cei ce mă iubesc şi păzesc poruncile mele.

11. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce ia numele lui în deşert.

12. Păzeşte ziua sabatului şi să o ţii cu sfinţenie, aşa cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău.

13. Lucrează şase zile şi fă orice treabă,

14. Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă a Domnului Dumnezeului tău. În această zi să nu faci nici un lucru, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici vitele tale, nici străinul care s-a statornicit în aşezarea ta, pentru ca şi robul tău şi roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.

15. Adu-ţi aminte că şi tu ai fost rob în ţara Egiptului şi Domnul Dumnezeul tău te-a scos de acolo cu mînă tare şi cu braţ ridicat; de aceea ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să ţii ziua de odihnă.

16. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău, ca să trăieşti ani mulţi şi ca să-ţi meargă bine în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.

17. Să nu ucizi!

18. Să nu săvîrşeşti adulter!

19. Să nu furi!

20. Să nu depui mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.

21. Să nu pofteşti femeia aproapelui tău şi să nu doreşti casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici orice alt lucru de-al aproapelui tău.»

22. Acestea sînt cuvintele pe care Domnul le-a rostit cu glas tunător către întreaga noastră adunare, pe munte, din mijlocul focului, în întuneric, nori şi negură. Altceva nu a mai adăugat, ci le-a scris pe două table de piatră şi mi le-a dat mie.

23. Cînd aţi auzit glasul din mijlocul întunericului, în timp ce muntele ardea cu foc, aţi venit la mine toate căpeteniile seminţiilor voastre cu bătrînii voştri şi aţi zis:

24. «Iată, Domnul Dumnezeul nostru ne-a arătat slava şi măreţia lui şi am auzit glasul lui din mijlocul focului. Astăzi am văzut că Dumnezeu vorbeşte cu oamenii, iar aceştia rămîn în viaţă.

25. Totuşi, să nu murim cumva acum, căci/ focul

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 130, col. I

мареле ачеста съ вом адаоге ноі а аузі глаsул Домнулуі Думнезъулуі нострў încă şi vom mурі.

26. Пентрў кă че трупъ сау чине аў аўзіт глаsул Дмнезъулуі челуі вію грăіндў дін міjлокулъ фокулуі, ка ноі, şі ва трăі?

27. Апропіі-те тў şі аўзі оаріcîte ва зіче Домнул Думнезъул нострў кътрă тine şі вом аўзі şі вом фаче.»

28. Şі аўзі Домнул глаsул кувінтелор воастре грăінд кътрă мине şі зісе Домнул кътрă мине: «Аўзіт-ам глаsул кувінтелор нородулуі ачестуіа: cîte ау грăіт кътрă тине, пе дірептате ау грăіт тоате.

29. Cine ва да съ фіе аша інима лор întru dînşіі, ка съ съ теамă де мине şі съ păзească порунcile мêле тоате зілеле, ка съ фіе лор бине, şі фіілор лор, прен веак!

30. Пасă, зі лор: «Întoарceţі-vă voі la caсele воастре!»

31. Іарă тў аічі стаі cu мине şі voіu грăі кътрă тине порунcile тоате şі дрептăţіле şі judecăţіле cîte vei învăţa пре еі şі съ фacă аşa пре păмîntul carele еў ле dau лор cu сорţу.

32. Şі съ vă păzіţі a фace în ce chip ау порунcіт ţіе Домнул Думнезъул тău, съ nu vă abaтеţі în dіреapта, нічe în стînга.

33. Дупă тоатă calea carе ау порунcіт ţіе Домнул Думнезъул тău ca съ мергі întru dînsa, ка съ тe одіhneaсcă şі съ фіе ţіе бине şі съ vă îndelungaţі cu зіле пре pămînt пре carele veţі moşteні de тот".

CAP 6

1. „Şі acesteа-s порунcіле şі дрептăţіле şі judecăţіле cîte ау порунcіт Домнул Думнезъул вострў съ învăţу пре voі съ faceţі аşa la pămîntul carе mêrgeţі acolo съ moşteніţі пре el.

2. Пентрў ca съ vă têмeţі de Домнул Думнезъул вострў, съ păzіţі тоате дірептăţіле луі şі порунcіле луі, carele еў ţіе порунcescu астăзі, тў, şі fііі тăі şі fііі fііlor тăі, тоате зілеле вієţіі тале, пентрў ca съ vă îndelungaţі cu зілеле.

3. Şі ascultă, Israіle, şі păzêşte съ facі, ca бине съ фіе ţіе şі пентрў ca съ vă înмulţіţ foarte, дупă cum ау грăіт Домнул Думнезеул părінţіlor тăі съ dea ţіе pămîntul carele cură міере şі lapte. Şі acêsteа-s дірептăţіле şі judecăţіле cîte ау порунcіт Домнул fііlor Israіl în pustіu, ieşіndu еі dіn pămîntul Eghіpetuluі.

4. Ascultă, Israіle, Домнул Думнезеул нострў Домнул унул іаste.

5. Şі съ іубеşті пре Домнул Думнезеул тău dіn тоатă іnema та şі dіn тот sufletul тău şі dіn тоатă puterea та.

6. Şі vor fі кувінтеле acêsteа, cîte еў порунcescu ţіе астăзі, în іnema та şі întru sufletul тău.

7. Şі le vei prepune пре еле înaintea fііlor тăі şі vei грăі întru еі şăzîndu acasă şі мергîndu înainte пре cale, şі dormіndu şі sculîndu-te.

8. Şі le vei lega пре êle întru semnu пре·mîna та şі vor fі neclintіte/ înaintea ochіlor тăі.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

focul cel mare acesta să vom adaoge noi a audzi glasul Domnului Dumnedzăului nostru încă şi vom muri.

26. Că ce ce trup au cine au audzit glas a Dumnedzăului viu grăindu den mijlocul focului, ca voi, şi va trăi?

27. Apropie-te tu şi audzi oricăte va dzice Domnul Dumnedzăul nostru cătră tine şi vom audzi şi vom face.»

28. Şi audzi Domnul glasul cuvintelor voastre grăind cătră mine[1] şi dzise Domnul cătră mine: «Audzit-am glasul cuvintelor nărodului acestuia: căte au grăit cătră tine dreptu toate au grăit.

29. Cine va da să fie aşea inima lor întru înşii ca să s<ă> teamă de mine şi să păzască porîncele mêle toate dzilele, pentru ca să s<ă> facă lor bine, şi fiilor lor, pren vêci!

30. Îmblă[2], dzi lor: «Întoarceţi-vă voi la casele voastre.»

31. Iară tu, aicea stă cu mine şi voi grăi cătră tine porăncile toate şi dreptăţile şi giudêţele căte vei învăţa pre ei ca să facă aşa pre pământu carele, eu dau lor cu sorţu.

32. Şi să vă păziţi să faceţi în ce chip au porîncit ţie Domnul Dumnedzăul tău, să nu te abaţi în dreapta au în stînga.

33. După toată calea carea au porăncit ţie Domnul Dumnedzăul tău ca să mergi întru ea, ca să te odihnească şi să ţi să facă bine ţie şi să vă îndălungaţi cu dzile pre pământu pre carele veţi moştneni de tot."

CAP 6

1. „Şi acêstea-s porăncele şi dreptăţile şi giudêţele căte au porîncit Domnul Dumnedzăul vostru[1] să vă învăţ pre voi să faceţi aşa la pământu la carele mêrgeţi acolo să moştneniţi pre el.

2. Pentru ca să vă têmeţi de Domnul Dumnedzăul vostru, să păziţi toate dreptăţile lui şi porîncele lui, carele eu porîncescu ţie astădzi, tu şi fiii tăi <şi fiii fiilor tăi>[2], toate dzilele vieţii tale, pentru ca să vă îndălungaţi cu dzilele.

3. Şi ascultă, Israil, şi păzêşte să faci pentru ca bine să-ţi fie ţie şi pentru ca să vă înmulţiţi foarte, după cum au grăit Domnul Dumnedzăul părinţilor tăi să dea ţie pământu carele cură mière şi lapte. Şi acêstea dreptăţile şi giudêţele căte au porîncit Domnul fiilor Israil în pustiiu, ieşindu ei dentru pământul Eghiptului.

4. Ascultă, Israil, Domnul Dumnedzăul nostru, Domnu unul iaste.

5. Şi să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău den toată inima ta şi dentru tot sufletul tău şi den toată putêrea ta.

6. Şi vor fi cuvintele acêstea, căte eu porîncescu ţie astădzi, pren inima ta şi întru sufletul tău.

7. Şi le vei prepune înnaintea fiilor tăi pre înse şi vei grăi întru ei şedzându întru casă şi mergându înnainte pre cale, şi dormindu şi sculându-te.

8. Şi le vei atinge pre êle întru semnu pre mâna ta şi vor fi neclintite/ înnaintea ochilor tăi.

Ms. 4389

înghiţi focul acest mare de vom mai adaoge a mai auzi noi glasul Domnului Dumnezeului nostru.

26. Dară ce trup iaste care au auzit glasul Dumnezeului celui viu grăind den mijlocul focului, ca noi, şi să fie viu?

27. Apropie-te tu şi ascultă şi tot ce va zice cătră tine Domnul Dumnezeul nostru: noi vom asculta şi vom face».

28. Iar Domnul deaca auzi cuvintele voastre că grăiţ cătră mine aşa îm zisc: «Auzit-am cuvintele glasului nărodului acestuia care au zis ţie şi toate au grăit pre direptate.

29. Dară cine va da într-ânşii inimă temătoare să se teamă de mine şi să păzească toate porăncile mêle în toată vrêmea ca să fie bine, lor şi feciorilor lor, în vêci!

30. Pasă şi zi lor: «Întoarceţi-vă în corturile voastre.»

31. Iar tu stăi aici cu mine să spuiu ţie toate direptările şi poruncile şi judecăţile care să-i înveţ să le facă în ţara carea o voiu da eu lor întru moştinare.

32. Deci păziţ şi faceţ cum au porăncit voaoă Domnul Dumnezeu şi să nu vă întoarceţ nici spre stânga, nici spre direapta.

33. Ce să umblaţ pre calea carea au porăncit voaoă Domnul Dumnezeul vostru pre dânsa să umblaţ să vă odihnească şi să v<ă> fie bine şi veţ avea zile multe în ţara carea o veţ lua".

CAP 6

1. „Acêstea sânt poruncile şi îndireptările şi judecăţile căte au porăncit Domnul Dumnezeul vostru să vă învăţ şi să le faceţ în ţara în carea veţ întra şi o veţ moştina.

2. Să vă têmeţ de Dumnezeu, Domnul vostru, şi să păziţ îndireptările lui şi poruncile care porăncesc eu ţie astăzi, tu şi feciorii tăi şi nepoţii tăi, în toate zilele vieţii tale, ca să trăieşti zile multe.

3. Ascultă, Israil, şi păzêşte să faci cêle ce au porăncit ţie Domnul şi va fi ţie bine şi mai mult ţi se va înmulţi, cum au grăit Domnul Dumnezeul părinţilor voştri să dea ţie ţara cêea ce fiêrbe cu lapte şi cu mière. Şi acêstea sânt direptăţile şi judecăţile căte au porăncit Domnul Dumnezeul feciorilor lui Israil în pustie deaca au ieşit ei den Ţara Eghipetului.

4. Ascultă, Israil, Domnul Dumnezeul nostru un Domn iaste.

5. Să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău şi cu toată putêrea ta.

6. Şi să fie acêste cuvinte, care am porăncit eu ţie astăzi, în inima ta şi în sufletul tău.

7. Şi cu dânsele să înveţ pre feciorii tăi şi într-ânsele să vorbeşti şi şăzând în casă şi mergând pre cale, şi culcându-te şi sculându-te.

8. Şi să le pui întru semn pre mâinile tale şi să fie neclătite/ înaintea ochilor tăi[1].

Versiunea modernă

acesta mare ne va mistui şi vom muri dacă mai auzim încă o dată glasul Domnului Dumnezeului nostru.

26. Căci este oare vreun om care să fi auzit, ca noi, glasul Dumnezeului celui viu vorbind din mijlocul focului şi să fi rămas în viaţă?

27. Apropie-te doar tu şi ascultă tot ce va zice Domnul Dumnezeul nostru: noi vom asculta şi aşa vom face.»

28. Cînd Domnul a auzit glasurile voastre şi cuvintele pe care mi le-aţi spus, a cuvântat astfel către mine: «Am auzit cuvintele pe care ţi le-a spus acest popor: tot ce au glăsuit este drept.

29. Fie ca ei să rămână aşa în cugetul lor, să se teamă de mine şi să păzească poruncile mele tot timpul, ca să le meargă bine, lor şi urmaşilor lor, în veci!

30. Du-te şi le spune: «Întoarceţi-vă la corturile voastre».

31. Tu însă, stai aici cu mine şi-ţi voi spune toate poruncile, rînduielile şi legile pe care să-i înveţi să le împlinească în ţara pe care le-o dau în stăpînire.

32. Aveţi deci grijă să faceţi după cum v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă abateţi nici la dreapta, nici la stînga.

33. Să mergeţi întru totul pe calea pe care v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru, ca să rămîneţi în viaţă şi să vă meargă bine şi să aveţi zile multe în ţara pe care o veţi lua în stăpînire."

CAP. 6

Dragostea pentru Dumnezeu

1. „Acestea sînt poruncile, rînduielile şi legile pe care Domul Dumnezeul vostru mi-a poruncit să vi le dau spre învăţătură, ca să le duceţi la îndeplinire în ţara în care mergeţi ca să o stăpîniţi.

2. Dacă te temi de Domnul Dumnezeul tău, păzind, în fiecare zi a vieţii tale, atît tu, cît şi copiii şi nepoţii tăi, toate rînduielile şi poruncile pe care ţi le dau astăzi, vei avea parte de o viaţă lungă.

3. Ascultă, aşadar, Israele, şi ai grijă să împlineşti acestea, pentru ca să-ţi meargă bine şi să vă înmulţiţi tot mai tare, aşa cum ţi-a făgăduit Domnul Dumnezeul părinţilor tăi, dîndu-ţi ţara în care curge lapte şi miere.

4. Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeul nostro este singurul Domn.

5. Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău şi cu toată puterea ta.

6. Cuvintele acestea, pe care ţi le spun eu astăzi, să le păstrezi în inima ta.

7. Să le repeţi mereu copiilor tăi şi să vorbeşti de ele cînd stai acasă şi cînd mergi pe drum, cînd te culci şi cînd te scoli.

8. Leagă-le ca semn la mînă şi poartă-le ca talisman pe frunte.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 130, col. II

9. Şi le veţ scrie pre êle la stâlpii uşii caselor voastre şi a porţilor voastre.

10. Şi va fi cîndu te va băga înlăuntru pre tine Domnul Dumnezeul tău la pămîntul care au jurat părinţii voştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, să dea ţie cetăţi mari şi bune, care nu le-ai zidit,

11. Case pline de toate bunătăţile, pre care nu le-ai umplut, gropi cioplite, care nu le-ai cioplit, vii şi maslini, care n-ai sădit, şi mâncîndu şi săturîndu-te.

12. Ia-te aminte pre tine, să nu se lăţească inema ta şi vei uita pre Domnul Dumnezeul tău, cela ce te-au scos den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

13. De Domnul Dumnezeul tău să te temi şi lui singur să-i slujeşti şi către el să te lipeşti şi pre numele lui să te juri.

14. Să nu mergi denapoia altor dumnezei, de către dumnezeii limbilor ce-s prenprejurul vostru.

15. Că Dumnezeu răvnitoriu, Domnul Dumnezeul tău întru tine, să nu să urgisească cu mânie Domnul Dumnezeul tău în tine şi te va surpa de către faţa a tot pământul.

16. Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezeul tău în ce chip l-aţ ispitit la Ispită.

17. Păzindu să păzeşti poruncile Domnului Dumnezeului tău şi mărturiile lui şi dreptăţile lui cîte au poruncit ţie.

18. Şi vei face cel plăcut şi cel bun înaintea Domnului Dumnezeului tău, pentru ca să fie ţie bine şi, întrîndu, vei moşteni pământul cel bun care au jurat Domnul părinţilor voştri.

19. Ca să gonești pre toţi vrăjmaşii tăi înaintea fêţii tale, după cum au grăit Domnul.

20. Şi va fi cîndu te va întreba ficiorul tău mîine, zicîndu: «Carele-s mărturiile şi dreptăţile şi judecăţile cîte au poruncit Domnul Dumnezeul nostru noao?»

21. Şi vei grăi fiului tău: «Robi eram lui faraon la pământul Eghipetului, şi ne-au scos pre noi Domnul Dumnezeu de acolo, cu mînă tare şi cu braţu nalt.

22. Şi au dat Domnul Dumnezeu sêmne şi minuni mari şi rêle la Eghipet la faraon şi la casa lui şi întru putêrea lui înaintea noastră.

23. Şi pre noi ne-au scos Domnul Dumnezeul nostru de acolo, pentru ca să ne aducă pre noi înlăuntru să ne dea pământul acesta, care au jurat Domnul Dumnezeul nostru părinţilor noştri să dea noao.

24. Şi porunci noao Domnul să facem toate dreptăţile acêstea, să ne têmem de Domnul Dumnezeul nostru, pentru ca să fie noao bine preste toate zilele, ca să trăim ca şi astăzi.

25. Şi milostenie va fi noao, de ne vom păzi a face toate poruncile legii aceştiia înaintea Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip au poruncit noao.»“

CAP 7

1. Şi va fi cîndu te va băga pre tine Domnul Dumnezeul tău la pământul carele vei întra acolo să-l moştineşti şi va rădica limbi mari şi multe den naintea/ fêţii tale, pre heteu şi pre

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

9. Şi le vei scrie pre êle la umşorii caselor voastre şi a porţilor voastre.

10. Şi va fi cându te va băga înlontru pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pământul carele am giurat părinţilor[3] voştri, lui Avraam, şi lui Isaac şi lui Iacov, să s<ă> dea ţie cetăţi mari şi bune, carele nu le-ai zidit,

11. Case pline de toate bunătăţile, pre carele nu le-ai împlut, gropi cioplite, pre carele nu le-ai cioplit, vii şi maslinête, carele n-ai răsădit şi mâncându şi săturându-te.

12. Ia-te aminte pre tine ca să nu să înmulţască inima ta şi vei uita pre Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-au scos pre tine den pământul Eghiptului, den casa robimei.

13. De Domnul Dumnedzăul tău să te temi şi lui sângur să-i slujeşti şi către el să te lipeşti şi pre numele lui să te giuri.

14. Să nu mergi denapoia a alţi dumnedzăi, de către dumnedzăii limbilor ce-s prenpregiurul vostru.

15. Căce Dumnedzăul răvnitori, Domnul Dumnedzăul tău întru tine, să nu să mânie cu mânie Domnul Dumnedzăul tău întru tine şi te va surpa pre tine de către faţa a tot pământul.

16. Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnedzăul tău în ce chip l-aţi ispitit la Ispită.

17. Pădzindu să păzeşti porîncile Domnului Dumnedzăului tău şi mărturiile lui şi dreptăţile lui căte au porâncit ţie.

18. Şi vei face cel plăcut şi bunul înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi întrându vei moştneni pământul cel bun carele au jurat Domnul părinţilor voştri.

19. Ca să gonească pre toţi nepriêtenii tăi înnaintea fêţii tale, după cum au grăit Domnul.

20. Şi va fi cându te va întreba feciorul tău mâine dzicându: «Carele-s mărturiile şi dreptăţile şi giudêţele căte au porîncit Domnul Dumnedzăul nostru noao?»

21. Şi vei grăi fiiului tău: «Robi eram lui faraon la pământul Eghiptului şi ne-au scos pre noi Domnul Dumnedzău de acolo cu mână tare şi cu braţ înnalt.

22. Şi au dat Domnul sêmne şi minuni mari şi rêle la Eghiptu la faraon şi la casa lui şi întru putêrea lui înnaintea noastră.

23. Şi pre noi ne-au scos Domnul Dumnedzăul nostru de acolo pentru ca să ne aducă pre noi înlontru să ne dea noao pământul acesta, carele au giurat Domnul Dumnedzăul nostru părinţilor noştri să ne dea noao.

24. Şi porânci <noao>[2] Domnul să facem toate dreptăţile acêstea, să ne têmem de Domnul Dumnedzăul nostru pentru ca să ne fie noao bine preste toate dzilele, pentru ca să trăim ca şi astădzi.

25. Şi milostenie va fi noao[4], să ne vom păzi a face toate porîncile a legii aceştiia înnaintea Domnului Dumnedzăului nostru, în ce chip au porîncit noao.»"

CAP 7

1. Şi va fi cîndu te va băga pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pământul carele întri tu acolo să-l moştneneşti pre el şi va rădica limbi mari şi multe dennapoia/ fêţii tale, pre hetteu şi pre

Ms. 4389

9. Şi să le scrii pre pragurile casei tale şi pre porţile tale.

10. Şi deacă te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara cu carea se-au jurat părinţilor tăi, lui Avraam, şi lui Isaac şi lui Iacov şi-ţ va da cetăţile cêle mari şi bune, care nu le-ai zidit tu,

11. Şi casele cêle pline de bunătate, care nu le-ai umplut tu [tu], şi puţuri de apă, care nu le-ai săpat tu, şi vii şi măslini, carei nu i-ai sădit, şi vei mînca şi te vei sătura.

12. Să te socoteşti şi să nu se răsfire inima ta şi să uite pre Domnul Dumnezeul tău carele te-au scos din Ţara Eghipetului, den casa robiei.

13. De Domnul Dumnezeul tău să te temi şi numai acelua sângur să slujăşti şi către dânsul să te apropii şi cu numele lui să te juri.

14. Să nu umbli după alţ dumnezei, după dumnezeii limbilor carei sânt împrejurul vostru.

15. Că Dumnezeul cel răvnitor, Domnul Dumnezeul tău, iaste în mijlocul tău ca nu cumva, mâniindu-se cu urgie pre tine Domnul Dumnezeul tău, să te piiarză de pre faţa a tot pământul.

16. Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezeul tău cum l-aţ ispitit în locul Ispitirii.

17. Să păzeşti poruncile Domnului Dumnezeul tău şi mărturisirile lui şi dreptăţile lui căte au porâncit ţie.

18. Şi să faci cêle bune şi cêle ce plac înaintea Domnului Dumnezeului tău, ca să-ţ fie bine şi vei întra să iai ţara cea bună cu carea se-au jurat Domnul părinţilor noştri.

19. Ca să gonească toţ pizmaşii tăi dennaintea fêţei tale, cum au zis.

20. Şi va fi când te va întreba feciorul tău dimineaţă zicînd: «Ce îndireptări şi mărturii şi judecăţ sînt care au porâncit noaoa Domnul Dumnezeul nostru?»

21. Tu vei zice lui: «Robi am fost lui faraon în Eghipet şi de acolo ne-au scos Domnul Dumnezeul nostru cu mână vârtoasă şi cu braţ nalt.

22. Şi au făcut Domnul Dumnezeu sêmne şi minuni mari şi răotăţ în Eghipet împotriva lui faraon şi a toată casa lui pentru noi.

23. Şi ne-au scos de acolo ca să ne ducă şi să ne dea ţara aceasta cu carea se-au jurat Dumnezeul nostru părinţilor noştri să o dea noaoă.

24. Şi au porâncit noaoă Domnul să facem toate direptăţile acêstea şi să ne têmem de Domnul Dumnezeul nostru ca să fie noaoă bine în toate zilele vieţii noastre, cum ne iaste astăzi.

25. Şi va fi mila pre noi deaca vom păzi să facem toate poruncile legii aceştiia înaintea Domnului Dumnezeului nostru, cum au porâncit noaoă.»"

CAP 7

1. Iară deaca te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara în car<e>[1] a vei intra să o iai şi vei goni tu limbile cêle mari şi multe dennaintea/ fêţei tale:

Versiunea modernă

9. Scrie-le pe uşorii casei tale şi pe porţile tale.

10. Iar cînd Domnul Dumnezeul tău te va duce în ţara promisă părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, că ţi-o va da ţie, cu cetăţi mari şi frumoase, pe care nu le-ai zidit tu,

11. Cu case pline de toate bunătăţile, pe care nu le-ai umplut tu, cu fîntîni săpate în piatră, pe care nu le-ai săpat tu, cu vii şi cu măslini, pe care nu i-ai sădit tu, şi vei mînca şi te vei sătura,

12. Ia aminte, să nu uiţi pe Domnul care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

13. Să te temi de Domnul Dumnezeul tău, să-i slujeşti numai lui şi pe numele lui să juri.

14. Să nu mergeţi după alţi dumnezei, după dumnezeii popoarelor din jurul vostru.

15. Căci Domnul Dumnezeul tău, care se află în mijlocul vostru, este un Dumnezeu gelos: să nu se aprindă împotriva ta mînia Domnului Dumnezeului tău şi să te nimicească de pe faţa pământului.

16. Să nu-l puncţi la încercare pe Domnul Dumnezeul vostru, aşa cum l-aţi pus la încercare la Masa.

17. Să păzeşti întocmai poruncile Domnului Dumnezeului vostru, cerinţele şi rînduielile pe care vi le-a dat.

18. Să faci ceea ce este drept şi bun în ochii Domnului Dumnezeului tău pentru ca să-ţi meargă bine şi să poţi intra să iei în stăpînire ţara cea îmbelşugată pe care Domnul a făgăduit-o prin jurămînt părinţilor tăi.

19. Atunci Domnul va alunga pe toţi duşmanii din faţa ta, aşa cum ţi-a făgăduit.

20. Dacă fiul tău te va întreba mîine: «Ce însemnătate au aceste cerinţe, rînduieli şi legi pe care vi le-a dat Domnul Dumnezeul nostru?»

21. Să-i răspunzi fiului tău: «Am fost robi ai Faraonului în Egipt, dar Domnul ne-a scos de acolo cu mînă puternică şi cu braţ ridicat.

22. Domnul a săvîrşit, sub ochii noştri, mari şi cumplite semne şi minuni împotriva Egiptului, a faraonului şi a întregii sale case,

23. Dar pe noi ne-a scos de acolo pentru ca să ne aducă în ţara aceasta şi să ne-o dea nouă, aşa cum a făgăduit prin jurămînt părinţilor noştri.

24. Domnul ne-a poruncit să împlinim toate aceste legi şi să ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, pentru ca să ne meargă bine şi ca să trăim viaţa pe care ne-o dăruieşte, ca şi astăzi.

25. Vom afla milă doar atunci cînd ne vom îngriji să împlinim toate poruncile acestei legi înaintea Domnului Dumnezeului nostru, aşa cum ne-a poruncit.»"

CAP. 7

Israelul şi popoarele păgîne

1. Cînd Domnul Dumnezeul tău te va duce în ţara în care vei intra ca să o stăpîneşti, cînd va alunga din/ faţa ta popoare multe: pe hetei, pe

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 131, col. I

фе҃цїн та́ле , пре хетéѫ , шѝ пре гергесéѫ
шѝ пре а҃морéѫ , шѝ пре хананéѫ , шѝ пре ферезéѫ ,
шѝ пре е҃вéѫ , шѝ пре е҃вусéѫ , ша́пте ли́мбн мари
е҃ шѝ мѫ́лте . Шѝ ма́н та́ре дѣ́кѫ т҃ бо́н шѝ ва́
да́ пре е́н дн҃ѕ҃ дн҃езеѫ́ль тѣ́ѫ ѫ҃мѫ́нле та́ле ,
шѝ бе́н лова́ пре е́н , кѫ̀ пѣ́рдѣре вей пѫ́рде пре е́н
е҃вѫ̀ пѫ́н кѣ́рн е́н фѣцѣ́дѫ́нцѣ нѧ́ч е҃ѣ̀ милѫ́
г҃ ши пре е́н . Нѧ́ч е҃ѣ̀ ѫ҃кѫ́сѣри́ц кѣ́тре е́н
фа́та та̀ е҃вѫ̀ѡ да́н фечо́рѫлѫн лѫ́н , шѝ фа́та лѫ́н
д҃ е҃вѫ̀ е҃ѡ́н фі́нлѫн тѣ́ѫ . Пе́нтрѫ̀ кѣ́вей дее́
пѫ́рцѧ пре фечо́рѫ́ тѣ́ѫ дезкѣ́тре тѝне , шѝ ва́
слѫ́жи ла дн҃езеѫ́ни стрѫ́ѧни , шѝ е҃ѣ̀ скѫ́рбѣ пре ѡ҃
дн҃ѕ҃ кѫмѣ́нїе , шѝ тебѐ сѫ́рпѐ пре́тине ѫ҃грѫ́бѫ .
е҃ Че а҃ша̀ е҃ѣ̀ фа́чеци ло́рь , ка́пищиле ло́рь е҃ѣ̀ сѫ́рпе́ци
шѝ стѫ́лпїи ло́р е҃ѣ̀ фѣ҃ржма́ци шѝ пѣ҃дѫ́риле ло́рь е҃ѣ̀
ле тѣ́ѫци шѝ ч҃ѣ̀ле чопли́те а҃ле е҃ѡ́гнлорь ло́р е҃ѣ̀
ѕ҃ а҃рдѣци кѫфо́́н . Кѣ́чи нъро́дѫ сфи́нт е҃ѣ̀ци дн҃ѕ҃
лѫ́н дн҃езеѫ́лѫн тѣ́ѫ , шѝ пре тине тѣ́ѫ а҃ле́сѫ
дн҃ѕ҃ѫ̀ дн҃езеѫ́ль тѣ́ѫ е҃ѣ̀ фи́н лѫ́н нъро́дѫ а҃ѣ́ѫ т҃
дезкѫ́т то́ате ли́мбиле кѫ́тесь пре фа́ца пѣмѫ́н
ѕ҃ тѫ́лѫн . Нѫ̀ кѣ́чи сѫ́нтеци ма́н мѫ́лци дезкѫ́т
то́ате ли́мбиле ва́ѫ̀ а҃ле́с дн҃ѕ҃ѫ̀ пре во́н , шѝ ва́ѫ̀
осебѝ́т пре во́н дн҃ѕ҃ѫ̀ , пе́нтрѫ̀ кѣ́ во́н сѫ́нтеци
и҃ ма́н пѫ́цинн де кѫ́т то́ате ли́мбиле . Че пе́н
трѫ̀ кѣ́чи ѣ҃ѣ̀ нѣ́ѣще дн҃ѕ҃ѫ̀ пре во́н , шѝ пъзи́нд
ѫ҃рѣмѫ́нтѫ́ ка́ре а҃ѫ̀ жѫра́т пъри́нцилор во́ѣ҃ри ,
ва́ѫ̀ е҃вѡ́сь пре во́н дн҃ѕ҃ѫ̀ кѫмѫ́нтаре шѝ кѫ́ра
на́лтѫ , шѝ тѣ́ѫ мѫ́нтѫи́т пре́тине де́н ка́са ро
е҃ѣ́н де́н мѫ́на лѫ́н фарао̀ ѫ҃мпора́тѫ́л е҃гѫ́пе́тѫлѫ́ .
ѳ҃ Шѝ ве́и кѫно́ѧще кѣ̀ дн҃ѕ҃ѫ̀ дн҃езеѫ́ль тѣ́ѫ а҃ѣ́
ста̀ е҃ѣ̀ дн҃езеѫ́ , дн҃езеѫ́ ч҃е́л кредѝнчо́сь , ч҃е́ла че
пъзѣ́ще фѣцѣ́дѫ́нцѧ са̀ шѝ мѝла , ч҃елора че нѣ҃
ѕ҃ кѫ́ пре дѫ́шѫ́ , шѝ ч҃елора че пъзе́ск порѫ́нчиле
лѫ́н ѫ҃тр҃ѫ̀ со́ме́ де́рѣде . Шѝ дѫ́дѫ́ ч҃елора
ч҃ель оу҃рѣ́ск пре е҃ль дн҃ѝнтѣ фѣцїн а҃ѣ́ѫ пре
дѫ́шїи , шѝ нѫ́ма зъбо́ви ч҃е́лор ч҃е́ѫ оу҃рѣ́ск ѫ҃
и҃ нѝнтѣ фѣцїн ба́дѫ̀ ло́рь . Шѝ ве́и пъзѝ по
рѫ́нчиле шѝ дирептъциле , шѝ жѫдекъциле а҃ѣ́ѫ
е҃тѣ , кѫ́те е҃ѣ̀ порѫ́ч҃ѣ́ск ч҃е́ е҃ѣ̀ пъзѝ стѫ́пѫ́н .
ѳ҃ Шѝ ва́ фѝ кѫ́нд ѫ҃ѣ́ци а҃ѣ́ѫ дирептъциле а҃ѣ́ѫ
то́ате , шѝ лева́ци пъзѝ шѝ ле ва́ци фа́че шѝ ва̀
пъзѝ дн҃ѕ҃ѫ̀ дн҃езеѫ́ѫ̀ тѣ́ѫ ч҃е́ фѣцѣ́дѫ́нца
шѝ мѝла , а҃ч҃е кѝпь а҃ѫ̀ жѫра́т пъри́нцилор во́ѣ҃ри .
ѳ҃ Шѝ тебѐ ве́и шѝ те́бе ва́ве́и , шѝ тебѐ ѫ҃мѫ́лци ,
шѝ ва̀ ва́гѫ фи́ї пѫ́нтечелѫи тѣ́ѫ , шѝ ро́ада
пѣмѫ́нтѫлѫи тѣ́ѫ , гра́ѫ̀ле тѣ́ѫ шѝ ви́нѫ́ тѣ́ ,
шѝ оу҃нтѫ́ дела́мнѫ́ тѣ́ѫ , чирезе́ле ва́чилор тале ,
шѝ тѫ҃рмеле со́нлор та́ле , пре пѣмѫ́нтѫ́ ка́ре а҃ѫ̀
жѫра́т дн҃ѕ҃ѫ̀ пъри́нцилор тѣ́н е҃тѣ ч҃е́ .
д҃ Шѝ ва́гѫ̀ нтѫ́ѧ ма́н въртѣ́сь де кѫ́т то́ате
ли́мбиле , нѫ́ма фѝ ѫ҃тр҃ѫ̀ во́н фѣ҃р де́тѫ́ѫ нѝч
е҃ сте́рпѫ , нѝч ѫ҃ѡбитоа́челе та́ле . Шѝ ка̀
рѣ́дника̀ дн҃ѕ҃ѫ̀ дн҃езеѫ́ль тѣ́ѫ дезкѫ́тѝне то́а
те е҃лъвнѝнѣ , шѝ то́ате бо́алеле , е҃гѫ́пе́тѫлѫ̀
ч҃е́ле рѣ́ле , ка́ре ле́и кѫ́ѫ̀т , шѝ кѫ́те а҃ѝ кѫно
ѕ҃кѫ́т нѫ́леба пѫ́не пре́сте тѝне , шѝ леба̀ пѫ́не
пре а҃́ле пре́сте то́ци ч҃е́ѫ че оу҃рѣ́ск пре́тине .
к҃ Шѝ ве́и мѫ́нка̀ то́ате пъ҃зи́ле ли́мбилор , ка́ре
дн҃ѕ҃ѫ̀ дн҃езеѫ́ль тѣ́ѫ да̀ ч҃е́ , е҃вѫ̀ мѫ́нтѫ

ghergheseu și pre amoreu și pre hananeu și pre ferezeu și pre eveu și pre evuseu, șapte limbi tari și multe.

2. Și mai tare decît voi, și va da pre ei Domnul Dumnezeul tău în mînile tale și vei lovi pre ei, cu pierzare vei pîerde pre ei, să nu pui cătră ei făgăduință, nice să miluiești pre ei.

3. Nici să vă încuscriț cătră ei: fata ta să nu o dai feciorului lui și fata lui să nu o iai fiiului tău.

4. Pentru că vei despărți pre feciorul tău de cătră tine și va sluji la dumnezei striini și să va scărbi pre voi Domnul cu mănie și te va surpa pre tine în grabă.

5. Ce așa să faceți lor: capiștile lor să le surpați și stîlpii lor să-i fărîmați și pădurile lor să le tăiați și cêle cioplite ale bozilor lor să le ardeți cu foc.

6. Căci norodu sfînt ești Domnului Dumnezeului tău și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii lui nărodu avut decăt toate limbile cîte-s pre fața pămîntului.

7. Nu căci sînteți mai mulți decît toate limbile v-au ales Domnul pre voi și v-au osebit pre voi Domnul, pentru că voi sînteți mai puțini decît toate limbile.

8. Ce pentru căci vă iubește Domnul pre voi și, păzindu jurămîntul care au jurat părinților voștri, v-au scos pre voi Domnul cu mînă tare și cu braț naltu și te-au mîntuit pre tine den casa robiei, den mîna lui farao, împăratul Eghipetului.

9. Și vei cunoaște că Domnul Dumnezeul tău acesta e Dumnezeu, Dumnezeu cel credincios, cela ce păzêște făgăduința sa și mila celora ce iubăscu pre dînsul și celora ce păzescu poruncile lui întru o mie de rude.

10. Și dîndu celora ce-l urăscu pre el înaintea fêții a surpa pre dînșii. Și nu va zăbăvi celor ce-l urăscu, înaintea fêții va da lor.

11. Și vei păzi poruncile și dreptățile și judecățile acêstea, cîte eu poruncescu ție astăzi să faci.

12. Și va fi cîndu veți auzi dreptățile acêstea toate și le veți păzi și le veți face, și va păzi Domnul Dumnezeul tău ție făgăduința și mila, în ce chip au jurat părinților voștri.

13. Și te va iubi și te va blagoslovi și te va înmulți, și va blagoslovi fiii pîntecelui tău și roada pămîntului tău, grîul tău și vinul tău și untu-de-lemnul tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale pre pămîntul care au jurat Domnul părinților tăi să dea ție.

14. Și blagoslovit să fii mai vărtos decît toate limbile. Nu va fi întru voi fără de rodu, nici sterpu, nici în dobitoacele tale.

15. Și va rădica Domnul Dumnezeul tău de la tine toată slăbiciunea și toate boalele Eghipetului cê rêle, care le-ai văzut și cîte ai cunoscut, nu le va pune preste tine, și le va pune pre êle preste toți ceia ce urăscu pre tine.

16. Și vei mînca toate prăzile limbilor care Domnul Dumnezeul tău dă ție; să nu mîntuiască/ochiul tău pre êle și să nu slujăști bozilor lor, căci piêdică iaste ție aceasta.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

gherghesecu şi pre amorreu şi pre hananeu şi pre ferezeu şi pre eveu şi pre ievuseu, 7 limbi mari şi multe şi mai mari decît voi.

2. Şi-i va da pre ei Domnul Dumnedzăul tău în mâinile tale şi-i vei lovi pre ei cu potop, ii vei potopi pre ei să nu pui cătră ei făgăduinţă, nice să-i miluieşti pre ei.

3. Nice să vă încuscriţi cătră ei: fata ta să nu o dai ficiorului lui, nice fata lui să nu o iai ficiorului tău.

4. Pentru că vei depărta pre ficiorul tău de cătră mine şi va sluji la dumnedzăi striini şi să va scârbi cu mânie Domnul pre voi şi te va surpa pre tine de sărgu.

5. Ce aşa să faceţi lor, cuptoarele lor să le surpaţi şi stâlpii lor să-i sfărâmaţi şi pădurile lor să le tăiaţi şi cêle cioplite a bodzilor să le ardeţi cu foc.

6. Căce nărodu sfântu eşti Domnului Dumnedzăului tău şi pre tine te-au ales Domnul Dumnedzăul tău să-i fii lui nărodu avut decît toate limbile căte-s pre faţa pământului.

7. Nu căce sânteţi mai înmulţiţi cu multu[1] decât toate limbile v-au ales Dumnedzău[2] pre voi şi v-au usăbit pre voi Domnul, pentru că voi sânteţi mai puţini decât toate limbile.

8. Ce pentru căce vă iubêşte Dumnedzău[3] pre voi şi s‹ă› păziţi jurământul carele au giurat părinţilor voştri v-au scos pre voi Domnul cu mână tare şi cu braţ înnaltu şi te-au mântuit pre tine den casa robimei, den mâna lui farao, împăratul Eghiptului.

9. Şi vei cunoaşte că Domnul Dumnedzăul tău acesta-i Dumnedzău, Dumnedzăul credincios, cela ce cruţă făgăduinţa lui şi mila la ceia ce iubăscu pre însul şi celora ce păzescu porâncele lui întru o mie de rude.

10. Şi dându celora ce urăscu pre ei înnaintea fêţei a surpa pre înşii şi nu va zăbăvi celora ce urăscu înnaintea fêţei le va da lor.

11. Şi va cruţa porîncele şi dreptăţile şi giudêţele acêstea căte eu porâncescu ţie astădzi să faci.

12. Şi va fi cându veţi audzi dreptăţile acêstea toate şi le veţi păzi şi le veţi face pre êle şi va păzi Domnul Dumnedzăul tău ‹ţie›[3] făgăduinţa şi mila în ce chip au giurat părinţilor voştri.

13. Şi te va iubi şi te va blagoslovi şi te va înmulţi şi va blagoslovi fiii pântecelui tău şi roada pământului tău, grîul tău, şi vinul tău, şi untu de lemnul tău, cerezile vacilor tale şi turmele oilor tale pre pământul carele au giurat Domnul părinţilor tăi să dea ţie.

14. Şi blagoslovit vei fi tu mai vârtos decât toate limbile. Şi nu va fi întru voi fără de rodu, nice stearpă nice întru dobitoacele tale.

15. Şi va rădica Domnul Dumnedzăul tău de la tine toată moliciunea şi toate boalele Eghiptului cêle rêle, carele ai vădzut şi căte ai cunoscut nu le va pune preste tine şi le va pune pre êle pre toţi ceia ce urăscu pre tine.

16. Şi vei mânca toate prăzile limbilor carele Domnul Dumnedzău dă ţie; să nu să vêghe[4] ochiul tău pre êle şi să slujeşti bodzilor lor, căcei piêdică iaste ţie aceasta.

Ms. 4389

hettheii, ghergheseii, ammoreii, hananeii, ferizeii, eveii şi evuseii, 7 limbi mari şi mai tari decît voi.

2. Şi-i va da Domnul Dumnezeul tău în mâinile tale şi-i vei ucide şi-i vei piêrde cu periciune să nu pui cu dînşii făgăduinţă, nici să-ţ fie milă de ei.

3. Nici să vă încuscrac cu dânşii: fata ta să nu o dai feciorului lui, nici fata lui să nu o iai feciorului tău.

4. Că va întoarce pre feciorul tău de la mine şi va sluji altor dumnezei şi se va mâniia pre tine Domnul cu mânie şi te va piêrde curând.

5. Ce să faceţ lor aşa: altarele lor să le răsipiţ şi stâlpii lor să-i surpaţ şi braniştele lor să le tăiaţ şi dumnezeii lor cei ciopliţi să-i ardeţ.

6. Că nărod sfînt eşti tu Domnului Dumnezeului tău şi pre tine au ales Domnul Dumnezeul tău să fii lui nărod mai ales decît toate neamurile căte sânt pre pământ.

7. Nu doară căci sânteţi voi mai mulţ decît alte limbi v-au ales Domnul şi v-au luat, că voi sânteţ mai puţini decât toate limbile.

8. Ce căci v-au iubit Domnul şi au păzit jurământul cu care se-au jurat părinţilor voştri şi te-au scos Domnul cu mâna vârtoasă şi cu braţ nalt şi te-au izbăvit den casa robiei şi den mâinile lui faraon, împăratul Eghipetului.

9. Şi să ştii că Domnul Dumnezeul tău, acesta iaste Dumnezeu tare şi credincios, carele păzêşte făgăduinţa lui şi milosteniia celor ce-l iubesc şi celor ce păzesc făgăduinţa lui în mii de neamuri.

10. Şi carele dă pre cei ce-l urăsc să-i piiarză în faţă şi nu va zăbovi până va plăti în faţă celor ce-l urăsc.

11. Deci să păzeşti porâncile şi direptările şi judecăţile acêstea căte porâncesc eu ţie astăzi să le faci.

12. De-acii deacă vei asculta toate direptările acêstea şi le vei face şi Domnul Dumnezeul tău va păzi făgăduinţa şi milosteniia cu carea se-au jurat părinţilor voştri.

13. Şi te va iubi şi te va blagoslovi şi te va înmulţi şi va blagoslovi roada pântecelui tău şi roada pământului tău, vinul tău, şi grâul tău, şi untul tău, şi cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale în ţara cêea ce se-au jurat părinţilor tăi că o va da ţie.

14. Şi vei fi blagoslovit decît toate limbile. Şi voi nu veţ fi sterpi, nici dobitoacele voastre ştiră.

15. Şi va lua Domnul Dumnezeul tău de la tine toată slăbănogiia şi toate ranele cêle rêle ale Eghipetului, căte ştiţ şi căte aţ văzut, nu le va pune pre tine, ce le va pune pre toţ cei ce urăsc pre tine.

16. Şi vei mânca tot neamul şi ţara carea o au dat Domnul Dumnezeul tău ţie; pre nimeni dentr-ânşii să nu cruţêze ochii tăi, nici să slujăşti dumnezeilor lor, că vătămare va ţie acêea.

Versiunea modernă

gherghesei, pe almorei, pa cavaanei, pe ferezei, pe hevei şi pe iebusei, şapte popoare mai mari şi mai putemice decît tine.

2. Şi cînd Domnul Dumnezeul tău le va da în mîinile tale şi le vei înfrînge, să le nimiceşti cu desăvîrşire, să nu închei legământ cu ele şi să nu-ţi fie milă de ele.

3. Să nu te încuscreşti cu ele: să nu dai fiicele tale după fiii lor şi să nu iei fiicele lor pentru fiii tăi.

4. Căci vor îndepărta pe fiii tăi de la mine, încît vor sluji altor dumnezei; atunci mînia Domnului se va aprinde împotriva voastră şi te va nimici numaidecît.

5. Ci aşa să faceţi cu ele: să le dărîmaţi altarele, să le sfărîmaţi stîlpii, să le tăiaţi trunchiurile de copaci, să le ardeţi în foc dumnezeii lor ciopliţi.

6. Căci tu eşti un popor sfînt pentru Domnul Dumnezeul tău. Domnul Dumnezeul tău te-a ales pe tine, dintre toate popoarele de pe faţa pământului, ca să fii poporul care îi aparţine lui.

7. Nu pentru că voi aţi fi mai numeroşi decît toate celelalte popoare v-a ales şi v-a primit Domnul, căci sînteţi mai puţini la număr decît toate popoarele.

8. Ci pentru că Domnul vă iubeşte şi ca să-şi ţină jurământul pe care l-a făcut părinţilor voştri. De aceea v-a scos cu mînă tare şi v-a scăpat din casa robiei, din mîna lui faraon, regele Egiptului.

9. Să ştii deci că Domnul Dumnezeul tău este adevăratul Dumnezeu, Dumnezeu credincios, care îşi ţine legământul şi îndurarea pînă la o mie de neamuri, faţă de cei care îl iubesc şi care păzesc poruncile lui.

10. Dar pe cei care îl urăsc îi răsplăteşte pe loc, nimicindu-i. Şi nu întîrzie să-i răsplătească de grabă pe cei care îl urăsc.

11. Ai grijă aşadar să împlineşti aceste porunci, rînduieli şi legi, pe care ţi le poruncesc eu astăzi.

12. Dacă veţi da ascultare acestor rînduieli, dacă le veţi păzi şi le veţi împlini, atunci Domnul Dumnezeul tău îşi va ţine legământul şi se va îndura de tine, aşa cum a jurat părinţilor tăi.

13. Şi te va iubi, te va binecuvînta şi te va înmulţi. Va binecuvînta rodul pîntecelui tău şi rodul pămîntului tău, grîul tău, vinul tău şi untdelemnul tău, cirezile tale de vite cu viţei şi turmele de oi cu miei, în ţara pe care s-a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da ţie.

14. Vei fi mai binecuvîntat decît toate popoarele. Nimeni nu va fi sterp sau stearpă, nici dintre voi, nici dintre dobitoacele tale.

15. Domnul te va feri de orice boală. Toate molimile grele din Egipt, pe care le-ai cunoscut, nu le va abate asupra ta, ci le va trimite asupra celor care te urăsc pe tine.

16. Să nimiceşti toate popoarele pe care ţi le dă în mînă Domnul Dumnezeul tău; să nu găsească cruţare în ochii tăi. Să nu slujeşti dumnezeilor lor, căci aceasta ar fi o capcană pentru tine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 131, col. II

17. Iară să vei zice întru cugetul tău că «Multă e limba aceasta decît eu, cum voiu putea să surpu pre dănșii?».

18. Să nu te temi de ei; cu aduceri aminte îț vei aduce aminte cîte au făcut Domnul Dumnezeul tău lui Farao și tuturor eghiptênilor.

19. Băntuialele cêle mari carele au văzut ochii tăi, sêmnele acêlea și minunile cêle mari acêlea, mîna cea tare și brațul cel naltu, în ce chip te-au scos pre tine Domnul Dumnezeul tău. Așa va face Domnul Dumnezeul nostru tuturor timbilor de carei tu temi de către fața lor.

20. Și viespile va trimite Domnul Dumnezeul tău la ei pînă să vor surpa cei rămaș și cei ascunși de către tine.

21. Nu te vei răni de către fața lor, căci Domnul Dumnezeul tău întru tine, Dumnezeu mare și tare.

22. Și va potopi de tot Domnul limbile acêstea de către fața ta cîte puțin-puțin; nu vei putea să-i topești pre ei degrabă. [23] Pentru ca să nu să facă pămîntul pustiiu și să vor înmulți preste tine jîganiile cêle sălbatece.

23 [24]. Și va da pre ei Domnul Dumnezeul tău în mîinile tale și vei piêrde pre ei cu pierzare mare, pănă îi veț surpa pre ei.

24 [25]. Și va da pre-npărații lor în mîinile tale și va peri numele lor den locul acela. Nu va sta nimeni împotrivă înaintea feții tale, pănă unde vei surpa pre ei.

25 [26]. Cêle cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc și să nu pohtești argint, nici aur de la dănșii să iai ție, ca să nu greșești pentru aceasta, căci urăciune Domnului Dumnezeului tău iaste.

26 [27]. Și să nu aduci scîrbă în casa ta și anathema vei fi, ca și aceasta; cu urăciune să urăști și cu scărbuire să scărbești, căci anathema iaste.

CAP 8

1. Toate poruncile carele eu poruncescu voaă astăzi să păziți a face acêstea, pentru ca să trăiți și să vă înmulțiți și să întrați și să moșteniți pămîntul cel bun carele au jurat Domnul Dumnezăul vostru părinților voștri.

2. Și-ț vei aduce aminte de toată calea care au adus pre tine Domnul Dumnezăul tău în pustiiu, pentru ca să te chinuiască pre tine și să te ispitească, și să vor pricêpe cêle den inima ta, de vei păzi poruncile lui au ba.

3. Și te-au chinuit și te-au flămînzit și te-au hrănit cu mana care n-au știut părinții tăi, pentru ca săți le spuie ție că nu numai pre pîine singură va trăi omul, ce preste tot cuvîntul care iase pren rostul lui Dumnezău va trăi omul.

4. Hainele tale nu s-au ros de la tine, picioarele tale nu s-au bătut, iată, 40 de ani.

5. Și vei cunoaște cu inima ta că, în ce chip oricarele om va certa pre fiiul său, așa Domnul Dumnezăul tău va certa/ pre tine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

17. Iar să vei dzice întru cugetul tău cum «Multă iaste limba aceasta decât eu cum voi putea ca să-i surpu pre ei?»

18. Să nu te temi de ei; cu aducere aminte să-ţi aduci câte au făcut Domnul Dumnedzăul tău lui farao şi tuturor ĕghiptênilor.

19. Dodăiĕlele[3] cêle mari carele au vădzut ochii tăi sêmnele acêlea şi minunile cêle mari acêlea, mâna cea tare şi braţul cel înnaltu cum te-au scos pre tine Domnul Dumnedzăul tău, aşa va face Domnul Dumnedzăul vostru tuturor limbilor de carii tu te temi de cătră faţa lor.

20. Şi viespile va trimite Domnul Dumnedzăul tău la ei până să vor surpa cei rămaşi, cei rămaşi de cătră tine şi cei ascunşi.

21. Nu te vei răni de cătră faţa lor, căce Domnul Dumnedzăul tău întru tine Dumnedzău mare şi tare.

22. Şi va topi de tot Domnul Dumnedzăul tău limbile acêstea de cătră faţa ta câte puţin-puţin; nu vei putea să-i topeşti pre ei de sîrgu. Pentru ca să nu să facă pământul pustii şi să vor înmulţi pre tine jiganiile cêle sălbatice.

23. Şi-i va da pre ei Domnul Dumnedzăul tău în mâinile tale şi-i vei pîerde pre ei cu perire mare păn-ii vei surpa pre ei.

24. Şi va da pre împăraţii lor în mâinele tale şi va peri numele lor den locul acela. Nu va sta nime împotrivă înnaintea fêţii tale păn-unde ii vei surpa pre ei.

25. Cioplitêle dumnedzăilor lor să le ardeţi cu foc şi să nu pofteşti argintu, nice aur de la înşii să iai ţie pentru ca să nu greşeşti cîndailea pentru aceasta, căce urîciune Domnului Dumnedzăului tău iaste.

26. Şi să nu aduci urăciune în casa ta şi anathema vei fi ca şi aceasta, cu urăciune să urăşti şi cu oţărătură să urăşti, căce anathema iaste.

CAP 8

1. Toate porâncele carele eu porîncescu voao astădzi să păziţi să le faceţi pentru ca să trăţi şi să vă înmulţiţi şi să întraţi să moştneniţi pământul cel. bun carele au giurat Domnul Dumnedzăul [vostru][1] părinţilor voştri.

2. Şi-ţi vei aduce aminte de toată calea carea te-au adus pre tine Domnul Dumnedzăul tău întru pustiiu pentru ca să te chinuiască pre tine şi să te ispitească, şi să vor pricêpe cêle den inima ta, să vei păzi porîncele lui au ba.

3. Şi te-au chinuit şi te-au flămândzit şi te-au hrănit pre tine cu mana carea n-au ştiut părinţii tăi pentru ca să-ţi spuie ţie cum nu numai pre pâine sîngur va trăi omul, ce preste tot cuvîntul carele iêse pren rostul lui Dumnedzău va trăi omul.

4. Hainele tale nu s-au frecat[2] de la tine, picioarele tale nu s-au mosorît[3], iată, 40 ani[4].

5. Şi vei cunoaşte cu inima ta că în ce chip om oarecarele va cerceta fiiul său, aşa Domnul Dumnedzăul tău va certa/ pre tine.

Ms. 4389

17. Iar de vei gândi în inima ta şi vei zice în gândul tău că «Ţara aceasta iaste mai mare decât noi şi mai multă, dară cum o vom putea bate?»

18. Nu te tême de dânsa, ce să-ţ aduci aminte câte au făcut Domnul Dumnezeul tău lui faraon şi tuturor eghiptênilor.

19. Nevoile cêle mari care le-au văzut ochii tăi, sêmnele cêle mari şi minunile şi cum te-au scos cu mână vârtoasă şi cu braţ nalt Domnul Dumnezeul tău, aşa va face Domnul Dumnezeul tău tuturor ţărălor[2] celor ce te vei tême tu de dânsele.

20. Şi va trimite pre dânşii Domnul Dumnezeul tău viespi până vor peri cei rămaşi şi cei ce se-au ascuns de tine.

21. Nu vei fi rănit de dânşii, că întru tine iaste Domnul Dumnezeul tău, Dumnezeul cel mare şi tare.

22. Şi va pîerde Domnul Dumnezeul tău limbile acêstea dennaintea fêţei tale pre-ncet, pre-ncet, că nu vei putea să pierzi pre dânşii curând, ca să nu rămâie ţara lor pustie şi să se adaogă şi să se înmulţească fierile cêle sălbatece asupra ta.

23. Ce va da pre dânşii Domnul Dumnezeul tău înaintea ta şi-i vei potopi cu periciune mare până-i vei dezrădăcina.

24. Şi nu va sta nici unul înaintea ta până ce-i vei potopi.

25. Dumnezeii lor cei ciopliţi să-i arzi în foc şi să nu pofteşti a lua de la dânşii aur sau argint să nu cumva să greşăşti vreodinioară că hulire iaste Domnului Dumnezeului tău.

26. Nu băga lucru de hulire în casa ta că vei fi blestemat ca şi acela, ce cu blestemare să-l blêstemi şi cu hulă să-l huleşti ca pre un blestemat.

CAP 8

1. Toate poruncile care v-am porâncit eu astăzi să le auziţ să le faceţ ca să trăiţ şi să vă înmulţiţ şi să întraţ şi să luaţ ţara cea bună cu carea se-au jurat Domnul Dumnezeu părinţilor voştri.

2. Şi să-ţ aduci aminte de toate căile pre care te-au dus Domnul Dumnezeul tău în pustie ca să te ispitească şi să te năcăjască şi să se cunoască cêle den inima ta păzi-vei porâncile Domnului au ba.

3. Şi te năcăji şi te flămânzi, iar apoi te hrăni cu mană carea nu o ştiiai tu, nici părinţii tăi să ţi-o arate, că nu numai de pâine sângură va fi omul viu ce de tot cuvîntul carele iase den gura lui Dumnezeu va fi omul viu.

4. Hainile tale nu se-au spart pre tine, picioarele tale nu se-au rănit şi, iată, ca sînt 40 de ani![1]

5. Ca să pricepi în inima ta că cum ceartă omul pre feciorul lui aşa şi pre tine te ceartă Domnul Dumnezeul tău.

Versiunea modernă

17. Dacă însă vei spune în cugetul tău: «Popoarele acestea sînt mai numeroase decît mine, cum voi putea să le izgonesc?»,

18. Să nu te temi de ele, ci aduţi aminte de tot ce i-a făcut Domnul Dumnezeul tău lui faraon şi întregului Egipt,

19. De încercările grele pe care le-ai văzut cu ochii tăi, de semnele şi minunile acelea mari, de mîna tare şi de braţul ridicat cu care te-a scos Domnul Dumnezeul tău. Tot aşa va face Domnul Dumnezeul tău cu toate popoarele de care te temi.

20. Domnul Dumnezeul tău va trimite chiar şi viespi împotriva lor, pînă cînd vor fi nimiciţi cei care au mai rămas şi s-au ascuns de tine.

21. Nu te înspăimînta în faţa lor, căci Domnul Dumnezeul tău, un Dumnezeu mare şi puternic se află în mijlocul vostru.

22. Domnul Dumnezeul tău va izgoni încetul cu încetul aceste popoare din calea ta. Tu nu vei putea să le nimiceşti dintr-o dată, căci atunci fiarele sălbatice s-ar înmulţi în dauna ta.

23. Domnul Dumnezeul tău va da aceste popoare în mîinile tale şi le va tulbura învălmăşindu-le pînă cînd vor fi nimicite.

24. Şi va da pe regii lor în mîinile tale, iar tu vei spulbera numele lor de sub cer. Nimeni nu va fi în stare să ţi se împotrivească, pînă cînd îi vei nimici.

25. Să ardeţi în foc chipurile cioplite ale dumnezeilor lor. Să nu pofteşti şi să nu iei pentru tine argintul sau aurul de pe ele, ca nu cumva să cazi în cursă. Acest lucru este o urîciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Să nu aduci o astfel de urîciune în casa ta, că vei fi şi tu blestemat, ca şi aceasta. Să o urăşti cu înverşunare şi să-ţi fie scîrbă de ea, căci este blestemată.

CAP. 8

Îndemn la recunoştinţă faţă de Dumnezeu.

1. Aveţi grijă să împliniţi toate poruncile pe care vi le dau astăzi, pentru ca să trăiţi, să vă înmulţiţi şi să luaţi în stăpînire pămîntul cel bun făgăduit de Domnul prin jurămînt părinţilor voştri.

2. Adu-ţi aminte de căile pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeul tău în pustiu în aceşti patruzeci de ani, ca să te smerească şi să te încerce, pentru ca să afle ce este în inima ta, dacă vei păzi sau nu poruncile lui.

3. Şi te-a smerit lăsîndu-te să rabzi de foame, apoi te-a hrănit cu mana pe care nici tu nu o cunoşteai şi nici părinţii tăi nu o cunoşteau, ca să-ţi arate că omul nu trăieşte numai cu pîine, ci că omul trăieşte din fiecare cuvînt care iese din gura Domnului.

4. Hainele tale nu ţi s-au ponosit, iar picioarele nu ţi s-au bătătorit în aceşti patruzeci de ani.

5. Să ştii aşadar în inima ta că, aşa cum un tată îl învaţă pe fiul său, tot astfel te învaţă Domnul Dumnezeul tău pe tine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 132, col. I

6. Şi vei păzi poruncile Domnului Dumnezăului tău, să mergi întru căile lui şi să te temi de dînsul.

7. Că Domnul Dumnezăul tău te va băga pre tine la pămînt bun şi mult, unde-s părîie de apă şi izvoară a fără-fundurilor ieşind pren cîmpuri şi pren munţi.

8. Pămîntul al grîului şi al orzului, vii, smochini, rodii, pămîntul măslinului, untdelemnului şi al mierii,

9. Pămînt pre carele nu cu sărăcie vei mînca pîinea ta şi nu te vei lipsi nimica pre el, pămîntul carele pietrile lui – hier, şi den munţii lui vei săpa aramă.

10. Şi vei mînca şi te vei sătura şi vei blagoslovi pre Domnul Dumnezăul tău pre pămîntul cel bun carele au dat ţie.

11. Ia-te aminte, nu uita pre Domnul Dumnezăul tău, ca să nu păzeşti poruncile lui şi judecăţile şi direptăţile lui cîte eu poruncescu ţie astăzi.

12. Ca nu căndai, mîncînd şi săturîndu-te, şi case bune zidind şi lăcuind întru êle.

13. Şi boii tăi şi oile tale înmulţindu-se ţie, argintul şi aurul înmulţindu-se ţie şi toate cîte-s la tine înmulţindu-să ţie,

14. Te vei înălţa cu inima ta şi vei uita pre Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-au scos den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

15. Cela ce te-au adus pren pustiiul cel mare şi înfricoşatul, acela unde şărpi muşcînd, şi scorpii, şi sête, unde nu era apă, cela ce ţ-au scos ţie den piatră colţurată izvor de apă;

16. Cela ce te-au hrănit cu mană în pustiiu, care n-ai ştiut tu şi n-au ştiut părinţii tăi, pentru ca să te chinuiască şi să te ispitească, să-ţi facă ţie bine la cêle de apoi ale tale.

17. Şi să nu zici întru inima ta: «Vărtutea mea şi tăriia mînii mele mi-au făcut mîe putêrea cea mare aceasta.»

18. Şi vei pomeni pre Domnul Dumnezăul tău, că el dă ţie putêre ca să faci vîrtute şi pentru ca să întărească făgăduinţa lui, care au jurat părinţilor tăi ca astăzi.

19. Şi va fi de vei uita cu uitarea pre Domnul Dumnăzăul tău şi vei mêrge pre urma altor dumnăzăi şi vei sluji lor şi te vei închina lor, mărturisescu voao astăzi pre ceriu şi pre pămînt cum cu pierzare veţi peri.

20. În ce chip şi cêlêlalte limbi cîte Domnul Dumnezău piêrde de cătră faţa voastră, aşa veţi peri, pentru căce n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnezăului vostru.

CAP 9

1. Ascultă, Israil! Tu treci astăzi Iordanul ca să întri să moştenesti limbi mari şi tari mai vîrtos decît voi, cetăţi mari şi cu zidiuri până în ceriu,

2. Norod mare şi mult şi înalt, feciorii lui Enac, pre carii tu ştii şi tu ai auzit: «Cine au stătut împotriva fêţii feciorilor lui Enac?»

3. Şi vei cunoaşte astăzi că Domnul Dumnezăul tău, acesta va mêrge înain/tea fêţii tale, foc topitoriu iaste. Acesta va surpa

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

6. Şi vei păzi porîncele Domnului Dumnedzău-lui tău, să mergi întru căile lui şi să te temi de el.

7. Că Domnul Dumnedzăul tău te va băga pre tine la pămăntu multu şi bun unde-s păraie de apă şi izvor a fără-fundurilor ieşindu pre cămpuri şi pren munţi.

8. Pămăntu a grîului şi a ordzului, vii, smochini, roidii pămîntu maslinului, untudelem-nului şi mière,

9. Pămăntu pre carele nu cu sărăcie vel mănca păinea ta şi nu te vei lipsi nimic preste el, pămîntu căruia pietrile lui sănt hier şi den munţii lui vei săpa aramă.

10. Şi vei mănca şi te vei sătura şi vei bla-goslovi pre Domnul Dumnedzăul tău pre pămăntul cel bun carele au dat ţie.

11. Ia-te aminte pre tine, nu uita pre Domnul Dumnedzăul tău ca să păzeşti porîncile lui, giudeţele şi dreptăţile lui căte eu porîncescu ţie astădzi.

12. Iară să nu căndai măncăndu şi săturîndu-te, şi case bune zidindu şi lăcuindu întru êle.

13. Şi boii tăi şi oile tale înmulţindu-să ţie, şi argintul şi aurul înmulţindu-să ţie şi toate căte-s la tine înmulţindu-să ţie,

14. Te vei înnălţa cu inima ta şi vei uita pre Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-au scos den pămăntu Eghiptului, den casa robimei.

15. Celuia ce te-au adus pren pustiiul cel mare şi cel straşnic, acela unde şcarpe muşcăndu şi scorpiu şi sête unde nu era apă, cela ce ţ-au scos ţie den piatră colţurată izvor de apă;

16. Celuia ce te-au hrănit cu mana în pustiiu, carea n-ai ştiut tu şi n-au ştiut părinţii tăi, pentru ca să te chinuiască şi să te ispitească, să-ţi facă ţie bine la cêle de apoi ale tale.

17. Şi să nu dzici întru inima ta: «Vărtutea mea şi tăriia măinii mêle mi-au făcut mie putêrea cea mare aceasta.»

18. Şi vei pomeni pre Domnul Dumnedzăul tău, căce el ţie îţi dă putêre ca să faci vărtute şi pentru ca să întăreşti făgăduinţa lui, carea au giurat părinţilor tăi ca astădzi.

19. Şi va fi să vei uita cu uitare pre Domnul Dumnedzăul tău şi vei mêrge dennapoia altor dumnedzăi şi vei sluji lor şi te vei închina lor, mărturisescu voao astădzi ceriul şi pământul cum cu perire veţi peri

20. În ce chip şi cêlêlalte limbi căte Domnul Dumnedzău piêrde de către faţa voastră, aşa veţi peri, pentru căce n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnedzăului vostru.

CAP 9

1. Ascultă, Israil! Tu treci astădzi Iordanul ca să întri să moştneneşti limbi mari şi tari mai vărtos decît vol, cetăţi mari şi cu ziduri păn-în ceri,

2. Nărodu mare şi multu şi înnaltu, ficiorii lui Enac, pre carii tu ştii şi tu i-ai áudzit: «Cine va sta împotriva fêţei ficiorilor Enac?»

3. Şi vei cunoaşte astădzi că Domnul Dumnedzăul tău acesta va mêrge înnain/tea fêţei

Ms. 4389

6. Ca să păzeşti poruncile Domnului Dumne-zeului tău, să umbli pre calea lui şi să te temi de dănsul.

7. Că Domnul Dumnezeul tău te va duce în ţara cea bună şi mare, unde sînt păraie de apă şi puţuri adânci care cură pren câmpi şi pren munţi.

8. În ţara grăului şi a orzului, a viilor şi a zmochinelor şi a rodiilor, în ţara măslinilor şi a untului şi a mierii,

9. Unde nu vei mânca pâinea ta cu sărăcie[2] şi nimic nu-ţ va lipsi într-ânsa ca să mai cei, în ţara unde sânt pietri de fier şi den munţii lor se va săpa arama.

10. Şi vei mânca şi te vei sătura şi vei blagoslovi pre Domnul Dumnezeul tău în ţara cea bună carea o au dat ţie.

11: Socotêşte-te nu uita pre Domnul Dumnezeul tău, poruncile lui şi judecăţile lui şi dreptăţile lui să păzeşti, căte porâncesc eu ţie astăzi.

12. Să nu cumva după acêstea mâncând şi săturându-te şi zidind case bune şi lăcuind într-ânsele.

13. Şi prăsindu-ţi-se oile şi boii şi înmulţindu-ţi-se aurul şi argintul şi toate câte vei avea adăugîndu-ţi-se,

14. Să ţi se înnalţe inima şi să uiţi pre Domnul Dumnezeul tău carele te-au scos den Ţara Eghipe-tului, den casa robiei.

15. Şi carele te-au trecut pren pustiia cea mare şi înfricoşată, în carea era şărpii şi scorpiile cêle muşcătoare şi ai însetat într-ânsa şi apă nu era, carele ţi-au scos izvor de apă den piiatră stărminoasă;

16. Şi te-au hrănit cu mannă în pustie, pre care nu l-ai ştiut tu, nici părinţii tăi să te năcăjască şi să te ispitească, iar apoi să-ţ fie milostiv şi să-ţ facă bine.

17. Să nu zici în inima ta: «Vărtutea mea şi tăriia măinilor mêle au făcut mie această putêre mare.»

18. Ce să-ţ aduci aduci aminte de Domnul Dumnezeul tău, că acela ţi-au dat tărie şi putêre să faci ca să umple făgăduinţa sa cu carea se-au jurat părinţilor tăi ca şi în zioa de astăzi.

19. Iar de vei uita cu uitare pre Domnul Dumnezeul tău şi vei umbla după alţi dumnezei şi vei sluji lor şi te vei închina lor, mărturisesc voaoă astăzi, cu ceriul şi cu pământul, că cu periciune veţ peri

20. Ca şi cêlêlalte limbi căte le piêrde Domnul Dumnezeu dennaintea fêţei voastre. Aşa veţ peri şi voi deaca nu veţ asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru.

CAP 9

1. Ascultă, Israil! Astăzi tu vei trêce Iordanul şi vei întra să iai limbile cêle mari şi mai tari decât voi, oamenii cei mari şi cu cetăţile până la ceriu,

2. Oamenii cei mari şi mulţ şi nalţi, feciorii lui Enac, pre carei ştii tu şi ai auzit şi tu ai zis: «Cine va putea sta împotriva feciorilor lui Enac?»

3. Iar să ştii astăzi că Domnul Dumnezeul tău va mêrge înnain/tea ta, că iaste foc arzător şi

Versiunea modernă

6. Păzeşte poruncile Domnului Dumnezeului tău, mergi pe căile sale şi teme-te de el.

7. Căci Domnul Dumnezeul tău te va duce într-o ţară bună, cu râuri de apă, cu izvoare care ţâşnesc din străfunduri pe câmpii şi prin munţi,

8. Ţară a grîului şi a orzului, a viilor, a smochinelor şi a rodiilor, ţară a măslinilor şi a mierii,

9. Ţară în care pâinea pe care o vei mânca nu este drămuită şi în care nu vei duce lipsă de nimic; ţară în pietrele căreia sînt zăcăminte de fier şi din munţii căreia vei scoate aramă.

10. Când vei mânca şi te vei sătura, binecuvântează-l pe Domnul Dumnezeul tău pentru ţara cea bună pe care ţi-a dat-o.

11. Ai grijă, nu uita pe Domnul Dumnezeul tău şi nu nesocoti poruncile, rînduielile şi legile sale pe care ţi le poruncesc eu astăzi.

12. Iar atunci când vei mânca şi te vei sătura, când vei zidi case frumoase şi vei locui în ele.

13. Când se vor înmulţi vitele, oile şi caprele tale, când ţi va spori argintul şi aurul şi vei fi bogat,

14. Ai grijă ca trufia să nu-ţi cuprindă inima şi să nu uiţi pe Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

15. Care te-a condus prin pustiul cel mare şi îngrozitor, unde erau şerpi veninoşi şi scorpioni, pământ al însetării, lipsit de apă; care a făcut să ţâşnească pentru tine izvor de apă din stînca de cremene;

16. Care te-a hrănit în pustiu cu mană, pe care părinţii tăi nu o cunoşteau, ca să te smerească şi să te încerce şi, în cele din urmă, să-ţi facă bine.

17. Nu trebuie să zici în inima ta: «Am dobîndit această bunăstare prin puterile mele şi prin tăria mîinilor mele.»

18. Ci adu-ţi aminte de Domnul Dumnezeul tău, căci el îţi dă putere ca să dobîndeşti bunăstare, îndeplinindu-şi astfel, ca şi acum, legământul pe care l-a întărit prin jurământ cu părinţii tăi.

19. Dacă însă vei uita pe Domnul Dumnezeul tău şi vei merge după alţi dumnezei, dacă le vei sluji şi te vei închina lor, vă mărturisesc astăzi că veţi pieri neîndoielnic.

20. Veţi pieri ca şi popoarele pe care Domnul le nimiceşte la venirea voastră, dacă nu veţi asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru.

CAP. 9

Moise aminteşte israeliţilor cum au încălcat ei legea

1. Ascultă, Israele! Astăzi vei trece Iordanul, ca să intri şi să cucereşti cetăţi mari, cu ziduri până la cer, popoare mai mari şi mai puternice decît tine,

2. Între care nişte oameni mari şi înalţi de statură, enachiţii, pe care îi cunoşti şi despre care ai auzit spunându-se: «Cine se poate împotrivi fiilor lui Enac?»

3. Să ştii aşadar astăzi că însuşi Domnul Dumnezeul tău va merge înain/tea ta, ca un foc

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 132, col. II

pre ei și acesta îi va întoarce pre ei de cătră fața ta și-i va surpa pre ei și-i va piêrde pre ei de sîrg, după cum au zis ție Domnul.

4. Să nu zici întru inima ta, cînd va piêrde Domnul Dumnezăul tău limbile acêstea înaintea fêții tale zicînd: «Pentru dreptățile mêle m-au băgat pre mine Domnul să moștenesc pămîntul acest bun», ce pentru păgînătatea limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de cătră fața ta.

5. Nu pentru dreptatea ta, nice pentru curățiia inimii tale tu întri ca să moștenești pămîntul lor, ce pentru păgînătatea și fărădelêgea limbilor acestora Domnul va surpa pre dînșii den naintea fêții tale și pentru ca să întărească făgăduința care au jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

6. Și vei cunoaște astăzi că nu pentru dreptățile tale Domnul Dumnezăul tău dă ție pămîntul cel bun acesta să-l moștenești, căci norod năsilnic la grumaz ești.

7. Adu-ți aminte, să nu uiți cîte ai mîniiat pre Domnul Dumnezăul tău în pustie, den ziua ce ați ieșit den pământul Eghipetului pănă ați venit la locul acesta, neascultînd făceați cele cătră Domnul.

8. Și la Horiv ați măniiat pre Domnul și s-au mîniiat Domnul pre voi, să surpe pre voi.

9. Suindu-mă eu în munte să iau lêspezile cêle de piatră, lêspezi de făgăduință, care le-au făgăduit Domnul cătră voi, și am făcut în munte 40 de zile și de 40 de nopți, pîine n-am mîncat și apă n-am băut.

10. Și mi-au dat Domnul cêle doao lêspezi de piatră scrise cu degetul lui Dumnezău și pre dînsele să scrisêse toate cuvintele care au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului, în ziua adunării.

11. Și fu pren 40 de zile și pren 40 de nopți, au dat Domnul mie cêle doao lêspezi de piatră, lêspezile făgăduinții.

12. Și zise Domnul cătră mine: «Scoală-te și te pogoară de pripă de aici, căci au făcut fărădelêge norodul tău, pre carii i-ai scos de la Eghipet. Au ieșit curînd den calea carea ai poruncit lor și au făcut lor topire.»

13. Și zise Domnul cătră mine zicînd: «Grăit-am cătră tine o dată și de doao ori zicînd: Am văzut norodul acesta și, iată, nărod năsilnic la grumaz iaste.

14. Lasă-mă să-i surp pre ei și voiu stinge numele lor de desuptul ceriului și te voiu face pre tine în limbă mare și tare și mult mai vîrtos decît aceasta.»

15. Și întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte, și muntele ardea cu foc și cele doao lêspezi ale mărturiilor pre amîndoao mînile mêle.

16. Și văzînd că ați greșit înaintea Domnului Dumnezăului vostru și ați făcut voao singuri viței topit și ați ieșit curînd den calea carea au poruncit Domnul voao să faceți,

17. Și, ținînd cêle doao lêspezi,/ am lepădat pre êle den mînile

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

tale, foc topitori iaste. Acesta va surpa pre ei şi acesta îi va întoarce pre ei de cătră faţa ta şi va surpa pre ei şi-i va pîrde pre ei de sărgu după cu ţ-au dzis ţie Domnul.

4. Să nu dzici întru inima ta cându va topi Domnul Dumnedzăul tău limbile acêstea înnaintea fêţei tale dzicându: «Pentru dreptăţile mêle m-au băgat înlontru pre mine Domnul să moştenescu pământul acestu bun», ce pentru păgânătatea limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de cătră faţa ta.

5. Nu pentru dreptatea ta, nice pentru curăţiia inemii tale tu întri ca să moşteneşti pământul acesta[1], ce pentru păgânătatea şi fărdelêgea a limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de-naintea fêţei tale şi pentru ca să întărească făgăduinţa carea au giurat Domnul părinţilor noştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov.

6. Şi vei cunoaşte astădzi că nu pentru dreptăţile tale Domnul Dumnedzău dă ţie pământul cel bun acesta să-l moşteneşti, căce nărodu năsălnic la grumadzi eşti.

7. Adu-ţi aminte, să nu uiţi câte ai mâniat pre Domnul Dumnedzăul tău în pustiiu, den care dzi aţi ieşit den pământul Eghiptului până aţi venit la locul acesta, neascultându-vă aflaţi cêle cătră Dumnedzău.

8. Şi la Horiv aţi mâniat pre Domnul şi s-au mâniat Domnul pre voi, să vă surpe pre voi.

9. Suindu-mă eu în munte să iau lêspedzile cêle de piatră, lêspedzi de făgăduinţă, carele au făgăduit Domnul cătră voi, şi am făcut în munte 40 dzile şi 40 nopţi, pâine n-am mâncat şi apă nu am băut.

10. Şi mi-au dat mie Domnul cêle 2 lêspedzi de piatră scrise cu dêgetul lui Dumnedzău şi pre însele era scris toate cuvintele carele au grăit Domnul cătră voi <în munte>[2], den mijlocul focului, întru dzua adunării.

11. Şi fu pren 40 dzile şi pren 40 nopţi au dat Domnul mie cêle 2 lêspedzi de piatră, lêspedzi de făgăduinţă.

12. Şi dzise Domnul cătră mine: «Scoală-te şi te pogoară de sărgu de aicea, căce au făcut făr-delêge nărodul tău pre carii ai scos de la Eghiptu. Au ieşit curându den calea carea ai porâncit lor, au făcut lor topire[3].»

13. Şi dzise Domnul cătră mine: «Grăit-am cătră tine o dată şi de doao ori dzicându: Am vădzut nărodul acesta şi iată nărodu năsălnic la grumadzu iaste.

14. [Şi acum][4] lasă-mă să-i surpu pre ei şi voi stinge numele lor dedesuptul ceriului şi te voi face pre tine întru limbă mare şi tare şi multă, mai vârtos decât aceasta.»

15. Şi întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte şi muntele ardea cu foc şi cêle 2 lêspedzi a mărturiilor pre amândoao mâinile mêle.

16. Şi văzîndu că aţi greşit înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru[5] şi aţi făcut voao sânguri viţăl topit şi aţi răsărit curându dentru calea carea au porâncit Domnul voao să faceţi,

17. Şi apucându-mă de cêle 2 lêspedzi/ le-am

Ms. 4389

acesta-i va piêrde şi acesta-i va goni diinaintea feţei voastre şi-i va potopi curând, cum au grăit ţie Domnul.

4. Şi când va potopi Domnul Dumnezeul tău limbile acêstea dennaintea fêţei tale, tu să nu grăieşti zicând aşa: «Pentru direptăţile mêle m-au adus Domnul să moştenesc această ţară bună», că pentru păgânătatea acestor limbi îi potopêşte Domnul dennaintea fêţei voastre[1].

5. Iar nu pentru direptatea ta, nici pentru curăţiia inimii tale întra-vei să iai ţara lor, iar pentru păgâniia lor şi pentru fărădelêgea acestor limbi, îi va potopi Domnul dennaintea fêţei tale şi ca să aşaze făgăduinţa carea au jurat părinţilor tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov.

6. Şi să ştii astăzi că pentru nedireptatea ta dă ţie Domnul Dumnezeu să iai această ţară bună, că sânteţ oameni năsilnici şi vârtoş cu cerbicea.

7. Adó-ţ aminte şi nu-ţ uita de câte ori ai mâniat pre Domnul Dumnezeul tău în pustie, den zioa cêea ce ai ieşit den ţara Eghipetului până aţ sosit la acest loc, şi neplecându-vă aţ greşit înaintea Domnului.

8. Că şi în Horiv aţ mâniiat pre Domnul şi se-au mâniiat pre voi Domnul, să vă piiarză.

9. Când m-am suit eu în munte să iau lêspezile cêle de piiatră, lêspezile cêle 2 de piiatră ale făgăduinţei, care au făgăduit Domnul cătră voi, şi am fost în munte 40 de zile şi 40 de nopţi şi pâine n-am mâncat, nici apă n-am băut.

10. Şi-m dêde Domnul 2 lêspezi de piiatră, scrise cu dêgetul lui Dumnezeu, în care era scrise toate cuvintele câte grăi cu voi Domnul în munte, den mijlocul focului, în zioa adunării.

11. De-acii deaca trecură acêle 40 de zile şi acêle 40 de nopţi şi-m dêde Domnul acêle 2 lêspezi de piiatră, lêspezile legii.

12. Zise cătră mine Domnul: «Scoală şi te pogoară de aici curând, că oamenii tăi carei i-ai scos den Ţara Eghipetului au făcut fărădelêge şi curând se-au dat în laturi den calea carea le-am porâncit lor şi au făcut lor topire.»

13. Şi zise iar cătră mine Domnul: «Grăit-am ţie o dată şi de doaoări, că am văzut acest nărod că iaste nărod vârtos la cerbice.

14. Ce mă lasă să-i pierz şi să potopesc numele lor de supt cer, iar pre tine să te fac întru limbă mare şi tare şi mai mult decât pre aceştia.»

15. Şi întorcându-mă, mă pogorâiu den munte, iar muntele ardea cu foc şi 2 table ale mărturiei era într-amîndoaoă mâinile mêle.

16. Şi văzuiu că aţ greşit înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi aţ făcut voaoă viţel topit şi curând v-aţ dat den cale în laturi den carea au porâncit Domnul voaoă să faceţ,

17. Şi apucînd tablele amândoaoă,/ le-am lepădat

Versiunea modernă

mistuitor. El îi va nimici şi îi va doborî înaintea ta, iar tu îi vei izgoni şi îi vei răpune degrabă, aşa cum ţi-a poruncit Domnul.

4. Când Domnul Dumnezeul tău îi va izgoni dinaintea ta, să nu-ţi spui în inima ta: «Pentru că am dreptate, Domnul m-a lăsat să intru în ţara aceasta şi să o iau în stăpânire», căci, de fapt, Domnul izgoneşte aceste popoare din faţa ta din pricina nelegiuirii lor.

5. Nu pentru că ai dreptate, nici pentru că eşti cinstit în inima ta poţi să intri şi să iei în stăpânire ţara lor. De fapt, Domnul va izgoni aceste popoare din faţa ta din pricina nelegiuirii lor şi ca să împlinească făgăduinţa pe care a făcut-o prin jurământ părinţilor tăi, Avraam, Isaac şi Iacov.

6. De aceea să ştii că, nu pentru că ai dreptate îţi dă Domnul Dumnezeul tău în stăpânire această ţară frumoasă; căci eşti un popor tare la cerbice.

7. Adu-ţi aminte şi nu uita cum l-ai mâniat pe Domnul Dumnezeul tău în pustie. Din ziua în care aţi ieşit din ţara Egiptului până când aţi sosit în acest loc, l-aţi înfruntat neîncetat pe Domnul.

8. Chiar la Horeb l-aţi mâniat pe Domnul, încât, în mânia sa, Domnul a vrut să vă nimicească.

9. Când m-am urcat pe munte ca să primesc tablele de piatră, tablele legământului pe care Domnul l-a încheiat cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, fără să mănânc pâine şi fără să beau apă.

10. Şi mi-a dat Domnul cele două table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu, pe care erau însemnate toate cuvintele rostite de Domnul către voi pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării.

11. După cele patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, Domnul mi-a dat cele două table de piatră, tablele legământului.

12. Şi mi-a zis: «Scoală-te şi coboară repede de aici, căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, a săvârşit o fărădelege. După scurt timp, s-a abătut de la calea poruncită de mine şi şi-au făcut un chip turnat.»

13. Domnul mi-a mai spus: «M-am uitat la acest popor şi, într-adevăr, este un popor tare la cerbice.

14. Lasă-mă să-i nimicesc şi să şterg numele lor de sub cer, iar din tine voi face un popor mai puternic şi mai numeros decât ei.»

15. Atunci m-am întors şi am coborât de pe munte. Muntele ardea cu foc, iar eu ţineam cu amândouă mâinile cele două table ale legământului.

16. Când am văzut că aţi păcătuit faţă de Domnul Dumnezeul vostru făcându-vă viţel turnat şi abătându-vă curând de la calea care v-a poruncit Domnul să mergeţi,

17. Am apucat cele două table,/ le-am aruncat

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 133, col. I

ам лепъдат пре мале ден мъналемъле, шн леи
ие зъресит ден наинтя боастъ. Шн мам
гат наинтя дмнзлзи ладонаь рндь ка шн
тжн, м, де зиле шн, м, де нопцн, пне нам мъ
кат шн апъ нам бъут, пентру тоате грешале
ле боастре каре леи грешит, каст фачецн рзи
наинтя дмнзлзи дмнзъзлзи боастру каста
дт мънтцн преель. Шн ффрикошат сънтъ пе
тру мънте, шн пентру оуъцте, кочн сау мъниа
дмнза преboи каст супе пре boи, шн мъ аскъ
тъ дмнза пре мине шн ктру врме ачеа.
к Шн пре ааронь сау мъниат дмнза фоарте ка
ста супе преель, шн мам ругат шн пентру аа
ка ронь ктру врме ачеа. Шн пъкатза боастру
карele аи фъкут вителза амь ауат преель, шн
лам арс де тот пре ель ку фок, шн лам тъят
преел шн лам мъчинат фоарте пънъ лам фъ
кут мърунт, шн сау фъкут ка прафза, шн ам а
рънкат прафза ла пърза че погорж ден munte.
кв Шн ктру ардере шн ктру испитре шн ктру
мормнтурile похтин аи мънъат пре дмнзл
кг дмнзъзл боастру. Шн кънд вау трими
дмнзл дела кадн варни зикънд суницз моще
нцн пъмънтзл карele еу дау воаc, шн аи къ
кат кувънтзл дмнзлзи дмнзъзлзи боастру,
шн наи крезут лзи, шн наи аскълтат гласа
кд лзи. Шн не аскълтънд аи фъст челе де
къторъ дмнзл, ден зиоа каре сау конокут боc.
ке Шн мам ругат наинтя дмнзлзи, м, де зиле
шн, м, де нопцн кте мам ругат, пентру къ
аз зис дмнзл съ-къ супе пре boи.
кс Шн мамь ругат къторъ дмнезъу, шн
амь зис доамне доамне ктърате аль дмне
зеилор, нъ супа нородза тъу, шн мощени
рь та каре ан мънтуит кувъртутъ та чемаре,
пре карii ан скос ден пъмънтза егупетзлзи кu
въртутъ та чемаре, шн кu мъна та чь таре ш
кз кu врацза тъу чеа наалть. Адуцн аминте
де авраам шн де исаак, шн де iаковь сауциле та
е, кърора тъи журат пре тине, шн сънъ кауь
асупра несъмънтцен нородзлз ачестуа, шн пре пъ
гънътъцнле лор шн пре грешалele лор.
кн Каст-ънъ зикъ кънд ан чеа челъкуеск пъмънтъ
де уънде ан скос пре ной де аколо зикънд, пен
тру къ не а путут дмнза съ-ни дуце пре дъшн
ла пъмънтзл каре а зис лор, шн пентру къ
тъ урът дмнза пре ен, тъ скос пре ен съ оу
кд чигъ ла пустие. Шн ачеста е нородзл тъу,
шн сорцзл тъу пре карii ан скос ден пъмънтъ
егупетзлзи, кu въртутъ та чемаре шн кu вра
цза тъу чеа наалть.

К А П Ї

а Атру ачеа врме зисе дмнза къторъ мi
не, топаще ци доc алъсецн де пиатр
ка шн челе ден тъи, шн те суе къторъ
мине ла мунте, шн беи фаче цие кувот
в де лемн. Шн скрiеboн пре алъсецн
кувинтеле каре аи фъст ла алъсецзле челе ден
тъи каре алъи фържмат, шн беи тъне пре але

mêle și le-am zdrobit dennaintea voastră.

18. Și m-am rugat înaintea Domnului al doilea rînd, ca și întîiu, 40 de zile și 40 de nopți, pîne n-am mîncat și apă n-am băut, pentru toate greșalele voastre care le-aț greșit, ca să faceți răul înaintea Domnului Dumnezăului vostru, ca să-l mîniiați pre el.

19. Și înfricoșat sînt pentru mînie și pentru urgie, căci s-au mîniat Domnul pre voi, ca să surpe pre voi. Și mă ascultă Domnul pre mine și întru vrêmea acêea.

20. Și pre Aaron s-au mîniiat Domnul foarte, ca să-l surpe pre el; și m-am rugat și pentru Aaron în vrêmea acêea.

21. Și păcatul vostru carele aț făcut vițelul, am luat pre el și l-am ars de tot pre el cu foc și l-am tăiat pre el și l-am măcinat foarte, pănă l-am făcut mărunt și s-au făcut ca praful; și am aruncat praful la pîrîul ce pogorîia den munte.

22. Și întru Arderea și întru Ispitirea și întru Mormînturile Pohtii aț mîniiat pre Domnul Dumnezăul vostru.

23. Și cînd v-au trimis Domnul de la Cadis Varni, zicînd: «Suiți-vă, moșteniți pămîntul carele eu dau voao», și aț călcat cuvîntul Domnului Dumnezăului vostru și n-aț crezut lui n-aț ascultat glasului lui.

24. Și neascultînd aț fost cêl de cătră Domnul den zioa care s-au cunoscut voao.

25. Și m-am rugat înaintea Domnului 40 de zile și 40 de nopți cîte m-am rugat, pentru că au zis Domnul să vă surpe pre voi.

26. Și m-am rugat cătră Dumnezău și am zis: «Doamne, Doamne, Împărate al dumnezeilor, nu surpa norodul tău și moștenirea ta care ai mîntuit cu vărtutea ta cea mare, pre carii ai scos den pămîntul Eghipetului cu vărtutea ta cea mare și cu mîna ta cea tare și cu brațul tău cel naltu.

27. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov, slugile tale, cărora te-ai jurat pre tine; și să nu cauți asupra nesilniciei norodului acestuia și pre păgînătățile lor și pre greșalele lor,

28. Ca să nu zică cîndai ceia ce lăcuiesc pămîntul de unde ai scos pre noi de acolo zicînd: «Pentru căce n-au putut Domnul să-i bage pre dînșii la pămîntul care au zis lor și pentru căce i-au urît Domnul pre ei, i-au scos pre ei să-i ucigă la pustie.

29. Și acesta e norodul tău și sorțul tău, pre carii ai scos den pămîntul Eghipetului cu vărtutea ta cea mare și cu brațul tău cel nalt.»

CAP 10

1. Întru acêea vrême zise Domnul cătră mine: «Cioplește ție doao lêspezi de piatră ca și cêle dentăiu și te suie cătră mine la munte și vei face ție chivot de lemnu.

2. Și scrie-voiu pre lêspezi cuvintele cîte au fost în lêspezile cêle dentăiu care le-ai fărîmat și vei pune pre êle în/ chivot.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

lepădat pre êle den măinile mêle şi le-am zdrobit pre êle dennaintea voastră.

18. Şi m-am rugat înnaintea Domnului al doilea rîndu, ca şi întăi, 40 de dzile şi 40 de nopţi, păine n-am mîncat şi apă n-am băut pentru toate greşealele voastre carele aţi greşit ca să faceţi răul înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru ca să măniiaţi pre el.

19. Şi înfricoşat sîntu pentru frică şi pentru mănie căce s-au măniat Domnul preste voi. Şi mă ascultă Domnul pre mine şi întru vrêmea acêea.

20. Şi pre Aaron s-au măniat Domnul foarte ca să-l surpe pre el; şi m-am rugat şi pentru Aaron întru vrêmea acêea.

21. Şi păcatul vostru carele aţi făcut viţălul l-am luat pre el şi l-am arsu de tot pre el cu foc şi l-am tăiat pre el şi l-am măcinat foarte, păn-s-au făcut măruntu şi s-au făcut ca un prah; şi am aruncat pravul la părîul cela ce pogoară den munte.

22. Şi întru Arderea şi întru Ispitirea şi întru Mormînturile poftei aţi dodeit[6] pre Domnul Dumnedzăul vostru.

23. Şi cîndu v-au trimis Domnul de la Cadis Varni dzicîndu: «Suiţi-vă şi moştneniţi pămîntul carele eu dau voao», şi aţi călcat cuvîntul Domnului Dumnedzăului vostru şi nu aţi credzut lui şi nu aţi ascultat glasul lui.

24. Şi neascultîndu aţi fostu cêle de către Domnul dentru care dzi s-au cunoscut[7] voao.

25. Şi m-am rugat înnainteà Domnului 40 de dzile şi 40 de nopţi cîte m-am rugat, pentru că au dzis Domnul să vă surpe pre voi.

26. Şi m-am rugat către Domnul şi am dzis: «Doamne, Doamne, Împărate a dumnedzeilor, nu surpa nărodul tău şi moştenirea ta carea ai mîntuit cu vîrtutea ta cea mare pre carii ai scos den pămîntul Eghiptului cu vîrtutea ta cea mare şi cu mîna ta cea tare şi cu braţul tău cel înnalt.

27. Adu-ţi aminte de Avraam şi de Isaac şi de Iacov, slugile tale, cărora te-ai giurat pre tine şi să nu cauţi asupra năsîlniciei nărodului acestuia şi pre păgînătăţile lor şi pre greşealele lor,

28. Ca să nu dzică cîndai ceia ce lăcuiesc pămîntul de unde ne-ai scos pre noi de acoló dzicîndu: «Pentru căce n-au putut Domnul să-i bage pre înşii la pămîntul carele au dzis lor şi pentru căce i-au urîtu Domnul pre ei, i-au scos pre ei să-i ucigă la pustiiu.

29. Şi acesta-i nărodul tău şi sorţul tău pre carii ai scos den pămîntul Eghiptului cu vîrtutea ta cea mare şi cu braţul tău cel înnaltu.»

CAP 10

1. Întru vrêmea acêea dzise Domnul către mine: «Cioplêşte ţie 2 pietri de piatră ca şi cêle dentăi şi te suie către mine la munte şi vei face ţie chivot de lemnu.

2. Şi voi scrie pre lêspedzi cuvintele căte au fost în lêspedzile cêle dentăi carele ai surpat şi lei vei pune pre êle în/ săcriiu.

Ms. 4389

den măinile mêle şi le-am sfărămat înaintea voastră.

18. Şi iar m-am rugat Domnului al doilea rănd, ca şi dentăi, 40 de zile şi 40 de nopţi, păine n-am măncat, nici apă n-am băut, pentru toate păcatele voastre, care aţ greşit făcând rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru şi măniindu-l voi.

19. Şi am fost în frică pentru măniia şi urgiia, că se-au măniiat pre voi Domnul să vă potopească. Şi ascultă pre mine Domnul şi într-acea vrême.

20. Iar pre Aáron se mănie Domnul foarte, ca să-l piiarză; şi mă rugaiu şi pentru dănsul într-acea vrême.

21. Iară păcatul vostru care-l făcuset, adecă viţelul, l-am luat şi l-am ars în foc şi l-am bătut şi l-am fărămat, pănă se-au făcut tot fărămituri şi au fost ca pulberea; şi am presărat pulberea lui pre părăul care ieşiia den munte.

22. Şi în Aprindere şi în Ispitire şi în Mormîntu-rile poftei aţ fost măniiat pre Domnul Dumnezeul vostru.

23. Şi când v-au trimis Domnul de la Cadis Varni zicându-vă: «Suiţi-vă şi luaţ ţara carea o dau eu voaoă», iar voi v-aţ împoncişat cuvintelor Domnului Dumnezeului vostru şi n-aţ crezut lui lui, nici aţ ascultat cuvintele lui.

24. Ce totdeauna aţ fost neplecându-vă Domnului den zioa cêea ce se-au arătat voaoă.

25. Şi m-am rugat înaintea Domnului 40 de zile şi 40 de nopţi, atăta m-am rugat, că zise Domnul că va să vă piiarză.

26. Şi rugîndu-mă ziş: «Doamne, Doamne, Împăratul limbilor, nu piêrde nărodul tău şi moştenirea ta care ai măntuit cu tăriia ta cea mare, care ai scos den Ţara Eghipetului, cu tăriia ta cea maro şi cu măna cea putêrnică şi cu braţul tău cel nalt.

27. Ado-ţ aminte de robii tăi, de Avraam, de Isaac şi de Iacov, cărora te-ai jurat cu tine, nu căuta spre năsilniciia acestor oameni şi spre necurăţiile lor şi spre păcatele lor,

28. Ca nu cumva să zică vreodată ceia ce vor lăcui pre pământul den care ne-ai scos: «Neputând Domnul să-i ducă în ţara carea lio au făgăduit şi urându-i Domnul, i-au scos şi i-au potopit în pustie.

29. Că acesta iaste nărodul tău şi partea ta, care i-ai scos din Ţara Eghipetului cu tăriia ta cea mare şi cu braţul cel nalt.»

CAP 10

1. Într-acea vrême zise Domnul către mine: «Cioplêşte-ţ 2 lêspezi de piiatră ca şi cêle dentăi şi te suie la mine în munte şi să faci sicriu de lemn.

2. Şi voiu scrie pre lêspezi cuvintele care au fost pre lêspezile cêle ce le-ai fărămat; şi să le bagi în/ sicriu.

Versiunea modernă

din mîinile mele şi le-am sfărîmat sub ochii voştri.

18. Apoi am îngenunchiat înaintea Domnului, ca şi întîia oară, patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, fără să mănînc pîine şi fără să beau apă, pentru toate păcatele pe care le-aţi săvîrşit, făcînd ceea ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, căruia i-aţi stîrnit mînia.

19. Căci mă temeam că Domnul, copleşit de mînie şi de furie împotriva voastră, ar putea să vă nimicească. Dar Domnul m-a ascultat şi de data aceasta.

20. Domnul s-a mîniat foarte tare şi pe Aron, încît era gata să-l piardă; dar m-am rugat atunci şi pentru Aron.

21. Am luat apoi viţelul pe care l-aţi făcut, adică păcatul vostru, l-am ars în foc, l-am sfărîmat şi l-am pisat bine, pînă cînd s-a făcut mărunt ca praful; apoi am aruncat praful în pîrîul care curgea din munte.

22. La Tabeerah, la Masa şi la Chibrot-Hataava aţi stîrnit iarăşi mînia Domnului.

23. Cînd Domnul v-a trimis de la Cadeş-Barnea, zicînd: «Suiţi-vă şi luaţi în stăpînire ţara pe care v-am dat-o», voi v-aţi împotrivit poruncii Domnului Dumnezeului vostru, nu l-aţi crezut şi n-aţi ascultat glasul lui.

24. L-aţi înfruntat pe Domnul din ziua în care v-am cunoscut.

25. Am îngenunchiat aşadar înaintea Domnului şi m-am închinat patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, căci Domnul a spus că o să vă nimicească.

26. M-am rugat Domnului şi am zis: „Doamne Dumnezeule, nu nimici poporul tău, moştenirea ta, pe care l-ai izbăvit cu puterea ta cea mare şi pe care l-ai scos din Egipt cu mînă tare.

27. Adu-ţi aminte de robii tăi, Avraam, Isaac şi Iacov, şi nu lua în seamă îndărătnicia acestui popor, nelegiuirea şi păcatele lui,

28. Ca nu cumva locuitorii ţării din care ne-ai scos să spună: «Domnul n-a putut să-i ducă în ţara pe care le-a făgăduit-o şi îi urăşte; de aceea, i-a scos ca să-i omoare în pustiu.

29. Totuşi ei sînt poporul tău şi moştenirea ta, cei pe care i-ai scos din ţara Egiptului cu puterea ta cea mare şi cu braţul tău ridicat.»

CAP. 10

Noile table ale legii.

1. Atunci Domnul mi-a zis: «Cioplеşte-ţi două table de piatră la fel ca cele dintîi şi urcă la mine pe munte; fă-ţi şi un chivot de lemn.

2. Eu voi scrie din nou cuvintele de pe vechile table, pe care le-ai sfărîmat, iar tu să le pui în/ chivot.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

ркъвоть. Шн ам фъкът къвот делемнъ не г
пътред, шн ам чоплит чъле доаѡ лъспези де
пятрь ка шн чъле дентъю, шн мам сът
мънте, шн чъле доаѡ лъспезь пре амындоаѡ
мънле мъле. Шн ам скрис пре лъспезь д
дъпъ скрисоарь чя дентъю чъле зече кувинте,
карле ам грыит домнъл кътрь воь фмънте ден
мижлокъл фокълуй, шн ам дат пре мине
домнъл. Шн фторкындумь мам погорыт е
ден мънте, шн ам пус фльоунтрь лъспезиле
фкъвотъл карле ам фъкът, шн ер аколо дъпъ
кум миа порънчит домнъл. Шн фнтй луй з
Израил сарътъникат дела Бироѳ фиилор Иоахим,
Мисадаи, аколо а мърит Аарон шн сам фгропа
аколо, шн ам преоцит Елеазарь фиул луй пентрь
дъмнезъл. Де аколо сам ръдикат ла Гадъ и
Гадъ, шн дела Гадъ Гадъ лъетевада пъмънтъ
търъулуй апелор. Фтрь ачя врме ам й
осебит домнъл фиюл луй Левй, ка ръдика кь
вотъл фъгъдуинцй домнулуй, стът фнаинть
домнулуй аслужи шн ас благослови пре
нумеле луй пънь фзиоа ачаста. Пентрь ѳ
ачя нъ аре левъцилор парте ниче сорць фн
тре фраций лор, домнъл домнезъл ел сорцъл
лор, фчекнп ам зис лор. Шн ам стът з
Тот фмънте патрь зечи де зиле шн патрь
зечи де нопць, шн мам аскултат домнъл премн
не шн нъ врът мъ ачаста шн нам бръкът домнъл с
пе тебоѳ. Шн зисе домнъл кътрь мине, пасъ и
ръдикъте фнаинть нородулуй ачестуя шн съ
фтре фльоунтрь шн съ мощенеск пъмънтъл
карле ам журат пърынцилор лор съ дау лор.
Шн акум Израиле, че домнъл домнезъл тъу ѳ
ре дела тине, фтрь нуман атй тъме де домнъл
домнезъл тъу, съ мерцй фтоате кънле луй,
шн съ юбещи пре ел, шн съ служещи домнулуй
домнезъл тъу, ден тоатъ инима та шн де
тоть сufletul тъу. Съ пъзещи порънчи ѳ
ле домнулуй домнезъл тъ, шн дрептъцинле луй
кмте ел порънческ цие астъзи, пентрь ка съ
фие цие бине. Ятъ домнулуй домнезъл ѳ
тъу черул шн черул черулуй, пъмънтъл шн
тоате кмте сунт фнтрь ел. Фтрънъма ѳ
пре пърынцй воштри ам алес домнъл ан юби пре ей
шн ам алес семенця лор фнпреунъ кудумшй
пре воь деки тоате лимбиле, фнзиоа ача
ста. Шн вец тъа несълнъчя инимй воа ѳ
стре, шн черъвнъ воастрь сунъ сомай несълн
нуц. Кънче домнъл домнезъл воастрь, ачe з
ста е домнезъл домнезълор, шн домнъл домнилоръ,
домнезъл чел маре шн таре, шн ффрикошат,
карле нъ алъце фаць, ниче балъ дарь.
Чела че фаче жудекат немърнекулуй, шн стра и
нъл, шн бъдзъкен, шн юбещи пре чел немър
нинь сън дъ луй пъне шн хайне. Шн стъ к
бъци пре чел немърнинь, пентрь кънемърнечи
ацй фостъ фпъмънтъл Егъптулуй.
Де домнъл домнезъл тъу съ темей, шн луй съ к
служещи, шн кътрь ел съ те липещи, шн пр

Biblia, 1688, pag. 133, col. II

3. Şi am făcut chivot de lemnu neputred şi am cioplit cêle doao lêspezi de piatră ca şi cêle dentâiu şi m-am suit în munte şi cêle doao lêspezi pre amîndoao mînile mêle.

4. Şi au scris pre lêspezi, după scrisoarea cea dentâiu, cêle zêce cuvinte car<e>le au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului; şi au dat pre êle mie Domnul.

5. Şi întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte şi am pus înlăuntru lêspezile, în chivotul carele am făcut şi era acolo, după cum mi-au poruncit Domnul..

6. Şi fiii lui Israil s-au rădicat de la Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit Aaron şi s-au îngropat acolo; şi au preoţit Eleazar, fiiul lui, pentru dînsul.

7. De acolo s-au rădicat la Gadgadu, şi de la Gadgadu la Etevatha, pămîntul părîului apelor.

8. Întru acêea vrême au osebit Domnul fêliul lui Levi a rădica chivotul făgăduinţii Domnului să stea înaintea Domnului a sluji şi a să ruga şi a blagoslovi pre numele lui până în zioa aceasta.

9. Pentru acêea nu iaste leviţilor parte, nice sorţu între fraţii lor; Domnul Dumnezăul, el sorţul lor, în ce chip au zis lor.

10. Şi eu am stătut în munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi şi m-au ascultat Domnul pre mine şi în vrêmea aceasta şi n-au vrut Domnul să surpe pre voi.

11. Şi zise Domnul cătră mine: «Pasă, rădică-te înaintea norodului acestuia şi să între înlăuntru şi să moştenească pământul carele am jurat părinţilor lor să-l dau lor.»

12. Şi acum, Israil, ce Domnul Dumnezăul tău cêre de la tini? Fără numai a te tême de Domnul Dumnezăul tău, să mergi în toate căile lui şi să iubeşti pre el şi să slujeşti Domnului Dumnezăului tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău.

13. Să păzeşti poruncile Domnului Dumnezăului tău şi direptăţile lui cîte eu poruncescu ţie astăzi, pentru ca să fie ţie bine.

14. Iată, Domnului Dumnezăului tău, ceriul şi ceriul ceriului, pământul şi toate cîte sînt întru el.

15. Fără numai pre părinţii voştri au ales Domnul a-i iubi pre ei şi au ales semenţiia lor împreună cu dînşii, pre voi decît toate limbile, în zioa aceasta.

16. Şi veţ tăia nesilniciia inimii voastre şi cerbicea voastră să nu o mai nesilniciţ.

17. Căce Domnul Dumnezăul vostru acesta e Dumnezăul dumnezăilor şi Domnul domnilor, Dumnezăul cel mare şi tare şi înfricoşat, carele nu alêge faţă, nice va lua dar;

18. Cela ce face judecată nemêrneculuy şi săracului, şi văduvei, şi iubeşte pre cel nemêrnic să-i dea lui pâine şi haină.

19. Şi să iubiţi pre cel nemêrnic, pentru că nemêrnici aţi fost în pământul Eghipetului.

20. De Domnul Dumnezăul tău să te temi şi lui să slujăşti şi cătră el să te lipeşti şi pre/ numele lui să juri.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

3. Şi am făcut chivot de lêmne neputrede şi am cioplit cêle 2 lespedzi de piatră ca şi mainte şi m-am suit în munte şi cele 2 lêspedzi la amîndoao măinile mêle.

4. Şi au scris pre lêspedzi, după scrisoarea cea dentăi, cêle 10 cuvinte carele au grăit Domnul cătră voi întru munte den mijlocul focului; şi le-au dat pre êle Domnul mie.

5. Şi întorcându-mă, m-am pogorît den munte şi am pus înlontru lêspedzile, în săcriiu carele am făcut; şi era acolo după cum mi-au porîncit mie Domnul.

6. Şi fiii lui Israil s-au rădicat de la Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit Aaron şi s-au îngropat acolo; şi au preuţit Eliazar, fiiul lui, pentru însul.

7. De acolo s-au rădicat la Gadgad, <şi de la Gadgad>[2] la Ietavatha, pămăntu părîiului apelor.

8. Într-acêea vrême au usăbit Domnul fêliul lui Levi a rădica săcriiul făgăduinţei Domnului să stea înnaintea Domnului a sluji[3] şi a te ruga şi a blagoslovi pre numele lui păn-întru dzua aceasta.

9. Pentru acêea nu iaste leviţilor parte, nice sorţu, întru fraţii lor; Domnul Dumnedzăul, el sorţu lor, în ce chip au dzis lor.

10. Şi eu am stătut în munte 40 dzile şi 40 nopţi şi m-au ascultat Domnul pre mine şi întru vrêmea aceasta şi n-au vrut Domnul să vă surpe pre voi.

11. Şi dzise Domnul cătră mine: «Îmblă[4], rădică-te înnaintea nărodului acestuia şi să intre înlontru şi să moştenească pămăntul carele am giurat părinţilor lor să le dau lor.»

12. Şi acum, Israil, ce Domnul Dumnedzău cêre de la tine? Făr-numai a te tême de Domnul Dumnedzăul tău să mergi întru toate căile lui şi să-l iubeşti pre el şi să slujeşti Domnului Dumnedzăului tău dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău.

13. Să păzeşti porîncele Domnului Dumnedzăului tău şi dreptăţile lui căte eu porîncescu ţie astădzi, pentru ca să-ţi fie ţie bine.

14. Iată, Domnului Dumnedzăului tău, ceriul şi ceriul ceriului, pămîntul şi toate căte-s întru el.

15. Făr-numai pre părinţii voştri au ales Domnul a-i iubi pre ei şi au ales seminţiia lor împreună cu înşii pre voi decît toate limbile, întru dzua aceasta.

16. Şi veţi tăia năsălniciia inemei voastre şi cerbicea voastră să nu o mai năsălniciţi încă.

17. Căce Domnul Dumnedzăul vostru acesta-i Dumnedzăul dumnedzăilor şi Domnu domnilor, Dumnedzăul cel mare şi tare şi înfricoşat, carele nu să minuneadză de faţă, nice va lua dar;

18. Cela ce face giudeţu nemêrnicului şi sărăimanului şi văduîi şi iubêşte pre cel nemêrnic să-i dea lui pâine şi haină.

19. Şi să iubiţi pre cel nemêrnic pentru că nemêrnici aţi fostu în pământul Eghiptului.

20. Pre Domnul Dumnedzăul tău să temi şi lui să-i slujeşti şi cătră el să te lipeşti <şi>[5] pre/ numele lui să giuri.

Ms. 4389

3. Şi făcuiu sicriu de lemn neputred şi ciopliiu 2 lêspezi de piiatră ca şi cêle dentăi şi mă suiiu în munte şi lêspezile amăndoaoă într-amăndoaoă măinile mêle.

4. Şi scrise pre lêspezi cum fusêse scris şi întăi: 10 cuvinte care au grăit Domnul cătră voi în munte den mijlocul focului; şi le dêde Domnul mie.

5. Şi întorcându-mă, m-am pogorât den munte şi am băgat lêspezile în sicriul care l-am făcut; şi au fost acolo, cum au porâncit mie Domnul.

6. Iar feciorii lui Israil se rădicară de la Viroth ai feciorilor lui Achim în Misadin, unde muri Aáron şi fu îngropat; şi fu preot în locul lui, Eliazar, feciorul lui.

7. Iar de acolo veniră în Gadgad, iar de la Gadgad, în Ietavath, în ţara păraielor apelor.

8. Într-acea vrême usebi Domnul pre seminţiia lui Levii să poarte sicriul făgăduinţei Domnului şi să stea înaintea Domnului să slujască şi să-l roage şi să blagoslovească numele lui până în zioa de astăzi.

9. Pentr-acêca nu iaste preoţilor soarta, nici parte întru fraţii lor, că Domnul însuş iaste soarta lor, cum le-au zis lor.

10. Iar eu am stătut în munte 40 de zile şi 40 de nopţi şi m-au ascultat Domnul în vrêmea acêca şi nu vru să vă piiarză.

11. Ce zise mie: «Pasă şi te suie înaintea acestor oameni şi să între să moştinêze ţara carea m-am jurat părinţilor lor că o voiu da acestora.»

12. Ce acum, Israil, ce cêre Domnul Dumnezeul tău de la tine? Numai să te temi de Domnul Dumnezeul tău şi să umbli pre toate căile lui, şi să-l iubeşti şi să slujăşti Domnului Dumnezeului tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău.

13. Şi să păzeşti porăncile Domnului Dumnezeului tău şi direptăţile căte porăncesc eu ţie astăzi, ca să-ţ fie bine.

14. Iată, ceriul şi ceriul ceriului al Domnului Dumnezeului tău iaste, pământul şi tot ce iaste pre dânsul.

15. Ce însă pre părinţii voştri i-au luat Domnul mai nainte să-i iubească, şi după dînşii au ales pre voi, seminţiia lor, mai vârtos decât pre toate limbile până în zioa de astăzi.

16. Ce să tăiaţ învârtoşarea inimii voastre şi cerbicea voastră, după aceasta să nu o mai întăriţ.

17. Că Domnul Dumnezăul vostru acesta iaste, Dumnezeu Dumnezeilor şi domn domnilor, Dumnezeul cel mare şi cel tare şi cel înfricoşat, care nu caută în faţă, nici ia plată;

18. Carele face judecată vineticului, săracei şi văduvei şi iubêşte pre vinetic să-i dea pâine şi îmbrăcăminte.

19. Ce şi voi iubiţi pre vinetic, că şi voi aţ fost vinetici în Ţara Eghipetului.

20. De Domnul Dumnezeul tău să te temi şi aceluia să slujăşti şi către dânsul să te apropii şi cu/ numele lui să te juri.

Versiunea modernă

3. Am făcut atunci un chivot din lemn de salcîm, am cioplit cele două table de piatră, la fel ca şi cele dintîi, şi m-am urcat pe munte, cu ele în mînă.

4. El a scis pe table, după cum scrisese mai întîi, cele zece porunci spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; apoi Domnul mi le-a dat mie.

5. După aceea m-am întors, am coborît de pe munte şi am pus tablele în chivotul pe care l-am făcut; şi acolo au rămas, aşa cum mi-a poruncit Domnul.

6. Fiii lui Israel au plecat de la Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit şi a fost îngropat Aaron, iar acolo s-a făcut preot fiul său, Eleazar.

7. De acolo am plecat la Gudgod şi de la Gudgod la Iotbata, un ţinut în care sînt pîraie cu apă.

8. În vremea aceea Domnul a luat deoparte seminţia lui Levi, pentru ca să poarte chivotul legământului Domnului, să stea înaintea Domnului, să-i slujească şi să binecuvînteze în numele lui, aşa cum face şi astăzi.

9. De aceea, spre deosebire de fraţii lor, leviţii nu au partea lor de pământ, nici altă moştenire, căci Domnul este moştenirea lor, aşa cum le-a făgăduit Domnul Dumnezeul tău.

10. Ca şi mai întîi, am stat pe munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi şi Domnul m-a ascultat şi de data aceasta şi nu a mai vrut să vă nimicească.

11. Domnul mi-a zis: «Scoală şi porneşte înaintea acestui popor, să intre şi să ia în stăpînire ţara pe care le-o voi da, aşa cum am jurat părinţilor lor.»

12. Şi acum, Israele, ce aşteaptă Domnul Dumnezeul tău de la tine? Doar atît: să te temi de Domnul Dumnezeul tău, să umbli pe căile lui, să-l iubeşti şi să slujeşti Domnului Dumnezeului tău din toată inima şi din tot sufletul tău.

13. Să păzeşti poruncile Domnului Dumnezeului tău şi rînduielile lui pe care ţi le dau eu astăzi, ca să-ţi meargă bine.

14. Iată, cerul şi cerul cerurilor, pământul cu tot ceea ce cuprinde el sînt ale Domnului Dumnezeului tău.

15. Dar Domnul şi-a îndreptat iubirea numai asupra părinţilor voştri şi numai pe voi, urmaşii lor, v-a ales dintre toate popoarele, după cum se vede şi astăzi.

16. Tăiaţi deci împrejur inima voastră şi nu mai fiţi atît de încăpăţînaţi.

17. Căci Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic şi înfricoşător, care nu ţine seama de înfăţişare şi nu iartă şi nu ia mită;

18. Care face dreptate orfanului şi văduvei, care iubeşte pe străin şi-i dă hrană şi îmbrăcăminte.

19. Să iubiţi pe străin, căci şi voi aţi fost străini în ţara Egiptului.

20. Să te temi de Domnul Dumnezeul tău, să-i slujeşti, să stai aproape de el şi să juri pe/ numele lui.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рад

кг нумеле луй сэ тэкурэ. Ел фала та, шй ел думнезэул тэу, кареле ау фэкут цие мари шй челе слэвите ачестя, каре ау вэзут окий тэи.

кб Кушапте зечи шй чинчи де суфлете сау погорыт пэринций тэи ла егупет, ачум ам думнезэул тэу фэкут пре тине думнезэул тэу, ка стелеле черулуй луй ла мулциме.

К А П А I

а Шй ещи пэзещи пре думнезэул тэу, шй сэ пэзещи пазеле луй, шй дирептэциле луй шй порунчиле луй, шй жудекэциле луй тоате зилеле. Шй вей куноаще астэзи кэци нуж копий вощри кэч нущиу нич ау вэзут чертаря думнезэулуй думнезэулуй тэу, шй мэриреле луй, шй мжна чя таре шй в брацул чел нальт. Шй семнеле луй шй минуиле луй, кате ау фэкут фаращнь фпэратул егупетулуй луй, луй фараонь фпэратул егупетулуй шй атот пэмжнтулуй. Шй кате ау фэкут путерий егупт ениле, шй кареле ло шй кэлэримя лор, кум ау фнекат апа мэрий роше преспе фаца лор гонинду ен урма воастрэ, шй ау пиердут преен думнезэу пэнэ фзиса де астэзи. Шй кате ау фэкут воао фпустиу, пэнэ аць венит ла локул ачеста. Шй кате ау фэкут луй датан шй луй авирон, фечорилор луй елиав, фечорул луй рувин, пре карий дешкизындэ пэмжнтул гура луй, й-ау нгэлит пре ей шй пре каселе лор, шй кортуриле лор, шй тоате алор авуре, че ера кз ен фмийлоку атот израилз. Пентру кз очий вощри ведеа тоате фаптеле думнезэулуй челе мари, кате ау фэкут фтру вои астэзи.

а Шй вей пзи тоате порунчиле луй кате еу по рунческ воао астэзи, пентру ка сэ трэиць шй сэ вэ фмулциць, шй сэ фтрациь шй сэ мощенициь пэмжнтул ла кареле вой требуи, пре иордан з аколо сэ мощенищ пре ел. Пентру ка сэ вэ фдэлунгаць зилеле пре пэмжнтул кареле ау журат думнезэул пэринцилор вощри, сэ ле дэ лор шй семенций лор ымпреунэ кудэнший, пэмжнт каре курь мяре шй алпте. Пентру кэ ачесте пз мжнтуль кареле мерцець вой аколо сэ мощенищ, ну ка пэмжнтул егупетулуй ачесте декынде ащ ешит де аколо, кэндь сэмэнь сэмжнца шй адапь кудпинчареле ка о грэдинэ де легуми.

аа Пэмь пэмжнтул кареле мерци тэ аколо флэуй тру сэ мощенещи пэмжнт демунте шй кж бз пу ден плоае черулуй ва бе апэ. Пэмжнт пре кареле думнезэул тэу фл сокотеще пурурь, сокотиле думнезэулуй тэу пре сте ел, денчепутул анулуй, шй пэнэ сфыр гг шитул анулуй. Дэ сэбей аскулта кувынтеле тоате порунчиле кате еу порунческ цие астэзи, сэ иубещи пре думнезэул тэу, шй сэ служещи луй дентру тоате инема та, дд шй ден тот сufletul тэу. Шй ва да плоае пэмжнтулуй тэу вримя тимпуриу, шй тырзиу, шиц вей адуна грыул тэу шй винул

Biblia, 1688, pag. 134, col. I

21. El, fala ta, şi el, Dumnezăul tău, carele au făcut ţie cêle mari şi cêle slăvite acêstea, carele au văzut ochii tăi.

22. Cu şaptezeci şi cinci de suflete s-au pogorît părinţii tăi la Eghipet, iară acum te-au făcut pre tine Domnul Dumnezeul tău ca stêlele ceriului la mulţime.

CAP 11

1. Şi dă iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi să păzeşti pazele lui şi direptăţile lui şi poruncile lui şi judecăţile lui, toate zilele.

2. Şi veţi cunoaşte astăzi căci nu copiii voştri, cîţ nu ştiu, nici au văzut certarea Domnului Dumnezeului tău şi măririle lui şi mîna cea tare şi braţul cel nalt,

3. Şi sêmnele lui şi minunile lui, cîte au făcut în mijlocul Eghipetului, lui faraon, împăratul Eghipetului, şi a tot pămîntu lui,

4. Şi cîte au făcut puterii eghiptênilor, şi carăle lor şi călărimea lor cum au înecat apa Mării Roşie preste faţa lor, gonind ei după urma voastră; şi i-au pierdut pre ei Domnul Dumnezeu până în ziua de astăzi;

5. Şi cîte au făcut voao în pustiiu, până aţ venit la locul acesta;

6. Şi cîte au făcut lui Dathan şi lui Aviron, feciorilor lui Eliav, feciorul lui Ruvin, pre carii, deşchizîndu pămîntul gura lui, i-au înghiţit pre ei şi pre caselê lor şi corturile lor şi toată a lor avêre cê era cu ei în mijlocul a tot Israilul.

7. Pentru că ochii voştri vedea toate faptele Domnului cêle mari cîte au făcut întru voi astăzi.

8. Şi veţi păzi toate poruncile lui, cîte eu poruncescu voao astăzi, pentru ca să trăiţ şi să vă înmulţiţ şi să întraţi şi să moşteniţi pămîntul la carele voi trêceţi pre Iordanul acolo, să moşteniţ pre el,

9. Pentru ca să vă îndălungaţ zilele pre pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor voştri să le dea lor şi semenţiii lor împreună cu dănşii, pămînt care cură mière şi lapte.

10. Pentru că iaste pămîntul carele mêrgeţi voi acolo să-l moşteniţi nu ca pămîntul Eghipetului iaste, de unde aţ ieşit de acolo, cînd seamănă sămînţa şi adapă cu picioarele ca o grădină de legumi.

11. Iară pămîntul carele mergi tu acolo înlăuntru să-l moştineşti, pămînt de munte şi cîmpu, den ploaia ceriului va bea apă,

12. Pămînt pre carele Domnul Dumnezeul tău îl socotêşte pururea; ochii Domnului Dumnezeului tău preste el, de-nceputul anului şi până în sfărşitul anului.

13. Iară să veţ asculta cu auzul toate poruncile cîte eu poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi slujeşti lui dentru toată inema ta şi den tot sufletul tău,

14. Şi va da ploaie pămîntului tău după vrême, timpuriu şi târziu, şi-ţ vei aduna grîul tău şi vinul/ tău şi untdelemnul tău.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

21. El, fala ta, şi el, Dumnedzăul tău carele au făcut ţie cêle mari şi cêle sfinte acêstea, carele au vădzut ochii tăi.

22. Cu 75 de suflete s-au pogorît părinţii tăi la Eghiptu, iar acum te-au făcut Domnul Dumnedzăul tău ‹pre tine›[2] ca stêlele ceriului la mulţime.

CAP 11

1. Şi să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău şi să păzeşti pazele lui şi dreptăţile lui toate dzilele şi porîncele lui şi giudeţêle lui.

2. Şi veţi cunoaşte astădzi căce nu-s copiii voştri căţi nu ştiu, nice au vădzut certarea Domnului Dumnedzăului tău şi măririle lui şi mâna cea tare şi braţul cel înnaltu.

3. Şi sêmnele lui şi minunile lui căte au făcut în mijlocul Eghiptului, lui farao, împăratul Eghiptului, şi la tot pământul lui,

4. Şi căte au făcut putêrea eghiptênilor şi carăle lor şi călăriimea <1>[1] or, cum au înnecat apa Mării Roşii preste faţa lor, gonindu ei dennapoia voastră; şi i-au pierdut pre ei Domnul Dumnedzău pân-întru dzua de astădzi;

5. Şi căte au făcut întru voi întru pustii până aţi venit la locul acesta;

6. Şi căte au făcut lui Dathan şi lui Aviron, ficiorii lui Eliav, ficiorul lui Ruvim, pre carii căscându pământul gura lui i-au înghiţit pre ei şi pre casăle lor şi corturile lor şi toată a lor ţinêrea ce era cu el în mijlocul a tot Israilul.

7. Pentru că ochii voştri vedea toate faptele Domnului cêle mari căte au făcut întru voi astădzi.

8. Şi veţi păzi toate porîncele lui căte eu porîncescu voao astădzi pentru ca să trăiţi şi să vă înmulţiţi şi să întraţi să moştneniţi pământul carele voi trêceţi pre Iordanul, acolo să moştneniţi pre el,

9. Pentru ca să vă îndălungaţi dzilele pre pământul carele au giurat Domnul părinţilor voştri să le dea lor şi seminţici lor împreună cu înşii, pământu carele cură mière şi lapte.

10. Pentru că iaste pământul la carele mêrgeţi voi acolo să-l moştneniţi pre el nu cum pământul Egiptului iaste, de unde aţi ieşit de acolo, căndu samănă sămânţa şi adapă cu picioarele ca o grădină de legumi.

11. Iară pământul la carele mergi tu acolo înlontru să moştneneşti pre el, pământu de munte şi de cămpu den ploaia ceriului va bea apă,

12. Pământu carele Domnul Dumnedzăul tău socotêşte pre el pururea; ochii Domnului Dumnedzăului tău preste el, de începutul anului şi pân-la săvârşitul anului.

13. Iar să veţi asculta cu audzul toate porîncele lui căte eu porîncescu ţie astădzi, să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău ca să-i slujeşti lui dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău,

14. Şi va da ploaia pământului tău după vrême, timpuriu şi târziu, şi-ţi vei aduna grîul tău şi vinul/ tău şi untu de lemnul tău.

Ms. 4389

21. Acela iaste lauda ta şi acela iaste Dumnezeul tău care au făcut ţie acêste lucruri mari şi minunate, care le văd ochii tăi.

22. Părinţii voştri, 75 de suflete au întrat în Eghipet, iar acum iată că v-au înmulţit Domnul Dumnezeul vostru de sănteţ ca stêlele ceriului de mulţi.

CAP 11

1. Drept acêea să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi să păzeşti pazele lui şi direptăţile lui şi poruncile lui şi judecăţile lui, în toată vrêmea.

2. Şi să ştiţ astăzi că nu grăiesc copiilor voştri carii nu ştiu, nici au văzut certarea Domnului Dumnezeului vostru şi măririle lui şi mâna lui cea putêrnică şi braţul cel nalt.

3. Nici sêmnele lui, nici minunile lui căte au făcut în mijlocul Eghipetului, lui faraon, împăratul Eghipetului, şi a toată ţara lui,

4. Şi căte au făcut puterii Eghipetului şi armelor lor şi cailor lor, cum i-au înecat apa Mării Roşie înaintea fêţelor lor, când goniia ei pre voi; şi pierdu pre dânşii Domnul Dumnezeu până în zioa de astăzi;

5. Şi căte au făcut voaoă în pustie până aţ venit într-acest loc;

6. Şi căte au făcut lui Dathan şi lui Aviron, feciorilor lui Eliav, feciorul lui Ruvim, cărora, dăschizându-ş pământul gura sa, au înghiţit pre dânşii şi corturile lor şi colibile lor şi avuţiia lor şi tot a lor den mijlocul a tot Israelul.

7. Ochii voştri au văzut toate lucrurile Domnului cêle mari căte au făcut până astăzi.

8. Ca să păziţ toate poruncile lui care porăncesc eu voaoă astăzi ca să fiţ vii şi să întraţ şi să luaţ ţara în carea veţ trêce voi de cêea parte de Iordan, acolo veţ lăcui

9. Şi veţ vieţui într-ânsa mult, în carea se-au jurat Domnul părinţilor voştri că o va da lor şi după dânşii seminţici lor, ţara carea fiêrbe cu lapte şi cu mière.

10. Că pământul în care mêrgeţ voi să lăcuiţ într-ânsul nu iaste ca pământul den Ţara Eghipetului den care aţ venit încoace, de când samănă, sămănătura[1] ei o udă cu apă ca o grădină de vêrze[2].

11. Ce pământul în care vei întra tu să-l moştinezi iaste pământ cu munţi şi cu câmpi şi den ploaia ceriului se adapă,

12. Pământul care totdeauna-l păzêşte Domnul Dumnezeul tău; şi ochii Domnului Dumnezeului tău sânt pre dânsul, de-nceputul anului până la săvârşitul lui.

13. Deci, de veţ asculta cu ascultare toate poruncile lui căte porăncesc eu voaoă astăzi, să iubiţ pre Domnul Dumnezeul vostru şi să slujiţ lui cu toată inima voastră şi cu tot sufletul vostru,

14. Da-va pământul tău ploaie la vrême, ploaie timpurie şi târzie, şi vei strânge grâul tău şi vinul/ tău şi undelemnul tău.

Versiunea modernă

21. El este lauda ta, el este Dumnezeul tău, care a făcut pentru tine aceste lucruri mari şi grozave, pe care le-ai văzut cu ochii tăi.

22. Când au coborît în Egipt, strămoşii tăi numărau doar şaptezeci de suflete; acum însă Domnul Dumnezeul tău ţi-a sporit numărul ca stelele cerului.

CAP. 11

Credinţa în Dumnezeu. Binecuvîntări şi blesteme.

1. De aceea să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău şi să păzeşti tot timpul hotărîrile lui, legile lui, rînduielile lui şi poruncile lui.

2. Voi cunoaşteţi astăzi învăţătura Domnului Dumnezeului vostru, dar copiii voştri nu o cunosc şi nici nu au văzut-o. Voi aţi văzut măreţia lui, mîna lui puternică, braţul său ridicat,

3. semnele şi faptele pe care le-a săvîrşit în mijlocul Egiptului împotriva lui faraon, regele egiptean, şi împotriva ţării acesteia,

4. şi ce a făcut cu oastea egiptenilor, cu caii lor şi cu carele lor, pe care le-a înecat în apele Mării Roşii, cînd vă goneau din urmă; Domnul Dumnezeu i-a nimicit pentru totdeauna;

5. şi ce a făcut pentru voi în pustiu, pînă aţi ajuns la locul acesta;

6. şi ce a făcut cu Datan şi Abiron, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cînd pămîntul şi-a deschis gura şi i-a înghiţit în mijlocul Israelului cu casele lor, cu corturile lor şi cu toată averea pe care o aveau cu ei.

7. Căci aţi văzut cu ochii voştri toate faptele mari pe care le-a săvîrşit Domnul.

8. De aceea, păziţi toate poruncile pe care vi le dau cu astăzi, pentru ca să aveţi tăria de a intra şi a lua în stăpînire ţara pe care o veţi moşteni după ce treceţi Iordanul;

9. şi să trăiţi vreme îndelungată în ţara pe care Domnul a făgăduit-o prin jurămînt părinţilor voştri şi urmaşilor lor, ţară în care curge lapte şi miere.

10. Căci ţara în care vei intra şi o vei lua în stăpînire nu este ca ţara Egiptului, din care ai ieşit, unde, după ce semănai sămînţa, trebuia să o uzi tu însuţi, ca pe o grădină de legume.

11. Ţara în care intraţi ca să o luaţi în stăpînire este o ţară cu munţi şi cu văi, care se adapă cu apă din ploaia cerului,

12. o ţară de care se îngrijeşte Domnul Dumnezeul tău; ochii Domnului Dumnezeului tău se îndreaptă necontenit asupra ei, de la începutul pînă la sfîrşitul anului.

13. Şi dacă veţi asculta întocmai poruncile mele, pe care vi le dau astăzi, de a iubi pe Domnul Dumnezeul vostru şi de a-i sluji din toată inima şi din tot sufletul,

14. Voi da la timp ploaie pămîntului tău, ploaie timpurie şi târzie, şi-ţi vei putea strînge grîul, vinul/ şi untdelemnul tău.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 134, col. II

тъѫ, шн оуѫтъ дѣлемѣѯ тъѫ. Шн вѣи да ѣѕ
сѣтѫрѣри ла цѣрине доѵитоачелоѵ тѣле, шн
мѫнкѣндѫ шн сѣтѫрѣнѣдѫце ѫце амѣнце пре
тине, сѣнѫцесъ апъцѣскъ ннима, шн вѣц кѣлка. Ѳ
Шн вѣци слѫжи ла ѫлци домнезеи шн кѣвѣци фкн
на асъѕ. Шн мънѣнѣдѫсе сѣва оуѫнси домнѫл ѕ
прѣсте вон, шн ва сѫпри черя шн нѫ вафи пълае
шн пъмѫнтѫл родул сѫѵ нѣка да, шн вѣци пери
де грабъ ден пъмѫнтѫл чел бун, кяре домнѫл
ѫѵ дат воао. Шн вѣци пѫне кѫвинтеле ѳѣ
ачѣстѣ ла ннима воастръ, шн ла сѫфлетул во
стръ, шн ле вѣци лега фтръ семнѫ премѫна воа
стръ, шн ле вѣци скрие ла стълпии ушии каселоѵ воа к
стре, шн порцилоръ воастре. Пентръ ка ка
въѕъ домнѫлъ дѵмнезеул тѣу ѕнеле воастре шн ѕнеле фечо
рилоѵ воштри, прѣсте пъмѫнтул кяреле ѫѵ жу
рат домнѫл пъринцилоѵ тъи, сѫ дѣ лоръ, кашн
ѕнеле черулуи прѣсте пъмѫнть. Шн вафи кѳ
деѵѣци ѫѵѕи кѫвѫнтеле тоате порунчиле ачѣстѣ
кяреле еу порунческъ воао астъзи сѫле фачеци,
сѫнѳнц прѣ домнѫл домнезеул воастръ, сѣмѳр
це ц фтръто ѫле кѣиле луи, шн сѣ ле липиц де еѵѣ. к
Шн ва скоате домнѫл тоате аимъиле ачѣстѣ кг
де кътръ фаца воастръ, шн вѣци мощени аимѣи
мари, шн маи тари, маи вжртоасе декът воі.
Тоате локул кяреле ва кълка оуѫмапичорулуи во кд
стръ воао ва фи, ден пустии, шн ден Андиливан,
шн ден ѫфрат чел маре, ден Ефрат, шн пъ
нъ ламарѣ тѣ дестре апъсъ вафи хѣларѣле воастре.
Нѫмѣ нима нименн фпотрива фѣцѣи воастре, шн ке
фрика воастръ шн кутремуръ воастръ капъне домнъ
домнезѣул воастръ прѣсте фаца атот пъмѫнтул,
прѣсте кяреле вец кълка прѣсте ель фчекнп ѫѵ грѣи
домнѫл кътръ воі. Ѩпъ ѣѵ дѫѵ фнаинтѣ кѕ
воастръ астъзи бънѣчѣнѣ шн блѣстъмъри.
Бънѣчѣнѣле деѵец ѫѵѕи порунчиле домнѫлуи домне кѯ
зеѫлуи воастръ кѫте ѣѵ порунческъ воао астъзи.
Шн блѣстъмърѣле денъвец ласѫ тоате порунчиле до кн
нѫлуи домнъзѫлуи воастръ, кѫте ѣѵ порунческъ
воао астъзи, шн вѣвец ръцитъ ден кале кяре
ѣѵ ѫмъ порунчит воао, мергѫнд сѣ служиц ла
ѫлци домнзеи пре карій нѫ щиц. Шн кафи кѳ
кѫнд те ва вътъ пре тине домнѫл домнъзъл
тъѫ ла пъмѫнтул кяре треци тѫ аколо сѣ
мощенещи, шн вей да бънѣчѣнѣ, пре мънтеле Га
ѕнѣнь, шн блѣстъмъл пре мънтеле гевал.
Нъ ѣѵ ачѣстѣ дечѣнѣ де іордань де напоѣ ѳ
кътъ ѫпъсѫлуи соарелуи фпъмѫнтул Ханаань?
чѣл че лъкуѫще ла ѫпъсъ цѣнѫсе ла голгол,
ѫпроапе де стежарул чѣл нѫлт? Пентръ кѣ ѳѳ
вон требуе іордѫнул фтрѫнѳь сѫмощенѣц пъ
мѫнтул, кяре домнѫл домнъзъл воастръ дъ кѫ
сорц тоате ѕнеле, шн вѣц мощени пре ель шн
вец лъкуи фтрѫнсул. Шн сѫпъзѣнд ѫфѫче кѳ
тоате порунчиле лѫи, шн жудецъториле лѫи, кяре
ѣѵ

15. Şi vei da săturări la ţarine dobitoacelor tale şi mîncîndu şi săturîndu-te.

16 [15] Ia-te amente pre tine, să nu ţi să lăţească inima şi veţ călca [16] şi veţi sluji la alţi dumnezei şi vă veţi închina lor.

17. Şi măniindu-se, să va urgisi Domnul preste voi şi va opri ceriul şi nu va fi ploaie şi pămîntul roada lui nu va da şi veţi peri degrabă den pămîntul cel bun care Domnul au dat voao.

18. Şi veţi pune cuvintele acêstea la inima voastră şi la sufletul vostru, şi le veţi lega întru semnu pre mîna voastră şi vor fi neclătite înaintea ochilor voştri.

19. Şi veţi învăţa pre êle pre feciorii voştri să le grăiască şăzînd în casă şi mergînd în cale, şi culcîndu-să şi sculîndu-să.

20. Şi le veţi scrie la stîlpii uşii caselor voastre şi porţilor voastre.

21. Pentru ca să să înmulţească zilele voastre şi zilele feciorilor voştri preste pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor tăi să dea lor, ca şi zilele ceriului preste pămînt.

22. Şi va fi de veţi auzi cu auzul toate poruncile acêstea carele eu poruncescu voao astăzi să le faceţi: să iubiţ pre Domnul Dumnezeul vostru, să mêrgeţ întru toate căile lui şi să vă lipiţ de el,

23. Şi va scoate Domnul toate limbile acêstea de cătră faţa voastră şi veţi moşteni limbi mari şi mai tari, mai vîrtoase decît voi.

24. Tot locul carele va călca urma piciorului vostru voao va fi, den pustiiu şi den Andilivan şi den rîul cel mare, den Efrath, şi pănă la Marea cea despre Apus va fi hotarăle voastre.

25. Nu va sta nimeni împotriva fêţii voastre. Şi frica voastră şi cutremurul vostru va pune Domnul Dumnezeul vostru preste faţa a tot pămîntul preste carele veţ călca preste el, în ce chip au grăit Domnul cătră voi.

26. Iată, eu dau înaintea voastră astăzi blagoslovenii şi blestămuri:

27. Blagosloveniile, de veţ auzi poruncile Domnului Dumnezeului vostru cîte eu poruncescu voao astăzi.

28. Şi blestămurile, de nu veţ asculta poruncile Domnului Dumnezăului vostru cîte eu poruncescu voao astăzi, şi vă veţ rătăci den calea care eu am poruncit voao, mergînd să slujiţ la alţi dumnezei pre carii nu-i ştiţ.

29. Şi va fi cînd te va băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pămîntul care treci tu acolo să-l moşteneşti, şi vei da blagoslovenііa pre muntele Garizin şi blestămul pre muntele Gheval.

30. Nu-s, iată, acêstea decindea de Iordan, dennapoia căii apusului soarelui, în pămîntul Hanaan, cela ce lăcuiêşte la apus, ţiindu-se la Golgol, aproape de stejarul cel nalt.

31. Pentru că voi trêceţi Iordanul, întrînd să moşteniţ pămîntul care Domnul Dumnezăul vostru dă cu sorţ toate zilele, şi veţ moşteni pre el şi veţ lăcui într-însul,

32. Şi să păziţ a face toate poruncile lui şi judecăţile lui, care/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

15. Şi vei da săturări la ţarini dobitoacelor tale şi mâncându şi săturându-te.

16 [15] Ia-te aminte pre tine şi să nu să lăţască inima ta şi veţi călca [16] şi veţi sluji la dumnedzăi alţii şi veţi închina lor.

17. Şi mâniindu-să, să va scărbi Domnul preste voi şi va opri ceriul şi nu va fi ploaie şi pământul nu va da roada lui şi veţi peri de sărgu den pământul cel bun carele Domnul au dat voao.

18. Şi veţi pune cuvintele mêle acêstea la inima voastră şi la sufletul vostru şi le veţi spândzura pre êle întru semnu pre mâna voastră şi vor fi neclintite înnaintea ochilor voştri.

19. Şi veţi învăţa pre êle pre ficiorii voştri să grăiască pre êle şedzându în casă şi mergându în cale, şi culcându-să şi sculându-să.

20. Şi le veţi scrie pre êle la umşorii caselor voastre şi porţilor voastre.

21. Pentru ca să s<că> înmulţască dzilele voastre şi dzilele ficiorilor voştri preste pământul carele au giurat Domnul părinţilor tăi să le dea lor, ca şi dzilele ceriului preste pământu.

22. Şi va fi să veţi audzi cu audzul toate porîncele acêstea carele eu porâncescu astădzi voao să le faceţi: să iubiţi pre Domnul Dumnedzăul vostru, să mêrgeţi întru toate căile lui şi să te lipeşti de el,

23. Şi va scoate Domnul toate limbile acêstea de cătră faţa voastră şi veţi moştneni limbi mari şi mai tari, mai vârtos decât voi.

24. Tot locul carele va călca urma piciorului vostru voao va fi den pustii şi Andilivan şi den rîul cel mare, den Efrath, şi pân-la Marea cea despre Apus vor fi hotarăle voastre.

25. Nu va sta nime împotriva fêţei voastre. Şi frica voastră şi întristarea voastră[2] va pune Domnul Dumnedzăul vostru preste faţa a tot pământul preste carele veţi călca preste el în ce chip au grăit Domnul cătră voi.

26. Iată, eu dau înnaintea voastră astădzi blagoslovenie şi blăstămuri:

27. Blagosloveniile, să veţi audzi porâncele Domnului Dumnedzăului vostru câte eu porîncescu voao astădzi;

28 [27] Şi blăstămul, de nu veţi asculta porâncele Domnului Dumnedzăului vostru cîte eu porîncescu voao astădzi[3], [28] şi veţi rătăci den calea carea eu am porâncit voao, mergându să slujiţi la alţi dumnedzăi pre carii nu-i ştiţi.

29. Şi va fi cându te va băga pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pământul la carele treci tu acolo să-l moştneneşti pre el, şi vei da blagoslovenia pre muntele Garizin şi blăstămul pre muntele Gheval.

30. Iată nu-s acêstea decinde de Iordan, dennapoia căii apusului[4] soarelui în pământul Hanaan, cela ce lăcuiêşte la [la] apus, ţiindu-să de Golgol, aproape de ştejariul cel înnaltu.

31. Pentru că voi trêceţi Iordanul întrându să moştneniţi pământul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă cu sorţu toate dzilele, şi veţi moşteni pre el şi veţi lăcui întru însul,

32. Şi să păziţi a face toate porâncele lui şi giudêţele lui, carele/ au dat înnaintea voastră

Ms. 4389

15. Şi vei da mâncare la [la] ţarine dobitoacelor tale şi mâncînd te vei sătura.

16. Păzêşte-te să nu se înalţe inima şi călcând să slujiţ altor dumnezei şi să vă închinaţ lor.

17. Că se va mâniia Domnul pre voi cu urgie şi va închide ceriul şi nu va ploa-oă şi pământul nu va da roada sa şi veţ peri curînd de pre pământul cel bun care l-au dat voaoă Domnul Dumnezeu.

18. Să puneţ acêste cuvinte în inima voastră şi în sufletul vostru şi să le puneţ în semn pre mâinile voastre, să fie pre frunte, între ochii voştri[3].

19. Şi să vă învăţaţ feciorii de acêstea să vorbească şăzând în casă şi mergând pre cale, culcându-se şi sculându-se.

20. Şi să le scrieţ pre pragurile caselor voastre şi în porţile voastre.

21. Ca să se înmulţească zilele voastre şi zilele feciorilor voştri pre pământul carele se-au jurat Domnul să-l dea părinţilor voştri, ca zilele ceriului pre pământ.

22. Deci, de veţ asculta toate poruncile acêstea, care porâncesc eu voaoă astăzi să le faceţ: să iubiţ pre Domnul Dumnezeul vostru şi să umblaţ în toate poruncile lui şi să vă apropiiaţ cătră dânsul,

23. Atunci va goni Domnul toate limbile acêstea de la fêţele voastre şi veţ moşteni limbile cêle mai mari şi mai tari decît voi.

24. Tot locul care-l va călca piciorul vostru al vostru va fi, den pustie şi den dumbrăvi şi de la râul cel mare al Efrathului şi până la Marea cea despre Apus vor fi hotarăle voastre.

25. Nimini nu va sta înaintea voastră. Şi va pune Domnul Dumnezeul vostru frica voastră şi cutremurul vostru pre faţa a tot pământul pre care veţ mêrge voi, cum au grăit Domnul cătră voi.

26. Iată, eu puiu astăzi înaintea voastră blagoslovenîia şi blestemul:

27. Blagosloveniia, deaca veţ asculta porâncile Domnului Dumnezeului vostru cîte porâncesc eu voaoă astăzi;

28. Iar blestem deacă nu veţ asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru care am porâncit voaoă astăzi, ce vă veţ întoarce den calea carea au porâncit voaoă şi veţ mêrge de veţ sluji altor dumnezei carei nu-i ştiţ.

29. Deci, deaca te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara în carea veţ trêce să o moşteniţ, să dai blagoslovenie în muntele Garizmului, iar blestem în muntele Ghevalului,

30. Care sânt de cêea parte de Iordan, după calea cea despre apusul soarelui, în ţara Hanaanului, carei lăcuiesc despre apusul soarelui, aproape de Galgal[4] cel nalt.

31. Că voi veţ trêce Iordánul şi veţ mêrge să luaţ ţara care o au dat voaoă Domnul Dumnezeul vostru întru moştinare în toate zilele şi o veţ lua şi o veţ moştina,

32. Ce să păziţ şi să faceţ toate porâncile lui şi judecăţile lui care/ dau eu astăzi înaintea voastră.

Versiunea modernă

15. Şi voi da iarbă pe cîmpii pentru vitele voastre şi veţi mînca şi te vei sătura.

16. Dar aveţi grijă să nu vă amăgiţi în inimile voastre şi să nu o luaţi razna, slujind şi închinîndu-vă altor dumnezei.

17. Căci atunci se va aprinde mînia Domnului împotriva voastră şi va închide cerul, astfel încît nu va mai fi ploaie, pămîntul nu va mai da roade şi veţi pieri numaidecît din ţara cea frumoasă pe care v-o dă Domnul.

18. Păstraţi aşadar aceste cuvinte în inima voastră şi în sufletul vostru. Legaţi-le ca semn la mînă şi purtaţi-le ca talisman pe frunte.

19. Daţi-le spre învăţătură fiilor voştri, vorbindu-le despre ele cînd staţi acasă şi cînd mergeţi pe drum, cînd vă culcaţi şi cînd vă sculaţi.

20. Scrieţi-le pe uşorii caselor voastre şi pe porţile voastre.

21. Atunci zilele voastre şi zilele copiilor voştri, în ţara pe care Domnul s-a jurat părinţilor voştri că le-o va da, vor fi tot atît de multe ca şi zilele cerului deasupra pămîntului.

22. Dacă veţi asculta întocmai şi veţi împlini toate poruncile pe care vi le dau astăzi: de a iubi pe Domnul Dumnezeul vostru, de a umbla pe toate căile sale şi de a vă ţine strîns de el,

23. Atunci Domnul va izgoni toate aceste popoare din faţa voastră, iar voi vă veţi întinde stăpînirea asupra unor popoare mai mari şi mai puternice decît voi.

24. Orice loc pe care va călca piciorul vostru va fi al vostru. Hotarele voastre se vor întinde din pustiu pînă în Antiliban şi de la rîul Eufrat pînă la Marea dinspre Apus.

25. Nimeni nu va putea să vi se împotrivească. Aşa cum v-a spus, Domnul Dumnezeul vostru va răspîndi frica şi groaza peste întreg pămîntul pe care veţi călca.

26. Iată, astăzi vă dau binecuvîntarea sau blestemul:

27. Binecuvîntarea, dacă veţi asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru pe care vi le dau eu astăzi;

28. Blestemul, dacă nu veţi asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru, ci vă veţi abate de la calea pe care v-o poruncesc astăzi, îndreptîndu-vă spre alţi dumnezei, pe care nu i-aţi cunoscut pînă acum.

29. Cînd Domnul Dumnezeul tău te va duce în ţara în care vei intra ca să o iei în stăpînire, să rosteşti binecuvîntarea pe muntele Garizim şi blestemul pe muntele Ebal.

30. (Iată, aceşti munţi se află dincolo de Iordan, înapoia drumului dinspre apus, în ţinutul canaaniţilor, care locuiesc în Araba, în faţa Ghilgalului, aproape de stejarul More.)

31. Voi treceţi Iordanul şi intraţi să luaţi în stăpînire ţara pe care v-o dă Domnul Dumnezeul vostru. Cînd o veţi lua în stăpînire şi veţi locui în ea,

32. Străduiţi-vă să împliniţi toate rînduielile şi poruncile lui, pe care/ vi le dau eu astăzi.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 135, col. I

ѣ дáѵ фнанѝнтѣ вóастрѣ áстѣзн.

К А́ П Е́ І

Н áчѣстѣ порѵ́нчиле шн ѡ́ѵдецѣиле кáреле вец пѣзн касѣфáчец пре пѣмáнтѵ кáре дмнзлѣ дмнзѣѵ́ле пѣрíнцилор вóщри дѣ вóасо кѵ сóрцѵ, тóате зúлеле кáреле вóй трáиц пре пѣмáнтѣ.

2 Кѵ пíерзáре сѣ пíрдец тóате лесѵ́рнле фпрѵ́ кáре áѵ слѵжúт áколсо анмéнле бознлор лесóр, пре кáрíй вóй мошенúц дe тóт пре темéнцíй чé нáлцн, шн пре мáрцинѣ мѣрíй, шн сѵ́пѣ копáцéсѵ. Шн сѣ сѣпáцн дe тóт капиштилелор, шн сѣсѵ́рпáцн стжáпíй лесóр шн дешнзѵ́рнле лесóр сѣле пѣмáцн, шн чоплúтеле дмнзѣнлор лóр сѣле áрдец дeтóт кѵфóк, шн сѣпíмрдец нѵмелелор дéй лóкѵ́ áчéла. Сѣнѵ́ фáчец áша дмнзлѵ́ дмнзѣѵ́лѵй вóастрѵ. Фпрѣ нѵ́ман ла лóкѵль кáреле ва алéце дмнзл дмнзѣл вóастрѵ фпрѵ́ оѵ́на áчетѣцнлор вóастре, сѣнѵ́мéскѣ нѵ́ме ле лѵ́й áколсо, шн сѣсѣ кѵ́мле, шн вец чéркá шн вец фпрá áколсо. Шн вец áдѵ́че áколо áрдерн ле тéле дeтóт álевóастре, шн жѵ́ртвеле вóастре шн фчепѣтѵ́рнле вóастре, шн рѵ́нле вóастре, шн тéле де вóй вóастрѣ, шн мѣртѵ́рнсúрнле вóастре, тéле дéй тѵ́н нѣскѵ́тедéй вóтй вóщри, шн áѻлорр вóастре. Шн вец мжнкá áколсо фнанѝнтѣ дмнзлѵ́й дмнзѣѵ́лѵ́й вóастрѵ, шн вѣвец бѵкѵ́рá пре́тте тóатеоѵ́нде вѣ пѵ́не мжнле вóастре, вóй шн кáселе вóастре, дѵ пѣкѵ́м тѣ́ѵ бáгѣнт дмнзл дмнзѣл тѣ́ѵ.

3 Сѣнѵ́ фáчеце áколо тóате кжте вóй фáчец áн áстѣзн, фíеще кáреле чéй плáче фнанѝнтѣ лѵ́й.

4 Кѣ́нд нáцн венúт пѣнѣ áкѵ́м ла одúхнѣ, шн ла мошенúрѣ кáрѣ дмнзл дмнзѣл нóстрѵ дѣ вóасо. Шн вец трéче Iордáнѵ́л, шн вец лѣ кѵ́й пре пѣмжнтѵ́й кáреле дмнзѵ́ дмнзѣѵ́ нóстрѵ ва мошенú вóасо, шн ва сóднхнú пре вóй дe кѣтрѣ тóцн врѣжмáшúй вóщри челор дѵпе прéжѵрь, шн вец лѣкѵ́й кѵ темéй. Шн ва фй лóкѵ́ кáреле ва алéце дмнзл дмнзѣ́л вóастрѵ сѣсѣ кѵ́мле нѵ́меле лѵ́й áколсо, áколсо вец áдѵ́че тóате кжте éѵ порѵнчéскѵ вóасо áстѣзн, áрдерле тéле дeтóт álе вóастре, шн жѵ́ртвеле вóастре, шн тéле пре́тте зенмéлеле вóастре, шн фчепѣтѵ́рнле мжнлор вóастре, шн тóт чé é álе дe дáрѵрнле вóастре, кжте вѣ фѣгъдѵ́й дмнзлѵ́й дмнзѣѵ́лѵ́й вóастрѵ.

5 Шн вѣвец бѵкѵ́рá фнанѝнтѣ дмнзлѵ́й дмнзѣѵ́лѵ́й вóастрѵ вóй, шн фнíй вóщри, шн фѣтелe вóастре, шн слѵ́жнле вóастре, шн слѵ́жнчеле вóастре, шн левѵ́тѵ́л чé дела порцнле вóастре, кѣ́нд нѵ́ áѣте лѵ́й пáрте нúче сóрцѵ фпрéѵнъ кѵ вóй.

6 Ферѣщете пре тúне сѣнѵ́ áдѵ́чи áрдерле тéле дeтóт álе та ле фтóт лóкѵ́, óрн оѵ́нде вéй вéдѣ.

7 Фпрѣ нѵ́ман ла лóкѵ́л кáре ва алéце дмнзл дмнзѣл тѣ́ѵ пре джнсѵ́л, фпрѵ́ оѵ́на дéй чептцнле тáле áколсо вéй áдѵ́че тóате áрдерле тéле дeтóт á ле тáле, шн áколсо вéй фáче тóате кжте éѵ порѵнчéскѵ цíе áстѣзн.

Фпрѣ нѵ́ман нѵ́ тóа

eu dau înaintea voastră astăzi.

CAP 12

1. Şi acêstea-s poruncile şi judecăţile carele veţ păzi ca să faceţ pre pământul care Domnul Dumnezăul părinţilor voştri dă voao cu sorţu, toate zilele carele voi trăiţ pre pământ.

2. Cu pierzare să piêrdeţ toate locurile întru care au slujit acolo limbile bozilor lor pre carii voi moşteniţ de tot, preste munţii cei nalţi, şi pre marginea mării, şi supt copaci desu.

3. Şi să săpaţi de tot capiştile lor şi să surpaţi stîlpii lor şi desişurile lor să le tăiaţi şi cioplitele dumnezăilor lor să le ardeţ de tot cu foc şi să piêrdeţ numele lor den locul acela.

4. Să nu faceţ aşa Domnului Dumnezăului vostru,

5. Fără numai la locul carele va alege Domnul Dumnezăul vostru întru una a cetăţilor voastre să numească numele lui acolo şi să să chême şi veţ cerca şi veţ întra acolo

6. Şi veţ aduce acolo arderile cêle de tot ale voastre, şi jîrtvele voastre, şi începăturile voastre, şi rugile voastre, şi cele de voia voastră, şi mărturisirile voastre, cêle dentîiu născute den boii voştri şi a oilor voastre.

7. Şi veţ mînca acolo înaintea Domnului Dumnezăului vostru şi vă veţ bucura preste toate unde veţ pune mînile voastre, voi şi casele voastre, după cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău.

8. Să nu faceţi acolo toate cîte voi faceţi aici astăzi, fieştecarele ce-i place înaintea lui,

9. Căci n-aţi venit pănă acum la odihnă şi la moştenirea carea Domnul Dumnezăul nostru dă voao.

10. Şi veţ trêce Iordanul şi veţ lăcui pre pământul carele Domnul Dumnezăul nostru va moşteni voao şi va odihni pre voi de cătră toţi vrăjmaşii voştri celor dupe împrejur şi veţ lăcui cu temeiu,

11. Şi va fi locul carele va alêge Domnul Dumnezăul vostru să să chiême numele lui acolo, acolo veţ aduce toate cîte eu poruncescu voao astăzi: arderile cêle de tot ale voastre, şi jîrtvele voastre, şi cêle preste zeciuîelele voastre, şi începăturile mîinilor voastre, şi tot ce e ales den darurile voastre, cîte veţ făgădui Domnului Dumnezăului vostru.

12. Şi vă veţ bucura înaintea Domnului Dumnezăului vostru voi, şi fiii voştri, şi fêtele voastre, şi slugile voastre, şi slujnicele voastre şi levitul cel de la porţile voastre, căci nu iaste lui parte, nice sorţu împreună cu voi.

13. Ferêşte-te pre tine să nu aduci arderile cêle de tot ale tale în tot locul, oriunde vei vedea,

14. Fără numai la locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău pre dînsul întru una den cetăţile tale. Acolo vei aduce toate arderile cêle de tot ale tale şi acolo vei face toate cîte eu poruncesc ţie astăzi.

15. Fără numai cu toa/tă pohta ta vei junghea, şi vei mînca

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

astădzi.

CAP 12

1. Şi acêstea-s porăncele şi giudêţele carele-ţi pădzi ca să faceţi pre pământul carele Domnul Dumnedzăul părinţilor voştri dă voao cu sorţu, toate dzilele carele voi trăiţi pre pământu.

2. Cu pierdzare să piêrdeţi toate locurile întru carele au slujit acolo limbile bodzilor lor pre carii voi îi moştneniţi de tot, preste munţii cei înnalţi, şi pre marginea mării şi supt copaciul des.

3. Şi să săpaţi de tot cuptoarăle lor şi să surpaţi stâlpii lor şi desişurile lor să le tăiaţi şi cioplitele dumnedzăilor lor să le ardeţi de tot cu foc şi să piêrdeţi numele lor dentru locul acela.

4. Să nu faceţi aşa Domnului Dumnedzăului vostru,

5. Făr-numai la locul carele va alêge Domnul Dumnedzău vostru într-una a fêliurilor[1] voastre să s<ă> numască numele lui acolo şi să s<ă> chême şi veţi cerca şi veţi întra acolo

6. Şi veţi aduce acolo arderile cêle de tot ale voastre, şi jirtvuirile voastre, şi începăturile voastre, şi rugile voastre, şi volniciile voastre, şi mărturisirile voastre, porîncele[2] boilor voştri şi oile voastre.

7. Şi veţi mânca acolo înnaintea Domnului Dumndzăului vostru şi veţi bucura preste toate unde veţi pune mâinile voastre, voi şi casele voastre, după cum te-au blagoslovit pre tine Domnul Dumnedzăul tău.

8. Să nu faceţi acolo toate cîte voi faceţi aicea astădzi, fieştecarele plăcutul înnaintea lui,

9. Căce n-aţi venit păn-acum la odihnă şi la moştnenirea carea Domnul Dumnedzăul nostru dă voao.

10. Şi veţi trêce Iordanul şi veţi lăcui pre pământul carele Domnul Dumnedzăul nostru va moştneni voao şi va odihni pre voi de cătră toţi nepriêtenii voştri celor de prenpregiur şi vă lăcuiţi cu temei,

11. Şi va fi locul carele îl va alêge Domnul Dumnedzăul vostru să s<ă> chiême numele lui acolo, acolo veţi aduce toate căte eu porăncescu voao astădzi: arderile cêle de tot ale voastre, şi jirtvele voastre, şi cêle preste dzecile voastre, şi începăturile mâinile voastre, şi tot ce-i ales den dărurile voastre, căte veţi ruga Domnului Dumnedzăului vostru.

12. Şi veţi bucura înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru, voi şi fiii voştri, şi fêtele voastre, şi slugile voastre, şi slujnicile voastre, şi preutul cel de la porţile voastre, căce nu iaste lui parte, nice sorţu împreună cu voi.

13. Ferêşte-te pre tine să nu aduci arderile cêle de tot ale tale întru tot locul, unde ori vei vedea,

14. Făr-numai la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre însul întru una de cetăţile tale. Acolo vei aduce toate arderile cêle de tot ale tale şi acolo vei face toate căte eu porîncescu ţie astădzi.

15. Făr-numai cu to<a>/tă pofta vei giunghea şi

Ms. 4389

CAP. 12

1. Acêste porunci şi judecăţ sânt care să le păziţi voi şi să le faceţ în ţara carea o va da voaoă Domnul Dumnezeul părinţilor voştri întru moştinare, în toate zilele căte veţ trăi pre pământ.

2. Piêrde-veţ cu periciune toate locurile în care au slujit acolo limbile dumnezeilor lor care le veţ lua voi în munţ nalţ şi în măguri şi supt copaci umbroşi.

3. Să săpaţ altarele lor şi să frângeţ stâlpii lor şi sădirile lor să le tăiaţ şi cepliturile dumnezeilor lor să le băgaţ în foc şi să piêrdeţ numele lor den locul acela.

4. Să nu faceţ aşa Domnului Dumnezeului vostru,

5. Ce în locul unde va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiême toată seminţiia voastră numele lui acolo şi-l veţ cerca şi veţ întra într-însul

6. Şi veţ aduce acolo arderile voastre cêle de tot, şi jărtvele voastre, şi aducerile voastre, şi rugăciunile voastre, şi volniciile voastre[1], şi mărturisirile voastre, şi cei dentâi născuţ din boii voştri şi den oile voastre.

7. Şi veţ mânca acolo înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi vă veţ veseli de toate pre cîte veţ pune mâinile voastre, voi şi casele voastre, că pre tine au blagoslovit Domnul Dumnezeul tău.

8. Să nu faceţ acolo căte faceţ aici astăzi, fieştecine după plăcêrea lui,

9. Că n-aţ venit încă pînă acum în răpaos şi în moştinarea carea va da voaoă.

10. Trêce-vei Iordanul şi te vei sălăşlui în ţara carea vă va face Domnul Dumnezeul vostru moştêni şi vă va odihni de toţ vrăjmaşii voştri carei sânt înprejurul vostru şi veţ lăcui fără de supărare,

11. În locul care-l va alêge Domnul Dumnezeul vostru, să chiemaţ numele lui acolo, acolo veţ aduce toate cîte porăncesc eu voaoă astăzi: arderile voastre cêle de tot, şi jărtvele voastre, şi zeciuiêlele voastre, şi părga mâinilor voastre, şi tot darul vostru cel ales, care făgăduiţ Domnului Dumnezeului vostru.

12. Şi vă veţ veseli înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi şi feciorii voştri, şi fêtele voastre, şi slugile şi slujnicele voastre, şi preoţii den cetăţile voastre, că soarta şi partea lor nu iaste cu voi.

13. Păzêşte-te însuţ să nu aduci arderea ta cea de tot în tot locul care va plăcea ţie[2],

14. Ce în locul carele va alêge Domnul Dumnezeul tău într-una den cetăţile tale. Acolo să aduci arderea ta cea de tot şi acolo să faci toate căte porăncesc eu ţie astăzi.

15. Cu toa/tă voia sufletului tău să junghi şi să

Versiunea modernă

CAP. 12

Un singur loc de închinare

1. Iată rînduielile şi legile de care trebuie să ţineţi seama şi să le duceţi la îndeplinire tot timpul cît vreţi trăi în ţara pe care Domnul Dumnezeilor părinţilor voştri v-a dat-o în stăpînire.

2. Să nimiciţi cu desăvîrşire toate lăcaşurile în care popoarele asupra cărora vă veţi întinde stăpînirea au slujit dumnezeilor lor, pe munţi înalţi, pe dealuri şi sub orice copac înverzit.

3. Să le dărîmaţi altarele şi să le sfărîmaţi stîlpii, să le ardeţi în foc trunchiurile de copaci, să le zdrobiţi dumnezeii lor ciopliţi şi să ştergeţi numele lor din locurile acelea.

4. Dar Domnul Dumnezeului tău să nu-i faceţi aşa,

5. Ci să-l căutaţi în locul pe care Domnul Dumnezeul vostru îl va alege, dintre toate seminţiile voastre, ca să-şi pună numele care să dăinuiască acolo. Acolo să mergeţi

6. Şi acolo să aduceţi arderile de tot şi jertfele voastre, zeciuielile şi darurile ridicate cu mîinile voastre, prinoasele făgăduite prin jurămînt şi cele de bunăvoie, ca şi întâii-născuţi din cirezile şi din turmele voastre.

7. Acolo, înaintea Domnului Dumnezeului vostru, să mîncaţi şi să vă bucuraţi cu familiile voastre de tot ceea ce făuriţi cu mîinile voastre, căci Domnul Dumnezeul tău te-a binecuvîntat.

8. Să nu faceţi ceea ce-i place fiecăruia, aşa cum facem astăzi aici,

9. Căci pînă acum n-aţi avut parte de odihnă şi de moştenirea pe care v-o dă Domnul Dumnezeul vostru.

10. Dar cînd veţi trece Iordanul şi veţi locui în ţara pe care Domnul Dumnezeul vostru v-o dă ca moştenire, asigurîndu-vă liniştea din partea tuturor duşmanilor voştri dimprejur, şi veţi trăi în siguranţă,

11. Atunci să aduceţi tot ceea ce vă poruncesc astăzi în locul pe care Domnul Dumnezeul vostru îl va alege ca să dăinuiască acolo numele său: arderile de tot şi jertfele voastre, zeciuielile şi darurile ridicate cu mîinile voastre, precum şi toate prinoasele voastre alese, pe care le-aţi făgăduit Domnului Dumnezeului vostru.

12. Să vă veseliţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi, fiii şi fiicele voastre, robii şi roabele voastre precum şi leviţii din aşezările voastre, căci ei nu au, ca voi, partea lor de pământ, nici vreo altă moştenire.

13. Ai grijă să nu aduci arderile tale de tot în orice loc, oriunde te uiţi,

14. Ci numai în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău în una din seminţiile tale. Acolo să aduci arderile tale de tot şi acolo să faci ceea ce îţi poruncesc eu astăzi.

15. Totuşi, oricînd vei pofti, vei putea să tai vite

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рлѕ

Biblia, 1688, pag. 135, col. II

тѣ по҃хта та̀ вен҃ жꙋ҃нгѫ̀, шн҃ вен҃ мжнка̀ ка́рне
дꙋ҃пъ по҃хта сѣ҃флѣтꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ, дꙋ҃пъ благо҃вѣнѣ҃
дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ, ка́ре а҃ꙋ да́т҃ ц҃іе ф҃
то́атѣ четя́тѣ, чел҃ не кꙋра́т҃ ф҃трꙋ тѣ́не,
шн҃ чел҃ кꙋра́тѣ ф҃трꙋ́ло҃ ва мжнка̀ пре҃ е҃ль, ка со҃
кѣпрїо́аръ сѣ҃ чѣ́рѣсь. Ф҃трꙋ нꙋ҃ман сѣ҃целе сѣ҃нꙋ мж҃ ѕ҃ѕ
кац҃, пре҃ пзмн҃т сѣ҃ вѣ҃сѣцн ка а҃па. Нꙋ҃ѕ҃ пꙋ҃тѣ ѕ҃з
сѣ҃ мѣнжнчн ф҃трꙋ четѣ҃цнале҃ та́ле зечнꙋ́ла грꙋ҃
лꙋ҃й тѣ҃ꙋ, шн҃ а҃вн҃ꙋлꙋ҃й шн҃ а҃ꙋ҃нтѣ дѣлемнꙋлꙋ҃й
тѣ҃ꙋ, чѣле дн҃тжн҃ нѣскꙋ҃тѣ а҃ѕо҃нлор҃ тѣи шн҃ а҃
о҃нлор҃ та́ле, шн҃ то́алѣ рꙋ҃нале со҃рн кѫ҃тѣ вецнрꙋ
гѫ̀, шн҃ мѣрт҃ꙋрнснꙋ́нале во҃а́стре, шн҃ ф҃чепѣтꙋ҃рнале
мжнннлор҃ во҃а́стре. Ф҃трѣ нꙋ҃ман ф҃нан҃нтѣ ѕ҃ѳ
дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ вен҃ мжнка̀ пре҃ а҃ле ф҃
трꙋ локꙋ҃ кареле ва а҃ле҃це дмн҃ꙋ҃ дмн҃зѣ҃ꙋ҃ тѣ
лꙋ҃н, тꙋ҃ шн҃ фечо́рꙋ҃ тѣ҃ꙋ шн҃ фа́та та̀, шн҃ слꙋ
га̀ шн҃ слꙋ҃жнн҃ка̀, шн҃ левѣ҃тꙋ҃ тѣ҃ꙋ, шн҃ не
мѣ҃рнкꙋ҃ чел҃ дн҃ вен҃ четѣ҃цнале҃ та́ле, шн҃ тебе҃ вене
ан҃ ф҃нан҃нтѣ дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ преспе
то́атѣ оꙋ҃нде вен҃ пꙋ҃не мжна̀. А҃мѣ а҃мн҃ ѕ҃і
те пре҃ тѣ́не сѣ҃нꙋ лѧ́шн҃ пре҃ левн҃т҃ то́алѣ брѣ҃ме҃
кѫ҃т҃ трѣ́ѣщи пре҃ пѣмж҃нтѣ. Ѕ҃а҃рѣ дева̀ а҃ѣр҃ ѕ҃к
ѡнд҃мнꙋ҃ дмн҃зѣ҃ꙋ҃ тѣ҃ꙋ хотарꙋ́ле та́ле, ф҃чѣ
кнп҃ а҃ꙋ грѣнт҃ ц҃іе, шн҃ вен҃ зн҃че мжнка́вон ка́рне
дева̀ по҃хтн сѣ҃флі҃ꙋ҃ тѣ҃ꙋ ка сѣ҃ мѣнжнчѣ ка́рне,
ф҃трꙋ то́атѣ по҃хта сѣ҃флетꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ вен҃ мж҃
ка ка́рне. Ѕ҃а҃рѣ деафн҃ локꙋ҃ ман҃ ѳепѣрта҃ ѕ҃ка
декѫ҃т тѣ́не, пре҃ кареле ва а҃ле҃це дмн҃ꙋ҃ дмн҃зѣ҃
ꙋ҃ тѣ҃ꙋ ка сѣ҃ѣ҃ кѣ҃ме нꙋ҃меле лꙋ҃н а҃колсѡ, шн҃ вѣ҃
жꙋ҃нѣ҃ дн҃ бо҃ѣ҃н тѣи шн҃ дн҃ о҃нле та́ле дн҃ ка́ре
ле ф҃ц҃ва да̀ дмн҃ꙋ҃ дмн҃зѣ҃ꙋ҃ тѣ҃ꙋ ф҃чѣ кнп҃ ц҃а҃ по
рꙋ҃нѣ҃нт҃ ц҃іе, шн҃ вен҃ мжнка̀ ф҃трꙋ четѣ҃цнале҃ та́ле
дꙋ҃пъ по҃хта сѣ҃флетꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ. Дꙋ҃пъ кꙋ҃ ѕ҃кѳ
сѣ҃ мѣнжнкъ кѣпрїсо́а҃ра шн҃ чѣ́рѣꙋ҃ а҃ша̀ вен҃ мж҃
ка̀ пре҃ а҃, чел҃ кꙋра́т҃ ф҃трꙋ тѣ́не, шн҃ чел҃ некꙋ
ра́т҃ ф҃трачѣ́ла кнп҃ ва мжнка̀. А҃мѣ а҃мн҃ ѕ҃кѳ
те таре кастѣ нꙋ҃ мѣнжнчн сѫ҃нце кѣче сѫ҃нцеле
лꙋ҃н сѣ҃флет҃, нꙋ҃сѣка мжнка̀ сѣ҃флі҃ꙋ҃ кꙋ҃ кѣ҃рнꙋ
рнале сѣ҃нꙋ мжнка́ци пре҃ е҃ль. Пре҃ пѣмж҃нтѣ ѕ҃кѳ
сѣ҃ бъ҃рсаци пре҃ е҃ль ка пресѡ а҃пъ, сѣ҃нꙋ мѣнжнчѣ
пре҃ е҃ль. Пе҃нтрꙋ ка сѣ҃цнсе фа́къ ц҃іе бн҃не шн҃ ѕ҃л
фн҃лор҃ тѣи ф҃вѣ҃кꙋ, дебе҃н фа́че бꙋ҃нꙋ҃ шн҃ пла҃
кꙋ҃тꙋ҃ ф҃нан҃нтѣ дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ.
Ф҃трѣ нꙋ҃ман сфн҃нтеле҃ та́ле ка́реле себо҃р фа́че ц҃іе, ѕ҃кѕ
шн҃ рꙋ҃нале та́ле лꙋ҃жнд҃ вен҃ вен҃н ла локꙋ҃ ка́реле
ва а҃ле҃це дмн҃ꙋ҃ дмн҃зѣ҃ꙋ҃ тѣ҃ꙋ лꙋ҃нш҃, ка сѣ҃ѣ҃
кѣ҃ме нꙋ҃меле лꙋ҃н а҃колсѡ. Шн҃ вен҃ фа́че а҃рде ѕ҃кз
рнле чѣ́ле де то́тѣ а҃ле та́ле, кѣрнꙋ́рнле вен҃ а҃дꙋ҃
чела жр҃тѣ҃вннкꙋ҃ дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ,
ф҃трѣ сѫ҃нцеле жр҃тѣ҃вннкꙋлꙋ҃й дмн҃ꙋлꙋ҃й дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й
тѣ҃ꙋ, ф҃трѣ кѣрнꙋ́рнле вен҃ мжнка̀. Пзѣ҃ѡцѣ҃ѣ ѕ҃кѳ
шн҃ а҃скꙋ҃лтѣ шн҃ вен҃ фа́че то́атѣ кꙋвн҃нтеле ка́ре
ле҃ѣ҃ порꙋнче́ск ц҃іе а҃ептзн, пе҃нтрꙋ ка сѣ҃цнсе
фа́къ ц҃іе бн҃не шн҃ фн҃лор҃ тѣи пѣнъ ф҃вѣ҃н, де
вен҃ фа́че пла҃кꙋ҃тꙋ҃ шн҃ бн҃неле ф҃нан҃нтѣ дмн҃ꙋлꙋ҃й
дмн҃зѣ҃ꙋлꙋ҃й тѣ҃ꙋ. Ѕ҃а҃рѣ дева̀ сѣ҃рпа̀ а҃мн҃ѕ҃ка
дмн҃зѣ҃ꙋ҃ тѣ҃ꙋ лн҃мѣнле, лакаре ме҃ѣ҃рнѣ҃ а҃колсѡ
ка сѣ҃ мощене҃щи пѣмж҃нтꙋ҃ лор҃ де кѣ҃рѣ фа́ца
Пп та

carne după pohta sufletului tău, după blagoslovenia Domnului Dumnezăului tău, care au dat ție; în toată cetatea cel necurat întru tine și cel curat într-un loc va mînca pre el ca o căprioară sau cerb.

16. Fără numai sîngele să nu mîncaț, pre pămînt să-l vărsați ca apa.

17. Nu vei putea să mănînci întru cetățile tale zeciuiala grîului tău și a vinului și a untdelemnului tău, cêle dentîiu născute a boilor tăi și a oilor tale, și toate rugile, oricîte veți ruga, și mărturisirile voastre și începăturile mîinilor voastre,

18. Fără numai înaintea Domnului Dumnezăului tău vei mînca pre êle, întru locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău lui, tu, și feciorul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta, și levitul tău și nemêrnicul cel den cetățile tale. Și te vei veseli înaintea Domnului Dumnezăului tău preste toate unde vei pune mîna ta.

19. Ia-te aminte pre tine să nu lași pre levit toată vrêmea cît trăiești pre pămînt.

20. Iară de va lărgi Domnul Dumnezăul tău hotarăle tale, în ce chip au grăit ție, și vei zice: «Mînca-voiu carne», de va pohti sufletul tău ca să mănînce carne, întru toată pohta sufletului tău vei mînca carne.

21. Iară de va fi locul mai depărtat decît tine pre carele va alêge Domnul Dumnezăul tău ca să să chême numele lui acolo, și vei junghea den boii tăi și den oile tale den carele îț va da Domnul Dumnezăul tău, în ce chip ț-am poruncit ție, și vei mînca întru cetățile tale după pohta sufletului tău.

22. După cum să mănîncă căprioara și cerbul, așa vei mînca pre ea: cel curat întru tine, și cel necurat, într-acela chip va mînca.

23. Ia-te aminte tare ca să nu mănînci sînge, căce sîngele lui – suflet. Nu să va mînca sufletul cu cărnurile.

24 [23] Să nu mîncați pre el, [24] pre pămînt să vărsați pre el ca pre o apă.

25. Să nu mănînce pre el, pentru ca să ți se facă ție bine și fiilor tăi în veacu, de vei face bunul și plăcutul înaintea Domnului Dumnezăului tău.

26. Fără numai sfintele tale carele se vor face ție și rugile tale, luînd vei veni la locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău luiș ca să să chême numele lui acolo.

27. Și vei face arderile cele de tot ale tale, cărnurile vei aduce la jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului tău. Iară sîngele jîrtvelor tale vei turna cătră fundul jîrtăvnicului Domnului Dumnezăului tău, iară cărnurile vei mînca.

28. Păzêște-te și ascultă, și vei face toate cuvintele carele eu poruncescu ție astăzi, pentru ca să ți se facă ție bine, și fiilor tăi, pănă în vêci, de vei face plăcutul și binele înaintea Dommului Dumnezăului tău.

29. Iară de va surpa Domnul Dumnezăul tău limbile la care mergi tu acolo ca să moștenești pămîntul lor, de cătră fața/ ta și

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

vei mânca carne după pofta sufletului tău după blagoslovenііa Domnului Dumnedzăului tău, carea ţ-au dat ţie; în toată cetatea cel necurat întru tine şi cel curat într-un loc va mânca pre êle ca o căprioară au cerbu.

16. Făr-numai sângele să nu mâncaţi, pre pământu să-l vărsaţi pre el ca pre nişte apă.

17. Nu vei putea să mănînci întru cetăţile tale al dzêcelea a grîului tău şi a vinului şi a untudelemnului tău, cêle dentăi născute a boilor tăi şi a oilor tale, şi toate rugile oricăte veţi ruga şi mărturisirile voastre şi începăturile măinilor voastre,

18. Făr-numai înnaintea Domnului Dumnedzăului tău să vor giunghea[3] êle[4], întru locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău şie, tu şi ficiorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, şi popii şi nemêrnicul cel den cetăţile tale. Şi te vei veseli înnaintea Domnului Dumnedzăului tău preste tot unde-ţi vei pune mâna ta.

19. Ia-te aminte pre tine să nu laş pre popă toată vrêmea cât trăieşti pre pământu.

20. Iar de va lărgi Domnul Dumnedzăul tău hotarăle tale, în ce chip au grăit ţie şi vei dzice: «Mînca-voi carne», să va pofti sufletul tău ca să mănânce carne, întru toată pofta sufletului tău vei mânca carne.

21. Iar de va fi locul mai depărtat de cătră tine pre carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău ca să s<ă> chiême numele lui acolo, şi vei junghea den boii tăi şi den oile tale den carele va da ţie Domnul Dumnedzăul tău, în ce chip ţ-am porîncit ţie, şi vei mânca întru cetăţile tale după pofta sufletului tău.

22. După cum să mănâncă căprioara şi cerbul, aşca vei mânca pre ea: cel curat întru tine şi cel necurat într-acela chip va mânca.

23. Ia-te aminte tare ca să nu măninci sânge, căce sângele lui-suflet. Nu să va mânca sufletul cu cărnurile.

24. Să nu mâncaţi pre ea[4], pre pământu să vărsaţi pre el ca o apă.

25. Să nu măninci pre el pentru ca să ţi să facă ţie bine şi fiilor tăi după tine în vêci, să vei face bunul şi plăcutul înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

26. Făr-numai sfintele tale carele să vor face ţie şi rugile tale, luîndu vei veni la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre el şie ca să s<ă> chiême numele lui acolo.

27. Şi vei face arderile cêle de tot ale tale, cărnurile voi aduce la jirtăvnicul Domnului Dumnedzăului tău. Iar sângele jirtvelor vei turna cătră fundul jirtăvnicului Domnului Dumnedzăului tău, iar cărnurile vei mânca.

28. Păzêşte şi ascultă şi vei face toate cuvintele carele eu porîncescu ţie astădzi, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi fiilor tăi pren vêci, să faci plăcutul şi binele înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

29. Iar să va sûrpa Domnul Dumnedzăul tău limbile la care tu mergi acolo ca să moştmeneşti pământul lor de cătră faţa/ ta şi vei moştneni pre

Ms. 4389

mănânci carnea, după blagoslovenііa Domnului Dumnezeului tău, care au dat ţie; întru toate cetăţile tale sau de va fi necurat, adecă cu întinătură şi vinovat, sau curat, adecă fără vină şi fără întinătură[3], depreună să mănânci ca pe căprioară şi ca pre cerb.

16. Numai sângele să nu-l mâncaţ, ce să-l vărsaţ pre pământ ca apa.

17. Că nu vei putea mânca zeciuiêlele grăului tău şi ale vinului tău şi ale undelemnului tău, născutul dentăi al boilor tăi sau al oilor tale, şi toate făgăduinţele căte vei făgădui şi mărturisirile voastre şi aducerea măinilor voastre, în cetăţile voastre.

18. Ce înaintea Domnului Dumnezeului tău să le mănânci, în locul care şi-l va alêge şie[4] Domnul Dumnezeul tău, tu şi feciorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, şi preotul care lăcuiêşte în cetatea ta şi vineticul. Şi să vă bucuraţ înaintea Domnului Dumnezeului vostru de toate, de cêle ce ai pus mâna ta pre dânsele.

19. Păzăşte-te să nu laş[5] pre preot nici într-o vrême pînă vei fi viu pre pământ[6].

20. Iară de va lărgi Domnul Dumnezeul tău hotarăle tale, cum ţi-au zis, şi vei vrea să mănânci carne de carea va pofti sufletul tău, după pofta ta să mănânci carne.

21. Iar de va fi dăparte locul care va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo, şi vei pune jârtvă den boii tăi sau den oile tale care ţi-au dat Domnul, după cum am porăncit eu ţie, să mănânci în cetatea ta, după voia inimii tale.

22. Cum se mănâncă căprioara şi cerbul, aşa să le mănânci: şi cel curat şi cel necurat într-un chip să mănânci.

23. Să păzeşti foarte tare să nu cumva să mănânci sânge, că sângele iaste sufletul lui. Să nu se mănânce sufletul cu carnea[7],

24. Ce să-l vărsaţ pre pământ ca apa.

25. Ca să fie ţie bine şi feciorilor tăi după tine în vêci, deacă vei face acêste ce plac înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Iar cêle ce vei vrea să le faci jârtvă şi făgăduinţele tale, tu să le iai şi să le duci la locul care şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău lui, să chiemi numele lui acolo.

27. Şi să faci arderile tale cêle de tot, iar carnea şi sîngele să pui pre altariul Domnului Dumnezeului tău. Iar sângele jârtvelor tale să-l verşi lângă fundul altariului Dumnezeului tău, iar carnea să o mănânci.

28. Ascultă şi păzêşte şi să faci toate cuvintele căte porăncesc eu ţie astăzi, ca să fie bine ţie şi feciorilor tăi după tine în vêci, deaca vei face cêle bune şi cêle ce plac înaintea Domnului Dumnezeului tău.

29. Iar deacă va potopi Domnul limbile denaintea fêţei tale într-a cărora ţară vei să întri tu acuma şi să o iai şi să lăcuieşti într-ânsa,

Versiunea modernă

să mănînci carne în orice cetate, potrivit binecuvîntării pe care ţi-a dat-o Domnul Dumnezeul tău. Fiecare dintre voi, fie că este curat, fie că nu este curat, poate să mănînce din ea, aşa cum mănîncă din carnea de căprioară sau de cerb.

16. Numai sîngele să nu-l mîncaţi, ci să-l vărsaţi pe pămînt ca apa.

17. Nu vei putea să mănînci în aşezările tale zeciuiala grîului, a vinului şi a untdelemnului tău, întîii-născuţi din cirezile şi din turmele tale, prinoasele făgăduite prin jurămînt şi cele de bună voie, precum şi darurile ridicate cu mîinile tale.

18. Pe acestea trebuie să le mănînci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău, tu, fiul şi fiica ta, robul şi roaba ta şi levitul care se află în aşezările tale. Să te veseleşti înaintea Domnului Dumnezeului tău de tot ceea ce au săvîrşit mîinile tale.

19. Ia seama să nu nesocoteşti pe levit, atît timp cît trăieşti în ţara ta.

20. Cînd Domnul Dumnezeul tău îşi va lărgi hotarele, aşa cum ţi-a făgăduit, şi vei zice: «Aş vrea să mănînc carne», pentru că ţi-e poftă de carne, mănîncă atîta carne cît îţi pofteşte inima.

21. Iar dacă locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-i poarte numele va fi prea departe de tine, poţi să tai, aşa cum ţi-a poruncit, din cirezile şi din turmele pe care ţi le-a dat Domnul Dumnezeul tău; şi vei mînca în aşezările tale, cît îţi pofteşte inima.

22. Poţi să mănînci din ele, aşa cum se mănîncă din carnea de căprioară şi de cerb: atît cel care este curat între voi, cît şi cel care nu este curat deopotrivă vor mînca.

23. Fereşte-te cu străşnicie de a mînca sînge, căci sîngele este viaţa şi să nu mănînci viaţa împreună cu carnea.

24. Să nu-l mănînci, ci să-l verşi pe pămînt ca apa.

25. Să nu-l mănînci, ca să-ţi fie bine, ţie şi fiilor tăi după tine, căci tu faci ceea ce este drept înaintea Domnului.

26. Dar să ici darurile sfinte care se cuvin de la tine, precum şi cele pe care le-ai făgăduit şi să vii la locul pe care îl va alege Domnul.

27. Să faci arderea de tot a sîngelui şi a cărnii pe altarul Domnului Dumnezeului tău. Sîngele celorlalte jertfe ale tale să fie vărsat pe altarul Domnului Dumnezeului tău, iar carnea s-o mănînci.

28. Ascultă şi ai grijă să împlineşti toate poruncile pe care ţi le dau, pentru ca să-ţi meargă bine în veci, ţie şi copiilor tăi, săvîrşind ceea ce este bun şi drept înaintea Domnului Dumnezeului tău.

29. Cînd Domnul Dumnezeul tău va nimici dinaintea ta popoarele spre care te îndrepţi pentru a lua în stăpînire ţara lor, după ce-ţi vei întinde stăpînirea asupra lor şi te vei aşeza în ţara lor

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

ѓ҃ѕ

Biblia, 1688, pag. 136, col. I

тѧ, шн҃ вєи мощенн҃ пре дѫ́ншїи дє то́ть шн҃ вєи
лѣкѹи҃ ѳ҆пъмѫ́нтѹѧ лор҃, пъзѣщете пре тѝне.
ѧ҃ Сѣнѫ́ че́рни съ ѹгрѣ́зи лор҃ дѹ́пъ чѣ сѣвор҃ сѣр
пѧ҃ ѣи дє кътрѣ фа́ца тѧ, сѣнѫ́ че́рни пре дѝне
зъбїи лор҃ зникѫ́нд҃ь, кѹ́м фа́к лимѣнеле а҆ѣ́стѣ
ѧ҃ѧ дмн҃зъ́нлор҃ лор҃ вон фа́че шн҃ ѣ́ѕ. Сѣнѫ́ фа́
чи а҆́шѫ дмн҃ѕлѹи дмн҃зъ́ѕлѹи тъѕ, пѣнтрѹ кѣ
ѹгрѣчи́неле ка́реле дмн҃ѕѧ нѣѕ ѹгрѫ́ѣ, а҆ѕ фъкѫ́
дмн҃зъ́нлор҃ лор҃, кѣче шн҃ пре фечо́рїи лор҃ шн҃ пре
фѣ́теле лор҃ ле а҆́рде то́т кѹ фо́к бо́зилор҃ лор҃.
ѧ҃ѕ Тѡ́т кѹвѣ́нтѹѧ ка́ре ѣ́ѕ порѹнче́ѕкѫ цѣ́е, а҆́ѣ́ѕъ,
а҆ѣ́стѧ сѣ́ пъзѣ́ци сѣ́ фа́чи, сѣнѫ́ а҆дѫ́ѕоци пре
сте́ ѣ́л҃ нѣче съ мн҃де ла дѫ́нсѹл҃.

К А П Ѵ ГІ

ѧ҃ Ѣръ де сѣва скѹла ѳ҆тръ тѝне проро́к а҆ѕ
вне́ѹнтори де вне́ѕ, шн҃ ва да цѣ́е сѣ́мнѫ
ѧ҃ а҆ѕ мѝнѹне. Шн҃ ва вени сѣ́мнѹл҃ а҆ѕ
мѝнѹнѣ ка́ре а҆ѕ грѣ́и́т кътрѣ тѝне зи
кѫ́нд҃ь, съ мѣ́рцем шн҃ съ слѹ́жи́м лаи
ѓ҃ цн дмн҃зъ́и, ка́рїи нѹ́и цицн. Сѣнѫ́ а҆ска́л
ѣцн кѹвѣ́нтелор҃ проро́кѹлѹи а҆ѣ́стѹѧ, а҆ѕ чѣ́лѹѧ
чѣ вне́ѹѧ́ше вне́ѹл҃ а҆́ѣла, кѣче нѣпѣ́ѣ́ше дмн҃ѣ
дмн҃зъ́ѹл҃ бо́естѹ пре во́и, ка сѣ цѣ́е дѣ́нѣцн пре
дмн҃ѹл҃ дмн҃зъ́ѹл҃ бо́естѹ, дѣ́нтѹ тоа́цъ нѝима
бо́естъ, шн҃ дѣ́нто́ть сѹ́флетѹл҃ бо́естѹ.
ѧ҃ѓ Пре́ѹ́рма дмн҃ѹлѹи дмн҃зъ́ѹлѹи бо́естѹ съ мѣ́р
цеци, шн҃ де дѫ́нсѹл҃ съѣ́ тѣ́мецн, шн҃ порѹи́
чиле лѹи съ пъзѝци, шн҃ глаа́сѹл҃ лѹи сѹл҃ а҆ска́та
цн, шн҃ лѹи съ слѹ́жи́ци шн҃ кѣ́тръ дѫ́нсѹл҃ сѣ́ѣ
ѧ҃ѕ а҆дѫ́ѕоецн. Шн҃ проро́кѹл҃ а҆́ѣла, а҆ѕ чѣ́ла чѣ
а҆ѕ вне́ѧ́т вне́ѹл҃ а҆́ѣла ва мѹ́рн, кѣчи а҆ѕ грѣ́и́т
а҆тѣ́ рѣ́ѣчи пре тѝне, де ла дмн҃ѹл҃ дмн҃зъ́ѹл҃ тъ
чѣ́ла чѣ тъѕ ско́с дєи пъмѫ́нтѹл҃ ѣгѹпетѹлѹи,
чѣ́ла чѣ тъѕ ѝзъѣ́ѣи́т пре тѝне дєи роѕ́е, съ тѣ́
ско́ацъ пре́ тѝне дєи ка́лѣ ка́ре а҆ѕ порѹнчи́т цѣ́е дѡ
нѹл҃ дмн҃зъ́ѹл҃ тъѕ, съ мѣ́рци а҆тръ дѫ́нса,
ѧ҃ѕ шн҃ сѣ пїѫ́децн рѣ́ѹл҃ дєнтръ вои сѝнгѹри. Ѣа́р де
тєкарѹ́а фра́тєле тъѕ дєспре та́тъ́тъѕ, а҆ѕ
дєспре ма́нкъта, а҆ѕ фечо́рѹл҃ тъѕ а҆ѕ фа́та та,
а҆ѕ фъмѣ́ѧта, чѣ́е ѳ҆ѫ́нѹл҃ тъѕ сѧ́ѕ прилте
нѹл҃ тъѕ чѣ́ла чѣ то́кма кѹсѹ́фаестѣ тъѕ, пре
а҆скѹ́нсѹ зникѫ́нд҃ь, съмѣ́рцем шн҃ съслѹ́жи́м ла
а҆́лцн дмн҃зъ́и карїи нан цнѹ́ть тъ, шн҃ пърѝи
ѧ҃ѳ цїи тъи. Де кътрѣ дмн҃зъ́їи лимѣнелор҃ чѣ́ло
дєпе ѳ҆пресѹ́ѹл҃ бо́естѹ, чѣло́р чесъ а҆пропїе цѣ́е,
а҆ѕ чѣ́лор҃ дєпа́рте дела́лѝне, дела ма́рцинѣ пъ
ма́нтѹлѹи пънъ ла ма́рцинѣ пъмѫ́нтѹлѹи.
ѧ҃ѳ Сѣнѫ́ вое́цн ѳ҆пресѹ́нъ кѹ ѣ́л҃, шн҃ сѣнѫ́ а҆скѹ́лцн
пре ѣ́л҃, шн҃ сѣнѹсе ма́тнѣвѣскъ сѫ́кнѫ́ тъ пре́ѣ́л҃,
сѣнѫ́ пощ́е́цн пре́ѣ́ѣ ѣ́л҃ нѝчи сѣ а҆́коперн҃пре́ ѣ́л҃.
ѧ҃ѳ Стѫ́нд҃ѫ́ сѣспѫ́и пѣнтрѹ ѣ́л҃, шн҃ мѫ́на та́бафи
пре́ѣ́ѣ ѣ́л҃ дєнтъи́и каса́ сѫ́мо́рн пре́ѣ́л҃ шн҃ мѫ́н
нале а҆тѡ́т нъро́дѫ́ ла́сѣ маи де а҆по́и. Шн҃ль
ѕ҃ѕ всо́рь ѹгѹнд҃е пре ѣ́л҃ кѹ пїе́три шн҃ ва мѹ́рн, кѣ
ѧ҃ѧ а҆ѕ чѣркѧ́т сѣ́тє сѫ́свѣ́вескъ пре́тѝне, дела дмн҃ѕ
дмн҃езъ́ѣль тъѕ, чѣ́ла четѣ́ѕ ско́сь пре́ѣ́ѣ́ дєи
пъмѫ́нтѹл҃ ѣгѹпетѹлѹи дєи ка́са робе́и.
ѧ҃ѧ Шн҃ шѡ́т їерали́ѧ а҆ѕѹи́нд҃ѫ сѣва тѣ́ме, шн҃ нѹ
всо́ль а҆дѫ́ѕоуе сѣма́и фа́къ дѹ́пъ кѹвѣ́нтѹл҃ а҆ѣ́

vei moşteni pre dînşii de tot şi vei lăcui în pămîntul lor.

30 [29]. Păzêşte-te pre tine, [30] să nu cerci să urmezi lor, după ce să vor surpa ei de cătră faţa ta, să nu cerci pre dumnezăii lor zicînd: «Cum fac limbile acêstea dumnezăilor lor, voiu face şi eu.»

31. Să nu faci aşa Domnului Dumnezăului tău, pentru că urăciunile carele Domnul ne-au urît au făcut dumnezăilor lor, căce şi pre feciorii lor, şi pre fêtele lor le arde tot cu foc bozilor lor.

32. Tot cuvîntul care eu poruncescu ţie astăzi, acesta să-l păzeşti să-l faci. Să nu adaogi preste el, nice să iai de la dînsul.

CAP 13

1. Iară de să va scula întru tine proroc au visuitoriu de vis şi va da ţie semnu au minune,

2. Şi va veni semnul au minunea care au grăit cătră tine zicînd: «Să mêrgem şi să slujim la alţi dumnezăi, carii nu-i ştiţi,»

3. Să nu ascultaţi cuvintelor prorocului acestuia, au celuia ce visuiêşte visul acela, căce ispitêşte Domnul Dumnezăul vostru pre voi, ca să ştie de iubiţi pre Domnul Dumnezăul vostru dentru toată inima voastră şi den tot sufletul vostru.

4. Pre urma Domnului Dumnezăului vostru să mêrgeţi şi de dînsul să vă têmeţi şi poruncile lui să păziţi şi glasul lui să-l ascultaţi, şi lui să slujiţi şi cătră dînsul să vă adaogeţi.

5. Şi prorocul acela, au cela ce au visat visul, acela va muri, căci au grăit a te rătăci pre tine de la Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-au scos den pămîntul Eghipetului, cela ce te-au izbăvit pre tine den robie, să te scoaţă pre tine den calea care au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău să mergi întru dînsa; şi să pîrdeţi răul dentru voi singuri.

6. Iară de te va ruga fratele tău despre tată-tău au despre maică-ta, au feciorul tău, au fata ta, au fămêia ta ce e în sînul tău, sau priêtenul tău cela ce e tocma cu sufletul tău, pre ascunsu zicînd: «Să mêrgem şi să slujim la alţi dumnezei, carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi,»

7. De cătră dumnezeii limbilor celor de pe împrejurul vostru, celor ce să apropie ţie au celor departe de la tine, de la marginea pămîntului pănă la marginea pămîntului,

8. Să nu voieşti împreună cu el şi să nu asculţi pre el şi să nu se milostivească ochiul tău pre el, să nu pohteşti preste el, nici să acoperi pre el,

9. Spuindu să spui pentru el, şi mîna ta va fi preste el dentăiu ca să-l omori pre el, şi mîinile a tot nărodul lasă mai de apoi.

10. Şi-l vor ucide pre el cu pietri şi va muri, căci au cercat să te osebească pre tine de la Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-au scos pre tine den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

11. Şi tot Israilul auzindu să va tême şi nu vor adaoge să mai facă după cuvîntul ace/sta cel rău întru voi.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

înşii de tot şi vei lăcui în pământul lor,

30. Ia-te aminte pre tine să nu cerci să urmedzi lor după ce să vor surpa ei de cătră faţa ta, să nu cerci pre dumnedzăii lor dzicându: «Cum fac limbile acêstea dumnedzeilor lor, voi face şi eu.»

31. Să nu faci aşa Domnului Dumnedzăului tău, pentru că urîciunile carele Dumnedzău le-au urît au făcut dumnedzăilor lor, căce şi pre ficiorii lor, şi pre fêtele lor le ardu de tot cu foc bodzilor lor.

32. Tot cuvântul carele eu porăncescu ţie astădzi, acesta să-l păzeşti să-l faci. Să nu adaogi preste el, nice să iai de la el.

CAP 13

1. Iară de să va scula întru tine proroc au visuitor de vis şi va da ţie semnu au minune,

2. Şi va veni sămnul au minunea carea au grăit cătră tine dzicîndu: «Să mêrgem să slujim la dumnedzăi, alţii carii nu-i ştim,»

3. Să nu ascultaţi cuvintelor prorocului aceluia au celuia ce visuieşte visul acela, căce ispitêşte Domnul Dumnedzăul vostru pre voi ca să ştie de iubiţi pre Domnul Dumnedzăul vostru dentru toată inima voastră şi dentru tot sufletul vostru.

4. Dennapoia Domnului Dumnedzăului vostru să mêrgeţi şi pre însul să têmeţi şi porîncele lui să păziţi şi glasul lui să-l ascultaţi, şi lui să-i slujiţi şi cătră însul veţi adaoge.

5. Şi prorocul acela au cela ce au visat visul, acela va muri, căce au grăit a te rătăci pre tine de la Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-au scos den pământul Egiptului, celuia ce te-au izbăvit pre tine den robime, să te scoaţă pre tine den calea carea au porîncit ţie Domnul Dumnedzăul tău să mergi întru însă; şi să răsipiţi răul dentru voi sănguri.

6. Iar de te va ruga fratele tău, de pre tată-tău au de pre maică-ta, au ficiorul tău, au fata ta, au fămêca ta cea dentru sănul tău, sau priatenul tău cel atocma cu sufletul tău, pre ascunsu dzicându: «Să mêrgem să slujim la dumnedzăi alţii carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi,»

7. De cătră dumnedzăii limbilor celor de prenpregiurul vostru, celor ce să apropie ţie au celor departe de la tine, de la marginea pământului pân-la marginea pământului,

8. Să nu voieşti împreună cu el şi să nu asculţi pre el şi să nu să îndure ochiul tău pre el, să nu poftêşti preste el, nice să acoperi pre el,

9. Spuindu, să spui pentru el, şi mâna ta va fi preste el dentâi ca să-l omori pre el şi mâinile a tot nărodul la cea mai de apoi.

10. Şi-l vor ucide pre el cu pietri şi va muri, căce au cercat să te usăbască pre tine de la Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-au scos pre tine den pământul Eghiptului, den casa robimei.

11. Şi tot Israilul audzindu să va tême şi nu vor adaoge încă să facă după cuvântul/ cel rău acesta întru voi.

Ms. 4389

30. Tu să te păzeşti însuţ, să nu te ispiteşti a umbla pre urma lor, şi după ce vor peri ei denaintea ta, să nu cauţi pre dumnezeii lor zicând: «Cum fac limbile acêstea dumnezeilor lor, voiu face şi eu.»

31. Să nu faci tu aşa Domnului Dumnezeului tău, că urăciunile care le-au urât Dumnezeu, ei acêlea au făcut dumnezeilor lor, că feciorii lor şi fêtele lor şi-i ard cu foc dumnezeilor lor.

32 [31]. Tot cuvântul care porăncesc eu ţie astăzi, acela să păzeşti să-l faci. Să nu mai adaogi cătră dânsul, nici să mai scazi dentr-ânsul.

CAP 13

1. De se va scula între tine proroc sau văzător de vise şi va povesti sêmne şi minuni,

2. Şi apoi se vor umplea cêle ce au zis, de acii va zice ţie: «Blăm să slujim altor dumnezei carei nu-i ştiţ',»

3. Să nu ascultaţ glasul prorocului aceluia sau pre cela ce va vedea visul acela, că vă ispitêşte Domnul Dumnezeu să vază: iubiţi-l au ba cu toată inima şi cu tot sufletul.

4. După Domnul Dumnezeul vostru să umblaţ şi de dânsul să vă têmeţi şi poărncile lui să le păziţ, şi glasul lui să ascultaţ, şi lui să slujiţ şi de dânsul să vă apropiaţi.

5. Iar prorocul acela sau carele va vedea visul să se omoară, că au grăit ca să te înşale de la Domnul Dumnezeul tău, carele te-au scos den ţara Eghipetului şi te-au mântuit den robie şi au vrut să te întoarcă den calea care au porăncit ţie Domnul Dumnezeul tău să umbli pre dânsa. Drept acêea să piêrdeţ voi înşivă răotatea dentre voi.

6. Iar de te va ruga fratele tău, feciorul mume-tei, sau feciorul tău, sau fata ta, sau muiêrea sănului tău, sau priêtenul tău carele iaste într-o potrivă sufletului tău, şi-ţ va zice în tainâ: „Blăm să slujim altor dumnezei carei nu-i ştii tu, nici părinţii tăi,»

7. Dumnezeilor limbilor care sânt împrejur, celor ce sânt aproape de tine sau dăparte, de la o margine de pământ până la altă margine,

8. Nu voi a mêrge cu dânsul nice-l asculta, nici să caute ochiul tău spre dânsul, nice-l iubi, nice-l ascunde,

9. Ce îndată-l spune şi întâi mâna ta să fie pre dânsul de-al ucide, de-acii mâinile altora, tuturor mai pre urmă.

10. Şi să-l ucideţ cu pietri, să moară, că au cercat să te întoarcă de la Domnul Dumnezeul tău, care te-au scos den ţara Eghipetului, den casa robiei.

11. Ca, auzind tot Israilul, să se teamă şi după aceasta să nu mai adaogă a face după acest cuvânt/ rău.

Versiunea modernă

stăpînirea asupra lor şi te vei aşeza în ţara lor,

30. Ai grijă să nu te laşi amăgit şi să calci pe urmele lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta. Nu te îndrepta spre dumnezeii lor, zicînd: «Cum slujesc popoarele acestea dumnezeilor lor, tot aşa voi face şi eu.»

31. Să nu-i faci aşa Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul urăşte lucrurile îngrozitoare pe care le-au făcut pentru dumnezeii lor: au ars în foc chiar şi pe fiii şi pe fiicele lor pentru dumnezeii lor.

32. Aveţi grijă să împliniţi tot ceea ce v-am poruncit. Să nu adăugaţi şi să nu lăsaţi nimic deoparte.

CAP. 13

Proorocii mincinoşi; ispita idolatriei

1. Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător de vise care vesteşte un semn sau o minune,

2. Şi se va adeveri semnul sau minunea pe care le-a prezis, iar apoi îţi va spune: «Să mergem şi să slujim altor dumnezei,» de care n-ai ştiut pînă acum,

3. Să nu ascultaţi cuvintele acestui prooroc sau ale visătorului de vise; căci Domnul Dumne-zeul vostru vă pune la încercare ca să afle dacă-l iubiţi pe Domnul Dumnezeul vostru din toată inima şi din tot sufletul vostru.

4. Voi trebuie să-l urmaţi pe Domnul Dumnezeul vostru, de el să vă temeţi, poruncile lui să le păziţi, glasul lui să-I ascultaţi, lui să-i slujiţi şi de el să vă alipiţi.

5. Iar profetul sau visătorul acela de vise trebuie să moară, pentru că v-a îndemnat să vă răzvrătiţi împotriva Domnului Dumnezeului vostru, care te-a scos din ţara Egiptului şi te-a izbăvit din casa robiei. El a încercat să te abată de la calea pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-a poruncit să mergi. Stîrpeşte deci răul din mijlocul vostru.

6. Dacă fratele tău, fiul tatălui tău sau fiul mamei tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau soţia de la sînul tău, sau prietenul care este trup şi suflet cu tine încearcă să te ademenească în taină, spunînd: «Să mergem şi să slujim altor dumnezei,» pe care tu şi părinţii tăi nu i-aţi cunoscut,

7. Dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru, care sînt aproape sau departe de tine, de la un capăt la celălalt al pământului,

8. Să nu te învoieşti şi să nu-l asculţi. Să nu te înduri la vederea lui, să nu-l cruţi şi să nu-l ascunzi,

9. Ci să-l ucizi. Mîna ta să se abată asupra lui înaintea tuturor pentru a-l ucide şi apoi să urmeze mîna întregului popor.

10. Să-l ucizi cu pietre şi să moară, pentru că a încercat să te abată de la Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

11. Cînd va auzi acest lucru, tot Israelul se va teme şi nu se va mai săvîrşi un asemenea rău în mijlocul vostru.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

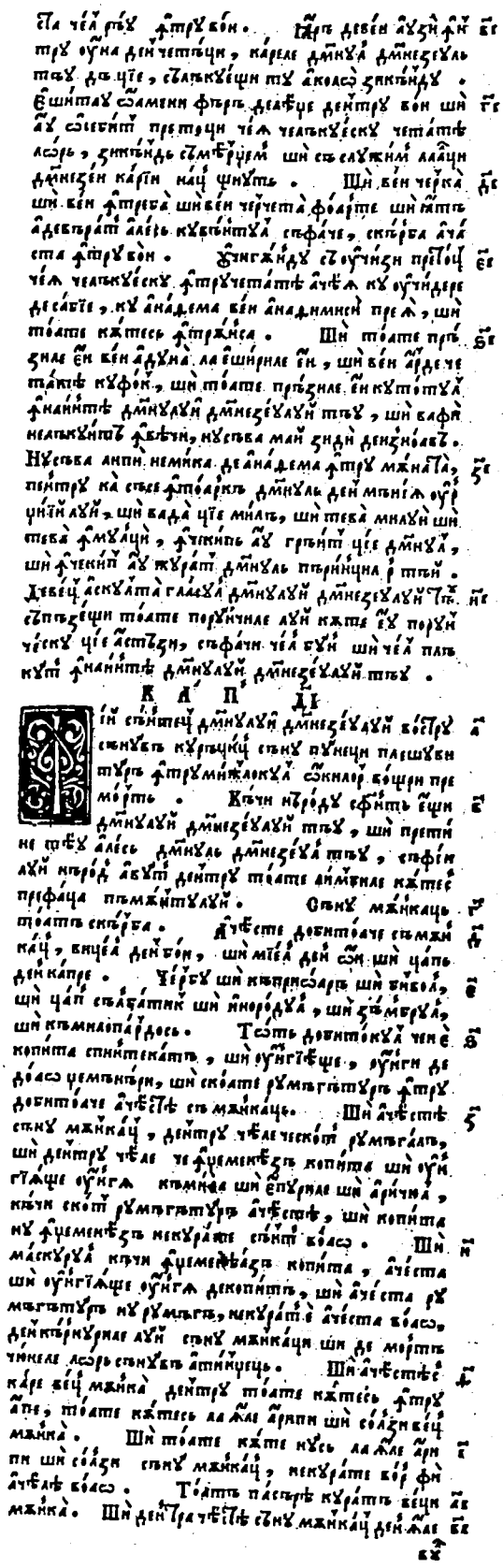

Biblia, 1688, pag. 136, col. II

12. Iară de vei auzi întru una den cetăţi carele Domnul Dumnezeul tău dă ţie să lăcuieşti tu acolo zicîndu:

13. «Ieşit-au oameni fără de lêge dentru voi şi au osebit pre toţi ceia ce lăcuiescu cetatea lor, zicînd: Să mêrgem şi să slujim la alţi dumnezei", carii n-aţ ştiut,

14. Şi vei cerca şi vei întreba şi vei cerceta foarte şi, iată, adevărat ales cuvîntul, să face scărba aceasta întru voi,

15. Ucigîndu să ucizi pre toţ ceia ce lăcuiescu întru cetatea aceea cu ucidere de sabie, cu anathema vei anathimisi pre ea şi toate cîte-s într-însa.

16. Şi toate prăzile ei vei aduna la ieşirile ei şi vei arde cetatea cu foc şi toate prăzile ei, cu totul, înaintea Domnului Dumnezeului tău; şi va fi nelăcuită în vêci, nu să va mai zidi de iznoavă.

17. Nu să va lipi nemica de anathema întru mîna ta, pentru ca să se întoarcă Domnul den măniia urgii lui şi va da ţie milă şi te va milui şi te va înmulţi, în ce chip au grăit ţie Domnul şi în ce chip au jurat Domnul părinţilor tăi.

18. De veţ asculta glasul Domnului Dumnezeului tău, să păzeşti toate poruncile lui cîte eu poruncescu ţie astăzi, să faci cel bun şi cel plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău.

CAP 14

1. Fii sînteţ Domnului Dumnezeului vostru. Să nu vă curăţiţ, să nu puneţi pleşuvitură întru mijlocul ochilor voştri pre mort.

2. Căci nărodu sfînt eşti Domnului Dumnezeului tău şi pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii lui nărod avut dentru toate limbile cîte-s pre faţa pămîntului.

3. Să nu mîncaţ toată scărba.

4. Acêste dobitoace să mîncaţ: viţel den boi, şi miel den oi, şi ţap den capre,

5. Cerbu şi căprioară, şi bivol, şi ţap sălbatic, şi inorodul, şi zămbrul, şi cămilopardos.

6. Tot dobitocul ce-i e copita spintecată şi unghiêşte unghi dé doao gemănări şi scoate rumăgătură întru dobitoace, acêstea să mîncaţ.

7. Şi acêstea să nu mîncaţ, dentru cêle ce scot rumăgală şi dentru cele ce îngemenează copita şi unghieşte unghea: cămila, şi iepurile, şi ariciul, căci scot rumăgătură acêstea şi copita nu îngemenează, necurate sănt voao.

8. Şi măscurul, căci îngemenează copita acesta şi unghiêşte unghea de copită, şi acesta rumăgătura nu rumăgă, necurat e acesta voao; den cărnurile lui să nu mîncaţi şi de mortăciunele lor să nu vă atingeţ.

9. Şi acêstea-s care veţ mînca dentru toate cîte-s întru ape: toate cîte-s la êle aripi şi solzi veţ mînca.

10. Şi toate cîte nu-s la êle aripi şi solzi să nu mîncaţ, necurate vor fi acêlea voao.

11. Toată pasărea curată veţi mînca.

12. Şi dentr-acêstea să nu mîncaţ den ele:/ vulturul, şi

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

12. Iar să vei audzi într-una den cetăţile carele Domnul Dumnedzăul lui dă ţie să lăcuieşti acolo dzicîndu:

13. «Ieşit-au oamenii făr de lêge dentru voi şi au usăbit pre toţi ceia ce lăcuiescu cetatea lor dzicăndu: Să mêrgem să slujim la alţi dumnedzăi», carii n-aţi ştiut,»

14. Şi vei cerca şi vei întreba şi vei cerceta foarte şi, iată, adevărat ales cuvăntul să va face urăciunea aceasta întru voi,

15. Ucigăndu să ucizi pre toţi ceia ce lăcuiescu întru cetatea acêea cu ucidere de sabie, cu anathema veţi anathemisi pre ea şi toate căte-s întru ea.

16. Şi toate prăzile ei veţi aduna la ieşirile ei şi vei arde cetatea cu foc şi toate prăzile ei, cu totul, înnaintea Domnului Dumnedzăului tău; şi va fi nelăcuită în vêci, <nu să va mai zidi de iznoavă încă>[1].

17. Nu să va lipi nimic den anathema întru măna ta pentru ca, să s<ă> întoarcă Domnul den măniia urgiici lui şi va da ţie milă şi te va milui şi te va înmulţi în ce chip au grăit ţie, în ce chip au giurat Domnul părinţilor tăi.

18. Să veţi asculta glasul Domnului Dumnedzău tău, să păziţi toate porîncile lui căte eu porîncescu ţie astădzi, să faci bunul şi plăcutul înnaintea Domnului Dumnedzăului tă<u>[2].

CAP 14

1. Fii sănteţi Domnului Dumnedzăului vostru. Să nu vă têmeţi, să nu puneţi pleşivitură întru mijlocul ochilor voştri pre mortu.

2. Căce nărodu sfîntu eşti Domnului Dumnedzăului tău şi pre tine te-au ales Domnul Dumnedzăul tău nărodu să-i fii lui avut dentru toate limbile căte-s pre faţa pămăntului. Să nu mîncaţi toată urăciunea.

3. Acêstea dobitoace să măncaţi:

4. Viţăl den boi, şi mielul den oi, şi ţap den capre,

5. Cerbu şi căprioară, şi buhaiu[1], şi ţap sălbatec şi inorodu, şi zimbru, şi cămilopardos.

6. Tot dobitocul ce i-i copita spintecată şi unghêşte unghi de doao gemănări şi scoate rumăgală întru dobitoace, acêstea să măncaţi.

7. Şi acêstea să nu măncaţi dentru cêlea ce scot rumăgală şi dentru cêle ce îngemăncadză copită şi unghêşte unghe: cămila, şi iepurile, şi ariciul, căce scot rumăgală acêstea şi copita nu îngemăncadză, necurate voao vor fi.

8. Şi mascorul, căce îngemăncadză copită acesta şi unghêşte unghi de copită şi acesta rumăgală nu să rumăgă, necurat acesta voao; den cămurile lui să nu măncaţi şi de mortăciunile lor să nu vă atingeţi.

9. Şi acêstea care-ţi mînca dentru toate căte-s într-apă: toate căte-s la êle aripi şi sordzi[2] veţi mînca.

10. Şi toate căte nu-s la ei aripi şi soldzi să nu măncaţi, necurate vor fi acêlea voao.

11. Toată pasărea curată veţi mînca.

12. Şi acêstea să nu măncaţi den êle:/ vulturul, şi

Ms. 4389

12. Iar de veţ auzi vre într-o cetate den care va da voaoă Domnul Dumnezeul vostru să lăcuiţ într-ănsele, că va zice cinevaş:

13. «Ieşit-au dentre noi oameni făcători de fărădelêge, să slujască altor dumnezei», cărora nu-i ştiţ,

14. Să cerci şi să întrebi şi să iscodeşti foarte cu deadins. Deci, de va fi adevărat acest cuvănt de urăciune şi de hulă între voi,

15. Îndată să ucizi pre toţ cei ce vor lăcui într-acea cetate cu ucidere de sabie şi grămadă să-i grămădeşti şi tot ce va fi al lor.

16. Şi toată prada şi jahul de la ei să aduni între răspăntiile ei şi să aprinzi cetatea cu foc şi toată avêrea lor şi tot înaintea Domnului Dumnezeului tău; şi să fie pustie în vêci şi de-acii să nu se mai zidească.

17. Şi să nu iai nimic dentr-acea grămădire blestemată în măinile tale, ca să-ş întoarcă Dumnezeu den urgie măniia lui şi să-ţ dea milă şi să te miluiască şi să te înmulţească, cum au zis ţie şi cum se-au jurat părinţilor voştri.

18. Deaca vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi vei păzi toate porăncile lui care porăncesc eu ţie astăzi, să le faci cu bună plăcêre înaintea Domnului Dumnezeului tău.

CAP 14

1. Că fii sănteţ Domnului Dumnezeului vostru, ce să nu vă tăiaţi şi să nu puneţ pleşuvire între ochii voştri pre mort.

2. Că nărod sfînt eşti Domnului Dumnezeului tău, că pre tine au ales Domnul Dumnezeul tău să-i fii lui nărod cuvios den toate limbile căte sănt pre faţa pămăntului.

3. Nici o spurcăciune să nu măncaţi:

4. Ce den dobitoace acêstea să măncaţi: viţel den boi, şi miel den oi, şi ţap den capre,

5. Cerb şi căprioară, capră sălbatecă, şi inorogul, şi zimbrul, şi cămilopardosul.

6. Tot dobitocul ce-i iaste copită spintecată şi unghêşte unghia în doaoă şi rumegă măncarea, să măncaţ.

7. Iar dentr-acêstea să nu măncaţ den care scot rumegătură şi sănt dăspicate copitele, iar nu unghesc unghi: cămila şi iepurile scot rumegătură, iar unghi nu unghesc, necurate să fie voaoă.

8. Porcul copita are spintecată şi unghêşte unghe, iar rumegare nu scoate, ce spurcat să fie voaoă; den carnea lui să nu măncaţ şi de mortăciuna lui să nu te atingi.

9. Iar den cêle ce sănt în apă să măncaţ acêstea care au pêne şi solzi, acêlea să măncaţ.

10. Iar cêle ce n-au pêne, nici solzi, să nu măncaţ, ce spurcate să fie voaoă.

11. Şi toată pasărea curată să măncaţi.

12. Iar cea necurată să nu o măncaţ:/ vultúrul şi

Versiunea modernă

12. Dacă vei auzi în vreuna din cetăţile pe care Domnul Dumnezeul tău ţi le-a dat ca locuinţă

13. Că între voi au apărut nişte oameni nelegiuiţi care i-au atras pe locuitorii cetăţii, spunîndu-le: «Să mergem şi să slujim altor dumnezei!», pe care voi nu i-aţi cunoscut,

14. Caută, întreabă şi cercetează temeinic. Dacă se dovedeşte că spusele acestea sînt pe deplin adevărate, că s-a săvîrşit o asemenea ticăloşie,

15. Să treci prin ascuţişul sabiei pe toţi locuitorii din cetatea aceea, iar pe ea să o sorteşti pieirii cu tot ce se află în ea, chiar şi vitele să le treci prin sabie.

16. Adună tot ce ai prădat din ea în mijlocul pieţei, apoi să arzi în foc cetatea cu toată prada ei, jertfind totul Domnului Dumnezeului tău; să rămînă pe vecie o ruină şi să nu se mai zidească vreodată.

17. Să nu mai rămînă în mîna ta nimic din ceea ce a fost sortit pieirii, pentru ca Domnul să-şi potolească mînia sa, să se îndure de tine şi, în îndurerarea sa, să te înmulţească, aşa cum a jurat părinţilor tăi.

18. Dacă vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi vei păzi toate poruncile pe care ţi le dau astăzi, făcînd ceea ce este drept înaintea Domnului Dumnezeului tău.

CAP. 14

Obiceiuri de înmormîntare oprite. Mîncăruri curate şi necurate. Zeciuielile.

1. Voi sînteţi copiii Domnului Dumnezeului vostru. Să nu vă crestaţi pielea şi să nu vă radeţi pe cap, deasupra frunţii, cînd moare cineva.

2. Căci tu eşti un popor sfînt pentru Domnul Dumnezeul tău şi Domnul te-a ales pe tine, dintre toate popoarele de pe faţa pămîntului, ca să fii poporul care îi aparţine lui.

3. Să nu mănînci lucruri spurcate.

4. Iată animalele pe care le puteţi mînca: boul, oaia şi capra,

5. Cerb, gazelă, bivol, ţap sălbatic, antilopă, zimbru, capra sălbatică.

6. Puteţi mînca orice animal care are copita despicată, despărţită în două unghii, şi care rumegă.

7. Dintre cele care, fie că rumegă, fie că au copita despicată, cu unghiile despărţite, să nu mîncaţi cămila, iepurele şi bursucul, care rumegă, dar nu au copita despicată.

8. La fel şi porcul, care are copita despicată, dar nu rumegă, este necurat pentru voi. Să nu mîncaţi din carnea lor şi să nu vă atingeţi de hoiturile lor.

9. Dintre toate vieţuitoarele care se află în apă puteţi mînca pe cele care au înotătoare şi solzi.

10. Dar să nu mîncaţi deloc din cele care nu au înotătoare şi solzi, căci sînt necurate pentru voi.

11. Puteţi mînca orice pasăre curată.

12. Cele pe care nu le puteţi mînca sînt acestea:/ vulturul,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 137, col. I

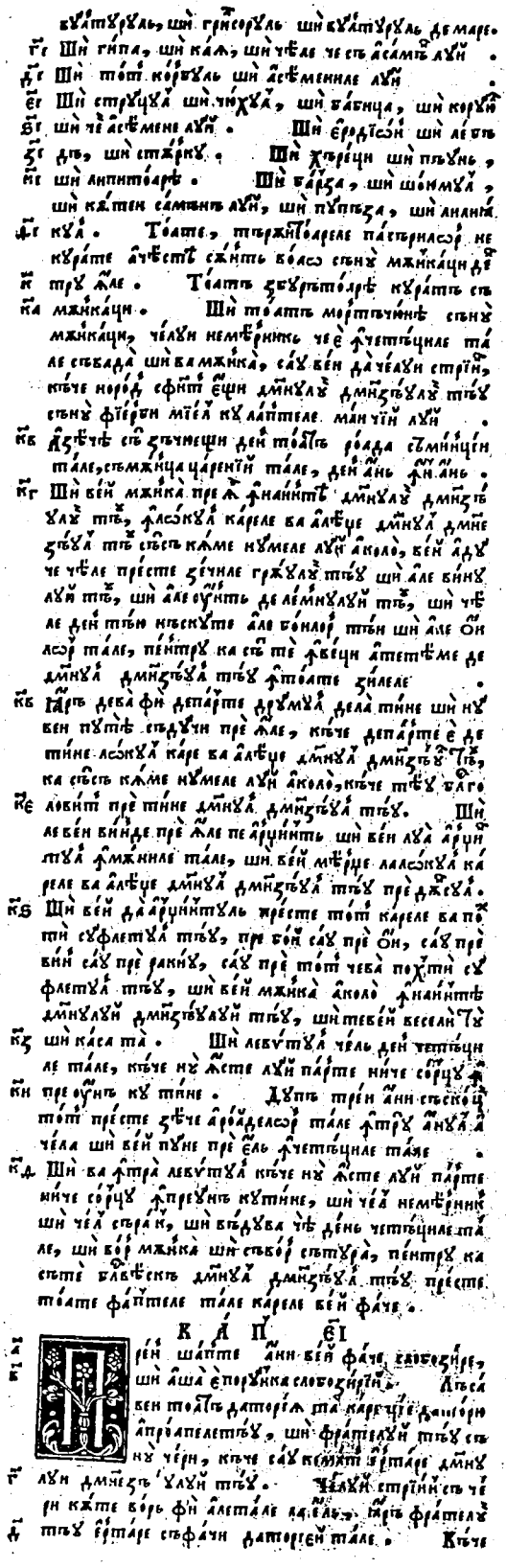

грипсорул, и вултурул де маре,

13. Ши гхипа, ши каа, ши чеале че сынт асэмэнэ луй,

14. Ши тот корбул ши асэмэнеле луй,

15. Ши струцул, ши чиухул, ши бобица, ши коруил ши челе асэмэнеле луй,

16. Ши ерождион, ши лебэдэ, ши стырку,

17. Ши хэреци, ши пэун, ши липитоаря,

18. Ши барза, ши шоимул ши кыте сэмэнэ луй, ши пупэза, ши ланиа луй.

19. Тоате, тэрынцоареле пэстрилор, не курате вор фи сынт воао; сэ ну мынкаци дентру еле.

20. Тоатэ збурэтоаря курată сэ мынкаци.

21. Ши тоатэ мортэчуне сынт мынкаре, челуй немэрник че е ын четэциле тале сэ ва да ши ва мынка сау вей да челуй стрин, кэче нород сфынт ешти домнулуй думнезэулуй тэу. Сэ ну фиарбь мед ку лаптеле маичий луй.

22. А зечеа сэ зэчиуешти ден тоатэ рода сэминцей тале, семэнэтура царений тале, ден ан ын ан.

23. Ши вей мынка пре еа ынаинтя домнулуй думнезэулуй тэу, ын локул карле ва алеге домнул думнезэул тэу сэ сэ кемэ нумеле луй аколо; вей адуче челе преасте зилеле грыулуй тэу, ши але вынулуй тэу, ши але унтделемнулуй тэу, ши челе дентыу нэскуте але боилор тэи ши але оилор тале, пентру ка сэ те ынveцы а те теме де домнул думнезэул тэу ын тоате зилеле.

24. Ыарэ де ва фи департе друмул де ла тине ши ну вей путя сэ дучи пре еле, кэче департе е де тине локул каре ва алеге домнул думнезэул тэу ка сэ сэ кемэ нумеле луй аколо, кэче те ау блэгословит пре тине домнул думнезэул тэу,

25. Ши ле вей винде пре еле пе аргинт ши вей луа аргинтул ын мынile тале ши вей мерге ла локул карле ва алеге домнул думнезэул тэу пре динсул.

26. Ши вей да аргинтул преасте тот карле ва пофти сufletul тэу: пре боь сау пре оь, сау пре вин сау пре рахиу, сау пре тот че ва пофти сufletul тэу, ши вей мынка аколо ынаинтя домнулуй думнезэулуй тэу ши те вей весели ту ши каса та.

27. Ши левитул чел ден четэциле тале, кэче ну иасте луй парте, нице сорцу ымпреунэ кu тине.

28. Дупэ трей ани сэ скоци тот преасте зечеа а роаделор тале ынтру анул акела ши вей пуне пре ел ын четэциле тале,

29. Ши ва ынтра левитул, кэче ну иасте луй парте, нице сорцу ымпреунэ кu тине, ши чел немэрник, ши чел сэрак, ши вэдува чеа ден четэциле тале, ши вор мынка ши сэ вор сэтура, пентру ка сэ те блэгословяскэ домнул думнезэул тэу преасте тоате фаптеле тале карле вей фаче.

КАПЕІ

1. Прен шапте ани вей фаче слобозире,

2 [1]. Ши аша есте порунка слобозирий: [2] Лэса-вей тоатэ датория та каре цие датореште аproапелуй тэу, ши фрателуй тэу сэ ну чeарь, кэче с-ау кемат иертаре домнулуй думнезэулуй тэу.

3. Челуй стрин сэ чeарь чите вор фи але тале ла ел, ыарэ фрателуй тэу иертаре сэ фачи датoриei тале.

4. Кэче/ ну иасте ынтру тине липсит, пентру кувынтул ачеста;

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

gripsorul, şi vulturul de mare,

13. Şi ghipa, şi caia şi cêle ce-s asêmenea lui,

14. Şi tot corbul şi asêmenile lui,

15. Şi struţul, şi boaghea, şi batca, şi corăiul şi ce-s asêmenea lui,

16. Şi erodiu, şi lebădă, şi stărcu,

17. Şi hăreţi, şi pasărea soarelui[3] şi lipitoarea,

18. Şi pelicanul, şi şoimul şi căte-i samănă lui, şi cucul şi liliacul.

19. Toate tărâitoarele a pasărilor, necurate acêstea sântu voao; să nu măncaţi dentru êle.

20. Toată zburătoarea curată să măncaţi.

21. Şi toată mortăciunea să nu măncaţi; celui nemêmic ce-i întru cetăţile tale să va da şi va mânca sau va da celui striin, căce nărodu sfântu eşti Domnului Dumnedzăului tău. Să nu fierbi miel cu laptele maicii lui.

22. A dzêcea să dzeciuieşti a toată păinea semințici tale, sămânţa ţarenii tale an de an.

23. Şi vei mînca pre ea înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, întru locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău să s<ă> chême numele lui acolo; veţi aduce cêle preste dzêcele grîului tău, şi a vinului tău, şi a untudelemnului tău, şi cêle dentăi născute a boilor tăi şi a oilor tale, pentru ca să te înveţi a te tême de Domnul Dumnedzăul tău toate dzilele.

24. Iar de va fi depărtat drumul de la tine şi nu le vei putea să le duci pre êle, căce departe de la tine locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău ca să s<ă> chême numele lui acolo, căce te-au blagoslovit pre tine Domnul Dumnedzăul tău,

25. Şi le vei vinde pre êle pentru argint şi vei lua argintul întru mânule tale şi vei mêrge la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre însul.

26. Şi vei da argintul preste tot carele va pofti sufletul tă:u pre boi, sau pre oi, sau pre vin, sau pre rachiu, sau pre tot ce va pofti sufletul tău şi vei mânca acolo înnaintea Domnului Dumnedzăului tău şi te vei veseli tu şi casa ta.

27. Şi popa cela den cetăţile tale, căce nu iaste lui parte nice sorţu împreună cu tine.

28. După 3 ani socotiţi tot preste 10 a roadelor tale întru anul acela şi vei pune pre el întru cetăţile tale,

29. Şi va veni popa, căce nu iaste lui parte, nice moştenire împreună cu tine, şi cel nêmernic, şi cel sărăiman, <şi văduva cea den cetăţile tale şi vor mânca>[4] şi să vor sătura, pentru ca să te blagoslovască Domnul Dumnedzăul tău preste toate faptele tale care le vei face.

CAP 15

1. Pren 7 ani vei face slobodzire[1].

2. Şi aşa-i porunca slobodzirei: lăsa-vei toată datoriia ta carea ţi-i dator aproapele-ţi, şi fratelui să nu-i ceri, căce au chemat iertarea Domnului Dumnedzăului tău.

3. Celui striin să ceri căte vor fi ale tale la el, iar fratelui tău iertare să faci datoriei tale.

4. Căce/ nu iaste întru tine lipsit pentru cuvântul

Ms. 4389

gripsorul, şi vulturul de mare,

13. Pajărea şi caia şi cêle ce-s asêmene lor,

14. Corbul şi ce iaste asêmene lui,

15. Struţul, şi boghia şi uliul şi ce iaste asêmene lui,

16. Erodiul, şi lebăda, şi stărcul şi păunele[1],

17. Lipitoarea, şi pelicanul, şi şoimul, şi căte sânt lui asêmene;

18. Cucul, şi liliacul, şi pupăza, şi porfiriónul şi asêmene acestora să nu măncaţi.

19. Şi toate pasările care sânt ca în chip de jigănii necurate să fie voaoă să nu le măncaţ.

20. Tot ce iaste curat să măncaţ.

21. Nici o mortăcină să nu măncaţ, ce să daţ nemêmeculuí[2] care lăcuiêşte în cetate sau streinului să le mănânce, că voi sânteţ nărod sfînt Domnului Dumnezeului vostru. Să nu fierbi iedul în laptele mumei lui.

22. Zeciuiêlele den toată roadă sămănăturilor tale să mănânci den an în an.

23. Şi să le mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul care-l va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo, acolo să aduci zeciuiala grăului tău, şi a vinului tău, şi a undelemnului tău, şi cel dentăi născut den boii tăi şi den oile tale, ca să te înveţ a te tême de Domnul Dumnezeul tău în toată vrêmea.

24. Iar de va fi cale departe de la tine şi nu vei putea să le duci, că-ţ va fi dăparte locul acela care l-au ales Domnul Dumnezeul tău, să chiemi numele lui acolo ca să te blagoslovească Domnul Dumnezeul tău,

25. Iar tu să vinzi acêlea şi să iai preţul lor în mâinile tale şi să te duci la locul care l-au ales şie Domnul Dumnezeul tău.

26. Şi să cumperi pre acei bani acolo, or ce va plăcea sufletului tău: sau oi, sau vin, sau bovină, sau or ce va plăcea sufletului tău şi să mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să te veseleşti tu şi casa ta.

27. Iar pre preotul carele iaste în cetatea ta, să te socoteşti, să nu-l laş, că n-are el altă parte sau altă soartă la tine.

28. După trei ani să rădici toată zeciuiala den tot ce se va rodi ţie într-acel an şi să le pui în cetăţile tale[3],

29. Şi să vie preoţii, că n-au ei parte cu voi, nici soartă la voi, şi săracul şi văduva, care sînt în cetăţile tale, să mănance şi să se sature. Şi te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău în toate lucrurile tale, orcare vei face.

CAP 15

1. Iară al şaptelea an să faci iertăciune.

2. Şi aceasta iaste porunca slobozirei: să ierţ toată datoriia ce-ţ iaste dator vecinul tău şi de la fratele tău să nu cei, că iertăciune se-au chiemat Domnului Dumnezeul tău.

3. Iar de la strein şi de la vinetic, tu să cei ce vei avea la dânsul, iar frăţine-tău să-i ierţ toată datoriia, că iaste lipsit

4. Şi pentru aceasta, blagoslovindu-te, te va

Versiunea modernă

vulturul negru, vulturul bărbos,

13. Gaia şi orice fel de uliu,

14. Orice fel de corb,

15. Struţul, bufniţa, pescăruşul şi orice fel de şoim,

16. Cucuveaua, cocostîrcul şi lebăda,

17. Pelicanul, vulturul pescar şi cormoranul,

18. Barza, tot felul de bîtlani, pupăza şi liliacul.

19. Toate gîngăniile care se tîrăsc şi zboară sînt necurate pentru voi; să nu mîncaţi din ele.

20. Puteţi să mîncaţi orice pasăre curată.

21. Să nu mîncaţi mortăciuni, ci să le daţi să le mănînce cei din afară, care s-au pripăşit în cetăţile voastre, sau să le vîndeţi străinilor, căci tu eşti popor sfînt pentru Domnul Dumnezeul tău. Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui.

22. În fiecare an să pui deoparte zeciuiala din toată recolta semănăturilor care rodesc pe ogorul tău.

23. Să mănînci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care îl va alege ca să dăinuiască numele său acolo, zeciuiala din grîul, vinul şi untdelemnul tău şi întîii născuţi din cirezile şi turmele tale, pentru ca să înveţi să te temi tot timpul de Domnul Dumnezeul tău.

24. Domnul Dumnezeul tău te-a binecuvîntat. Dar dacă drumul este prea lung pentru tine şi, datorită depărtării, nu vei putea să duci zeciuiala pînă la locul pe care Domnul Dumnezeul tău l-a ales ca să dăinuiască numele lui acolo,

25. Atunci vinde totul pe argint, ia argintul în mînă şi du-te la locul ales de Domnul Dumnezeul tău.

26. Acolo poţi să cheltuieşti argintul pe tot ce-ţi pofteşte inima: boi, oi, vin şi băuturi tari, tot ce-ţi pofteşte inima; să mănînci acolo, înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să te veseleşti atît tu, cît şi familia ta.

27. Şi să nu-i uiţi pe leviţii care trăiesc în cetăţile tale, căci ei nu au, ca tine, partea lor de pămînt, nici altă moştenire.

28. La fiecare al treilea an să iei întreaga zeciuială din recolta acelui an şi să o pui la păstrare în cetăţile tale,

29. Pentru ca să poată veni levitul, care nu are, ca tine, partea lui de pămînt, nici altă moştenire, şi străinul şi orfanul şi văduva, care se află în cetăţile tale, să mînănce şi să se sature. Atunci Domnul Dumnezeul tău va binecuvînta tot ceea ce vei înfăptui cu mîinile tale.

CAP. 15

Anul al şaptelea. Săracii, robii şi întîii născuţi dintre vite.

1. În fiecare al şaptelea an să faci iertarea datoriilor.

2. Iertarea se va face în felul următor: cel care a împrumutat pe aproapele său, îl va ierta de datorie şi nu o va mai cere nici de la aproapele său, nici de la fratele său, pentru că s-a făcut chemarea iertării Domnului.

3. Străinului poţi să-i ceri ceea ce-i al tău, dar pe frate să-l ierţi de datorie.

4. Printre voi nu trebuie să fie săraci; Domnul

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 137, col. II

нѫ̀ ѫ̂сте ѫ̂трѫ̀ тѝне анѫ̀нт пе́нтрѫ̀ кѫ̀ вѣ́нтѫль
ѫ̂че́ста вла́внндѫ̀те тебѣ̀ бо́гѣ дмн̑зе́ѫ̀
тѣ́ѫ̀ ѫ̂тъмѫ́нтѫль ка́ре дмн̑ѫ̀ дмн̑зе́ѫ̀ тъ
дѫ̀ цѣ́е кѫ̀се́рцѫ̀, ка сѣ́ль мощенѣщи де́тоѝ .
Ѯ̑ѫ̀ъ де вѣ́цн ѫ̂скѫ̀ѫ́тѫ̀ кѫ̀ ѫ̂зѫ̀ѫль глаесѫ̀ дмн̑ѫ̀ ѕ
ѫ̀ѣ дмн̑зе́ѫ̀ѣ во́стрѫ̀ сѫ̀пъзнцн шн̀ сѫ̀фа́чцн
то́а́е порѫ̀чнае а̂ѵ̀е́стѣ . Ка́те е̑ѫ̀ порѫ̀ѕ
че́скѫ̀ цѣ́е а̂сѫ̀пъзн, кѣче дмн̑ѫ̀ дмн̑зе́ѫ̀ тѣ́ѫ̀
тѣ́ѫ̀ бла́вн́т пре́ тѝне, ѫ̂чекн́п а̑ѫ̀ гръ́нт цѣ́е шн̀
вѣ́й ѫ̂прѫ̀мѫ́тѫ̀ ла анѝ́мѣн мѫ̀́ѣте ѯ̑ръ тѫ̀ нѫ̀́те
вен ѫ̂прѫ̀мѫ́та, шн̀ вѣ́й сѫ̀тъпжнн̀ѣ ѫ̀а́нѝ́мѣн мѫ̀
те, ѯ̑ръ цѣ́е нѫ̀́цѣвоѕь сѫ̀тъпжнн̀ . Ѯ̑ръ де сѫ ѕ
ба фа́че цѣ́е фра́те, анѫ̀нт де́нтрѫ̀ фра́цїн тѣ́ѫ̀н
ѫ̂трѫ̀ о̑у̑на де́н четъ́цн , ѫ̂тъмѫ́нтѫль ка́рела
дмн̑ѫ̀ль дмн̑зе́ѫ̀ль тѣ́ѫ̀ дѫ̀ цѣ́е, сѫ̀нѫ̀ ѫ̂то́рчн н̑
нима тѫ̀ , нѣче сѫ̀стрѣ́цн мѫ́на тѫ̀ де кѫ̀тръ
фра́тела тѣ́ѫ̀ че́ль анѫ̀нт . Деѣ́кнзѫ́нде сѫ ѕ
деѣ́кн́зн мѫ́нлае та́ле ахѝ , шн̀ ѫ̂прѫ̀мѫ́тѫ́нде
сѫ ѫ̂прѫ̀мѫ́цн пре́е̑ль о̑рн кѫ̀т ѫ̂нба трегѫ̀н ,
шн̀ ѫ̂трѫ̀ кѫ̀т сѫ̀ба анѫ̀н . А̑́те а̂мн́нте ѳ
пре́ тѝне сѫ̀нѫ̀сѣ фа́кѫ̀ кѫ̀ вѫ́нт а̂скѫ̀нсѫ̀ ѫ̂нн
ма тѫ̀ ѳ̑ръ дела́ѣце зникѫ́нде , а̂прѡ́пнсе
а̑нѫ̀ль , а̑ль ша́птелѣ , а̑нѫ̀ль е̑рт̑ре́нн ,
шн̀ ба фнзленн̀ о̑́кнль тѣ́ѫ̀ , пре́ фра́тела
тѣ́ѫ̀ , че́ль анѫ̀нт шн̀ нѫ̀́ѣен да ахѝ , шн̀ ба стрнга
а̂сѫ̀пра тѫ̀ кѣтръ дмн̑ѫ̀ , шн̀ ба фн̑ ѫ̂трѫ̀ тѝне
грнша́ѕ ма́ре . Дѫ́нде сѫ̀н да́н ахѝ шн̀ ѫ̂трѫ̀ і
мѫ̀тѫ́нде сѫ̀ ѫ̂прѫ̀мѫ́тѣзн пре́ е̑ль о̑рн кѫ̀тѣ
ба трегѫ̀н де ла тѝне, шн̀ сѫ̀нѫ̀ѣте мѫ̀ѫ̀ѣ́нцн дн̑
нима тѫ̀ дѫ́нде́н тѣ̀ ахѝ, пе́нтрѫ̀ кѣ пе́нтрѫ̀ а̂
че́ст кѫ̀бѫ́нть тебѣ̀ бо́гѣ дмн̑ѫ̀ дмн̑зе́ѫ̀ тъ
ѫ̂трѫ̀ тѣ́ате фа́птелае та́ле , шн̀ ѫ̂трѫ̀ тѣ́ате
о̑рн о̑у̑нде вен тѫ̀не мѫ́на тѫ̀ . Пе́нтрѫ̀ кѣ ѯ
нѫ̀ба анѫ̀нт анѫ̀нт дела̀ тъмѫ́нтѫ̀ѫ̀тѫ̀ , дн̑ре́п
а̂ѵ̀е́ѫ̀ е̑ѫ̀ цїе порѫ̀че́скѫ̀ кѫ̀бѫ́нтѫ̀ѫ̀ а̂ѵ̀е́ста дн̑кѫ̀
де, деѣ́кнзѫ́нде сѫ̀ деѣ́кн́зн мѫ́на тѫ̀ фра́телаѫ̀
тѣ́ѫ̀ че́ль сѫ̀рѫ́кь , шн̀ че́ль анѫ̀нт де́спре тъ
мѫ́нтѫ̀ѫ̀ тѣ́ѫ̀ . Ѯ̑ръ десѣ́ѣа вн́нде цїе фра ѯѣ
тела тѣ́ѫ̀, жѫ̀дѣ́ѫ̀ а̑ѫ̀ жѫ̀дѣ́бкѣ, слѫ̀жнѣа цїе
ша́се а̑нн, шн̀ нѫ̀ѫ̀ ша́птель трнмн́тѣ́ѣвен пре́ е̑
сло́бѫ̀ дела̀ тѝне . Шн̀ кѫ̀нде́ѫ̀ вен трнмн ѱ
тѣ пре́ е̑ль сло́бѫ̀ дела̀ тѝне сѣнѫ̀ трнмнцн пре
е̑ль деѣ́тѣ́рть, кѫ̀ кеѣ́шѫ̀ѓ сѣ́ѫ̀ кеѣ́шѫ̀ѓгу́е́цн пре́ е̑
дн́н со̑нае та́ле, шн̀ дн́н гря́ѫ̀ тѣ́ѫ̀ шн̀ дн́н тѣ́
скѫ̀ тѣ́ѫ̀ . Дѫ̀хъ кѫ̀м тѣ́ѫ̀ бла́вн́т дмн̑ѫ̀ль ѳ̑ѫ̀
дмн̑зе́ѫ̀ тѣ́ѫ̀ вендѫ̀ ахѝ . Шнѵ́ѣе́н а̂дѫ̀че ѳ̑ѫ̀
а̂мн́нте кѣ́ро́ѫ̀ а̑н фо́сте ѫ̂тъмѫ́нтѫ̀ѫ̀ е̑гѵ́петѫ̀
ахѝ , шн̀ тѣ́ѫ̀ мѫ̀нтѫ́нт дмн̑зе́ѫ̀ тѣ́ѫ̀ де́ко
асѣ, пе́нтрѫ̀ а̂ѵ̀е́ѫ̀ е̑ѫ̀ порѫ̀че́скѫ̀ цїе сѫ̀ фа́чнкѫ̀
кѫ̀бѫ́нтѫ̀ѫ̀ а̂ѵ̀е́ста . Ѯ̑ръ де́ва зн̑че кѣ́тръ тѝ ѯѳ
не , нѫ̀ѣен е̑шн̀ дела̀ тѝне кѣ́чн а̑ѫ̀ нѣ́нт пре́ тѝне
шн̀ ка́са тѫ̀ кѣ́чн тѝне ѫ̂сте ахѝнажнть тѝне .
Вѣ́й ахѝ о̑у̑ндрѣ́сѫ̀ шн̀ вен гтѣ́ѫ̀н о̑у̑рѣ́кѫ̀ ахѝнкѣ ѯ̑
тръ о̑у̑шъ ла стжа́пїн о̑у̑шїн , шн̀ ба фн̑ цїе ро́ѣь
фѣ́чн , шн̀ ла слѫ̀жнн́ка тѫ̀ ѫ̂трае́ста кнѝ вѣ́й
фа́че . Нѫ̀ нее́жа́нн́ ба фн̑ ѫ̂нанн́тѣ тѫ̀ тѫ нѳ
мнцѫ́нде́сѣ е̑н сло́бозн дела̀ тѝне, кѣчн пре́ а̑нь
снмѣ́рїе де нѣнмн́т , а̑ѫ̀ слѫ̀жнт цїе ша́се а̑нн ,
шн̀ тебѣ̀ бла́вн пре́ тѝне дмн̑ѫ̀ дмн̑зе́ѫ̀ тѣ́ѫ̀ ѫ̂
трѫ̀

blagoslovindu-te te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău în pământul care Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu ca să-l moşteneşti de tot,

5. Iară de veţi asculta cu auzul glasul Domnului Dumnezăului vostru să păziţi şi să faceţi toate poruncile acêstea [6] cîte eu poruncescu ţie astăzi.

6. Căce Domnul Dumnezăul tău te-au blagoslovit pre tine, în ce chip au grăit ţie, şi vei împrumuta la limbi multe, iară tu nu te vei împrumuta; şi vei stăpîni tu a limbi multe, iară ţie nu-ţ vor stăpîni.

7. Iară de să va face ţie frate lipsit dentru fraţii tăi întru una den cetăţi, în pământul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie, să nu întorci inima ta, nice să strîngi mîna ta de cătră fratele tău cel lipsit,

8. Deşchizînd să deşchizi mînile tale lui şi împrumutînd să împrumuţi pre el oricît îi va trebui şi întru cît să va lipsi.

9. Ia-te aminte pre tine să nu să facă cuvînt ascunsu în inima ta, fărădelêge zicînd: «Apropii-se anul al şaptelea, anul iertării,» şi va ficleni ochiul tău pre fratele tău cel lipsit şi nu vei da lui şi va striga asupra ta cătră Domnul şi va fi întru tine greşală mare.

10. Dînd să-i dai lui şi împrumutîndu să împrumutezi pre el oricîtu-i va trebui de la tine şi să nu te măhneşti în inima ta, dîndu-i tu lui, pentru că pentru acest cuvînt te va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele tale şi întru toate, oriunde vei pune mîna ta.

11. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pămîntul tău. Direpţ acêea eu ţie poruncescu cuvîntul acesta zicînd: deşchizînd să deşchizi mîna ta fratelui tău celui sărac şi celui lipsit despre pămîntu tău.

12. Iară de să va vinde ţie fratele tău jîdovul au jîdovcă, slujiva ţie şase ani, şi-nn al şaptelea trimite-l-vei pre el slobod de la tine.

13. Şi cîndu-l vei trimite pre el slobod de la tine, să nu trimiţ pre el deşărt,

14 [13]. Cu chelşug să-l chelşuguieşti pre el den oile tale, şi den grîul tău, şi den teascul tău, [14] după cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău vei da lui.

15. Şi-ţ vei aduce aminte că rob ai fost în pământul Eghipetului şi te-au mîntuit Dumnezăul tău de acolo. Pentru acêea eu poruncescu ţie să faci cuvîntul acesta.

16. Iară de va zice cătră tine: «Nu voiu ieşi de la tine», căci au iubit pre tine şi casa ta, căci bine iaste lui lîngă tine,

17. Vei lua undreaua şi vei găuri urechea lui cătră uşă la stîlpii uşii şi va fi ţie rob în vêci; şi la slujnica ta într-acesta chip vei face.

18. Nu nesîlnic va fi înaintea ta, trimiţîndu-să ei slobozi de la tine, căci pre an simbrie de năimit au slujit ţie şase·ani. Şi te va blagoslovi pre tine Domnul Dumnezăul tău în/tru toate cîte vei face.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

acesta; blagoslovîndu te va blagoslovi Domnul Dumnedzăul tău întru pămîntul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu ca să-l moştneneşti pre el de tot,

5. Iar să veţi asculta cu audzul glasul Domnului Dumnedzăului vostru să păziţi şi să faceţi toate porîncele acêstea căte eu porăncescu ţie astădzi.

6. Căce Domnul Dumnedzăul tău te-au blagoslovit pre tine în ce chip au grăit ţie şi vei împrumuta limbi multe, iar tu nu te vei împrumuta; şi vei stăpăni a limbi multe, iar ţie nu-ţi vor stăpăni.

7. Iar de să va face ţie frate lipsit dentru fraţii tăi într-una den cetăţi, în pămîntul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie, să nu întorci inima ta de cătră fratele tău cel lipsit, nice să strîngi mîna ta,

8. Deşchidzîndu să deşchizi măinile tale lui şi împrumutăndu să împrumutezi pre el oricăt ii va trebui şi-ntrucăt să va lipsi.

9. Ia-te aminte pre tine să nu să facă cuvăntu ascunsu întru inima ta, fărdelêge dzicăndu: «Apropie-să anul al şaptelea, anul iertării,» şi va vicleni ochiul tău pre fratele tău cel lipsit şi nu-i vei da lui şi va striga asupra ta cătră Domnul şi va fi întru tine greşeală mare.

10. Dăndu să-i dai lui şi împrumutăndu să împrumutedzi pre el, oricăte să va tribui de la tine, şi să nu te măhneşti în inima ta dăndu-i tu lui, pentru că pentru acestu cuvăntu te va blagoslovi Domnul Dumnedzăul tău întru toate faptele tale şi întru toate, oriunde vei pune măna ta.

11. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pămăntul tău. Pentru acêea eu ţie porîncescu acesta cuvîntu dzîcăndu: să deşchizi măna fratelui tău celui mêser şi celui lipsit ce-i pre pămăntul tău.

12. Iar de să va vinde fratele tău ţie, jidovul au jidovcă, slujiţi-ţi-va ţie 6 ani şi în al şaptelea îl vei trimite pre el volnic de la tine.

13. Şi căndd deşchizăndu vei trimite pre el volnic de la tine, să nu-l trimiţi deşertu de la tine[2],

14. Chelşug să-l chelşuguieşti pre el den oile tale, şi den grîul tău, şi den teascul tău, după cum te-au blagoslovit Domnul Dumnedzăul tău vei da lui.

15. Şi-ţi vei aduce aminte că rob ai fostu în pămăntul Eghiptului şi te-au măntuit Domnul Dumnedzăul tău de acolo. Pentru acêea eu porîncescu ţie să faci cuvăntul acesta.

16. Iar de va dzice cătră tine: «Nu voi ieşi de la tine» căce au iubit pre tine şi casa ta, căce bine-i iaste lui lîngă tine,

17. Şi vei lua undreaoa şi vei găuri urêchiia lui cătră uşe, la umşor, şi va fi ţie rob în vêci; şi la slujnica ta într-acesta chip vei face.

18. Nu năsălnic va fi înnaintea ta trimiţăndu-să ei volnici de cătră tine, căce pre an simbrie a năimit, au slujit ţie 6 ani. Şi te va blagoslovi pre tine Domnul Dumnedzăul tău în/tru toate căte vei face.

Ms. 4389

blagoslovi Domnul Dumnezeul tău în ţara carea ţi-o va da întru moştinare să o iai,

5. Deci, de veţ asculta cu ascultare glasul Domnului Dumnezeului vostru şi veţ păzi şi veţ face toate porăncile acêstea care porăncesc eu ţie astăzi.

6. Că Domnul Dumnezeul tău te-au blagoslovit cum au zis ţie, şi vei împrumuta pre multe limbi «iar tu nu te vei împrumuta de nimeni»[1]; şi vei birui tu şi vei stăpăni multe limbi, iar pre tine nu te va birui, nici te va stăpăni nimeni.

7. Iar de va fi vreun frate den fraţii tăi lipsit vre-într-o cetate de ale tale, în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău, să nu întorci inima ta, nici să strîngi măna ta înaintea fratelui tău cînd va cêre,

8. Ce cu tindere să tinzi măna ta lui şi să-l împrumutezi de cît va cêre şi cîtu-i va lipsi.

9. Păzêşte-te să n-aibi cuvînt de taină în inima ta[2] cugetînd fărădelêge şi zicînd: «Apropie-se anul al şaptelea al iertăciunii,» şi va năcăji ochiul tău pre fratele care va cêre şi nu-i vei da, că apoi el va striga spre Dumnezeu pentru tine şi vei avea păcat mare.

10. Ce cu dare să-i dai şi cu împrumutare să-l împrumutezi şi or de ce va cêre nu-ţ paie rău în inima ta; şi pentru aceasta te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău întru toate lucrurile tale şi or spre ce vei pune măna ta.

11. Că nu va lipsi lipsit în ţara ta. Pentr-acêea porăncesc eu acest cuvînt şi zic: dăşchizînd să dăşchizi mîna ta fratelui tău celui sărac şi celui ce cêre în ţara ta.

12. Iar de se va vinde ţie fratele tău ovrêiul sau ovrêica, să-ţ lucrêze 6 ani, iar al şaptelea an tu să-l ierţi, să fie slobod de tine.

13. Şi deca-l vei ierta, să nu-l slobozi fără de nimic,

14. Ce pomenirea să o găteşti lui den oile tale şi den grăul tău şi den vinul tău, cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezeul tău şi să dai lui.

15. Şi să-ţ aduci aminte că şi tu ai fost rob în ţara Eghipetului, iar Domnul Dumnezeul tău te-au slobozit de acolo. Pentr-acêea şi eu porăncesc ţie acêstea.

16. Iar de va zice el către tine: «Nu voiu duce de la tine că-m eşti drag şi am iubit casa ta»; dêcii, de-i va plăcea la tine,

17. Tu să iai o sulă şi să-i pătrunzi urêchea înaintea uşii, pre prag, şi va fi ţie rob în veac; aşijderea să faci şi roabei.

18. Şi să nu-ţ fie înaintea ta cu greu, că ce-i vei ierta să fie de tine slobozi, că pentru plata ce au luat ţi-au lucrat 6 ani. Şi te va blaogoslovi Domnul Dumnezeul tău în/ toate cîte vei face.

Versiunea modernă

te va binecuvînta din plin, în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă să o stăpîneşti şi să o moşteneşti,

5. Dacă vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău de a păzi şi a împlini toate poruncile pe care ţi le dau eu astăzi.

6. Cînd Domnul Dumnezeul tău te va binecuvînta, aşa cum ţi-a făgăduit, vei da cu împrumut multor popoare, dar tu nu vei împrumuta de la ele; şi vei domni peste multe popoare, dar ele nu vor domni peste tine.

7. Dacă printre fraţii tăi se va afla vreun sărac, în una din cetăţile din ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să nu-ţi împietreşti inima, nici să ai mîna strînsă faţă de fratele tău cel sărac,

8. Ci să-ţi deschizi mîna înaintea lui şi să-i dai împrumut oricît de mult ar avea nevoie.

9. Ia aminte să nu încolţească în inima ta un gînd nelegiuit şi să zici: «Se apropie anul al şaptelea, anul iertării» şi, privindu-l cu vicleníe pe fratele tău cel sărac, să nu-i dai nimic; căci atunci va striga către Domnul împotriva ta şi te-ai face vinovat de un mare păcat.

10. Dă-i cu mărinimie şi să nu-ţi pară rău în inima ta cînd îi dai, căci, pentru această faptă, Domnul Dumnezeul tău te va binecuvînta în tot ceea ce întreprinzi şi în tot ceea ce săvîrşeşti cu mîinile tale.

11. Săracii nu vor dispărea niciodată din ţara ta. De aceea îţi dau această poruncă: deschide-ţi larg mîna pentru fratele tău cel sărac şi nevoiaş care trăieşte în ţara ta.

12. Dacă vreun evreu sau vreo evreică dintre fraţii tăi ţi se va vinde ţie, să-ţi slujească şase ani; dar în al şaptelea an să-i dai drumul de la tine şi să fie liber.

13. Iar cînd îi vei da drumul să fie liber, să nu-l laşi să plece de la tine cu mîna goală,

14. Ci să-i dăruieşti din belşug din turmele tale, din aria ta şi din teascul tău; dă-i şi lui din cele cu care te-a binecuvîntat Domnul Dumnezeul tău.

15. Aminteşte-ţi că ai fost rob în ţara Egiptului şi că Domnul Dumnezeul tău te-a mîntuit. De aceea îţi poruncesc astăzi acest lucru.

16. Dacă robul tău îţi va spune: «Nu vreau să plec de la tine», pentru că te-a îndrăgit, pe tine şi casa ta, căci i-a mers bine la tine,

17. Atunci să iei o sulă, să-i găureşti urechea de uşă şi va fi robul tău pentru totdeauna. Tot aşa să faci şi cu roaba ta.

18. Să nu îţi cadă greu cînd îi dai drumul să fie liber, căci ceea ce ţi-a slujit în şase ani face cît plata unui simbriaş. Atunci Domnul Dumnezeul tău te va binecuvînta în/ tot ceea ce faci.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

ѳ҃н

Biblia, 1688, pag. 138, col. I

ѳ҃ тоу тоате кѣте вен фѣче. Тот дентѣю нъскѫтоу кѫреле съвѣ нѫше фѣчнале тале, шн фѫ
онле тале, чѣле де пѫрте въръвѣческ левей ефн
цн дмнзлуй дмнзъзлуй тоу, сънѫ лѫкоезн ф
тоу чѣ дентѣю нъскѫт, внцелуѣ тъу шнсъ
нѫ тунзи чѣ дентѣю нъскѫт ал сѫнлор тале.

к҃ Ѫнаинтѣ дмнзлуй дмнзъзлуй тоу вен мѫнка
пре ѣль, ден ань ф ань ла лѫкуѣ кѫре ва а
лѣце дмнзѫ дмнзъзѫ тоу, тѫ шн каса та.

кѧ҃ Ѩаръ де вафн фтоу ѣль прихань, шкѣсоп ал сѫрв
ал тоате хѫла рѣ съвѫсо пун дмнзлуй дмнзъ

кв҃ луй тъу. Фтоу четъцнале тале вен мѫнка
пре ѣль, чѣ некѫрат фтоу тине, шн чѣ кѫрат
фтрачѣста кнп ва мѫнка, ка сѫ квпрнѣрѣ ал чѣ

кг҃ ел. Фъръ нѫман сѫнцеле сънѫ мънѫнчн,
пре пъмѫнт съ вѣрш пре ѣль ка апа.

К А П Ѣ SI

а҃ Пъзѣще луна нѫо, шн вей фѫче пащ
дмнзлуй дмнзъзлуй тоу, кѣчн фтоу
в҃ уне нѫо ан ешнт ден пъмѫнтѫ е
гѵпетѫлуй нѫптѣ. Шн вен жѫнгѣ
пащнле дмнзлуй дмнзъзлуй тоу, сѫн
шн бон, флокѫ оѫнде ва ѫлѣце дмнзѫ дмнзъ
тоу пре ѣль съсъ кѣме нѫмеле луй ѫкола.

г҃ Сънѫ мънѫнчн пре ѣль доспнт, шапте зиле съ
мънѫнчн пре ѣль ѫзиме, пѫине де кинзире, кѣ
чн кѫ сѫргзмѫ ѫци ешнт ден ѣгѵпет нѫптѣ,
пентру ка съвѣ ѫдучн ѫмнтеде зѣла ешн
ден вѫастре ден пъмѫнтѫ ѣгѵпетѫлуй, тоате

д҃ зилеле вѣцїн вѫастре. Сънѫ нвѣскѣ цѣе ѫлуѫ
фтоате хотарле тале шапте зиле, шн сънѫ
доармѣ ден кърнзрнале кареле вецн жѫнгѣ сара ф

е҃ зѣла чѣ дентѣю пънѣ дмнцѣца. Нѫвен
пѫтѣ съ жѫнги пѫска, фтоу нче оѫна ден че
тъцнале тале, карле дмнзѫ дмнзъзѫ тоу дѣ

ѕ҃ цѣе. Фъръ нѫман ла лѫкуѫ каре ва ѫлѣце дѣ
нѫ дмнзъзѫ тоу, съсъ кѣме нѫмеле луй ѫко
ас, ѫкола вей жѫнгѣ пащнле сара де кътрѣ а
пѫсуѫ соарелуй, фръмѣ каръ ан ешнт ден пъ

ѕ҃ мѫнтѫ ѣгѵпетѫлуй. Шн вей фїѣрце шн
вей брнце шн вен мѫнка флокѫ кареле ва ѫлѣце
дмнзѫ дмнзъзѫ тоу пре ѣль, шн тевей фтоар
че дмнцѣца шн вен мѣрце ла каселе тале.

и҃ Шасе зиле вен мѫнка ѫзиме, тѣрц ѕѣзоа ашн
тѣ, ешнрѣ праѕнник дмнзлуй дмнзъзлуй тъ,
сънѫ фачн фтоу к тоат лѫкрѫ, афѣрѣ ден кѫ

ѳ҃ те съвоу фѫче сѫфлетѫлуй. Шапте съптъ
мѫни фтрѣцн съ нѫмерн цѣе, фчепѫнд съвѣрѣ,
пре сесрѣ вен фчепе ѫнѫмѣра шапте съптъмѫни.

і҃ Шн вѣ фѫче праннк де съптъмѫни дмнаѵ дмнзъзлуй
тоу, прекѫм мѫнатѫ поате кѣте ва да цѣе,
фчекнп тоу багѣнт дмнзѫ дмнзъзѫ тоу.

ія҃ Шн тевей сѫкѫра фнаинтѣ дмнзлуй дмнзъзлуй
тоу, тѫ шн фетоарѫ тоу шн фата та, шн
слуга та, шн служнника та, шн левитѫ, чѣла
чѣ фчетъцнале тале, шн чѣ немѣрнк, шн чѣ
сърак, шн въдува чѣ ѫ чѣ ѣсте фтоу вон, ф
локѫ паре ва ѫлѣце дмнзѫ дмнзъзѫ тоу пре

ів҃ дѣзѫ, съсъ кѣме нѫмеле луй ѫкола. Шн

19. Tot dentîiu născutul carele să va naște în vacile tale și în oile tale, cêle de parte bărbătească, le vei sfinți Domnului Dumnezăului tău. Să nu lucrezi întru cel dentîiu născut viţelul tău și să nu tunzi cel dentîiu născut al oilor tale.

20. Înaintea Domnului Dumnezăului tău vei mînca pre el, den an în an, la locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău, tu și casa ta.

21. Iară de va fi întru el prihană, șchiop au orb, au toată hula rea, să nu o pui Domnului Dumnezăului tău,

22. Întru cetăţile tale vei mînca pre el; cel necurat întru tine și cel curat într-acesta chip va mînca, ca o căprioară au cerbu.

23. Fără numai sîngele să nu mănînci, pre pămînt să-l verși pre el, ca apa.

CAP 16

1. Păzêște luna noao și vei face Paște Domnului Dumnezăului tău, căci întru lună noao ai ieșit den pămîntul Eghipetului noaptea.

2. Și vei junghea paștile Domnului Dumnezăului tău, oi și boi, în locul unde va alêge Domnul Dumnezăul tău pre el să să chiême numele lui acolo.

3. Să nu mănînci pre el dospit; șapte zile să mănînci pre el azime, pîine de chinuire, căci cu sîrguială aţi ieșit den Eghipet, noaptea, pentru ca să vă aduceţi aminte de ziua ieșirei voastre den pămîntul Eghipetului, toate zilele vieţii voastre.

4. Să nu s<ă> ivească ţie aluat în toate hotarăle tale șapte zile și să nu doarmă den cărnurile carele veţi junghea sara, în ziua cea dentîiu, pănă dimineaţa.

5. Nu vei putea să junghi pasca întru nice una den cetăţile tale carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie,

6. Fără numai la locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău să să chême numele lui acolo; acolo vei junghea paștile, sara, de cătră apusul soarelui, în vremea carea ai ieșit den pămîntul Eghipetului.

7. Și vei fiêrbe și vei frige și vei mînca în locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău pre el, și te vei întoarce dimineaţa și vei mêrge la casele tale.

8. Șase zile vei mînca azime, iară în zioa a șaptea, ieșirea, praznic Domnului Dumnezăului tău; să nu faci întru ea tot lucrul, afară den cîte să vor face sufletului.

9. Șapte săptămîni întregi să numeri ţie; începînd sêcerea, pre secerat, vei încêpe a număra șapte săptămîni.

10. Și vei face praznic de săptămîni Domnului Dumnezăului tău, precum mîna ta poate, cîte va da ţie, în ce chip te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău.

11. Și te vei bucura înaintea Domnului Dumnezăului tău, tu și feciorul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta, și levitul cela ce e în cetăţile tale, și cel nemêrnic, și cel sărac și văduva cêea ce iaste întru voi, în locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău pre dînsul să se chiême numele lui acolo.

12. Și-ţ/ vei aduce aminte că rob ai fost în pămîntul

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

19. Tot dentăi născutul carele să va naşte întru vacile tale şi întru oile tale, cêle de parte bărbătească, le vei sfinţi Domnului Dumnedzăului tău. Să nu lucredzi întru cel dentăi născut viţălul tău şi să nu tundzi cel dentăi născut a oilor tale.

20. Înnaintea Domnului Dumnedzăului tău vei mânca pre el, de an în an, întru locul unde va alêge Domnul Dumnedzăul tău, tu şi casa ta.

21. Iar de va fi întru el prihană, şchiop au orbu, au toată hula rea, să nu o pui pre ea Domnului Dumnedzăului tău,

22. Întru cetăţile tale vei mânca pre el; cel necurat întru tine şi cel curat într-acesta chip va mânca, ca o căprioară au cerbu.

23. Făr-numai sângele să nu mănânci, pre pământu să-l verşi pre el, ca nişte apă.

CAP 16

1. Păzêşte luna noaă lor şi vei face Paştile Domnului Dumnedzăului tău, căce întru luna noao lor ai ieşit den pământul Eghiptului noaptea.

2. Şi vei giunghea Paştile Domnului Dumnedzăului tău, oi şi boi în locul unde va alêge Domnul să s<ă> chiême numele lui acolo.

3. Să nu mănânci pre el dospit[1]; 7 dzile să mănânci pre el azime, păine de chinuire, căce cu sărgualâ ai ieşit (den pământul)[2] Eghiptu noaptea, pentru ca să vă aduceţi aminte de dzua ieşirei voastre den pământul Eghiptului, toate dzilele vieţii voastre.

4. Să nu să ivască în toate hotarăle tale 7 dzile şi să nu doarmă den cămuri carele veţi junghea sara, în dzua cea dentăi, păn-dimineaţă.

5. Nu vei putea să giunghi pasha întru nice una den cetăţi<le>[3] tale carele Domnul Dumnedzău dă ţie,

6. Făr-numai la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău să s<ă> chiême numele lui acolo; acolo vei giunghea paştile sara, de cătră apusul soarelui, întru vrêmea carea ai ieşit den pământul Eghiptului.

7. Şi vei fiêrbe şi vei frige şi vei mânca întru locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre el, şi te vei întoarce dimineaţa şi vei mêrge la casele tale.

8. 6 dzile vei mânca azime, iar în dzua a şeaptea, ieşire, praznic Domnului Dumnedzăului tău; să nu faci întru ea tot lucrul afară den căte să vor face sufletului.

9. 7 săptămâni întregi să numeri ţie; începându tu sêcerea, pre secerat, vei încêpe a număra 7 săptămâni.

10. Domnului Dumndzăului tău şi vei face praznic de săptămâni în ce chip mâna ta poate căte-ţi va da ţie, în ce chip te-au blagoslovit Domnul Dumnedzăul tău.

11. Şi te vei bucura înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, tu şi ficiorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, şi popa cela ce-i în cetăţile tale, şi cel nemêrnic, şi cel sărăiman şi văduva cêea ce-i întru voi,întru locul carele va alêge Domnul Dumnedzău pre însă să s<ă> chiême numele lui acolo.

12. Şi-ţi/ vei aduce aminte că rob ai fostu în

Ms. 4389

19. Şi tot cel dentăi născut den boii tăi sau den oile tale, partea cea bărbătească, să sfinţeşti Domnului Dumnezeului tău şi să nu înjugi viţelul tău cel dentăi născut, nici cel dentăi născut den oile tale să nu tunzi.

20. Ce să le mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, den an în an, în locul care-şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău, tu şi casa ta.

21. Iar de va fi vină pre dânsul, şchiop de va fi, sau orb, sau fiece vină rea, să nu-l pui jărtvă Domnului Dumnezeului tău,

22. Ce în cetăţile tale să-l mănânci; cel curat şi cel necurat, aşa să mănânci la tine, ca pre căprioară şi ca pre cerb.

23. Ce numai aceasta să păzeşti, sângele să nu-l mănânci, ce să-l verş pre pământ, ca apa.

CAP 16

1. Păzêşte luna celor noaoă, să faci pasha Domnului Dumnezeului tău, că în luna cea noaoă te-au scos Domnul Dumnezeul tău den Eghipet noaptea.

2. Şi să junghi pasha Domnului Dumnezeului tău, oi şi boi, în locul care şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo.

3. Să nu mănânci într-ânsa dospit, şapte zile să mănânci tot azimă, păinea răotăţii; că cu nevoinţă aţ ieşit den Eghipet, să-ţ aduci aminte de zioa ieşirei tale den ţara Eghipetului, în toate zilele vieţii tale.

4. Şapte zile să nu se vază ţie dospit, în toate hotarăle tale şi să nu rămâie neci cărnurile tale care vei junghea seara, în zioa cea dentăi, până a doaoa zi.

5. Că nu vei putea junghea pasha nici într-o cetate de-ale tale care va da ţie Domnul Dumnezeul tău[1],

6. Ce numai în locul care şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo vei junghea pasha, seara, spre apusul soarelui, în vrêmea cêea ce ai ieşit den [den] Eghipet.

7. Şi vei fiêrbe şi vei frige şi vei mânca în locul în care şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău, şi întorcându-te a doaoa zi, vei mêrge la casa ta.

8. Şase zile să mănânci azimă, iar în zioa a şaptea, a ieşirii, praznicul Domnului Dumnezeului tău, să nu lucrezi într-însa.

9. Şapte săptămâni închiciate să-ţ numeri.

10. Şi de la începutul secerişului tău de grău să începi a număra 7 săptămâni, de-acii să faci praznicul săptămînii Domnului Dumnezeului tău, cumu-ţ va ajunge mâna ta şi cumu-ţ va fi dat şi ce va fi va blagoslovit Domnul Dumnezeul tău.

11. Şi te vei veseli înaintea Domnului Dumnezeului tău, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, şi preotul carele iaste în cetatea ta, şi vineticul, şi striinul, şi săracul şi văduva care-i sânt în cetăţile tale, în locul care-l va alêge lui Domnul Dumnezeul tău să chiemaţ numele lui acolo.

12. Şi să-ţ aduci aminte că şi tu ai fost rob în ţara

Versiunea modernă

19. Să închini Domnului Dumnezeului tău pe toţi întîi-născuţi de parte bărbătească din cirezile şi din turmele tale. Să nu munceşti cu cel dintîi-născut juncan şi să nu tunzi întîiul-născut din turmele tale.

20. Să-i mănînci an de an, tu şi familia ta, înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care îl va alege Domnul.

21. Iar dacă animalul este vătămat, dacă este şchiop sau orb sau rău schilodit, să nu-l jertfeşti Domnului Dumnezeului tău,

22. Ci să-l mănînci în cetăţile tale; atît cel necurat, cît şi cel curat pot să mănînce împreună din el, aşa cum se mănîncă şi carnea de căprioară sau de cerb.

23. Numai sîngele să nu-l mănînci, ci să-l verşi pe pămînt, ca apa.

CAP. 16

Cele trei sărbători mari.

1. Păzeşte luna Aviv şi prăznuieşte Paştile pentru Domnul Dumnezeul tău, pentru că în luna Aviv te-a scos Domnul Dumnezeul tău noaptea din Egipt.

2. Taie de Paşti, pentru Domnul Dumnezeul tău, oi, capre şi vite, în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău ca să dăinuiască numele lui acolo.

3. Să nu mănînci cu acestea nimic dospit, ci şapte zile să mănînci azime, pîinea durerii, pentru că ai ieşit în mare grabă din Egipt, astfel îţi vei aduce aminte, toată viaţa, de ziua în care ai ieşit din ţara Egiptului.

4. Timp de şapte zile să nu se găsească aluat dospit în ţinuturile tale şi să nu rămînă pînă dimineaţa nimic din carnea pe care ai tăiat-o în seara primei zile.

5. Nu vei putea să tai jertfa de Paşti în nici una din aşezările pe care ţi le va da Domnul Dumnezeul tău,

6. Ci doar în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău ca să dăinuiască acolo numele lui. Acolo vei tăia jertfa de Paşti, seara, la apusul soarelui, pe vremea în care ai ieşit din ţara Egiptului.

7. Vei găti şi vei mînca jertfa în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău, iar dimineaţa poţi să te întorci şi să mergi la corturile tale.

8. Şase zile să mănînci azime, iar a şaptea zi să fie sărbătoarea de încheiere în cinstea Domnului Dumnezeului tău; atunci nu vei lucra nimic.

9. Să numeri şapte săptămîni. Să începi a număra cele şapte săptămîni de cînd începe secerişul spicelor.

10. Apoi să prăznuieşti sărbătoarea săptămînilor pentru Domnul Dumnezeul tău, aducînd cu mîna ta daruri de bunăvoie, din cele cu care te-a binecuvîntat Domnul Dumnezeul tău.

11. Să te înveseleşti înaintea Domnului Dumnezeului tău, tu, fiul tău, fiica ta, robul şi roaba ta, levitul din cetăţile tale, ca şi străinul, orfanul şi văduva care se află în mijlocul vostru, în locul pe care l-a ales Domnul Dumnezeul tău ca să dăinuiască numele lui acolo.

12. Adu-ţi aminte că ai fost rob în Egipt; de

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 138, col. II

вен ѣдзче ѣмнѧте кь рѡзъ ан фѡт фпвмжнтъ
єгупетзлзн, шн вен пъзн шн вен фаче порзнчи
ле ѣчѣстѣ. Празник колѧбилор, сфачи гг
цїе, ѕ, зиле дзпче вен ѣдзна ден ариѧ та, шн
де тѣскза тзу. Шн тевен взкзра пе пра дг
никза тзу, тзу шн фечорзль тзу шн фата та
слзга та шн слзжнка та шн левитзл шн немѣр
никзль, шн стрѧкзль шн вздзва, чѣм че ѣсте ѣ
четъцнле тале. Шаптѣ зиле съ пръзнзѣщи єг
дмнзлзн дмнзъзлзн тзу, флокзль карале ва ѣ
лѣце дмнзль дмнзъзль тзу, пре ель ѣсть кѣ
ма ѣколо нзмеле лзй, пръ детева багѣн дмнзль
дмнзъзль тзу ѣтрз тоате съмжнтзрнле та
ле, шн ѣто фантзл мжнилор тале, шн вен фн
веселиндзте. Трей врѣми але ѧнзлзй съва дѕ
нѣн тоате пѧрте съръътѣсть ѣта ѣнаинтѣ
дмнзлзй дмнзъзлзй тзу флокзла кареле ва ѣлѣ
це дмнзль дмнзъзль тзу, ѣтрз празнекзль ѧ
зимелор, шн ѣсъръътоарѣ съптъмжнилор, шн
ѣ празнекзль фълзтзлзй колибилор, сънзте нѣ
ши ѣнаинтѣ дмнзлзй дмнзъзлзй тзу дешѣ.
Фїе карале дзпъ пзтѣре мжнилор воастре, дз ѕг
пъ багѣнїа дмнзлзй дмнзъзлзй тзу каре ѧ
дат цїе. Жздекъторѣ шн ѣдзкъторѣ дескѣ нѕ
цн вен пзне цїе ѣтрз тоате четъцнле тале, ка
ре дмнза дмнзеза тзу дъ цїе дзпъ фѣлнрн,
шн вор жздека нърсздза жздекате дрептъте,
нзвор ѣбате жздската. Нѣчн вор кзноаще ѳѕ
фаць, нѣчн вор аза дарзрн, пентрз къ дарзрнле
орвѣскз окїй ѣцелепцнлор, шн рждѣнъ кзвѣнте
ле дрептъцнлор. Прѣ дрептза кз дрептате к
тѣ съгонѣщи, пентрз клъ трзнц шн ѣтрждь
ѣлъзнтрз съмощенц пъмжнтзль каре дмнзл
дмнзъзль тзу дъ цїе. Сънъ съдѣщи цїе кѳ
десѣш тот лемнзль ажнгъ жртѣвникзль дом
нзлзй дмнзъзлзй тзу сънъ фачи цїе.
Сънъ ѣтърѣщи цїе стлпъ карезѧ оўржѣ дмнѕ кѕ
дмнзїзль тзу.

К А П З1

пънъ ѣдзчи дмнзлзй дмнзъзлзй тзу а
бицѣл, аз ѳае ла карале ѣсте хзлъ ѣ
трз дзнсъ, тот кзвѣнтзль рзу кѣче
скжрбъ дмнзлзй дмнзъзлзй тѣ ѣсте. в
Пѧръ дескъва ѣфла ѣтрзнѣне ѣтрз оўна
ден четъцнле тале ден карале дмнзль дмнзъ
тзу дъ цїе, съвзат ѧз фъмѣе карела фаче
рзу ѣнаинтѣ дмнзлзй дмнзъзлзй тзу съпърѣ
къ фъгъдзннца лзй. Шн мерѕнд вор сзз г
кн ла алци дмнзѣй, шн съвор ѣкина лор, соаре
лзй ѧз лзнїй, сзз ла тот чѣле дентрз подоба
чернлзй, карале нзцѣм порзнчнт цїе. Шн д
ва спзне цїе шн вен чѣрка фоарте, шн ѣтъ ѧ
дескоперат сзз фъкзт кзвѣнтзза, сзз фъкзт
скжрба ѣчаста ѣтрз ізраиль. Шн вен сква е
те прѣ сѫмзль ачѣла, сзз прѣ мзрѣ ачѣм каре
ѧз фъкзт ачѣстъ лзкрз рзу прѣ полѣтъ, шн вѣ
оўнде прѣ ѣнзк пѣетрн, шн вор мзрн. Прѣ ѕ
доасомъртзрнй, ѧз прѣ трей ва мзрн, чѣла че
моаре нзва мзрн прѣ ѳмъртзрѣ. Шн мжна
мъ

Eghipetului şi vei păzi şi vei face poruncile acêstea.

13. Praznic colibilor să faci ţie 7 zile, după ce vei aduna den ariia ta şi den teascul tău.

14. Şi te vei bucura pe praznecul tău, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, şi levitul, şi nemêrnicul, şi săracul şi văduva cêea ce iaste în cetăţile tale.

15. Şapte zile să prăznuieşti Domnului Dumnezăului tău în locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău pre el a să chiema acolo numele lui; iară de te va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru toate sămînăturile tale şi în tot faptul mîinilor tale şi vei fi veselindu-te.

16. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului, tău în locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău: întru praznecul azimelor, şi în sărbătoarea săptămînilor şi în praznecul făcutului colibilor. Să nu te ivești înaintea Domnului Dumnezăului tău deşert,

17. Fiecarele după puterea mîinilor voastre, după blagoslovéniia Domnului Dumnezăului tău care au dat ţie.

18. Judecătoriu şi aducătoriu de cărţi vei pune ţie întru toate cetăţile tale care Domnul Dumnezeul tău dă ţie, după fêliuri; şi vor judeca nărodul judecată direaptă.

19 [18]. Nu vor abate judecata [19], nici vor cunoaşte faţă, nici vor lua ḑaruri, pentru că darurile orbescu ochii înţelepţilor şi rîdică cuvintele direpţilor.

20. Pre direptul cu direptatea să gonești, pentru ca să trăiţ şi întrînd înlăuntru să moşteniţ pămîntul care Domnul Dumnezăul tău dă ţie.

21. Să nu sădeşti ţie desiş tot lemnul lîngă jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului tău să nu faci ţie.

22. Să nu întăreşti ţie stîlp care au urît Domnul Dumnezeul tău.

CAP 17

1. Să nu aduci Domnului Dumnezăului tău viţel au oaie la carele iaste hulă întru dînsă tot cuvîntul rău, căce scîrbă Domnului Dumnezăului tău iaste.

2. Iară de se va afla întru tine, întru una den cetăţile tale den carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie, bărbat au fămêie carele va face rău înaintea Domnului Dumnezăului tău să treacă făgăduinţa lui,

3. Şi mergînd vor sluji la alţi dumnezăi şi să vor închina lor, soarelui au lunii, sau la tot cêle dentru podoaba ceriului, carele nu ţi-am poruncit ţie,

4. Şi va spune ţie şi vei cerca foarte şi, iată, adevărat s-au făcut cuvîntul, s-au făcut scîrba aceasta întru Izrail,

5. Şi vei scoate pre omul acela sau pre muiêrea acêea care au făcut acest lucru rău pre poartă şi veţ ucide pre ei cu pietri şi vor muri.

6. Pre doao mărturii au pre trei va muri; cela ce moare nu va muri pre o mărturie.

7. Şi mîna/ mărturiilor va fi preste el dentîiu să-l omoare pre

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

pământu Eghiptului şi vei păzi şi vei face porîncile acêstea.

13. Praznic a colibilor să faci ţie 7 dzile după ce vei aduna den ariia ta şi den teascul tău.

14. Şi te vei bucura pre praznicul tău, tu şi ficiorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, şi popa, şi nemêrniculúi, şi sărăimanul şi vădua cêea ce iaste întru cetăţile tale.

15. 7 dzile să prăznuieşti Domnului Dumnedzăul tău întru locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre el a să chema numele lui acolo; iar să te va blagoslovi Domnul Dumnedzăul tău întru toate sămănăturile tale şi întru tot faptul măinilor tale şi vei fi veselindu-te.

16. 3 vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, întru locul carele va alêge pre el Domnul Dumnedzăul tău: întru praznicul azimilor, şi întru sărbătoarea săptămânilor şi întru praznicul făcutului colibilor. Să nu te iveşti înnaintea Domnului Dumnedzăului tău deşertu,

17. Ficcarele după putêrea mânelor voastre, după blagosloveniia Domnului Dumnedzăului vostru carea au dat ţie.

18. Giudecători şi aducători de cărţi vei pune ţie întru cetăţile tale carele Domnul Dumnedzău dă ţie după fêliuri; şi vor giudeca nărodul giudeţ dreptu.

19. Nu vor abate giudeţ, nice vor cunoaşte faţă, nice vor lua daruri, pentru că darurile orbăscu ochii înţelepţilor şi rădică cuvintele înţelepţilor[4].

20. Pre dreptul dreptaatea să goneşti, pentru ca să trăiţi şi întrându înlontru să moşteniţi de tot pământul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie.

21. Să nu răsădeşti ţie desíme tot lemnul lângă jirtăvnicul Domnului Dumnedzăului tău să nu faci ţie.

22. Să nu întăreşti ţie stâlpu carele au urît Domnul Dumnedzăul tău.

CAP 17

1. Să nu aduci[1] Domnului Dumnedzăului tău viţăl au oaie la [la] carele iaste întru însul hulă tot cuvîntul rău, cêce urîciune Domnului Dumnedzăului tău iaste.

2. Iar de să va afla întru tine într-una den cetăţile tale den carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie, bărbat au fămêie carele va face răul înnaintea Domnului Dumnedzăului tău să treacă făgăduinţa lui,

3. Şi mergându vor sluji la dumnedzăi striini şi să vor închina lor, soarelui au lunei sau la tot ce-i dentru podoaba ceriului, carele nu ţ-am porîncit ţie,

4. Şi-ţi va spune ţie şi vei cerca foarte şi, iată, adevărat s-au făcut cuvîntul, s-au făcut urîciunea aceasta întru Israil,

5. Şi vei scoate pre omul accla au pre muiêre aceea carii au făcut lucrul acesta răul pre poartă şi vei ucide pre ei cu pietri şi vor muri.

6. Pre doao mărturii au pre 3 va muri; cela ce moare nu va muri pre o mărturie.

7. Şi mâna/ mărturiilor va fi preste el dentăi să-l

Ms. 4389

Eghipetului şi să păzeşti şi să faci porăncile lui.

13. Şi sărbătoarea colibilor să faci ţie 7 zile când vei strânge den arăturile tale şi den teascurile tale.

14. Şi să te veseleşti de praznicul acela, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, şi preotul, şi vineticul, şi săracul şi văduva, carei sânt în cetăţile tale.

15. Şapte zile să prăznuieşti Domnului Dumnezeului tău, în locul unde şi-l va alége Domnul Dumnezeul tău. Să chiemi numele lui acolo, şi te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău întru toate sămănăturile tale şi în toate lucrurile mâinilor tale şi te vei veseli.

16. De trei ori într-un an să se arate toată partea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul care şi-l va alége Domnul Dumnezeul tău: întru sărbătoarea azimei, şi în sărbătoarea săptămânii şi în sărbătoarea colibilor. Şi să nu te arăţ înaintea Domnului Dumnezeului tău dăşărt,

17. Ce fieştecine după cumu-i va da şi-l va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău şi cum va avea mâna lui, aşa să se arate.

18. Judecător şi aducător de cărţi[2] să pui ţie în toate cetăţile tale care va da ţie Domnul Dumnezeu după seminţii; să judece nărodului judecată dreaptă.

19. S<ă> nu şovăiască la judecată, nici să caute la faţa cuiva, nici să ia mită, că mita orbêşte ochii celor înţelepţi şi răsipêşte cuvintele celor direpţi.

20. Direptule, ce iaste direpţ, acêea să căutaţi şi vei trăi şi vei mêrge de vei lua ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău[3].

21. Să nu sădeşti ţie sădir<i> şi nici un copaci lângă altariul Domnului Dumnezeului tău care vei face ţie,

22. Nici să pui ţie, nici să-ţ întăreşti stâlpul[4] care l-au urât Domnul Dumnezeul tău.

CAP 17

1. Şi să nu aduci Domnului Dumnezeului tău viţel nici oaie pre care va fi hulă şi fiece cuvânt rău, că aceasta urîciune iaste Domnului Dumnezeului tău.

2. Iar de se va afla la tine vre-într-una den cetăţile tale care va da ţie Domnul Dumnezeul tău, bărbat sau muiêre care va fi făcînd rău şi va călca porunca Domnului Dumnezeului tău,

3. Şi va mêrge de va sluji altor dumnezei şi se va închina lor, soarelui şi lunii şi fieştece den cêle cereşti, care n-au porâncit ţie Domnul,

4. Şi-ţ vor spune şi vei auzi, să cerci foarte cu de-adins şi de va fi adevărat cuvântul acela şi va fi vreo urăciune ca acêea întru Israil,

5. Să scoţ bărbatul sau muiêrea acêea care va fi făcut acel lucru rău şi să-i ucizi cu pietri înaintea porţii cetăţii aceiia.

6. Şi să moară înaintea a 2 sau a 3 mărturii acela ce se va ucide, iar să nu moară numai pentru mărturisirea unii mărturii.

7. Şi întâi să fie pre dânsul mâna mărturici a-l

Versiunea modernă

aceea, să păzeşti şi să împlineşti aceste rînduieli.

13. Să prăznuieşti sărbătoarea corturilor timp de şapte zile, după ce ai strîns grînele de pe arie şi vinul din teasc.

14. Să te veseleşti la această sărbătoare, tu, fiul şi fiica ta, robul şi roaba ta, ca şi levitul, străinul, orfanul şi văduva care se află în cetăţile tale.

15. Să prăznuieşti şapte zile pentru Domnul Dumnezeul tău, în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău. Să te bucuri din plin, căci Domnul Dumnezeul tău te va binecuvînta în toate roadele tale şi în tot ceea ce înfăptuieşti cu mîinile tale.

16. Toţi bărbaţii dintre voi se vor înfăţişa, de trei ori pe an, înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care îl va alege Domnul: la sărbătoarea azimelor, la sărbătoarea săptămînilor şi la sărbătoarea corturilor. Nici unul nu se va înfăţişa înaintea Domnului cu mîinile goale,

17. Ci fiecare după putinţa sa, potrivit binecuvîntării pe care i-a dat-o Domnul Dumnezeul tău.

18. Să pui judecători şi dregători pe fiecare seminţie, în toate cetăţile pe care ţi le-a dat Domnul Dumnezeul tău. Ei vor judeca poporul cu judecată dreaptă.

19. Să nu răstălmăceşti legea, să nu iei în seamă înfăţişarea nimănui, să nu iei mită, căci mita orbeşte ochii înţelepţilor şi răstoarnă pricinile celor drepţi.

20. Dreptatea, doar dreptatea s-o urmăreşti, pentru ca să trăieeşti şi să intri în stăpînirea ţării pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.

21. Cînd vei zidi un altar pentru Domnul Dumnezeul tău, să nu sădeşti lîngă el nici un copac la care să te închini,

22. Nici să nu ridici stîlpi idoleşti, pe care îi urăşte Domnul Dumnezeul tău.

CAP. 17

Pedeapsa pentru idolatrie. Judecătorii. Regii.

1. Să nu aduci jertfă Domnului Dumnezeului tău vreo viţă sau vreo oaie care să fie vătămate sau cu vreo slăbiciune, căci ar fi hulă în faţa Domnului Dumnezeului tău.

2. Dacă se va afla printre voi, în una din cetăţile pe care ţi le dă Domnul Dumnezeul tău, vreun bărbat sau vreo femeie care ar face ceea ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului tău, călcînd legămîntul lui,

3. Şi se va duce să slujească altor dumnezei şi să se închine lor, sau soarelui, sau lunii, sau întregii oştiri cereşti, ceea ce eu nu v-am îngăduit,

4. Atunci, de îndată ce vei lua cunoştinţă şi vei auzi despre aceasta, să cercetezi bine. Dacă se va dovedi că într-adevăr s-a săvîrşit urîciunea aceasta în Israel,

5. Să scoţi la poarta cetăţii pe bărbatul sau pe femeia care au săvîrşit această faptă rea şi să-i ucizi aruncînd în ei cu pietre.

6. Pîrîtul poate fi osîndit la moarte şi ucis numai pe temeiul mărturiei a doi sau trei martori; nimeni nu va muri pe temeiul mărturiei unui singur martor.

7. Cînd va fi omorît, martorii să fie primii care

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 139, col. I

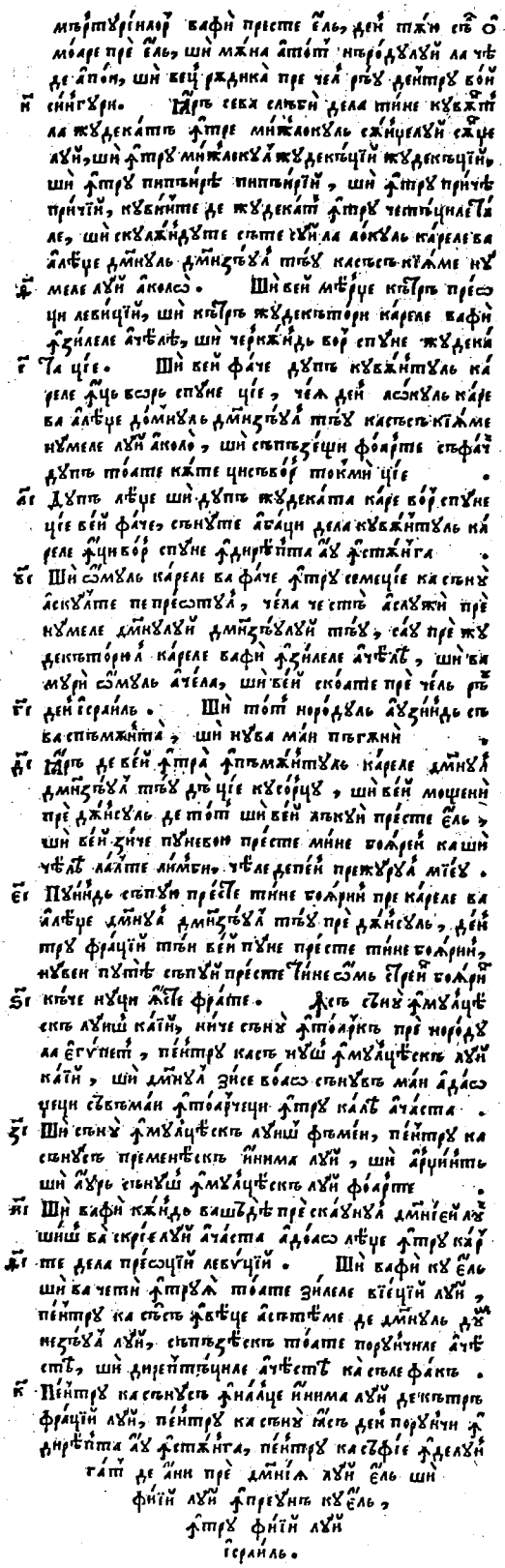

мпрѣ҃ѵрі҃наѡ҃ ѳафѝ прєстє ѣ҃ль, дєѝ тѫ҃ѫ сѣ ѻ҃
мо҃арє прє ѣ҃ль, шѝ мѫ҃на а҃тѡ҃т нарѡ҃дѹлѹѝ ла чѣ
дє а҃по҃м, шѝ вєц҃ рѫ҃дника прє чєа҃ рѣ҃ѹ дѣ҃нтрѹ вѡ҃и
и҃ сѝнгѹрн҃. І҃ѹръ сєбѣ сѣвѣ҃ дєла тѝнє кѹвѣ҃нтѹ
ла жѹдєка҃тѣ ѳтрє мнѣ҃ложѹль сѫ҃цєлѹѝ сѫцє
лѹѝ, шѝн ѳтрѹ҃ мнѣ҃ложѹ҃ жѹдєкѣцѣѝ жѹдєкѣцѣѝ,
шѝ ѳтрѹ҃ пнпѣнрѣ҃ пнпѣнрѣѝ, шѝ ѳтрѹ҃ прічѣ
прічѣѝ, кѹвѣ҃нтє дє жѹдєка҃т ѳтрѹ҃ четѣцнлєѣ
лє, шѝ скѹлѫ҃ндѹѣтє сѣтє ѣѝ ла ѡ҃кѹль карєлє ѣа
а҃лѣцє дмн҃ѹль дмнзѣ҃ѹ҃ тѣ҃ѹ клєтєть кѫ҃мє нѹ
и҃ мєлє лѹѝ а҃кола҃. Шѝ вєѝ мѣ҃цє кѣ҃рѣ прє҃с
цн лєвн҃цѣѝ, шѝ кѣ҃рѣ жѹдєкѣторн карєлє ѳафѝ
ѳѕнлєлє а҃чѣ҃лѣ, шѝ чєрнѫ҃нь вор҃ спѹ҃нє жѹдєкѝ
і҃ та цѣ҃є. Шѝ вєѝ фа҃чє дѹхѣ кѹвѫ҃нтѹль ка
рєлє ѳ҃ць вѡ҃рь спѹ҃нє цѣ҃є, чєм дєѝ аѕѫ҃кѹль ка҃рє
ва а҃лѣцє дѡ҃мнѹль дмнзѣ҃ѹ҃ тѣ҃ѹ клєтєть кѣ҃мє
нѹ҃мєлє лѹѝ а҃кола҃, шѝ сѣптѣзѣцн фо҃арѣ сѣфа҃ѣ
дѹхѣ то҃атє ка҃тє цнєвѡ҃р тѡкмн҃цѣ҃є.
ѧ҃ Дѹхѣ лѣ҃цє шѝ дѹхѣ жѹдєка҃та ка҃рє во҃р спѹ҃нє
цѣ҃є вѣ҃и фа҃чє, сѣнѹ҃тє а҃ѣ҃ацн дєла кѹвѫ҃нтѹль ка
рєлє ѳ҃цвѡ҃р спѹ҃нє ѳдн҃рѣ҃тта а҃ѣ ѳстѫ҃нга.
ѯ҃ Шѝ сѫ҃мѹль ка҃рєлє ва ф҃а҃чє ѳтрѹ҃ семецѣ҃є ка сѣнѣ҃
а҃ѕкѹ҃ѣтє пєпрєсѫтѹ҃, чєла чєстѣ а҃сѫжѝ прѣ
нѹ҃мєлє дмнзѣ҃ѹ҃ дмнзѣ҃ѹлѹѝ тѣ҃ѹ, сѧ҃ѹ прѣ жѹ
дєкѣторнѣ҃ ка҃рєлє ѳафѝ ѳ҃цнлєлє а҃чѣ҃лѣ, шѝ вѝ
мѹ҃рѝ сѫ҃мѹль а҃чѣ҃ла, шѝ вєѝ єко҃атє прѣ чєль рѣ҃
ѳ҃ дєѝ єсранѣ҃ль. Шѝ тѡ҃т нарѡ҃дѹль а҃ѹзнн҃дь єѣ
ва єѣпѣмжнтѣ҃, шѝ нѹ҃ва ма҃н пѣгжнѝ.
і҃ І҃ѹръ дєвѣ҃ѝ ѳтрѣ҃ ѳѣпѣмжнтѹль ка҃рєлє дмнзѣ҃
дмнзѣ҃ѹ҃ тѣ҃ѹ дѣ҃ цѣ҃є кѹсѣ҃ѣцѣ҃, шѝ вєѝ мощєнѝ
прѣ дж҃нсѹль дє тѡ҃т шѝ вєѝ а҃ѣкѹѝ прєстє ѣ҃ль,
шѝ вєѝ ѕнчє пѹ҃нєвѡ҃м прєстє мн҃нє вѡ҃арєѝ кашѝ
чєѣ҃ ла҃а҃тє ла҃мѣ҃нь, чєлє дєрѣ҃ѝ прежѹ҃ѣ҃ мѣ҃ѣ҃.
ѳ҃ Пѹ҃нѫ҃ль єѣпѹ҃ѝ прєѣ҃ѣ҃ тн҃нє вѡ҃рнѝ прє ка҃рєлє ва
а҃лѣцє дмнѹ҃ѣ дмнзѣ҃ѹ҃ тѣ҃ѹ прѣ дж҃нсѹль, дєѝ
тр҃ѣ фраці҃ѝ тѣѝ вєѝ пѹ҃нє прєстє тн҃нє вѡ҃рнѝ,
нѹ҃вєн пѹ҃тѣ҃ єѣпѹ҃ѝ прєстє тн҃нє сѫ҃мь стрєѝ вѡ҃рнѝ
і҃ѳ кѣ҃чє нѹ҃цн а҃ѣ҃ѣ фра҃тє. Дєѣ҃ сѣнѣ ф҃мѹ҃ацѣ
єкѣ ѧ҃ѹшѹ ка҃ѝнѹ, нн҃чє сѣнѣ ѳтоа҃ѹкѣ прѣ нарѡ҃дѹ
ла ѐгѵ҃пєт҃, пєнтрѹ кастѣ нѹ҃ш ф҃мѹ҃ацѣ҃єкѣ ѧ҃ѹѝ
ка҃ѝнѹ, шѝ дмнѹ҃ѧ зн҃сє вѡ҃асѳ сѣнѹ҃кѣ ма҃нѝ а҃ддѳ҃
ѵєцн сѣѣ҃тѡ҃ман ѳтоа҃рѵєцн ѳтрѹ҃ ка҃лѣ а҃чѣ҃ста.
і҃ѳ Шѝ сѣнѣ ф҃мѹ҃ацѣ҃єкѣ ѧ҃ѹшѹ фѣ҃мѣ҃н, пє҃нтрѹ ка
сѣнѹ҃кѣ прємєнѣ҃єкѣ н҃нн҃ма ѧ҃ѹѝ, шѝ а҃рѹн҃нѣ
шѝ а҃ѹрь сѣнѹ҃ш ф҃мѹ҃ацѣ҃єкѣ ѧ҃ѹѝ фо҃арѣ.
і҃ѧ Шѝ ѳафѝ кѫ҃ндь башѣ҃дѣ прѣ скѹ҃ѧнѹ҃ дмнѣ҃єѝ а҃ѣ
шнш ва скрѣ҃ѣлѹѝ а҃чѣ҃ста а҃ддѳ҃ѳ лѣ҃цє ѳтрѹ҃ кар
і҃в тє дєла прѣсѫтѝ҃ лєвѹ҃цѝ. Шѝ ѳафѝ кѹ ѣ҃ль
шѝ ва четѝ ѳтрѣ҃ѧ тѡ҃атє ѕнлєлє вѣ҃цѝ҃ лѹѝ,
пє҃нтрѹ ка сѣ҃ѣ҃ѣ҃ цѣ҃є а҃ѣѣ҃тѣ҃ме дє дмнѹ҃ль дѣ҃
нєзѣ҃ѹ҃ѧ лѹѝ, сѣптѣ҃зѣкѣ тѡ҃атє порѹ҃нчлє а҃чѣ
ѣ҃тѣ, шѝ дн҃рѣ҃ттѣ҃цнлє а҃чѣ҃ѣ҃ ка ѣ҃ѣлє ф҃а҃кѣ.
к҃ Пє҃нтрѹ ка сѣнѹ҃ѣ҃ ф҃на҃ѣцє н҃нн҃ма ѧ҃ѹѝ дєкѣ҃ѣтрѣ
фраці҃ѝ ѧ҃ѹѝ, пє҃нтрѹ ка сѣнѣ ѥ҃ѣ҃ дєѝ порѹ҃нчн ѳ
дн҃рѣ҃ттѣ҃ а҃ѣ ѳстѫ҃нга, пє҃нтрѹ ка сѣ҃ѣ҃ѣ ѳдєлѧ҃ѝ
та҃ѣ҃ дє а҃нн҃ прѣ дмнѹ҃ѧ ѧ҃ѹѝ ѣ҃ль шѝ
ф҃нѣ҃ѝ ѧ҃ѹѝ ѳпрєѣ҃ѣ҃ кѹ ѣ҃ль,
ѳтрѹ҃ ф҃нѣ҃ѝ ѧ҃ѹѝ
ѕєранѣ҃ль.

el, şi mîna a tot nărodului la cea de apoi. Şi veţ rîdica pre cel rău dentru voi singuri.

8. Iară se va slăbi de la tine cuvînt la judecată între mijlocul sîngelui sîngelui, şi întru mijlocul judecăţii judecăţii, şi întru pipăirea pipăirii, şi întru pricea pricii, cuvinte de judecat întru cetăţile tale, şi, sculîndu-te, să te sui la locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău ca să să chiême numele lui acolo.

9. Şi vei mêrge cătră preoţi leviţii, şi cătră judecători carele va fi în zilele acelea şi, cercînd, vor spune judecata ţie.

10. Şi vei face după cuvîntul carele îţ vor spune ţie ceia den locul care va alêge Domnul Dumnezăul tău ca să să chiême numele lui acolo şi să păzeşti foarte să faci după toate cîte ţi să vor tocmi ţie.

11. După lêge şi după judecata care vor spune ţie vei face; să nu te abaţi de la cuvîntul carele îţi vor spune în direapta au în stînga.

12. Şi omul carele va face întru semeţie ca să nu asculte pe preotul cela ce stă a sluji pre numele Domnului Dumnezăului tău sau pre judecătoriul carele va fi în zilele acêlea, şi va muri omul acela; şi vei scoate pre cel rău den Israil.

13. Şi tot norodul auzind, să va spămînta şi nu va mai păgîni.

14. Iară de vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu şi vei moşteni pre dînsul de tot şi vei lăcui preste el şi vei zice: «Pune-voiu preste mine boiaren, ca şi cêlêlalte limbi, cêle de pemprejurul mieu.»

15. Puind să puiu preste tine boiarin pre carele va alêge Domnul Dumnezăul tău pre dînsul; dentru fraţii tăi vei pune preste tine boiarin; nu vei putea să pui preste tine om strein boiarin, căce nu-ţi iaste frate.

16. Însă să nu înmulţească luiş caii, nice să nu întoarcă pre norodu la Eghipet, pentru ca să nu-ş înmulţească lui caii; şi Domnul zise voao: «Să nu vă mai adaogeţi să vă mai întoarceţi întru calea aceasta.»

17. Şi să nu înmulţească luiş fămei, pentru ca să nu să premenească inima lui; şi argint şi aur să nu-ş înmulţească lui foarte.

18. Şi va fi cînd va şădea pre scaunul domniei lui şi-ş va scrie lui aceasta a doao lêge întru carte de la preoţii leviţii.

19. Şi va fi cu el şi va ceti întru ea toate zilele vieţii lui, pentru ca să să învêţe a să tême de Domnul Dumnezăul lui, să păzească toate poruncile acêstea şi direptăţile acêstea ca să le facă,

20. Pentru ca să nu să înalţe inima lui de cătră fraţii lui, pentru ca să nu iasă den porunci în direapta au în stînga, pentru ca să fie îndelungat de ani pre domniia lui, el şi fiii lui împreună cu el, întru fiii lui Israil./

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

omoare pre el şi mâna a tot nărodul la cea de apoi. Şi veţi rădica pre cel rău <dintru voi>[2] sânguri.

8. Iar de va slăbi de la tine cuvântu la giudeţu întru mijlocul sânge a sângelui, şi întru giudeţul giudeţului, şi întru pipăirea pipăirei, şi întru pricea pricei, cuvinte de giudeţ întru cetăţile tale şi sculându-te să te sui la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău ca să s<ă> chiême numele lui acolo.

9. Şi vei mêrge cătră preuţii leviţii şi cătră giudecători carele va fi întru acêlea dzile şi, cercându, vor spune giudeţul ţie.

10. Şi vei face după cuvântul[3] carele îţi vor spune ţie ceia[4] carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău ca să s<ă> chiême numele lui acolo şi să păzeşti foarte să faci după toate căteţi să vor otprăvui[5] ţie.

11. După lêgea şi după giudeţul carele îţi vor spune ţie vei face; să nu te abaţi de la cuvântul carele vor spune ţie în dreapta au[6] în stânga.

12. Şi omul carele va face întru semeţie ca să nu asculte pre preutu, pre cela ce stă a sluji pre numele Domnului Dumnedzăului tău sau giudeţului carele să va face întru dzilele acêlea, şi va muri omul acela; şi vei scoate pre cel rău dentru Israil.

13. Şi tot nărodul audzindu, să va spăimânta şi nu va mai păgâni încă.

14. Iar de vei întra în pământul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu şi vei moştneni pre însul de tot şi vei lăcui preste el şi vei dzice: «Pune-voi preste mine boiarin ca şi cêlêlalte limbi cêle de pren-pregiurul mieu.»

15. Puind să pui preste sine boiarin pre carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău pre însul; dentru fraţii tăi vei pune preste tine sângur boiarin; nu vei putea să pui preste tine boiarin om striin, căce nu-ţi iaste frate.

16. Încă să nu înmulţască şie cai, nice să nu întoarcă pre nărodul la Eghiptu, pentru c<a> să nu înmulţască şie cai; şi Domnul dzise voao: «Să nu mai adaogeţi să vă întoarceţi întru calea aceasta [încă][7].»

17. Şi să nu înmulţască şie fămei pentru ca să nu să primenească inima lui; şi argintu şi aur să nu înmulţască şie foarte.

18. Şi va fi cându va şedea pre scaunul domniei lui[8] şi va scrie lui aceasta a doao lêge întru carte de la preuţii leviţii.

19. Şi va fi cu el şi va citi întru ea toate dzilele vieţii lui pentru ca să s<ă> învêţe a să tême de Domnul Dumnedzăul lui, să păzască toate porîncele acêstea şi dreptăţile acêstea ca să le facă pre êle,

20. Pentru ca să nu să înalţe inima lui de cătră fraţii lui, pentru ca să nu iasă den porînci în dreapta au în stânga, pentru ca să fie îndălungat la ani pre domniia lui, el şi fiii lui împreună cu el, întru fiii lui Israil./

Ms. 4389

ucide, de-acii, pre urmă, măiniele a tot nărodu. Şi să lepădaţ voi înşivă răul de la voi.

8. Iar de va slăbi întru tine cuvântul la judecată[1], între sânge şi între alt sânge, şi între o judecată şi între altă judecată, şi între pipăire şi între altă pipăire, şi între o price şi între altă price, şi vor fi cuvinte de judecată în cetăţile tale, scoală-te şi te suie în locul care va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo.

9. Şi să mergi la preoţ şi la leviţ şi la judecătorii carii vor fi într-acêle vremi şi, socotind, ei vor răspunde ţie judecata.

10. Şi vei face după cuvântul ce-ţ vor răspunde ei den locul care-ţ va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo.

11. Şi foarte să păzeşti să faci toate căte-ţi se-au pus ţie în lêge şi den lêgea carea vor porânci ei ţie să faci; tu să nu te dai în laturi de cuvântul ce-ţ vor zice, nici spre direapta, nici spre stânga.

12. Omul carele nu vă băga seamă şi nu va asculta pre preotul carele stă de slujaşte în numele Domnului Dumnezeului tău sau pre judecătoriul care va fi într-acea vrême, să moară omul acela; şi vei scoate răul den Israil[2].

13. Şi auzind tot nărodul, se va tême şi după acêea nu vor mai face păgânie.

14. Iar deaca vei întra în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău întru moştinare şi o vei lua şi te vei sălăşlui într-ânsa şi vei zice: «Să puiu mie boiar ca şi alte limbi care sînt împrejurul mieu.»

15. Să pui boiari pre cine va alêge Domnul Dumnezeul tău; dentre fraţii tăi să pui boiar, iar să nu pui boiar preste tine om strein care nu iaste frate al tău[2].

16. Să-ş înmulţească caii şi să întoarcă nărodul în Eghipet, ce să nu-ş mulţească caii, că Domnul Dumnezeu au zis voaoă: «După aceasta să nu mai adaogeţ a vă întoarce înapoi.»

17. Să n-aibă muieri multe, să nu se întoarcă inima lui; şi aur şi argint să nu strângă lui foarte.

18. Iar după acêstea, deaca va şădea pre scaunul puterii sale, să-ş scrie a doaoa lêge, aceasta în cărţi de la preoţ şi de la leviţ.

19. Şi să le cetească în toate zilele vieţii sale, să se învêţe a se tême de Domnul Dumnezeul său şi a păzi cuvintele şi îndireptările lui acêstea şi a le face[3],

20. Şi dă nu se trufească inima lui de fraţii lui, să nu se mute den porânci, nici spre stânga, nici spre direapta, ca să fie ani mulţi întru putêrea sa, el şi feciorii lui cu dânsul, întru feciorii lui Israil./

Versiunea modernă

să ridice mîna împotriva lui, apoi să ridice mîna tot poporul. Astfel vei stîrpi răul din mijlocul vostru.

8. Dacă îţi va fi peste putinţă să hotărăşti într-o pricină de omor, de învrăjbire, de rănire sau orice altă neînţelegere care se judecă în cetatea ta, atunci să te scoli şi să te duci la locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău.

9. Şi să te înfăţişezi înaintea preoţilor leviţi şi a judecătorului care va fi atunci, ca să te îndrume şi să-ţi spună hotărîrea judecăţii.

10. Iar tu să te supui hotărîrii pe care o vor rosti în locul pe care îl va alege Domnul şi să ai grijă să împlineşti întocmai tot ceea ce te vor îndruma ei.

11. Să urmezi legea dată de ei şi hotărîrea pe care o vor rosti; să nu te abaţi nici în dreapta, nici în stînga de la cele ce-ţi vor spune ei.

12. Cel care va fi plin de trufie şi nu va asculta nici de preotul care se află acolo ca să slujească Domnului Dumnezeului tău, nici de judecător, va trebui să moară; astfel vei stîrpi răul din Israel.

13. Cînd va auzi despre acestea, tot poporul se va înspăimînta şi nu se va mai purta cu trufie.

14. După ce vei intra în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, o vei lua în stăpînire, vei locui în ea şi vei spune: «Să numim un rege peste noi, aşa cum au popoarele din jurul nostru.»

15. Atunci să pui peste tine un rege pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău. Cel pe care îl vei pune rege peste tine trebuie să fie dintre fraţii tăi. Nu vei putea să pui peste tine un străin, pentru că nu-ţi este frate.

16. Regele nu are voie să ţină mulţi cai sau să trimită oameni înapoi în Egipt ca să-şi sporească numărul cailor, pentru că Domnul v-a spus: «Niciodată să nu vă mai întoarceţi pe acest drum.»

17. Să nu îşi sporească numărul soţiilor, pentru ca inima sa să nu o ia razna; să nu strîngă argint şi aur peste măsură.

18. Iar cînd va urca pe scaunul domniei să pună să se scrie pentru sine, pe un sul, o copie a acestei legi, după cea care se află la preoţii leviţi.

19. Să o poarte cu sine şi să citească din ea toată viaţa, ca să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul lui, să păzească şi să împlinească toate cuvintele acestei legi precum şi rînduielile ei,

20. Pentru ca, în inima sa, să nu-i privească de sus pe fraţii lui şi să nu se abată de la lege nici în dreapta, nici în stînga. Atunci domnia sa şi a fiilor săi în Israel va dăinui ani îndelungaţi./

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 139, col. II

CAP 18

1. Nu va fi preoţilor leviţilor la tot fêliul parte, nice sorţu cu Israil; aducerile Domnului, sorţul lor, vor mînca pre êle.

2. Iară sorţu nu va fi lui întru fraţii lui. Domnul, el sorţu lui, în ce chip au zis lui.

3. Şi aceasta e judecata preoţilor: cêle de la norodu, de cătră ceia ce jîrtvuiescu jîrtvele, ori viţel, ori oaie, şi vei da braţul preotului, şi fălcile şi ventrele.

4. Şi începăturile vinului tău, şi grîului tău, şi untdelemnului tău şi începătura tunderii oilor tale vei da lui,

5. Pentru că pre el au ales Domnul Dumnezăul tău, den toate fêliurile tale, a starea înaintea Domnului Dumnezăului tău, ca să slujască şi să blagoslovească pre numele Domnului, el şi fiii lui, în toate zilele.

6. Iară de va veni levitul dentru una den cetăţile voastre, dentru toţi fiii lui Israil, unde el nemernicêşte după cum pohtêşte sufletul lui, la locul carele va alêge Domnul,

7. Şi va sluji cu numele Domnului Dumnezăului lui ca şi toţi fraţii lui leviţii, ceia ce stau acolo înaintea Domnului,

8. Parte împărţită va mînca, afară den vînzarea cea de moşie.

9. Iară de vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie, să nu te înveţi a face după urăciunile limbilor acelora.

10. Să nu să afle întru tine curăţindu pre fiiul lui sau pre fata lui cu foc, vrăjind vrajă şi descîntînd şi vrăjind fermăcători,

11. Cîntîndu vrajă, grăind den pîntice şi căutînd în sêmne şi întrebînd morţii,

12. Pentru că iaste scîrbă Domnului Dumnezăului tău tot carele face acêstea; că pentru scîrbele acêstea Domnul Dumnezăul tău va surpa pre ei de cătră faţa ta.

13. Desăvîrşit să fii înaintea Domnului Dumnezăului tău.

14. Pentru că limbile acêstea pre carele tu moşteneşti de tot pre dînşii, aceştea vrăji şi descîntece vor auzi, iară ţie nu aşa ţi-au dat Domnul Dumnezăul tău.

15. Prorocu dentru fraţii tăi ca mine va rîdica ţie Domnul Dumnezăul tău; de dînsul să ascultaţi după toate.

16. Cîte ai cerşut de la Domnul Dumnezăul tău la Horiv, în ziua adunării, zicînd: «Nu vom adaoge a auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru şi focul acest mare nu-l vom mai vedea, nici vom muri.»

17. Şi zise Domnul cătră mine: «Direpţ toate cîte au grăit.

18. Proroc voiu scula lor den mijlocul fraţilor lor ca şi tine şi voiu da cuvîntul mieu în rostul lui şi va grăi lor după cum voiu porunci lui.

19. Şi omul acela care nu va asculta cuvîntul iui cîte va grăi prorocul pre numele mieu, eu voiu izbîndi dentru dînsul.

20. Fără numai prorocul carele va păgîni să grăiască pre numele mieu cuvîntu carele n-am poruncit lui să grăiască; şi cîte

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

CAP 18

1. Nu va fi preuţilor leviţilor la tot fêliul parte, nice sorţu cu Israil; aducerile Domnului sorţul lor vor mânca pre êle.

2. Iar sorţu nu va fi lui întru fraţii lui. Domnul, el sorţu lui, în ce chip au dzis lui.

3. Şi acesta-i giudeţul preuţilor cêle de la nărodu de cătră ceia ce jirtvuiescu jirtvele ori viţăl, ori oaie, şi va da braţul preutului, şi fălcile şi vintrele.

4. Şi începăturile vinului tău, şi grîului tău, şi untudelemnului tău şi începătura <tunderii>[1] oilor tale vei da lui,

5. Pentru că pre el au ales Domnul Dumnedzăul tău, dentru toate fêliurile tale, a starea înnaintea Domnului Dumnedzăului tău să slujască şi să blagoslovască pre numele Domnului, el şi fiii lui, toate dzilele [întru fiii lui Israil][2].

6. Iar de va veni leviţul dentr-una a cetăţilor voastre dentru toţi fiii lui Israil, unde el nemernicêşte după cum poftêşte sufletul lui, la locul carele va alêge Domnul,

7. Şi va sluji numelui Dumnedzăului lui ca şi toţi fraţii lui leviţii, ceia ce stau acolo înnaintea Domnului [Dumnedzăului tău][2],

8. Parte împărţită va mânca, afară den vândzarea cea de pre moşie.

9. Iar să vei întra în pământul carele Domnul Dumnedzău dă ţie, să nu te înveţi a face după urîciunea limbilor acelora.

10. Să nu să afle întru tine curăţindu pre fiiul lui sau pre fata lui cu foc, vrăjindu vraja şi dăscîntându-să şi vrăjindu fărmăcător,

11. Cântîndu cîntare, grăindu den pîntece şi căutîndu în sêmne şi întrebându morţii,

12. Pentru că iaste urîciune Domnului Dumnedzăului tău tot carele face acêstea; că pentru urîciunile acêstea Domnul Dumnedzăul tău va surpa pre ei de cătră faţa ta.

13. Desăvărşit să fie înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

14. Pentru că limbile acêstea pre carii tu moştneneşti de tot, aceştea vrăji şi descântece vor audzi, iar ţie nu aşa ţ-au dat Domnul Dumnedzăul tău.

15. Proroc dentru fraţii tăi ca mine va rădica Domnul Dumnedzăul tău; de el să audziţi.

16. După toate câte ai cerşut de la Domnul Dumnedzăul tău la Horiv, în dzua adunării, dzicându: «Nu vom adaoge a audzi glasul Domnului Dumnedzăului nostru şi focul acestu mare nu-l vom mai vedea încă, nice vom muri.»

17. Şi dzise Domnul cătră mine: «Dreptu toate câte au grăit.

18. Proroc voi scula lor den mijlocul fraţilor lor ca şi tine şi voi da cuvîntul mieu întru rostul lui şi va grăi lor după cum voi porânci lor.

19. Şi omul acela carele nu va asculta cuvintele lui câte va grăi prorocul pre numele mieu, eu voi izbândi dentru însul.

20. Fără-numai prorocul carele va păgâni să grăiască pre numele mieu cuvântu carele n-am porîncit lui să grăiască/ şi câte va grăi pre numele

Ms. 4389

CAP 18

1. Să nu fie preoţilor, nici leviţilor, nici niciunuia den neamul lor parte, nici soartă cu Israil, ce aducerile jărtvelor Domnului să mânânce ei.

2. Iar soartă să n-aibă ei întru fraţii lor, că Domnul însuş iaste moştinarea lor, cum au grăit lor.

3. Aceasta să fie judecata preoţească de la nărodul şi de la oamenii carii vor aduce jărtve sau den boi, sau den oi, să dea preotului umărul, şi fălcile şi vintrele.

4. Şi începăturile vinului tău, şi ale grîului tău, şi ale undelemnului tău şi începăturile tunderii oilor tale să dai lui,

5. Că pre dânsul au ales Domnul Dumnzeul tău, den toată seminţiia ta, să stea înnaintea Domnului Dumnezeului tău să slujască şi să blagoslovească numele Domnului, el şi feciorii lui, în toate zilele.

6. Iar de va veni un levit dentr-o cetate de-ale tale, dentru ale tuturor feciorilor lui Israil, unde lăcuiêşte el şi va vrea să meargă la locul care au ales Domnul,

7. Să slujască numelui Domnului Dumnezeului vostru, ca şi toţ fraţii lui, leviţii, carei vor sta acolo înaintea Domnului,

8. Partea cea usebită să mânânce ca şi ceialalţ, afară de vânzarea cea den moşie.

9. Iar deaca vei întra în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeu, să păzeşti să nu începi a face după urăciunile acelor ţără.

10. Să nu se afle întru tine arzând feciorul tău sau fata ta în foc, vrăjind vrăj şi fărmecând farmece.

11 [10]. Şi dăscântînd dăscântece [11] şi vrăjind în pântece şi cântînd cântare şi întrebând morţii[3],

12. Că iaste urât Domnului Dumnezeului tău tot carele va face urăciunea aceasta; că pentru urăciunile acêstea îi va piêrde Domnul Dumnezeul tău dennaintea fêţei tale[2].

13. Şi să fii fără de vină înaintea Domnului Dumnezeului tău.

14. Iar cu limbile acêstea să nu te părtăşăşti, că aceştea ascultă vrăjile şi farmecele, iar ţie n-au dat aşa Domnul Dumnezeul tău.

15. Proroc va rădica voaoă Domnul Dumnezeul tău den mijlocul fraţilor tăi; pre acela ca şi pre mine să-l ascultaţ[3].

16. Toate câte ai cerut la Domnul Dumnezeul tău în Horiv, în zioa chiemării, zicând: «De acum nu vom mai adaoge a mai auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru, nici să mai vedem acest foc mare, ca nu cumva să murim.»

17. Şi zice Domnul cătră mine: «Dirêpte sânt toate câte au grăit.

18. Proroc voiu rădica lor dentre fraţii lor ca şi pre tine şi voiu da cuvântul mieu în gura lui şi va grăi lor cum voiu porânci lui.

19. Şi omul acela care nu va asculta cuvintele lui câte va grăi prorocul în numele mieu, eu voiu izbândi de la dânsul.

20. Fără numai câte va păgâni să grăiască prorocul în numele mieu, şi eu să nu-i fiu porâncit de-a le grăi/ ce care proroc va grăi în numele altor

Versiunea modernă

CAP. 18

Drepturile preoţilor. Vrăjitori şi prooroci.

1. Preoţii leviţi, întreaga seminţie a lui Levi, să nu aibă partea lor de pământ şi nici altă moştenire în Israel; aceştia se vor hrăni din jertfele aduse Domnului şi din moştenirea lui.

2. Ei nu vor avea moştenire precum fraţii lor. Domnul însuşi este moştenirea lor, aşa cum le-a spus.

3. Iată care va fi dreptul preoţilor de la popor: cei ce vor aduce o jertfă: fie bou, fie miel, să dea preotului spata, fălcile şi pîntecele.

4. Să îi dai, deasemenea, pîrga grîului, a vinului şi untdelemnului tău, ca şi lîna de la prima tunsoare a oilor tale,

5. Căci Domnul Dumnezeul tău l-a ales pe el, dintre toate seminţiile tale, ca să stea înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să slujească în numele Domnului, el şi fiii lui, pentru totdeauna.

6. Dacă vreun levit, care trăieşte ca pribeag în oricare din cetăţile tale de pe întreg cuprinsul Israelului, vine după dorinţa sufletului său, la locul ales de Domnul,

7. Şi va sluji în numele Domnului Dumnezeului lui, ca toţi fraţii lui leviţi care stau acolo înaintea Domnului,

8. Atunci partea sa de hrană va fi la fel ca şi a celorlalţi, fără să se ţină seama de ceea ce are din vînzarea bunurilor părinteşti.

9. Cînd vei intra în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să nu te deprinzi a face urîciunile acelor popoare.

10. Să nu se găsească nimeni printre voi care să treacă prin foc pe fiul sau pe fiica sa, să facă vrăji, să prezică, să ghicească, să facă farmece.

11. Nici să rostească descîntece, să cheme duhurile, să tălmăcească semnele sau să întrebe morţii,

12. Toţi cei care fac aceste lucruri sînt spurcaţi înaintea Domnului şi, din pricina acestor urîciuni, Domnul Dumnezeul tău îi va izgoni dinaintea ta.

13. Tu să rămîi cu desăvîrşire în slujba Domnului Dumnezeului tău.

14. Căci popoarele acestea, pe care tu le dezmoşteneşti, ascultă de vrăjitori şi de ghicitori, dar ţie nu ţi-a fost dat de Domnul Dumnezeul tău să faci aşa.

15. Domnul Dumnezeul tău va ridica pentru tine, dintre fraţii tăi, un prooroc ca mine; să ascultaţi de el.

16. Tocmai acest lucru l-ai cerut tu de la Domnul Dumnezeul tău, la Horeb, în ziua adunării, cînd ai zis: «Să nu mai auzim glasul Domnului Dumnezeului nostru şi să nu mai vedem focul acesta mare, ca să nu murim.»

17. Atunci Domnul mi-a spus: «Au dreptate în tot ce spun».

18. Voi ridica pentru ei, din mijlocul fraţilor lor, un profet ca tine şi voi pune cuvintele mele în gura lui, iar el le va vorbi tot ce îi voi porunci eu.

19. Dacă cineva nu va asculta cuvintele pe care le va rosti proorocul în numele meu, atunci îi voi cere eu însumi socoteală.

20. Dar dacă un prooroc va îndrăzni să spună în numele meu vreun cuvînt pe care nu i-am poruncit să-l rostească/ şi dacă vorbeşte în numele altor

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рм

шн кѫте ба грѣи пре нѫмеле дмнезе҃ѣ ба
ка мѫрн проро҃кѫль ачела . Іаръ деве҃н зиче ѳ
тр҃ѫ нима та кѫм боме кѫноаще кѫбжитѫ ка
кв реле ѧ҃ѫ гръи҃т дмнѫль . Кѫте ба гръи про
роко҃кѫ пренѫмеле дмнѫлуи шн нѫсека фаче кѫ
бжитѫ шн нѫспа тѣмпла кѫбжитѫ ачеста
каре ле на҃ѫ гръит дмнѫле ѳтр҃ѫ пъгжнътате ѧ҃ѫ
гръить проро҃кѫ ачела сѣнѫвѣ цинеи дедъ҃ре҃ .

К А П ѲІ

а҃ Іаръ дева пѣрде дмнѫль дмнезе҃ѫ тѣ
лимбиле каре дмнезе҃ѫле тѣ дѣ цие
пъмжитѫ лор шн вей мошени пре дѣн
шїи детоу , шн вей лъкѫи ѳтр҃ѫ четъ
б҃ циле лоръ шн ѳкаселе лоръ . Трей
четъ҃ вей сосеви цїе дмнѣлокѫле пъмжитѫлѫ
тѣ , каре ле дмнѫле дмнезе҃ѫ тѣ дѣ цие .
г҃ Секотѣще тѫ кале шн вей ѳптрѣи ѳтрей пърци
хотарѣле пъмжитѫлуи тѣ , пре каре ле ѳпаре
цие детоу дмнѫле дмнезе҃ѫ тѣ , шн ва фи
д҃ акелъ скъпаре ла тоу оучигашѫле . Шн ача
ста ка фи порѫнка оучигашѫлуи каре ле ва фѫци
акелъ шн ва трѣи каре ле ва оучиде пре апроапеле
е҃ѣ фиръ девое , шн ачеста не оуриндь пре ѣле ма
наинте деерн шн ман наинте де алалтаерн .
е҃ Шн чине ва ѳтра ѳпреунѣ кѫ апроапеле еѣ ла
лодрѫ сѣ ададне лѣмне , шн сѣва лови мына луи
кѫтопорѫ челуи четае лемнѫ , шн къзиндь
фѣерѫ ден лемнѫ , сѣва немери пре чела де апроа
пеле луи шн ва мѫрн , ачеста ва фѫци ла оуна ден
ѕ҃ четъциле ачестеа , шн ва трѣи . Пентрѫ
каснѫ гонѣскѣ чела че е рѫдь сѫнцелуи , пре оу
мъ челѫ че ѧ҃ѫ сомораще , кънд сау ѳфѣерѣзита
кѫнема луи , шнка ажунце пре ѣле , дева фи
ман ѳдалѫгата кале луи шн ва сомора сѫфле
тѫл луи шн ва мѫрн , шн ачетѫ нѫ е жудека
тъ де моарте кънд нѫ оурѫ пре дѣнеѫ ман
ѕ҃ наинте де ѣрн шн де алалта ѣрн . Пентрѫ
ачеа еѣ цие порънческ кѫбжитѫ ачеста зикън
и҃ дѫ , трей четъци сосевѣци цие . Іаръ де
ва лъргн дмнѫ дмнезе҃ѫле тѣ хотарѣле тале
ѳчекнт сау жѫрат пърнцилор тъи , шнц када
дмнѫ тоу пъмжитѫ каре ле ѧ҃ѫ зисе сѫ дѣ пъ
к҃ рнцилор тъи . Деве҃н аскѫлта сѫ фачи тоа
те порънчиле ачестеа кате еѣ порънческ цие аз
тъзи сѫ ибещи пре дмнѫ дмнезе҃ѫ тѣ , сѫ
мерн ѳтр҃ѫ тоате кѣиле луи ѳтоате зилеле шн
вей адаоце цие ѳкъ трей четъци , къторъ ачѣ
л҃ естетрей . Шн нѫсева върса сънце невиновать
ѳптмжитѫлуи тѣ каре ле дмнѫ дмнезе҃ѫ тѣ
дѣ цие кѫсорцѫ , шн нѫва фи ѳтр҃ѫ тине винова
м҃ де сънце . Іаръ дева фи ѳтр҃ѫ тине сомо оу
рнндь пре апроапеле еѣ , шн ва пънди пре дѣн
еѣле , шн сѣва ръдика ачѣпра луи шнка оучиде
еѣфлетѫ луи , шн ва мѫрн шн ва фѫцн ла оуна
н҃ ден четъциле ачѣстеа . Шн воре тримите еѫ
трънимѣ четъцїи луи , шн вор луа пре ел де
аколо шнѫ вор да ѳмжинеле челора чесъ рѫдеекѫ
о҃ жѫ сънцеле шн ва мѫрн . Сѫнѫсъ вѣге сѫкнѫ
тѣ пре ѣле , шн вей кѫръци сънцеле чеѫ невиновѫ

Biblia, 1688, pag. 140, col. I

va grăi pre numele altor dumnezei, va muri prorocul acela.»

21. Iară de vei zice întru inima ta: «Cum vom cunoaşte cuvîntul carele au grăit Domnul?»

22. Cîte va grăi prorocul pre numele Domnului şi nu se va face cuvîntul şi nu să va tămpla cuvîntul acesta carele n-au grăit Domnul, întru păgînătate au grăit prorocul acela. Să nu vă ţineţ de dînsul.

CAP 19

1. Iară de va piêrde Domnul Dumnezeul tău limbile care Dumnezeul tău dă ţie pămîntul lor şi vei moşteni pre dînşii de tot şi vei lăcui întru cetăţile lor şi în casele lor,

2. Trei cetăţ vei osebi ţie în mijlocul pămîntului tău, carele Domnul Dumnezeul tău dă ţie.

3. Socotêşte tu calea şi vei împărţi în trei părţi hotarăle pămîntului tău, pre carele împarte ţie de tot Domnul Dumnezeul tău. Şi va fi acolo scăpare la tot ucigaşul.

4. Şi aceasta va fi porunca ucigaşului carele va fugi acolo şi va trăi, carele va ucide pre aproapele său fără de voie şi acesta neurând pre el mai nainte de ieri şi mai nainte de alaltaieri.

5. Şi cine va întra împreună cu aproapele său la codru să adune lêmne şi să va lovi mîna lui cu toporul celuia ce taie lemnul şi, căzîndu fierul den lemnu, să va nemeri pre cela de aproapele lui şi va muri, acesta va fugi la una den cetăţile acêstea şi va trăi.

6. Pentru ca să nu gonească cela ce e rudă sîngelui pre urmă celuia ce au omorît, căci s-au înfierbîntat cu inema lui, şi-l va ajunge pre el, de va fi mai îndelungată calea lui, şi-i va omorî sufletul lui şi va muri, şi acestuia nu-i e judecată de moarte, căci nu-l urîia pre dînsul mai nainte de ieri şi de alaltaieri.

7. Pentru aceea eu ţie poruncescu cuvîntul acesta zicîndu: «Trei cetăţi să osibeşti ţie.»

8. Iară de va lărgi Domnul Dumnezeul tău hotarăle tale, în ce chip s-au jurat părinţilor tăi, şi-ţ va da Domnul tot pămîntul carele au zis să dea părinţilor tăi,

9. De vei asculta să faci toate poruncile acêstea cîte eu poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău, să mergi întru toate căile lui în toate zilele, şi vei adaoge ţie încă cetăţi cătră acêste trei.

10. Şi nu să va vărsa sînge nevinovat în pămîntul tău, carele Domnul Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi nu va fi întru tine vinovat de sînge.

11. Iară de va fi întru tine om urîndu pre aproapele său şi va pîndi pre dînsul, şi să va rădica asupra lui, şi-i va ucide sufletul lui şi va muri, şi va fugi la una den cetăţile acêstea,

12. Şi vor trimite bătrînimea cetăţii lui şi vor lua pre el de acolo şi-l vor da în mîinile celora ce să rudescu cu sîngile şi va muri.

13. Să nu să vêghe ochiul tău pre el; şi vei curăţi sîngele cel nevinovat/ întru Israil, pentru ca să fie ţie bine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

dumnedzăi striini va muri prorocul acela.»

21. Iar să vei dzice întru inima ta: «Cum voi cunoaşte cuvântul carele au grăit Domnul?»

22. Căte va grăi prorocul [acela][2] pre numele Domnului şi nu să va face cuvântul şi nu să va tămpla acesta cuvântu carele n-au grăit Domnul, întru păgânătate au grăit prorocul acela. Să nu vă ţineţi de însul.

CAP 19

1. Iară de va răsipi Domnul Dumnedzăul tău limbile carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie pământul lor şi vei moştneni pre înşii de tot şi vei lăcui întru cetăţile lor şi întru casele lor,

2. 3 cetăţi vei usăbi ţie întru mijlocul pământului tău, carele Domnul Dumnedzău dă ţie.

3. Socotêşte tu calea şi vei împărţi în 3 părţi hotarăle pământului tău, pre carele împarte ţie Domnul Dumnedzăul tău. Şi va fi acolo scăpare la tot ucigaşul.

4. Şi aceasta va fi porînca ucigaşului carele va fugi acolo şi va trăi, carele va ucide pre aproapele său fără-de voie şi acesta neurându pre el mainte de ieri şi mainte de alaltaieri.

5. Şi[1] cine va întra înpreună cu aproapele său la codru ca să adune lêmne şi să va lovi mâna lui cu toporul celuia ce taie lêmnul şi, căzîndu hierul den lemnu, şi să va nemeri la cel de aproapele lui şi va muri, acesta va fugi la una den cetăţile acêstea şi va trăi.

6. Pentru ca să nu goncască cela ce-i rudă sîngelui dennapoia celuia ce au omorît, căce s-au înfierbântat cu inima lui, şi-l va ajunge pre el, să va fi mai îndălungată calea lui, şi-i va omorî sufletul lui şi va muri, şi acestuia nu iaste judeţ de moarte, căce nu urăia pre însul mainte de ieri şi de alaltaieri.

7. Pentru acêea eu ţie porăncescu cuvântul acesta dzicându: «3 cetăţi să usăbeşti ţie.»

8. Iar să va lărgi Domnul Dumnedzăul tău hotarăle tale, în ce chip s-au jurat părinţilor tăi, şi-ţi va da Domnul tot pământul carele au dzis să dea părinţilor tăi,

9. Să vei asculta să faci toate porîncele acêstea cîte eu porîncescu ţie astădzi,să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău, să mergi întru toate căile lui toate dzilele şi vei adaoge încă şie 3 cetăţi cătră acêste trei.

10. Şi nu să va vărsa sânge nevinovat întru pământul tău, carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu, şi nu va fi întru tine vinovat de sânge.

11. Iar de va fi întru tine om urînd, pre aproapele său şi va aleşui pre el, şi să va rădica pre el[2], şi-i va ucide sufletul lui, şi va muri şi va fugi la una den cetăţile acêstea,

12. Şi vor trimite bătrânimea cetăţiei lui şi-l vor lua pre el de acolo şi-l vor da pre el în mâinile celora ce să rudescu cu <sîngele cel nevinovat>[3] şi va muri.

13. Să nu să vêghe ochiul tău pre el; şi vei curăţi sângele cel nevinovat/ dentru Israil pentru ca să ţi s<ă> facă ţie bine.

Ms. 4389

dumnezei, să moară prorocul acela.»

21. Iar de vei zice în inima ta: «Dară cum vom putea cunoaşte cuvântul care nu iaste grăit de Domnul nostru?»

22. Acest semn să aveţ: orcâte va grăi prorocul acela în numele Domnului şi nu se va umplea cuvântul care va grăi, acel cuvânt nu iaste de la Domnul grăit, ce întru păgânătate l-au grăit prorocul acela. Ce să nu-l lăsaţ viu, ce să-l ucideţ.

CAP 19

1. Iară deaca va pîerde Domnul Dumnezeul tău limbile ale cărora ţară le va da ţie şi le vei moşteni şi vei lăcui în cetăţile lor şi în casele lor,

2. Trei cetăţi să le usebeşti ţie în mijlocul ţărei tale, carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău întru moştinare.

3. Şi să găteşti ţie cale şi să împarţ hotarăle ţărei tale, carea o va împărţi ţie Domnul Dumnezeul tău. Şi să fie acolo scăparea a tot ucigaşul.

4. Iară lêgea ucigaşului aceasta va fi: aceluia ce va fugi acolo şi va scăpa, cela ce va ucide pre vecinul său fără de voie şi nu va fi avut pizmă pre dânsul mai denainte de ieri sau de alaltaieri.

5. Şi cela ce va mêrge cu vecinul său în pădure să adune lêmne şi va aluneca mâna lui, cu săcurea tăind vreun lemn şi va ieşi săcurea den toporăşte şi va lovi pre vecinul lui şi va muri acesta, să fugă într-una den cetăţile acêlea şi va fi viu.

6. Şi să nu goneaască rudeniia sângelui pre ucigaş că se va aprinde inima lui şi de va fi cale lungă îl va ajunge şi va ucide pre acel suflet şi va muri, iar aceasta nu iaste judecată de moarte, că n-au avut pizmă pre dânsul mai nainte de ieri sau de alaltăieri.

7. Pentr-acêea porăncesc ţie eu astăzi cuvântul acesta: «Să-ţi osibeşti trei cetăţi.»

8. Iar deaca va lărgi Domnul Dumnezeu hotarăle tale, cum se-au jurat părinţilor tăi, şi va da ţie Domnul tot pământul care au zis părinţilor tăi că-l va da,

9. (Deaca vei asculta şi vei face toate poăncile acêstea care porăncesc eu ţie astăzi să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi în toate zilele să umbli în toate căile lui)[1] să mai adaogi ţie încă ş-alte 3 cetăţi cătră cêlêlalte 3 cetăţi.

10. Ca să nu se vêrse sânge nevinovat în ţara ta carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău întru moştinare, nici să fie întru tine cei ce vor fi vinovaţi sângelui.

11. Iar de va fi vre un om pizmind pre vecinul său, şi va face spre dânsul meşteşug hiclean, şi se va scula asupra lui de-l va ucide şi va muri sufletul acela şi va fugi vre-într-o cetate de acêstea[2],

12. Să trimeaţă bătrânii acei cetăţi şi să-l ia de acolo şi să-l dea în mâinile neamului sângelui şi să-l omoară.

13. Să nu-l cruţêze ochiul tău; şi vei curăţi sângele cel fără de vină/ dentru Israil şi va fi ţie bine.

Versiunea modernă

dumnezei, atunci proorocul acela va muri.»

21. Poate vei spune în inima ta: «Cum vom putea să recunoaştem un cuvînt pe care nu l-a rostit Domnul?»

22. Dacă proorocul va vorbi în numele Domnului, iar ceea ce zice nu se împlineşte şi nu se adevereşte, atunci este un cuvînt pe care nu l-a spus Domnul. Proorocul acela a vorbit cu o îndrăzneală nemăsurată. Să nu-ţi fie teamă de el.

CAP. 19

Cetăţile de adăpost pentru fugari. Martorii mincinoşi.

1. Cînd Domnul Dumnezeul tău va nimici popoarele al căror pămînt Domnul Dumnezeul ţi-l dă drept moştenire şi cînd te vei aşeza în cetăţile şi în casele lor,

2. Să alegi trei cetăţi în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă în stăpînire.

3. Să te îngrijeşti de drumuri şi să împarţi în trei părţi ţinuturile ţării pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă ca moştenire. Orice ucigaş poate căuta acolo scăpare.

4. Un ucigaş poate să fugă acolo şi să rămînă în viaţă, în cazul în care va omorî pe aproapele său fără voie şi fără să-l fi duşmănit dinainte, din zilele trecute.

5. Astfel, un om intră cu aproapele său în pădure ca să taie lemne, îşi ridică mîna cu toporul ca să taie un copac, sare toporul din coadă şi îl nimereşte pe aproapele său, care moare. Atunci el poate să fugă în una din aceste cetăţi şi să rămînă în viaţă.

6. Pentru ca nu cumva răzbunătorul sîngelui, cu inima aprinsă de mînie, să-l urmărească pe ucigaş şi, dacă drumul este prea lung, să-l ajungă şi să-i ia viaţa, cu toate că nu are dreptul să-l osîndească la moarte, căci mai înainte acesta nu fusese în duşmănie cu aproapele său.

7. De aceea îţi poruncesc ca trei cetăţi să fie astfel deosebite de celelalte.

8. Cînd Domnul Dumnezeul tău va lărgi hotarele tale, aşa cum a jurat părinţilor tăi, şi-ţi va da toată ţara pe care a făgăduit că o va da părinţilor tăi,

9. Dacă vei păzi şi vei împlini toate poruncile pe care ţi le dau astăzi, iubind pe Domnul Dumnezeul tău şi umblînd întotdeauna pe căile lui – atunci să mai adaugi încă trei cetăţi la celelalte trei.

10. În acest fel nu se va vărsa sînge nevinovat în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă ca moştenire, iar tu nu te vei face vinovat de vărsare de sînge.

11. Dar dacă cineva dintre voi, mînat de ură împotriva aproapelui său, îl pîndeşte şi, năpustindu-se asupra lui, îl loveşte de moarte, luîndu-i astfel viaţa, iar apoi fuge într-una din aceste cetăţi,

12. Atunci bătrînii din cetatea lui trebuie să trimită să-l aducă de acolo şi să-l dea în mîinile răzbunătorului sîngelui, ca să moară.

13. Să nu găsească cruţare în ochii tăi; vei spăla astfel sîngele nevinovat/ din Israel, iar ţie îţi va merge bine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 140, col. II

14. Să nu muți hotarăle aproapelui tău, care le-au pus părinții tăi întru moștenirea ta care te-ai moștenit pre pămîntul care Domnul Dumnezeul tău dă ție cu sorțu să-l pași.

15. Să nu rămîie o mărturie să mărturisească asupra omului după toată strîmbătatea și după toată greșala și după tot păcatul carele va păcătui pren rostul a doao mărturie și pren rostul a treia mărturie va sta tot cuvîntul.

16. Iară de va sta mărturie nedireaptă asupra omului zicîndu asupra lui păgînătate,

17. Și vor sta acei doi oameni cărora iaste lor pricea înaintea Domnului și înaintea preoților și înaintea judecătorilor carii vor fi în zilele acêlea.

18. Și vor cerceta judecătorii pre amăruntul; și, iată, mărturie strîmbă au mărturisit, cu strîmbătate au stătut împotriva fratelui său,

19. Și să faceți lui în ce chip au ficlenit a face asupra fratelui său și veț rîdica răul dentru voi singuri.

20. Și cei rămaș, auzind, se vor spămînta și nu vor mai adaoge a mai face după cuvîntul acest rău întru voi.

21. Să nu vêghe ochiul tău pre el: suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior; după cum va da neștine hulă aproapelui său, așa veț da lui.

CAP 20

1. Iară de vei ieși la războiu asupra vrăjmașilor tăi și vei vedea cal și călăreț și norod mai mult decît tine, să nu te temi de ei, căci Domnul Dumnezeul tău, cu tine, cela ce te-au suit pre tine den pămîntul Eghipetului.

2. Și va fi cînd te vei apropiia la războiu și, apropiindu-se preotul, va grăi norodului.

3 [2]. Și va zice cătră ei: [3] «Ascultă, Izraile, voi mêrgeți astăzi la războiu asupra vrăjmașilor voștri. Nu să slăbească inima voastră, nu vă têmeț, nici vă înfrîngeți, nici vă abateț de cătră fața lor.

4. Căci Domnul Dumnezăul vostru, cela ce mêrge înaintea voastră împreună cu voi, va bate împreună cu voi pre vrăjmașii voștri și va mîntui pre voi.»

5. Și vor grăi cărturarii cătră nărod zicînd: «Carele e omul ce au zidit casă noao și nu o au înnoit meargă și întoarcă-se la casa lui, să nu moară la războiu, și alt om va înnoi pre dînsa.

6. Și carele e omul care au sădit vie și nu s-au bucurat dentr-însa meargă și să întoarcă la casa lui, să nu moară în războiu, și alt om se va bucura dentr-însa.

7. Și carele e omul care s-au logodit cu muiêre și n-au luat-o pre dînsa. Meargă de se întoarcă la casa lui, să nu moară la războiu, și alt om o va lua pre dînsa.»

8. Și vor adaoge cărturarii a grăi cătră nărod și vor zice: «Carele e omul cel ce se spămîntează și fricos la/ inimă,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

14. Să nu înmuți hotarăle aproapelui tău, carele au pus părinții tăi întru moștenirea ta carea te-ai moștenit pre pământul care Domnul Dumnedzăul tău dă ție cu sorțu să împarți pre el.

15. Să nu rămâie un martur să mărturisască asupra omului după toată strâmbătatea și după toată greșeală și după tot păcatul carele va păcătui, pre rostul a doao mărturii și pre rostul a trei mărturii va sta tot cuvântul.

16. Iar de va sta mărturie minciunoasă asupra oamenilor dzicându asupra lui păgânătate,

17. Și vor sta acei 2 oameni cărora iaste pricea înnaintea Domnului și înnaintea preuților și înnaintea giudecătorilor carei vor fi întru dzilele acêlea.

18. Și vor cerceta judecătorii pre amănuntul; și iată, mărturie strâmbă au mărturisit, cu strâmbătate au stătut împotriva fratelui său,

19. Și să faceți lui în ce chip au viclenit a face asupra fratelui lui și veți rădica răul dentru voi sânguri.

20. Și cei rămași, audzindu, să vor spământa și nu vor mai adaoge încă a face după cuvântul acestu rău întru voi.

21. Să nu vêghe ochiul tău pre el: suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, picior pentru picior; după cum va da neștine prihană aproapelui său, așea veți da lui.

CAP 20

1. Iară de vei ieși la războ asupra nepriêtenilor tăi și vei vedea cal și călăreț-u-i și nărodu mai mult decât tine, să nu te temi pentru ei, căce Domnul Dumnedzăul tău, cu tine, cela ce te-au suit pre tine den pământul Eghiptului.

2. Și va fi cându te vei apropiia la războ și, apropiindu-să preutul, va grăi nărodului.

3 [2]. Și va dzice cătră ei: [3] «Ascultă-mă, Israil, voi mêrgeți astădzi la războ asupra nepriêtenilor voștri. Nu să slobonogească inima voastră, nu vă têmeți, nice vă înfrângeți, nice vă abateți de cătră fața lor.

4. Căce Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce mêrge înnaintea voastră înpreună cu voi, va bate înpreună pre nepriêtenii voștri și va mântui pre voi.»

5. Și vor grăi cărturarii cătră nărodu dzicîndu: «Carele-i omul cela ce au zidit casă noao și n-au înnoitu-o pre ea margă și întoarcă-să la casa lui, să nu moară la războ și altu om o va înnoi pre însă.

6. Și carele-i omul carele au răsădit vie și nu s-au bucurat dentru ea margă și să întoarcă la casa lui să nu moară întru războiu și om altul să va bucura dentru[1] ea.

7. Și carele-i omul carele ș-au logodit muiêre și n-au luatu-o pre ea marga și să întoarcă la casa lui, să nu moară la războ și altul o va lua pre însă.»

8. Și vor adaoge cărturarii a grăi cătră nărodu și vor dzice: «Care-i omul cela ce să spământeadză și fricos la/ inimă, margă și să întoarcă la casa lui,

Ms. 4389

14. Și să nu muți hotarăle vecinului tău, care le-au pus părinții tăi întru moșiia ta în carea te-ai sălășluit în țara carea o au dat ție Domnul Dumnezeul tău[3].

15. Să nu mărturisească numai o mărturie asupra omului pentru fieștece vină și pentru fieștece greșală ce va greși, ce după gura a doaoă sau a trei mărturii să stea tot cuvântul.

16. Iar de se va scula mărturie mincinoasă asupra omului și va grăi asupra lui năpaste,

17. Să stea oamenii amândoi ceia a cărora iaste năpastea înaintea Domnului și înaintea preotului și a judecătoriului care va fi într-acea vrême.

18. Și să-i ispitească judecătoriul cu de-adinsul; deci de va fi mărturiia mincinoasă cêea ce au mărturisit spre vecinul lui,

19. Să se facă lui cum au gândit el să facă fratelui său și se va dăzlupi răotatea dentre voi[4].

20. Ca auzind ș-alții să se teamă și de-acii să nu mai adaugă a face acest cuvînt rău întru voi.

21. Să nu-l cruțêze ochiul tău, ce suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mînă pentru mână, picior pentru picior; oricine cum va face vecinului său așa să se plătească și lui.

CAP 20

1. Iară de vei ieși la războiu spre vrăjmașii tăi și vei vedea oameni călări și cai și nărod mai mult decât tine, să nu te temi de dânșii, că Domnul Dumnezeul tău, carele te-au scos den țara Eghipetului, iaste cu tine.

2. Și deaca te vei ap[o]ropiia de războiu să iasă preotul și să grăiască către nărod,

3 [2]. Zicând: [3] «Ascultă, Israil, voi mêrgeț astăzi la războiu spre vrăjmașii voștri. Ce să nu slăbească inima voastră, nici să vă têmeți, nici să vă înfricoșați, nici să vă daț în laturi denaintea lor.

4. Că Domnul Dumnezeul vostru carele mêrge înaintea voastră va bate războiu înaintea voastră spre vrăjmașii voștri și vă va mîntui.»

5. Iară cărturarii încă să grăiască către nărod zicînd: «Cine iaste om dentru voi care să-ș zidească casă naoă și nu o au înnoit să se întoarcă și să se ducă acasă-ș, să nu moară în războiu și să o înnoiască altul.

6. Care om iaste care au sădit vie și nu se-au veselit de dânsa să meargă și să se întoarcă acasă-ș să nu moară la războiu și să se veselească alt om de dânsa.

7. Care om iaste care se-au logodit și nu ș-au luat muiêrea să meargă să se întoarcă acasă-ș, să nu moară în războiu și pre dânsa să o ia alt om.»

8. Și să mai adaogă cărturarii și să zică: «Care om iaste fricos și cu/ inimă slabă, să meargă și să se întoarcă acasă-ș să nu înfricoșaze și inima fratelui

Versiunea modernă

14. Să nu muți hotarele aproapelui tău, puse de strămoșii tăi în moșia pe care ai moștenit-o în țara pe care Domnul Dumnezeul tău ți-o dă în stăpînire.

15. Nu ajunge mărturia unui singur martor împotriva celui care a săvîrșit vreo nedreptate sau vreo greșeală sau vreun păcat de orice fel; fapta se va dovedi prin spusele a doi sau trei martori.

16. Cînd se va ridica un martor mincinos împotriva vreunui om, învinuindu-l de nelegiuire,

17. Cei doi potrivnici să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în vremea aceea.

18. Judecătorii să facă o cercetare amănunțită și dacă se dovedește că martorul este mincinos și că a mărturisit strîmb împotriva fratelui său,

19. Să-i faceți ceea ce a urzit el să-i facă fratelui său; astfel veți stîrpi răul din mijlocul vostru.

20. Cînd ceilalți vor auzi despre acest lucru, se vor teme și nu vor mai săvîrși un astfel de rău între voi.

21. Să nu găsească cruțare în ochii tăi: viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior.

CAP. 20

Legi cu privire la război.

1. Cînd vei porni în război împotriva dușmanilor tăi și vei vedea cai și care de luptă și oameni mai mulți decît tine, să nu te temi de el, căci Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, este cu tine.

2. Cînd vei fi gata de luptă, să vină preotul și să țină o cuvîntare înaintea poporului,

3. În care să spună: «Ascultă, Israel! Astăzi intrați în luptă împotriva dușmanilor voștri. Să nu vă pierdeți curajul din inimile voastre și să nu vă temeți. Fiți neînduplecați și să nu vă dați în lături din fața lor.

4. Căci pe voi vă însoțește Domnul Dumnezeul vostru, ca să lupte pentru voi împotriva dușmanilor voștri și să vă mîntuiască.»

5. Apoi să vorbească poporului dregătorii și să spună: «Cel care și-a clădit o casă nouă și nu a sfințit-o, să se întoarcă și să meargă la casa lui, ca nu cumva să moară în bătălie și să i-o sfințească altul.

6. Cel care și-a sădit o vie și nu s-a bucurat încă de roadele ei, să se întoarcă și să meargă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să se bucure altul de ea.

7. Cel care s-a logodit cu o femeie și n-a luat-o încă în căsătorie, să se întoarcă și să meargă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să o ia altul.»

8. La cele spuse, dregătorii să mai adauge: «Cine este fricos și slab de/ inimă, să se întoarcă și să meargă acasă, pentru ca spaima din inima lui să

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 141, col. I

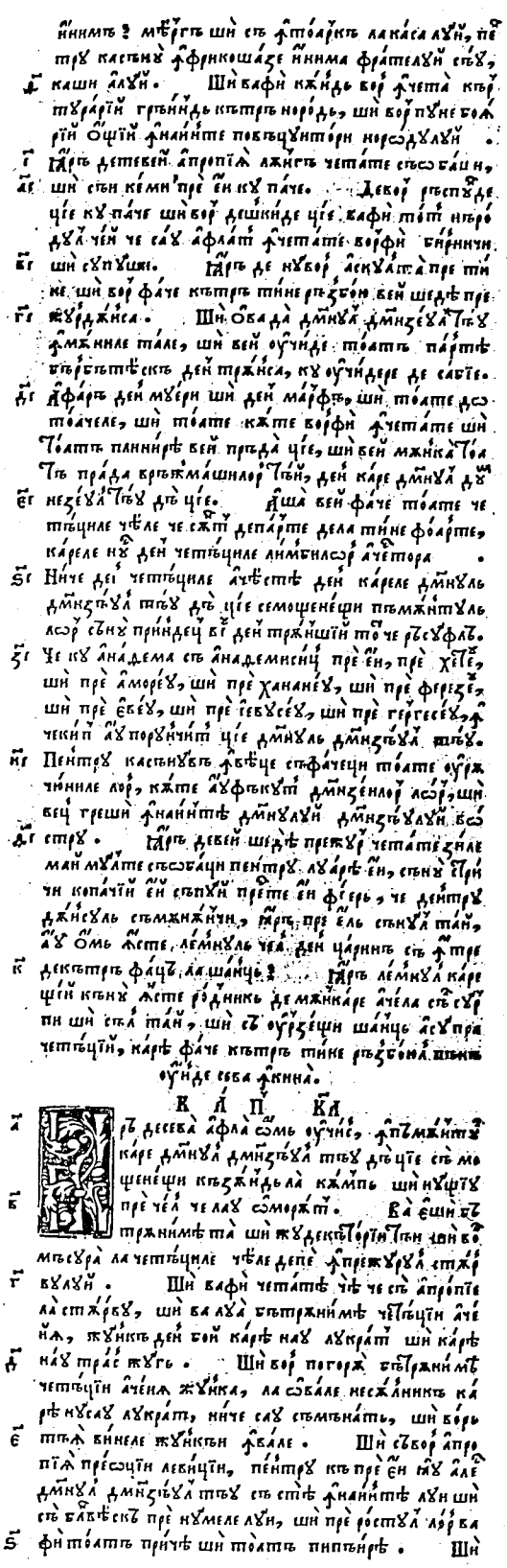

ннимъ ? мѣргъ шн съ ѧтоарькъ лакаса луй, пѣ
трѫ кастынѫ ѳфрнкошазе ннима фрателуй съу,
ѧ кашн луй. Шн бафн кѫнды вор ѧчета къ
тѫрарїй гръндь кътръ нородь, шн вор пъне бо
рїй ощїй ѧнаинте повъцуиторн нородулуй .
г Цѧръ детелей ѧпропїѧ ажнгъ четате съсо баш,
ѧе шн съи кемн пре ей ку паче. Декоу ръспъде
цїе ку паче шн вор дешкнде цїе бафн тот нъро
дул чей че сѫ ѧфлат ѧчетате ворфн бърнчн.
ѕ шн сѫпушн. Цѧръ де нуоу ѧскуатѫ пре тн
не шн вор фаче кътръ тине ръзбою, шн шезь пре
ѫ жъдѫнеа. Шн обада домнул думнезеул тъу
ѧмжнле тале, шн бей оучнде тоате пърце
въръстъчскъ деи тржнса, ку оучндере де сабїе.
ѳ Ѧфарѣ деи мѫерн шн деи марфѣ, шн тоате дво
тоачеле, шн тоате кате ворфн ѧчетате шн
Тоатъ планнрь бей прѣдѫ цїе, шн бей мнка Тоа
Тъ прада връѫмашлор Тъи, деи каре домнул дм
е неѕеулуй Тъу дъ цїе. Ѧша бей фаче тоате че
тъцнле чѣле че сѫнт departe дела тине фоарте,
каеле нѫ деи четъцнле анмънасоу ачетора .
ѕ Нмче деи четъцнле ачъстъ деи каеле домнул
домнъзуй тъу дъ цїе семошенѣщи тъмжнтул
асоу сънѫ прнндец ѣ деи тржнщїи точе рѣсуфлѣ.
з Че ку ѧнадема съ ѧнадемнсиц прѣ ей, прѣ хѣте,
шн прѣ ѧмореу, шн прѣ хананеу, шн прѣ фереѕеу,
шн прѣ еѵеу, шн прѣ гевусеу, шн прѣ гергесеу, ѧ
чекнп луй порунчнт цїе домнул домнъзуй тъу.
и Пентрѫ кастынѣвъ ѧвѣце съфаченн тоате оурѫ
чнннле лор, каре ѧуфъкуй домнезнлор асор, шн
вец греши ѧнаинтъ домнулуй домнъзуулуй вѣ
ѳ стрѫ . Цѧръ деей шедѣ прекѫ четатеѕнле
манмѫате съсоѳацн пентрѫ луарѣ ей, сънѫ спрн
чн копачїй ей съпуй пректе ей ферь, че деитрѫ
домнезул съмжнжнчн, цѧръ пре ель сънѫ тай,
ѧѫ омь жете, лемнул чей деи царинъ съ ѧтре
к декътрь фацѣ ла шанцъ ? Цѧръ лемнул каре
щїй кънѫ жете родннкь демжнкаре ачела съсѫ
пи шн съ тай, шн съ оурѕеши шанцъ луй пра
четъцїй, карь фаче кътръ тине ръзбоюл пънъ
оунде сеа ѧкнна.

К Л Й К Л

а Ръ десеа ѧфла сомь оучнс, ѧпмжнтъ
каре домнул домнъзуул тъу дъ цїе съ мо
б щенѣщи къжндьла кѫмпь шн нѫщїѫ
пре чей че лаѫ сомоаѣ. Ва ешн съ
тржнмѣ та шн жудекъторїй Тъи шн бо
мъеура ла четъцнле чѣле депе ѧпрежурул стѫр
г вулуй . Шн бафн четатѣ чѣ че съ ѧпропе
ла стѫрбу, шн ва луа съторжнмѣ чѣлуцїи ачѣ
нѫ, жуникь деи соу карь наѫ лукрат шн карь
д наѫ трас жугь . Шн вор погорѫ съторжнмъ
четъцїи ачѣнѫ жуника, ла сѳале несѫнникъ ка
рь нусаѫ лукрат, нмче саѫ стмънат, шн вор
е тъѫ вннеле жуникъи ѧбале . Шн съвор ѧпро
пѫ прѣсоцїи левицїи, пентрѫ къ прѣ ей ѣѫ але
домнул домнъзуул тъу съ стѣ ѧнаинтъ луй шн
съ бабѣскъ прѣ нумеле луй, шн прѣ ростул лор ва
ѕ фн тоатъ прнчѣ шн тоатъ пнпънрь . Шн

meargă și să întoarcă la casa lui, pentru ca să nu înfricoșaze inima fratelui săi ca și a lui.»

9. Și va fi cînd vor înceta cărturarii grăind către norod și vor pune boiarii oștii înainte-povățuitori norodului.

10. Iară de te vei apropiia lîngă cetate să o bați, și să-i chemi pre ei cu pace.

11. De vor răspunde ție cu pace și vor deschide ție, va fi tot nărodul, cei ce s-au aflat în cetate, vor fi birnici și supuși.

12. Iară de nu vor asculta pre tine și vor face către tine războiu, vei ședea prejur dînsa.

13. Și o va da Domnul Dumnezeul tău în mînile tale și vei ucide toată partea bărbătească dentr-însa cu ucidere de sabie,

14. Afară den muieri și den marfă și toate dobitoacele și toate cîte vor fi în cetate și toată plinirea vei prăda ție și vei mînca toată prada vrăjmașilor tăi den care Domnul Dumnezeul tău dă ție.

15. Așa vei face toate cetățile cêle ce sînt departe de la tine foarte, carele nu-s den cetățile limbilor acestora.

16. Nice den cetățile acêstea, den carele Domnul Dumnezăul tău dă ție se moștenești pămîntul lor, să nu prindeț viu dentr-înșii tot ce răsuflă,

17. Ce cu anathema să anathemisiț pre ei: pre heteu, și pre amoreu, și pre hananeu, și pre ferezeu, și pre eveu, și pre ievuseu, și pre ghergheseu, în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău.

18. Pentru ca să nu vă învețe să faceți toate urîciunile lor, cîte au făcut dumnezeilor lor, și veț greși înaintea Domnului Dumnezăului vostru.

19. Iară de vei ședea prejur cetate zile mai multe să o bați pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui preste ei fier, ce dentru dînsul să mînînci, iară pre el să nu-l tai; au om iaste lemnul cel den țarină, să între de către față la șanț.

20. Iară lemnul care știi că nu iaste rodnic de mîncare, acela să-l surpi și să-l tai și să urzești șanț asupra cetății carea face către tine războiul, pănă unde se va închina.

CAP 21

1. Iară de se va afla om ucis în pămîntul care Domnul Dumnezăul tău dă ție să moștenești, căzînd la cîmp și nu știu pre cel ce l-au omorît,

2. Va ieși bătrînimea ta și judecătorii tăi și vor măsura la cetățile cêle de pe împrejurul stîrvului,

3. Și va fi cetatea cea ce să apropie la stîrvu și va lua bătrînimea cetății aceiia juncă den boi carea n-au lucrat și carea n-au tras jug,

4. Și vor pogorî bătrînimea cetății aceiia junca la o vale nesîlnică, carea nu s-au lucrat, nice s-au semănat și vor tăia vinele juncăi în vale.

5. Și să vor apropiia preoții leviții, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezăul tău să stea înaintea lui și să blagoslovească pre numele lui, și pre rostul lor va fi toată pricea și toată pipăirea.

6. Și/ toată bătrînimea cetății aceiia, ceii ce să apropie de

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

pentru ca să nu înfricoşêdze inima fratelui lui ca şi inima lui.»

9. Şi va fi cându vor potoli cărturarii grăindu cătră norodu şi vor pune boiarii oştii înnintepovăţuitori nărodului.

10. Iar de te vei apropiia lîngă cetate să nu o baţi pre ea, şi să-i chiemi cu pace.

11. Şi să vor răspunde ţie cu pace şi vor deşchide ţie, va fi tot nărodul, ceia ce s-au aflat întru cetate, vor fi ţie birnici şi supuşi ţie.

12. Iar de nu vor asculta pre tine şi vor face cătră tine războiu, vei şedea pregiur însă,

13. Şi[2] o va da pre ea Domnul Dumnedzăul tău în mâinele tale şi vei ucide toată partea bărbătească dentru ea cu ucidere de sabie,

14. Afară den muieri şi den marfă şi toate dobitoacele şi toate căte vor fi întru cetate şi toată plinirea vei prăda ţie şi vei mânca toată prada nepriêtenilor tăi den carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie.

15. Aşa vei face toate cetăţile cêlea ce-s departe de la tine foarte, carele nu-s den cetăţile limbilor acestora.

16. Nice den cetăţile acêstea den carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie să moştnenească pământul lor, să nu prindeţ viu dentru înşii tot ce răsuflă,

17. Ce cu anáthema să anathemisiţi pre ei: pre hetteu, şi pre amorreu, şi pre hananeu, şi pre ferezeu, şi pre eveu, şi pre ievuseu, şi pre ghergheseu, în ce chip au porîncit ţie Domnul Dumnedzăul tău.

18. Pentru ca să nu vă învêţe să faceţi pre voi toate urăciunile lor, căte au făcut dumnedzăilor lor, şi veţi greşi înnintea Domnului Dumnedzăului vostru.

19. Iar de nu vei şedea pregiur cetate dzile mai multe să o baţi pre ea pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui preste êle[3] fier, ce dentru însul să mânânci, iar pre însul să nu-l tai; să taie omul lemnul cel den codru să între de cătră faţă la şanţu.

20. Iar lemnul carele ştii cum nu iaste de mîncat roadă, acela să-l surpi şi să-l tai şi să urdzeşti şanţu asupra cetăţii carea face cătră tine războiul, pânunde să vor închina.

CAP 21

1. Iară de să va afla rănit în pământul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie să moşteneşti căzzându la câmpu şi nu-l ştiu pre cela ce l-au omorît,

2. Va ieşi bătrânimea ta şi judecătorii tăi şi vor măsura la cetăţile cêle prenpregiurul stârvului,

3. Şi va fi cetatea cêea ce să apropie la stârvu şi va lua bătrânimea cetăţii aceea giuncă den boi carea n-au lucrat şi carea n-au tras jug,

4. Şi vor pogorî bătrânimea cetăţii aceea giunca la o vale năsălnică carea nu s-au lucrat, nice s-au sămănat şi vor tăia vinele giuncăi în vale.

5. Şi să vor apropiia preuţii leviţii, pentru că pre ei au ales Domnul Dumnedzăul tău să stea înnaintea lui şi să blagoslovască pre numele lui şi pre rostul lor va fi toată pricea şi toată apipăirea.

6. Şi/ toată bătrânimea cetăţii aceea ceia ce să apropie

Ms. 4389

săi ca pre inima sa[1].»

9. De-acii deaca vor tăcea cărturarii de-a grăi cătră nărod să puie purtători înaintea oştilor şi povaţe oştilor.

10. Iar de veţi mêrge la vreo cetate să o bateţ, tu să o întrebi cu cuvinte de pace.

11. Deci de-ţ vor răspunde cu pace şi-ţ vor dăşchide porţile cetăţii să fie toţ oamenii dând ţie bir şi ascultându-te.

12. Iar de nu-ţi vor pleca, ce vor face cu tine războiu tu să-i ocoleşti.

13. Şi deaca-i va da Domnul Dumnezeul tău în mâinile tale, toată partea bărbătească să ucizi cu ucidere de sabie.

14. Iar numai muierile şi toată avuţiia lor şi dobitoacele lor şi tot ce va fi în cetăţile lor şi toată agoniseala lor să robeşti şi să mânânci tot ce ai robit de la vrăjmaşii tăi că Domnul Dumnezeu dă ţie.

15. Aşa să faci tuturor vrăjmaşilor tăi care-i vor fi foarte dăparte de tine, iar nu vor fi den cetăţile aceştii ţări.

16. Iar den cetăţile acêstea, den carele va da ţie Domnul Dumnezeul tău dentr-acêstea să nu laş viu nici un suflet,

17. Ce cu blestemare să-i blêstemi pre hetthei, pre amorei, pre hananei, pre ferezei, pre evei, pre evusei şi pre ghergheseí, cum au porâncit ţie Domnul Dumnezeul tău.

18. Ca să nu vă învêţe şi pre voi să faceţ toate necurăţiile lor care fac ei dumnezeilor lor şi să greşiţ înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

19. Iar de veţ ţinea cetatea ocolită vrême multă şi veţ fi tăbărîţ împrejurul ei să nu tăiaţ prisădirile ei puind orice fier pre dânsele, ce să mâncaţ dentr-ânsele roadă, iar pre dânsele să nu le tăiaţ; lemnul cel den pădure să taie omul şi să-l puie ca şanţul înaintea fêţei tale.

20. Şi tot lemnul care ştii că nu vei mânca roadă, dentr-ânsul acela-l surpă şi-l taie şi tă scară pentru cetatea carea va face războiu asupra ta pănă ţi se va închina.

CAP 21

1. Iară de se va afla om ucis zăcând în câmp în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău şi nu se va şti cine l-au ucis,

2. Să vie bătrânii şi judecătorii tăi şi măsure până la cetăţile care vor fi împrejurul celui ucis,

3. Şi ce cetate va fi mai aproape de cel ucis să ia dentr-acêea bătrânii aceiia o junice den cireadă carea n-au lucrat nici n-au tras în jug,

4. Şi să o pogoară bătrânii acei cetăţ într-o vale rîpoasă în carea să nu fie fost sămănătură, nici arătură şi să taie într-ânsa vinele juniceí.

5. Şi să meargă preoţii şi leviţii, că pre acêia i-au ales Domnul Dumnezeul tău să stea înaintea lui, şi să blagoslovească numele lui şi în gurile lor să fie toată pâra şi toată gălceava.

6. Şi/ toţ bătrânii cetăţii aceiia carei se vor apropiia de cel ucis să-ş spêle mâinile pre capul

Versiunea modernă

nu cuprindă şi inimile fraţilor săi.»

9. Apoi dregătorii vor înceta să mai vorbească mulţimii războinice şi vor pune comandanţi de armată în fruntea ei.

10. Când te vei apropia de o cetate ca să lupţi împotriva ei, trimite-i mai întîi o chemare la pace.

11. Dacă îţi dă un răspuns paşnic şi îţi deschide porţile, atunci tot poporul care se va găsi în ea să-ţi dea bir şi să-ţi fie supus.

12. Dacă însă cetatea nu vrea pace, ci se va război cu tine, atunci să o împresori

13. Şi, când Domnul Dumnezeul tău o va da în mîinile tale, să treci pe toţi bărbaţii din ea prin ascuţişul sabiei.

14. Vei putea însă să iei ca pradă femeile, copiii, vitele şi tot ce se găseşte în cetate, tot ce se poate jefui; să te hrăneşti din ceea ce ai prădat de la duşmanii tăi, din ceea ce îţi dă Domnul Dumnezeul tău.

15. Aşa să faci cu toate cetăţile care sînt foarte departe de tine şi care nu fac parte din cetăţile popoarelor de aici.

16. Dar în cetăţile acestor popoare, a căror ţară ţi-o dă ca moştenire Domnul Dumnezeul tău, să nu laşi din cei prinşi în viaţă nici o suflare,

17. Ci să-i sorteşti pieirii pe hetiţi, pe amoriţi, pe canaaniţi, pe fereziţi, pe heviţi şi pe iebusiţi, aşa cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău.

18. Ca să nu vă învеţe să faceţi toate urîciunile pe care le fac ei pentru dumnezeii lor şi să păcătuiţi astfel împotriva Domnului Dumnezeului vostru.

19. Când, în timpul unui război, vei împresura o cetate mai multe zile, ca să o cucereşti, să nu-i strici pomii tăindu-i cu securea; mănâncă din ei, fără ca să-i tai, căci pomii de pe câmp nu sînt ca oamenii, ca să te năpusteşti asupra lor.

20. Doar copacii despre care ştii că nu fac roade bune de mîncat poţi să-i strici şi să-i tai, ca să-ţi faci întărituri împotriva cetăţii care se află în război cu tine, pînă când va fi învinsă.

CAP. 21

Ispăşirea omorului săvîrşit de un necunoscut. Legi privind familia.

1. Dacă se va găsi un om ucis, zăcînd pe cîmp, în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă în stăpînire, şi nu se ştie cine l-a omorît,

2. Să iasă bătrînii şi judecătorii tăi şi să măsoare depărtarea dintre trupul celui ucis şi cetăţile din jur,

3. Ca să vadă care este cetatea cea mai apropiată de trupul celui ucis. Bătrînii din această cetate vor lua o junincă ce n-a fost pusă la muncă şi n-a tras la jug,

4. Apoi bătrînii acestei cetăţi vor coborî junînca într-o vale rîpoasă, care n-a fost nici arată, nici semănată şi vor frînge gîtul junincii acolo, în vale.

5. După aceea se vor apropia preoţii, leviţii, căci pe ei i-a ales Domnul Dumnezeul tău ca să slujească înaintea sa şi să binecuvînteze în numele lui. Cuvîntul lor este hotărîtor în orice judecată, fie că este vorba de neînţelegeri, fie de rănire.

6. /Toţi bătrînii din această cetate, care sînt mai

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 141, col. II

ѳ҃ма

тоатъ сътржнимѣ четъцїи аѵенѧ, чѣїи чесъ
апропїе де стрвѣ, вор спъла мжнниле прѣ капъ
жуникѣ ченкѣ виниле тъмте фвале, шн ръспъ
зжндь вор зиче. Мжнниле ноастре нау въ з
сатъ сжнцеле ачеста, шн сокїи ношри нау вззът.
Милосрдь фїи нородулъй тъѵ лъй їерании, прѣ и
каре ан мжнтънтъ дей пъмжнтъль егупетулъй
доамне, пентрѣ каре нъсе факе сжнце нѣ вино
ват фърѣ нородъ тъѵ їерании, шн ласева ертъ
лор сжнцеле. Іар тъ вей ръдика сжнцеле ѳ
чеа нѣ виновът дентрѣ вой синѣгурь, девецн фаче
винеле шн пъцъторь фнаинтѣ домнулъй домнъ
лъй тъѵ. Іар девей ешн ла ръзбой фнаин і
тѣ връжмашилор тъи шн ва да домнъ домнъ
прѣ ей фжнниле тале, шн вей прада прада лор.
Шн вей веде ла прадъ мъре фрумоасъ ла фацъ, аі
шнцкей адъче аминте деле, шн сорей лъ прѣ
джнса цїе мъре. Шн сорей езта флъвнтрѣ бі
фкаста та, шн вей раде капъл ей, шн вей тъе
оунгиле ей. Шн вей лъа хаинile робїи де ла гі
джнса шн ва штъда фкаста та, шн ва плжнце прѣ
татъсъ шн прѣ мъмъса сълънъ де зиле шн дъ
пъ ачея вей фтра ла е шн текей лъкъ кѵ е,
шн вафи цїе мъре. Шн вафи денъвей вѣ ді
прѣ джнса сорей тримите слободъ шн кѵ бжнзаре
нъсъва винде прѣ арунтъ, сънъте лъпези де
джнса, пентрѣ къчи сорн смерить. Іар де ег
съвор фаче ла оунь ом доао мъери, оунъ дей
тржнселе нъитъ, ѵрѣ алта дей тржнселе оурѣ
тъ, шн вор наше лъй чѣ нъитъ, шн чѣ оурътъ,
шн съва фаче фечиор дентжи нъскътъ ачей оу
рате. Шн вафи фтрѣ карь зи вада кѵ сор зі
цѣ финлор лъй оунъ ателе лъй нѵка пътъ съ фа
къ дентжи нъскътъ прѣ фечиорѣ чей нъитте Іре
кжнде кѵ ведѣрь финъ чей оурате, чел дентжи
нъскътъ. Чѣ прѣ чел дентжи нъскът фе зі
тор ай чѣїи оурате, ва кѵноаще сънъ дѣ лъй ѳ
доатъ, дентрѣ тоате кате и ешеор афла лъй, къ
чи ачеста еште фчепътѵрь финлор лъй, шн лъй
ънъкъинe челе дентжи нъскъте. Іар де иі
вафи кѵнка фечиорь не аскълътъторїи, шн гълчи
вътории, не аскълтжндь глась пърителъй съ
шн глась манчїи лъй, шн чърътъ прѣ ель шн нѣ
аскълътъ прѣ ей. Шн прижжндъ пърите ік
ле лъй шн манка лъй, скоателъвор прѣ ель ѳнаин
тѣ съторнимеи четъцїи лъй, шн ла поарта ло
кълъй лъй. Шн вор зиче оамениор четъцїи кі
лъй, финъ нострѣ ачеста нѣ аскълтъ шн прнчѣ
ше, шн нѣ аскълтъ глась нострѣ фъкжндь
зълоаце вецнѣше. Шнавор оунде кѵ пе кд
тре, оаменїи четъцїи лъй, шн ва мъре шн вей
ръдика пре чел рѣ дентрѣ вой синѣгурь, шн че
ла лалцн ачжндь съвор спъмжнта. Іарь де кі
съва фаче ѳтрѣ нищине греша лъ кѵдекът де
моарте шн ва мъре, шн вей спжнзъра прѣ ел прѣ
лемнѣ. Сънъ доарм трупъл лъй прѣ лем кг
нѣ, чѣ кѵ ѳгропаре ва гропа ѳзїоа ачея,
къчи блестемат де домнезъ есте, тот спжнзъ
ратъ прѣ лемнѣ, шн сънъ пжнтъриці пъмжн
р тѣ

stîrvu, vor spăla mîinile pre capul juncăi cei cu vinele tăiate în vale,

7 [6] Şi, răspunzînd, vor zice: «Mîinile noastre n-au vărsat sîngele acesta şi ochii noştri n-au văzut.

8. Milosîrd fii norodului tău, lui Israil, pre care ai mîntuit den pămîntul Eghipetului, Doamne, pentru ca să nu se facă sînge nevinovat întru norodul tău, Israil. » Şi li se va ierta lor sîngele.

9. Iară tu vei rădica sîngele cel nevinovat dentru voi singuri, de veţi face binele şi plăcêrea înaintea Domnului Dumnezăului tău.

10. Iară de vei ieşi la războiu înaintea vrăjmaşilor tăi şi va da Domnul Dumnezău pre ei în mîinile tale şi vei prăda prada lor,

11. Şi vei vedea la pradă muiêre frumoasă la faţă şi-ţ vei aduce aminte de ea, şi o vei lua pre dînsa ţie muiêre,

12. Şi o vei băga înlăuntru, în casa ta, şi vei rade capul ei, şi vei tăia unghile ei,

13. Şi vei lua hainile robiii de la dînsa, şi va şădea în casa ta, şi va plînge pre tată-său şi pre mumă-sa o lună de zile; şi după acêea vei întra la ea şi te vei lăcui cu ea şi va fi ţie muiêre.

14. Şi va fi de nu vei vrea pre dînsa, o vei trimite slobodă, şi cu vînzare nu să va vinde pre argint, să nu te lêpezi de dînsa, pentru căci o ai smerit.

15. Iară de să vor face la un om doao muieri, una dentr-însele iubită, iară alta dentr-însele urîtă, şi vor naşte lui cea iubită şi cea urîtă şi să va face fecior dentîiu născut acei urîte,

16. Şi va fi, întru carea zi va da cu sorţu fiilor lui unêltele lui, nu va putea să facă dentîiu născut pre feciorul cei iubite, trecînd cu vedêrea fiiul cei urîte, cel dentîiu născut.

17. Ce pre cel dentîiu-născut fecior al ceii urîte va cunoaşte, să-i dea lui îndoit dentru toate cîte i se vor afla lui, căci acesta iaste începătură fiilor lui şi lui să cuvine cêle dentîiu-născute.

18. Iară de va fi cuiva fecior neascultătoriu şi gălcivitoriu, neascultînd glasul părintelui său şi glasul maicii lui, şi ceartă pre el şi nu ascultă pre ei,

19. Şi prinzîndu-l părintele lui şi maica lui, scoate-l-vor pre el înaintea bătrînimei cetăţii lui şi la poarta locului lui,

20. Şi vor zice oamenilor cetăţii lui: «Fiiul nostru acesta nu ascultă şi pricêşte şi nu ascultă glasul nostru, făcînd zăloage, beţivêşte.»

21. Şi-l vor ucide cu pietri oamenii cetăţii lui şi va muri. Şi vei rădica pre cel rău dentru voi singuri şi ceilalţi, auzind, să vor spămînta.

22. Iară de să va face întru niştine greşală, judecată de moarte, şi va muri şi vei spînzura pre el pre lemnu,

23. Să nu doarmă trupul lui pre lemnu, ce cu.îngropare îl veţ îngropa în ziua acêea, căci blestemat de Dumnezău iaste tot spînzuratul pre lemnu, şi să nu pîngăriţi pămîn/tul carele

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

de stărvu vor spăla măinele pre capul giuncăi ceiia ce-i vinele tăiate în vale,

7. Şi răspundzându vor dzice: «Măinele noastre n-au vărsat săngele acesta şi ochii noştri n-au vădzut.

8. Blându fii nărodului tău lui Israil pre carii ai măntuit den pământul Eghiptului, Doamne, pentru ca să nu să facă sânge nevinovat întru nărodul tău, Israil.» Şi li să vor ierta lor săngele.

9. Iară tu vei rădica săngele cel nevinovat dentru voi sânguri, de veţi face binele şi plăcutul înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

10. Iar de vei ieşi la război asupra nepriêtenilor voştri şi-i va da pre ei Domnul Dumnedzăul tău în măinele tale şi vei prăda prada lor,

11. Şi vei vedea la pradă muiêre frumoasă la faţă şi-ţ vei aduce aminte de ea şi o vei lua pre însă ţie muiêre,

12. Şi o vei băga pre însă[1] înlontru, în casa ta, şi-i vei rade capul ei, şi-i vei tăia unghele ei,

13. Şi vei lua hainele robimei ei de la ea şi va şedea întru casa ta şi va plînge pre tată-său şi pre maică-sa o lună de dzile, şi după acêea vei întra la ea şi te vei lăcui cu ea şi va fi ţie muiêre.

14. Şi va fi de nu o vei vrea pre ea o vei trimite slobod pre ea şi cu vândzare nu să va vinde dreptu argintu, să nu o izgoneşti pre însă, pentru căce ai smeritu-o pre ea[2].

15. Iar de să vor face la un om 2 muieri, una dentru însele iubită şi una urâtă, şi-i vor naşte lui cea iubită şi cea urîtă şi să va face ficior dentâi-născut acei urâte,

16. Şi va fi întru care dzi va da cu sorţu fiilor lui unêltele lui, nu va putea să facă dentâi-născut pre ficiorul cei iubite trecîndu cu vedêrea ficiorul cei urâte, cel dentâi-născut.

17. Ce pre cel dentâi-născut ficior acei urîte va cunoaşte să-i dea lui îndoite dentru toate căte să vor afla lui, pentru căce el iaste începătura feciorilor lui şi lui să cuvin cêle dentâi-născute.

18. Iar să va fi la neştine ficior neascultător şi gălcevitor, neascultându glasul părintelui său şi glasul maicei lui, şi-l ceartă pre el şi nu-i ascultă pre ei,

19. Şi prindzându pre el părintele lui şi maica lui, îl vor scoate pre el cătră bătrânimea cetăţiei lui şi la poarta locului,

20. Şi vor dzice oamenilor cetăţiei lui: «Fiiul nostru acesta iaste neascultător şi pricêşte şi nu ascultă glasul nostru făcându zăloage, beţivêşte.»

21. Şi-l vor ucide cu pietri oamenii cetăţii acesa şi va muri. Şi vei rădica pre cel rău dentru voi sânguri şi cei rămaşi audzindu, să vor spământa.

22. Iar de să va face în vreunul greşeală, giudeţ de moarte şi va muri spîndzuraţi-l [pre el][3] pre lemnu,

23. <Să nu doarmă trupul lui pre lemnu>[4], ce cu îngropare veţi îngropa pre el întru dzua acêea, căce blăstămat de Dumnedzău tot spîndzuratul pre lemnu şi să nu păngăriţi pământul pre carele Domnul

Ms. 4389

apropiia de cel ucis să-ş spêle măinile pre capul juncei cei ce-i sânt vinele tăiate în vale,

7 [6] Şi să zică[1]: «Măinile noastre n-au vărsat săngele acesta nici ochii noştri nu l-au văzut.

8. Ce milostiv fii, Doamne, nărodului tău, lui Israil, care l-ai scos den ţara Eghipetului şi nu pune săngele cel nevinovat între Israil,» oamenii tăi ce-i măntuiêşte de săngele acesta.

9. Şi aşa vei lua săngele cel nevinovat dentre tine deaca vei face cêle ce plac înaintea Domnului Dumnezeului tău.

10. Iar deaca vei ieşi la războiu împotriva vrăjmaşilor tăi şi-i va da Domnul Dumnezeul tău în măinile tale şi vei robi robiciune dentr-ânşii,

11. Şi vei vedea în robie o muiêre frumoasă şi o vei îndrăgi şi o vei lua să-ţi fie muiêre.

12. Tu să o duci la casa ta şi să-i razi cosiţele şi să-i tai unghile,

13. Şi să o dăzbraci de hainele cêle de robie şi să şază în casa ta şi să plângă pre tată-său şi pre mumă-sa o lună; de-acii după acêea să întri la dânsa şi să te împreuni cu ea şi să-ţi fie muiêre.

14. Iar de o vei urî tu să o laşi[2] să fie slobodă, iar să nu o vinzi pre bani, nici să o izgoneşti, că o ai smerit[3].

15. De va avea un bărbat 2 muieri şi-i va fi una dragă, alta urâtă şi vor naşte lui şi cea dragă şi cea urâtă şi feciorul cel dentâi născut va fi den cea urâtă,

16. Şi va vrea să împarţă avuţiia sa feciorilor săi să nu ia pre feciorul cei ce iaste dragă să-i fie fecior dentâi-născut în locul feciorului cei urâte.

17. Ce feciorul cei urâte să fie întru naşterea cea dentâi, şi den toate den ce va avea să-i dea îndoit, că acela iaste începătura feciorilor lui şi lui i se cade naşterea cea dentâi.

18. Iar de va naşte cinevaş vreun fecior neascultătoriu şi pierzător şi nu-i va asculta cuvântul tătâne-său şi al mume-sei, ce ei îl vor învăţa el nu-i va asculta,

19. Să-l ia tată-său şi mumă-sa şi să-l ducă înaintea bătrânilor cetăţii lor şi înaintea porţii judecăţii,

20. Şi să zică cătră bărbaţii cetăţii lor: «Acest fecior al nostru iaste neascultător şi pierzător şi nu se pleacă cuvântului nostru, zălojind umblă îmbătându-se.»

21. Şi să-l ucigă bărbaţii cetăţii aceiia cu pietri, să moară. Şi veţi lua voi înşivă răotatea de la voi şi auzind ş-alţii se vor tême.

22. Iar de va fi ori în ce greşală judecată de moarte şi moartea va fi spre spânzurare de lemn,

23. Să nu pestească trupul lui pre lemn ce într-acêeaşi zi să-l îngropaţi în mormânt că blestemat iaste de la Dumnezeu tot ce spânzură pre lemn[4], să nu păngăreşti pământul care ţi-l va da Domnul

Versiunea modernă

aproape de cel ucis, îşi vor spăla mâinile deasupra juncii căreia i-au frînt gîtul în vale,

7. Şi vor rosti aceste cuvinte: «Mâinile noastre n-au vărsat sîngele acesta şi ochii noştri nu au văzut.

8. Primeşte, Doamne, ispăşirea poporului tău, Israel, pe care l-ai mîntuit şi nu lăsa acest sînge nevinovat asupra poporului tău Israel.» Şi vor fi iertaţi de această vărsare de sînge.

9. Vei şterge astfel sîngele nevinovat din mijlocul vostru, săvîrşind ceea ce este drept în ochii Domnului.

10. Cînd vei porni la război împotriva duşmanilor tăi, Domnul Dumnezeul tău îi va da în mîinile tale şi îi vei lua în robie.

11. Dacă între robi vei vedea şi o femeie frumoasă la înfăţişare, pe care o vei îndrăgi, poţi să o iei de soţie

12. Şi să o aduci în casa ta. Ai grijă să se radă pe cap, să-şi taie unghiile

13. Şi să-şi lepede hainele din timpul robiei. Să rămînă în casa ta şi să plîngă pe tatăl şi pe mama ei tomp de o lună. După aceea să intri la ea, să te culci cu ea şi să-ţi fie soţie.

14. Dacă nu-ţi va mai plăcea, las-o în voia ei. Să nu o vinzi însă pe argint şi să nu te slujeşti de ea ca de o roabă, pentru că ai umilit-o.

15. Dacă un bărbat are două soţii, una pe care o iubeşte şi una pe care nu o iubeşte, şi dacă atît cea iubită, cît şi cealaltă îi vor naşte copii, iar cel dintîi născut este al celei neiubite,

16. În ziua în care îşi lasă averea drept moştenire fiilor săi, nu va putea să-l socotească întîi-născut pe fiul celei iubite, trecîndu-l astfel cu vederea pe fiul celei neiubite, care este adevăratul întîi-născut.

17. Ci îl va recunoaşte ca întîi-născut pe fiul celei pe care n-o iubeşte, căruia va trebui să-i dea parte îndoită din tot ceea ce are, pentru că acesta a fost cel dintîi rod al bărbăţiei sale şi lui i se cuvin drepturile de întîi-născut.

18. Dacă cineva are un fiu neascultător şi îndărătnic, care nu ascultă de vorba tatălui şi a mamei sale şi, chiar dacă îl pedepsesc, tot nu se supune,

19. Atunci tatăl său şi mama sa să-l înşface şi să-l ducă înaintea bătrînilor cetăţii, la poarta acelui loc,

20. Şi să le spună bătrînilor cetăţii: «Fiul acesta al nostru este neascultător şi îndărătnic, nu ascultă ce-i spunem şi este risipitor şi beţiv.»

21. Şi toţi bărbaţii din cetatea lui să arunce cu pietre în el, pînă va muri. Astfel vei stîrpi răul din mijlocul vostru şi tot Israelul va auzi şi se va teme.

22. Dacă cineva care săvîrşeşte o crimă este osîndit la moarte şi va fi omorît şi spînzurat de un copac,

23. Să nu-i laşi peste noapte trupul atîrnat de spînzurătoare, ci să-l îngropi în aceeaşi zi, căci toţi cei spînzuraţi sînt blestemaţi înaintea lui Dumnezeu. Să nu pîngăreşti astfel pământul pe

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рмв

Тѹ́ кáрєле дмнѹ́ дмнезѣ́ тв҃ѹ дѣ цїе кѹ сѡцн.

К А П Ѵ К В

1 Ѧ кѣзжнд҃ь кнцелѹ́ фрáтелѹй тв҃ѹ, áѕ сѡмлѹй рѣтѣчнд҃ь прѣ кáле сѣ трéчи
кѹ вед҃рѣ, кѹ ѳтоáрчере сѣ ѳторчи прѣ
2 áле фрáтелѹй тв҃ѹ. Ґáрѣ денѹ́сєбе
апропїѧ фрáтеле тв҃ѹ кѣ́рѣ тѝне, нѝче
ѳлбей ши прѣ́ель лебен áдѹна ѳкáса тá ши бафи
ѳпрехнѣ кѹ тѝне, пѣнѣ лебá чéрка фрáтелеѣ
3 ши лебен дáлѹй. Ѧша бенфáче мѣгáрнлѹй
лѹй, ши áша кен фáче хáинлѹй, ши áша бѣ́ фáче
дѹпѣ тóалѣ пїе́дрѣ фрáтелѹй тв҃ѹ кѣ́ле севóр пїáде
дела ѣ́ль, ши бéй áфлá прѣ́ ѧле нѹ́вен пѹ́тѣ сѣле
4 трéчи кѹ вед҃рѣ. Сѣнѣ́ трéчи кѹ вед҃рѣ
мѣгáрнл фрáтелѹй тв҃ѹ, сáѕ вицелѹ́ лѹй фї
нд҃ь кѣзѹ́т прѣ кáле сѣнѹ́й трéчи кѹ вед҃рѣ,
ръдикжнд҃ь сѣ́рцдíчи ѳпрехнѣ кѹ джнéѕель.
5 Нѣ ворфи оуи́нѣ́ле áле сѣрбáтѹлѹй прѣ мѹ́же,
нíче сúсѣ ѳдрáче сѣрбáтѹль кѹ ѳрѣкѣмúнѣте
фѣмеéскѣ, пéнтрѹ кѣ ѧ́сте скърéбе дмнѹлѹй
дмнезѣ́лѹй тв҃ѹ тóт фѣкжнд҃ь áчѣ́стѣ.
6 Ґáрѣ де бéй ѳтнмпина кѹнé депáсере ѳнáйнтѣ
сѡбрáзѹлѹй тв҃ѹ, ѳкáле áѕ прѣ́брехй копáчи, сáѕ
прѣ пѣмжнтѣ, кѹ пáсѣри сáѕкѹ сѡ́лсѡ, ши мѹ́
ма клочѣ́це прѣ голáши, сáѕ прѣ сѡ́лсѡ, сѣнѹ́ми
7 прѣ мѹ́ма кѹ фúнѣ. Кѹ трúмитере сѣтримѝ
прѣ мѹ́ма, ґáрѣ копúнѣ сѣнѹ́ ѧ́н цíе, пéтрѹ кáсѣ
цнсѣ фáкѣ бúне цíе, ши сѣ фúн кѹ мѹ́лте зúле.
8 Ґáрѣ де бéй зúдй кáсѣ нóасѡ сѣфáчи кѹнѹнѣ
кáсѣй тáле, ши сѣ нѹ́фачи оуи́ндере ѳкáса тá де
ва кѣдѣ́ чéла че áѹ́кѣ зѹ́т денáѧ. Сѣнѹ́ са
мени бúѧ тá де дóасѡ фéлюри пéнтрѹ ка сѣнѹ́
сфнцѣ́ск родá, ши сѣмжнца кáре сѡбéй сѣмѣ
9 на ѳпрехнѣ кѹ родá кéй тáле. Сѣнѹ́ áрн
кѹ вицéле ши кѹ мѣгáрн ѳтрѹ́нѣ лсѡ́кѣ.
10 Сѣнѹ́ѣте ѳдрáчи кѹ скжрнáвѣ лжнѣ, ши денѣ
11 ѳпреоуи́нѣ. Сѹ́чѣте сѣфáчи цíе, пре чéле
пáтрѹ áрипи á ѳрѣкѣмúнцилорѣ тáле, кѹ кáрєле
12 тебéй ѳрѣ́кѣ ѳтрѹ́ ѧ́ле. Декá лѧ́ нещúне
мѹ́же ши балъкѹ́ ѳпрехнѣ кѹ́ши сѡ́ба оуржс.
13 Ши ба пѹ́не пóесте джнса кѹвúнѣте дебинѹ́нѣ,
ши ва áдѹче éн нѹ́мерѹ́ ши ва зúче прѣ мѹ́же
áчáста áм лѹáтѣ, ши áпропїи́нд҃ѹмѣ де ѧ́нам
14 áфлáтѣ éн фечорíе. Ши лѹжнд҃ь тáтѣлá фе
тїй ши мѹ́ма боркóаѣте фечорíле фе́тїй кѣ
15 трѣ ѣтрѣ́нѣме ла пóартѣ. Ши ка зúчеѣ
тѣ́ѣ фе́тїй ѣтрѣ́нѣмен, прѣ фáта мѣ́ áчáста
ам дáт сѡмлѹй áчéстѹ фѣмéе ши оурждѹсѡ
16 éль пѹ́не éн кѹвúнѣте дебинѹ́рѣ зикжнд҃ь.
17 Нáмѣ áфлáт лафáташа фечорíе, ши áчéстѣ
фечорíле фе́тїй мéле, ши бóр деши́нде хáина
18 ѳнáйнтѣ ѣтрѣ́нѣмей четѣцїй áчéстѧ.
19 Ши ба лѹ́ѧ ѣтрѣ́нѣмѣ четѣцїй áчéстѧ, прѣ
сѡмлѹ áчéлѧ ши́ бóр чéрта. Ши́ бóр пѣ
гúбн прѣ́ ѧль кѹсоéнѣ десúкле, ши бóрда тá
тѣлѹй фечорíй пéнтрѹ кѣче áѹ́ скоѣ нѹ́ме рѣ́ѹ
20 префечорѣ ґеранáтѣ́кѣ, ши лѹ́й бафи фѣ
мѣ́е нѹ́ѳа пѹ́тѣ ѣѕѹгонѣ́ѣ прѣ ѧ́нтрѹ тó
тѣ врéмѣ. Ґáрѣ де ѣ́ска ѳдрáче кѹ áдеѵ́рáтѣ

Biblia, 1688, pag. 142, col. I

Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţi.

CAP 22

1. Nu văzînd viţelul fratelui tău au oaia lui rătăcind pre cale, să le treci cu vedêrea; cu întoarcerea să întorci pre êle fratelui tău.

2. Iară de nu se va apropiia fratele tău către tine, nice îl vei şti pre el, le vei aduna în casa ta şi va fi împreună cu tine, până le va cerca fratele tău şi le vei da lui.

3. Aşa vei face măgariului lui şi aşa vei face haina lui şi aşa vei face după toată pierzarea fratelui tău, cîte se vor piarde de la el şi vei afla pre êle; nu vei putea să le treci cu vedêrea.

4. Să nu treci cu vedêrea măgariul fratelui tău sau viţelul lui fiind căzut pre cale, să nu treci cu vedêrea; rădicînd să rădici împreună cu dînsul.

5. Nu vor fi unêlte ale bărbatului pre muiêre, nice să să îmbrace bărbatul cu îmbrăcăminte fămeiască, pentru că iaste scîrbă Domnului Dumnezăului tău tot făcînd acêstea.

6. Iară de vei întimpina cuiub de pasăre înaintea obrazului tău în cale au pre vreun copaciu sau pre pămînt, cu pasări sau cu oao, şi muma clocêşte pre golaşi sau pre oao, să nu iai pre muma cu fiii,

7. Cu trimitere să trimiţ pre muma, iară copiii să-i iai ţie, pentru ca să ţi să facă bine ţie şi să fii cu multe zile.

8. Iară de vei zidi casă noao, să faci cunună casii tale, şi să nu faci ucidere în casa ta, de va cădea cela ce au căzut de la ea.

9. Să nu sameni via ta de doao feliuri, pentru ca să nu s<ă> sfinţească roada şi sămînţa care o vei sămăna împreună cu roada viei tale.

10. Să nu ari cu viţel şi cu măgariu într-un loc.

11. Să nu te îmbraci cu scîrnavă lînă şi de in împreună.

12. Sucite să faci ţie pre cêle patru aripi a îmbrăcămînţilor tale cu carele te vei îmbrăca întru êle.

13. De va lua neştine muiêre şi va lăcui împreună cu ea şi o va urî,

14. Şi va pune preste dînsa cuvinte de vinuit şi va aduce ei nume rău şi va zice: «Pre muiêrea aceasta am luat şi, apropiindumă de ea, n-am aflat ei feciorie»,

15. Şi luînd tatăl fêtii şi muma, vor scoate fecioriile fêtii către bătrănime la poartă

16. Şi va zice tatăl fêtii bătrînimei: «Pre fata mea aceasta am dat omului acestuia fămêie şi, urîndu-o,

17 [16]. El pune ei cuvinte de vinuire, zicînd: [17] «N-am aflat la fata ta feciorie, şi acêstea-s fecioriele fêtii mêle.» Şi vor deschide haina înaintea bătrănimei cetăţii aceiia.

18. Şi va lua bătrănimea cetăţii aceiia pre omul acela şi-l vor certa,

19. Şi-l vor păgubi pre el cu o sută de sicle şi vor da tatălui fecioarii, pentru căce au scos nume rău pre fecioară israilteancă. Şi lui va fi fămêie, nu va putea să o gonească pre ea întru toată vrêmea.

20. Iară de să va face cu adevărat/ cuvîntul acesta şi nu să va

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu.

CAP 22

1. Nu vădzăndu viţălul fratelui tău au oaia lui rătăcindu pre cale să le treci cu vedêrea pre êle; cu întoarcere să le întorci pre êle fratelui tău. [Şi le vei da luĭ][1].

2. Iar să nu să aproprie fratele tău cătră tine, nice îl vei şti pre el, le vei aduna pre êle înlontru în casa ta şi va fi împreună cu tine, păn-le va cerca pre êle fratele tău şi le vei da pre êle <fratelui tău>[2].

3. Aşa vei face măgariului lui şi aşa vei face haina lui şi aşa vei face după toată pipăirea[3] fratelui tău, căte va piêrde de la el, şi le vei afla pre êle; nu vei putea să le treci cu vedêrea pre êle.

4. Să nu treci cu vedêrea măgariul fratelui tău sau viţălul lui fiindu căzdut pre cale, să nu treci cu vedêrea pe êle; rădicîndu să le rădici împreună cu el.

5. Să nu fie unêlte a bărbat pre muiêre, nice să s<ă> îmbrace bărbat înbrăcăminte fămeiască, pentru căce iaste urĭciune Domnului Dumnedzăului iaste tău tot făcîndu acêstea.

6. Iar de vei timpina cuibu de pasări înnaintea obradzului tău în cale au pre vreun copaci au pre pămăntu pre pasăre au pre oaă şi maica clocêşte pre golaşi sau pre oaă, să nu iai maica împreună cu fiii,

7. Cu trimitere să trimiţi maica, iară copiii să iai ţie pentru ca să ţi s<ă> facă bine ţie şi să fii cu multe dzile.

8. Iar de vei zidi casă noaă[4] [şi][1] să faci cununa casei tale şi să nu faci ucidere în casa ta, de va cădea cela ce au căzdut de la ea.

9. Să nu sameni viia ta pre dobândă pentru ca să nu sfinţască sămănţa şi sămănţa carea o vei sămăna înpreună cu roada viei tale.

10. Să nu ari cu viţăl şi cu măgar într-un loc.

11. Să nu te înbraci scărnavă lînă şi de in întru odată.

12. Sucite să faci ţie pre cêle 4 aripi a înbrăcămintĭlor tale cu carele te vei înbrăca întru êle.

13. Să va lua neştine muiêre şi va lăcui împreună cu ea şi va urî pre ea,

14. Şi va pune preste ea cuvinte de vinuit şi va aduce ei nume rău şi va dzice: «Muiêrea aceasta am luat şi apropiindu-mă de ea n-am aflat ei ficioric,»

15. Şi luîndu tatăl fêtei şi maică-sa, vor scoate ficioriile fêtei cătră bătrănime la poartă

16. Şi va dzice tatăl fêtei bătrănimei: «Pre fata mea aceasta am dat omului acestuia fămêie şi, urîndu-o pre ea, [acum][1]

17. Acesta pune preste ea cuvinte de vinuire dzicîndu: «N-am aflat la fata ta ficioric, şi acêstea-s ficioriile fêtei mêle.» Şi vor deşchide haina înnaintea bătrănimei cetăţii aceea.

18. Şi va lua bătrînimea cetăţii aceia pre omul acela şi vor certa pre el.

19. Şi-l vor păgubi pre el cu 100 de sicli şi vor da tatălui ficioarei, pentru căce au scos nume rău pre ficioară israilteancă, şi lui va fi fămêe, nu va putea să o gonească pre ea întru toată vrêmea.

20. Iar de să va face cu adevărat/ cuvântul acesta

Ms. 4389

Dumnezeul tău întru moştinare.

CAP 22

1. De vei vedea viţelul fratelui tău sau oaia lui rătăcind pre cale, nu trêce, ce cu întoarcere le întoarce cătră fratele tău.

2. Iară de nu va fi fratele tău aproape de tine nice-l vei şti, ado-le la casa ta şi să fie la tine, până le va căuta fratele tău şi i le vei da.

3. Aşijderea să faci şi măgariului său şi unêltei lui şi aşa să faci a fieştece ce va peri de al fratelui tău şi ce va fugi de la dânsul şi vei găsi tu, să nu treci.

4. Nici să nu [nu] bagi seama de măgariul lui fratelui tău sau de viţelul[1] lui care va cădea în cale, să nu treci pre lângă el, ce cu dânsul să-l rădici.

5. Şi să nu fie podoabă bărbătească pre muiêre nici să se îmbrace bărbatul în haină muierească că urât iaste Domnului Dumnezeului tău carele face aşa.

6. Iar de vei afla undêva vreun cuib de pasăre înaintea ochilor tăi pre cale sau vre-într-un copaci sau pre pământ şi vor fi într-ânsul pui sau oaoă şi muma va zăcea pre pui sau pre oaoă să nu iai mumă cu puii[2],

7. Ce cu slobozire să slobozi pre mumă, iar puii tu să-i iai ca să-ţ fie bine şi să trăieşti mult.

8. Şi de vei zidi casă noaoă, să faci şi curte casei tale şi să nu faci ucidere în casa ta, de va cădea acela ce au căzut dentr-ânsa.

9. Să nu sêmeni viia ta de multe fêliuri ca să nu se sfinţească sămănţa şi roada carea o vei sămăna, cu roada vicĭ[3].

10. Să nu ari cu juncul şi cu măgariul la un loc.

11. Şi să nu te îmbraci în haină de multe fêliuri ţesută de lucru de in şi de lână.

12. Şireturi să faci pre căte 4 marginile hainei tale în carea te vei îmbrăca.

13. Iară de-ş va lua cinevaş muiêre şi va fi cu dînsa,

14. Iar apoi lui îi va cădea urâtă şi va scorni asupra ei cuvinte de vină şi-i va pune nume rău şi va zice: «Luat-am această muiêre şi deaca am mers la dânsa nu o am aflat fată»,»[4]

15. Să o ia tatăl ei şi muma ei şi să ducă fetiia ei înaintea bătrânilor la poartă

16. Şi să zică tată-său cătră bătrîni: «Această fată a mea eu o am dat să fie muiêre cestui om, iar acum el o au urît

17. Şi-i aruncă prihană de zice: «N-am aflat fetie la fata ta; şi iată acêstea sînt sêmnele fetiei fêtei mêle» şi să dăzvăluie hainele ei înaintea bătrânilor cetăţii aceiia.

18. De-acii bătrânii cetăţii să prinză pre omul acela, să-l bată,

19. Şi să-l prade, să-i ia 100 de sicle de argint să le dea tatălui fêtei căci au adus nume rău asupra a fată izrailteancă şi iar să fie lui muiêre şi să nu o mai poată lăsa în toată viiaţa sa.

20. Iar de va fi/ cuvântul acela adevărat şi nu se

Versiunea modernă

care Domnul Dumnzeul tău ţi-l dă moştenire.

CAP. 22

Alte legi.

1. Dacă vezi că s-a rătăcit din drum boul sau oaia fratelui tău, să nu treci mai departe, ci să te întorci cu ele înapoi la fratele tău.

2. Dacă fratele tău nu locuieşte în apropiere sau nu ştii cine este stăpînul lor, adu-le şi ţine-le la tine acasă, pînă cînd fratele tău le va căuta şi atunci să i le dai.

3. Tot aşa să faci şi cu asinul lui, şi cu haina lui, şi cu orice lucru pierdut de el şi găsit de tine. Să nu te ţii deoparte în astfel de împrejurări.

4. Dacă vezi asinul sau boul fratelui tău căzut în drum, să nu treci mai departe, ci să-i ajuţi să-l ridice.

5. Femeia să nu poarte lucruri bărbăteşti, iar bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeieşti; oricine face aşa ceva este o urîciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.

6. Dacă găseşti în drum, într-un copac sau pe pămînt, un cuib de pasăre cu pui sau cu ouă, cu mama stînd pe pui sau pe ouă, să nu iei mama împreună cu puii,

7. Ci să-i dai drumul mamei şi să ţii numai puii pentru tine, ca să-ţi meargă bine şi să ai parte de zile multe.

8. Cînd vei zidi o casă nouă, împrejmuieşte-i acoperişul cu o balustradă, ca să nu te faci vinovat de vărsare de sînge în casa ta, dacă cineva va cădea de pe ea.

9. Să nu însămînţezi în via ta şi alte feluri de semănături, căci se vor strica atît roadele semănăturilor, cît şi ale viei.

10. Să nu ari cu un bou şi un măgar înjugaţi împreună.

11. Să nu te îmbraci cu o haină din ţesătură de lînă amestecată cu in.

12. Fă-ţi ciucuri la cele patru colţuri ale mantiei cu care te acoperi.

13. Dacă un bărbat se căsătoreşte cu o femeie, se culcă cu ea şi după aceea nu o mai place,

14. Drept care îi aduce învinuiri şi îi scoate nume rău, spunînd: «M-am însurat cu femeia aceasta, dar, cînd m-am apropiat de ea, am descoperit că îşi pierduse fecioria»,

15. Atunci, tatăl şi mama fetei să ducă la poartă, în faţa bătrînilor cetăţii, dovada fecioriei ei.

16. Tatăl fetei să le spună bătrînilor: «Am dat pe fiica mea de soţie acestui bărbat, dar el o urăşte acum

17. Şi o învinuieşte de fapte ruşinoase, spunînd: «Nu am găsit semnele fecioriei la fiica ta, dar iată, acestea sînt dovezile fecioriei fiicei mele.» Şi să întindă haina în faţa bătrînilor cetăţii.

18. Atunci bătrînii acelei cetăţi să-l ia pe omul acela şi să-l pedepsească:

19. Pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l amendeze cu o sută de sicili de argint pe care îi vor da tatălui fetei. Ea va rămîne soţia lui, iar el nu va putea să o alunge niciodată.

20. Dacă însă se dovedeşte că/ învinuirea este adevărată şi nu se vor găsi semnele fecioriei la

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 142, col. II

кѹкѫнтѹль ѧ҃ѵ҆ѣста шн҃ нѹ҃сѣва ѧ҆фла҆ фечоріе ла
фечоаръ. Шн҃ вор҃ скоате пр҃ѣ фечоаръ ла оу҃ ка
шале кастн҃ тѣлѫнеск҃ѹ, шн҃ сѫвор҃ оу҃чнде пр҃ѣ
кѹ пѣтри сѫ҆менѣ четѫцѣ, шн҃ ва мѹр҃и кѣче
а҃ѹ фѫкѹ҃т неѹкіе ѳтр҃ѹ фнѣ҃ аѹ҃ѣ іераніль, ѧкѫ҃
вн҃ каса тѣтѫнне҃ѹ шн҃ вѣ҃ скоате пр҃ѣ чеа рѣѹ
дѣнтр҃ѹ вн҃ сннгѹр҃и. Ѣ҃р҃ де сѣва ѧ҆фла҆ сѫ҃ кв
дорміндь кѹмѹ҃ре каре а҃ѹ ѧѣкѹнѣт кѹ бърбат,
сѣн оу҃чѫцн пр҃ѣ ѧмѫндо҃н, пр҃ѣ сѫмѹль чѣлѫ че
дорме кѹ мѹ҃ре, шн҃ пр҃ѣ мѹ҃ре шн҃ вѣ҃ скоате
чеал рѣѹ дѣнтр҃ѹ іераніль. Ѣ҃р҃ де сѣва фа кг
че фатъ фечоаръ логодѣтъ кѹ бърбат, шн҃ ѧ
фаѫндѹсо пр҃ѣ сѫмь ѳ҆чѣтате ва дорміи ѳпре
оу҃нъ кѹ ѧ҃. Вец҃ скоате пр҃ѣ ѧмѫндо҃н ла оу҃ кд
ша четѫцѣ лор҃, шн҃ сѣвор҃ оу҃чнде кѹ пѣтри
шн҃ вор҃ сѫмор҃ пр҃ѣ фечоаръ пѣнтр҃ѹ кѣче наѹ҃ѣ рн
тат ѳ҆чѣтатъ, шн҃ пр҃ѣ сѫмь кѣче а҃ѹ смерѣт мѹ
мѹ҃ре ѧпроапелѹ сѣѹ, шн҃ вѣ҃ рѣдика пр҃ѣ чеал рѣ҃
дѣнтр҃ѹ вн҃ сннгѹр҃и. Ѣ҃р҃ де сѣва ѳфа ла кѕ
кѫмпѹ сѫмѹ҃ пр҃ѣ фечоаръ пре чѣ логодѣтъ,
шн҃ снлнндѹсо ва дорміи кѹ ѧ҃ сѣ оу҃чндецн пр҃ѣ сѫ҃
мѹ҃ кареле ва дорміи кѹ ѧ҃ нѹман. Ѣ҃р҃ ѳ кѕ
чоарѣи сѣнѹнфацецн немѣнка, нѫ҃ѧ҃сте ѳ҆ѣтѣи
грешалъ де моарте, кѣче ѳ҆чекіи спрѫдінкъ не
шѣне сѫмь пр҃ѣ ѧпроапеле сѣѹ, шн҃ ва оу҃чнде сѹ҃
фаетѹ҃ а҃ѹ҃, ѧіа҃ ѧ҃сте ѧѹкрѹль ѧ҃ѵ҆ѣста.
Кѣче ла цѫрнн҃ а҃ѹ ѧфлѫт пр҃ѣ ѧ, стнгѫтаѹ ѳфа кз
та чѣ логодѣтъ, шн҃ нѫ҃ ѣра нимѣени де ѣн ѧѫ҃
тѫ. Ѣ҃р҃ де ва ѧфла нѣшѣне фата чѣ фечо кн
рѣ, карѣ нѹ҃ ѧ҃сте логодѣтъ, шн҃ снлнндѹсо ва
дорміи ѳпрѣсѣнъ кѹ ѧ҃. Шн҃ сѣва ѧфла деба кѳ
да сѫмѹль чѣла че ва дорміи кѹ ѧ҃, татълѹи фѣ
тѣи, н҃, де ѧнѫрѧхіме де ѧрѹѣнѣтъ, шн҃ а҃ѹ҃ ваѳи
мѹ҃ре, пѣнтр҃ѹ кѣче сѫ҃ѹ҃ смерѣт нѹва пѹтѣ
сѣсо гонѣскъ пр҃ѣсте тоате вр҃ѣмѣ.
Нѹва а҃ѹ҃ сѫмѹль мѹ҃р҃ѣ татълѹи а҃ѹ҃ шн҃ нѹва а
деѕоперн ѧкоперемѫнтѹль татълѹи а҃ѹ҃.

К А П҃ К҃Г

Нѹва ѳтрѫ фѧмѣи скопнт ла ѧдѹнаре кѳ
дѹмнѹл҃ѣ. Нѹва ѳтрѫ дѣи кѹрѣ ла кѳ
ѧдѹнаре дѹмнѹлѹи. Нѹва ѳтрѫ ѳ кѳ
лѣѹдтр҃ѹ ѧманнтѣи, нічн моавнтѣнь
ла ѧдѹнаре дѹмнѹл҃ѣ, шн҃ пѣнѣ ла ѧѕѣче
снмѣнціе нѹва ѳтрѫ ѳлѣѹдтр҃ѹ ла ѧдѹнаре дѹмн
нѹи, шн҃ пѣнѣ ѳѣчн. Пѣнтр҃ѹ кѣчн наѹ҃ѳ кѳ
нннпннат ѣн пре вѣн, кѹпѫнне шн҃ кѹ ѧпѣ ѳ҆нале
ѣшнндѹ вѣн дела ѣгѹпет, шн҃ кѣчн а҃ѹ҃ нѣнмнт
ѧсѹпра тѫ превалаамь феворѹ҃ лѹи вецор, дѣн
тр҃ѹ мнжлоцѹ рѫѹрнлор҃ тоате блѣстеме пре тіне.
Шн҃ наѹ҃ врѹт дѹмнѣ дѹмнезеѹ тъѹ сѣ ѧскѹлте ѳ
превалаамь, шн҃ а҃ѹ҃ ѳѣвртнт дѹмнѣл дѹмне
зеѹ тъѹ блестемѹрнле ѳблагловенѣе, пѣнтр҃ѹ
кѣчн л҃ѣ нѣнт пре тінне дѹмнѣ дѹмнезеѹ тъѹ.
Сѫнѹте ѳ҆нннн лор҃ кѹпѣче шн҃ де фолосъ лор҃ ѳ ѕ
тоате зілеле вѣецѣи тале ѣѣчн. Стнѹ ѕ
оу҃рѣщи гѫѹмѣѹ кѣчн фрателе тъѹ ѧ҃сте, сѣ
нѹ оу҃рѣщи ѣгѹпт҃ѣнь кѣчн немѣрнік ѣн фѣлѹ
ѳпѣмѫнтѹ а҃ѹ҃. Фіи҃ дестѣвор҃ фѧце лор҃, н
гѹда ѳтрѣ вор҃ ѳтрѫ ла ѧдѹнаре дѹмнѹлѹи.
кѳ

afla feciorie la fecioară,

21. Şi vor scoate pre fecioară la uşăle casii tătîni-său şi o vor ucide pre ea cu pietri oamenii cetăţii şi va muri, căce au făcut nebunie întru fiii lui Israil a curvi casa tătîni-său. Şi vei scoate pre cel rău dentru voi singuri.

22. Iară de se va afla om dormind cu muiére care au lăcuit cu bărbat, să-i ucideţi pre amăndoi: pre omul cel ce doarme cu muiérea şi pre muiére, şi vei scoate cel rău dentru Israil.

23. Iară de să va face fată fecioară logodită cu bărbat şi, afîndu-o pre ea om în cetate, va dormi împreună cu ea,

24. Veţ scoate pre amîndoi la uşa cetăţii lor şi să vor ucide cu pietri şi vor omorî pre fecioară, pentru căce n-au strigat în cetate, şi pre om, căce au smerit muiérea aproapelui său. Şi vei rădica pre cel rău dentru voi singuri.

25. Iară de va afla la cîmpu omul pre fecioară, pre cea logodită, şi, silindu-o, va dormi cu ea, să ucideţi pre omul carele va dormi cu ea numai,

26. Iară fecioarii să nu-i faceţi nemica, nu iaste fêtii greşală de moarte, căce în ce chip să rădică neştine om pre aproapele său, şi va ucide sufletul lui, aşa iaste lucrul acesta.

27. Căce la ţarină au aflat pre ea, strigat-au fata cea logodită şi nu era nimeni de a-i ajuta.

28. Iară de va afla neştine fata cea fecioară carea nu iaste logodită şi, silindu-o, va dormi împreună cu ea [29] şi să va afla,

29. De va da omul cela ce va dormi cu ea tatălui fêtii 50 de didrahme de argint, şi lui va fi muiére, pentru căce o au smerit; nu va putea să o goneaască preste toată vrêmea.

30. Nu va lua omul muiérea tatălui lui şi nu va descoperi acoperemîntul tatului lui.

CAP 23

1. Nu va întra famăn scopit la adunarea Domnului.

2. Nu va întra den curvă la adunarea Domnului.

3. Nu va întra înlăuntru amanitean, nici moavitean, la adunarea Domnului; şi până la a zêce simenţie nu va întra înlăuntru la adunarea Domnului şi până în vêci,

4. Pentru căci n-au întîmpinat ei pre voi cu pîine şi cu apă în cale, ieşindu voi de la Eghipet, şi căci au năimit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor, dentru Mijlocul-Rîurilor, să te blêsteme pre tine.

5. Şi n-au vrut Domnul Dumnezeul tău să asculte pre Valaam şi au învărtejit Domnul Dumnezeul tău blestemurile în blagoslovenie, pentru căci te-au iubit pre tine Domnul Dumnezeul tău.

6. Să nu te închini lor cu pace şi de folos lor, în toate zilele vieţii tale, în vêci.

7. Să nu urăşti idumeu, căci fratele tău iaste; să nu urăşti eghiptean, căci nemêrnic ai fostu în pămîntul lui.

8. Fii de să vor face lor, ruda a treia vor întra la adunarea Domnului./

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

şi nu va afla ficiorie la ficioară,

21. Şi vor scoate pre ficioară la uşile casăi tătâne-său şi o vor ucide pre ea cu pietri oamenii cetăţii ei, şi va muri, căce au făcut nebunie întru fiii lui Israil a curvi casa tătâne-său. Şi vei scoate pre cel rău dentru voi sânguri.

22. Iar de să va afla om dormindu cu muiêre carea-i lăcuită cu bărbat, să-i ucideţi pre amândoi, pre om, cela ce doarme cu muiêrea, şi muiêrea, şi vei scoate cel rău dentru Israil.

23. Iar de să va face fată ficioară logodită cu bărbat şi aflându-o pre ea om în cetate, va dormi împreună cu ea,

24. Veţi scoate pre amândoi la uşa cetăţii lor şi să vor ucide cu pietri şi vor omorî: pre ficioară, pentru căce n-au strigat în cetate, şi pre om, căce au smerit muiêrea aproapelui lui, şi vei rădica pre cel rău dentru voi sânguri.

25. Iar de o va afla pre ficioară omul în câmpu, pre cea logodită, şi, silindu-o, va dormi cu ea, să ucideţi pre omul carele au dormit cu ea numai,

26. Iară ficioarei să nu-i faceţi nimic. Nu iaste fêtei greşeală de moarte, căce în ce chip s-ar rădica neştine om pre aproapele său, şi va ucide lui sufletul, aşa iaste lucrul acesta.

27. Căce la[3] ţarină au aflatu-o pre ea, strigat-au fata cea logodită şi cine-i a-i agiuta nu era ei.

28. Iar să va afla neştine fată ficioară carea nu iaste logodită, şi, silindu-o pre ea, va dormi împreună cu ea şi să va afla,

29. Da-va omul cela ce doarme[6] împreună cu ea tatălui fêtei 50 de didrahme de argintu şi lui va fi muiêre, pentru căce au smeritu-o pre ea; nu va putea să o gonească pre ea preste toată vrêmea.

30. Nu va lua omul muiêrea tatălui lui şi nu va descoperi[7] acoperimea tatălui lui.

CAP 23

1. Nu va întra zdrobit, nice tăiat la adunarea Domnului.

2. Nu va întra den curvă la adunarea Domnului.

3. Nu va întra înlontru amanitêni, nice moavitêni la biserica Domnului şi păn-la a dzêcea seminţie nu va întra înlontru la adunarea Domnului şi păn-în vêci,

4. Pentru căce n-au tîmpinat ei pre voi cu pâine şi cu apă în cale, ieşindu voi de la Eghiptu, şi căce au năimit asupra ta pre Valaam, ficiorul lui Veor, dentru Mijlocul-Rîurilor să te blasteme pre tine.

5. Şi n-au vrut Domnul Dumnedzăul tău să asculte pre Valaam şi au învârtejit Domnul Dumnedzăul tău blăstămurile în blagoslovenii, pentru căce te-au iubit pre tine Domnul Dumnedzăul tău.

6. Să nu te închini lor cu pace şi de folos lor toate dzilele [vieţii][1] tale, întru vêci.

7. Să nu urăşti idumeu, căce fratele tău iaste; să nu urăşti eghiptenean, căce nemêmic ai fostu întru pământul lui.

8. Fii de să vor face lor, rudă a treia vor întra la adunarea Domnului./

Ms. 4389

va putea arăta fetiia fêtei,

21. Să o scoată afară înaintea porţii tătâne-său şi să o ucigă cu pietri oamenii cetăţii, să moară, că au făcut nebunie întru feciorii lui Israil de au curvit în casa tătâne-său. Şi veţ lua voi înşivă răotatea de la voi.

22. Iară de se va culca bărbatul cu altă muiêre cu bărbat să-i ucigă pre amîndoi şi pre muiêre şi pre cela ce se-au culcat cu dânsa ca să luaţi răul den Israil.

23. Iar de va fi o fată logodită unui bărbat şi o va înşăla alt bărbat şi se va culca cu dânsa în cetate,

24. Să-i scoată pre amîndoi înaintea porţii cetăţii şi să-i ucideţ cu pietri să moară: pre fată căci n-au strigat fiind în cetate iar pre bărbat căci au smerit[5] muiêrea vecinului său şi veţi lua voi înşivă răotatea dentre voi.

25. Iar de va sili bărbatul pre fata cea logodită la câmp şi o va smeri cu de-a sila, să ucideţi pre bărbatul cela ce o au silit,

26. Iar fêtei să nu-i faceţi nimic, că nu este fêtei păcatul de moarte că ca cum se-ară scula cinevaş asupra vecinului său, să ucigă sufletul lui, aşijderea iaste şi lucrul acesta.

27. Când va sili cinevaş pre fată la câmp şi va striga fata cea logodită şi nu va fi cine să-i ajute.

28. Iar de va sili cinevaş fata cea nelogodită şi se va culca cu dânsa cu de-a sila şi se va vădi lucrul,

29. Să dea curvariul acela tatălui fêtei 50 de sicle de argint şi să o ia să-i fie muiêre, căce că o au smerit şi nu o va putea lăsa niciodată în viiaţa sa.

30. Şi să nu ia omul pre muiêrea tătâne-său, nici să dăscopere acopericiunea tătâne-său.

CAP 23

1. Să nu între cel scopit, nici feteteul în adunarea Domnului[1].

2. Nici cel născut din curvie să nu între în adunarea Domnului până la a zêcea seminţie.

3. Amonitêni şi amovitêni să nu între în strînsura Domnului nici a zêcea seminţie să nu între păn-în veac,

4. Că n-au ieşit ei înaintea voastră pre cale cu pâine şi cu apă când ieşiiaţi voi den Ţara Eghipetului şi căci au năimit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor, dentre rîurile Siriei ca să te blêsteme.

5. Iară Domnul Dumnezeul tău n-au vrut să asculte pre Valaam, ce au întors Domnul Dumnezeul tău blestemul întru blagoslovenie căci că te-au iubit Domnul Dumnezeul tău.

6. Să nu faci pace cu dânsul şi ajutor lui să nu-i dai în toate zilele vieţii tale, în vêci.

7. Să nu urăşti pre idumei, că fratele tău iaste, nici să te scârbeşti de eghiptêni că ai fost lăcuitor[2] în ţara lor.

8. De se vor naşte lor feciori, seminţiia cea a treia să între în nărodul Domnului./

Versiunea modernă

fată,

21. Să fie scoasă la poarta casei tatălui ei, iar oamenii din cetate să arunce cu pietre în ea cînd va muri, pentru că a săvîrşit o faptă ruşinoasă în Israel, dedîndu-se desfrînării în casa tatălui ei. Vei stîrpi astfel răul din mijlocul vostru.

22. Dacă un bărbat va fi prins că doarme cu o femeie măritată, să-i ucideţi pe amîndoi: atît pe bărbatul care s-a culcat cu ea, cît şi pe femeie. Vei stîrpi astfel răul din Israel.

23. Dacă o tînără fecioară este logodită cu un bărbat şi un alt bărbat o întîlneşte în cetate şi se culcă cu ea,

24. Să-i scoateţi pe amîndoi la poarta acelei cetăţi şi să-i ucideţi cu pietre: fecioara va fi omorîtă pentru că, deşi se afla în cetate, nu a strigat după ajutor, iar bărbatul pentru că a necinstit femeia aproapelui său.

25. Dacă un bărbat va întîlni pe cîmp o fată logodită şi, silind-o, se va culca cu ea, să-l ucideţi numai pe bărbat, căci s-a culcat cu ea,

26. Iar fetei să nu-i faceţi nimic, căci ea nu a săvîrşit un păcat care se pedepseşte cu moartea. Această împrejurare este asemănătoare celei în care cineva se aruncă asupra aproapelui său şi-i curmă viaţa.

27. Omul a dat peste ea pe cîmp şi, cu toate că fata logodită a strigat, nu era nimeni acolo ca să o ajute.

28. Dacă un bărbat întîlneşte o tînără fecioară nelogodită şi, silind-o, se culcă cu ea, şi se va dovedi acest lucru,

29. Atunci cel care s-a culcat cu ea trebuie să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint şi să o ia de soţie, pentru că a necinstit-o. Şi nu va putea să o alunge niciodată.

30. Nici un bărbat să nu ia soţia tatălui său şi să nu dezvelească patul tatălui său.

CAP. 23

Primirea în adunarea Domnului.

1. Cel care are părţile bărbăteşti strivite sau tăiate să nu intre în adunarea Domnului.

2. Cel născut în afara legii nu are voie să intre în adunarea Domnului; chiar şi urmaşii săi pînă la a zecea generaţie nu vor intra în adunarea Domnului.

3. Amoritul şi moabitul nu au voie să intre în adunarea Domnului nici chiar la a zecea generaţie; urmaşii lor nu vor intra în veci în adunarea Domnului,

4. Pentru că nu v-au întîmpinat în cale cu pîine şi cu apă cînd aţi ieşit din Egipt şi pentru că au tocmit împotriva ta pe Balaan, fiul lui Beor, de la Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme.

5. Dar Domnul Dumnezeul tău n-a vrut să-l asculte pe Balaan şi a prefăcut pentru tine blestemul în binecuvîntare, pentru că Domnul Dumnezeul tău te-a iubit.

6. Să nu închei cu ei pace în folosul lor, cîte zile vei trăi, în veci.

7. Să nu îţi fie scîrbă de edomit, căci este fratele tău; să nu îţi fie scîrbă de egiptean, căci ai fost străin în ţara lui.

8. Urmaşii lor, născuţi în a treia generaţie, vor putea să intre în adunarea Domnului./

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 143, col. I

9. Iară de vei ieşi să te tăbărăşti asupra nepriêtenilor tăi şi să te păzeşti de tot cuvîntul rău.

10. De va fi întru tine om carele nu iaste curat, den săblazna lui noaptea, şi va ieşi afară den tabără, [11] şi nu va întra în tabără.

11. Şi va fi de cătră seară, va spăla trupul lui cu apă şi, apuindu-soarele, va întra în tabără.

12. Şi loc va fi ţie afară den tabără şi vei ieşi acolo afară.

13. Şi păruş va fi pre brăul tău, şi va fi cîndu vei şedea pre afară şi vei săpa cu el şi, întorcînd, vei acoperi rusînea ta cu el.

14. Pentru căci Domnul Dumnezeul tău umblă înlăuntru în tabăra ta să te scoată pre tine şi să dea pre vrăjmaşul tău în mînile tale înaintea fêţii tale. Şi va fi tabăra ta sfîntă şi nu să va ivi întru tine ruşănare de lucru şi să va întoarce de cătră tine.

15. Să nu dai slugă stăpînului lui, carele să va adaoge la tine de la domnul lui.

16. Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în tot locul unde va plăcea lui; să nu-l băntuieşti pre el.

17. Să nu fie curvă den fêtele lui Israil şi să nu fie curvind den fiii lui Israil. [18]. Să nu fie vrăjîtoare den fêtele lui Israil şi să nu fie vrăjindu-să cătră toată ruga den fiii lui Israil.

18 [19]. Să nu aduci plata curvei, nici schimbarea cîinelui, la casa Domnului Dumnezeului tău, cătră toată ruga, pentru că scărbă sânt Domnului Dumnezeului tău amîndoao.

19 [20]. Să nu cămetezi fratelui tău camătă de argint şi camătă de bucate şi camătă a tot lucrul carele vei împrumuta.

20 [21]. La cel striin să cămătuieşti, fratelui tău să nu cămătuieşti, pentru ca să te blagoslovească pre tine Domnul Dumnezeul tău întru toate lucrurile tale pre pămîntul la carele întri acolo la el să-l moşteneşti.

21 [22]. Iară de te vei făgădui rugă Domnului Dumnezeului tău, să nu întârziezi a o da pre ea, căci cerşind va cêre Domnul Dumnezeul tău de la tine şi va fi întru tine păcat.

22 [23]. Iară de nu vei vrea să te făgăduieşti, nu va fi întru tine păcat.

23 [24]. Cêle ce ies pren buzele tale vei cruţa şi vei face în ce chip te-ai făgăduit Domnului Dumnezeului tău, dare care ai grăit cu rostul tău.

24 [25]. Iară de vei întra la sêcerea aproapelui tău şi vei aduna în mîinile tale spice, şi sêcere să nu pui preste secerătura aproapelui tău.

25 [26]. Iară de vei întra la viia aproapelui tău, să mănînci struguri cît vei sătura sufletul tău, iară în vas să nu pui.

CAP 24

1. Iară de va lua neştine muiêre şi va lăcui împreună cu dînsa şi va fi de nu va afla har înaintea lui, căci au aflat întru ea lucru grozav, şi va scrie ei carte de despărţeală şi va da în mîinile ei şi o va goni den casa lui.

2. Şi, mer/gînd, să va face la alt bărbat,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

9. Iară de vei ieşi să te tăbărăşti asupra nepriêtenilor tăi şi să te păzeşti de tot cuvântul rău.

10. Să va fi întru tine om carele nu iaste curat den aruncarea lui noaptea, şi va ieşi afară den tabără şi nu va întra în tabără.

11. Şi va fi de cătră sară, va spăla trupul lui cu apă şi, apuindu soarele, va întra în tabără.

12. Şi loc va fi ţie afară den tabără şi vei ieşi acolo afară.

13. Şi ţăruş va fi pre brâul tău şi va fi cându vei şedea pre afară şi vei săpa cu el şi, întorcându, vei acoperi ruşinea ta cu el.

14. Pentru căce Domnul Dumnedzău tău îmblă înlontru în tabăra ta să te scoaţă pre tine şi să dea pre nepriêtenul tău întru mâinele tale, înnaintea fêţei tale. Şi va fi tabăra ta sfântă şi nu să va ivi întru tine ruşinare de lucru şi să va întoarce de cătră tine.

15. Să nu dai slugă stăpânului lui carele să va adaoge la tine de la domnul lui.

16. Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în tot locul unde va plăcea lui; să nu-l dodăieşti[2] pre el.

17. Să nu fie curvă den fêtele lui Israil şi să nu fie curvindu den fiii lui Israil. Să nu fie vămuit den fêtele Israil şi să nu fie vămuindu-să cătră toată ruga den fiii lui Israil.

18. Să nu aduci plata curvei, nice schimbarea câinelui la casa Domnului Dumndzăului tău cătră toată ruga, pentru că urîciune sântu Domnului Dumnedzăului tău amândoao.

19. Să nu cămătedzi fratelui tău camătă de argintu şi camătă de bucate şi camătă a tot lucrul carele vei împrumuta.

20. La cel striin să cămătuieşti, fratelui tău să nu cămătuieşti, pentru ca să te blagoslovască Domnul Dumnedzău tău întru toate lucrurile tale pre pământul la carele întri acolo la el să moştneneşti pre însul de tot[3].

21. Iară de te vei ruga rugă Domnului Dumnedzăului tău, să nu întârzii să o dai pre ea, căce cerşindu va cêre Domnul Dumnedzău tău de la tine şi va fi întru tine păcat.

22. Iar de nu vei vrea să te rogi, nu va fi întru tine păcat.

23. Cêlea ce ies pren budzele tale vei cruţa şi vei face în ce chip te-ai rugat Domnului Dumnedzăului tău carele ai grăit cu rostul tău.

24. Iară de-i întra la sêcerea aproapelui tău şi vei aduna întru mânule tale spice, şi sêcere să nu pui preste secerătura aproapelui tău.

25. Iară de vei întra la viia aproapelui tău, să mănânci poame cît vei sătura sufletul tău, iar întru vas să nu pui înlontru.

CAP 24

1. Iară de va lua neştine muiêre şi va lăcui împreună cu însă şi va fi de nu va afla har înnaintea lui, căce au aflat întru ea lucru grozav şi va scrie ei carte de dăspărţală şi va da în mâinele ei şi o va goni pre ea den casa lui.

2. Şi mer/gând, să va face la altu bărbat.

Ms. 4389

9. Când vei ieşi să te tăbărăşti împotriva vrăjmaşilor tăi, să te păzeşti de tot cuvântul rău.

10. Şi de va fi întru tine om necurat den curărea de noapte, să iasă afară den tabără şi să nu între în tabără.

11. Iar când va fi îndeseară, să-şi spêle trupul cu apă şi, deaca va apune soarele, să între în tabără.

12. Loc să aibi denafară de tabără şi acolo să te duci în poiană.

13. Şi hârleţ să fie la brâul tău şi când vei ieşi afară să sapi cu dânsul groapă şi după acêea întorcându-te să acoperi ruşinea ta într-ânsa.

14. (Că Domnul Dumnezeul tău va trêce pren tabăra ta să te mântuiască şi să dea vrăjmaşii tăi denaintea ta în mâinile tale)[3]. Ce să fie tabăra ta sfîntă şi să nu se vază la tine nici un lucru de ruşine şi să se întoarcă de la tine.

15. Să nu dai sluga carea va fugi la tine iarăşi stăpânu-său,

16. Ce să lăcuiască cu tine în tot locul unde-i va plăcea; să nu-l năcăjăşti.

17. Să nu fie curve den fêtele lui Israil, nici curvari den feciorii lui Israil[1].

18. Să nu dai plată curvei nici schimbul câinelui în casa Domnului Dumnezeului tău, nici într-o rugăciune, că amândoaoă acêstea sânt urăciune Domnului Dumnezeului tău.

19. Să nu creşti camăta banilor fratelui tău sau camăta bucatelor sau camăta a fieştece lucru de ce-l vei împrumuta.

20. Iară a streinului camătă tu să o creşti iar a fratelui tău să nu o creşti, ca să te blagoslovească Domnul Dumnezeul tău în toate lucrurile tale în ţara în carea vei mêrge să o iai.

21. Şi de vei făgădui făgăduinţă Domnului Dumnezeului tău, să nu zăboveşti până i-o vei da că căutînd o va căuta de la tine Domnul Dumnezeul tău şi va fi păcatul asupra ta[4].

22. Iară deaca nu te vei făgădui, nu-ţ va fi păcat.

23. Ce va ieşi den gura ta să păzeşti şi să faci cum vei păzi şi darul carе vei făgădui Domnului Dumnezeului tău carе l-ai făgăduit cu gura ta.

24. De vei întra în agrul vecinului tău spice să aduni în mâinile tale, iar sêcere să nu pui în agrul lui.

25. Şi de vei întra în viia vecinului tău, să storci struguri cât vei sătura sufletul tău, iar în vas să nu pui.

CAP 24

1. Iară deaca va lua cinevaş muiêre şi va lăcui cu dânsa, iar apoi o va urî pentru vreun lucru grozav cevaş, să-i scrie carte de lăsare şi să dea în mâna ei şi dăspărţindu-se să o trimeaţă den casa lui.

2. Şi ducându-se,/ să fie muiêre altui bărbat.

Versiunea modernă

9. Când vei porni împotriva duşmanilor tăi şi-ţi vei aşeza tabăra, fereşte-te de orice lucru rău.

10. Dacă se va afla printre voi vreun bărbat care nu este curat pentru că şi-a pătat aşternutul noaptea, să iasă afară din tabără şi să nu mai intre în ea.

11. Când se va însera, să-şi spele trupul cu apă şi după ce a apus soarele, poate să intre în tabără.

12. Să ai afară din tabără un loc în care să ieşi pentru nevoile tale.

13. Între lucrurile tale să ai o lopată şi, când te aşezi afară să-ţi faci nevoile, să sapi şi să le acoperi cu ea.

14. Pentru că Domnul Dumnezeul tău umblă prin tabăra ta ca să te ocrotească şi să dea pe vrăjmaşii tăi în mâinile tale. De aceea tabăra ta trebuie să fie sfîntă, ca să nu vadă la tine lucruri necuviincioase şi să se îndepărteze de tine.

15. Dacă un rob fuge de la stăpânul său la tine, să nu-l dai înapoi stăpânului său.

16. Lasă-l să locuiască la tine, între voi, în orice loc pe care şi-l va alege, în oricare dintre aşezările tale care-i va plăcea; să nu-l prigoneşti.

17. Nici una din fiicele lui Israel şi nici unul din fiii lui Israel să nu slujească desfrînării în templu.

18. Să nu aduci în casa Domnului Dumnezeului tău cîştigul desfrînatei, nici banii care se plătesc pentru un câine, oricare ar fi fost jurământul tău, căci amîndouă sînt o urîciune în faţa Domnului Dumnezeului tău.

19. Să nu ceri de la fratele tău nici o dobîndă: nici pentru bani, nici pentru hrană şi nici pentru orice alt lucru care se poate împrumuta cu dobîndă.

20. Poţi să ceri dobîndă de la un străin, dar să nu ceri dobîndă de la fratele tău, ca să te binecuvînteze Domnul Dumnezeul tău în tot ceea ce faci în ţara în care intri ca să o moşteneşti.

21. Dacă vei face un jurământ înaintea Domnului Dumnezeului tău, să nu întîrzii să-l împlineşti, căci Domnul Dumnezeul tău îţi va cere socoteală şi vei cădea în păcat.

22. Dacă nu vrei să faci nici o făgăduinţă, nu păcătuieşti cu nimic.

23. Ai grijă să împlineşti ceea ce a ieşit din gura ta, făgăduinţa pe care ai dat-o de bunăvoie Domnului Dumnezeului tău şi pe care ai rostit-o cu gura ta.

24. Dacă intri în via aproapelui tău, poţi să mănînci struguri cît îţi pofteşte sufletul, pînă te vei sătura, dar să nu iei şi în coş.

25. Dacă intri în lanul de secerat al aproapelui tău, poţi să culegi spice cu mîna, dar să nu tragi cu secera în lanul de secerat al aproapelui tău.

CAP. 24

Legi privind căsătoria. Ocrotirea săracilor.

1. Dacă un bărbat ia în căsătorie o femeie, care nu se va bucura de preţuirea lui, pentru că acesta a descoperit ceva necuviincios la ea, să-i scrie o dovadă de despărţire, să i-o dea în mînă şi să o trimită din casa lui.

2. Dacă, după ce a plecat,/ se va mărita cu un alt bărbat,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

ѓмг

Biblia, 1688, pag. 143, col. II

гнѧ̀ сѣвѣ́фате ла а҃ѣ́т сѣ́рѣ́ать . Шн сѫ̀ва г҃
оу҃рх прі҃ѧ сѣ́рѣ́атѫ́ чѣ́а дѣ́апо́и шн ва скрі҃е ѣ́н
кѧ́рте дѣ́дѣсѣ́пр҃цѣ́ать , шн сѫ̀ва дѧ̀ пре мѧ́нинае
ѣ́н шн сѫ̀ва скѣ́ате дѣ́н ка́са лу҃и , са҃ ва̀ мѫ́рі
сѣ́рѣ́атѫ́ ѣ́н чѣ́а дѣ́апо́и , ка́ре сѫ́а҃ лу҃а́т прі҃ѧ
лу҃и мѫ́рі . Нѫ̀ва пѫ́тѣ сѣ́рѣ́атѫ́ чѣ́а дѣ́и д҃
тѧ́и , ка́ре сѫ́а҃ скѣ́сѣ фѣ́сѫ́рка́нда́ѣсѣ сѣ ѧ
пре дѣ́нѣа лу҃ишь мѫ́рі , дупѣ чѣ́ са҃ пѧ́нгѣ
рѧ́т ѧ , кѣ́чи скѧ́рѣ ѧ́ѣсте фѣ́нанѣ́тѣ дмн҃ѫлу҃и
дмн҃сѣ́ѫлу҃и тѣ́ѫ , шн сѣ́нѫ пѧ́нгѣрі́ци пѣмѧ́и
чѣ́а ка́ре дмн҃ѫ́а дмн҃сѣ́ѫ́а вѣ́стѫ дѣ вѣ́аго кѫ сѣ
ц҃ѫ . Дева̀ лу҃а̀ нщѧ́не мѫ́рі де кѫ́рка́ндь сѣ е҃
нѫ ѧ́ѣсѣ ла рѣ́ѕѣ́ѣи , шн сѣ́нѫ́сѣ пѫ́ѣ прі҃сте ѣ́ль ни
че оу҃и лу҃ѫ , нѣ́ вино́ва́т сѣ́фѣ фѣ́тѫ́ ка́са лу҃и ,
оу҃и ѧ́нь ва сѫ́кѫ́а прі҃ мѫ́рѣ́ лу҃и , ка́ре сѫ́а҃ лу҃а́ .
Сѣ́нѫ́ зѣлоѣ́ѣщи мо́ара нѣчи пѫ́рѣ́пѫрица мо́рѣи , ѕ҃
кѣ́чи сѫ́флѣ́т а҃ѣ́ста зѣлоѣ́а́ще . Аѣ́ѣ дѣ сѣ ѕ҃
ва̀ прі҃ндѣ сѫ́мь фѫ́ркѫ́нь сѫ́флѣ́т дѣ́нѣтѫ́ фрі҃цѣи
лу҃и фнѣи лу҃и і҃ерано́ , шн снанндь пре ѣ́ль дѧ́ва бн
дѣ , мѫ́рѣва фѫ́ру҃а́ а҃ѣ́ла шн вецн рѣ́ѫка рѣ́ѫль
дѣ́нѣтѫ́ вон сна́гѫ́и . Аѣ́ѣ а҃мѣ́нѣте пре тн и
не фѣ́тѫ́ пнпѣ́нрѣ стрнкѣ́чнѣи , шн сѣ́нѣ пѣ́ѕѣ
шнфо́а́рѣе сѣ фа́чи дхпѣ Ѳо́а́тѣ лѣ́цѣ ка́рѣ во҃
спѫ́не во́аго пре҃сѫцѣи левнцѣи , фѣ́ѣ кнп а҃м порѫ́и
чнѣ́ во́аго сѣ́вѣ пѣ́ѕнци сѣ фа́тнци . Ддѫ́ци й
а҃мѣ́нѣте ка́ѣе а҃ѫ фѣ́кѫ́т дмн҃ѫ́ дмн҃сѣ́ѫ́а тѣ́ѫ ,
марнѧ́мѣи ла ѣ́шѣ́рі мігѫ́ндь коѣ а҃фа́рѣ день
ѣ́гѫ́петь . Аѣ́ѣ дебафѣ да́ѣорі́е фѣ́тѫ́ а҃пра́а к
пелі тѣ́ѫ , да́ѣорі́е сѫ́ѣи фѣ́ѣшѣте чѣ́ , сѣ́нѫ́ фѣ́тѣи
фѣ́ка́са лу҃и сѣ́ зѣлоѣ́ѣщи зѣлоѓѫ́ль . Аффа́рѣ кѳ
сѣ́ стан шн сѫ́мѫ́а ла ка́рела ѧ́ѣсте да́ѣорі́а тѧ́ѣла
ва̀ сѣ́ѣа́ѣе зѣлоѓѫ́а чѣ́е а҃фа́рѣ . Аѣ́ѣ дебафѣ кѵ
сѫ́мѫ́а сѣра́нь сѣ́нѫ́ дѣ́рмн кѫ́зѣлоѓѫ́а лу҃и .
Кѫ́ да́рі сѣ́н дѧ́н лу҃и хѧ́нна лу҃и ла а҃пу́сѫ́а со́арела҃ѣ , г҃с
шн ва̀ дѣ́рмн кѫ́ хѧ́нна лу҃и , шн тека̀ ба́бн шн ла
Тѣ́нне бафѣ мнлостѣ́нѣе фнанѣ́тѣ дмн҃ѫлу҃и дмн҃сѣ́ѫ
лу҃и тѣ́ѫ . Сѣ́нѫ́ лнѱі́ци снмѣ́рі́ѧ сѣра́нѫлу҃ѣ д҃
шн лнѱнтѫлу҃и дѣ́нѣтѫ́ фра́цѣи тѣ́н , а҃ѫ дѣ́нѣтѫ́
немѣ́рнѣи дѣ́нкарѣ́ фѣ́ѣпѫцнле тѧ́ле . Аѣ́тра е҃
чѣ́ѫшѣ сѫ̀ сѣндя́н пѧ́ата лу҃и сѣ́нѫ̀ а҃пу́ѣ со́арела
прі҃сте ѣ́ль кѣ́чи сѣра́кь ѧ́ѣсте , шн пре дѫ́нса а҃ре
нѣдѣ́ѣдѣ шн сѣ́нѫ̀ сѣ́рнцѣ а҃ѣ́упра тѧ̀ кѣ́бтѣ дѵ
нѫ́а , шн ваф҃н ѧ́тѫ́ тѣ́нне пѣка́тѣ . Нѫ́ворь ѕ҃
мѫ́рі пѫрѣ́нцѣи пѣ́нѣтѫ́ фѣ́ѣо́рн , шн фѣ́ѣорѣи нѫ́ѵ
мѫ́рі пѣ́нѣтѫ́ пѫрѣ́нцн фѣ́ѣшѣте ка́рела кѫпѫка́ѣ
сѫ́ ва̀ мѫ́рі . Сѫ́нѫ̀ а҃ѣа́цн тѫ́дека́та немѣ́ѓ з҃
нѣкѫ́лу҃и , шн сѫ́рѫма́нѫлу҃и , шн вѣ́дѫ́вѣи шн сѫ́нѫ̀
ѕлоѣ́ѣщи ха́нна вѣ́дѫ́вѣи . Шн сѣцн а҃дѫ́ѣи и
а҃мѣ́нѣте кѣ́рѣсь а҃ѳі́сѣ ѧ́пѣмя́нѣтѫ́а ѣ́гѫ́петь
лу҃и , шн тѣ́ѫ мя́нѣтѫ́нѣ дмн҃ѫ́а дмн҃сѣ́ѫ́а тѣ́ѫ
дѣ а҃коло҃ѫ , пѣ́нѣтѫ́ а҃ѵа́ста ѣ́ѫ чѣ́е порѫ́нѣ́ѣсѫ сѣ фа́
ци кѫвя́нѣтѫ́а а҃ѵе́ста . Дѣвѣ́ сетіра сѣ́терѣ́ѣа ѧ́ѣ
ѧ́тѫ́ ца́рина та , шн вѣ́и оу҃нта́ зно́пь ѧ́ца́рина
ѣа , сѣ́нѫ́ѣе ѧ́тѳ́рци сѣ́а а҃ѫ , сѣра́кѫлу҃и шн немѣ́ѓ
нѣкѫлу҃и шн сѫ́рѫма́нѫлу҃и шн вѣ́дѫ́вѣи ваф҃н , пѣ́н
тѫ́ ка сѣ́ѣ ѣа́гвѣ́ѣсѣ дмн҃ѫ́а дмн҃сѣ́ѫ́а тѣ́ѫ ѧ́
тѫ́ тѳ́ѣе фа́пѣтеае мѧ́нинае тѧ́ле . Аѣ́ѣ к
дѣвѣ́ кѵ́ѣѳе маслѣ́нѣае сѣ́нѫ́ѣѣе ѧ́тѳ́рци а҃ а҃дѫ́
на́ѣае дѣнапѣ́ѧ́ѣа , чѣ́ѫ́ѣ нѣмѣ́рнѣь шн сѫ́рѫ

Рр ма

3. Şi o va urî pre ea bărbatul cel de apoi, şi va scrie ei carte de despărţeală, şi o va da pre mîinile ei, şi o va scoate den casa lui sau va muri bărbatul ei cel de apoi care o au luat pre ea lui muiére,

4. Nu va putea bărbatul cel dentîiu, care o au scos, întorcîndu-să, să ia pre dînsa luiş muiére, după ce s-au pîngărit ea, căci scîrbă iaste înaintea Domnului Dumnezăului tău şi să nu pîngăreşti pămîntul care Domnul Dumnezăul vostru dă voao cu sorţu.

5. De va lua neştine muiére de curînd, să nu iasă la războiu şi să nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat să fie întru casa lui un an, va bucura pre muiérea lui care o au luat.

6. Să nu zălojeşti moara, nici pîrpăriţa morii, căci suflet acesta zălojaşte

7. Iară de să va prinde om furînd suflet dentru fraţii lui, fiii lui Israil, şi silind pre el, îl va vinde, muri-va furul acela; şi veţi rădica răul dentru voi singuri.

8. Ia-te aminte pre tine întru pipăirea stricăciunii şi să te păzeşti foarte, să faci după toată lêgea carea vor spune voao preoţii leviţii; în ce chip am poruncit voao să vă păziţi să faciţi.

9. Adu-ţi aminte cîte au făcut Domnul Dumnezăul tău Mariiamei la ieşire, mergînd voi afară den Eghipet.

10. Iară de va fi datorie întru aproapele tău, datorie ori fieştece, să nu întri în casa lui să zălojeşti zălogul.

11. Afară să stai, şi omul la carele iaste datoriia ta, el va scoate zălogul ţie afară.

12. Iară de va fi omul sărac, să nu dormi cu zălogul lui.

13. Cu dare să-i dai lui haina lui la apusul soarelui şi va dormi cu haina lui şi te va blagoslovi, şi la tine va fi milostenie înaintea Domnului Dumnezăului tău.

14. Să nu lipseşti simbriia săracului şi lipsitului dentru fraţii tăi au dentru nemêrnici den care-s în cetăţile tale.

15. Într-acêeaş zi să-i dai plata lui, să nu apuie soarele preste el, căci sărac iaste şi pre dînsa are nădêjde. Şi să nu strige asupra ta către Domnul, şi va fi întru tine păcat.

16. Nu vor muri părinţii pentru feciori şi feciorii nu vor muri pentru părinţi; fieştecarele cu păcatul său va muri.

17. Să nu abaţi judecata nemêrnicului şi surumanului şi văduvei şi să nu zălojeşti haina văduvei.

18. Şi să-ţi aduci aminte că rob ai fost în pămîntul Eghipetului şi te-au mîntuit Domnul Dumnezăul tău de acolo; pentru aceasta eu ţie poruncescu să faci cuvîntul acesta.

19. De vei secera sêcerea ta întru ţarina ta şi vei uita znop în ţarina ta, să nu te întorci să-l iai; săracului, şi nemêrnicului, şi surumanului şi văduvei va fi, pentru ca să te blagoslovească Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele mîinilor tale.

20. Iară de vei culêge maslinile, să nu te întorci a aduna cêle denapoia ta: celui nemêrnic, şi suru/manului şi văduvei vor fi.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

3. Şi o va urî pre ea bărbatul cel de apoi, şi-i va scrie ei carte de dăspărţală şi-i va da ei pre mâinile ei şi o va scoate pre ea den casa lui; să va muri bărbatul ei cel de apoi carele au luat pre ea şie fămêie,

4. Nu va putea bărbatul cel de mainte, cela ce au scosu-o pre ea, învârtejindu-să să o ia pre ea şie muiêre, după ce s-au păngărit ea, căce urăciune iaste înnaintea Domnului Dumnedzăului tău; şi să nu păngăriţi pământul carele Domnul Dumndzău tău[1] dă ţie[2] cu sorţu.

5. Iar să va lua neştine muiêre de curându, să nu iasă la războiu să nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat să fie întru casa lui, un an va bucura pre muiêrea lui carea au luatu-o.

6. Să nu zălojeşti moara, nice părpărita morei, căce suflet acesta zălojaşte.

7. Iar de să va prinde om furându suflet dentru fraţii lui, fiii lui Israil, şi silindu-l pre el îl va vinde, va muri furul acela; şi veţi rădica răul dentru voi sănguri.

8. Ia-te aminte pre tine întru pipăirea stricăciunei şi să te păzeşti foarte să faci după toată lêgea carea vor spune voao preuţii leviţii; în ce chip am porîncit voao să vă păziţi să faceţi.

9. Adu-ţi aminte căte au făcut Domnul Dumnedzăul tău ii Mariam la ieşire, mergându voi afară den Eghiptu.

10. Iar să va fi datorie întru aproapele tău, datorie ori fieştece, să nu întri în casa lui să zălojeşti zălogul.

11. Afară să stai, şi omul la carele iaste datoriia ta la el, va scoate zălogul ţie afară.

12. Iar de va fi omul sărac, să nu dormi cu zălogul lui.

13. Cu dare să-i dai lui haina lui la apusul soarelui şi va dormi cu haina lui şi te va blagoslovi şi la tine va fi milostenie înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

14. Să nu lipseşti simbriia săracului şi lipsitului dentru fraţii tăi au dentru nemêmici den carii-s întru cetăţile tale[3].

15. Într-acêeaşi dzi să dai plata lui să nu apuie soarele preste ea, căce mêser iaste şi pre însă are nădêjde. Şi să nu strige asupra ta cătră Domnul şi va fi întru tine păcat.

16. Nu vor muri părinţi pentru ficiori şi ficiori nu vor muri pentru părinţi; fieştecarele cu păcatul său va muri.

17. Să nu abaţi giudeţul nemêrnicului şi sărăimanului şi văduvii şi să nu zălojeşti haina văduii.

18. Şi să-ţi aduci aminte că rob ai fostu în pământul Eghiptului şi te-au mîntuit Domnul Dumnedzău tău de acolo; pentru aceasta eu ţie porîncescu să faci cuvîntul acesta.

19. Să vei secera sêcerea ta întru ţarina ta şi vei uita snop întru ţarina ta, să nu te întorci să-l iai [pre el][4]; săracului, şi nemêrnicului, şi sărăimanului şi văduii, va fi pentru ca să te blagoslovască Domnul Dumnedzău tău întru toate faptele mâinilor tale.

20. Iar de vei culêge maslinele, să nu te întorci a cerca cêle dennapoia ta: celui nemêrnic, şi sărăi-/manului şi văduii vor fi.

Ms. 4389

3. Iară de o va urî şi al doilea bărbat, să-i scrie carte de lăsare şi să o dea în mâna ei şi să o sloboază den casa lui; sau deaca va muri bărbatul ei cel al doilea care o au luat lui muiêre,

4. De-acii nu va putea să o mai ia bărbatul ei cel dintâi că iaste lucru spurcat şi păngărît înaintea Domnului Dumnezeului tău; şă nu păngăriţ pământul care-l va da voaoă Domnul Dumnezeul vostru întru moştinare.

5. Iară de-ş va lua cinevaş nevastă să nu meargă la războiu, nice să se puie lui nici un lucru şi să fie fără de vină[1]; şi să lăcuiască în casa lui un an să veselească pre muiêrea lui carea o au luat.

6. Să nu iai în zălog moara, nici părpărita morii că sufletul său şi-l dă în zălog.

7. De se va afla vreun om că fură vreun suflet den fraţii săi den feciorii lui Israil şi cu silnicie îl va vinde, să moară un fur ca acela; şi veţ lua răul dentre voi.

8. Şi să te păzeşti tu însuţi de semnul mişăliei şi să păzeşti foarte să faci toată lêgea carea-ţ vor porănci preoţii şi leviţii; cum am porăncit eu lor aşa să o păzeşti şi să o faci.

9. Aduceţi-vă aminte ce au făcut Domnul Dumnezeul vostru Mariei pre cale, când veniiaţi den Eghipet.

10. De vei avea vro datorie la vecinul tău să nu întri tu în casa lui să iai zălog,

11. Ce să stai afară, iar omul acela carele iaste ţie dator, el însuşi să scoaţă ţie zălog afară.

12. Iar de va fi omul sărac, să nu te culci în zălogul lui,

13. Ce curînd să dai haina lui înapoi mai înainte de apusul soarelui, să se culce el în haina lui şi te va blagoslovi şi vei avea milă înaintea Domnului Dumnezeului tău.

14. Să nu opreşti simbriia săracului şi a cerşătoriului dentru fraţii tăi sau a streinului den cetatea ta.

15. Ce într-acêeaş zi să-i dai simbriia până încă nu va apune soarele, pentru că iaste sărac şi într-acêea-i iaste toată nădêjdea, ca nu cumva să strige cătră Domnul pentru tine şi-ţ va fi păcat.

16. Să nu moară părinţii pentru feciori, nici feciorii să nu moară pentru părinţi, ce fieştecine pentru al său păcat să moară[2].

17. Să nu întorci judecata vineticului şi a săracului şi a văduvei, nici să iai în zălog haina văduvei.

18. Ado-ţi aminte că şi tu ai fost rob în ţara Eghipetului şi te-au slobozit de acolo Domnul Dumnezeul tău; drept acêea porăncesc şi eu ţie să faci lucrul acesta.

19. Când vei secera secerişul în agrul tău şi vei uita znopi pre mirîştea ta, să nu te întorci să-i iai, ce să-i laşi să fie ai săracului, şi ai vineticului şi ai văduvei, ca să te blagoslovească Domnul Dumnezeul tău întru toate lucrurile mâinelor tale.

20. Iar de-ţ vei culêge măslinii, să nu te mai întorci să aduni rămăşiţa ce va fi mai rămas pre urmă, ce să laş să fie săracului, şi vineticului/ şi văduvei.

Versiunea modernă

3. Şi dacă şi acest bărbat nu o va putea suferi şi-i va scrie o dovadă de despărţire pe care i-o va da în mînă şi o va trimite din casa lui, sau dacă bărbatul acesta din urmă, care a luat-o de soţie, va muri,

4. Atunci primul ei soţ, care a trimis-o de la el, nu va putea să o ia iarăşi de soţie, căci pentru el ea nu mai este curată; acest lucru este o urîciune înaintea Domnului Dumnezeului tău. Să nu pîngăreşti cu păcate ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă de moştenire.

5. Dacă un bărbat s-a însurat de curînd, să nu meargă la armată şi să nu i se impună nici o sarcină; să fie scutit şi să rămînă acasă timp de un an, ca să se bucure cu soţia pe care şi-a luat-o.

6. Nimeni să nu ia zălog rîşniţa sau chiar şi numai piatra de deasupra a rîşniţei, căci ar însemna să iei zălog însăşi viaţa cuiva.

7. Dacă se va afla că cineva a furat pe vreunul din fraţii săi, din fiii lui Israel, că l-a înrobit şi că l-a vîndut, să moară tîlharul acela. Astfel veţi stîrpi răul din mijlocul vostru.

8. Ia seama să nu te îmbolnăveşti de lepră. Păzeşte-te bine şi urmează toate îndrumările preoţilor leviţi. Aveţi grijă să împliniţi ceea ce le-am poruncit eu.

9. Adu-ţi aminte ce a făcut Domnul Dumnezeul tău cu Miriam, pe drum, cînd ieşeaţi afară din Egipt.

10. Dacă vei da un împrumut aproapelui tău, să nu intri în casa lui ca să iei zălog de la el.

11. Stai afară, şi omul căruia i-ai dat împrumutul, să scoată zălogul afară.

12. Iar dacă omul este sărac, să nu te culci cu zălogul lui la tine,

13. Ci să-i înapoiezi zălogul la apusul soarelui, ca să se culce în haina lui şi să te binecuvînteze; astfel vei face ceea ce este drept înaintea Domnului Dumnezeului tău.

14. Să nu opreşti pentru tine plata ce se cuvine unui sărac sau unui nevoiaş, fie că este dintre fraţii tăi, fie că este dintre străinii ce se află în ţara ta, în cetăţile tale.

15. Ci să-i dai plata în aceeaşi zi, înainte de apusul soarelui, căci este sărac şi doar pe acest cîştig se bizuie. Să nu ajungă să strige către Domnul împotriva ta, dacă săvîrşeşti un asemenea păcat.

16. Părinţii să nu fie pedepsiţi cu moartea pentru vina copiilor şi nici copiii să nu fie pedepsiţi cu moartea pentru vina părinţilor. Fiecare să fie pedepsit cu moartea pentru păcatul său.

17. Să nu încalci drepturile străinilor şi ale orfanilor şi să nu iei zălog haina văduvei.

18. Aminteşte-ţi că ai fost rob în ţara Egiptului şi că Domnul Dumnezeul tău te-a izbăvit de acolo. De aceea îţi poruncesc să împlineşti aceste cerinţe.

19. Cînd vei secera lanul de pe ogorul tău şi vei uita un snop pe cîmp, să nu te întorci să-l iei, ci să-l laşi străinului, orfanului şi văduvei, pentru ca să te binecuvînteze Domnul Dumnezeul tău în tot ceea ce înfăptuieşti cu mîinile tale.

20. Cînd vei scutura măslinii, să nu mai culegi măslinele rămase pe crengi, ci să le laşi străinului, orfanului/ şi văduvei.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рмд

Biblia, 1688, pag. 144, col. I

ка манзахй шн бъдзбен борфн. Шн декен кз
лъцегїм та съпз кзлъцнденъзнóавъ чъле ден
напóлта, чéлзх съракь шн чéлзх немърник, шн
кв сърмánзлзх шн бъдзбен бафн. Шнцкен а
дзче амúнте кътн рóбан фóст фпъмжнтзá éгу
петзлзй, пéнтру áчáста éз цîе порзнчéск сб фá
чн кзбжнтзá áчéста.

К А П К Є

а Íгб де сбва фáче прúче фпрз мнжлоцзл сб
áменилор, шн вор вени ла жздекáтб шн
вор жздека шн вор фдрептá пре чéль
в дрéпт, шн вор ффзнтá пре чéль не кз
рáть. Шн бафн де бафн врéдник
де бътáе чéл че пъгжнéще шнáвей шъдé фнаин
тя жздекътóрилор шнáвор бáте фнаинтя лор.
г Дзнъ пъгжнéтатя лзй кз нзмъру, м, вор бá
те прé éль шн нзвор ман áдáогце, нрт девор мá
áдáогце áл бáте прé éль ман мзлте де кжт áчé
стеóлгце, сбва рзшнна фрáтеле тзй фнаинтя
д тá. Сънз лéци гзра бóзлзй кáре трíерть.
е Нрз де вор лзкзй фрáци фпрзнлок шн ба мзрí оу
нзл дéн тржнзíн шн сбмжнцъ нзва фн лаéл нз
бафн мзрть чéлзл че áл мзрí фáрть ла сóмь
че нзвъ áпрóпе, фрáтеле бърбáтзлзй éй ва фн
трá кзрть л шн сóва лзá лзнш мзрте, шн ла л
з кзй фпрезнъ кз джнса. Шн бафн копúлзль
кáреле ва нáще сбва áшезá денпрз нзмеле чéлзл
че áл мзрí шн нзвъва стúнце нзмеле лзй ден
з Íсраíль. Нрт денва сóмзá съ л прé мзр
тя фрáтелзй сзй шн съва сзй мзрте прé пóрць
ла съпжнíме шн ва грзí, нзва фрáтеле бърбáтз
лзй мúеу сб рздúче нзмеле фрáтелзй сзй фпрз Íсра
и íль, нзу врзí фрáтеле бърбáтзлзй мúеу. Шн
бор кема пре éль бътржнúмя четъцíй áчéя, шн
бор грзí лзй шн стжндь ва зúче нзвоя съсóмз
к прé джнса. Шн вúндь мзрте фрáтелзй съ
кътре éль фнаинтя бътржнúмей, шн ва дезле
га óнúзмъ áлзй дела пúчóрзл лзй, шн ва скзи
пи фн сóбрázзл лзй, шн ръспзнзндь ва грзí,
áша бор фáче óмзлз кáреле нзва зндз кáса фрá
т телзй сзй. Шн съва кема нзмеле лзй фпрз
Íсраíль кáса чéлзй чешáт дезлегáт чúзма.
л Нрт дескбор сфъдзи дóи óмени фпрзнлок óм
кз фрáтелеся шн ва вени мзрте оúнзл денпрз
шúи съскóаце пре бърбáтзлéй, ден мúна чéлзл
чей бáте, шн фпинзíндь мúна éи фáва áпзкз
л де бóаше. Съй тай мúна éй, спнзúнсь бъге
м óкнá тзй прé л. Сънзфîе фсúкзá тзй кз
н тáри, шн кантáри мáре áл миик. Сънзфîе
фкáса та мъсзре, шн мъсзре мáре шн миикь.
о Кантáри адекрáт шн дрéпть ва фн цîе, шн мь
сзре адекрáтъ шн дрéпть ва фн цîе, пентрз
каснте фáчи фдзлзнгáт де зúле пре пъмжнтз
вáреле домнзл домнеззлзй тзй дь цîе кз сóрць.
п Кзчи скзрбь домнзлзй домнеззлзй тзй тсóт
чел че фáче áчéстя, тóт чéла чефáче стрзмбь
р тáте. Адзц áмúнте кáте áл фнкзт цîе
áмалúк, пре кáле éшúндь тзй ден éгúпет.
с Кзм áл стзтзт фпотрúвъци пре кáле, шн áл

21. Şi de vei culége viia ta, să nu culegi de iznoavă cêle denapoia ta: celui sărac şi celui nemêrnic şi surumanului şi văduvei va fi.

22. Şi-ţ vei aduce aminte căci rob ai fost în pământul Eghipetului, pentru aceasta eu ţie poruncescu să faci cuvîntul acesta.

CAP 25

1. Iară de să va face price întru mijlocul oamenilor şi vor veni la judecată, şi vor judeca şi vor îndirepta pre cel direpţ, şi vor înfrunta pre cel necurat.

2. Şi va fi de va fi vrêdnic de bătaie cel ce păgînêşte, şi-l vei şădea înaintea judecătorilor şi-l vor bate înaintea lor,

3. După păgînătatea lui, cu număr, 40 vor bate pre el şi nu vor mai adaoge; iară de vor mai adaoge a-l bate pre el mai multe decît acêste toiêge, să va ruşina fratele tău înaintea ta.

4. Să nu legi gura boului care trieră.

5. Iară de vor lăcui fraţi într-un loc şi va muri unul dentr-înşii şi sămînţă nu va fi la el, nu va fi muiêrea celuia ce au murit, afară, la om ce nu să apropie; fratele bărbatului ei va întra cătră ea şi o va lua luiş muiêre şi va lăcui împreună cu dînsa.

6. Şi va fi copilul carele va naşte să va aşăza dentru numele celuia ce au murit şi nu să va stinge numele lui den Israil.

7. Iară de nu va omul să ia pre muiêrea fratelui său, şi să va sui muiêrea pre poartă la bătrînime şi va grăi: «Nu va fratele bărbatului mieu să rădice numele fratelui său întru Israil, n-au vrut fratele bărbatului mieu».

8. Şi vor chema pre el bătrînimea cetăţii aceiia şi vor grăi lui şi stînd va zice: «Nu voiu să o iau pre dînsa.»

9. Şi viind muiêrea fratelui său cătră el înaintea bătrînimei, şi va dezlega o cizmă a lui de la piciorul lui şi va scuipi în obrazul lui şi, răspunzînd, va grăi: «Aşa vor face omului carele nu va zidi casa fratelui său.»

10. Şi să va chema numele lui întru Izrail: «Casa celui ce ş-au dezlegat cizma.»

11. Iară de se vor sfădi doi oameni într-un loc, om cu fratele său, şi va veni muiêrea unuia dentr-înşii să scoaţă pre bărbatul ei den mîna celuia ce-l bate şi, întinzînd mîna ei, îl va apuca de boaşă,

12. Să-i tai mîna ei, să nu ţi să vêghe ochiul tău pre ea.

13. Să nu fie în sacul tău cantariu şi cantariu mare au mic.

14. Să nu fie în casa ta măsură şi măsură mare şi mică.

15. Cantariu adevărat şi direpţ va fi ţie şi măsură adevărată şi direaptă va fi ţie, pentru ca să te faci îndelungat de zile pre pământul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţ.

16. Căci scîrbă Domnului Dumnezăului tău tot cel ce face acêstea tot cela ce face strîmbătate.

17. Adu-ţ aminte cîte au făcut ţie Amalic pre cale, ieşind tu den Eghipet,

18. Cum au stătut împotrivă-ţi pre cale şi au/ tăiat ţie coada

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

21. (v) Şi să vei culêge viia ta [(a)[5] şi-ţi vei aduce aminte că rob ai fostu în pământul Eghiptului, pentru aceasta cu ţie porăncescu să faci cuvântul acesta][4] (g)[5] să nu o culegi de iznoavă cêle dennapoia ta celui sărac şi celui nemêrnic[5] <şi celui mişăl>[6] şi văduii va fi.

22. Şi-ţi vei aduce aminte căce rob ai fostu în pământul Eghiptului, pentru aceasta eu ţie porîncescu să faci cuvîntul acesta.

CAP 25

1. Iară de să va face price întru mijlocul oamenilor şi vor veni la giudeţ, şi vor judeca şi vor îndrepta pre cel dreptu, şi vor răpşti pre cel necurat.

2. Şi va fi de va fi vrêdnic de bătaie cel ce păgânêşte, şi-l vei şedea pre el înnaintea judecătorilor şi-l vei bate pre el înnaintea lor după păgânătatea lui,

3. Cu număr 40 îl vei bate pre el şi nu vor mai adaoge; iar de vor adaoge a-l bate pre el mai multu decât acêstea toiêge, să va ruşina fratele tău înnaintea ta.

4. Să nu încăpestrezi[1] boul carele trieră.

5. Iară să vor lăcui fraţii într-un loc şi va muri unul dentrîi înşii iară sămînţă nu va fi la el, nu va fi muiêrea celuia ce au murit afar-la om ce nu să apropie; fratele bărbatului ei[2] va întra cătră ea şi va lua pre ea şie fămêie şi va lăcui împreună cu însă.

6. Şi va fi copilul carele va naşte să va aşcza dentru numele celuia ce au murit şi nu să va stinge numele lui den Israil.

7. Iar de nu va omul să ia pre muiêrea fratelui său, şi să va sui muiêrea pre poartă la bătrânime şi va grăi: «Nu va fratele bărbatului micu să rădice numele fratelui lui întru Israil, n-au vrut fratele bărbatului micu.»

8. Şi-l vor chema pre el bătrânimea cetăţii aceea şi vor grăi lui şi stându va zice: «Nu voi să o iau pre însă.»

9. Şi venindu muiêrea fratelui lui cătră el înnaintea bătrânimei, şi va dăzlega o ciobotă a lui de la piciorul lui şi va ştuiupi în obrazul lui şi, răspundzîndu, va grăi: «Aşa vor face omului carele nu va zidi casa fratelui său.»

10. [Întru Israil][3] şi să va chema numele lui întru Israil: «Casa celui ce ş-au dezlegat ciobota.»

11. Iar de să vor sfădi 2 oameni într-un loc, om cu fratele său, şi va veni muiêrea unuia dentru ei să scoaţă pre bărbatul den mâna celuia ce-l bate pre el şi, întîndzându mîna ei, îl va apuca de boaşele lui,

12. Să-i tai mâna ei, să nu să vêghe ochiul tău pre ea.

13. Să nu fie întru cămara ta cântar şi cântariu mare au mic.

14. Să nu fie întru casa ta măsură şi măsură mare au mică.

15. Cântar adevărat şi dreptu va fi ţie <şi măsură adevărată şi direaptă va fi ţie>[4], pentru ca să te faci îndălungat de dzile pre pământul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu.

16. Căce urăciune Domnului Dumnedzăului tău tot făcându acêstea tot cela ce face strâmbatate.

17. Adu-ţi aminte căte ţ-au făcut ţie Amalic pre cale, ieşindu tu den Eghiptu,

18. Cum au stătut împotrivă-ţi pre cale/ şi au tăiat

Ms. 4389

21. Iar de vei culêge viia ta, să nu aduni rămăşiţa după tine, ce săracului, şi vineticului şi văduvei să laş să ia.

22. Şi să-ţ aduci aminte că şi tu ai fost rob în ţara Eghipetului şi pentr-acêea porăncesc eu ţie să faci lucrul acesta.

CAP 25

1. De va fi gălceavă între niscare oameni şi vor veni la judecată, să-i judece şi să îndireptêze pre cel direpţ, iar pre cel vinovat să-l facă vinovat.

2. Şi de se va cădea celui vinovat să fie de bătaie, să-l pui înaintea judecătorilor şi să-l bată după vina lui înaintea lor[1].

3. Şi cu socoteală să-l bată pentru vina lui, 40 de toiage să-i dea, iar mai mult să nu mai adaogă; iar de-i va da mai multe de atîtea, ocară iaste fratelui tău înaintea ta.

4. Când vei treiera să nu legi gura boului.

5. Şi când vor lăcui fraţii depreună şi va muri unul dentr-ânşii şi nu va avea roadă, să nu se ducă muiêrea celui mort după alt bărbat care nu va fi rudeniia lui, ce fratele bărbatului ei să între la dânsa şi să o ia să-i fie lui muiêre şi să lăcuiască cu dânsa şi să rădice sămânţa frăţâne-său.

6. Şi ce se va naşte mai întâi dentr-ânşii să se tocmească pre numele celui mort şi nu va peri numele lui den Israil.

7. Iar de nu va vrea omul acela să ia pre muiêrea frăţâne-său, să vie muiêrea la poartă înaintea bătrânilor şi să zică: «Nu va fratele bărbatului micu să rădice numele frăţâne-său în Israil.»

8. Şi să-l chiême bătrânii cetăţii aceiia şi să-i zică, iar de va sta el şi va zice: «Nu voiu să o iau,»

9. Să se apropie muiêrea de dînsul înaintea bătrânilor şi să dăzlêge o încălţăminte de la un picior de ale lui şi să scuipe pre obrazul lui şi să zică: «Aşa să facă omului carele nu va să zidească casa frăţâne-său.»

10. Şi se va chiema numele lui întru Israil: «Casa celui ce ş-au dăzlegat încălţămintea.»

11. Iară de se vor sfădi 2 oameni, un bărbat şi cu un frate de ai lui şi va veni muiêrea unuia dentr-ânşii ca să scoaţă pre bărbatul ei dea mâinile celui ce va fi bătând şi, tinzându-ş mâna îl va apuca de boaşă,

12. Să se taie mâna ei, iar să nu cruţezi ochiul tău spre dânsa cu milă.

13. Să nu fie în sacii tăi măsură mare şi mică.

14. Nici în casa ta să nu fie obroc unul mai mic, altul mai mare[2].

15. Ce să aibi măsură direaptă şi tocma şi adevărată, ca să trăieşti zile multe în ţara carea o va da ţie Domnul întru moştinare.

16. Că urât iaste Domnului Dumnezeului tău tot cel ce va face acêstea nedireptăţ.

17. Ado-ţi aminte ce au făcut ţie Domnul pre cale, când ieşiiai den Eghipet,

18. Cum se-au pus împotriva ta pre cale şi au/ tă-

Versiunea modernă

21. Când vei culege strugurii din via ta, să nu-i mai strîngi pe cei rămaşi în urma ta, ci lasă-i străinului, orfanului şi văduvei.

22. Adu-ţi aminte că ai fost rob în ţara Egiptului. De aceea îţi poruncesc să împlineşti aceste cerinţe.

CAP. 25

Rînduieli de judecată, de căsătorie şi de negoţ.

1. Dacă se iveşte o neînţelegere între doi oameni şi vor veni la judecată, să fie judecaţi şi să i se dea dreptate celui nevinovat, iar cel vinovat să fie osîndit.

2. Dacă cel vinovat se cuvine să fie bătut, judecătorul va porunci să fie întins la pământ şi să i se dea un număr de lovituri pe măsura vinovăţiei sale.

3. I se pot da patruzeci de lovituri, dar să nu se treacă de acest număr, căci dacă va primi mai multe, fratele tău va fi făcut de ruşine în văzul tuturor.

4. Să nu legi gura boului la treierat.

5. Cînd fraţii locuiesc împreună, iar unul din ei va muri fără să aibă un fiu, soţia celui mort să nu se mărite în afara familiei, cu un bărbat străin, ci cumnatul ei să intre la ea şi să o ia de soţie, aşa cum se cuvine din partea unui cumnat.

6. Cel dintîi fiu pe care îl va naşte va purta numele fratelui său care a murit, pentru ca numele acestuia să nu se şteargă din Israel.

7. Dar dacă omul nu vrea să se însoare cu soţia fratelui său, aceasta să meargă la poarta cetăţii, înaintea bătrînilor şi să spună: «Cumnatul meu nu vrea să ducă mai departe numele fratelui său în Israel şi nu vrea să se căsătorească cu mine, aşa cum se cuvine din partea unui cumnat.»

8. Atunci bătrînii acelei cetăţi să-l cheme şi să vorbească cu el. Dacă el stăruie şi zice: «Nu vreau să o iau,»

9. Atunci soţia fratelui său să se apropie de el, înaintea bătrînilor, să-i scoată încălţămintea din picior, să-l scuipe în obraz şi, drept răspuns, să-i spună: «Astfel se răsplăteşte bărbatul care nu vrea să întemeieze casa fratelui său».

10. Şi să fie cunoscut în Israel sub numele de „casa desculţului".

11. Cînd doi oameni se bat între ei şi soţia unuia se apropie ca să-l scoată pe bărbatul ei din mîinile celui care îl loveşte, dacă întinde mîna şi îl apucă de părţile bărbăteşti,

12. Să-i tai mîna, să nu găsească cruţare în ochii tăi.

13. Să nu ai în săculeţul tău două feluri de greutăţi de cîntărit, una mai grea şi alta mai uşoară.

14. Să nu ai în casa ta două feluri de măsuri, una mai mare şi una mică.

15. Trebuie să ai greutăţi de cîntărit adevărate şi drepte şi măsuri adevărate şi drepte, pentru ca să trăieşti zile multe în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.

16. Înaintea Domnului Dumnezeului tău sînt o urîciune toţi cei care fac asemenea lucruri, toţi cei care sînt necinstiţi.

17. Adu-ţi aminte de tot ce ţi-a făcut Amalec pe drum, cînd aţi ieşit din Egipt,

18. Cum a tăbărît pe drum asupra ta pe cînd erai

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 144, col. II

тъмѝ цѓе кѡада таверїи, пре чѣи че сѡстенїѧ
дѣи напо҃ѧ та, ѿрътъ фатъмжнѕїѧи ши сѡсте
нїаи ши нѹсе темѫ де дмнзъ҃. Ши бафи ѕ
кжнд҃ тева ѻдихнѝ пре тине дмнѣ дмнзъ҃
тъ҃ декътъ тѡци врътмашїи тъи чѣи дупе
прежѹр҃, фптмжнтѹ кареле дмнѣ дмнзъ҃
тъ҃ дъ цѓе кѹ сорцѹ, ка сѣ мощенещи детѡ
сѣ стинџи нѹмеле лѹи амалик, дентрѹ чѣле де
сѹб чѣрн сѣнѫ ши оуџи.

К А П Ѕ К Ѕ

и бафи девеи ѳтра фптмжнтѹле каре з
ле дмнѣ дмнзъ҃ тъ҃ дъ цѓе кѹ сорцѹ
ка сѣ мощенещи детѡ, ши сѣ лъкѹе
щи прѣѣль. Ши деи лѹа дентрѹ ѳче и
пътъра роаделор пътмжнтѹлѹи тъ҃ ка
ре дмнѣ дмнзъ҃ тъ҃ дъ цѓе кѹ сорцѹ ши деи
пѹне ѳтрѹ кѡшнице, ши деи мѣрце ла локѹле
кареле ва алѣце дмнѣ дмнзъ҃ тъ҃, сѣ кїа
ме нѹмеле лѹи аколе. Ши деи мѣрце кътре г
прѣѡт кареле бафи ѳзнеле ачѣле ши деи грѣи кѣ
тре ѣль, мъртѹрисѣск ѧстъзи дмнѣлѹи дѹм
незѣѹлѹи тъ҃ кѣи ѧмь ѳтрат ла пътмжнтѹле
каре ѧ тѹрат дмнѣ пърынцилор҃ ноштри сѣ дѣ
воаѡ. Ши ва лѹа прѣѡтѹл кѡшница де мж д
ниле тале ши оба пѹне дѣи наинте жрътъвни
кѹлѹи дмнѣлѹи дмнзъ҃лѹи тъ҃. Ши деи е
рѣспѹнде ши деи зїче ѳнаинте дмнѣлѹи дѹм
незъ҃лѹи тъ҃, сирїа ѧ пърѣѣнт татъл мѣѣ,
ши сѣ погорѣт ла ѥгѹпет, ши сѣ немѣрнич
жѡаѡ кѹ нѹмър пѹцин, ши сѣ фъкѹт ако ѳ
трѹ лнмъ маре, ши мѹлциме мѹлт҃ ши маре.
Ши нѣ кинзнит пре ной ѥгѹптѣнїи ши нѣ сме з
рит, ши ѧ пѹс прѣте ной лѹкрѹри грѣле. Ши и
ѧмь стригат кътрѣ дмнѣлѹ дмнзъ҃лѹ пърынци
лор ноштри, ши ѧ ѧскѹлтат дмнѣ глаѣлѹ но
стрѹ, ши ѧ вѣзѹт смереніа ноастрѣ ши ѻсте
нѣла ноастрѣ, ши кинзнирѣ ноастрѣ. Ши н
нѣ скѡ пре ной дмнѣлѹ дела ѥгѹпет, ѣль кѹ бж
тѹте маре кѹ мжнѣ таре, ши кѹ врацѹлѹи
чѣл нлт҃, ши кѹ ведерѝ мари, ши кѹ сѣмне ши
кѹ минѹни. Ши нѣ сътат пре ной ла локѹ ѳ
ачѣста, ши нѣ дат ноаѡ пѣмжнтѹл ачѣста,
пѣмжнтѣ кареле кѹрѣ мїере ши лапте. Ши г
акѹма ѩтѣ ѧм ѧдѹс ѳчепътѹра роаделор пѣ
мжнтѹлѹи каре мїи дат мїе дмне, пѣмжнт
каре кѹрѣ мїере ши лапте, ши сѡбей лъса ѳнаи
нте дмнѣлѹи дмнзъ҃лѹи тъ҃, ши тебей ѳкина
акоаѡ ѳнаинте дмнѣлѹи дмнзъ҃лѹи тъ҃.
Ши тебей вкѹра пентрѹ тоате вѹнътъцнле ка ѕ
ре ѧдѣ цѓе дмнѣ дмнзъ҃ тъ҃, ши кѣїи тале,
ши левитѹ ши немѣрникѹ кареле ѣсте ѳтрѹ
тине. Ѩрѣ де деи сѣвжрши ѧзечни тоате че
ѣсте прѣсте зѣче ѡроаделор пѣмжнтѹлѹи тъ҃,
ѳтрѹ ѧнѣ ѧлтрѣнїе ѧдѡса прѣте зѣче деи да
левитѹлѹи ши немѣрникѹлѹи ши сѹрмнлѹи
ши вѣдѹвей, ши вор мжнка ѳчетъцнле тале, ши
севоръ сътѹра. Ши деи грѣи ѳнаинте дмнѣ з
дмнзъ҃лѹи тъ҃, ѧмь кѹрцнит чѣле сфинте
дѣи каса мѣ, ши лѣмо дать левитѹлѹи ши
не

osteniiai, și nu se temu de Dumnezău.

19. Și va fi cînd te va odihni pre tine Domnul Dumnezăul tău de cătră toți vrăjmașii tăi cei dupe împrejur în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorțu ca să-l moștenești de tot, să stingi numele lui Amalic dentru cêle de supt ceriu; să nu și uiți.

CAP 26

1. Și va fi de vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorțu ca să-l moștenești de tot și să lăcuiești pre el,

2. Și vei lua dentru începătura roadelor pămîntului tău care Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorțu și vei pune întru coșniță și vei mêrge la locul carele va alêge Domnul Dumnezăul tău să chieme numele lui acolo.

3. Și vei mêrge cătră preot carele va fi în zilele acêlea și vei grăi cătră el: «Mărturisescu astăzi Domnului Dumnezeului tău căci am întrat la pămîntul care au jurat Domnul părinților voștri să dea voao.»

4. Și va lua preotul coșnița den mîinile tale și o va pune dennaintea jîrtăvnicului Domnului Dumnezăului tău.

5. Și vei răspunde și vei zice înaintea Domnului Dumnezăului tău: «Siriia au părăsit tatăl mieu și s-au pogorît la Eghipet și s-au nemernicit acolo cu număr puțin. Și s-au făcut acolo întru limbă mare și mulțime multă și mare.

6. Și ne-au chinuit pre noi eghiptênii și ne-au smerit și au pus preste noi lucruri grêle.

7. Și am strigat cătră Domnul Dumnezăul părinților noștri și au ascultat Domnul glasul nostru și au văzut smereniia noastră și osteneala noastră și chinuirea noastră.

8. Și ne-au scos pre noi Domnul de la Eghipet, el, cu vîrtute mare, cu mînă tare și cu brațul lui cel nalt și cu vederi mari și cu sêmne și cu minuni.

9. Și ne-au băgat pre noi la locul acesta și ne-au dat noao pămîntul acesta, pămînt carele cură mière și lapte.

10. Și acuma, iată, am adus începătura roadelor pămîntului care mi i-ai dat mie, Doamne, pămînt care cură mière și lapte.» Și o vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău și te vei închina acolo înaintea Domnului Dumnezăului tău.

11. Și te vei bucura pentru toate bunătățile care au dat ție Domnul Dumnezăul tău, și casii tale, și levitul, și nemêrnicul carele iaste întru tine.

12. Iară de vei săvîrși a zeciui tot ce iaste preste zêce a roadelor pămîntului tău, întru anul al treilea, a dooa preste zêce vei da levitului, și nemêrnicului, și surumanului și văduvei, și vor mînca în cetățile tale și se vor sătura.

13. Și vei grăi înaintea Domnului Dumnezăului tău: «Am curățit cêle sfinte den casa mea și le-am dat levitului, și/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

ţie coada ttaberii pre cei ce osteniia dennapoia ta, iar tu flămîndziai şi osteneai şi nu se temu de Dumnedzău.

19. Şi va fi cändu te vei odihni pre tine Domnul Dumnedzău de cătră toţi nepriêtenii de prenpregiur întru pămäntul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu ca să-l moştenească de tot pre el, să stingi numele lui Amalic dentru cêle de suptu ceriu; şi să nu uiţi.

CAP 26

1. Şi va fi de vei întra în pämîntul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu ca să-l moştenească de tot pre el şi să läcuieşti pre el,

2. Şi vei lua dentru începătura roadelor pämäntului tău carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie cu sorţu şi vei pune întru o coşniţă şi vei mêrge la locul carele va alêge Domnul Dumnedzăul tău să să chiiême numele lui acolo.

3. Şi vei mêrge cătră preut carele va fi întru dzilele acêlea şi vei grăi cătră el: «Voi arăta[1] astădzi Domnului Dumnedzăului tău căce am întrat la pämäntul carele au jurat Domnul părinţilor noştri să dea noaă.»

4. Şi va lua preutul coşniţa den mäinele tale şi va pune pre ea denaintea jirtävnicului Domnului Dumnedzăului tău.

5. Şi vei răspunde, şi vei dzice înnaintea Domnului Dumnedzăului tău: «Siriia au părăsit tatăl mieu şi s-au pogorît la Eghiptu şi s-au nemernicit acolo cu număr puţin. Şi să fêce acolo întru limbă mare şi mulţime multă şi mare.

6. Şi v-au chinuit pre voi eghiptênii şi ne-au smerit pre noi şi au pus preste noi fapte grêle.

7. Şi am strigat cătră Domnul Dumnedzăul nostru <părinţilor noştri>[2] şi au ascultat Domnul glasul nostru şi au vădzut smerenia noastră şi osteneala noastră şi chinuirea noastră.

8. Şi ne-au scos pre noi Domnul de la Eghiptu, el, cu vărtute mare şi cu mănă tare şi cu braţul lui cel înnaltu şi cu vederi mari şi cu sêmne şi cu minuni.

9. Şi ne-au băgat pre noi la locul acesta şi ne-au dat noao pämäntul acesta, pämäntu carele cură miêre şi lapte.

10. Şi acum, iată, am adus începătura roadelor pämäntului căruia mi-ai dat mie, Doamne, pämäntul carele cură miêre şi lapte.» Şi vei läsa pre ea înnaintea Domnului Dumnedzăului tău şi te vei închina acolo înnaintea Domnului Dumnedzăului tău.

11. Şi te vei bucura pentru toate bunătăţile carele au dat ţie Domnul Dumnedzăul tău şi casei tale, şi levitul, şi nemêrnicul carele iaste întru tine.

12. Iară de vei săvărşi a dzeciui tot ce iaste preste 10 a roadelor pämîntului tău, întru anul al treilea, a doao preste dzêcea vei da levitului şi nemêrnicului, şi sărăimanului şi văduii şi vor mînca întru cetăţile tale şi să vor sătura.

13. Şi vei grăi înnaintea Domnului Dumnedzăului tău: «Am curăţit cêle sfinte dentru casa mea şi le-am dat pre êle levitului, şi/

Ms. 4389

iat straja carea păziia după tine, fiind tu flămînd şi secetos şi nu se temu de Dumnezeu.

19. Deci deaca te va odihni Domnul Dumnezeul tău de toţ vrăjmaşii tăi carei sänt împrejurul tău, în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău întru moştinare, să te sălăşluieşti într-ănsa, să potopeşti numele Ammalicului dentre cêle de supt cer; şi să nu-ţ uiţi.

CAP 26

1. De-acii deaca vei întra în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău între moştinare şi te vei sălăşlui într-ănsa,

2. Să iai den toată pärga pämäntului tău care va da ţie Domnul Dumnezeul tău în biruinţă şi să pui în coşniţă şi să te duci la locul care şi-l va alêge Domnul Dumnezeul tău să chiemi numele lui acolo.

3. Şi să mergi la preot carele va fi într-acea vrême şi să zici cătră dänsul. «Grăi-voiu astăzi Domnului Dumnezeului tău că am întrat în ţara carea se-au jurat Domnul părinţilor noştri că o va da noaoă.»

4. Şi să ia preotul coşniţa den mäinile tale şi să puie înpotriva altariului Domnului Dumnezeului tău.

5. Şi răspunzänd, să zici înaintea Domnului Dumnezeului tău: «Părăsit-au tată-mieu Sîriia şi se-au pogorät în Eghipet şi cu puţinel număr se-au sălăşluit acolo. Iar acolo se-au făcut în limbă mare şi în oameni mult şi în närod mult.

6. Şi ne năcăjiia eghiptênii şi ne căzniia şi punea pre noi lucruri grêle.

7. Şi am strigat cătră Domnul Dumnezeul nostru şi au auzit Domnul vaietele noastre şi au văzut smereniia noastră şi osteninţele noastre şi întristăciunile noastre.

8. Şe ne scoase den Eghipet el însuş cu täriia sa cea mare şi cu mäna tare şi cu braţul cel nalt în mirare mare şi în sêmne şi în minuni.

9. Şi ne-au băgat într-acest loc şi ne-au dat această ţară, pämäntul carele fiêrbe cu lapte şi cu miêre.

10. Ce acum iată că am adus den pärga roadelor pämîntului care l-ai dat mie Doamne.» Şi să le laş înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să te închini acolo înaintea Domnului Dumnezeului tău.

11. Şi te vei veseli de toate bunătăţile care au dat ţie Domnul Dumnezeul tău şi levitului şi streinului care iaste la tine.

12. Iar cänd vei face dijmuiala den toate sämänăturile pämäntului tău, în anul al treilea, în anul în care se dijmuiesc dijmele, să le dai levitului şi streinului, şi säracului şi văduvei, să le mänänce în cetăţile tale şi să se satureze.

13. Şi să zici înaintea Domnului Dumnezeului tău: «Adus-am cêle sfinţite den casa mea şi le-am dat levitului, şi/ vineticului, şi säracului şi văduvei,

Versiunea modernă

slăbit şi istovit şi, fără nici o teamă faţă de Dumnezeu, i-a nimicit pe cei din coada convoiului, care au rămas în urmă din pricina oboselii.

19. Cînd Domnul Dumnezeul tău va face să ai linişte din partea tuturor vrăjmaşilor care te înconjoară, în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă moştenire ca să o stăpîneşti, să ştergi amintirea lui Amalec de sub cer. Să nu uiţi!

CAP. 26

Pîrga roadelor.

1. Cînd vei intra în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă moştenire, şi o vei lua în stăpînire şi vei locui în ea,

2. Să ici din pîrga tuturor roadelor pämîntului, ce le vei culege din ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să le pui într-un coş şi să mergi în locul pe care îl va alege Domnul Dumnezeul tău ca să dăinuiască numele lui acolo.

3. Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea şi să-i spui: «Astăzi mărturisesc înaintea Domnului Dumnezeului tău că am intrat în ţara pe care Domnul s-a jurat părinţilor noştri că ne-o va da nouă.»

4. Preotul va lua coşul din mîinile tale şi îl va aşeza înaintea Domnului Dumnezeului tău.

5. Drept răspuns, vei rosti aceste cuvinte înaintea Domnului Dumnezeului tău: «Tatăl meu a fost un arameu rătăcitor, care s-a dus în Egipt în pribegie, cu puţini oameni. Acolo a ajuns să fie un popor mare, puternic şi numeros.

6. Dar egiptenii s-au purtat rău cu noi, ne-au umilit şi ne-au supus la munci grele.

7. Atunci am strigat către Domnul Dumnezeul părinţilor noştri şi Domnul a auzit strigătul nostru şi a văzut nenorocirea noastră, munca silnică şi asuprirea.

8. Şi Domnul ne-a scos din Egipt cu mînă puternică şi cu braţul întins, cu mari grozăvii, cu semne şi cu minuni.

9. Şi ne-a adus în acest loc şi ne-a dat ţara aceasta, ţară în care curge lapte şi miere.

10. Acum, iată, am adus pîrga roadelor pämîntului pe care mi l-ai dat mie, Doamne.» Să le pui înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să te închini în faţa Domnului Dumnezeului tău.

11. Apoi să te bucuri, împreună cu leviţii şi cu străinii care se află la tine, de toate bunătăţile pe care Domnul Dumnezeul tău ţi le-a dat ţie şi familiei tale.

12. În anul al treilea, anul zeciuielii, după ce vei încheia împărţirea tuturor zeciuielilor roadelor tale şi le vei da leviţilor, străinilor, orfanilor şi văduvelor, ca să mănînce în cetăţile tale şi să se sature,

13. Să spui înaintea Domnului Dumnezeului tău: «Am scos din casa mea zeciuiala cea sfinţită şi am dat-o leviţilor/ străinilor, orfanilor şi văduvelor,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 145, col. I

немѣрникѹлѹй шн сѫрѹмънѹлѹй, шн вѣдѹвей дѹпъ тоате порѹнчиле тале каре ăн порѹнчит мїе, нămь кълкат порѹнка та, шн нѫ сăмь ѕ оуитат. Шн нăм мънкат ку дрептъ мѣ дентрѹ ăле, нăм родит дентрѹ ăле ла некѹрат нăм дат дентрѹ ăле челѹй морть, ăмь аскѹлтат гласкѹ домнѹлѹй домнезеѹлѹй мїеѹ, ăмь з фъкѫт дѹпъ кѹм мїан порѹнчит мїе. Пр кѣще дентрѹ каса та шѣ сфинць дечерн шн благословѣще претородѹл тѹ пре ерал, шн пъ мънтѹл каре ăн дат лор фче кинъ тѣн ку рат пъринцилорь ностри сѣ не дай ноао пъмънт ѕ тѹл каре кѹрь лапте шн мїере. Ѧ́ѕ сă аѧтеста ăѧ порѹнчит домнѹл домнезеѹл тъѧ цїе сфаун тоате дрептъциле ăѧвѣстъ, шн кѹдекъциле шн ле вецн пъѕн шн ле вецн фче дентрѹ тоатъ нема вăстъ, шн дн тоте ѕ сѹфлетѹл вострѹ. Пре домнезеѹ ăн ăлесь ăстъѕн афн цїе домнезеѹ шн ămвръ ѧтрѹ кѣ нле лѹй шн апъѕн дрептъциле шн порѹнчиле шн кѹдекъциле лѹй, шн а аскѹлта гласкѹ лѹй. ѝ Шн домнѹл тѹ ăлесь ăстъѕн претине сфн лѹй нърод ăвѹт, фче кинъ ăѧ знесь цїе спъ ѕ зецн тоате порѹнчиле лѹй. Шн сфнць ѷ ман сѹсь декът тоате лимъчиле каре тѹ фз кѹ претине нѹмнт, шн пфлъ шн слъвн, ка сфн тѹ нърод сфнть домнѹлѹй домнезеѹ лѹй тъѧ фче кинъ ăѧ грътъ.

КАПѢ КЗ

а Ши порѹнчи мойси шн ѣтрънимѣ фн лсор лѹй ерал зикнд, пъзнцѣ тоате порѹнчиле ачѣстѣ, кте ез порѹн в ческ ласѫ ăстъѕн. Шн кфн ѧ тѹ каре зн вецн трче ерданѣл ла пъмънтѹл каре домнѹл домнезеѹл тъѧ дъ цїе кѫ сорцѹ, шн вен пне цїе пётрн мри, шн г вен спои пре дънселе кѫ споиалъ. Шн вен скрїе пре пётрн тоате кѹвнтеле легїн ачещїа, дка вецн трче ерданѣл, кнд вен ѧтрà ла пъмънтѹл каре домнѹл домнезеѹл тъѧ дъ цїе, пъмънт каре кѹрь лапте шн мїере фче кинъ ăѧ знесь домнѹл домнезеѹл пърнцилорь д тън цїе. Шн кфн дѹпъ че вецн трче ерданѣл, вецн пне пётрнле ачѣстѣ каре ез по рѹнчес ласѫ ăстъѕн фмънтеле гебалѣ, шн е ле вецн спои кѫ споиалъ. Шн вен знд ако лсо жрътъвникь домнѹлѹй домнезеѹлѹй тъѧ, жрътъвникь де пётрн, сѣкѹ пѹй прсте ăле ѕ фер. Пётрн де тоатъ ѧтрецн, вен знд жрътъвникъ домнѹлѹй домнезеѹлѹй тъѧ шн вен ско тоате прсте ел ардерле де тот домнѹлѹй ѕ домнезеѹлѹй тъѧ. Шн вен жрътъ жр тъ де мънтѹре, шн вен мнк шн те вен съ тѹра аколо шн те вен вкѹра ѧнанъ домн н лѹй домнезеѹлѹй тъѧ. Шн вен скрїе пре пётрнле ачѣстѣ тоатъ лѣцѣ ачаста ămве ф фоарте. Шн ăѧ грътъ мойси шн прсцїн г левцїн лтот ерал зикнд. Тчи шн аскѹлтъ ерал, ѧтрѹ зиса ачаста тън

1. Şi porunci Moisi şi bătrânimea fiilor lui Israil zicînd: „Păziţi toate poruncile acêstea cîte eu poruncescu voao astăzi.

2. Şi va fi întru care zi veţi trêce Iordanul la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi vei pune ţie pietri mari şi vei spoi pre dănsăle cu spoială.

3. Şi vei scrie pre pietri toate cuvintele legii aceştiia, deaca veţi trêce Iordanul, cînd vei întra la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ţie, pământ care cură lapte şi miêre, în ce chip au zis Domnul Dumnezeul părinţilor tăi ţie.

4. Şi va fi după ce veţi trêce Iordanul, veţi pune pietrile acêstea care eu poruncescu voao astăzi în muntele Ghevaal şi le veţi spoi cu spoială.

5. Şi vei zidi acolo jîrtăvnic Domnului Dumnazeului tău, jîrtăvnic de pietri, să nu pui preste êle fier.

6. Pietri de tot întregi vei zidi jîrtăvnicul Domnului Dumnezeului tău şi vei scoate preste el arderile-de-tot Domnului Dumnezeului tău.

7. Şi vei jîrtvui jîrtvă de mîntuire şi vei mînca şi te vei sătura acolo şi te vei bucura înaintea Domnului Dumnezeului tău.

8. Şi vei scrie pre pietrile acêstea toată lêgea aceasta aiêve foarte".

9. Şi au grăit Moisi şi preoţii leviţii la tot Israilul zicînd: [10] „Taci şi ascultă, Israile! Întru zioa aceasta te-ai/ făcut întru

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

nemêrnicului, şi sărăimanului şi văduii, după toate porîncile tale carele mi-ai porîncit mie; n-am călcat porînca ta şi n-am uitatu-o.

14. Şi n-am mâncat cu durêrea mea dentru êle, n-am rodit dentru êle la necurat, n-am dat dentru êle celui mortu; am ascultat glasul Domnului Dumnedzâului mieu, am făcut după cum mi-au porîncit mie.

15. Privêşte dentru casa ta cea sfântă dentru cêr şi blagoslovêşte pre nărodul tău, <pre>[2] Israil, şi pământul carele ai dat lor, în ce chip te-ai giurat părinţilor noştri să ne dai noao pământul carele cură lapte şi miêre.»

16. Întru dzua aceasta Domnul Dumnedzâul tău au porîncit ţie să faci toate dreptăţile acêstea şi giudeţele şi le veţi păzi şi le veţi face pre êle dentru toată inima voastră şi dentru tot sufletul vostru.

17. Pre Dumnedzău ai ales astădzi a fi ţie Dumnedzău şi a mêrge întru căile lui şi a păzi dreptăţile şi giudecăţile lui şi porîncele şi a asculta glasul lui.

18. Şi Dumnedzău te-au ales astădzi pre tine să-i fii lui nărodu preţuit[3], în ce chip au dzis ţie să păzeşti toate porîncele lui.

19. Şi să fii tu mai sus decât toate limbile carele te-au făcut pre tine numit şi pofală şi slăvit ca să fii tu nărod sfântu Domnului Dumnedzâului tău, în ce chip au grăit."

CAP 27

1. Şi porânci Moisi şi bătrânimea fiilor Israil dzicându: „Cruţaţi toate porîncele acêstea căte eu porîncescu voao astădzi.

2. Şi va fi întru care dzi veţi trêce Iordanul la pământul carele Domnul Dumnedzâul tău dă ţie cu sorţu, şi vei pune ţie pietri[1] mari şi vei spoi pre înşii cu spoială.

3. Şi vei scrie pre pietri toate cuvintele legii aceştiia, dacă veţi trêce Iordanul, căndu veţi întra la pământul carele Domnul Dumnedzâul tău dă ţie, pământu carele cură lapte şi miêre, în ce chip au dzis Domnul Dumnedzâul părinţilor tăi ţie.

4. Şi va fi după ce veţi trêce Iordanul, veţi pune pietrile acêstea carele eu porîncescu voao astădzi în muntele Gheval şi vei murui pre ei cu muruială,

5. Şi vei zidi acolo jirtăvnic Domnului Dumnedzâului tău, jirtăvnic de pietri, să nu pui pre êle fier.

6. Pietri întru tot întregi vei zidi jirtăvnicul Domnului Dumnedzâului tău şi vei scoate preste el arderi de tot Domnului Dumnedzâului tău.

7. Şi vei jirtvui jirtvă de mântuire şi vei mânca şi te vei sătura acolo şi te vei bucura înnaintea Domnului Dumnedzâului tău.

8. Şi vei scrie pre pietrile acêstea toată lêgea aceasta arătat foarte."

9. Şi au grăit Moisi şi preuţii leviţii la tot Israilul dzicându: [10] „Taci şi ascultă, Israil! Întru dzua aceasta te-ai/ făcut întru nărodu Domnului

Ms. 4389

după toată porunca ta, carea ai porîncit mie; n-am călcat porunca ta, nici o am uitat.

14. Şi n-am mâncat în durêrea mea dentr-ânsele şi n-am împărţit dentr-ânsele în necurăţii, nici am dat dentr-ânsele celui mort; ascultat-am glasul Domnului Dumnezeului mieu şi am făcut cum au porîncit mie.

15. Caată den cer, den lăcaşul tău cel sfînt şi blagoslovêşte pre Israil, oamenii tăi în ţara carea o ai dat lor cum te-ai jurat părinţilor noştri să dai noaoă ţara cêea ce fiêrbe cu lapte şi cu miêre.»

16. În zioa aceasta au porîncit Domnul Dumnezeul tău să faci toate direptăţile acêstea şi judecăile şi să le păziţ şi să le faceţ den toată inima voastră şi den tot sufletul vostru.

17. Pre Domnul ai ales să fie ţie Dumnezeu astăzi şi să umbli în calea lui şi să păzeşti toate direptăţile lui şi porăncile lui şi judecăţile lui şi să aculţ glasul lui.

18. Şi astăzi au ales pre voi Domnul astăzi să fiţ lui nărod cuvios, cum v-au zis şi să păziţ toate porăncile lui.

19. Şi să fii mai nalt decât toate limbile care te-au făcut, numenit şi lăudat şi slăvit ca să fii nărod sfînt Domnului Dumnezeului tău, cum au grăit."

CAP 27

1. Şi porânci Moisei bătrânilor feciorilor lui Israil zicînd: „Păziţ toate poruncile acêstea căte porăncesc eu voaoă astăzi.

2. Deaca veţ trêce Iordanul în ţara carea o va da voaoă Domnul Dumnezeul vostru întru moştinare, să pui ţie pietri mari şi să le văruieşti cu var.

3. Şi să scrii pre pietri toate cuvintele legii aceştiia, deaca veţ trêce Iordanul şi veţ întra în ţara carea o va da ţie Domnul Dumnezeul tău, ţara carea fiêrbe cu lapte şi cu miêre, cum au zis ţie Domnul Dumnezeul părinţilor tăi.

4. Şi deaca veţ trêce Iordanul, să puneţ pietrile acêlea care porăncesc eu voaoă astăzi în muntele Ghevalului şi să le văruieşti acolo cu var.

5. Şi să zideşti acolo altar Domnului Dumnezeului tău, altar de piiatră, şi să nu pui pre dînsul fier[1].

6. Ce cu piiatră întreagă să zideşti altariul Domnului Dumnezeului tău şi să pui pre dânsul arderea cea de tot a Domnului Dumnezeului tău.

7. Şi să pui jărtva mântuirii, şi să mănânci acolo şi să te saturi şi să te veseleşti înaintea Domnului Dumnezeului tău.

8. Şi să scrii pre acêle pietri toată lêgea aceasta deplin şi aiêve."

9. Şi grăi Moisei preoţilor şi leviţilor şi la tot neamul lui Izrail zicând: „Taci şi ascultă, Israil! Astăzi te-ai/ făcut nărod Domnului Dumne-

Versiunea modernă

potrivit tuturor poruncilor pe care mi le-ai dat; n-am încălcat şi nu am uitat poruncile tale.

14. N-am mîncat din zeciuială cînd eram în întristare, n-am dus-o de la mine cînd eram în stare de necurăţenie, n-am dat din ea pentru vreun mort. Am ascultat glasul Domnului Dumnezeului meu şi am făcut cum mi-ai poruncit.

15. Priveşte din lăcaşul tău cel sfînt, din ceruri, şi binecuvintează pe poporul tău, Israel, şi ţara pe care ne-ai dat-o, aşa cum ai jurat părinţilor noştri, ţara în care curge lapte şi miere.»

16. Astăzi Domnul Dumnezeul tău îţi porunceşte să împlineşti aceste rînduieli şi legi, să le păzeşti şi să le împlineşti din toată inima şi din tot sufletul tău.

17. Astăzi ai mărturisit că Domnul este Dumnezeul tău; de aceea, trebuie să umbli pe căile lui, să păzeşti rînduielile, poruncile şi legile lui şi să asculţi glasul lui.

18. Iar Domnul a făcut astăzi cunoscut că tu eşti poporul ce îi aparţine lui, aşa cum ţi-a făgăduit. Să păzeşti toate poruncile lui

19. Şi te va ridica în faimă, laudă şi măreţie mai presus decît toate popoarele pe care le-a făcut şi vei fi un popor sfînt pentru Domnul Dumnezeul tău, aşa cum ţi-a făgăduit."

CAP. 27

Pietrele legii. Cele douăsprezece blesteme.

1. Moise şi bătrînii Israelului au poruncit poporului: „Păziţi toate poruncile pe care vi le dau astăzi.

2. În ziua în care veţi trece Iordanul în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să iei nişte pietre mari şi să le tencuieşti cu var.

3. Să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi, atunci cînd treci dincolo ca să intri în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, ţară în care curge lapte şi miere, aşa cum a făgăduit Domnul Dumnezeul părinţilor tăi.

4. După ce aţi trecut Iordanul, să puneţi pietre pe muntele Ebal, aşa cum vă poruncesc eu astăzi, şi să le tencuiţi cu var.

5. Să zideşti acolo un altar Domnului Dumnezeului tău, altar din pietre, la care să nu lucrezi cu unelte din fier.

6. Să zideşti altarul Domnului Dumnezeului tău din pietre întregi şi să aduci pe el arderi de tot Domnului Dumnezeului tău.

7. Să aduci jertfe de pace, să mănînci acolo şi să te bucuri înaintea Domnului Dumnezeului tău.

8. Să scrii foarte limpede pe aceste pietre toate cuvintele acestei legi."

9. Moise şi preoţii leviţi au cuvîntat astfel întregului Israel: „Fă linişte şi ascultă, Israele! Astăzi ai/ devenit poporul Domnului Dumne-

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 145, col. II

рмѕ

фнъхѣ ѧтрѣ нтроⷣь дмнхлѣ дмнезехлѣнѣ тъ,
шнѡ вѣн ѧскѫлта глаⷭхѫ дмнхлѣ дмнезехлѣнѣ
тъ, шнѡ вѣн фаче тоате порѫнчиле лѫй шн дн
рѣтъцнле лѫй каре ѣ порѫнчⷭкѫ цⷭе ѧстъзи .
Шнѡ ѧ порѫнчѣ моⷭи нтроⷣлхѣй ѧзнⷭоа ѧчѣ ѕѧ
знкнⷣѫ . ѧчⷭѣщь коⷭта ѧвглоѵнѡ нтро ѕв
дхль дмнѫнтеле гаризнѣ, трекнⷣь їѡрⷣанхѫ,
снмеѡнь лѣѵи , їѫⷣа , їсахаръ , їѡснфь, шнѡ ве
нѣмнѣнь . Шнѡ ѧчⷭѣщь коръ ста пре блестемѣ ѕѕ
дмнѫнтеле гевалхлѣй , рѫвнѣ , гⷣь ѧшѣръ , зав
лоѣ , дѧнъ , шнѡ недалнмь . Шнѡ рѣспѫнзнⷣѫ ѕѳ
коръ знче левнцїн ла тоⷮ їерахлѫ , кѫ глаⷭ
маре . Блестемѧⷮ сѡмхль кареле ва фаче чо ѕѳ
панⷮ шнѡ въръсаⷮ , скꙋрѣ дмнхлѣй лꙋкръ де
мънни де мѣшери , шнѡ лева пꙋне ѫтрѣ ѧскꙋнⷭ,
шнѡ рѣспѫнзнⷣѫ тоⷮ нроⷣхѫ ва знче фїе .
Блестемѧⷮ чела че нꙋ чнⷭтѣще пре тѧтъ ѕѫ
ѧѫ пре мꙋмъ, шнѡ коръ знче тоⷮ нроⷣхѫ съфїе.
Блестемѧⷮ чела че мꙋтъ хотарле ѧпроапелѣ, ѕѯ
шнѡ коръ знче тоть нроⷣхѫ съфїе . Блесте ѕѱ
мѧⷮ чела че рѣтъчѣще пре сѫрѣ дкале , шнѡ коръ
грѣнѡ тоⷮ нроⷣхѫ фїе . Блестемѧⷮ ка ѕѳ
рале ка ѧбѧте жⷣекѧта немѣрникхлѣй шнѡ сѫ
рѫмнхлѣй шнѡ вѣдѫвен шнѡ коръ грѣнѡ тоⷮ нро
ⷣхѫ фїе . Блестемѧⷮ чела че доарме кꙋмѫ ѕк
рѣѣтъжнестѣ кѣчн ѧѫ дескоперⷮ ѧкоперѣтѣ
тълхи сѫ, шнѡ вѡ знче тоⷮ нѕроⷣѫ фїе . Блесте ѕкѧ
мѧⷮ чела че доарме кѫ тоⷮ довнтокѫ, шнѡ вѡ
знче тоⷮ нороⷣхѫ фїе . Блестемѧⷮ чела че ѕкѳ
доарме кѫ сор депе тѧтъ ѕѫ депе мꙋмъ,
шнѡ коръ грѣнѡ тоⷮ нороⷣхѫ фїе . Блестемѧ ѕкр
чела че доарме кѫ соакрѣ шнѡ коръ знче тоⷮ нро
ⷣхѫ фїе . Блестемѧⷮ чела че бѧте прѣ вечн ѕкѯ
нхѫ лѫй кѫ фнкалешѫ шнѡ коръ знче тоⷮ нороⷣѫ
фїе . Блестемѧⷮ кареле ва лѫа дарѫри съ оѫ ѕке
чнⷮ сѫфлеть ѧсѫнце не вннобать, шнѡ ва знче
тоⷮ нороⷣхѫ фїе . Блестемать тоⷮ сѡмѫ ѕкѕ
кареле нѫба ста ла тоате кѫ вннтелелецїй ѧче
щѫ ка съле факѣ шнѡ ва грѣнѡ тоⷮ нороⷣхѫ фїе .

К А́ П̀ К Ѝ Н

Н̀ кафн дѣкабѣци трѣче їѡрⷣанхль ла ѧ
пъмѫнтхль кареле дмнхль дмнѕъхль
бострѫ дѣ боасѡ, девѣци ѧѫзн кѫ ѧѫзѫ
глаⷭхль дмнхлѣй дмнѕъхлѣй бострѫ
стъпънци шнѡ стфаци тоате порѫн
чиле лѫй , каре ѣ порѫнчⷭкѫ цⷭе ѧстъзи, шнѡ
тебада дмнхѫ дмнѕъхль тѣ ман сѫсь де кѫ
тоате лнмбиле пъмѫнтхлѣи . Шнѡ коръ вени ѕ
прⷭте тине тоате бѧбѣнїле ѧчⷭтѣ шнѡ тебѣ
ѧфла прѣ тине де вѣй ѧѫзн кѫ ѧѫзѫ глаⷭхль
дмнхлѣй дмнѕъхлѣй тѣ . Бѧбить тѫ ѫче ѕ
тате, шнѡ бѧбить тѫ ѫцарнть . Бѧбите ѕѧ
нащериле пѫнтечелѣи тѣ шнѡ роаделе пѫмѫнтѫ
лѫи тѣ, шнѡ чирезиле боилсѡр тѣи , шнѡ тѫрме
ле ѻилсѡр тале . Бѧбите жⷣнтиниле тале ѕ
рѣмъшинле тале . Бѧбить тѫ кѫндь ѫ ѕѕ
трн ѫлъѣнѣрѫ, шнѡ бѧбить тѫ кѫндь ѣшн ѧфѧ.
Стъндѣ цⷭе дмнхль дмнѕъхѫ тѣ прѣ крѣѣ ѕ
машїй тѣи чѣѫ чеⷮ стѫ ѫпотрнвѣ, ффрѫнци
ѫна

Biblia, 1688, pag. 145, col. II

nărod Domnului Dumnezeului tău.

10. Şi vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi vei face toate poruncile şi dreptăţile lui care eu poruncescu ţie astăzi."

11. Şi au poruncit Moisi nărodului în zioa acêea zicîndu:

12. „Aceştea vor sta a blagoslovi nărodul în muntele Garizin, trecînd Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Veniamin.

13. Şi aceştea vor sta pre blestem, în muntele Ghevalului: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan şi Nethalim.

14. Şi răspunzîndu, vor zice leviţii la tot Israilul cu glas mare:

15. «Blestemat omul carele va face cioplit şi vărsat, scărbă Domnului, lucru de mîini de meşteri şi le va pune întru ascuns!» Şi răspunzîndu tot nărodul va zice: «Fie!»

16. «Blestemat cela ce nu cinstêşte pre tată-său au pre mumă-sa!» Şi vor zice tot nărodul: «Să fie!»

17. «Blestemat cela ce mută hotarăle aproapelui!» Şi vor zice tot nărodul: «Să fie!»

18. «Blestemat cela ce rătăcêşte pre orbu în cale!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»

19. «Blestemat carele va abate judecata nemêrnicului şi surumanului şi văduvei!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»

20. «Blestemat cela ce doarme cu muiêrea tătîne-său, căci au descoperit acoperirea tatălui său!» Şi vor zice tot nărodul: «Fie!»

21. «Blestemat cela ce doarme cu tot dobitocul!» Şi vor zice tot norodul: «Fie!»

22. «Blestemat cela ce doarme cu sor de pe tată-său sau de pe mumă-sa!» Şi vor grăi tot norodul: «Fie!»

23. «Blestemat cela ce doarme cu soacră-sa!» Şi vor zice tot norodul: «Fie!»

24. «Blestemat cela ce bate pre vecinul lui cu ficleşug!» Şi vor zice tot norodul: «Fie!»

25. «Blestemat carele va lua daruri să ucigă suflet a sînge nevinovat!» Şi va zice tot norodul: «Fie!»

26. «Blestemat tot omul carele nu va sta la toate cuvintele legii aceştiia ca să le facă!» Şi va grăi tot norodul: «Fie!»

CAP 28

1. Şi va fi deaca veţi trêce Iordanul la pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru dă voao, de veţi auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului vostru, să păziţi şi să faceţi toate poruncile lui carele eu poruncescu ţie astăzi, şi te va da Domnul Dumnezăul tău mai sus decît toate limbile pămîntului.

2. Şi vor veni preste tine toate blagosloveniile acêstea şi te vor afla pre tine de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului tău.

3. Blagoslovit tu în cetate şi blagoslovit tu în ţarină.

4. Blagoslovite naşterile pîntecelui tău şi roadele pămîntului tău şi cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale.

5. Blagoslovite jîniţele tale, rămăşiţele tale.

6. Blagoslovit tu cînd întri înlăuntru şi blagoslovit tu cînd ieşi afară.

7. Să-ţi dea ţie Domnul Dumnezăul tău pre vrăjmaşii tăi, ceia ce-ţ stau împotrivă, înfrînţi/ înaintea feţii tale; pre o cale vor

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

Dumnedzăului tău.

10. Şi vei asculta glasu Domnului Dumnedzăului tău şi vei face toate porîncele lui şi direptăţile lui carele eu porîncescu ţie astădzi.

11. Şi au porîncit Moisi nărodului întru dzua acêea dzicăndu:

12. „Aceştea vor sta a blagoslovi nărodul în muntele Garizin trecăndu Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Veniamin.

13. Şi aceştea vor sta preste blăstăm în muntele Gheval: Ruvim, Gadu, Asir, Zavulon, Dan şi Nefthalim.

14. Şi răspundzăndu vor dzice leviţii la tot Israil, [dzicîndu][2] cu glas mare:

15. «Blăstămat omul carele va face cioplit şi vărsat, urăciune Domnului, faptu a măni de meşteri şi le va pune pre êle întru ascunsu!» Şi răspundzăndu tot nărodul va dzice: «Fie!»

16. «Blăstămat cela ce necinstêşte pre tată-său au pre maică-sa!» Şi vor dzice tot nărodul: «Fie!»

17. «Blăstămat cela ce mută hotarăle aproapelui!» Şi vor dzice tot [tot] nărodul: «Fie!»

18. «Blăstămat cela ce rătăcêşte pre orbu în cale!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»

19. «Blăstămat carele va abate giudeţul nemêrnicului şi sărăimanului şi văduii!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»

20. «Blăstămat cela ce doarme cu muiêrea tătâne-său căce au descoperit acoperirea tatălui lui!» Şi vor dzice tot nărodul: «Fie!»

21. «Blăstămat cela ce doarme cu tot dobitocul!» Şi vor dzice tot nărodul: «Fie!»

22. «Blăstămat cela ce doarme cu sor dupre tatăl său sau dentru maică-sa!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»

23. «Blăstămat cela ce doarme cu soacră-sa!» Şi vor dzice tot nărodul: «Fie!» [«Blăstămat cela ce doarme cu noru-sa!» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!» «Blăstămat cela ce doarme cu sora fămeii lui.» Şi vor grăi tot nărodul: «Fie!»][2]

24. «Blăstămat cela ce abate pre aproapele-ş cu vicleşug!» Şi vor dzice tot nărodul: «Fie!»

25. «Blăstămat carele va lua daruri să ucigă suflet a sânge nevinovat!» Şi va dzice tot nărodul: «Fie!»

26. «Blăstămat tot omul carele nu stă la toate cuvintele lêgii aceştiia ca să le facă pre êle!» Şi va grăi tot nărodul: «Fie!»

CAP 28

1. Şi va fi dacă veţi trêce Iordanul la pământul carele Domnul Dumnedzăul vostru dă voao, să veţi audzi cu audzul glasul Domnului Dumnedzăului vostru, să cruţaţi şi să faceţi toate porîncele lui carele eu porîncescu ţie astădzi, şi te va da Domnul Dumnedzăul tău mai sus decât limbile pământului.

2. Şi vor veni preste tine toate blagosloveniile acêstea şi te vor afla pre tine să vei audzi cu auzul glasul Domnului Dumnedzăului tău.

3. Blagoslovit tu în cetate şi blagoslovit tu în ţarină.

4. Blagoslovite naşterile pântecelui tău şi roadele pământului tău şi cerezile boilor tăi şi turmele oilor tale.

5. Blagoslovite punerile tale, rămăşiţele tale.

6. Blagóslovit tu căndu întri înlontru şi blagoslovit tu căndu ieşi afară.

7. Să-ţi dea ţie Domnul Dumnedzăul tău pre nepriateni, pre ceia ce-ţi stau împotrivă ţie înfrânţi/

Ms. 4389

zeului tău.

10. „Să asculţ glasul Domnului Dumnezeului tău şi să faci toate poruncile lui şi îndireptările lui care porăncesc astăzi cu ţie".

11. Şi porânci Moisei în zioa acêea nărodului zicând:

12. „Aceştea să stea să blagoslovească nărodul în muntele Garizinului deaca veţ trêce Iordanul: Simeon, şi Levi, şi Iuda, şi Isahar, şi Iosif şi Veniamin.

13. Iar aceştea să stea spre blestem în muntele Ghevelului: Ruvim, şi Gad, şi Asir, şi Zavulon, şi Dan şi Nethalim.

14. Şi răspunzând leviţii, să zică a tot Israilul cu glas mare[2]:

15. «Blestemat omul carele va face cioplire sau topire păngărită Domnului, meşteşug de lucru de mâini şi le va pune în ascuns!» Iar nărodul tot să răspunză şi să zică: «Amin!»

16. «Blestemat cel ce va grăi de rău pre tată-său pre mumă-sa!». Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

17. «Blestemat cel ce va muta hotarăle vecinului său!» Şi să zică toţ oamenii: «Amin!»

18. «Blestemat cel ce va îndirepta pre orb pre cale rătăcită!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

19. «Blestemat cel ce va da în laturi judecata vineticului şi a săracului şi a văduvei!» Şi să zică toţ oamenii: «Amin!»

20. «Blestemat cel ce se va culca cu muiêrea tătâne-său, că au dăscoperit dăscoperirea tătâne-său!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

21. «Blestemat cel ce va zăcea or cu ce dobitoc!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

22. «Blestemat cel ce se va culca cu soru-sa, fata tătâne-său sau a mâne-sa!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

23. «Blestemat cel ce se va culca cu soacră-sa!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

24. «Blestemat cel ce va bate pre vecinul lui cu hicleşug!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

25. «Blestemat cel ce va lua mită să ucigă pre sufletul cel nevinovat!» Şi să zică tot nărodul: «Amin!»

26. «Blestemat să fie tot omul care nu va viêţui în toate cuvintele legii aceştiia şi care nu le va face!» Şi să răspunză tot nărodul: «Amin!»

CAP 28

1. Iara deaca veţ trêce Iordanul în ţara carea o va da voaoă Domnul Dumnezeul vostru, de veţ asculta cu ascultare glasul Domnului Dumnezeului vostru şi veţ păzi şi veţ face toate poăncile lui care porăncesc eu ţie astăzi, şi te va face Domnul Dumnezeul tău mai nalt decât toate limbile de pre pământ.

2. Şi vor veni spre tine toate blagosloveniile acêstea şi te vor afla deaca vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău[1].

3. Blagoslovit tu în cetate, blagoslovit tu în câmp[2].

4. Blagoslovită seminţiia pântecelui tău şi roada ţărăi[3] tale şi cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale.

5. Blagoslovite ariile tale şi rămăşiţele tale.

6. Blagoslovit tu întrând şi blagoslovit tu ieşind.

7. Că va da Domnul Dumnezeu vrăjmaşii tăi carii se vor potrivi ţie sfărâmat/ înaintea fêţei tale;

Versiunea modernă

zeului tău.

10. Ascultă glasul Domnului Dumnezeului tău şi împlineşte poruncile şi rînduielile lui pe care ţi le dau eu astăzi."

11. În aceeaşi zi, Moise a poruncit poporului:

12. „După ce veţi trece Iordanul, următoarele seminţii să stea pe muntele Garizim ca să binecuvînteze poporul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Veniamin.

13. Iar acestea să stea pe muntele Ebal ca să rostească blestemele: Ruben, Gad, Aşer, Zabulon, Dan şi Neftali.

14. Apoi să vorbească leviţii şi să strige cu glas tare către toţi israeliţii:

15. «Blestemat să fie cel ce va face idol cioplit sau turnat şi-l va pune într-un loc tainic, căci un astfel de lucru ieşit din mîini de meşter este hulă înaintea Domnului!» Şi tot poporul să răspundă: «Amin!»

16. «Blestemat să fie cel ce va batjocori pe tatăl său şi pe mama sa!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

17. «Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său!» Şi tot poporul să zică «Amin!»

18. «Blestemat să fie cel ce va îndruma greşit pe un orb!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

19. «Blestemat să fie cel ce va încălca drepturile străinului, ale orfanului şi ale văduvei!» Şi tot poporul să zică «Amin!»

20. «Blestemat să fie cel ce se va culca cu soţia tatălui său, căci a dezvelit patul tatălui său!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

21. «Blestemat să fie cel ce se va culca cu vreun dobitoc!» Şi tot poporul să zică «Amin!».

22. «Blestemat să fie cel ce se va culca cu sora sa, fiica tatălui sau a mamei sale!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

23. «Blestemat să fie cel ce se va culca cu soacra lui!» Şi tot poporul să zică «Amin!»

24. «Blestemat să fie cel ce va lovi pe aproapele său pe ascuns!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

25. «Blestemat să fie cel ce se va lăsa plătit ca să ucidă un suflet nevinovat!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

26. «Blestemat să fie cel ce nu va urma această lege şi nu va împlini toate cuvintele ei!» Şi tot poporul să zică: «Amin!»

CAP. 28

Binecuvîntări şi blesteme.

1. Dacă vei asculta întocmai glasul Domnului Dumnezeului tău, avînd grijă să îndeplineşti toate poruncile lui pe care ţi le dau astăzi, atunci Domnul Dumnezeul tău te va ridica mai sus decît toate popoarele de pe pământ.

2. Toate aceste binecuvîntări vor veni şi se vor revărsa asupra ta, dacă vei asculta întocmai glasul Domnului Dumnezeului tău.

3. Binecuvîntat vei fi în cetate şi binecuvîntat vei fi la cîmp.

4. Binecuvîntat va fi rodul pîntecelui tău, rodul pământului tău şi rodul vitelor tale, cirezile cu viţei şi turmele cu mici.

5. Binecuvîntat va fi coşul tău şi covata ta.

6. Binecuvîntat vei fi cînd vii acasă şi binecuvîntat vei fi cînd pleci de-acasă.

7. Domnul Dumnezeul tău va da în mîinile tale pe vrăjmaşii tăi care se ridică împotriva ta, după ce au fost înfrînţi;/ aceştia îţi vor ieşi înainte pe un

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 146, col. I

ieși cătră tine și pren șapte căi vor fugi de cătră fața ta.

8. Să trimiță Domnul pre tine blagosloveniia întru cămările tale și întru toate unde vei pune mîna ta preste pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție.

9. Să te rădice Domnul Dumnezăul tău luiș norod sfînt, în ce chip s-au jurat părinților tăi, de vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău și vei mêrge în căile lui.

10. Și te vor vedea pre tine toate limbile pămîntului, căce numele Domnului s-au numit pre tine și să vor tême de tine.

11. Și te va înmulți pre tine Domnul Dumnezăul tău spre bune, spre nașterile pîntecelui tău și spre nașterile dobitoaceloe tale și spre roadele pămîntului tău, pre pămîntul tău carele au jurat Domnul părinților tăi să dea ție.

12. Deșchiză Domnul ție comoara lui cea bună, ceriul să dea ploaie pămîntului tău în vrêmea lui, să blagoslovească toate faptele mînilor tale; și să împrumutezi la limbi multe, iară tu să nu te împrumutezi și vei stăpîni tu limbi multe, iară pre tine nu vor stăpîni.

13. Să te puie Domnul Dumnezăul tău întru cap și nu la coadă și vei fi atunce deasupra și nu vei fi dedesupt, de vei asculta poruncile Domnului Dumnezăului tău cîte eu poruncescu ție astăzi a păzi și a face.

14. Să nu ieși den toate cuvintele care eu poruncescu ție astăzi, în direapta au în stînga, să mergi după dumnezăi striini să slujăști lor.

15. Și va fi de nu vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău să păzești și să faci toate poruncile lui cîte eu poruncescu ție astăzi, vor veni preste tine toate blestemele acêstea și te vor apuca pre tine.

16. Blestemat tu în cetate și blestemat tu în țarine.

17. Și blestemate jîtnițile tale și rămășițele tale.

18. Blastemate nașterile pămîntului tău și roadele pămîntului tău, cerezile boilor tăi, turmele oilor tale.

19. Blestemat tu, cînd vei întra înlăuntru, și blestemat cînd vei ieși.

20. Să trimiță ție Domnul lipsa și foamea și topirea preste toate unde vei pune mîna ta, cîte vei face, pînă unde te va surpa pre tine și până te va piêrde de pripă, pentru cêle rêle meșteșuguri ale tale, pentru căce m-ai părăsit pre mine.

21. Să lipească Domnul la tine moartea, până te va topi de la pămîntul la carele întri tu acolo înlăuntru ca să moștenești pre el.

22. Să te bată Domnul cu lipse, și cu înfierbenteală, și friguri, și cu price, și cu ucidere, și cu stricăciune de vînt, și cu gălbenarea, și să te gonească pre tine până unde te vor piêrde pre tine.

23. Și va fi ceriul ce iaste pre capul tău, de aramă, și pămîntul dedesuptul tău, de hier.

24. Să de Domnul ploaia pămîntului tău prah și țărînă, den ceriu să/ va pogorî preste tine până te va zdrobi și până te va

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

înnaintea fêţei tale; pre o cale vor ieşi cătră tine şi pren 7 căi văr fugi de cătră faţa ta.

8. Să trimiţă Domnul pre tine blagoslovenііa întru cămările tale şi întru toate unde vei pune măna ta preste pământul carele Domnul Dumnedzău dă ţie.

9. Să te rădice Domnul Dumnedzăul tău şie nărodu svăntu în ce chip s-au jurat părinţilor tăi, să vei asculta glasul Domnului Dumnedzăului tău şi vei mêrge întru căile lui.

10. Şi vor vedea pre tine toate limbile pământului, căce numele Domnului s-au chiemat pre tine şi să vor tême de tine.

11. Şi te va înmulţi pre tine Domnul Dumndzăul tău spre bune, spre naşterile pântecelui tău şi spre naşterile dobitoacelor tale şi spre roadele pământului tău, pre pământul tău carele au giurat Domnul la părinţii tăi să dea ţie.

12. Deşchidză Domnul ţie vistêriul lui cel bun, ceriul să dea ploaie pământului tău în vrêmea lui sp blagoslovască toate faptele măinilor tale; şi să înprumutedzi la limbi multe, iară tu să nu te înprumutedzi şi vei stăpîni tu a limbi multe, iară ţie nu vor stăpâni.

13. Să te puie Domnul Dumnedzăul tău întru cap şi nu la coadă şi vei fi atuncea deasupra şi să nu fii dedesuptu, să vei asculta porîncile Domnului Dumnedzăului tău căte eu poruncescu ţie astădzi a păzi şi a face.

14. Să nu ieşi den toate cuvintele carele eu porîncescu ţie astădzi, în dreapta au în stînga, să mergi după dumnedzei striini, să slujeşti lor.

15. Şi va fi de nu vei audzi[1] glasul Domnului Dumnedzăului tău să păzeşti şi să faci toate porîncile lui căte eu porăncescu ţie astădzi, vor veni preste tine toate blăstămile acêstea şi te vor apuca pre tine.

16. Blăstămat tu în cetate şi blăstămat tu în ţarine.

17. Blăstămate adunările tale şi rămăşiţele tale.

18. Blăstămate naşterile pântecelui tău şi ro<a>dele pământului tău, cerezile boilor tăi [şi][2] turmele oilor tale.

19. Blăstămatu căndu vei întra înlontru şi blăstămat căndu vei ieşi.

20. Să trimiţă Domnul ţie lipsa şi pre foamea şi topirea preste toate unde vei pune măna ta căte vei face păn-unde te va surpa pre tine şi <până>[3] te va piêrde de sărgu pentru cêle rêle deprinderi ale tale, pentru căce m-ai părăsit pre mine.

21. Să lipască Domnul la tine moartea păn-te va topi de la pământul carele întri tu acolo înlontru ca să-l măştnenească pre el.

22. Să te bată Domnul cu lipsă, cu fierbinteală şi cu friguri şi cu price, şi cu ucidere, şi cu stricăciune de văntu, şi cu gălbenariul, şi să te goneasca pre tine păn-unde te vor piêrde pre tine.

23. Şi va fi ceriul ce-i preste capul tău, de aramă, şi pământul dedesuptul tău, de fier.

24. Să dea Domnul ploaic pământului tău, prah şi ţărnă den ceriu să/ va pogorî preste tine, până te

Ms. 4389

pre o cale vor veni la tine şi pre 7 căi vor fugi de faţa ta.

8. Va trimête blagoslovenie şi în casele tale şi pre toate pre căte vei pune măna ta, pre pământul care-l va da ţie Domnul Dumnezeul tău.

9. Rădica-va pre tine Domnul Dumnezeul tău lui nărod sfînt, cum s-au jurat părinţilor tăi, deaca vei asculta glasul lui şi vei umbla pre căile Domnului Dumnezeului tău.

10. Şi te vor vedea toate laturile pământului că se-au chiemat pre tine numele Domnului Dumnezeului tău în bine.

11. Spre seminţiile pântecelui tău şi spre roada[4] dobitoacelor tale şi spre roada ţărăi tale, pre pământul care se-au jurat Domnul părinţilor tăi că-l va da ţie.

12. Dăscoperi-va ţie Domnul comoara sa cea bună, ceriul va da ploaie pământului la vrêmea sa, ca să blagoslovească toate lucrurile măinilor tale; şi vei împrumuta pre multe limbi, iar nu te vei îndatora şi vei stăpâni tu multe limbi, iar pre tine nu te va stăpâni nimini.

13. Şi te va pune Domnul Dumnezeul tău în cap iar nu în coadă şi atunci vei fi dăsupra iar nu dădăsupt, numai de vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tău căte-ţ porăncesc eu ţie astăzi, să le păzeşti şi să le faci.

14. Să nu calci nici un cuvânt den căte porăncesc eu ţie astăzi, nici sprea direapta, nici spre stânga să nu umblaţi după alţ dumnezei streini, să slujiţi lor.

15. Iară deaca nu vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău, să păzeşti şi să faci toate poruncile lui căte porăncesc eu ţie astăzi, veni-vor spre tine toate blstêmele acêstea şi te vor ajunge[5].

16. Blestemat vei fi în cetate, blestemat în cămp.

17. Blestemate ariile tale şi rămăşiţele tale.

18. Blestemată roada pântecelui tău, şi sămănăturile pământului tău, şi cirezile boilor şi turmele oilor tale.

19. Blestemat tu când vei întra şi blestemat când vei ieşi.

20. Şi va trimête ţie Domnul lipsă şi foamete şi periciune spre toate spre cei vei pune măna ta şi spre ce vei lucra până te va potopi şi până te va piêrde degrab pentru faptele tale cêle rêle, pentru că m-ai părăsit.

21. Apropiia-va Domnul moartea de tine până te va piêrde de pre pământul de pre care vei să întri tu să-l iai.

22. Bate-te-va Domnul cu lipsă, şi cu arsură[6], şi cu ger, şi cu pripăc, şi cu ucidere, şi cu vânturi stricătoare, şi cu gălbenarê şi te vor goni până te vor piêrde.

23. Şi va fi ceriul desupra capului tău, de aramă, şi pământul supt tine, de fier.

24. Da-va Domnul pământului tău ploaia, pulbere şi ţărână va pogoră den/ cer spre tine până

Versiunea modernă

drum, dar vor fugi din faţa ta pe şapte drumuri.

8. Domnul va trimite binecuvîntarea asupra ta, asupra grînelor tale şi asupra a tot ceea ce săvîrşeşti cu mîinile tale şi te va binecuvînta în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeu.

9. Domnul va face din tine un popor sfînt pentru el, aşa cum ţi-a jurat, dacă vei păzi poruncile lui şi vei umbla pe căile lui.

10. Toate popoarele de pe pământ vor vedea că porţi numele Domnului şi se vor teme de tine.

11. Domnul va face să sporească bunăstarea ta, înmulţind rodul pîntecelui tău, rodul vitelor tale, rodul pămîntului tău, în ţara pe care s-a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da.

12. Domnul îţi va deschide minunata sa comoară, cerul, ca să dea la vreme ploaie pământului tău şi să binecuvînteze tot ceea ce înfăptuieşti cu mîinile tale. Vei da împrumuturi multor popoare, dar tu nu vei lua împrumut.

13. Domnul va face ca tu să fii capul şi nu coada; vei fi numai deasupra, iar dedesupt nu vei ajunge, dacă vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ţi le dau astăzi ca să le păzeşti şi să le împlineşti.

14. Să nu te abaţi de la nici unul din cuvintele pe care ţi le poruncesc astăzi, nici la dreapta, nici la stînga şi să nu mergi după alţi Dumnezei ca să le slujeşti.

15. Iar dacă nu vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi nu vei păzi şi nu vei împlini toate poruncile şi rînduielile lui pe care ţi le poruncesc eu astăzi, toate aceste blesteme se vor abate asupra ta şi te vor lovi.

16. Blestemat să fii în cetate şi blestemat să fii la cîmp.

17. Blestemat să fie coşul tău şi covata ta.

18. Blestemat să fie rodul pîntecelui tău şi rodul pămîntului tău, cirezile tale cu viţei şi turmele tale cu miei.

19. Blestemat să fii cînd vii acasă şi blestemat să fii cînd pleci de-acasă.

20. Să trimită Domnul blestem, zbucium şi nenorocire asupra ta şi asupra a tot ceea ce înfăptuieşti cu mîinile tale, pînă cînd vei fi nimicit şi vei pieri numaidecît, pentru faptele tale rele şi pentru că m-ai părăsit.

21. Să te umple Domnul de ciumă, pînă te va nimici din ţara în care intri ca să o iei în stăpînire.

22. Să te bată Domnul cu oftică, fierbinţeală, friguri şi arsuri, cu secetă, tăciune şi rugină în grîne, care să te urmărească pînă vei pieri.

23. Cerul de deasupra capului tău să se prefacă în aramă, iar pămîntul de sub tine în fier.

24. Să prefacă Domnul ploaia din ţara ta în praf, iar pulberea să cadă din cer/ asupra ta pînă te va

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 146, col. II

ба погоръ пр҃сте тине, пънъ тева зъроѣ шн пз
нъ тева пѣ҆рде. Дѣте дмнѣ тѣре ҆ кѳ
наи҃нтѣ брътмашасъ тѣи пре сѫкале ѥ҆ шн ҆
наи҃нтѣ лор, шн пре ѕ, кѣи ѥ҆ фѫри де къторъ
фѫца лсъ, шн вей фн ҆тръ рѣшинеле ҆тоате,
҆пърѣцинле пъмжнтълуи. Шн борфн мощи кѕ
вѣщи мжнкаре пстрънлор чрнлуи, шн гдиннлор
пъмжнтълуи, шн нъ бафн чл че сале ҆пере .
Сѣте бѣтъ дмнѣлъ къ рана ѐгуптенѣскъ ла ше кѕ
зъбъри, шн къ рѣе сълъватекъ шн мжкъриме
катънъте поци биндекѣ. Бѣтъте дмнѣлъ кн
къ дезметеченне шн къ небедѣре шн ѣшире де ми
те. Шн вей пиптѣи аміазъзи, кѫм ар пиптѣи кд
сърбъ ҆тръхтъхнѣрек, шн нъвей ҆дерепта къ
нле тале, шн вей фи ѧтънчѣ нъпъстуит шн жз
фъиндъте пр҃сте тоате зилеле, шн нъ бафи чѣ
ла чесъц ѧкъте цее. Мъжре вей лъа шн ѧт к
ръгат оба ѧвѣ пре, кась вей зиди шн нъвей
акъи ҆тръжнса, вїе вей сѣди, шн нъ сѫвей къ
лѣце пре. Вицелълъ тъу жънгиат ҆наи кѧ
тѣта. шн нъвей мжнка дентръ ѣль, мътарна
тъу жъфънт дела тине, шн нъчнсева да ҆напо,
Оиле тале дате непрїатнинлор тѣи, шн нъ ба
фи цее чѣ чесъцъ ѧкъте. Фнїи тъи шн фѣ кѧ
теле тале дате ла лимъ ѧлта, шн Окїи тъи
вор ведѣ Орбиндъсе ла ѧле шн нъбза пътѣ мж
на та. Вениторнле пъмжнтълуи тъу шн кг
тоате Остенѣлеле тале ва мжнка лимъ карѣ
нъ Ощїи, шн вей фи нъпъстуит шн сфържма
҆тоате зилеле. Шн вей фи флътъратек, кѧ
пентръ ведѣрле Окнасъ тъи кърелеве вей вѣдѣ .
Сътетать дмнѣлъ къранъ рѣ пр҃сте ѳенъки,шн кѣ
пр҃сте пъпи, кась поци сѣте бинѣдечи тъ, дѣ
ѳ҃рма пнчърелор тале пънъ ла крѧщетъ тъ. кѕ
Сѣте дъхъ дмнѣ пр҃ тине шн пр҃ боарїи тѣ
пре карїи вей пъне пр҃сте тине, ла лимъ карѣ нъ
Ощїи тъ шн пърнцїи тѣи, шн вей слъжи ѧко
лѡ, ла дмнзѣи стренни ла лѣмне шн ла пѣстри.
Шн вей фи ѧколѡ ҆тръ тжкъ шн пнадъ, шн кѧ
повѣсте, ла тоате лимѣнле ла карele тева дъче
дмнѣлъ ѧколѡ. Сѣмжнцъ мълтъ вей сѣѣте кѧ
ла кжмпъ, шн пъцинъ вей ѧдъче, пентръ кѣчи
мънжнкъ пре ѧле ѧкъстеле. Вїе вей ръсъ кѧ
дн шнѡбей лъкра шн вин нъвей бѣ нинче тебей
весела дентръ ѧ пентръ кѣчи ба мжнка детѡт
пр҃ ѣ҆рмеле. Маслинн борфн цїе ҆тръ҆ѳ м
те хотърѣле тале, шн къ оунтъ де лемнъ нъте
вей оунце кѣчи нъба къръ маслина та. Фїи мѧ
шн фѣтевей наще шн нъвор фн цїе, пентръ кѕ
вор мѣре ҆тръ робиме. Тоате кѣте ѣсъ мѣ
дн лемнъ ѧлеле шн родърнле пъмжнтълуи тъ,
лева тоци пълнтъра. Чел немѣрник карele мг
Ѧсте ҆тръ тине себа сѣи пр҃сте тине сѫсъ сѫ,
пр҃ тъ тебей погоръ жѡ жѡ. Ачѣста ле мд
ба ҆тръмѫта пр҃ тъ пре ѣль нъвей ҆тръмѫта,
Ачѣста бафи ҆тръкапъ, пр҃ тъ ҆тръ кодъ .
Шн вор вени пр҃сте тине, тоате блестемеле ѧтѣ ме
стѣ, шн тевор гони пр҃ тине,шн тевор принде
пънъ оунде тева сърпа, шн пънъ тева пѣрде, кѣ

pierde.

25. Dea-te Domnul tăiare înaintea vrăjmaşilor tăi; pre o cale să ieşi înaintea lor şi pre 7 căi să fugi de cătră faţa lor; şi vei fi întru răşchirare în toate împărăţiile pământului.

26. Şi vor fi morţii voştri mâncare pasărilor ceriului şi gadinilor pământului şi nu va fi cel ce să le apere.

27. Să te bată Domnul cu rana eghiptenească la şezuturi şi cu rîie sălbatecă şi mîncărime, ca să nu te poţi vindeca.

28. Bată-te Domnul cu dezmeticiune şi cu nevedêre şi ieşire den minte.

29. Şi vei pipăi amiazăzi cum ar pipăi orbul într-untêrec şi nu vei înderepta căile tale şi vei fi atuncea năpăstuit şi jăfuindu-te preste toate zilele, şi nu va fi cela ce să-ţ ajute ţie.

30. Muiêre vei lua şi alt bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi, şi nu vei lăcui într-însa; vie vei sădi, şi nu o vei culêge pre ea.

31. Viţelul tău, junghiat înaintea ta, şi nu vei mînca dentru el; măgariul tău, jăfuit de la tine, şi nu ţi va da înapoi; oile tale, date nepriiatinilor tăi, şi nu va fi ţie cel ce să-ţ ajute.

32. Fiii tăi şi fêtele tale, date la limbă alta, şi ochii tăi vor vedea orbindu-se la êle şi nu va putea mîna ta.

33. Veniturile pământului tău şi toate ostenêlile tale va mînca limbă carea nu o ştii, şi vei fi năpăstuit şi sfărîmat în toate zilele.

34. Şi vei fi fluturatec pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea.

35. Să te bată Domnul cu rană rea preste genunchi şi preste pulpi, ca să nu poţi să te vindeci tu den urma picioarelor tale până la crêştetul tău.

36. Să te ducă Domnul pre tine şi pre boiarii tăi pre carii vei pune preste tine la limbă care nu o ştii tu şi părinţii tăi şi vei sluji acolo la dumnezăi streini, la lêmne şi la pietri.

37. Şi vei fi acolo întru tîlc şi pildă şi povêste la toate limbile la carele te va duce Domnul acolo.

38. Sămînţă multă vei scoate la cîmpu şi puţină vei aduce, pentru căci mănîncă pre êle lăcustele.

39. Vie vei răsădi şi o vei lucra, şi vin nu vei bea, nice te vei veseli dentru ea, pentru căci va mînca de tot pre ea viêrmele.

40. Maslini vor fi ţie întru toate hotarăle tale, şi cu untdelemnu nu te vei unge, căci nu va cură maslina ta.

41. Fii şi fête vei naşte, şi nu vor fi ţie, pentru că vor mêrge întru robime.

42. Toate cîte ies den lemnu ale tale şi rodurile pământului tău le va topi pălitura.

43. Cel nemêrnic carele iaste întru tine se va sui preste tine sus, sus, iară tu vei pogorî jos, jos.

44. Acesta te va împrumuta, iară tu pre el nu vei împrumuta; acesta va fi întru cap, iară tu întru coadă.

45. Şi vor veni preste tine toate blestemele acêştea şi te vor goni pre tine şi te vor prinde până unde te va surpa şi până te va pierde,/ căci n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

va zdrobi şi până te va piêrde [de sîrgu][3].

25. Dea-te Domnul tăiêre înnaintea nepriêtenilor tăi; pre o cale să ieşi înnaintea lor şi pre 7 căi să fugi de cătră faţa lor; şi vei fi întru răşchirare în toate înpărăţiile pământului.

26. Şi vor fi morţii voştri mâncare pasărilor ceriului şi gadinilor pământului şi nu va fi cel ce să le apere.

27. Să te bată Domnul cu rană egiptenească la şedzuturi şi cu rîia şi gunoişte, ca să nu te poţi vindeca.

28. Bată-te Domnul cu fluturăciune[4] şi nevedêre şi ieşire den minte.

29. Şi vei apipăi[5] amiadzăzi ca cându are apipăi orbul în întunêrec şi nu vei îndrepta căile tale şi vei fi atuncea năpăstuit şi jefuindu-te preste toate dzilele şi nu va fi cel ce să-ţi ajute ţie.

30. Muiêre vei lua şi altu bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi şi nu vei lăcui întru însă; vie vei răsădi şi nu o vei culêge pre ea.

31. Viţălul tău jungheat înnaintea ta şi nu vei mânca dentru el; măgariul tău jecuit de la tine şi nu ţi să va da înnapoi; oile tale date nepriêtenilor tăi şi nu va fi ţie cela ce să-ţi ajute.

32. Fiii tăi şi fêtele tale date la limbă alta şi ochii tăi vor vedea tămpindu-să[6] la êle şi nu va putea mîna ta.

33. Ieşirile pământului tău şi toate ostenêlele tale va mânca limbă care nu o ştii, şi vei fi năpăstuit şi înfrântu toate dzilele.

34. Şi vei fi fluturatec pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea.

35. Să te bată Domnul cu rană rea preste genunchi şi preste pulpi, ca să nu poţi să te vindeci tu de la urma picioarelor tale pîn-la crêştetul tău.

36. Să te ducă Domnul pre tine şi pre boiarii tăi pre carii vei pune preste tine la limbă carea nu o ştii tu şi părinţii tăi şi vei sluji acolo la dumnedzăi striini, la lêmne şi la pietri.

37. Şi vei fi acolo întru pildă şi tâlcu[7] şi tâlcu şi povêste la toate limbile la carele te va duce Domnul acolo.

38. Sămânţă multă vei scoate la câmpu şi puţină vei să aduni, pentru căce va să mănince pre êle lăcusta.

39. Vie vei răsădi şi vei lucra-o şi vin nu vei bea, nice te vei veseli dentru ea, <pentru>[3] căce va mânca de tot pre ea viêrmele.

40. Maslini vor fi ţie întru toate hotarăle tale şi cu untudelemnu nu te vei unge, căce nu va cură maslina ta.

41. Fii şi fête vei naşte şi nu vor fi ţie, pentru că vor mêrge întru robime.

42. Toate <lêmnele tale>[8] căte-s de lemnu şi roadele pământului tău le va topi polegniţa[9].

43. Cel nemêrnic carele iaste întru tine să va sui sus, sus, iar tu te vei pogorî gios, gios.

44. Acesta te va înprumuta, iară tu pre el nu-l vei înprumuta; acesta va fi întru cap, iar tu întru coadă.

45. Şi vor veni preste tine toate blăstămile acêstea şi te vor goni pre tine şi te vor prinde pănunde te vor surpa şi păn-te va piêrde,/ căce n-ai

Ms. 4389

te va potopi.

25. Da-te-va Domnul spre tăiêre înaintea vrăjmaşilor tăi; pre o cale te vei sui la dănşii, iar pre 7 căi tu vei fugi de faţa lor; şi în răsipă în toate ţările[7] pământului vei fi.

26. Şi morţii voştri vor fi mâncare pasărilor ceriului şi fiarilor pământului şi nu va fi cine să le goneascâ.

27. Bate-te-va Domnul cu rana Eghipetului spre laturile trupului cu răie sălbatecă şi cu puroi ca să nu te poţi vindeca.

28. Bate-te-va Domnul cu turbare şi cu fluşturarea inimii, şi cu nepricêpere şi cu înfricoşarea sfătuirei.

29. Şi vei pipii amiázazăzi ca cel orb întru întunêrec şi nu vei găsi căile tale şi vei fi atunci obidit şi prădat în toate zilele şi nu va fi cine să-ţi ajute.

30. Lua-vei muiêre şi altul se va culca cu dânsa; zidi-vei casă şi nu vei lăcui într-ânsa; sădi-vei vie şi nu o vei culêge.

31. Boul tău jungheat înaintea ta şi nu vei mânca dentr-ânsul şi măgariul tău va fi luat de la tine şi nu ţi va mai da; oile tale vor fi date vrăjmaşilor tăi şi nu va fi cine să-ţ ajute.

32. Feciorii tăi şi fêtele tale vor fi daţ altor limbi şi ochii tăi îi vor vedea scoţându-i afară şi mâna ta nu va avea tărie.

33. Crêşterea pământului tău şi osteneala ta o va mânca limba carea nu o ştii, şi vei fi în toată vrêmea năcăjit şi zdrobit.

34. Şi vei fi plin de griji pentru vederile ce vor vedea ochii tăi.

35. Bate-te-va Domnul cu rană rea la genunchie şi la fluiere, ca să nu te poţi vindeca de la talpele picioarelor tale până la crêştetul capului tău.

36. Şi te va duce Domnul pre tine şi pre boiarii tăi care ţi-i voi pune preste tine în ţara carea nu o ştii tu, nici părinţii tăi, şi acolo vei sluji altor dumnezei, de lemn şi de piatră.

37. Şi vei fi acolo în privirea şi în pilda şi în povêstea tuturor limbilor în carea te va duce Domnul Dumnezeu acolo.

38. Sămânţă multă vei duce la câmp, iar apoi vei aduce puţin, că o vor mânca lăcustele.

39. Vii vei sădi şi le vei lucra, iar vin nu vei bea nici te vei veseli dentr-ânsele, că le va mânca viermii.

40. Măslini vei avea în toate hotarăle tale, iar cu untdelemn nu te vei unge, că măslina ta va cură.

41. Naşte-vei feciori şi fête, iar înaintea ta nu vor fi, că se vor duce robiţi.

42. Toţi copacii tăi şi toată sămănătura câmpului tău va topi răgina.

43. Şi vineticul care iaste la tine se va înălţa de tine sus, sus, iar tu vei pogorâ mai jos.

44. Acela va împrumuta pre tine, iar tu nu vei împrumuta pre dânsul; şi el va fi la cap, iar tu la coadă.

45. Şi vor goni toate blêstemele acêstea asupra ta şi te vor goni şi te vor ajunge până te vor piêrde şi te vor potopi,/ căci poruncile Domnului

Versiunea modernă

nimici.

25. Domnul te va lăsa să cazi înaintea vrăjmaşilor tăi; Vei ieşi în întîmpinarea lor pe un drum şi vei fugi din faţa lor pe şapte drumuri. Toate împărăţiile pământului se vor îngrozi de tine.

26. Leşurile tale vor ajunge să fie hrană tuturor păsărilor cerului şi fiarelor pământului şi nu va fi nimeni să le alunge.

27. Să te bată Dumnul cu bubele Egiptului, cu răni puroioase, cu rîie şi cu pecingine, de care nu vei putea să te vindeci.

28. Să te bată Domnul cu nebunie, cu orbire şi cu năucirea minţii.

29. Încît vei bîjbîi ziua în amiaza mare aşa cum bîjbîie orbul pe întuneric şi nu vei avea spor pe drumurile tale. Zi de zi vei fi asuprit şi jefuit şi nu va fi nimeni să-ţi vină în ajutor.

30. Te vei logodi cu o femeie, dar alt bărbat se va culca cu ea; vei zidi o casă, dar nu vei locui în ea; vei sădi vie, dar nu-i vei culege roadele.

31. Boul tău va fi înjunghiat sub ochii tăi, dar tu nu vei mînca din el; măgarul tău va fi răpit în faţa ta şi nu-l vei mai primi înapoi; oile tale vor fi date vrăjmaşilor tăi şi nu va fi nimeni să-ţi vină în ajutor.

32. Fiii şi fiicele tale vor fi date unui alt popor sub privirile tale şi ochii tăi se vor topi de dorul lor, dar mîinile tale vor fi fără putere.

33. Roadele pământului tău şi ale întregii tale munci vor fi mîncate de un popor pe care nu-l cunoşti, iar tu vei fi tot timpul asuprit şi zdrobit.

34. Şi vei înnebuni în urma celor văzute de ochii tăi.

35. Să te bată Domnul cu bube rele pe genunchi şi pe pulpe, de care să nu te poţi vindeca şi care să se întindă de la tălpile picioarelor pînă în creştetul capului.

36. Domnul te va duce pe tine şi pe regele tău, pe care-l vei pune peste tine, la un popor pe care nu l-ai cunoscut nici tu, nici părinţii tăi, şi acolo vei sluji altor dumnezei, de lemn şi de piatră.

37. Toate popoarele la care te va duce Domnul se vor îngrozi de tine şi vei ajunge de pomină şi de batjocură.

38. Vei semăna multă sămînţă pe cîmp, dar puţin vei culege, pentru că o vor mînca lăcustele.

39. Vei sădii vii şi le vei lucra, dar nu vei culege nimic şi nu vei bea vin, pentru că le vor mînca viermii.

40. În toată ţara ta vor creşte măslini, dar nu vei avea untdelemn ca să te ungi, căci măslinile vor pica din pomii tăi.

41. Ţi se vor naşte fii şi fiice, dar nu vor fi ai tăi, pentru că vor fi duşi în robie.

42. Dăunătoarele vor nimici toţi pomii tăi şi roadele pământului tău.

43. Străinul care trăieşte la tine se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu vei coborî tot mai jos.

44. El îţi va da împrumut, dar tu nu vei fi în stare să-i dai împrumut; el va fi capul, iar tu vei fi coada.

45. Toate aceste blesteme se vor abate asupra ta, te vor urmări şi te vor lovi pînă cînd vei fi nimicit,/ pentru că n-ai ascultat glasul Domnului Dumne-

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 147, col. I

кѣун нан аскѹлтат глаєхѣ дмнѹлхѹн дмнзєлѣ
тѣѫ, каєтѣ пѣзєщн порѹнчнле лхѹн шн дире тѣ
мѕ цнле лхѹн, кѫте лѣ порѹнчнт цєе. Шн бофн
фтрѫ тине єѣмне шн мнѹнн, шн фтрѫ семен
мѕ цѣа тѣ, пѣнѣ фтрѫ бѣун. Пентрѫ кѣунна
слѫжнт дмнѹлхѹн дмнзєѹлхѹн тѣѫ кѫ сѫкрїє
шн кѫ ннмѣ сѫнѣ, пентрѫ мѹлцмѣ атоате.
мн Шн бен слѫжн врѣтмашнлор тѣн, пре карїн фн
ва трмите дмнѹлѣ дмнзѣѹлхѹ тѣѫ аѣѹпраѣа, кѫ
фоаме шн кѫ сѣте, шн кѫ голчѹне шн кѫ лнсе дѣ
Ѣе, шн ва пѫне преѣе Ѣине лцѫ дѣ хїѣ, преѣе гѫ
мд тѹлѣ Ѣѫ пзнѣ Ѣеба сѫпа дѣлот. Шн ва адѫче
преѣе Ѣине дмнѹлѣ лмѣѣ дедепарте деа маре
нѣ пѣмжнтѹлхѹн ка сѫ порнире де вѹлтѹр, лм
н сѣ кѣрїа нѹнбен ахзн глаєхѣ. Лмѣѣ фѣ
рѣ рѹшине ла сѫбраѕ, каре нѹба лѣѫдѣ фаца сѣ
тржнѹлхѹн, шн пре чєѣ тжнтр нѹлба мнлхѹн.
нд Шн ва мжнка нашернле добїтоачелор тале, шн ро
аделе пѣмжнтѹлхѹн тѣѫ ка сзнѣ лсе цїе грѫ,
вине, ѹѫнт делемнѫ, чрєзнле сѫнлор тѣн, шн
тѹрмеле сѫнлор тале, пѣнѣ ѹѫнде тебѣ пїрде.
нѣ Шн тебѣ сфѣрма фтрѫ тоате четѣцнле тале
пзнѣ стѣвор рѣснпн дндрнле чѣле фнлте ахеѣа
ле, шн чѣле тари пре карелеѣ ан нѣдеждѹнт
пре ѫлле, фтрѫ тот пѣмжнтѹ тѣѫ, шн тебѣ
кнкзн фтрѫ тоате четѣцнле тале карелеахдѫ
нг цїе дмнѹлѣ дмнзѣѹлѣ тѣѫ. Шн бен мжнка
нашернле пжнтечелхѹн тѣѫ, карнѣ фїнлор тѣн
шн фѣтелор тале, карелелѣ дат цїе дмнѹлѣ дѫ
нѣзѣѹлѣ тѣѫ, фтрѫ додеїала та, шн фтрѫ пе
дѣпса фтрѫ карелеба кннзн врѣтмашѹлѣ тѣѫ.
нд Чєа моале фтрѫ тине шн чєа цнгаш фоарте,
ва десоѫ кѫ сѫкнѫ лзн пре фрателе лзн шн пре
мѫрѣ чѣ дентрѫ сѫнѹлзн, шн фечорїн чєи рѣ
нє машн карїн вор рѣмънѣ лзн. Каєтѣ дѣ ѹѫнѫ
а дентрѫ ѣн ден трзпзрнле фїнлор лзн ден кареле
ва мжнка, пентрѫ каєтѣ нзн рѣмжелзн немнкѣ
ла невое шн фтрѫ прнмеждїа та, фтрѫ карѣте
вор кннзн врѣтмашїн тѣн, фтрѫ тоате четѣ
нѕ цнлеѣале. Шн чѣ моале фтрѫ вон шн чѣ цн
гашѣ фоарте, кѣрїа наѫ лѣѫт нєпнтѣ пнторѫ
ѣн акъѣка пре пѣмжнтѣ, пентрѫ цнгѣшїе,
шн молчнне, ва десоѫ кѫ сѫкнѫѣн пре вървтѫ
ѣн пре чєа дентрѫ сѫнѹлѣ ѣн, шн пре фечорь шн
нѕ пре фѫта ѣн. Шн фетншоара ѣн чѣа чѣ ахѫ
ѣшнт прен коапєле ѣн шн фїнлѣ ѣн пре карєле ва на
шѣ, пентрѫ кѣче ва мжнка де тот пре ачѣстѣ
пентрѫ лнпса атоатѣ пре ескѹнсѫ, фтрѫ небоѫ,
шн фтрѫ прнмеждїа каре тебѣ кннзн врѣтма
нн шѹлѣ тѣѫ фтрѫ тоате четѣцнлеѣале. Де
нѹвецн ацескѹлта афѫче тоате кѹвнтеле леїн
ачештїа, чѣле скрнсе фтрѫ картѣ ачаста ка сѣ
сѣ тѣмецн де нѹмеле чєа чннстнт, шн мнѹнѫ
тѹлѣ ачѣста пре дмнѹлѣ дмнзѣѹлѣ тѣѫ.
нд Шн ва дедепн дмнѹлѣ ранеле теале, шн ранеле се
менїцї тале, ране маре шн мнѹнате, шн боа
ле рѣле шн кредничоасе. Шн ва фтоарче ацѹ
прѣта тоатѣ дзрѣрѣ ѣгѹпетѹлзн чѣ рѣ, ка
ретѣ ферѫ де кътрѣ фаца лор шн сѣвор лнпн ф

să-i păzești poruncile lui și direptățile lui cîte au porîncit ție.

46. Și vor fi întru tine sêmne și minuni și întru semenția ta până întru vêci.

47. Pentru căci n-ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu bucurie și cu inimă bună pentru mulțimea a toate,

48. Și vei sluji vrăjmașilor tăi, pre carii îi va trimite Domnul Dumnezăul tău asupra ta, cu foame și cu sête și cu goliciune și cu lipse de toate. Și va pune preste tine lanțu de hier preste gîtul tău, până te va surpa de tot.

49. Și va aduce preste tine Domnul limbă de departe, de la margenea pămîntului, ca o pornire de vultur, limbă căriia nu-i vei auzi glasul,

50. Limbă fără rușine la obraz, care nu va lăuda fața bătrînului și pre cel tînăr nu-l va milui.

51. Și va mînca nașterile dobitoacelor tale și roadele pămîntului tău ca să nu lase ție grîu, vin, untdelemnu, cirezile boilor tăi și turmele oilor tale, până unde te va piêrde.

52. Și te va sfărîma întru toate cetățile tale până să vor răsipi zidiurile cêle înalte ale tale și cêle tari pre carele tu ai nădejduit pre êle întru tot pămîntul tău și te va chinui întru toate cetățile tale carele au dat ție Domnul Dumnezăul tău.

53. Și vei mînca nașterile pîntecelui tău, carnea fiilor tăi și fêtelor tale carele au dat ție Domnul Dumnezăul tău, întru dodeiala ta și întru pedeapsa întru care te va chinui vrăjmașul tău.

54. Cel moale întru tine și cel gîngaș foarte va deochea cu ochiul lui pre fratele lui și pre muiêrea cea dentru sînul lui și feciorii cei rămași carii vor rămânea lui

55. Ca să dea unuia dentru ei den trupurile fiilor lui den carele va mînca, pentru ca să nu-i rămîie lui nemică la nevoie și întru primejdia ta întru carea te vor chinui vrăjmașii tăi întru toate cetățile tale.

56. Și cea moale întru voi și cea gingașă foarte, căriia n-au luat ispită piciorul ei a călcat pre pămînt pentru gingășie și moliciune, va deochea cu ochiul ei pre bărbatul ei, pre cel dentru sînul ei, și pre fecior și pre fata ei,

57. Și fetișoara ei, cêea ce au ieșit pren coapsele ei, și fiiul ei pre carele va naște, pentru căce va mânca de tot pre acêstea, pentru lipsa a toată, pre ascunsu, întru nevoia și întru primejdiia care te va chinui vrăjmașul tău întru toate cetățile tale.

58. De nu veți asculta a face toate cuvintele legii aceștiia, cêle scrise întru cartea aceasta ca să vă têmeți de numele cel cinstit și minunatul acesta, pre Domnul Dumnezăul tău,

59. Și va dovedi Domnul ranele tale și ranele semenției tale, rane mari și minunate și boale rêle și credincioase.

60. Și va întoarce asupra ta toată durêrea Eghipetului cea rea, care te feriai de cătră fața lor și să vor lipi în/tru tine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

ascultat glasul Domnului Dumnedzăului tău ca să-i păzeşti porîncile lui şi dreptăţile lui căte au porăncit ţie.

46. Şi vor fi întru tine sêmne şi minuni şi întru seminţia ta păn-întru vêci.

47. Pentru căce n-ai slujit Domnului Dumnedzăului tău cu bucurie şi cu inimă bună pentru mulţimea a toate,

48. Şi vei sluji nepriêtenilor tăi pre carii va trimite Domnul Dumndzăul tău asupra ta, cu foamete şi cu sête şi cu goliciune şi cu lipsa de toate. Şi va pune preste tine lănţuh de hier preste gătul tău păn-te va surpa de tot.

49. Şi va aduce preste tine Domnul limbă de departe, de la marginea pământului, ca o pornire de vultur, limbă căriia nu vei audzi glasul ei,

50. Limbă fără ruşine la obraz, carea nu va lăuda[10] faţa bătrânului, şi pre cel tânăr nu va milui.

51. Şi va mânca naşterile dobitoacelor tale şi roadele pământului tău ca să nu lase ţie grău, vin, untudelemnu, cerezile boilor tăi şi turmele oilor tale, păn-unde te va pierde.

52. Şi te va sfărîma întru toate cetăţile tale pân-să vor răsipi zidurile cêle înnalte ale tale şi cêle tari pre carele tu nădăjduieşti pre êle întru tot pământul tău şi te vă chinui întru toate cetăţile tale carele au dat ţie Domnul Dumnedzăul tău.

53. Şi vei mânca naşterile pântecelui tău, carnea fiilor tăi şi a fêtelor tale carele[11] au dat ţie Domnul Dumnedzăul tău, întru supărarea ta şi întru primejdiia [ta][2] întru carea te va chinui nepriatenul tău.

54. Cel moale întru tine şi cel gingaş foarte va dăochea cu ochiul lui pre fratele lui şi pre muiêrea cea dentru sânul lui şi ficiorii cei rămaşi carii vor rămânea lui

55. Ca să dea unuia dentru ei den pelţîele fiilor lui den carele va mânca, pentru ca să nu-i rămăie lui nice întru îngustare[12] [şi][2] şi întru primejdiia ta întru carea te vor chinui nepriatenii tăi întru toate cetăţile tale.

56. Şi cea moale întru voi şi cea gingaşe foarte, căriia n-au luat ispită picioru ei a călca pre pământ pentru gingăşie şi moliciune, va dăochea cu ochiul ei pre bărbatul ei, pre cel dentru sânul ei şi pre ficior şi pre fata ei,

57. Şi fetişoara ei, cêea ce au ieşit pre stânghele ei, şi fiiul ei pre carele va naşte pentru căce va mînca de tot pre acêstea pentru lipsa a toate, pre ascunsu, întru dodeială[13] şi[14] întru primejdie[15] carea te va chinui nepriêtenul tău întru toate cetăţile tale.

58. Să nu veţi asculta a face toate cuvintele a legii aceştiia cêle scrise întru cartea aceasta ca să vă têmeţi de numele cel cinstit şi cestu minunat acesta, pre Domnul Dumnedzăul tău,

59. Şi va slăvi Domnul ranele tale şi ranele seminţiei tale, rane mari şi minunate şi boale rêle şi credincioase.

60. Şi va întoarce asupra ta toată durêrea Eghiptului cea rea, carea te fereşti de cătră faţa lor şi să vor lipi înAtru tine.

Ms. 4389

Dumnezeului tău n-ai păzit, nici glasul lui n-ai ascultat, nici direptăţile lui căte au porăncit ţie.

46. Şi vor fi întru tine sêmne şi minuni şi în seminţiia ta pîn-în veac.

47 [46] Căci n-ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu veselie şi cu inimă bună pentru toate mulţimile bunătăţilor,

48. Ce vei sluji vrăjmaşilor tăi, celor ce-i va trimête Domnul Dumnezeul tău asupra ta, cu foame şi cu sête şi cu goliciune şi cu lipsă de toate. Şi va pune jug de fier pre cerbicea ta până te va surpa de tot.

49. Şi va aduce Domnul asupra ta limbă de departe, de la marginea pământului, ca o pornire de vultúri, limbă căriia nu-i vei înţelêge graiul,

50. Limbă cu obraz fără de ruşine, carea nu se va ruşina de faţa celui bătrân, nice-i va fi milă de cel tânăr.

51. Şi va mânca prăseala dobitoacelor tale şi sămănăturile pământului tău până nu va rămânea ţie grău, nici vin, nici untdelemn, nici vor rămânea cirezile boilor tăi, nici turmele oilor tale, până nu se vor potopi toate.

52. Şi te vor pîrde întru toate cetăţile tale până se vor dăzrădăcina toate zidurile tale cêle nalte şi tari în care te nădăjduieşti tu în toată ţara ta şi te va năcăji în toate cetăţile tale care au dat ţie Domnul Dumnezeul tău[9].

53. Şi vei mânca roada pântecelui tău, carnea feciorilor tăi şi a fêtelor tale care ţi-i va da Domnul Dumnezeul tău, întru nevoia ta şi întru scârba cu care te vor năcăji vrăjmaşii tăi.

54. Voinicul cel frumos şi gingaş foarte dentru voi va rămni cu ochiul său spre fratele său şi spre muiêrea carea iaste a sănului lui şi feciorilor lui celor ce-i vor rămânea

55. Ca să-i dea lui unul dentr-ânşii, den carnea feciorilor săi să mănânce, căci că n-au rămas lui nimic întru răotatea ta în carea te năcăjăsc vrăjmaşii tăi în toate cetăţile tale.

56. Iar muiêrea cea tânără dentru voi şi cea gingaşă foarte, al căriia picior nu se-au dăprins să calce pre pământ, pentru tinerêţele ei şi pentru frumsêţea gingăşiei ei va rămni ochiul ei spre bărbatul ei care iaste în sânul ei şi feciorului ei şi fêtei ei,

57. Şi celui ce au ieşit den dăşărturile[10] ei şi fiiului ei celui ce l-au născut să-l mănânce, ca într-ascuns, pentru multa lipsă a ei şi pentru răotatea şi năcăjirea cu carea te va supăra vrăjmaşul tău în toate cetăţile tale.

58. Deaca nu veţ asculta să faceţ toate cuvintele legii aceştiia carea iaste scrisă în cărţile acêstea şi să vă têmeţi de numele cel sfînt şi minunat al Domnului Dumnezeului tău,

59. Şi va înmulţi ranele tale şi ranele seminţiei tale, rane mari şi minunate şi boale rêle şi dureri credincioase.

60. Şi va crêşte pre tine toată durêrea eghiptenească cea rea, de carea te îngroziai tu şi se va apropiia/ de tine.

Versiunea modernă

zeului tău şi n-ai păzit poruncile şi rînduielile lui, aşa cum ţi-a poruncit.

46. Ele vor fi pe vecie un semn şi o minune pentru tine şi pentru urmaşii tăi.

47. Deoarece, cînd aveai de toate din belşug, n-ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu bucurie şi cu inimă recunoscătoare,

48. Va trebui să slujeşti vrăjmaşului tău, pe care Domnul îl va trimite asupra ta. Vei suferi de foame şi de sete, vei rămîne gol şi vei duce lipsă de toate. El îţi va pune pe gît un jug de fier, pînă te va nimici.

49. Domnul va aduce de departe, de la marginea pămîntului, un popor care se va prăvăli asupra ta ca un vultur, un popor a cărui limbă nu o vei înţelege,

50. Un popor cu înfăţişarea cruntă, care nu îi preţuieşte pe bătrîni şi nu are milă faţă de copii.

51. El va mînca rodul vitelor tale şi rodul pămîntului tău, pînă vei fi nimicit; nu-ţi va lăsa nici grîne, nici vin, nici untdelemn, nici viţeii din cirezile tale, nici mieii din turmele tale, pînă te va duce la pieire.

52. Şi te va împresura în toate cetăţile tale, pînă cînd vor cădea zidurile tale înalte şi întărite în care ţi-ai pus nădejdea pe tot cuprinsul ţării; te va împresura în toate cetăţile tale, în toată ţara pe care ţi-a dat-o Domnul Dumnezeul tău.

53. Cînd vei fi încercuit de vrăjmaşi, şi vei fi la strîmtoare şi la nevoie, vei ajunge să mănînci rodul pîntecelui tău, carnea fiilor şi fiicelor tale, pe care ţi l-a dăruit Domnul Dumnezeul tău.

54. Bărbatul tău cel blînd şi gingaş se va uita cu ochi răuvoitori la fratele lui, la soţia pe care a ocrotit-o la sînul lui şi la ceilalţi copii care i-au mai rămas

55. Şi nu va împărţi cu ei carnea din copiii săi pe care îi mănîncă, pentru că lui nu-i mai rămîne nimic, la strîmtoare şi la nevoie, cînd vei fi încercuit de vrăjmaşii tăi în toate cetăţile tale.

56. Femeia ta cea blîndă şi gingaşă care, în alintarea şi răsfăţul ei nu s-ar încumeta să calce cu piciorul pe pămînt, se va uita cu ochi răuvoitori la bărbatul ei, care s-a odihnit la sînul ei, la fiul şi la fiica ei,

57. La fătul ei, care a ieşit din coapsele sale şi la copiii pe care îi va naşte; căci din lipsă de toate, îi va mînca pe ascuns, la strîmtoare şi la nevoie, cînd vei fi încercuit de vrăjmaşii tăi în toate cetăţile tale.

58. Dacă nu vei păzi şi nu vei împlini toate cuvintele acestei legi, scrise în cartea aceasta, şi nu te vei teme de acest nume slăvit şi înfricoşător, „Domnul Dumnezeul tău",

59. Atunci Domnul va arunca asupra ta şi asupra urmaşilor tăi plăgi neînchipuite, plăgi grele şi îndelungate, precum şi boli rele şi stăruitoare.

60. El va aduce din nou peste tine toate relele Egiptului, de care îţi era groază şi care se vor lipi/ de tine.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 147, col. II

ρмζ

трѫ тине . Шн тоатѣ боала шн тоатѣ ра ав
на ѵѐ нѫ ѐ скрисѣ шн тоатѣ ѵѐ ѐ скрисѣ ѫтрѫ ка
тѣлецїи ачещїѫ ба адѫче домнѫл асѫпра та пѣ
нѣ ѵѐ тебѣ пїерде . Шн вецн рѣмынѣ ѫтрѫ вв
нѫмърь пѫцинѫ, пентрѫ кѣчн кжндь ерацн ка
стѣлеле черинлуй ѫтрѫ мълциме, кѣчн нѫ цн а
скѫлтат гласкѫ домнѫлуй думнезѣлуй вострѫ .
Шн бафн ѫвекнт сѫ веселит домнѫл пре вой ка вг
сѣвѣ факѣ бине воасо, шн сѣвѣ ѫмълцаскѣ пре
вой, аша сѣ весели домнѫл пре вой сѣвѣ сѫпе
пре вой, шн вецн рѣдика дела пѣмынтѫлуй ла ка
реле вой мѣрцеци ѫлѣуатрѫ аколасо, ка сѣ мо
щенци пре ѐле . Шн тева сѣмѣна пре тн вд
не домнѫл думнезѣл тѫлуй тоате лимбиле дин
марцинѣ пѫмынтулуй пѫнѫ ѫмарцинѣ луй, шн
вен служи аколасо ла алци думнезѣи ла лемне шн
ла пїетрн, пре карїи нѫ цїѫт тѫ шн пѫрнцїи тѣи.
Ши шн ѫтрѫ лимбиле ачелѫ нѫ тева содихнѣ, вѣ
нице сѣ фаче старе урмей пичорулуй тѫу, шн
ва да домнѫл аколасо иним мѣхнит, шн сокн
лнѫинѣдь, шн сѫфлет топит . Шн бафн вѕ
виаца та спѫнзѫрат денаинтѣ сокнлор тѫи,
шн тебен тѣме зїоа шн ноапте шн нѫбен крѣ
де бїецїи тале . Дминѣца вен зице кѫм со вз
аре сар фаче сарь ? шн сара вен зице кѫм соаре са
фаче дминѣць ? де фрика иним тале, де каре
тебен спѣмынта, шн ден веденіле сокнлор тѫи
кѣрора вен ведѣ . Шн тева ѫтоарче домнѫл вѳ
домнезѣ ла егѫпет кѫ васе, шн ѫтрѫ кале карь
ам зис нѫ веци ман ѫдасоуе а со ман ведѣ ѫнѣ
пре ѫ, шн вѫвецн вин де аколасо ла врѣжмашїи во
щри ѫтрѫ служи, шн ѫтрѫ служнице, шн нѫба
фи чеа че сѣвѣ ѫгонисаскѣ .

К А П Ѣ Кѳ

Чѣстѣ сжнт кѫвинтеле фъгъдуинцѣ, а
карен аѫ порънчит домнѫл луй мовен,
сѣ ѫтърѣскѣ фиилор луй гераиль, ѫ
трѫ пѣмынтул моабь, фърѣ де фъгъ
дуинца каре аѫ фъгъдуит лсор лахорив.
Шн кемѣ мовен пре тоци фиїи луй гераиль шн б
зисе кътръ диншїи, вои аць вѣзѫт тоате
кте аѫ фъкѫт домнул думнезѣл вострѫ ѫнѣ
мынтул егѫпетулуй, ѫнаинтѣ воастрь луй
фарасонь, шн тѫтурор служилор луй, шн ла то
пѣмынтул луй . Ншпитиле чѣле мари ка г
реле аѫ вѫзѫт сокїн тѣи, сѣмнеле шн мину
ниле чѣле мари ачелѣ мына ше таре, шн бра
цул чел нальт . Шн нѫ дат домнѫл домне д
зеу воасо иним сѣ щиц шн сокн сѣ беджць, шн
оурекн сѣ аѫзнць пѣнѣ ѫзиоа ачаста .
Шн ѫ аѫ адус пре вой, м, деани ѫпѫстїи, нѫ е
сау весинт хаинеле воастре, шн чиоателе воа
стре нѫсау рось дела пичоареле воастре .
Пыне наць мынкат, вин, шн ракїу наць сѣвѫт, ѕ
пентрѫ ка сѣ кѫноащци кѣ ачеста ѐсте домнѫ
домнезѣл вострѫ . Шн аць венит пѣнѣ ла з
лоскул ачеста шн ѫ ешит, сїсонь ѫмпърат
ечебонлуй шн сог ѫмпърат басанлуй, ѫ
тимпинарѣ нощтрѣ кѣ пѣзѫвон . Шн ѣмь и
ѕѣ

61. Şi toată boala şi toată rana ce nu e scrisă şi toată ce e scrisă întru cartea legii aceştiia va aduce Domnul asupra ta, până ce te va pierde

62. Şi veţi rămânea întru număr puţinu, pentru căci cînd eraţi ca stêlele ceriului întru mulţime căci n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnezăului vostru.

63. Şi va fi în ce chip s-au veselit Domnul pre voi ca să vă facă bine voao şi să vă înmulţască pre voi, aşa să va veseli Domnul pre voi să vă surpe pre voi. Şi veţi rădica de la pământul la carele voi mêrgeţi înlăuntru acolo ca să-l moşteniţi pre el.

64. Şi te va semăna pre tine Domnul Dumnezăul tău la toate limbile, den marginea pământului până în marginea lui. Şi vei sluji acolo la alţi dumnezăi, la lêmne şi la pietri, pre carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi.

65. Iară şi întru limbile acêlea nu te va odihni, nice să va face stare urmei piciorului tău. Şi-ţ va da Domnul acolo inimă mâhnită şi ochi lipsind şi suflet topit.

66. Şi va fi viiaţa ta spînzurată dennaintea ochilor tăi şi te vei tême zioa şi noaptea şi nu vei crêde vieţii tale.

67. Dimineaţa vei zice: «Cum oare s-ar face sară!» şi sara vei zice: «Cum oare s-ar face dimineaţă!», de frica inimii tale de care te vei spămînta şi den vedeniile ochilor tăi cărora vei vedea.

68. Şi te va întoarce Domnul Dumnezău la Eghipet cu vase şi întru calea carea am zis: «Nu veţi mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!». Şi vă veţi vinde acolo la vrăjmaşii voştri întru slugi şi întru slujnice şi nu va fi cel ce să va agonisască."

CAP 29

1. Acêstea sînt cuvintele făgăduinţei carei au poruncit Domnul lui Moisi să întărească fiilor lui Israil întru pământul Moav, fără de făgăduinţa care au făgăduit Ior la Horiv.

2. Şi chemă Moisi pre toţi fiii lui Israil şi zise cătră dânşii: „Voi aţ văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul vostru în pământul Eghipetului, înaintea voastră, lui faraon şi tuturor slugilor lui şi la tot pământul lui,

3. Ispitile cêle mari carele au văzut ochii tăi, sêmnele şi minunile cêle mari acêlea, mîna cea tare şi braţul cel nalt.

4. Şi n-au dat Domnul Dumnezeu voao inemă să ştiţ şi ochi să vedeţ şi urechi să auziţ până în zioa aceasta.

5. Şi v-au adus pre voi 40 de ani în pustiiu; nu s-au vechit hainile voastre şi ciuboatele voastre nu s-au ros de la picioarele voastre.

6. Pîine n-aţ mîncat, vin şi rachiu n-aţ băut, pentru ca să cunoaşteţi că acesta iaste Domnul Dumnezeul vostru.

7. Şi aţ venit până la locul acesta, şi au ieşit Sion, împăratul Esevonului, şi Og, împăratul Vasanului, în timpinarea noastră cu războiu. [8] Şi i-am/ bătut pre ei la războiu.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

61. Şi toată boala şi toată rana ce nu-i scrisă şi toată ce-i scrisă întru cartea legii aceştiia va aduce Domnul preste tine, păn-unde te va surpa.

62. Şi veţi rămânea întru număr puţini, pentru căce cîndu eraţi ca stêlele ceriului întru mulţime căce n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnedzăului vostru.

63. Şi va fi în ce chip s-au veselit Domnul pre voi ca să vă facă bine voao şi să vă înmulţască pre voi, aşa să va veseli Domnul pre voi să vă surpe pre voi. Şi veţi rădica [de sărgu][2] de la pământul la carele voi mêrgeţi înlontru acolo ca să-l moştneniţi pre el.

64. Şi te va sămăna pre tine Domnul Dumnedzăul tău la toate limbile, den marginea[16] pământului păn-în marginea [pământu][2]lui. Şi vei sluji acolo la alţi dumnedzăi, la lêmne şi la pietri, pre carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi.

65. Iar şi întru limbile acêlea nu te va odihni nice să va face stare urmei piciorului tău. Şi-ţi va da Domnul acolo inimă învoierată şi ochi lipsindu şi suflet topitor.

66. Şi va fi viaţa ta spăndzurată dennaintea ochilor tăi şi te vei tême dzua şi noaptea şi nu vei crêde vieţii tale.

67. Dimineaţa vei dzice: «Cum oare s-ară face sară!» şi sara vei dzice: «Cum oare s-ară face dimineaţă!» de frica inemei tale de carea te vei spământa şi den vederile ochilor tăi cărora vei vedea.

68. Şi te va întoarce Domnul Dumnedzău la Eghiptu cu vase şi întru calea carea am dzis: «Nu veţi mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!» Şi veţi adaoge acolo cătră nepriêtenii voştri întru slugi şi întru slujnice şi nu va fi cel ce să vă agonisască.“

CAP 29

1. Acêstea-s cuvintele făgăduinţii căriia au porîncit Domnul lui Moisi să întărească fiilor Israil întru pământul Moav, fără de făgăduiţa carea au făgăduit lor la Horiv.

2. Şi chemă Moisi pre toţi fiii lui Israil şi dzise cătră înşii: „Voi aţi vădzut toate căte au făcut Domnul Dumnedzăul vostru în pământul Eghiptului înnaintea voastră, lui farao şi la toate slugile lui şi la tot pământul lui,

3. Cercetările cêle mari carele au vădzut ochii tăi, sêmnele şi minunele cêle mari acêlea <şi>[1] mâna cea tare şi braţul cel înnaltu.

4. Şi n-au dat Domnul Dumnedzău voao inemă să ştiţi şi ochi să vedeţi şi urechi să audziţi păn-în dzua de astădzi.

5. Şi v-au adus pre voi 40 ani întru pustii şi nu s-au vechit hainele voastre şi ciobotele voastre nu s-au ros de la picioarele voastre.

6. Pâine n-aţi mîncat, vin şi amestecături[2] n-aţi băut, pentru ca să cunoaşteţi că Domnul Dumnedzăul vostru acesta-i[3].

7. Şi aţi venit păn-la locul acesta şi au ieşit Sion, împăratul Esêvon, şi Og, împăratul Vasanului, întru timpinarea voastră cu războiu. [8] Şi i-am/ bătut pre ei la războiu.

Ms. 4389

61. Şi toată slăbănogiia şi ranele cêle ce nu sânt scrise şi toate cêle ce-s scrise în cărţile legii aceştiia le va slobozi Domnul asupra ta, până te va potopi.

62. Şi va rămânea întru voi număr puţinel în locul cela ce eraţi ca stêlele ceriului de mulţi că n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru.

63. Şi cum se veseliia Domnul de voi cănd făceaţi voi bine, şi vă înmulţiia aşa se [ve] va veseli Domnul şi cănd vă va potopi. Şi veţi peri de pre pământul de pre care veţ mêrge voi acolo să-l luaţ.

64. Şi vă va risipi Domnul Dumnezeul vostru întru toate limbile, dentr-o margine de pământ până la cêea margine. Şi acolo veţi sluji altor Dumnezei, celor de piiatră şi de lemn, cărora nu-i ştii tu nici părinţii tăi.

65. Şi în limbile acêlea nu te va odihni, nici va fi aşăzământ gleznelor picioarelor tale. Şi-ţ va da Domnul acolo inimă aprinsă şi ochi lipsind şi suflet uscăcios.

66. Şi va fi viiaţa ta ca cum ară fi spânzurată înaintea ochilor tăi şi te vei tême zioa şi noaptea şi nu vei crêde vieţii tale.

67. Şi dimineaţa vei zice: «Oare cum se face seară!», iar seara vei zice: «Oare cum se face dimineaţă!», de frica inimii tale de carea te vei înfricoşa şi de vedêrea ochilor tăi, căci vei vedea.

68. Şi te va întoarce Domnul Dumnezeu în Eghipet în corabie şi pre calea carea am zis că de acum nu veţi mai adaoge a o vedea. Şi vă veţi da[11] acolo vrăjmaşilor voştri în robi şi în roabe, şi să nu va fi cine să vă cumpere.“

CAP 29

1. Acêstea sînt cuvintele făgăduinţei care au porăncit Domnul lui Moisei să le puie feciorilor lui Israil în ţara Moavului, prespre făgăduinţa carea o au pua lor în Horiv.

2. Şi chiemă Moisei pre toţi feciorii lui Israil şi zise cătră dânşii: „Voi aţi văzut toate căte au făcut Domnul în Ţara Eghipetului înaintea voastră, lui faraon şi tuturor slugilor lui şi ţării lui,

3. Ispititurile cêle mari care le-au văzut ochii tăi şi sêmnele şi minunile cêlea marile cu mâna cea vârtoasă şi cu braţul cel nalt.

4. Ce nu dêde voaoă Domnul inimă înţelegatoare, nici ochi să vedeţi, nici urechi să auziţi până astăzi.

5. Adus-au pre voi 40 de ani pren pustie şi hainele voastre nu se-au învechit, nici cizmele voastre nu se-au ros den picioarele voastre.

6. Pâine n-aţ mâncat, nici vin şi alte amestecături de băuturi n-aţ băut, ca să cunoaşteţ că acesta iaste Domnul Dumnezeul vostru.

7. Şi aţ venit la acest loc şi au ieşit împotriva voastră spre războiu, Sion împăratul Sionului şi Og, împăratul Vasanului, şi i-am/ bătut.

Versiunea modernă

61. Domnul va abate asupra ta, de asemenea, toate bolile şi toate plăgile care nu sînt scrise în cartea acestei legi, pînă cînd vei fi nimicit.

62. Şi veţi rămîne puţini la număr, pentru că, atunci cînd eraţi ca stelele cerului de mulţi, n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău.

63. Aşa cum Domnul s-a bucurat să vă facă bine şi să vă înmulţească, tot aşa se va bucura Domnul să vă nimicească şi să vă stîrpească. Şi veţi fi smulşi din ţara în care mergeţi ca să o luaţi în stăpînire.

64. Domnul Dumnezeul tău te va împrăştia printre toate popoarele, de la o margine pînă la cealaltă margine a pământului. Acolo vei sluji altor dumnezei, din lemn şi din piatră, pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinţii tăi.

65. Între aceste popoare nu vei avea parte de linişte şi nici de un loc de repaus pentru tălpile picioarelor tale. Domnul îţi va da o inimă zbuciumată, privirea stinsă şi sufletul secătuit.

66. Viaţa ta va atîrna în gol, vei fi cuprins de teamă zi şi noapte şi nu vei mai avea încredere în viaţa ta.

67. Dimineaţa vei zice: «De s-ar face odată seară!», iar seara vei zice: «De s-ar face odată dimineaţă!» din pricina spaimei care îţi va cuprinde inima şi a priveliştei pe care o vei vedea cu ochii tăi.

68. Iar Domnul te va aduce pe corăbii înapoi în Egipt, pe un drum despre care îţi spusesem: «Să nu-l mai vezi niciodată!»Acolo veţi încerca să vă vindeţi vrăjmaşilor voştri, ca robi şi ca roabe, dar nu se va găsi nimeni ca să vă cumpere.“

CAP. 29

Legământul din ţara Moabului.

1. Iată cuvintele legământului încheiat de Moise, aşa cum i-a poruncit Domnul, cu fiii lui Israel în ţara Moabului, în afara legământului pe care îl încheiase cu ei la Horeb.

2. Moise a chemat pe toţi fiii lui Israel şi le-a zis: „Aţi văzut tot ceea ce a făcut Domnul sub ochii voştri, în ţara Egiptului, cu faraon, cu toţi curtenii lui şi cu toată ţara lui,

3. Marile încercări pe care le-ai văzut cu ochii tăi, semnele şi minunile acelea mari.

4. Dar pînă în ziua de astăzi Domnul nu v-a dat minte să pricepeţi, ochi să vedeţi şi urechi să auziţi.

5. Patruzeci de ani v-am călăuzit prin pustiu. În tot acest timp hainele voastre nu s-au învechit, iar încălţămintea din picioarele voastre nu s-a rupt.

6. Pîine nu aţi mîncat, vin şi alte băuturi tari nu aţi băut, ca să ştiţi că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.

7. Aţi ajuns astfel pînă în acest loc, cînd Sihon, regele Heşbonului, şi Og, regele Vasanului, au ieşit în întîmpinarea noastră la luptă. Noi însă i-am/ învins,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

ркн

Biblia, 1688, pag. 148, col. I

8. Şi le-am luat pămîntul lor şi am dat pre el cu sorţu lui Ruvin şi lui Gad şi la jumătate de neam al lui Manasii.

9. Şi să păziţ să faceţi toate cuvintele făgăduinţei aceştiia, să faceţi pre êle, pentru ca să pricêpeţi toate cîte aţ făcut.

10. Voi aţ stătut toţ astăzi înaintea Domnului Dumnezeului vostru: începătorii de neamurile voastre, şi bătrînimea voastră, şi judecătorii voştri, şi aducătorii de cărţile voastre, tot omul Israil,

11. Şi muierile voastre, şi feciorii voştri şi cel nemêrnec ce e în mijlocul taberii voastre, den tăietoriu de lêmne al vostru pănă în purtătoriu de apă al vostru.

12. Să petreci întru făgăduinţa Domnului Dumnezeului tău şi întru blestemele lui cîte Domnul Dumnezeul tău pune cătră tine astăzi,

13. Pentru ca să te întărească pre tine luiş întru nărod şi el va fi ţie Dumnezeu, în ce chip au zis ţie şi în ce chip au jurat părinţilor tăi, lui Avraam, şi lui Isaac şi lui Iacov.

14. Şi nu numai voao singuri eu puiu făgăduinţa aceasta şi blestemul acesta,

15. Ce şi celora ce-s cu voi astăzi aicea înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi celora ce nu-s cu voi aicea astăzi.

16. Căci voi ştiţ cum am lăcuit în pămîntul Eghipetului şi cum am trecut pren mijlocul limbilor, [17] pre carii aţi trecut.

17. Şi aţ văzut urăciunile lor şi chipurile lor, lemnu şi piatră, argint şi aur, carele sînt lîngă ei.

18. Nu cumva cineva să fie întru voi bărbat au fămêie, au neam, au fêliu oarecăruia, au cuget s-au abătut de la Domnul Dumnezeul vostru, ca să meargă să slujască bozilor limbilor acelora; să nu cumva fie vreo rădăcină în sus răsărindu întru fiêre şi amărăciune.

19. Şi va fi de va auzi cuvintele blestemului acestuia şi va povesti întru inema lui zicîndu: «Pre dreptul să mi să facă mie, căci întru rătăcirea inemii mêle voiu mêrge», pentru ca să nu piarză împreună cel păcătos pre cel fără de greşală.

20. Nu va vrea Dumnezeu să fie blîndu lui, ce încă atunce să va aţîţa urgiia Domnului şi răvnirea lui întru omul acela şi să vor lipi întru el toate blestemele făgăduinţei aceştiia, cêle scrise întru cartea legii aceştiia, şi va stinge Domnul numele lui dentru cel de supt ceriu.

21. Şi va osebi Domnul pre el întru rêle dentru toţi fiii lui Israil, după toate blestemele făgăduinţei ce e scris întru cartea legii aceştiia.

22. Şi vor grăi semenţiia cêealaltă, fiii noştri carii să vor rădica după voi, şi cel strein carele va veni den pămînt departe, şi vor vedea ranele pămîntului aceluia şi boalele lui carele le-au trimis Domnul preste el,

23. Iarbă pucioasă şi sare arsă; tot pămîntul lui nu să va sămăna, nici va răsări, nici să va sui preste el/ tot vêrdele, în ce

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

8. Şi le-am luat pământul şi am dat pre el cu sorţu lui Ruvim şi lui Gaddí şi la giumătate de neam a lui Manasi.

9. Şi să păziţi să faceţi toate cuvintele făgăduinţii aceştiia, să faceţi pre êle pentru ca să pricêpeţi toate câte aţi făcut.

10. Voi staţi toţi astădzi înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru: căpeteniile neamurilor voastre, şi bătrânimea voastră, şi giudecătorii voştri, şi aducătorii de cărţile voastre, tot omul Israil,

11. Şi muierile voastre, şi ficiorii voştri şi cel nemêrnic, cela ce-i în mijlocul taberii voastre, den tăietor de lemnu al vostru pân-în aducător de apă al vostru.

12. Să petreci întru făgăduinţa Domnului Dumnedzăului tău şi întru blăstămul lui câte Domnul Dumnedzăul tău făgăduiêşte cătră tine astădzi.

13. Pentru ca să te întărească pre tine şie întru nărodu şi el va fi ţie Dumnedzău, în ce chip au dzis ţie şi în ce chip au giurat părinţilor tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov.

14. Şi nu numai voao sânguri cu pui făgăduinţa aceasta şi blăstămul acesta,

15. Ce şi celora ce-s cu noi astădzi aicea înnaintea Domnului Dumnedzăului vostru şi celora ce nu-s cu noi aicea astădzi.

16. Căci voi ştiţi cum am lăcuit în pământul Eghiptului, cum am trecut în mijlocul limbilor pre carele aţi trecut.

17. Şi aţi vădzut urîciunile lor şi chipurile lor, lemnu şi piatră, argintu şi aur, carele sântu lângă ei.

18. Au doară să nu fie întru voi bărbat au fămêie, au neam, au fêl oarecaruia, au cuget s-au abătut de la Domnul Dumnedzăul vostru, ca să margă să slujască bodziloz limbilor acelora; să nu cumva fie <întru voi, cine>[4] rădăcină în sus răsărindu întru hiêre şi amărăciune.

19. Şi va fi să va audzi cuvintele blăstămului acestuia şi va povesti întru inima lui dzicîndu: «Pre dreptul să mi să facă mie, căce întru rătăcirea inemei mêle voi mêrge», pentru ca să nu piardză înpreună cel păcătos pre cel fâr-greşeală.

20. Nu va vrea Dumnedzău a i să priimi[5] ruga lui, ce încă atuncea să va aţiţa urgiia Domnului şi răvnirea lui întru omul acela şi să vor lipi întru el toate blăstămile făgăduinţei aceştiia, cêle scrise întru cartea lêgii aceştiia, şi va stinge Domnul numele lui dentru cel de suptu cer.

21. Şi-l va usăbi pre el Domnul întru rêle dentru toţi fiii lui Israil după toate blăstămile făgăduinţei cei scrise întru cartea lêgii aceştiia.

22. Şi vor grăi seminţia cêalaltă, fiii noştri carii să vor rădica după voi, şi cel striin carele va veni den pământu departe şi vor vedea ranele pământului aceluia şi boalele lui carele au trimis Domnul preste el,

23. Iarbă pucioasă şi sare arsă, tot pământul ei nu să va sămăna, nice va răsări, nice să va sui preste el/ tot vêrdele, în ce chip s-au surpat

Ms. 4389

8. Şi am luat ţările lor şi le-am dat întru moştinare lui Ruvim şi lui Gad şi a jumătate de seminţie a Manasiei.

9. Deci să păziţ toate cuvintele făgăduinţei aceştiia şi să le faceţ ca să pricêpeţ toate câte aţ făcut.

10. Voi toţ staţ astăzi înaintea Domnului Dumnezeului vostru: boiarii voştri şi ai neamurîlor, şi bătrânii, şi judecătorii, şi cărturarii, şi tot bărbatul lui Israil,

11. Muierile voastre, şi feciorii voştri şi vineticul care iaste între mijlocul taberii voastre, de la cela ce taie voaoă lêmne până la cela ce vă aduce apă.

12. Să petreci în făgăduinţa Domnului Dumnezeului tău şi în blestemul lui şi în câte au făgăduit ţie Domnul Dumnezeul tău astăzi.

13. Ca să te aşaze lui pre tine în nărod şi el să fie ţie Dumnezeu, cum ţi-au zis şi cum se-au jurat părinţilor tăi, lui Avram, lui Isaac şi lui Iacov.

14. Şi nu porâncesc eu numai voaoă făgăduinţa aceasta şi blestemul acesta,

15. Ce şi cestorlalţi carei sânt cu voi aici înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi celor ce nu sânt astăzi aici cu voi.

16. Crez voi ştiţi cum am petrecut în ţara Eghipetului şi cum am petrecut pren ţările care am trecut.

17. Şi aţ văzut urăciunile lor şi idolii lor, lemnul şi piiatra, argintul şi aurul, care iaste pre dânşii.

18. Să nu cumva să fie întru voi vreun bărbat sau vreo muiêre, sau vreun neam, sau vreo seminţie, care să-şi întoarcă inima de cătră Domnul Dumnezeul vostru şi să meargă să slujască Dumnezeilor limbilor acelora şi să fie cumvaş întru voi rădăcină carea să să crească [19] fiêre şi amărăciune.

19. Şi cînd va auzi cuvintele blestemului să gândească în inima sa şi să zică: «Pace va fi mie şi voiu umbla întru înşălăciunea inimii mêle», să nu piiarză cel păcătos pre cel nepăcătos depreună cu sine.

20. Că nu va vrea Dumnezeu să fie lui milostiv, ce atunci se va aţâţa mâniia Domnului şi răvna lui spre acel om, şi se vor lipi de dânsul toate blestêmele făgăduinţei aceştiia care sânt scrise în cărţile legii aceştiia, şi va piêrde Domnul numele lui den cêle de supt cer.

21. Şi-l va usebi Domnul spre rău dentre toţ feciorii lui Israil după tot blestemul făgăduinţei care iaste scris în cartea legii aceştiia.

22. Şi va zice alt neam şi feciorii voştri carii vor fi după voi şi vineticii carei vor veni de dăparte, văzînd rana acelui pământ şi boalele lui care va trimête Domnul pre dânsul,

23. Piiatră şi piiatră pucioasă şi sare să arză tot pământul lui ca mai mult să nu sêmene, nice să răsaie, nici să crească dentr-ânsul/ nici un fêl de

Versiunea modernă

8. Le-am luat ţara şi am dat-o moştenire lui Ruben, lui Gad şi unei jumătăţi din seminţia lui Manase.

9. Aveţi grijă să împliniţi toate cuvintele acestui legământ, ca să izbutiţi în tot ceea ce faceţi.

10. Astăzi staţi cu toţii înaintea Domnului Dumnezeului vostru: cîrmuitorii seminţiilor voastre, bătrînii voştri, dregătorii voştri şi toţi bărbaţii din Israel,

11. Copiii voştri, femeile voastre şi străinii care se află în taberele voastre, de la cel ce vă taie lemnele pînă la cel ce vă aduce apa.

12. Să-ţi însuşeşti legământul cu Domnul Dumnezeul tău, încheiat sub jurământ. Domnul Dumnezeul tău încheie astăzi cu tine acest legământ,

13. împuternicindu-te astăzi să fii poporul lui, iar el să fie Dumnezeul tău, aşa cum ţi-a spus şi cum a jurat părinţilor tăi Avraam, Isaac şi Iacov.

14. Nu numai cu voi închei acest legământ şi acest jurământ,

15. Ci şi cu cei care stau astăzi cu voi aici înaintea Domnului Dumnezeului nostru, precum şi cu cei care nu sînt astăzi aici cu voi.

16. Voi ştiţi cum am trăit în ţara Egiptului, cum am trecut şi cum aţi răzbit prin mijlocul popoarelor.

17. Şi aţi văzut urîciunile şi idolii lor din lemn şi din piatră, din argint şi din aur, care se află la ele.

18. Să nu fie cumva printre voi vreun bărbat sau vreo femeie, vreun neam sau vreo seminţie care astăzi să se abată în cuget de la Domnul Dumnezeul nostru şi să meargă să slujească dumnezeilor acelor popoare. Să nu fie cumva printre voi vreo rădăcină din care să răsară otravă şi pelin,

19. Cineva care, la auzul cuvintelor acestui jurământ, s-ar lăuda în sinea sa zicînd: «Mie îmi merge bine, chiar dacă voi urma poftrile inimii mele îndărătnice,» căci atunci păcătosul l-ar duce la pieire şi pe cel nevinovat.

20. Domnul nu va ierta un asemenea om. Dimpotrivă, urgia şi mînia Domnului faţă de acest om vor fi aţîţate şi toate blestemele scrise în cartea aceasta vor cădea asupra lui, iar Domnul va şterge numele lui de sub cer.

21. Domnul îl va despărţi de toate seminţiile lui Israel, pentru ca să cadă asupra lui răul din toate blestemele legământului scris în această carte a legii.

22. Cei ce vor veni, copiii voştri care se vor ridica după voi, şi străinii care vor veni dintr-o ţară îndepărtată vor vedea plăgile din această ţară şi bolile pe care Domnul le-a trimis asupra ei,

23. Tot pământul ei ars cu pucioasă şi plin de sare, în care nu se mai poate semăna, din care nu mai răsare şi nu mai creşte/ nici un fel de verdeaţă,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 148, col. II

chip s-au surpat Sodomul şi Gomorul, Adama şi Săvoim, pre carele au surpat Domnul cu mănie şi cu urgiia lui.

24. Şi vor grăi toate limbile: «Pentru căce au făcut Domnul aşa pămîntului acestuia? Carea iaste mîniia urgiei această mare.»

25. Şi vor zice: «Căce au lăsat făgăduinţa Domnului Dumnezăului părinţilor lor care au pus părinţilor lor, cînd i-au scos pre ei den pămîntul Eghipetului

26. Şi mergînd au slujit la dumnezei striini şi s-au închinat la ei, la carii n-au ştiut, nice au împărţit lor.

27. Şi s-au urgisit cu mănie Domnul pre pămîntul acela, ca să aducă preste el după toate blestemele făgăduinţii cêle scrise în cartea legii aceştiia.

28. Şi rădică Domnul pre ei de la pămîntul lor cu mănie şi cu urgie şi cu scîrbă mare foarte şi i-au scos pre ei într-alt pămînt ca şi acum.»

29. Cêle ascunse, ale Domnului Dumnezăului nostru, iară cêle aiavea, noao şi feciorilor noştri în vêci, ca să faceţi toate cuvintele legii aceştiia.

CAP 30

1. Şi va fi după ce vor întra asupra ta toate cuvintele acêstea, blagosloveniia şi blestemul carele am dat înaintea fêţii tale şi vei priimi întru inema ta întru toate limbile unde te va răşchira Domnul Dumnezăul tău acolo.

2. Şi te vei întoarce cătră Domnul Dumnezăul tău şi vei asculta glasul lui, după toate cîte eu poruncescu ţie astăzi, dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul tău,

3. Şi va vindeca Domnul păcatele tale şi te va milui şi iarăş te va aduna dentru toate limbile la carele te-au răşchirat Domnul Dumnezăul tău acolo.

4. De va fi răşchirarea ta den marginea ceriului până în marginea ceriului, de acolo te va aduna Domnul Dumnezăul tău şi de acolo te va lua.

5. Şi te va băga Domnul Dumnezăul tău la pămîntul carele au moştenit părinţii tăi şi-l vei moşteni pre el. Şi bine-ţi va face şi mai de prisosit te va face decît pre părinţii tăi.

6. Şi va curăţi prenprejur Domnul inema ta şi inema seminţiei tale, să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul tău, pentru ca să trăieşti tu.

7. Şi va da Domnul Dumnezăul tău blestemele acêstea preste vrăjmaşii tăi şi pre cei ce au urît pre tine, care te-au gonit pre tine.

8. Şi tu te vei întoarce şi vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău şi vei face poruncile lui cîte eu poruncescu ţie astăzi.

9. Şi te va înmulţi Domnul Dumnezăul tău întru toată fapta mînilor tale, întru naşterile pîntecelui tău şi întru naşterile dobitoacelor tale şi întru roadele pămîntului tău, căce va întoarce Domnul Dumnezăul tău să să veselească pre tine/ spre bune, în ce

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

Sodomul şi Gomorul, Adama şi Sevoim, pre carele au surpat Domnul cu mănie şi cu urgiia lui.

24. Şi vor grăi toate limbile: «Pentru că ce au făcut Domnul aşa pămîntului acestuia? Carea iaste măniia urgiei această mare?»

25. Şi vor dzice: «Că ce au lăsat făgăduinţa Domnului Dumnedzău părinţilor lor care au pus părinţilor lor, căndu i-au scos pre ei den pămîntul Eghiptului

26. Şi mergăndu au slujit la dumnedzăi striini şi s-au închinat la ei, la carii n-au ştiut, nice au înpărţit lor.

27. Şi s-au măniat cu urgie Domnul pre pămăntul acela, ca să aducă preste el după toate blăstămile făgăduinţei cêle scrise în cartea legii aceştiia.

28. Şi-i rădică pre ei Domnul de la pămăntul lor cu mănie şi cu urgie şi cu scărbă foarte mare şi i-au scos pre ei întru altu pămăntu ca şi acum.»

29. Cêle ascunse Domnului Dumnedzăului nostru, iar cêle neascunse noao şi fiilor noştri în vêci, ca să facem toate cuvintele legii aceştiia.

CAP 30

1. Şi va fi după ce vor întra asupra ta toate cuvintele acêstea, blagoslovenia şi blăstămul carele am dat înnaintea fêţei tale şi vei priimi întru inema ta întru toate limbile unde te va răşchira Domnul Dumnedzău tău acolo.

2. Şi te vei întoarce cătră Domnul Dumnedzău tău şi vei asculta glasul lui, după toate căte eu porîncescu ţie astădzi, dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul tău,

3. Şi va vindeca Domnul păcatele tale şi te va milui şi iarăşi te va aduna dentru toate limbile la carele te-au răşchirat Domnul Dumnedzău tău acolo.

4. Să va fi răşchirarea ta den marginea ceriului păn-în marginea ceriului, de-acolo te va aduna Domnul Dumnedzău tău şi de acolo te va lua [Domnul Dumnedzău tău][1].

5. Şi te va băga Domnul Dumnedzău tău la pămăntul carele au moştenit părinţii tăi şi-l vei moştneni pre el. Şi bine-ţi va face şi mai de prisosit te va face decăt părinţii tăi.

6. Şi va curăţi prenpregiur Domnul inima ta şi inima săminţiei tale, să iubeşti pre Domnul Dumnedzău tău dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău pentru, ca să trăieşti tu.

7. Şi va da Domnul Dumnedzău tău blăstămile acêstea pre nepriêtenii tăi, pre cei ce au urăt pre tine, carii te-au gonit pre tine.

8. Şi tu te vei întoarce şi vei asculta glasul Domnului Dumnedzăului tău şi vei face <toate>[2] porîncele lui căte eu porîncescu ţie astădzi.

9. Şi te va înmulţi[3] pre tine Domnul Dumnedzău tău întru toate faptele măinilor tale, întru naşterile păntecelui tău şi întru naşterile dobitoacelor tale şi întru rodele pămăntului tău, căce va întoarce Domnul Dumnedzău tău să s<ă> veselească pre tine/ spre bune, în ce chip s-au

Ms. 4389

buruiană, cum au răsturnat Sodomul şi Gomorul şi Adamul şi Sevoimul care le provăli Domnul în urgiia mănici sale.

24. Şi vor zice toate limbile: «Că ci au făcut Domnul aşa aceştii ţăr? Ce urgie iaste a aceştii mănii mari?»

25. Şi vor răspunde zicînd: «Căci că au lăsat făgăduinţa Domnului Dumnezeului părinţilor lor carea au făgăduit părinţilor lor, cănd i-au scos den ţara Eghipetului

26. Şi au mers de au slujit altor dumnezei, carii nu i-au ştiut şi se-au închinat lor şi nu le-au dat nici unul dentr-ănşii nimic.

27. Şi se-au măniiat Domnul pre ţara aceasta şi au trimes pre dănsa după tot blestemul legii care iaste scris în cărţile făgăduinţei aceştiia.

28. Şi-i rădică Domnul den ţara lor cu scărbă şi cu urgie şi cu mănie mare şi i-au gonit într-altă ţară şi până acuma.»

29. Ascunsele Domnului Dumnezeului nostru care sănt arătate noaoă şi feciorilor noştri, ca să facem toate cuvintele legii aceştiia.

CAP 30

1. De-acii deaca vor veni asupra ta toate cuvintele acêstea, blagosloveniia şi blestemul care am dat înaintea fêţei tale şi ţi le vei aduce aminte în inima ta în toate ţările în care te va răsipi Domnul Dumnezeul tău.

2. Şi te vei întoarce cătră Domnul Dumnezeul tău şi vei asculta glasul lui, după toate căte porăncesc eu ţie astăzi, tu şi feciorul tău, cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău,

3. Va curăţi Domnul păcatele tale şi te va milui şi iar te va aduna de pren toate limbile den care te-au fost răsipit Domnul Dumnezeu.

4. Măcară de va fi răsipirea ta de la o margine de cer până la altă margine de cer, şi de acolo te va strănge Domnul Dumnezeul tău.

5. Şi te va lua şi te va duce în ţara carea o au luat părinţii tăi şi o vei lua. Şi-ţ va face bine şi te va înmulţi mai mult decăt pre părinţii tăi.

6. Şi va curăţi Domnul împrejur inima ta şi inima seminţiei tale ca să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău, şi să poţ fi viu.

7. Şi va da Domnul Dumnezeul tău blestêmele acêstea pre vrăjmaşii tăi şi pre cei ce te-au urăt şi pre cei ce te-au gonit.

8. Iar tu te vei întoarce şi vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi vei face porăncile lui căte porăncesc eu ţie astăzi.

9. Şi te va înmulţi Domnul Dumnezeul tău între toate lucrurile măinelor tale, şi în roada păntecelui tău, şi în prăsceala dobitoacelor tale, şi în sămănăturile cămpului tău, şi se va întoarce Domnul Dumnezeul tău şi se va veseli de tine/ cu

Versiunea modernă

ca după nimicirea Sodomei, Gomorei, Admei şi Ţeboimului, pe care Domnul le-a zdrobit în mînia şi în furia lui.

24. Atunci ei vor întreba, la fel ca şi toate popoarele: «De ce a făcut Domnul aşa ceva acestei ţări? De ce această urgie şi mînie aprinsă?»

25. Răspunsul va fi: «Pentru că au părăsit legămîntul pe care Domnul Dumnezeul părinţilor lor l-a încheiat cu ei, cînd i-a scos din ţara Egiptului

26. Şi au început să slujească şi să se închine altor dumnezei, pe care nu îi cunoscuseră pînă atunci şi pe care Domnul nu i-a menit pentru ei.

27. De aceea Domnul s-a mîniat cumplit pe această ţară şi a adus asupra ei toate blestemele scrise în această carte.

28. Aprins de mînie şi de o aprigă furie, Domnul i-a smuls din ţara lor şi i-a aruncat într-o altă ţară, unde sînt şi acum.»

29. Lucrurile ascunse sînt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar cele descoperite sînt ale noastre şi ale fiilor noştri pe veci, ca să ducem la împlinire toate cuvintele acestei legi.

CAP. 30

Întoarcerea acasă. Alegerea vieţii.

1. Cînd se vor împlini pentru tine toate aceste cuvinte, binecuvîntarea şi blestemul pe care ţi le-am dat spre alegere, şi vei cugeta în inima ta asupra lor, acolo, între toate popoarele printre care te va risipi Domnul Dumnezeul tău,

2. Şi cînd te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău şi vei asculta glasul lui, tu şi fiii tăi, din toată inima şi din tot sufletul, întocmai cum îţi poruncesc astăzi,

3. Atunci Domnul te va aduce înapoi din robie, se va îndura de tine şi te va aduna iarăşi dintre toate popoarele printre care te-a risipit Domnul Dumnezeul tău.

4. Chiar dacă vei fi risipit pînă la marginile cerului, Domnul Dumnezeul tău te va aduna de acolo şi te va lua de acolo.

5. Domnul Dumnezeul tău te va aduce în ţara pe care au stăpînit-o părinţii tăi şi vei intra din nou în stăpînirea ei. El îţi va da bunăstare şi te va înmulţi mai tare decît pe părinţii tăi.

6. Domnul Dumnezeul tău va tăia împrejur inima ta şi inima urmaşilor tăi. Atunci vei putea să-l iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima şi din tot sufletul, ca să fii viu.

7. Domnul Dumnezeul tău va îndrepta toate aceste blesteme asupra vrăjmaşilor tăi şi a celor ce te-au urît şi te-au prigonit.

8. Iar tu te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău, vei asculta glasul lui şi vei împlini toate poruncile pe care ţi le dau astăzi.

9. Domnul Dumnezeul tău îţi va da spor în tot ceea ce întreprinzi cu mîinile tale şi va înmulţi rodul pîntecelui tău, rodul vitelor tale şi rodul pămîntului tău. Căci Domnul se va bucura din nou de tine,/ spre binele tău, cum s-a bucurat de părinţii

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 149, col. I

стрѣ вꙋне, ѧчекиⷩ сѧ́ꙋ весели́нⷮ прѣ пⷱинцїⷩ тⷯ.
ї Сⷯ вѣⷩ а҆скꙋ́ша́тѧ глаⷭꙋ́ѧ дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧлꙋⷩ тⷯ,
сⷯ пⷯдзе́щи шⷨ сⷯ фа́чи тоа́тѣ порꙋнчиле лꙋⷩ шⷨ
дрепⷮꙋциле лꙋⷩ, шⷨ жꙋдекꙋциле лꙋⷩ чѣле скри
се ѧ҆ка́рⷮѣ лецїⷩ а҆ле́ꙗ́ѣмь, сⷯ тевѣⷩ ѧ҆тоа́рче кⷯ
тⷱ дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧлꙋ тⷯꙋ дѣⷩⷱꙋ тоа́тѣ и҃ни
ма тѧ, шⷨ дѣⷩⷱꙋ тоⷮ сꙋфлⷱꙋ́ѧ тⷯꙋ .
ѳ Кꙋ́чѣ кⷯ порꙋнка а҆часта ка́ре ѥⷭ порꙋнчⷭкꙋ цⷱе
а҆стⷯдзи нꙋ ѥ҃сте прⷯ гⷱⷯ, ни́чѣ де па́рте дела́ⷮ
і҃ не ѥ҃сте . Нꙋ ѧ҆чⷱи ѥ҃сте знкжⷨдꙋ чи́не сⷯ
ва сꙋⷩ дѣⷩⷱꙋ ноⷩ ѧ҆чⷱи, шⷨ сⷯсꙋ а҆дꙋкⷮ нⷭꙋ
ѳ҃ і шⷨ а҆жꙋнⷨдꙋ прѣⷯ сꙋбо́м фа́чѣ ? Ни́чѣ ѥ҃сте
де чⷨнⷣꙋ́ де ма́рѣ знкжⷨдꙋ ка́реле батⷭ́чѣ дѣⷩно
де чⷨнⷣꙋ́ де ма́рѣ, шⷨ сⷯꙋа а҆дꙋ́чѣ ноⷩсꙋ шⷨ а҆жꙋ
ѯ҃ дꙋсꙋ прѣⷯ сꙋбо́м фа́чѣ ? А҆проа́пе де ти́не
ѥ҃сте кꙋвѧнтꙋ́ле фо́ⷩрте ѧ҆тⷱꙋ гꙋ́рта тѧ, шⷨ ѧ҆
тⷱꙋ и҃нема тѧ, шⷨ ѧ҆тⷱꙋ мⷯ́ниле та́ле, сⷯ фа́чи
ѱ҃ прⷯе́ле. И҃ⷨⷱ кⷯ а҆мⷣ да́ⷮ ѧ҆нанⷨⷮѣ фⷴцїⷩ
та́ле а҆стⷯдзи, бꙋ́ꙗца шⷨ моа́рⷮѣ, бꙋнелеш рꙋ́ѣ.
ѱ҃і И҃ⷨⷱ де вѣⷩ а҆скꙋ́ша́тѧ порꙋнчиле дⷨнꙋ́ѧлꙋⷩ дⷨнѣ
знꙋ́ѧлꙋⷩ вострꙋ кⷯтѣ ѥⷭ порꙋнчⷭкꙋ цⷱе а҆стⷯдзи,
сⷯ нⷴе́щи прѣ дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧ тⷯꙋ, сⷯ оу҃мⷴлⷩ
ѧ҆тⷱꙋ тоа́тѣ кꙋчиле лꙋⷩ шⷨ сⷯпⷯдзе́щи дрепⷮ
тⷯциле лꙋⷩ , шⷨ порꙋнчиле лꙋⷩ , шⷨ жꙋде
кⷯциле лꙋⷩ , шⷨ вѣцⷩ тⷱⷩ , шⷨ мꙋ́лцⷩ
вецⷩ фⷩ, шⷨ тевѧ вл҃вⷩ дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧ тⷯꙋ ѧ҆
тⷱꙋтⷮ пⷣмⷨнтꙋ́ѧ, ла ка́реле ѧ҆тⷱⷩ а҆колѡ сⷭ мо
ѱ҃і ще́нⷩ прѣ ѥ҃ль . Шⷨ дестꙋа́ премени́ⷩ и҃нима
тѧ шⷨнꙋвен а҆скꙋ́ша́тѧ, шⷨ ѧ҆шⷣажнⷣꙋ́тѣ тевен ѧ҆
кинѧ ла дⷨнⷣꙋ́ⷩ стрⷱи́ни шⷨ вен слꙋжи́ лⷭрⷩ .
ѱ҃ⷱ Повеестⷭ́кꙋⷩ а҆стⷯдзи кⷯчи нꙋ пе́ире́вецⷩ пе́рⷩ,
шⷨ нⷭ нꙋ зи́ле мꙋ́лⷮе вѣвецⷩ фа́чѣ прѣ пⷣмⷨнⷮ,
ка́реле дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧ тⷯꙋ дⷯцⷱе, ла ка́реле во
тⷱ́ⷱецⷩ ѳⷭрⷣа́нꙋ́ѧ а҆колѡ, сⷯ мощенⷨцⷩ прѣ ѥ́ль.
ѱ҃г Мⷯ́ртꙋрнⷭ́тⷭкꙋ во́лѡ а҆стⷯдзи прѣ ве́рⷩ шⷨ прѣ пⷣ
мⷨнтⷯ, прѣ моа́рⷮе шⷨ прѣ бꙋ́ꙗцⷩ, дⷯтам ѧ҆
нанⷨⷮѣ фⷴцїⷩ та́ле, вл҃венїѧ шⷨ блестемꙋ́ль,
шⷨ а҆ле́ⷩе бꙋ́ꙗца пе́нⷮрꙋ ка сⷯ тⷱе́щи тⷯ шⷨ
к҃ семⷨцїѧ тѧ . Сⷯ нⷴе́щи прѣ дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣ
ꙋ́ѧ тⷯꙋ, сⷯ а҆скꙋ́ѧцⷩ глаⷭꙋ́ѧ ѧ҆тⷱⷩ шⷨ сⷯтѣ цⷱи дѣ
ѥ́ль, пе́нⷮрꙋ кⷯ а҆часта ѥ҃сте бꙋ́ꙗца тѧ, шⷨ де
лⷩнгⷣꙋ́ зи́лелⷪ та́ле, сⷯ лⷯкꙋ́ⷩ прѣ пⷣмⷨнⷮꙋ
карелеа́ⷩ жⷣа́ⷮ дⷨнꙋ́ѧ пⷱинцилⷪ тⷱи лⷱ а҆враа́м,
шⷨ ꙗ҆ⷭа́кⷩ, шⷨ ꙗ҆ко́в сⷯле дⷯ лⷭрⷩ .

К А П Л А

а҃ Шⷨ сⷯвⷱ́ршⷨ мⷭ́и грⷯнⷣꙋ Тоа́тѣ кꙋвⷩ
в҃ телеа а҆чⷱетⷮе, кⷯтⷱⷮ ло́цⷩ фⷭ́тилⷩ ⷭ҆сраⷭ
шⷨ зи́ⷭе кⷯтⷱⷮ ѥ́ⷩ . Дⷭо, ⷮⷱ, шⷨ, к ,
г҃ деа́нⷩ, сⷯнⷮ ѥⷭ́ а҆стⷯдзи, шⷨ нꙋ́вон ман
пꙋⷮѣ ѧ҆кⷯ сⷯ ѧ҆тⷱꙋ ѧ҆лъⷭ́нⷮꙋ шⷨ сⷯ ѥ҃
ѥⷭ́ а҆фа́рⷮ, шⷨ дⷨнꙋ́ѧ зи́ⷭе кⷯтⷱⷮ ми́не нꙋ́вен тⷭ
д҃ ⷭе прѣ ⷭѳⷭрⷣа́нꙋ́ѧ а҆чⷭ́та . Дⷨнꙋ́ѧ дⷨнⷣꙋ́ѧ
тⷯꙋ ⷭе́ла ⷭе мⷯ́ⷱце ѧ҆нанⷨⷮѣ фⷴцїⷩ та́ле, а҆чⷭ́ла
ва сꙋ́рⷩа ли́нⷴиле а҆чⷭ́ⷮѣ денна́нⷨⷮѣ фⷴцїⷩ та
ле, шⷨ вен мощенⷨ прѣ ѥ́ле шⷨ ⷭѳⷭ́ⷭе ⷭе́ла ⷭе мⷯ́ⷱце
ѧ҆нанⷨⷮѣ фⷴцїⷩ та́ле ѧ҆ⷭе киⷩ а҆ⷯ грⷯнⷮ дⷨнꙋ́.
е҃ Шⷨ ва фа́чѣ дⷨнꙋ́ѧ лⷭрⷩ ѧ҆ⷭе киⷩ а҆ⷯ фⷱкꙋⷮ лꙋⷩ
ⷭ҆сѡнⷭ, шⷨ лꙋⷩ сѡгⷭ, ⷭе́лⷪр дⷪ ѧ҆ⷯраⷣцⷩ а҆ⷯморе́и
лⷭрⷩ, ка́рїⷩ ⷭе́ра де чⷨнⷣⷮѣ де ⷭѳⷭрⷣа́нⷩ, шⷨ пⷣмⷨнⷮ

chip s-au veselit pre părinții tăi.

10. Să vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău, să păzești și să faci toate poruncile lui și direptățile lui și judecățile lui cêle scrise în cartea legii aceștiia, să te vei întoarce cătră Domnul Dumnezăul tău dentru toată inima ta și dentru tot sufletul tău.

11. Căce că porunca aceasta care eu poruncescu ție astăzi nu iaste prea grea, nice departe de la tine iaste.

12. Nu în ceriu iaste zicînd: «Cine să va sui dentru noi în ceriu și să o aducă noao și auzind pre ea o vom face?»

13. Nice iaste decindea de mare zicînd: «Carele va trêce den noi decindea de mare și o va aduce noao și auzîndu-o pre ea, o vom face?»

14. Aproape de tine iaste cuvîntul foarte întru gura ta și întru inema ta și întru mînile tale, să faci pre el.

15. Iată că am dat înaintea fêții tale astăzi viața și moartea, binele și răul.

16. Iară de vei asculta poruncile Domnului Dumnezăului vostru, cîte eu poruncescu ție astăzi, să iubești pre Domnul Dumnezăul tău, să umbli întru toate căile lui și să păzești direptățile lui și poruncile lui și judecățile lui, și veți trăi și mulți veți fi, și te va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru tot pămîntul la carele întri acolo să moștenești pre el.

17. Și de să va premeni inima ta și nu vei asculta, și înșălîndu-te te vei închina la dumnezăi striini și vei sluji lor,

18. Povestescu-ți astăzi căci cu peire veți peri și nu cu zile multe vă veți face pre pămînt carele Domnul Dumnezăul tău dă ție, la carele voi trêceți Iordanul acolo să moșteniți pre el.

19. Mărturisăscu voao astăzi, pre ceriu și pre pămînt: pre moarte și pre viață dat-am înaintea fêții tale, blagosloveniia și blestemul. Și alêge viața, pentru ca să trăiești tu și seminția ta.

20. Să iubești pre Domnul Dumnezăul tău, să asculți glasul lui și să te ții de el, pentru că aceasta iaste viața ta și delungarea zilelor tale, să lăcuiești pre pămîntul carele au jurat Domnul părinților tăi, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le dea lor.“

CAP 31

1. Și săvîrși Moisi grăind toate cuvintele acêstea cătră toți fiii lui Israil,

2 [1] Și zise cătră ei: [2] „De o 100 și 20 de ani sînt eu astăzi și nu voiu mai putea încă să întru înlăuntru și să iesu afară. Și Domnul zise cătră mine: «Nu vei trêce pre Iordanul acesta.»

3. Domnul Dumnezăul tău, cela ce mêrge înaintea fêții tale, acela va surpa limbile acêstea dennaintea fêții tale și vei moșteni pre êle; și Isus, cela ce mêrge înaintea fêții tale, în ce chip au grăit Domnul.

4. Și va face Domnul lor în ce chip au făcut lui Sion și lui Og, celor doi împărați a amoreilor, carii era decindea de Iordan, și pămîn/tului lor, în ce chip i-au surpat pre ei.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

veselit pre părinţii tăi,

10. Să vei asculta glasul Domnului Dumnedzăului tău, să păzeşti şi să faci toate porîncele lui şi dreptăţile lui <şi giudeţele lui>[4] cêle scrise în cartea legii aceştiia de te vei întoarce pre Domnul Dumnedzăul tău dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău.

11. Căce porănca aceasta carea eu porăncescu ţie astădzi nu iaste prea grea, nice departe de tine iaste.

12. Nu iaste întru ceri [sus][1] dzicându: «Cine să va sui dentru noi în cer şi o va lua noao pre ea şi audzindu pre ea vom face-o?»

13. Nice decinde de mare iaste dzicându: «Carele va trêce den noi decinde de mare şi o va lua pre ea noao şi audzindu-o pre ea, o vom face?»

14. Aproape de tine iaste cuvântul întru gura ta şi întru inima ta şi întru mâinile tale, să faci pre el.

15. Iată că am dat înnaintea fêţii tale astădzi viaţa şi moartea, binele şi răul.

16. Iar să vei asculta porăncele Domnului Dumnedzăului vostru, căte eu porîncescu ţie astădzi, să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău [şi][1] să mergi întru toate căile lui şi să păzeşti dreptăţile lui şi porăncele lui şi giudeţele lui, şi veţi trăi şi mulţi veţi fi, şi te va blagoslovi Domnul Dumnedzăul tău întru tot pământul la carele întri acolo să-l moştneneşti pre el.

17. Şi de să va primeni inima ta şi nu vei asculta, şi înşelându-te te vei închina la dumnedzăi striini şi vei sluji lor,

18. Povestescu-ţi astădzi căce cu perire veţi peri şi nu cu dzile multe veţi face pre pământul carele Domnul Dumnedzăul tău dă ţie, la carele voi trêceţi Iordanul acolo să moştneneşti pre el.

19. Mărturisescu voao astădzi, pre ceri şi pre pământu, pre moarte şi pre viaţă, dat-am înnaintea fêţii tale blagoslovenia şi blăstămul. Şi alêge viaţa [tu][1] pentru ca să trăieşti tu şi sămînţiia ta.

20. Să iubeşti pre Domnul Dumnedzăul tău, să aculţi glasul lui şi să te ţii de el pentru că aceasta iaste viaţa ta şi delungarea dzilelor tale, să lăcuieşti pre pământul carele au giurat Domnul părinţilor tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, să le dea lor."

CAP 31

1. Şi săvârşi Moisi grăindu toate cuvintele acêstea cătră toţi fiii lui Israil,

2. Şi dzise cătră ei: „De 120 ani eu sântu astădzi; nu voi mai putea încă să întru înlontru şi să ies[1] [să] afară. Şi Domnul dzise cătră mine: «Nu vei trêce pre Iordanul acesta.»

3. Domnul Dumnedzăul tău, cela ce mêrge înnaintea fêţii tale, acela va surpa limbile acêstea de cătră faţa ta şi vei moştneni pre ei; şi Isus, cela ce mêrge înnaintea fêţii tale, în ce chip au grăit Domnul.

4. Şi va face Domnul [Dumnedzăul tău][2] lor în ce chip au făcut lui Sion şi lui Og, celor 2 împăraţi a amorreilor, carii era decinde de Iordan şi pământului lor, în ce chip i-au surpat pre ei.

Ms. 4389

bine, cum se-au veselit şi de părinţii tăi,

10. Numai deaca vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău să păzeşti şi să faci toate porăncile şi direptăţile şi judecăţile lui cêle ce sânt scrise în cărţile legii aceştiia şi să te întorci cătră Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău.

11. Că poruncile acêstea care porăncesc eu ţie astăzi nu sânt ascunse, nici departe de tine.

12. Nu iaste în cer să zici: «Care dentru noi se va sui în cer să o aducă noaoă şi auzindu-oă să o facem?»

13. Nici de cêea parte de mare să zici: «Cine o va aduce de acolo la noi şi auzindu-oă, să o facem?»

14. Ce foarte iaste cuvântul aproape în gura ta şi în inima ta şi în mâinile tale, numai să o faci.

15. Iată, am dat astăzi înaintea ta viiaţa şi moartea, binele şi răul.

16. Ca de vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tău, care porăncesc eu ţie astăzi, să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi să umbli pre toate căile lui şi să păzeşti toate direptările şi poruncile lui şi judecăţile lui, şi vei trăi şi te vei înmulţi, şi te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău în ţara în carea vei întra să o iai.

17. Iar de nu se va întoarce inima ta şi nu vei asculta, ce rătăcind te vei închina Dumnezeilor streini,

18. Mărturisesc ţie astăzi că veţ peri cu periciune şi nu veţ înmulţi zilele în ţara carea o va da Domnul ţie, unde vei să mergi de cêea parte de Iordan să o iai.

19. Mărturie puiu astăzi voaoă ceriul şi pământul, viiaţa şi moartea dat-am înaintea voastră blagosloveniia şi blestemul. Deci alêgeţ viiaţa ca să vieţuieşti tu şi seminţiia ta.

20. Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău şi să aculţi glasul lui şi să te apropii cătră dânsul (că acela iaste viiaţa ta şi îndălungarea zilelor tale)[1] ca să trăieşti în ţara carea se-au jurat Domnul Dumnezeul părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, să o dea lor".

CAP 31

1. Şi mergînd Moisei grăi acêste cuvinte toate cătră toţi feciorii lui Israil,

2. Şi zise cătră dânşii: „Astăzi sânt eu de 120 de ani şi de acum nu mai poci să mai întru sau să mai ies. Şi au zis Domnul cătră mine: «Nu vei trêce Iordanul acesta.»

3. Ce Domnul Dumnezeul tău carele va mêrge înaintea fêţei tale, acela va piêrde limbile acêstea denaintea ta; şi Isus acesta va trêce înaintea ta cum au grăit Domnul.

4. Şi va face lor Domnul cum au făcut lui Sion şi lui Og, înpăraţii ammoreilor, amânduror şi ţărăi/ lor carii era de ceasta parte de Iordan.

Versiunea modernă

tăi,

10. Dacă vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău de a păzi poruncile şi rînduielile lui scrise în cartea aceasta a legii şi dacă te vei întoarce, din toată inima şi din tot sufletul tău, la Domnul Dumnezeul tău.

11. Porunca aceasta pe care ţi-o dau astăzi nu este prea grea pentru tine şi nici nu este departe de tine.

12. Nu este în cer, ca să zici: «Cine se va sui pentru noi în cer, ca să ne-o aducă şi să o auzim, pentru ca să o împlinim?»

13. Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: «Cine va trece pentru noi marea, ca să ne-o aducă şi să o auzim, pentru ca să o împlinim?»

14. Dimpotrivă, cuvîntul este foarte aproape de tine, în gura ta şi în inima ta, numai să-l duci la împlinire.

15. Iată, astăzi am pus înaintea ta viaţa şi binele, moartea şi răul.

16. Dacă vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ţi le dau astăzi, de a iubi pe Domnul Dumnezeul tău, de a umbla pe căile lui şi de a păzi poruncile, rînduielile şi legile lui, atunci vei trăi şi te vei înmulţi, iar Domnul Dumnezeul tău te va binecuvînta în ţara în care intri ca să o stăpîneşti.

17. Dar dacă inima ta se va întoarce şi nu vei asculta, dacă te laşi amăgit să te închini altor dumnezei şi să le slujeşti,

18. Vă aduc astăzi la cunoştinţă că veţi pieri şi nu veţi avea parte de multe zile în ţara pe care o veţi lua în stăpînire, după ce veţi trece Iordanul.

19. Astăzi iau ca martori cerul şi pământul că ţi-am pus înainte moartea şi viaţa, binecuvîntarea şi blestemul. Alege viaţa, ca să trăieşti, tu şi urmaşii tăi.

20. Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, să asculţi glasul lui şi să te ţii lîngă el, căci acesta este viaţa ta şi astfel vei putea să trăieşti zile îndelungate în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor tăi Avraam, Isaac şi Iacov, că le-o va da."

CAP. 31

Ultimele îndrumări ale lui Moise.

1. La sfîrşitul acestei cuvîntări, rostite de Moise tuturor fiilor lui Israel,

2. El le-a mai spus: „Am acum o sută douăzeci de ani şi nu mai pot merge în fruntea voastră. De asemenea, Domnul mi-a zis: «Tu nu vei trece Iordanul.»

3. Însuşi Domnul Dumnezeul tău va merge înaintea ta, el însuşi va nimici popoarele acestea dinaintea ta, pentru ca să le ieі în stăpînire. Iosua va merge înaintea ta, aşa cum a spus Domnul.

4. Domnul le va face acestor popoare ceea ce a făcut lui Sihon şi lui Oh, regii amoriţilor, şi ţării/ lor, atunci cînd i-a nimicit.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 149, col. II

5. Şi i-au dat pre ei Domnul înaintea voastră şi veţi face lor în ce chip am poruncit voao.

6. Fii viteaz şi te întărêşte, nu te tême, nici te spămînta, nici să te înfricoşăzi de cătră faţa lor, căci că Domnul Dumnezăul tău acesta, carele mêrge înainte cu voi nu te va părăsi, nici te va lăsa."

7. Şi chemă Moisi pre Isus şi zise lui înaintea a tot Israilul: „Fii viteaz şi te întărêşte, pentru că tu vei să întri înaintea fêţii norodului acestuia la pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor voştri să-l dea lor şi tu vei moşteni de tot pre el lor.

8. Şi Domnul, carele mêrge împreună cu tine, nu te va părăsi, nici te va lăsa; nu te tême, nici te spămînta.»

9. Şi au scris Moisi toate cuvintele legii aceştiia într-o carte şi o au dat preoţilor, fiilor lui Levi, celora ce răzică sicriiul făgăduinţii Domnului, şi celor bătrîni, fiilor lui Israil.

10. Şi au poruncit Moisi lor întru zioa acêea zicînd: „După şapte ani, întru vrêmea anului slobozirii, întru praznicul facerii colibilor,

11. Cînd mergea împreună tot Israilul să să ivească înaintea Domnului Dumnezăului tău, întru locul carele va alêge Domnul, să să citească lêgea aceasta înaintea a tot Israilul, la urechile lor.

12. Adunaţi norodul, bărbaţii şi fămeile şi copiii, şi pre cel nemêrnic al tău, pre cel nemêrnic al tău, pre cel dentru cetăţile tale, pentru ca să auză şi pentru ca să să înveţe să să teamă de Domnul Dumnezăul vostru, şi vor auzi a face toate cuvintele legii aceştiia.

13. Şi fiii lor, carii nu ştiu, vor auzi şi să vor învăţa a să tême de Domnul Dumnezăul vostru întru toate zilele cîte ei vor trăi pre pămînt la carele voi trêceţi Iordanul acolo să moşteniţi pre el."

14. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Iată, s-au apropiat zilele morţii tale. Cheamă pre Isus şi staţi la uşăle cortului mărturiei şi voiu porunci lui." Şi mêrse Moisi şi Isus la cortul mărturiei şi au stătut prejur uşăle cortului mărturiei.

15. Şi să pogorî Domnul cu stîlpu de noru şi stătu lîngă uşăle cortului mărturiei şi stătu stîlpul norului lîngă uşăle cortului.

16. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinţii tăi şi sculîndu-se acest norod va curvi dennapoia altor dumnezăi streini, a pămîntului la carele acesta întră acolo la el, şi mă vor lăsa pre mine şi vor răşchira făgăduinţa mea carea am pusu-o la ei.

17. Şi mă voiu scărbi cu mănie pre ei întru zioa acêea şi voiu părăsi pre ei şi îm voiu întoarce faţa de cătră ei. Şi va fi mîncare de tot şi-l vor afla pre el răutăţi multe şi primejdii şi va grăi întru zioa acêea: «Pentru căci nu iaste Domnul Dumnezăul mieu întru noi, m-au aflat răutăţile acêstea?»

18. Iară eu cu întoarcere voiu întoarce obrazul mieu de cătră/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

5. Şi i-au dat pre ei Domnul înnaintea voastră şi veţi face lor în ce chip am porîncit voao.

6. Vitejêşte-te[3] şi te întărêşte, nu te tême, nice te spământa, nice să te înfricoşezi de cătră faţa lor, căce Domnul Dumnedzăul tău acesta carele mêrge înnainte cu voi nu te va părăsi, nice te va lăsa."

7. Şi chemă Moisi pre Isus şi-i dzise lui înnaintea a tot Israil: „Vitejeaşte-te şi te întărêşte, pentru că tu vei să întri înnaintea fêţei nărodului acestuia la pământul carele au giurat Domnul părinţilor voştri să le dea lor şi tu le vei moştneni de tot pre el lor.

8. Şi Domnul, carele mêrge împreună cu tine, nu te va părăsi, nice tu te va lăsa; nu te tême, nice te spământa.»

9. Şi au scris Moisi toate cuvintele legii aceştiia într-o carte şi le-au dat preuţilor, fiilor Levi, celora ce rădică săcriiul făgăduinţei Domnului şi celor bătrâni, fiilor Israil.

10. Şi au porâncit Moisi lor întru dzua acêea dzicîndu: „După 7 ani întru vrêmea anului slobodzirei, întru praznicul a facerii colibilor,

11. Cându mergea împreună tot Israilul să s<ă> ivască înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, în locul carele va alêge Domnul, să s<ă> citească lêgea aceasta înnaintea a tot Israil, la urechile lor.

12. Adunaţi nărodul, bărbaţii şi fămêile, şi naşterile, şi pre cel nemêrnic al tău, şi[4] pre cel dentru cetăţile tale, pentru ca să audză şi pentru ca să învêţe să s<ă> teamă de Domnul Dumnedzăul vostru, şi vor audzi a face toate cuvintele legii aceştiia.

13. Şi fiii lor, carii nu ştiu, vor audzi şi să vor învăţa a să tême de Domnul Dumnedzăul vostru toate dzilele căte ei vor trăi pre pământu la carele voi trêceţi Iordanul acolo să moştneniţi pre el."

14. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Iată, s-au apropiat dzilele morţii tale. Cheamă pre Iisus şi staţi la uşile cortului mărturiei şi voi porânci lui." Şi mêrse Moisi şi Iisus la cortul mărturiei şi au stătut pregiur uşile cortului mărturiei.

15. Şi pogorî Domnul cu stâlpu de nor şi stătu lângă uşile cortului mărturiei şi stătu stâlpul norului lângă uşile cortului mărturiei.

16. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinţii tăi, şi sculîndu-să acesta nărodu va curvi dennapoia altor dumnedzăi striini a pământului la carele acesta întră acolo înlontru la el, şi mă vor lăsa pre mine şi vor răşchira făgăduinţa mea carea am pus la ei.

17. Şi mă voi scârbi cu mânie pre ei întru dzua acêea şi voi părăsi pre ei şi-m voi întoarce faţa de cătră ei. Şi va fi mâncare de tot şi-l vor afla pre el răutăţi multe şi primejdii şi va grăi întru dzua acêea: «Pentru căce nu iaste Domnul Dumnedzăul mieu întru mine aflatu-m-au răutăţile acêstea?»

18. Iar eu cu întoarcere voi întoarce obrazul mieu de cătră/ ei întru dzua acêea pentru toate

Ms. 4389

5. Că i-au pierdut şi i-au dat Domnul în mâinile voastre şi să faceţi lor cum am porâncit eu voaoă.

6. Înbărbatează-te şi te întarêşte, nu te tême, nici te înfricoşa, nici te da în laturi de faţa lor, că Domnul Dumnezeul tău acesta va mêrge înaintea voastră şi nu se va dăzlupi de la tine, nici te va părăsi".

7. Şi chiemă Moisei pre Isus şi zise lui înaintea tuturor israilteńilor: „Înbărbatează-te şi te întărêşte, că tu vei întra înaintea fêţelor acestui nărod în ţara cêea cu carea se-au jurat Domnul părinţilor voştri să o dea lor şi tu-i vei moştina.

8. Şi Domnul însuş, carele va mêrge cu tine nu te va lăsa, nici te va părăsi să se dea în laturi de la tine; nu te tême, nici te înfricoşa.»

9. Şi scrise Moisei toate cuvintele legii aceştiia în cărţi şi le dêde preoţilor, feciorilor lui Levii, cării purta sicriul făgăduinţei Domnului şi bătrânilor feciorilor lui Israil.

10. Şi porânci lor Moisei în zioa acêea zicând: „După 7 ani, în vrêmea anului slobozirei în praznicul colibii,

11. Când se va aduna tot Israilul să se arate înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul care-l va alêge Domnul, să ceteşti cuvintele legii aceştiia înaintea tuturor israilteńilor, să audză ei.

12. Şi să adunaţ tot nărodul, bărbaţii şi muierile şi copiii, şi vineticul tău care va fi în cetăţile voastre, să audză şi să se învêţe a se tême de numele Domnului Dumnezeului vostru, şi auzind să facă toate cuvintele legii aceştiia[1].

13. Şi feciorii lor, carei nu ştiu să audză şi să se învêţe a se tême de Domnul Dumnezeul vostru în toate zilele căte vor fi vii pre pământul pre care deaca veţi trêce Iordanul îl veţi moştina".

14. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Iată, se-au apropiiat zilele morţii tale. Chiiamă pre Isus şi staţ amîndoi înaintea uşii cortului mărturiei şi voiu porânci lui". Şi mêrse Moisei şi Isus la cortul mărturiei şi stătătură înaintea uşii cortului mărturiei.

15. Şi se pogoră Domnul în stâlp de nor şi stătu stâlpul cel de nor deasupra uşii cortului mărturiei.

16. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Iată, tu te vei răposa cu părinţii tăi, iară nărodul acesta se va scula şi va rătăci pre urma altor Dumnezei streini în ţara în carea vor întra ei într-ânsa, şi mă vor părăsi şi vor răsipi făgăduinţa mea carea am făgăduit lor.

17. Şi într-acêeaş zi mă voiu mâniia spre dânşii cu urgie şi-i voiu năpusti şi voiu întoarce faţa mea de la dânşii. Şi vor fi în mâncare şi vor afla multe răotăţi şi nevoi, şi în zioa acêea vor zice: „Au doară nu ne ajung răotăţile acêstea pentru căci nu iaste Domnul Dumnezeu întru noi?»

18. Iar eu cu întoarcere voiu întoarce faţa mea de la/ dânşii într-acea zi pentru toate răotăţile căte au

Versiunea modernă

5. Domnul îi va da în mîinile voastre şi veţi face cu ei aşa cum v-am poruncit.

6. Fiţi tari şi plini de curaj, nu vă temeţi şi nu vă îngroziţi în faţa lor, căci însuşi Domnul Dumnezeul tău merge cu tine; el nu te va lăsa şi nu te va părăsi."

7. Moise l-a chemat pe Iosua şi i-a spus în faţa întregului Israel: „Fii tare şi viteaz, căci tu vei intra cu poporul acesta în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor lor că le-o va da; tu îi vei duce să o stăpînească.

8. Domnul însuşi va merge înaintea ta; el nu te va lăsa şi nu te va părăsi; nu te teme şi nu te înspăimînta."

9. Apoi Moise a scris această lege şi a dat-o preoţilor, fiilor lui Levi, care purtau chivotul legii Domnului, precum şi tuturor bătrînilor lui Israel.

10. Moise le-a dat porunca aceasta: „La fiecare şapte ani, în anul iertării, la sărbătoarea corturilor,

11. Cînd tot Israelul vine să se înfăţişeze înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care îl va alege el, să se citească această lege înaintea întregului Israel, în auzul tuturor.

12. Să aduni poporul, bărbaţii, femeile şi copiii, precum şi străinii din cetăţile tale, ca să audă şi să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru şi să aibă grijă să împlinească toate cuvintele acestei legi.

13. Iar copiii lor, care nu o cunosc, să asculte şi să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, cîte zile veţi trăi în ţara pe care o luaţi în stăpînire după ce treceţi Iordanul."

14. Domnul a zis lui Moise: „Iată, se apropie ziua morţii tale. Cheamă-l pe Iosua şi staţi în cortul întîlnirii, pentru ca să-i fac cunoscute poruncile mele." Moise şi Iosua s-au dus şi au stat în cortul întîlnirii.

15. Atunci Domnul s-a arătat la cort într-un stîlp de nor şi stîlpul de nor stătea la uşa cortului întîlnirii.

16. Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, tu vei răposa în curînd alături de părinţii tăi, dar acest popor se va ridica şi se va desfrîna umblînd după dumnezeii străini ai ţării în care va intra. Pe mine mă va părăsi şi va încălca legămîntul pe care l-am încheiat cu el.

17. În ziua aceea, înfierbîntat de mînie, îi voi părăsi şi îmi voi ascunde faţa de ei. Atunci, cînd vor fi mistuiţi şi-i va ajunge o mulţime de rele şi necazuri, se vor întreba: «Oare nu m-au ajuns aceste rele pentru că Dumnezeul meu nu mai este cu mine?»

18. Dar în ziua aceea îmi voi ascunde şi mai mult faţa/ din pricina răului pe care l-a săvîrşit

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

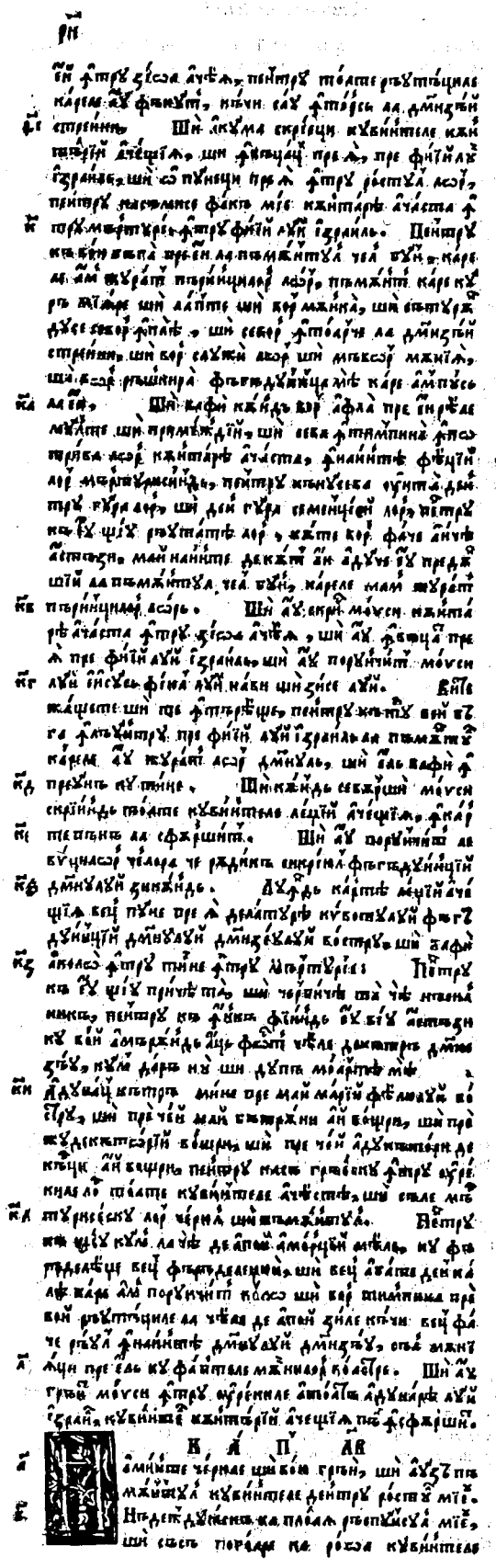

Biblia, 1688, pag. 150, col. I

ei întru zioa acêea, pentru toate răutăţile carele au făcut, căci s-au întors la dumnezăi streini.

19. Şi acuma scrieţi cuvintele cîntării aceştiia şi învăţaţ pre ea pre fiii lui Izrail şi o puneţi pre ea întru rostul lor, pentru ca să mi se facă mie cîntarea aceasta întru mărturie întru fiii lui Izrail.

20. Pentru că voiu băga pre ei la pămîntul cel bun carele am jurat părinţilor lor, pămînt care cură miêre şi lapte, şi vor mînca şi, săturîmdu-se, se vor împlea şi se vor întoarce la dumnezăi streini şi vor sluji lor, şi mă vor mîniia şi vor răşchira făgăduinţa mea care am pus la ei.

21. Şi va fi cînd vor afla pre ei rêle multe şi primejdii, şi se va întîmpina împotriva lor cîntarea aceasta înaintea fêţii lor mărturisind, pentru că nu se va uita dentru gura lor şi den gura semenţiei lor, pentru că eu ştiu răutatea lor, cîte vor face aicea astăzi, mai nainte decît a-i aduce eu pre dînşii la pămîntul cel bun, carele m-am jurat părinţilor lor."

22. Şi au scris Moisi cîntarea aceasta întru zioa acêea şi au învăţat pre ea pre fiii lui Izrail.

23 [22]. Şi au poruncit Moisi lui Iisus, fiiul lui Navi, şi zise lui: [23] „Vitejaşte-te şi te întărêşte, pentru că tu vei băga înlăuntru pre fiii lui Izrail la pămîntul carele au jurat lor Domnul, şi el va fi împreună cu tine."

24. Şi cînd sevîrşi Moisi scriind toate cuvintele legii aceştiia în carte pănă la sfîrşit,

25. Şi au poruncit leviţilor, celora ce rîdică sicriiul făgăduinţii Domnului, zicînd:

26. „Luînd cartea legii aceştiia, veţ pune pre ea de laturea chivotului făgăduinţii Domnului Dumnezeului vostru şi va fi acolo întru tine întru mărturie.

27. Pentru că eu ştiu pricea ta şi cerbicea ta cea năsilnică, pentru că, încă fiind eu viu astăzi cu voi, amărînd aţ fost cêle de cătră Dumnezău, cum dară nu şi după moartea mea.

28. Adunaţ cătră mine pre mai marii fêliului vostru şi pre cei mai bătrîni ai voştri şi pre judecătorii voştri şi pre cei aducători de cărţi ai voştri pentru ca să grăiescu întru urechile lor toate cuvintele acêstea şi să le mărturisescu lor ceriul şi pămîntul.

29. Pentru că ştiu cum la cea de apoi a morţii mêle, cu fărădelêge veţ fărădelegiui şi veţ abate den calea care am poruncit voao. Şi vor timpina pre voi răutăţile la cêle de apoi zile, căci veţ face răul înaintea Domnului Dumnezău, să-l mîniiaţi pre el cu faptele mîinilor voastre."

30. Şi au grăit Moisi întru urechile a toată adunarea lui Izrail cuvintele cîntării aceştiia păn-în sfîrşit:

CAP 32

1. „Ia aminte, ceriule, şi voiu grăi, şi auză pămîntul cuvintele dentru rostul mieu!

2. Nădejduiască ca ploaia răspunsul mieu şi să să pogoare ca rooa cuvintele/ mêle, ca ploaia pre troscot şi ca ninsoarea pre

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

răutăţile carele au făcut, căce s-au întorsu la dumnedzăi striini.

19. Şi acum scrieţi cuvintele cântării aceştiia şi învăţaţi pre ea pre fiii lui Israil şi o puneţi pre ea întru rostul lor, pentru ca să mi să facă mie cântarea aceasta întru mărturie întru fiii lui Israil.

20. Pentru că voi băga pre ei la pământul cel bun carele am giurat părinţilor lor, pământu carele cură miêre şi lapte, şi vor mânc,a şi săturându-să, să vor înplea şi să vor întoarce la dumnedzăi striini şi vor sluji lor, şi mă vor mănîia şi vor răşchira făgăduinţa mea carea am pus la ei.

21. Şi va fi cându vor afla pre ei rêle multe şi primejdii şi să va întâmpina împotriva lor cântarea aceasta înnaintea fêţii lor mărturisîndu, pentru că nu să va uita dentru gura lor şi den gura seminţiii lor, pentru că cu ştiu răutatea lor, câte vor face aicea astădzi, mainte decât a-i aduce eu pre înşii la pământul cel bun, carele m-am jurat părinţilor lor."

22. Şi au scris Moisi cântarea aceasta întru dzua acêea şi au învăţat pre ea pre fiii lui Israil.

23. Şi au porîncit Moisi lui Iisus, fiiul lui Navi, şi dzise lui: „Vitejêşte-te şi te întărêşte, pentru că tu vei băga înlontru pre fiii lui Israil la pământul carele au jurat Domnul lor, şi el va fi înpreună cu tine."

24. Şi cându săvărşi Moisi scriindu toate cuvintele legii aceştiia întru carte pân-la săvărşit,

25. Şi au porâncit leviţilor, celora ce rădică săcriiul făgăduinţei Domnului, [26] dzicîndu:

26. „Luîndu cartea legii aceştiia veţi pune pre ea de alaturea săcriiului făgăduinţii Domnului Dumnedzăului vostru şi va fi acolo întru tine întru mărturie

27. Pentru căce ştiu pricea ta şi cerbicea ta cea năsălnică, pentru că, încă fiindu eu viu astădzi cu voi, amărându aţi fostu lucrurile de cătră Dumnedzău, cum dară şi nu după moartea mea.

28. Adunaţi cătră mine pre mai marii fêliului vostru şi pre cei mai bătrâni ai voştri şi pre giudecătorii voştri şi pre cei aducători de cărţi ai voştri pentru ca să grăiescu întru urechile lor toate cuvintele acêstea şi să le mărturisescu lor ceriul şi pământul.

29. Pentru că ştiu cum la cea de apoi a morţii mêle, cu fărdelêge veţi fărlegiui şi veţi abate den calea carea am porîncit voao. Şi vor tâmpina pre voi răutăţile le cêle de apoi dzile, căce veţi face răul înnaintea Domnului Dumnedzău, să-l mâniiaţi pre el cu faptele mânelor voastre."

30. Şi au grăit Moisi întru urechile a toată adunarea Israil cuvintele cântării aceştiia până în săvărşit:

CAP 32

1. Ia aminte, ceriule, şi voi grăi şi audză pământul cuvintele dentru rostul micu!

2. Nădăjduiască ca ploaia răspunsul micu şi să s<că> pogoare ca roaă cuvintele/ mêle, ca ploaia pre

Ms. 4389

făcut, că se-au întârs cătră dumnezei streini.

19. Ce acum scrieţ cuvintele cântării aceştiia şi învăţat pre feciorii lui Israil să o ştie şi să o învêţe de rost şi să fie mie această cântare întru auzire de la toţ feciorii lui Israil.

20. Că voiu duce pre dânşii în ţara cea bună, cu carea ne-am jurat părinţilor lor că voiu da lor ţara carea fîêrbe cu lapte şi cu miêre, şi deaca vor mânca şi se vor sătura şi se vor îmbuiba, se vor întoarce cătră dumnezei streini şi vor sluji lor, şi mă vor mănîia şi vor răsipi făgăduinţa mea carea am făgăduit cu dânşii.

21. Iară deaca-i va ajunge răotăţile cêle multe şi scârbele cêle de multe fêliuri şi se va împoncişa cântarea aceasta împotriva fêţei lor, adeverind întru [mărtu] mărturie că nu se va uita den gurile seminţiilor lor, că ştiu eu răotatea lor carea vor face astăzi aici, încă mai nainte de ce vor întra ei în ţara cea bună, cu carea m-am jurat părinţilor lor."

22. Şi scrise Moisei această cântare în zioa acêea şi învaţă pre feciorii lui Israil să o ştie.

23. Şi porânci Domnul lui Isus, feciorul lui N<a>vi, şi-i zise: „Fii bărbat şi te întărêşte că tu vei duce pre feciorii lui Israil în ţara cêea cu carea m-am jurat lor, şi eu voiu fi cu tine".

24. Iar deaca săvărşi Moisei de-a scrie cuvintele legii aceştiia toate în cărţi până în săvărşit,

25. Porânci leviţilor, celor ce purta sicriul făgăduinţei Domnului, şi le zise:

26. „Luaţi cartea aceasta a aceştii făgăduinţi şi o puneţ alăturea sicriului făgăduinţei Domnului Dumnezeului vostru ca să fie împotriva ta în mărturie.

27. Că eu ştiu turburarea ta şi cerbicea ta cea vârtoasă; că încă fiind eu viu cu voi astăzi aţ mâniiat pre Domnul, dară încă după moartea mea cu cât mai multul veţ mâniia.

28. Chiemaţi la mine bătrânii seminţiilor voastre şi mai marii voştri şi judecătorii voştri şi cărturarii voştri şi să grăiesc să audză ei toate cuvintele acêstea şi voiu pune întru dânşii mărturie ceriul şi pământul.

29. Că ştiu că după petrecaniia mea cu fărădelegiuire veţ fărădelegiui şi vă veţ da în laturi den calea carea v-am porâncit eu. Şi vă va afla răotatea în zilele cêle mai de apoi, că aţ făcut rău înaintea Domnului Dumnezeu, ca să-l mâniiaţ întru toate lucrurile mâinilor voastre".

30. Şi grăi Moisei toate cuvintele aceştii cântări în auzul tuturor până în săvîrşit:

CAP 32

1. „Ia aminte, ceriule, şi voiu grăi şi să audză pământul cuvintele gurii mêle!

2. Să aştêpte ca ploaia învăţătura mea şi să se pogoară ca roaoa cuvintele/ mêle ca ploaia pre

Versiunea modernă

acest popor, întorcîndu-se spre alţi dumnezei.

19. Şi acum scrieţi-vă această cîntare! Învaţă pe fiii lui Israel să o cînte! Să o ştie pe de rost, pentru ca această cîntare să-mi fie martor împotriva fiilor lui Israel.

20. Căci atunci cînd îi voi duce în ţara pe care am făgăduit-o prin jurămînt părinţilor lor, ţară în care curge lapte şi miere, vor mînca pe săturate şi se vor îmbuiba, după care se vor întoarce spre alţi dumnezei şi le vor sluji, iar de mine se vor lepăda şi vor încălca legămîntul meu.

21. Cînd vor da peste ei o mulţime de rele şi de necazuri, cîntarea aceasta va fi ca un martor împotriva lor, căci nu va fi uitată de urmaşii lor, care o ştiu pe de rost. Căci eu ştiu ce au de gînd să facă încă de astăzi, înainte de a-i duce în ţara pe care le-am făgăduit-o prin jurămînt."

22. Moise a scris cîntarea aceasta în ziua aceea şi a dat-o fiilor lui Israel să o înveţe.

23. Domnul i-a dat lui Iosua, fiul lui Navi, această poruncă: „Fii tare şi curajos, căci tu îi vei duce pe fiii lui Israel în ţara pe care le-am făgăduit-o prin jurămînt, şi eu voi fi cu tine."

24. Cînd Moise a încheiat de scris cuvintele acestei legi şi a ajuns la sfîrşit,

25. Le-a poruncit leviţilor, care purtau chivotul legămîntului, astfel:

26. „Luaţi această carte a legii şi puneţi-o alături de chivotul legămîntului Domnului Dumnezeului vostru, să stea acolo ca martor împotriva ta.

27. Căci ştiu cît de sfidător şi de tare la cerbice eşti; dacă acum, cînd eu mai sînt în viaţă în mijlocul vostru, voi îl înfruntaţi pe Domnul, cu atît mai mult vă veţi răzvrăti după moartea mea.

28. Strîngeţi la mine pe toţi bătrînii seminţiilor voastre şi pe dregătorii voştri şi atunci voi rosti aceste cuvinte ca să le audă şi voi chema cerul şi pământul ca martori împotriva lor.

29. Căci ştiu că după moartea mea veţi săvîrşi nelegiuiri şi vă veţi abate de la calea pe care v-am îndrumat; în zilele viitoare nenorocirile vor da peste voi, pentru că veţi face ceea ce este rău în ochii Domnului, stîrnindu-i mînia prin faptele voastre."

30. Apoi, în auzul întregii adunări a lui Israel, Moise a rostit cuvintele acestei cîntări pînă la sfîrşit:

CAP. 32

Cîntarea lui Moise

1. „Luaţi aminte, ceruri, şi voi vorbi;
ascultă, pământule, cuvintele din gura mea!

2. Ca ploaia să curgă învăţătura mea,
ca roua să picure cuvintele/ mele,

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

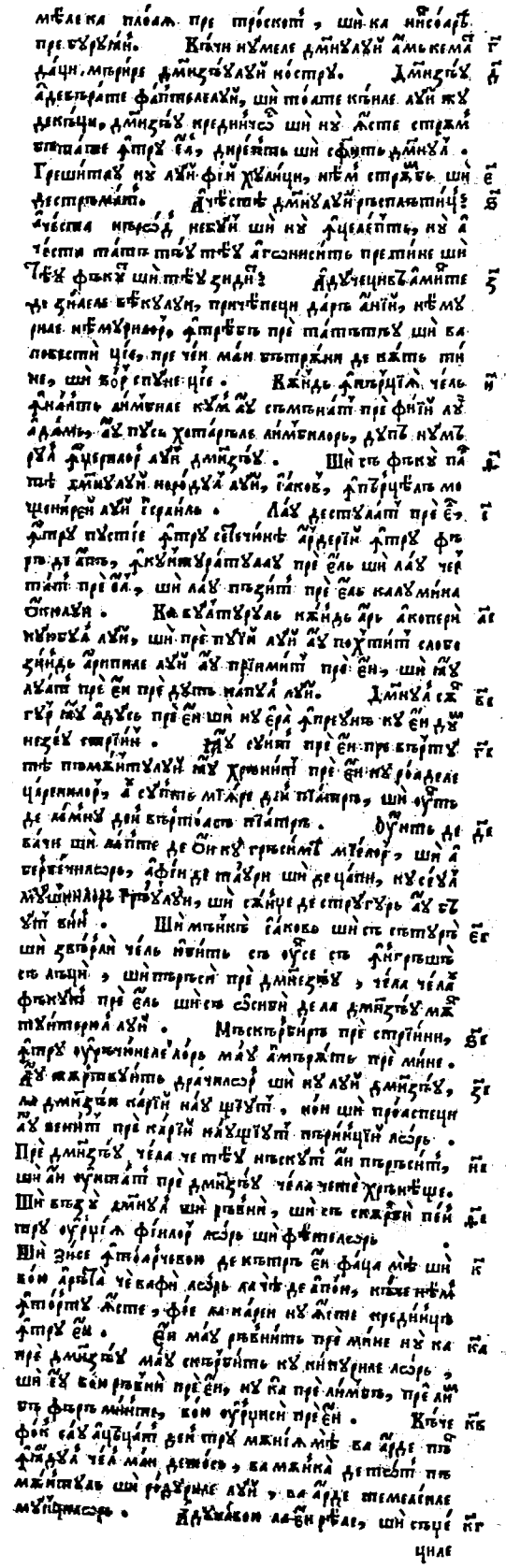

Biblia, 1688, pag. 150, col. II

buruian.

3. Căci numele Domnului am chemat, daţi mărire Dumnezăului nostru!

4. Dumnezău, adevărate faptele lui şi toate căile lui judecăţi; Dumnezău credincios şi nu iaste strîmbătate întru el, direpţ şi sfînt Domnul.

5. Greşit-au nu lui, fii huliţi, neam strîmb şi destrămat!

6. Acêstea Domnului răsplătiţ, acesta nărod nebun şi nu înţelepţ. Nu acesta tată-tău te-au agonisit pre tine şi te-au făcut şi te-au zidit?

7. Aduceţi-vă aminte de zilele veacului, pricêpeţi dară anii neamurilor! Întreabă pre tată-tău şi va povesti ţie, pre cei mai bătrîni decît tine şi vor spune ţie.

8. Cînd împărăţiia cel înalt limbile, cum au sămănat pre fiii lui Adam, au pus hotarăle limbilor după numărul îngerilor lui Dumnezău.

9. Şi să făcu partea Domnului norodul lui Iacov, împărţeală moştenirei lui Israil.

10. L-au destulat pre el întru pustie întru seteciunea arderii, întru fără de apă, încunjuratu-l-au pre el şi l-au certat pre el şi l-au păzit pre el ca lumina ochiului.

11. Ca vulturul cînd ar acoperi cuiubul lui şi pre puii lui au pohtit slobozind aripile lui, au priimit pre ei şi i-au luat pre ei pre după capul lui.

12. Domnul sîngur i-au adus pre ei şi nu era împreună cu ei dumnezeu striin.

13. I-au suit pre ei pre vîrtutea pămîntului, i-au hrănit pre ei cu roadele ţarenilor, au supt miêre den piatră şi untdelemnu den vîrtoasă piatră.

14. Unt de vaci şi lapte de oi cu grăsimea mieilor şi a berbecilor, a fii de tauri şi de ţapi, cu seul muşchilor grîului, şi sînge de strugur au băut, vin.

15. Şi măncă Iacov şi să sătură şi zvărli cel iubit; să unse, să îngrăşă, să lăţi, şi părăsi pre Dumnezău, cela ce l-au făcut pre el, şi să osibi de la Dumnezău, mîntuitoriul lui.

16. Mă scărbiră pre striini, întru urăciunele lor m-au amărît pre mine.

17. Au jîrtvuit dracilor, şi nu lui Dumnezău; la dumnezăi carii n-au ştiut, noi şi proaspeţi au venit, pre carii n-au ştiut părinţii lor.

18. Pre Dumnezău, cela ce te-au născut, ai părăsit şi ai uitat pre Dumnezău, cela ce te hrănêşte.

19. Şi văzu Domnul şi răvni şi să scîrbi pentru urgiia fiilor lor şi fêtelor.

20. Şi zise: «Întoarce-voiu de cătră ei faţa mea şi voiu arăta ce va fi lor la cea de apoi, căce neam întortu iaste, fie-la-carei nu iaste credinţă întru ei.

21. Ei m-au răvnit pre mine nu ca pre Dumnezău, m-au scărbit cu chipurile lor; şi eu voiu răvni pre ei nu ca pre limbă, pre limbă fără minte voiu urgisi pre ei.

22. Căce foc s-au aţăţat dentru mîniia mea; va arde păn-în iadul cel mai de jos, va mînca de tot pămîntul şi rodurile lui, va arde temeliile munţilor.

23. Aduna-voiu la ei rêle şi săge/ţile mêle le voiu săvîrşi la ei.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

troscot şi ca ninsoarea pre buruian.

3. Căce numele Domnului am chemat, daţi mărire Dumnedzăului nostru.

4. Dumnedzău, adevărate faptele lui şi toate căile lui giudeţ; Dumnedzău credincios şi nu iaste strămbătate întru el; dreptu şi sfîntu Domnul.

5. Greşit-au nu lui, fii huliţi, sămînţie strîmbă şi destrămată.

6 [5]. Acêstea Domnului răsplătiţi? Acesta nărodu nebun şi nu înţeleptu, nu iaste acesta ţie tată, te-au agonisit pre tine şi te-au făcut şi te-au zidit?

7. Aduceţi-vă aminte de dzilele vacului, pricêpeţi dară anii neamurile neamurilor! Întreabă pre tată-tău şi va povesti ţie pre cei mai bătrăni decât tine şi vor spune ţie.

8. Cându înpărăţea cel înnaltu limbi, cum au sămănat pre fiii lui Adam, au pus hotarále limbilor după numărul îngerilor lui Dumnedzău.

9. Şi să făcu partea Domnului nărodul lui Iacov, înpărţală moştenirei lui Israil.

10. L-au dăstulit pre el întru pustii, întru sătăciunea arderii, întru făr-de-apă, încungiuratu-l-au pre el şi l-au certat pre el şi l-au păzit pre el ca lumina ochiului.

11. Ca vulturul cându ară acoperi cuibul lui şi pre puii lui au poftit slobodzindu aripile lui, au priimit pre ei şi i-au luat pre ei pre după capul lui.

12. Domnul sângur i-au adus pre ei şi nu împreună cu ei dumnedzău striin,

13. I-au suit pre ei pre vărtutea pământului, i-au hrănit pre ei cu roadele ţarinilor, à suptu miêre den piiatră şi untudelemnu den vărtoasă piatră.

14. Untu de boi[1] şi lapte a oilor cu grăsime a mieilor şi a berbecilor, fii a ţapi[2] şi a buhai cu săul a muşchilor grăului şi sânge de strugur au băut, vin.

15. Şi mâncă Iacov şi să săturâ şi zvârli cel iubit; să îngroşé, să îngrăşé, să lăţi şi părăsi pre Dumnedzău, cela ce l-au făcut pre el, şi să usăbi de la Dumnedzău, mântuitoriul lui.

16. Mă scărbiră pre striini, întru uriciunile lor, m-au amărât pre mine.

17. Au jirtvuit dracilor şi nu lui Dumnedzău; la dumnedzăi carii n-au ştiut, noi şi proaspeţi au venit, pre carii n-au ştiut părinţii lor.

18. Pre Dumnedzău, cela ce te-au născut, ai părăsit şi ai uitat pre Dumnedzău, cela ce te hrănêşte.

19. Şi vădzu Domnul şi răvni şi să scărbi pentru urgiia fiilor lor şi fêtelor.

20. Şi dzise: «Întoarce-m faţa de cătră ei şi voi arăta ce va fi lor la cea de apoi, căce sămînţie dăstrămată iaste, fii la carii nu iaste credinţă întru ei.

21. Ei m-au răvnit pre mine; pre nu- Dumnedzău[3], m-au scărbit cu chipurile lor; şi eu voi răvni pre ei pre nu- limbă[3], pre limbă făr-minte voi scărbi pre ei.

22. Căce foc s-au aţâţat dentru mănîia mea; va arde pân-în iadul cel prea de gios; va mânca de tot pământul şi rodurile lui, va arde temeliile munţilor.

23. Aduna-voi la ei rêle şi săge/tile mêle le voi săvârşi la ei.

Ms. 4389

troscot şi ca bruma pre buruieni.

3. Că voiu chiema numele Domnului, daţi mărire Dumnezeului nostru.

4. Dumnezeului celui ce sânt lucrurile lui adevărate, Dumnezeul cel credincios şi nu iaste într-ânsul nedireptate, drept şi cuvios Domnul.

5. Greşit-au lui şi nu feciorii lui cei fără de direptate neam întort şi izvrătit.

6. Dară acêstea plătiţ Domnului, nărod nebun şi neînţelept? Au doară nu iaste acesta însuş tatăl tău cela ce te-au căştigat şi te-au făcut şi te-au zidit?

7. Aduceţi-vă aminte de zile cêle de demult şi pricêpeţ anii neamului neamurilor! Întreabă pre tată-tău şi va povesti ţie, pre bătrânii tăi şi-ţ vor spune.

8. Când împărţiiá cel nalt limbile, cum au răsipit pre feciorii lui Adam, pus-au hotară limbilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu[1].

9. Şi partea Domnului fu Iacov, nărodul său înpărţeala moştenirei lui Israil.

10. Îndăstulitu-l-au în pustiile cêle neumblate şi în sêtea zădufului l-au cuprins şi l-au certat şi l-au păzit ca lumina ochiului.

11. Ca vultúrul acoperi cuibul său şi au îndrăgit puii săi şi tinzându-şi áripile lui i-au luat şi i-au rădicat pre umerile său.

12. Domnul însuş i-au purtat şi nu era cu dănşii dumnezeu strein.

13. Rădicatu-i-au pre putêrea pământului, săturatu-i-au de sămănăturile câmpurilor, supt-au miêre den piiatră şi undelemn den piiatră vârtoasă.

14. Unt de vaci şi lapte de oi cu seul mieilor şi al berbecilor, al feciorilor junecilor şi al caprelor cu grăsimea grîului şi sîngele strugurului bea vin şi mîncă Iácov şi se sătură şi cel iubit se lepădă.

15. Îngroşind se îngroşă şi se lăţi şi părăsi pre Dumnezeul care l-au făcut şi se dêde în laturi de Dumnezeul mântuitoriul său.

16. Mâniiară-mă de cêle streine şi în urăciunile lor mă amărâră.

17. Jârtvuiră dracilor iar nu lui Dumnezeu, dumnezeilor celor ce nu-i ştiia, noi şi tineri au venit, pre carei nu i-au ştiut părinţii lor.

18. Pre Dumnezeul cela ce te-au născut l-ai părăsit şi ai uitat pre Dumnezeul cel ce te-au hrănit.

19. Şi văzu Dumnezeu şi răvni şi se aprinse pentru mâniia feciorilor lui şi a fêtelor[2].

20. Şi zise: «Întoarce-voiu faţa mea de cătră dănşii şi voiu arăta ce va fi lor la cea de apoi, că iaste neam întort, feciori celor ce nu iaste credinţă într-ânşii.

21. Aceştea m-au aţâţat şi mi[i]-au zis că nu li-s Dumnezeu, mâniiatu-m-au întru idolii lor; şi eu îi voiu chiema şi le voiu zice că nu-m iaste nărod ce de o limbă neînţelegătoare voiu mâniia pre dănşii.

22. Că se va aţâţa foc de la urgiia mea şi se va aprinde[3] până la iadul cel mai de dăsupt, mânca-va pământul şi roadele lui şi va părjoli temeliile munţilor.

23. Aduna-voiu spre dănşii cêle rêle şi săge/tile mêle le voiu sfârşi într-ânşii.

Versiunea modernă

ca ploaia măruntă pe iarba fragedă,
ca ploaia năvalnică pe ierburile învolburate!

3. Vreau să vestesc numele Domnului,
iar voi să-l preamăriţi pe Dumnezeul vostru.

4. El este Stînca, lucrarea lui este desăvîrşită,
căci toate căile lui sînt drepte.
El este un Dumnezeu credincios, care nu îngăduie nedreptatea,
el este drept şi adevărat.

5. Ei, care au greşit faţă de el şi s-au acoperit de ruşine,
nu sînt fiii lui, ci un neam stricat şi ticălos.

6. Astfel îl răsplăteşti pe Domnul,
popor nechibzuit şi fără minte?
Oare nu este el tatăl tău, făuritorul tău,
care te-a făcut şi prin care dăinuieşti?

7. Adu-ţi aminte de zilele de demult,
gîndeşte-te la trecerea anilor şi a generaţiilor!
Întreabă pe tatăl tău şi-ţi va povesti,
întreabă pe bătrînii şi-ţi vor spune.

8. Cînd Cel Preaînalt a împărţit popoarelor moştenirea lor,
cînd i-a despărţit pe fiii lui Adam,
a pus hotarele popoarelor,
după numărul îngerilor lui Dumnezeu.

9. Partea Domnului este poporul lui,
Iacov este partea lui de moştenire.

10. El l-a găsit într-un ţinut pustiu,
într-o pustietate plină de urletele sălbăticiunilor;
l-a apărat, l-a îngrijit şi l-a păzit
ca pe lumina ochiului.

11. Ca vulturul ce-şi ocroteşte cuibul
şi se roteşte-n zbor deasupra puilor
şi, întinzîndu-şi aripile,
îi ia şi-i poartă între ale sale aripi,

12. Aşa a călăuzit Domnul singur pe poporul său,
şi n-a fost nici un dumnezeu străin cu el.

13. El l-a purtat sus peste înălţimile pămîntului,
l-a hrănit cu roadele pămîntului
şi l-a ospătat cu miere dintre stînci,
cu untdelemn din piatra cea tare,

14. cu unt de vacă şi lapte de oaie,
cu grăsime de miel, de berbece
din ţinutul Basan şi de ţap,
precum şi cu cea mai aleasă făină de grîu.
De asemenea, ai băut vin din sînge de struguri.

15. Iacov a mîncat şi s-a săturat,
Ieşurun s-a îngrăşat şi a început să azvîrle din picioare.
S-a îngrăşat, s-a umflat şi era îndesat.
Şi l-a părăsit pe Dumnezeu, cel ce l-a făcut,
şi a disprețuit Stînca mîntuirii sale.

16. I-au stîrnit gelozia cu dumnezei străini
şi l-au mîniat cu urîciunile lor.

17. Au adus jertfe demonilor, ce nu sînt Dumnezeu,
şi unor dumnezei pe care înainte nu i-ai cunoscut,
unor venetici de curînd sosiţi,
de care nu se temuseră părinţii voştri.

18. Ai părăsit Stînca ce ţi-a dat viaţă
şi l-ai uitat pe Dumnezeu, făuritorul tău.

19. Domnul a văzut şi s-a lepădat de ei
cuprins de furia dezlănţuită de fiii şi fiicele sale.

20. Şi a zis: «Îmi voi ascunde faţa de ei
şi voi vedea care le va fi sfîrşitul.
Căci sînt o generaţie stricată,
copii lipsiţi de credinţă.

21. Ei mi-au stîrnit gelozia prin zeii lor, ce nu sînt Dumnezeu,
şi mi-au răscolit mînia prin idolii lor.
Le voi stîrni şi eu gelozia printr-un popor care nu este popor
şi le voi răscoli mînia printr-un popor fără minte.

22. Căci din mînia mea a izbucnit un foc
care va arde pînă în străfundurile locuinţei morţilor,
va mistui pământul şi roadele sale
şi va pîrjoli temeliile munţilor.

23. Îi voi copleşi cu nenorociri
şi voi trage asupra lor toate săgeţile mele.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 151, col. I

24. Topindu-să cu foame şi cu mîncare de pasări şi deşălare denapoi nevindecată, dinţi de jîganii voiu trimite la ei cu mînie, care-i trag pre pămînt.

25. Den afară-i va desfeciori sabie şi den cămări frica, tinerel cu fecioara, sugătoriu cu cel aşăzat bătrîn.»

26. Zis-am «Sămăna-i-voiu pre ei şi voiu potoli dentru oameni pomenirea lor.»

27. Fără numai pentru urgiia vrăjmaşilor, pentru ca să nu-ş lungească anii şi pentru ca să nu să puie de asupră-le vrăjmaşii, nice să zică: «Mîna noastră înaltă şi nu Domnul au făcut toate acêstea.»

28. Căce limbă ce ş-au pierdut sfatul iaste şi nu iaste întru ei ştiinţă; n-au gîndit să să priceapă.

29. Acêstea să le priimească la viitoriul an.

30. Cum va goni unul pre o mie şi doi vor muta zeci de mii, să nu Dumnezău i-au vîndut pre ei şi Domnul i-au dat pre ei.

31. Căce nu iaste Dumnezăul nostru ca dumnezeii lor, iară vrăjmaşii noştri n-au minte.

32. Pentru că den viia Sodomului, viia lor, şi viţa lor, de la Gomor; strugurul lor, strugur de hiare, poamă de amărăciune lor.

33. Mîniia bălaurilor, vinul lor şi măniia aspidelor nevindecată.

34. Nu acêstea, iată, s-au adunat lîngă mine şi s-au pecetluit întru comoarăle mêle?

35. Întru zioa izbîndirii voiu răsplăti în vrêmea cînd va greşi piciorul lor, căce aproape iaste zioa peririi lor şi iaste de faţă gata voao.

36. Căce va judeca Domnul pre norodul său şi pre robii lui să va îmblînzi, căce au văzut pre ei slobănogiţi şi lipsiţi întru dodeiêle şi părăsiţi.

37. Şi zise Domnul: «Unde-s dumnezeii lor, pre carii nădejduia pre ei?

38. Cărora seul jîrtvelor lor mîncaţi şi beaţi vinul turnărilor lor? Scoale-să şi vă ajutorească voao şi să să facă voao acoperituri.

39. Vedeţi, vedeţi că eu sînt şi nu iaste Dumnezău altul fără de mine. Eu voiu ucide şi voiu face a trăi, lovi-voiu şi eu voiu tămădui şi nu iaste carele va scoate dentru mîinele mêle.

40. Căce voiu rădica în ceriu mîna mea şi mă voiu jura cu direapta mea şi voiu grăi: «Trăiescu eu întru vêci!»

41. Căce voiu ascuţi ca fulgerul sabiia mea şi să va ţinea de judecăţi mîna mea şi voiu răsplăti caznă vrăjmaşilor şi celor ce urăscu pre mine voiu răsplăti.

42. Voiu îmbăta săgeţile mêle de sînge şi sabiia mea va mînca carne den sînge de stîrvuri şi a robimei den capul boiarilor limbilor.»

43. Veseliţi-vă, ceriuri, împreună cu el şi să să închine lui toţi îngerii lui Dumnezău! [44] Veseliţi-vă, limbi, împreună cu norodul lui şi să să întărească lui toţi fiii lui Dumnezău, căce sîngele fiilor lui izbîndêşte şi va izbîndi şi va răsplăti judecată vrăjmaşilor lui şi celor ce urăscu pre el va răsplăti şi va curăţi Domnul pămîntul norodului său.“/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

24. Topindu-să cu foamete şi cu mâncare de pasări şi întinsori[4] dendărăptu nevindecat, dinţi a jiganii voi trimite la ei cu mânie a trăgătorilor[5] pre pământu.

25. Dennafară ii va desfeciori sabie şi den cămări frica, tinerel cu ficiorea, sugător cu cel aşăzat bătrân.

26. Zis-am: «Sămăna-i-voi pre ei şi voi potoli dentru oameni pamintea lor.»

27. Fĕr-numai pentru urgie nepriĕtenilor pentru ca să nu-şi îndălungească anii şi pentru ca să nu să puie de asupră-le nepriĕtenii, nice să dzică: «Mâna noastră-i înnaltă şi nu Domnul au făcut toate acêstea.»

28. Căce limbă ce-au pierdut sfatul iaste şi nu iaste întru ei ştiinţă; [29] n-au gîndit să s<ă> priceapă.

29. Acêstea să le aştêpte la viitoriul an.

30. Cum va goni unul pre 1000 şi 2 vor muta zeci de mii, să nu Dumnedzău i-au vîndut pre ei şi Domnul i-au dat pre ei.

31. Căce nu iaste Dumnedzăul nostru ca dumnedzăii lor, iară nepriĕtenii noştri sântu nebuni.

32. Pentru că den viia Sodomului, viia lor şi viţa lor de la Gomorra; strugurul lor, strugur de fiĕre, poamă de amărăciune lor.

33. Mânie a bălaurilor, vinul lor şi mânia aspidelor nevindecată.

34. Nu acêstea, iată, s-au adunat lîngă mine şi s-au pecetluit întru vistêrele mêle?

35. Întru dzua răsplătirei voi răsplăti în vrêmea cându va greşi piciorul lor, căce aproape dzua perirei lor şi iaste de faţă gata voao.

36. Căce va giudeca Domnul pre nărodul său şi pre robii lui, să va mângîia, căce au vădzut pre ei slobonidziţi [ei][6] şi lipsiţi întru aducere şi părăsiţi.

37. Şi dzise Domnul: «Unde-s dumnedzăii lor, pre carii nădăjduiai pre ei?

38. Cărora săul jirtvelor lor mâncaţi şi beaţi vinul turnărilor lor? Scoale-să şi vă agiutorească voao şi să s<ă> facă voao acoperituri.

39. Vedeţi, vedeţi căce eu sântu şi nu iaste Dumnedzău afară den mine. Eu voi ucide şi voi face a trăi, lovi-voi şi eu voi tămădui şi nu iaste carele va scoate dentru mâinele mêle.

40. Căce voi rădica în cer mâna mea şi voi jura cu dreapta mea şi voi grăi: «Trăiescu eu întru vêci!»

41. Căce voi ascuţi ca un fulger sabiia mea şi să va ţinea de giudeţ mâna mea şi voi răsplăti judeţul nepriĕtenilor lor şi celor ce urăscu pre mine voi răsplăti.

42. Voi înbăta săgeţile mêle de sânge şi sabiia mea va mânca carne de sânge a stîrvuri şi a robimei den capul boiarilor limbilor.»

43. Veseliţi-vă, ceriuri, împreună cu el şi să poclonească lui toţi îngerii lui Dumnedzău! Veseliţi-vă limbi împreună cu nărodul lui şi să întărească lui toţi fiii lui Dumnedzău, căce sângele fiilor lui izbândêşte şi va izbândi şi va răsplăti giudeţ nepriêtenilor lui şi celor ce urăscu pre el va răsplăti şi va curăţi Domnul nărodului lui pământul."/

Ms. 4389

24. Topindu-se de foame şi de mâncarea pasărilor şi de mormântul cel nevindecat, dinţii fierilor voiu trimête într-ânşii cu urgiia celor ce se tărăsc pre pământ[4].

25. Den afară sabiia îi va face fără de feciori şi den casele lor frica, voinicul cu fata, sugariul cu cel bătrîn-aşăzat.»

26. Zis-am: «Răsipi-i-voiu şi voiu potoli dentre oameni pomenirea lor.»

27. Iară pentru mâniia vrăjmaşilor ca să nu trăiască în ani mulţi, şi să nu se puie duşmanii dăsupra şi să zică: «Mâna noastră cea înaltă au făcut toate acêstea, iar nu Domnul.»

28. Că iaste limbă carea ş-au pierdut sfatul şi nu iaste într-ânşii meşteşug; [29] n-au chibzuit să priceapă.

29. Acêstea toate să le ia în vrêmea ce va veni.

30. Cum va goni 1 pre 1000 şi vor muta pre 10.000? Au doară nu pentru acêea pentru căci Dumnezeu i-au vândut şi Domnul i-au dat.

31. Că nu iaste Dumnezeul nostru ca dumnezeii lor şi vrăjmaşii noştri sânt nechibzuiţ.

32. Că den viile Sodomului viia lor iar viţa lor de la Gomor; strugurul lor strugur de fiĕre, strugur de amărăciunea lor.

33. Mânie a bălaurului, vinul lor şi mâniia cea fără de leac a aspidelor.

34. Au doară nu se-au adunat acêstea toate la mine şi se-au pecetluit în cămările mêle?

35. În zioa izbândirei voiu plăti în vrêmea cêea ce se va zminti piciorul lor, că zioa periciunii lor iaste aproape, şi stătură înainte cêle ce sânt voauă gătite.

36. Că va judeca Domnul nărodului său şi de robii săi va fi rugat, că i-au văzut că sînt slabi şi topiţ de vrême şi slăbănogi.

37. Şi zise Domnul: «Unde sânt dumnezeii lor, pre carei se nădăjduia ei?

38. De la a cărora jărtve aţ mâncat seul şi aţ băut vinul jărtvelor lor? Să înviêze dară şi să vă ajute şi să vă fie acoperituri.

39. Vedeţ, vedeţ că eu sânt însumi şi nu iaste alt Dumnezeu fără de mine. Eu voiu ucide şi voiu face să trăiască, răni-voiu şi eu voiu vindeca, şi nu iaste cine să ia den mâinile mêle.

40. Rădica-voiu spre cer mâna mea şi mă voiu jura cu direapta mea şi voiu zice: «Trăiesc eu în vêci!»

41. Că voiu ascuţi sabiia mea ca un fulger şi mâna mea va lua judecată şi voiu da izbândă vrăjmaşilor şi celor ce mă urăsc le voiu plăti.

42. Înbăta-voiu săgeţile mêle de sânge şi sabiia mea va mânca carne den sângele celor omorâţi şi al robiei şi den capetele boiarilor limbilor.»

43. Veseliţi-vă, ceriure, depreună cu dânsul şi să se închine lui toţ îngerii lui Dumnezeu! Veseliţi-vă limbilor depreună cu nărodul lui şi să se întărească lui toţ fiii lui Dumnezeu că va izbândi sângele feciorilor lui şi izbândind va plăti vrăjmaşilor şi celor ce-l urâsc le va da plată şi va curăţi Domnul pământul nărodului său."/

Versiunea modernă

24. Vor fi lihniţi de foame, măcinaţi de friguri
şi de molime amarnice.
Voi trimite asupra lor colţii fiarelor
precum şi-otrava tîrîtoarelor din pulbere.

25. Afară sabia îi va răpune pe copii
iar înăuntru groaza.
Bărbatul tînăr şi fecioara,
pruncul şi bătrînul, deopotrivă vor pieri.
26. Aş fi putut să zic: «Îi voi risipi
şi voi şterge amintirea lor dintre oameni,»

27. Dar m-am temut de obrăznicia duşmanului.
Să nu se amăgească vrăjmaşii lor
şi să zică: «Mîna noastră cea puternică,
şi nu Domnul, a săvîrşit toate aceste lucruri.»

28. Căci oamenii aceştia şi-au pierdut putinţa de
a judeca chibzuit
şi sînt lipsiţi de înţelegere.

29. Dacă ar fi înţelepţi, ar înţelege toate acestea
şi ar întrezări ce îi aşteaptă în viitor.
30. Cum ar putea un om să gonească o mie
şi doi să pună pe fugă zece mii,
dacă nu i-ar fi vîndut Stînca lor
şi dacă Domnul nu i-ar fi părăsit?
31. Căci Stînca lor nu este ca Stînca noastră
şi chiar duşmanii adeveresc acest lucru.

32. Via lor este din viţa de vie a Sodomei
şi din podgoriile Gomorei;
strugurii lor sînt struguri otrăviţi
şi ciorchinii lor sînt amari.
33. Vinul lor este venin de balaur,
otravă necruţătoare de viperă.

34. Oare nu sînt acestea tăinuite la mine,
nu sînt pecetluite în vistieriile mele?

35. A mea este răzbunarea şi le voi da răsplata
cînd se va împletici piciorul lor,
căci ziua prăbuşirii lor este aproape
şi ceea ce li se cuvine va veni curînd.

36. Domnul va judeca pe poporul său
şi se va milostivi de robii săi
cînd va vedea că puterea lor a secătuit
şi că n-a mai rămas nici unul din ei, fie rob,
fie liber.
37. Atunci va zice: «Unde sînt dumnezeii lor,
unde este stînca în care şi-au pus nădejdea?

38. Unde sînt dumnezeii care au mîncat
grăsimea jertfelor lor
şi au băut vinul care era turnat drept jertfă?
Să se scoale, să vă ajute
şi să vă ocrotească!
39. Vedeţi acum că Eu sînt, doar Eu, şi nu este alt
Dumnezeu în afară de mine.
Eu aduc moartea şi Eu dau viaţă,
Eu rănesc şi Eu vindec,
Nimeni nu poate fi scăpat din mîinile mele.
40. Căci ridic mîna spre cer
şi jur: «Eu trăiesc în veci!»

41. Cînd voi ascuţi sabia mea lucitoare
ca să fac judecată cu mîna mea,
mă voi răzbuna pe vrăjmaşii mei
şi le voi da răsplata celor ce mă urăsc.

42. Voi îmbăta cu sînge săgeţile mele
şi sabia mea se va sătura de carne,
de sîngele celor răpuşi şi al robilor,
de capetele conducătorilor vrăjmaşilui.»

43. Bucuraţi-vă, ceruri, împreună cu el,
închinaţi-vă înaintea lui cu toţii, voi, copiii
lui Dumnezeu!
Bucuraţi-vă, neamuri, împreună cu poporul
lui,
şi toţi îngerii lui Dumnezeu să se întărească
pentru el!
Căci el va răzbuna sîngele fiilor săi,
va pedepsi pe vrăjmaşii săi şi se va răzbuna
împotriva lor,
va da răsplata cuvenită celor ce-l urăsc
şi va curăţi ţara poporului său."/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 151, col. II

44 [45]. Şi au scris Moisi cîntarea aceasta întru zioa acêea şi au învăţatu-o pre ea pre fiii lui Israil. [46] Şi întră Moisi către norodu şi au grăit toate cuvintele legii aceştiia la urechile norodului, el şi Iisus a lui Navi.

45 [47]. Şi au săvărşit Moisi grăind cuvintele acêstea toate la tot Israilul.

46 [48]. Şi zise către ei: „Luaţi-vă aminte cu inima voastră preste toate cuvintele acêstea carele eu mărturisescu voao astăzi, carele le veţi porunci fiilor voştri să păzească şi să facă toate cuvintele legii aceştiia.

47 [49]. Că nu cuvînt deşărt acesta e voao, căce acesta e viaţa voastră şi pentru cuvîntul acesta veţi îndelunga zilele pre pămîntul carele voi trêceţi acolo Iordanul să moşteniţi pre dînsul.“

48 [50]. Şi grăi Domnul lui Moisi întru zioa aceasta zicînd:

49 [51]. „Sui-te în muntele Avarim, care iaste în pămîntul Moav, despre faţa Ierihònului, şi vezi pre pămîntul Hanaan, carele eu dau fiilor lui Israil întru ţirêre.

50 [52]. Şi mori acolo întru muntele la carele te sui şi te vei adaoge către norodul tău, în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în muntele Orului, şi s-au adaos lîngă norodul lui,

51 [53]. Pentru căce n-aţi ascultat cuvîntul mieu întru fiii lui Israil pre Apa Pricii, Cadis, întru pustiiul Sin, pentru căce nu maţi sfinţit pre mine întru fiii lui Israil.

52 [54]. Căce den potrivă vei vedea pământul, şi acolo nu vei întra.“

CAP 33

1. Şi aceasta e blagosloveniia carea au blagoslovit Moisi, omul lui Dumnezău, pre fiii lui Israil mai nainte de moartea lui.

2. Şi au zis: „Domnul den Sion au venit şi s-au ivit de la Siir noao şi au sîrguit den muntele Faran cu zeci de mii de sfinţiri, den direapta lui îngeri, îngeri împreună cu el.

3. Şi au cruţat norodul său. Şi toţi sfinţii supt mînile tale şi aceştea supt tine sînt. Şi au priimit dentru cuvintele lui

4 [3]. lêge [4] carea au poruncit noao Moisi şi moştenirea adu-nării lui Iacov.

5. Şi va fi întru cel iubit boiaren, adunîndu-s<ă> boiari noroadelor împreună cu neamurile lui Israil.

6. Să trăiască Ruvim, să nu moară, şi Simeon fie mult întru număr!“

7. Şi aceasta, Iuda: „Ascultă, Doamne, glasul Iudii şi la norodul lui între înlăuntru; mînile lui vor osăbi pre el şi ajutoriu dentru vrăjmaşii lui vei fi.“

8. Şi lui Levi zise: „Daţi lui Levi arătările lui şi adevărul lui la omul cel sfînt pre carele au ispitit pre el cu ispită, l-au batjocorit pre el la Apa Pricii.

9. Cela ce zice tătîni-său şi mîni-sa: «Nu te-am văzut pre tine», şi pre fraţii lui nu i-au conoscut şi pre feciorii n-au ştiut; au păzit cuvintele tale şi făgăduinţa ta/ au cruţatu-o.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

44. Şi au scris Moisi cântarea aceasta întru dzua acêea şi au învăţatu-o pre ea pre fiii lui Israil. Şi întră Moisi cătră norodu şi au grăit toate cuvintele legii aceştiia la urechile nărodului, el şi Iisus a lui Navi.

45. Şi au săvărşit Moisi grăindu cuvintele acêstea toate la tot Israilul.

46 [45]. Şi dzise cătră ei: [46] „Luaţi-vă aminte cu inima voastră preste toate cuvintele acêstea carele eu mărturisăscu voao astădzi, carele veţi porînci fiilor voştri să păzască şi să facă toate cuvintele legii aceştiia.

47. Căce nu cuvântu deşertu acesta-i voao, căce aceasta-i viaţa voastră şi pentru cuvântul acesta veţi îndălunga dzilele pre pământul carele voi trêceţi acolo Iordanul să-l moştneniţi tot pre însul."

48. Şi grăi Domnul cătră Moisi întru dzua aceasta dzicîndu:

49. „Suie-te în muntele Avarim [acesta-i munte le Cavav][6], carele iaste în pământul Moav, despre faţa Ierihonului, şi vedzi pre pământul Hanaan, carele eu dau fiilor Israil întru ţinêre.

50. Şi mori în muntele la carele te sui tu acolo şi te vei adaoge cătră nărodul tău în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în Or, muntele, şi s-au adaos lângă nărodul lui,

51. Pentru căce n-aţi ascultat cuvântul mieu întru fiii lui Israil pre Apa Pricei Cadis, întru pustiiul Sin, pentru căce n-aţi sfinţit pre mine întru fiii lui Israil.

52. Căce den potrivă vei vedea pământul, şi acolo nu vei întra."

CAP 33

1. Şi aceasta-i blagosloveniia carea au blagoslovit Moisi, omul lui Dumnedzău, pre fiii lui Israil, mainte de moartea lui.

2. Şi au dzis: „Domnul la Sina au venit şi s-au ivit de la Sir noao şi au sărguit den muntele Faran cu dzêci de mii a Cadis den dreapta lui îngeri, înpreună cu el.

3. Şi au cruţat nărodul său. Şi toţi sfinţiţii suptu măinile tale şi aceştea supt tine săntu. Şi au priimit dentru cuvintele lui

4. Lêge care au porîncit noao Moisi şi moştnenirea adunării lui Iacov.

5. Şi va fi întru cel iubit boiarin, adunându-să boiarii năroduri împreună cu neamurile Israil.

6. Trăiască Ruvim şi nu moară şi Simeon fie multu întru număr!"

7. Şi acesta-i Iuda. Ascultă, Doamne, glasul Iudei şi la nărodul lui între înlontru; măinele lui vor usăbi pre el şi agiutori dentru nepriêtenii lui vei fi."

8. Şi lui Levi dzise: „Daţi lui Levi arătările lui şi adevărul lui la omul cel sfântu, pre carele au ispitit pre el cu ispită, l-au suduit pre el pre Apa Pricei.

9. Cela ce dzice tătâne-său şi mâne-sa: „Nu te-am văzdut pre tine", şi pre fraţii lui n-au cunoscut şi pre ficiorii lui n-au ştiut; au păzit cuvintele tale şi făgăduinţa te/ au cruţatu-o.

Ms. 4389

44. Şi scrise Moisei într-acea zi această cântare şi învaţă pre feciorii lui Israil să o ştie. Şi mêrse Moisei la nărod şi grăi toate cuvintele legii aceştiia în aúzutul tuturor oamenilor, el şi Isus, feciorul lui Navi.

45. Iară deaca sfârşi Moisei de-a grăi acêste cuvinte toate cătră tot Israilul.

46 [45]. Zise cătră dânşii: [46] „Să păziţ în inimile voastre toate cuvintele acêstea care mărturisesc eu voaoă astăzi, ca să învăţaţ pre feciorii voştri să păzească şi să facă toate cuvintele căte sânt scrise în lêgea aceasta.

47. Că acest cuvânt nu iaste voaoă în zadar, ce viiaţa voastră iaste şi pentru acest cuvînt veţ vieţui vrême multă pre pământul în care veţ lăcui deaca veţ trêce Iordanul".

48. Şi zise Domnul cătră Moisei într-acêeaşi zi grăindu-i:

49. „Suie-te în Muntele Avarimului, care iaste în ţara Moavului, în potriva Ierihonului şi vezi ţara Hanaanului carea o dau eu feciorilor lui Israil întru moştinare, şi acolo, în munte' care te vei sui, te vei săvârşi şi te vei adaoge cătră neamul tău.

50. Cum au murit şi Aáron, frate-tău, în Muntele Orului, şi se-au adaos cătră nărodul său,

51. Pentru că nu v-aţ plecat cuvântului mieu întru feciorii lui Israil la Cadis la Apa Împoncişării, în pustiia Sínului, şi nu m-aţ sfinţit întru feciorii lui Israil.

52. Că den potrivă vei vedea ţara iar într-ânsa nu vei întra în carea o dau eu feciorilor lui Israil".

CAP 33

1. Aceasta iaste blagosloveniia carea au blagoslovit Moisei, omul lui Dumnezeu, pre feciorii lui Israil mai nainte de moartea sa.

2. Şi zise: „Domnul de la Sion au venit şi se-au arătat de la Seir şi se-au apropiiat de noi den Muntele Faranului şi au venit cu întunêrece de sfinţi şi de-a direapta lui lêge focul lor.

3. Cruţat-au oamenii săi. Şi toţ sfinţii sânt în măinile lui şi cei ce se-au apropiiat de picioarele lui au luat den cuvintele lui

4. Lêgea carea au porâncit noaoă Moisei şi moştinarea feciorilor lui Iacov.

5. Şi va fi craiul de la cel direpţ când se vor aduna boiarii nărodului depreună cu seminţiile feciorilor lui Israil.

6. Să trăiască Ruvim şi să nu moară iar să fie puţinel în număr!"

7. Aceasta iaste blagosloveniia Iudei: „Ascultă, Doamne, glasul Iudei şi-l du în nărodul lui, mâna lui cu spor lui, ajutor să-i fii împotriva vrăjmaşilor lui".

8. Iar lui Levii zise: „Daţ lui Levii têmerile lui şi adeverinţa lui, bărbatului celui sfînt, pre care l-au ispitit întru ispitire şi l-au mozavirit la Apa Poncişării.

9. Carele au zis tătâne-său şi mume-sei: „Nu vă ştiu; şi fraţilor lui: „Nu vă cunosc"; şi feciorilor săi: „Nu-i ştiu"; păzi-vor cuvintele tale şi făgăduinţa ta/ vor păzi.

Versiunea modernă

44. Moise a venit cu Iosua, fiul lui Navi, şi a rostit toate cuvintele acestei cîntări în auzul poporului.

45. După ce Moise a terminat de rostit toate aceste cuvinte în faţa întregului Israel,

46. Le-a zis: „Păstraţi în inima voastră toate cuvintele pe care vi le încredinţez astăzi. Daţi poruncă fiilor voştri să păzească şi să împlinească toate cuvintele acestei legi.

47. Căci, în ceea ce vă priveşte, nu sînt vorbe goale, ci sînt chiar viaţa voastră. Prin aceste cuvinte veţi trăi vreme îndelungată în ţara pe care o veţi lua în stăpînire, după ce treceţi Iordanul."

48. În aceeaşi zi, Domnul i-a spus lui Moise:

49. „Urcă-te în munţii Abarim, pe muntele Nebo, care este în ţara Moabului, în faţa Ierihonului, şi priveşte ţara Canaanului, pe care o dau în stăpînire fiilor lui Israel.

50. Acolo, pe muntele pe care te urci, vei muri şi te vei alătura strămbunilor tăi, aşa cum şi Aron, fratele tău, a murit pe muntele Hor şi s-a alăturat strămbunilor săi,

51. Pentru că aţi încălcat credinţa faţă de mine în mijlocul fiilor lui Israel, la apele Meriba-Cadeş, în deşertul Sin, şi pentru că nu aţi cinstit sfinţenia mea în rîndurile israeliţilor.

52. Vei vedea pămîntul de departe, dar nu vei intra în ţara pe care o dau fiilor lui Israel."

CAP. 33

Binecuvîntarea rostită de Moise.

1. Iată binecuvîntarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvîntat pe fiii lui Israel înainte de a muri.

2. El a zis:
„Domnul a venit din Sinai
şi i-a luminat de la Seir încoace,
el strălucea de pe muntele Paran
înaintînd cu zecile de mii de sfinţi
şi cu focul legii la dreapta sa.

3. El îşi iubeşte cu adevărat poporul,
toţi sfinţii sînt în mîna ta.
Ei s-au aruncat la picioarele tale
şi primesc învăţăturile tale.

4. Moise ne-a dat o lege,
o moştenire pentru adunarea lui Iacov.

5. Era un rege în Ieşurun
cînd se adunau căpeteniile popoarelor
împreună cu seminţiile lui Israel."

6. „Trăiască Ruben, să nu moară,
din el să rămînă puţini!"

7. Despre Iuda a spus:
„Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda
şi adu-l pe poporul său;
mîinile lui să fie gata de luptă,
iar tu să-i vii în ajutor împotriva
vrăjmaşilor săi."

8. Despre Levi a spus:
„Al tău Tumim şi al tău Urim
să fie ale slujitorului tău credincios,
pe care l-ai încercat la Massa,
cu care te-ai certat la apele Meriba;

9. care a spus despre tatăl său şi despre mama sa:
«Nu i-am văzut.»
El nu şi-a recunoscut fraţii
iar de copiii lui n-a vrut să ştie nimic,
căci ei au păzit cuvîntul tău/
şi veghează asupra legămîntului tău.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

рнв

Biblia, 1688, pag. 152, col. I

10. Vor arăta direptăţile tale lui Iacov şi lêgea ta lui Izrail; vor pune deasupra tămîie întru urgiia ta, pururea preste jîrtăvnicul tău.

11. Blagoslovêşte, Doamne, vîrtutea lui şi faptele mînilor lui priimêşte; bate mijlocul vrăjmaşilor lui celora ce să scoală asupra lui şi cei ce-l urăscu pre el să nu să scoale.“

12. Şi lui Veniamin au zis: „Iubit de Domnul, nădejduind va lăcui, şi Dumnezeu umbrêşte preste dînsul toate zilele şi întru mijlocul umerelor lui au odihnit.“

13. Şi lui Iosif au zis: „Den blagosloveniia Domnului, pămîntul lui, den ceasurile ceriului şi roaoi şi den fără-de-fundul izvoarălor den jos.

14. Şi după ceasul roadelor întoarcerilor soarelui şi den preunările lunilor,

15. Şi den vîrful începăturii munţilor şi den vîrfu de dealuri pururea curătoare.

16. Şi după ceasul plinirii pămîntului. Şi cêle priimite celuia ce s-au ivit întru rug să vie capul lui Iosif şi pre crêştet, slăvindusă întru fraţi.

17. Dentăiu-născut a taurului, frumusêţea lui, coarne de inorod, coarnele lui; cu êle limbi va împunge odată până la marginile pămîntului; acêstea sînt zecile de mii ale lui Efrem şi acêstea sînt miile lui Manasi.“

18. Şi lui Zavulon au zis: „Veselêşte-te, Zavuloane, întru ieşirea ta şi Isahar întru lăcuinţele lui.

19. Limbi vor surpa şi vă veţ chema acolo şi veţ jîrtvui acolo jîrtvă a direptăţii, căci avuţiia mării te va suge pre tine şi negutătorie de la limbi ce lăcuiesc pre lîngă mare“.

20. Şi lui Gadu zise: „Blagoslovit lărgindu-se Gad, ca un leu s-au odihnit, sfărîmînd braţ şi boiarin.

21. Şi au văzut începătura lui, căci acolo s-au împărţit pămîntul boiarinilor, adunaţi fiind împreună cu căpeteniile norodului. Direptate Domnul au făcut şi judecata lui cu Izrail“.

22. Şi lui Dan au zis: „Dan, puiu de leu şi va sări de la Vasan“.

23. Şi lui Nethalim zise: „Nethalim, săturare priimită şi să să sature de blagoslovenie de la Domnul; marea şi amiazăzi va moşteni“.

24. Şi lui Asir zise: „Blagoslovit dentru feciori Asir şi va fi priimit fraţilor lui; va întinge în untdelemnu piciorul lui.

25. Fier şi aramă ciobota lui va fi, şi ca zilele tale, putêrea ta“.

26. Nu iaste ca Dumnezăul celui iubit, cela ce să suie preste ceriu, ajutoriu ţie, şi cel preacuvios, a întăriturii.

27. Şi te va acoperi a lui Dumnezău începătură şi supt vîrtutea braţurilor ce cură pururea, şi va goni den naintea fêţii tale pre vrăjmaş, zicînd: «Pieri!»

28. Şi va lăcui Izrail singur nădejduind pre pămîntul lui Iacov preste grîu şi vin, şi ceriul lui, noros cu rooa.

29. Fericit eşti, Izraile! Cine e asêmene ţie, norod mîntuit de Domnul va sprejeni ajutoriul tău, şi sabiia, fala ta. Şi te vor minţi vrăjmaşii tăi, şi tu preste cerbicea lor vei călca“./

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

10. Vor arăta dreptăţile tale lui Iacov şi lêgea ta lui Israil; vor pune deasupra tămâie întru urgiia ta pururea preste jirtăvnicul tău.

11. Blagoslovêşte, Doamne, vărtutea lui şi faptele mânelor lui priimêşte; bate mijlocul celor ce să rădică nepriêtenilor lui şi cei ci-l urăscu pre el ca să nu să scoale."

12. Şi lui Veniamin au dzis: „Jubit de Domnul, nădăjduindu va lăcui şi Dumnedzău umbrêşte preste însă toate dzilele [le] şi întru mijlocul umerilor lui au odihnit."

13. Şi lui Iosif au dzis: „Den blagosloveniia Domnului pământul lui den ceasurile ceriului şi roăi şi den făr-de-fundu izvoară den jos.

14. Şi după ceasul roadelor întoarcerilor soarelui şi den înpreunările lunilor,

15. Şi den vărvul începăturilor munţilor şi den vîrvuri a dealuri pururea curătoare.

16. Şi după ceasul plinirei pământului. Şi cêle priimite celuia ce s-au ivit întru căpină[1] să vie preste capul lui Iosif şi pre crêştet slăvindu-s<ă> întru fraţi.

17. Dentăi-născut a buhaiului frămseţile lui, coarne de inorog, coarnele lui; cu êle lirnbi va înpunge [de][2] odată păn-la marginile pământului; acêstea-s dzecile de mii Efraim şi acêstea-s miile lui Manassi."

18. Şi lui Zavulon au dzis: „Veselêşte-te, Zavuloane, întru ieşirea ta şi Isahar întru lăcuinţele lui.

19. Limbi vor surpa şi veţi chema acolo şi veţi jirtvui acolo jirtvă a dreptăţii, căce avuţiia mării te va suge pre tine şi neguţătorie de la limbi ce lăcuiescu pre lîngă mare."

20. Şi lui Gadu dzise: „Blagoslovit lărgindu Gadu, ca un leu s-au odihnit, sfărămându braţu şi boiarin.

21. Şi au vădzut începătura lui, căce acolo s-au înpărţit pământul boiarilor, adunaţi fiindu înpreună cu căpeteniile năroadelor. Dreptaatea Domnul au făcut şi judeţul lui cu Israil."

22. Şi lui Dan au dzis: „Dan, puiu de leu, şi va sări de la Vasan."

23. Şi lui Nefthalim dzise: „Nefthalime, săturare de priimite şi să s<ă> sature de blagoslovenie pentru Domnul; maarea şi amiadzădzi va moştneni."

24. Şi lui Asir dzise: „Blagoslovit dentru ficiori Asir şi va fi priimit fraţilor lui şi va întinge în untudelemnu piciorul lui.

25. Fier şi aramă ciobota lui va fi, şi ca dzilele tale, putêrea ta."

26. Nu iaste ca Dumnedzăul celui iubit cela ce să suie preste ceriu, agiutor ţie, şi cel preacuvios, a întăriturei.

27. Şi te va acoperi a lui Dumnedzău începătură şi suptu vărtutea a braţuri ce cură pururea şi va scoate dennaintea fêţii tale nepriêteni dzicîndu: „Piei!"

28. Şi va lăcui Israil săngur nădăjduindu pre pământul lui Iacov preste grîu şi vin, şi ceriul lui, nuoros cu roasă.

29. Fericit eşti <tu>[3], Israil, cine-i asêmenea ţie! Nărodu mîntuindu-s<ă> de Domnul va ajuta[4] ajutoriul tău şi sabiia lauda[5] ta. Şi să vor arnăgi[6] nepriêtenii tăi şi tu preste cerbicea lor vei încăleca[7]."/

Ms. 4389

10. Spune-vor direptăţile tale lui Iacov şi legea ta lui Israil; pune-vor tămâie în mâniia ta prinos spre altariul tău.

11. Blagoslovêşte, Doamne, tăriia lui şi lucrurile mâinilor lui priimêşte, bate mijlocele vrăjmaşilor lui celor ce se scomesc asupra lui, şi ale celor ce-l urăsc ca să nu se scoale".

12. Iară lui Veniamin zise: „Jubitul Domnului se va nădăjdui şi va lăcui într-ânsul şi Dumnezeu îl va umbri cu âripile în toate zilele şi în mijocul umerelor lui se va odihni".

13. Iar lui Iosif zise: „Den blagosloveniia Domnului pământul lui den roaoa înălţimei ceriului şi de jos den fără-funduri den izvoarăle apelor.

14. Şi în vrêmea roadelor schimbărilor soarelui şi denpreunările lunilor,

15. Şi den vârful începăturilor munţilor şi den vârful dealurilor celor de pururea curătoare.

16. Şi de vrêmea umplerii pământului şi cêle priimite care se-au arătat în rug, să vie pre capul lui Iosif şi pre crêştetu-i să se slăvească întru fraţii lui.

17. Ca un dentăi-născut viţel frumusêţei lui şi coarnele lui ca comul inorogului cu acêle să înpungă limbile până la marginile pământului; acêstea sânt întunêrecele lui Efraim şi acêstea miile Manasiei."

18. Iar lui Zavulon au zis: „Veselêşte-te, Zavulone, întru ieşirea ta şi Isahar în corturile tale.

19. Limbi vor chierna la munte şi vor pune acolo jârtva direptăţii şi bogăţiia mării vor suge şi vor lua avuţiile cêle ascunse în nisip".

20. Iar lui Gad zise: „Blagoslovit Gad lărgindu-se, ca un leu răposă[1] cel ce sfărîmă braţul boiariului.

21. Şi văzu începăturile sale că acolo se-au împărţit pământul boiarilor celor adunaţ la un loc întru căpeteniile nărodului ţărăi. Direptăţile Domnului va face şi judecata sa cu Israil".

22. Iar lui Dan zise: „Dan, puiul cel de leu, sări-va de la Vasan".

23. Iar lui Nethalim zise: „Nethalim săturare priimită şi se va sătura de blagosloveniia de la Domnul; marea şi amiiazăzi va moştina".

24. Iar lui Asir zise: „Blagoslovit Asir întru feciori şi va fi priimit fraţilor săi, întinge-va în untdelemn piciorul său.

25. Fier şi aramă va fi încălţămintea lui ca ziua ta tăriia ta."

26. Nu iaste alt Dumnezeu ca Dumnezeul cel iubit cela ce se suie în cer, ţie ajutor, şi cel preacuvios întru întărire şi te va acoperi începătura lui Dumnezeu.

27. Şi supt tăriia braţului celui ce iaste totdeauna, goni-va vrăjmaşii de la faţa ta zicând: „Să piêie".

28. Sălăşlui-se-va Israil săngur nădăjduindu-se pre pământul lui Iacov, pre pământul cu grâul şi cu vinul, şi ceriul lui, noros cu roaoă.

29. „Blagoslovit eşti tu, Israil! Cine iaste asêmene voaoă, oamenilor celor mântuiţ de Domnul, pavăza, ajutoriul tău şi sabiia lauda ta. Şi vor mînti asupra ta vrăjmaşii tăi, iar tu vei călca pre cerbicea lor"./

Versiunea modernă

10. Ei învaţă pe Iacov poruncile tale
şi pe Israel legea ta;
ei pun tămâie înaintea ta
şi arderi de tot pe altarul tău.
11. Binecuvîntează, Doamne, tăria lui,
primeşte cu bunăvoinţă lucrarea mâinilor sale.
Frînge spinarea celor ce i se împotrivesc
şi a celor care îl urăsc, ca să nu se mai scoale."
12. Despre Veniamin a spus:
„Cel iubit de Domnul
locuieşte în siguranţă lîngă el.
Cel Preaînalt îl ocroteşte zi de zi
iar el se odihneşte între umerii lui."
13. Despre Iosif a spus:
„Să binecuvînteze Domnul ţara lui,
cu darurile alese ale cerului, cu rouă,
cu ape de jos, din adîncuri,
14. cu roade alese pîrguite de soare,
cu cele mai bogate recolte în fiecare
lună,
15. cu ce au mai bun munţii străvechi,
cu ce au mai preţios dealurile veşnice,
16. cu cele mai bune roade de care este plin
pământul
Binefacerile celui ce sălăşluia în
mărăciniş
să vină pe capul lui Iosif,
pe creştetul celui mai ales dintre fraţi.
17. Măreţia lui este precum a unui taur întîi,
născut,
coarnele lui sînt coarne de bour,
cu care va împunge toate popoarele
pînă la marginile pământului.
Acestea sînt zecile de mii ale lui
Efraim,
acestea sînt miile lui Manase."
18. Despre Zabulon a spus:
„Bucură-te, Zabulon, de plecările tale
şi tu, Isahar, în corturile tale!
19. Ei vor chema popoarele pe munte
şi vor aduce îndreptăţite jertfe,
căci vor culege bogăţia mării
ca şi comorile ascunse în nisip."
20. Despre Gad a spus:
„Binecuvîntat să fie cel ce i-a dat lui
Gad ţinuturi întinse.
Gad stă culcat ca un leu
şi sfîşie braţul şi capul oricui."
21. El şi-a ales partea cea mai bună a ţării,
care era păstrată pentru conducător,
acolo unde s-au strîns căpeteniile poporului.
El a dus la împlinire dreptatea Domnului
şi poruncile sale privitoare la Israel."
22. Despre Dan a spus:
„Dan este un pui de leu,
care se aruncă din Vasan."
23. Despre Neftali a spus:
„Neftali, sătul de cîte a primit
şi copleşit de binecuvîntarea Domnului,
ia în stăpînire marea şi ţinutul de la
miazăzi."
24. Despre Aşer a spus:
„Cel mai binecuvîntat dintre fii să fie
Aşer,
iubit să fie de fraţii săi
şi să-şi scalde picioarele în untdelemn.
25. Zăvoarele tale să fie de fier şi aramă,
să ai putere cît zile vei trăi."
26. Nimeni nu este ca Dumnezeul lui
Ieşurun,
cel ce îţi vine în ajutor trecînd peste
ceruri
şi peste nori, în măreţia sa.
27. Dumnezeu te adăposteşte de la
începutul vremurilor
sub braţele sale veşnice.
El îi goneşte pe vrăjmaşi dinaintea ta
şi zice: «Nimiceşte!»
28. Israel locuieşte ferit de primejdii,
singur cu izvorul lui Iacov,
într-o ţară bogată în grîne şi vin,
sub cerul din care picură roua.
29. Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine,
popor izbăvit de Domnul?
El este scutul care îţi vine în ajutor
şi sabia măreţiei tale.
Vrăjmaşii tăi se vor umili în faţa ta,
iar tu vei călca peste grumajii lor."/

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Biblia, 1688, pag. 152, col. II

CAP 34

1. Şi să sui Moisi de la Aravoth Moav pre muntele Moav, pre vîrful lui Fazga, carea iaste de cătră faţa Ieriho, şi i-au arătat lui Domnul tot pămîntul lui Galaad pănă la Dan,

2. Şi tot pămîntul lui Nethalim, şi tot pămîntul lui Efrem şi lui Manasi, şi tot pămîntul Iudei pănă la Marea cea de Apoi,

3. Şi pustiiul şi prenprejurile locurilor Ieriho, cetatea finicilor, pănă la Sigor.

4. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Acesta e pămîntul carele am jurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, zicînd: «Semenţiei voastre voiu da pre el», şi am arătat pre el ochilor tăi, şi acolo nu vei întra."

5. Şi au murit acolo Moisi, robul Domnului, în pămîntul Moav, pren cuvîntul Domnului.

6. Şi l-au îngropat pre el în pămîntul Moav, aproape de Casa lui Fogor. Şi nu ştie nimenea grobniţa lui pănă în zioa de astăzi.

7. Iară Moisi era de 120 de ani cînd au murit el; nu s-au întunecat ochii lui, nice s-au stricat buzele lui.

8. Şi au plîns fiii lui Izrail pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho, 30 de zile. Şi s-au săvîrşit zilele jălii plîngerii lui Moisi.

9. Şi Isus, feciorul lui Navi, s-au împlut de duh de pricêpere, pentru că au pus Moisi mîinile lui pre el. Şi au ascultat pre el fiii lui Israil, şi au făcut în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Şi nu s-au mai sculat încă proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au cunoscut Domnul lui faţă cătră faţă,

11. Întru toate sêmnele şi minunile pre carele au trimis pre el Domnul să le facă pre êle întru pămîntul Eghipetului, lui farao şi slugilor lui şi pământului lui,

12. Şi minunile cêle mari şi toată mîna cea tare carele au făcut Moisi înaintea a tot Israilul.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)

Ms. 45

CAP 34

1. Şi să sui Moisi de la Aravoth Moav pre muntele Moav, pre vîrvul lui Fazga, care iaste de cătră faţa Ieriho, şi i-au arătat lui Domnul tot pămîntul Galaad păn-la Dan,

2. Şi tot pămîntul Nefthalim, şi tot pămîntul lui Efraim şi lui Manassi, şi tot pămîntul Iudei păn-la Marea cea de Apoi,

3. Şi pustiiul şi prenpregiururile locurilor Ieriho, cetatea finicilor, păn-la Sigor.

4. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Acesta-i pămîntul carele am giurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, dzicăndu: «Seminţici voastre voi da pre el şi am arătat ochilor tăi şi acolo nu vei întra.»

5. Şi au murit acolo Moisi, robul Domnului, în pămîntul Moav, pren cuvăntul Domnului.

6. Şi l-au îngropat pre el în pămîntul Moav, aproape de Casa Fogor. Şi nu ştie nime gropniţa lui păn-în dzua de astădzi.

7. Iară Moisi era de 120 ani căndu au murit el; nu s-au negrit[1] ochii lui, nice s-au stricat gingenii[2] lui.

8. Şi au plînsu fiii lui Israil pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho, 30 de dzile. Şi s-au săvărşit dzilele plîngerii[3], plîngerii lui Moisi.

9. Şi Iisus, ficiorul lui Navi, s-au împlut de duh de pricêpere, pentru că au pus Moisi măinele lui pre el. Şi au ascultat pre el fiii lui Israil şi au făcut în ce chip au dzis[4] Domnul lui Moisi.

10. Şi nu s-au mai sculat încă proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au cunoscut Domnul lui faţă cătră faţă,

11. Întru toate sêmnele şi minunile pre carele au trimis pre el Domnul să le facă pre êle întru pămîntul Eghiptului, lui faraon şi slugilor lui şi pămîntului lui.

12. Şi minunele cêle mari şi toată măna cea tare carele au făcut Moisi înnaintea a tot Israilul.

Ms. 4389

CAP 34

1. Şi se sui Moisei de la Arovothul Moavului în Muntele Moavului, în vărful lui Tházga, care iaste împotriva Ierihonului, şi arătă lui Domnul toată ţara Galaadului, pănă la Dan,

2. Şi toată ţara lui Nethalim, şi a lui Efraim şi a Manasiei, şi toată ţara Iudei pănă la Marea cea mai de Apoi,

3. Şi pustiia şi satele de prenprejur şi Ierihonul, cetatea finicelor, pănă la Sigor.

4. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Aceasta iaste ţara cu carea m-am jurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov zicănd: «Seminţici voastre o voiu da şi o am arătat ochilor tăi, iar acolo nu vei întra.»

5. Şi se săvărşi Moisei, robul lui Dumnezeu, în ţara Moavului, acoló după cuvăntul Domnului[1].

6. Şi-l îngropară în ţara Moavului, aproape de Casa lui Thogor. Şi nu ştiu nimini mormăntul păn-în ziua de astăzi.

7. Şi era Moisei de 120 de ani cînd muri; şi nu se întunecară ochii lui, nice-i căzură dinţii.

8. Şi plînseră feciorii lui Israil pre Moisei în Ravothul Moavului, la Iordan, aproape de Ierihon 30 de zile. Şi se umplură zilele plăngerii, jălii lui Moisei.

9. Iar Isus, feciorul lui Navi, se umplu de duhul pricêperii, că puse Moisei măinile sale pre dănsul. Şi-l ascultară feciorii lui Israu şi făcură cum porănci Domnul lui Moisei.

10. Şi după aceasta nu se-au mai rădicat alt proroc întru Israil ca Moisei, pre care-l cunoscu Domnul faţă făţiş,

11. În toate sêmnele şi minunile care-l trimêse Domnul să le facă în toată ţara Eghipetului lui faraon şi tuturor slugilor lui şi ţării lui.

12. Şi tuturor în Marea Roşie cu sêmne mari şi cu mănă vărtoasă şi cu braţ nalt care au făcut Moisei înaintea tuturor feciorilor lui Israil.

Versiunea modernă

CAP. 34

Moartea lui Moise.

1. Moise s-a urcat din cîmpiile Moabului pe muntele Nebo, în vîrful muntelui Pisga, în faţa Ierihonului, şi Domnul i-a arătat toată ţara: de la Galaad pînă la Dan,

2. Tot ţinutul lui Neftali, toată ţara lui Efraim şi a lui Manase, toată ţara lui Iuda pînă la Marea de la Apus,

3. Neghevul şi cîmpia din jurul văii Ierihonului, cetatea palmierilor, pînă la Ţoar.

4. Şi Domnul i-a zis: „Aceasta este ţara pe care am făgăduit-o lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, jurîndu-mă: «O voi da semînţici tale. Te-am lăsat să o vezi cu ochii tăi, dar tu nu vei intra în ea.»

5. Şi a murit Moise, slujitorul Domnului, acolo, în ţara Moabului, aşa cum a cuvîntat Domnul.

6. Şi a fost îngropat în vale, în ţara Moabului, în faţa Bet-Peorului. Nimeni nu-i cunoaşte mormîntul pînă în ziua de astăzi.

7. Moise avea o sută douăzeci de ani cînd a murit; vederea nu-i era înceţoşată şi nici puterea nu-i slăbise.

8. Fiii lui Israel l-au plîns pe Moise în cîmpiile Moabului timp de treizeci de zile. Zilele de jale şi de plîns după Moise au luat sfîrşit.

9. Isus, fiul lui Navi, a fost pătruns de duhul înţelepciunii, pentru că Moise îşi pusese mîinile asupra lui. Fiii lui Israel au ascultat de el şi au făcut ceea ce poruncise Domnul lui Moise.

10. De atunci nu s-a mai ridicat în Israel un prooroc asemenea lui Moise, pe care Domnul l-a cunoscut în faţă,

11. Asemenea lui în privinţa tuturor semnelor şi minunilor pe care, trimis de Domnul, le-a făcut în Egipt împotriva lui faraon, a tuturor dregătorilor săi şi a întregii ţări

12. Şi în ceea ce priveşte mîna puternică şi faptele înfricoşătoare pe care Moise le-a săvîrşit înaintea întregului Israel.

BDD-B792-07 © 1997 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-28 01:10:37 UTC)